

Incun. 256, 257

Bibl. Jag.

256 - 257

Inc.

101
53

iber legaty pro collegio Maiori Studij
rate per ingem pome semest
Societate legio bany ozet pro eo

Incun. 256, 257

Bibl. Jag.

256 - 257

Inc.

101
53

Incunabula 256, 257
Bibl. Jag.
101
53

ibez legaty pro collegio Maiori Stridy
 rare per ingem pomin semperfelt
 Sorotologio bany ozet² pro eo

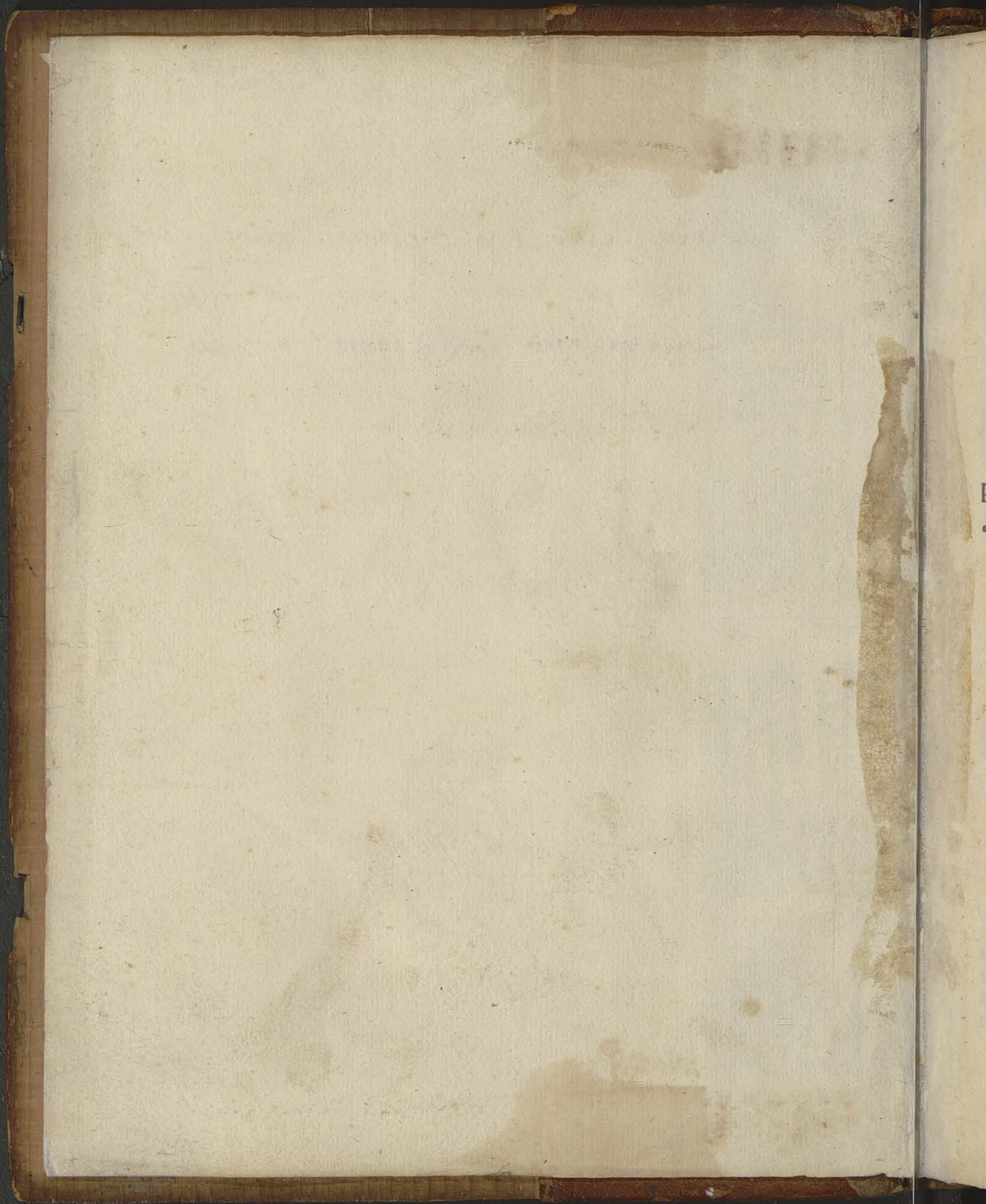

Libez legaty pro Collegio Maiori Studij
Crac. per ingem pomus Semerfeldt
Sorologio bntem ozet2 pro eo

Johānis Sōmerfelt sum

Prepositiones ex omnibus Aristotelis libris philosophie. Moralis
.Naturalis. & prime. nec nō dialectice. Rhetorice. & poetice. dili-
gētissime excerpte: & ad certa rerū capita pulcherimo ordine
per tabellam additam redacte.

6997

1747

Ad magnificū uirū dominū Antoniū pizamanū patriciū Venetū. ac
cre theologiæ doctore eximiū fratris Benedicti Soncinatis diui ordiſ p
dicatorū uite regularis utriuſq; lombardie in omniū operum Aristotelis
auctoritates atq; ſententias proemialis Epistola.

Felix fauſtūq; nimis id mihi omnino tēpus illuxit. mi domine Antoni
magnifice pizamane: quādoquidē claſſimi uiri amicitia: quæ cū apud
ueteres. tū apud modernos res omniū una dulciſſima habita ſit me dōatū
iri certiffimis inditiis iſq; q̄ pluribus nō auare cognouerim. Vt enim ce
tera taceā quæ te & amabile cūctis. & uenerādum in primis non reddere
modo uerū & efficere queant: quippe tui animi ceſſitudo mētis præſtan
tia ingenii acrimonia morū grauitas inſtitia liberalitas. ac reliqua id ge
nus bona quæ memorari quidē digna ſed memoratu infinita forent: ea
præcipue. tū animi tui prudētia qua nō propria tantū uerū & cōia illa oīa
recto cōſultas ſapiētiffime moderaris quæ feliciffime huic reipu. uenete
tue ad laudē ad gloriā cōferāt atq; cōducāt: tū excella tua mēs tua omni
diſciplinārū genere exulta atq; ornata & diuino quodā neſcio aſpectu
atq; oraculo illuſtrata: mortaliū omniū præſertim ſenatorū tuorū patrici
um graciā amorē fidē obſeruatiā beniuolentiā ipſiuſq; ſūmi optimiq;
boni leſu maximi amicitia dulcius allicere fortius attrahere. ac elegan
tius uendicare ſufficiunt: ut nō iniuria mediuſſidius iullio illi ceſari ui
ro utiq; excelſo & inuictiſſimo animo cōparari ualeas: qui ut tranquillo
ſuetonio placet mētis amplitudine munificentia liberalitate morūq; præ
ſtantia omnium in ſe facile cōuertebat amorē. Quare tantis tue excellē
tie præclaris diuinisq; alleſtus ſtudiis tot maxime tue in me ſingularis be
niuolentie muneribus accitus animo ſepiffime uoluens quid tua ceſſitu
dine dignū exhauſtis ingenii mei uiribus offerre: quo nedum ingratus at
gratiſſimus pro uirili mea cenſeri poſſem: nō aurū nō argentum non di
uitias nō opes cū & ea mihi minus ſuperſint & tu q̄ maxime uilia hec &
uiris doctiſſimis appetēda minus: quo magis fluxe mēdaciūq; fortūa ſub
ieſta ſunt: perinde ac illo diuino ingenio tuo lōge / inferiora nil ducere ſa
tiſſime ſoles at ſtudiiorum meorum lucubratiunculas cōpēdiū ſequēs lo
quor oīum ariſtotelis tractatuum ſententias ordine quodā exactiſſimo
continens tue magnificentie offero ac dedo. Haſtenus etenim noſtre hu
ius uite regularis uir apprime eruditus iſq; mihi opido carus frater theo
philus cremonēſis qui nunc ex meritis in ethera regnat uolumine uno pe
riodos oēs ariſtotelis atq; ſententias diui noſtri thome aquinatis comen
taria proſecutus: ita ut textu perſcribebātur cōgeſſerat: eo quidē maxime
inexpertis cognitu difficilioreſ quo literaliter uti textus expoſitio requi
rebat adducebantur. itēq; nō nūquā breuioreſ ut ſenſum philoſophi cape
rix poſſes. Igitur quāpluriū doctiſſimorū uirorū præciſibus cōmotus præ

ferti q̄ ad id subeandū tua me humanitas pluries hortata sit hoc munus
 q̄q̄ mea sententia difficile mihi satis sed multis utile asumpsi: non mihi
 solū aut amicis tantū præsensibus consulens nerū & posteris nostri stu
 dii salubrē memoriā derelinquens. Fateor aut in huius philosophi disci
 plinis tanta me uoluptate affectū quanta scientiarū quouis aliarū genere
 sacra dūtaxat theologia excepta cui continue: tū legendo: tū disputando
 felici quodā cōiūctu insistimus: unquā antea fuerim. Intellexit huius phi
 losophi acrimoniam comētator auerois qui comēto in secūdu de anima
 quartodecimo diuinū quiddam ac ueluti rerū oīum intellectuāle exem
 plar Aristotelē confitetur asserit atq; confirmat. At eiusdem doctrine or
 dinē accuratissimū accommodatissimūq; libeat admirari in primis. Etenim
 ut ab infimo huius rerū ordinis gradu exordiar qui earū rerū solūmodo
 sit quæ preter eē aliam perfectionē nullam attigerint qualia dixerī elemē
 ta eorūq; pprietates atq; ex hiis cōposita: q̄ libros de pprietatibus elemē
 torū eorūq; impressionibus metheororū atq; de mineralibus legerit: hec
 haudquaquā aristotelē latuisse cognoscet. At si præter esse quedā etiā ue
 getari nosce uolueris: liber de plantis se pulcherrime offert. Omnia dein
 de uiuentia uariis gradibus notitiæ sensitiue distincta & hæc quidem qua
 quiete quo motu qua duratione uitā sortiātur moderentur terminēt no
 ster hic princeps cumulatissime adeo ē complexus ut nihil intactum ni
 hil occultum nihil omiserit cognitu dignū. Et hoc ne tibi incredibile ui
 deatur eiusdē scrutare libros quinq; de generatione animalū: quattuor
 de eorūde partibus: nouē de illorū hystoriis: deq; eorū motibus: de respi
 ratione & inspiratione: de sensu & sēsato: de memoria & reminiscētia: de
 sōno & uigilia de iuuetute & senectute: d cāis lōgitudis & breuitatis uite
 de morte & uita. Dehinc quid anima sit quid eius uirtus quid ī mortalitas
 quid hōmo quid cuiusq; aut passionū aut inclinationis inditiū atq; insi
 gne. libris de anima de physonomia seriosissime docuit. Vnde uero tāta
 generabiliū harū & corruptibiliū rerū originetur uarietas seu quibus prin
 cipiis fulciatur cōseruetur ac perseueret legentes de generatione & corru
 ptioe libros .de celo & mundo. minime latet. Si aut in ordine reꝝ mirā
 da quesieris & tot in rebus uarios casus humanisq; præsertim in actibus
 tam mutabilis rationē fortune scrutari desideras: librū de admirandis in
 natura. de bona fortuna præmanibus habes. Quicquid etiam cuiq; regi /
 mini accommodari oporteat. quicquid tū priuatis tum publicis rebus con
 ducere aut uariari potuit. economicorū. politicorū. magnorum mōra
 ralium. ethycorum libris nō modo sapienter uerū & clarissime & elegā
 ter edocuit differuit edidit. Taceo eiusdē rethorices libros totiusq; philo
 sophie rationalis pene infinita uolumina in quibus nullū persuadēdi ge
 nus nullū ornatum loquendi nullū deniq; arguendi modum. aut obscu
 rum aut indiscussum dimisit Quicquid effugas. quicquid dāpnēs. quic

Lam. ar. d. f.

173

Kolejnos kart

sklad

Agenti per intellectum attributa. 2. metha. co. 9.
 Agenti attributa. 8. metha. co. 12. 15. 16. & p^o. phi. co. 43. & 4. meteo. le. 3. &
 3. de ani. co. 19.
 Agens uniuocum quid. 12. metha. co. 13.
 Agere & facere non sunt idem. 6. ethy. le. 3.
 Agere & facere est alius finis. 6. ethi. le. 4.
 Agentis & patientis pportio. 2. de ani. co. 54.
 Agrecus quis. p^o. magno mor. ca. 17.
 Agricolis attributa. 6. poli. le. 4.
 Agrestes qⁱ sint. 4. ethy. le. 15.
 Alationi attributa. 2. de ge. co. 53. 56.
 Album qd. li. sex prin. le. 15.
 Album quo denoiet subiectum. 6. phi. co. 83.
 Alba oia sunt calidiora & suauiora. 5. de ge. ani. ca. 6.
 Aleatoribus attributa. 4. ethy. le. 5.
 Alo quid & quomodo fiat. 3. meteo. le. 3. 4.
 Alimētū qd. 2. de ani. co. 46.
 Alimenti necessitas. p^o. poli. le. 6.
 Alimenti ratio duplex. 2. de ge. ani. ca. 4.
 Alimētū operantur diuerse uirtutes. li. de iuue. & senec. le. 3.
 Alimento attributa. 2. de anima. co. 28. 45. 46. 47. 48. 50.
 Alteratio quid. 5. phi. co. 18. 19. p^o. ce. co. 21.
 Alteratio quottuplex. 2. de ani. co. 58.
 Alterare quibus cōpetat. li. de moti. ani. le. 6.
 Alteratio cordis quis. ubi supra.
 Alterationi attributa. 4. phi. co. 133. & 5. co. 18. & 7. co. xi. 12. 14. 15. 16. 17. 18.
 19. 30. 32. & 8. co. 23. 55. & p^o. de ge. co. 25. 35. & li. de sen. & sen. le. 16. & li.
 predi. le. 23.
 Amare quid. 2. retho. ca. 3.
 Amare melius est q^{uam} amari. 2. magno mor. ca. 9.
 Amare quos oportet. 12. metha. co. 45.
 Amari attributa. 8. ethy. le. 8. & 2. magno mor. ca. 9.
 Amamus magis q^{uam} difficile habemus q^{uam} facile. 3. topi. ca. 4.
 Amat quis multipliciter. 8. ethy. le. 2.
 Amator semp amat. 2. retho. ca. 21.
 Amator sui quis. 9. ethy. le. 9.
 Amatorem sui bonū oportet esse. ubi supra.
 Amatoribus attributa. 9. ethy. le. 14.
 Amatores sōni qⁱ sint. li. de physo.
 Amor diuersos. 8. ethy. le. 12.

skedti A pnylona pny opauie

Amatores fomni qui sint li. de phylo.
 Amoris excessus quis. 7. ethy. le. 4.
 Amicitia quid. 8. ethyco. le. 1. 3. 4. 5. 6. 7. 12. 13. & p^o magno. mor. ca. 18. & 2.
 ethy. le. 6.
 Amicitia necessaria est in uita. 8. ethy. le. 1.
 Amicitia qui indigent. 8. ethy. le. 1. 3. 4.
 Amicitia naturalis ad quos. ubi supra.
 Amicitia in quibus sit. 8. ethy. le. 2. xi. 12.
 Amicitiarum species. 8. ethyco. le. 3. 4. & 2. magno. mor. ca. 9. & 2. retho.
 ca. 4.
 Amicitia perfecta quorum sit. 8. ethyco. le. 2. 3. 4. & 2. magno. mor. ca. 9.
 Amicitie duratio. ubi supra.
 Amicitie bonæ sunt rare. ubi supra.
 Amicitia non statim soluenda est. 9. ethy. le. 3.
 Amicitia differt ab amatione. 8. ethy. le. 5.
 Amicitia uiri & uxoris quæ. 8. ethy. le. 12.
 Amicitia improborum flagitiosa est. 9. ethy. le. 14.
 Amicitia non est ad deum. 2. magno. mor. ca. 9.
 Amicitia non est ad inanimata. ubi supra.
 Amicitia est ad seipsum. ubi supra. & 2. poli. le. 6.
 Amicitia est studiosorum secundum similitudinem. ubi supra.
 Amicitie & inimicitie attributa. 8. phi. co. 14.
 Amicitie attributa. 8. ethy. le. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 12. 13. & 9. le. 3. & 2. magno. mor.
 ca. 9. & 2. poli. le. 4.
 Amabilia bona quæ sint. 8. ethy. le. 2.
 Amicus quis sit p^o magno. mor. ca. 18. & p^o retho. ca. 5. & 2. ca. 4.
 Amicis attributa p^o ethy. le. 6. & 8. le. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 13. & 9. le. 1. 3. 9. x. 12.
 13. 14. & 2. magno. mor. ca. 9. & 2. poli. le. 6. & 7. le. 5. & 2. rethori.
 ca. 4.
 Amicissimus dei quis sit. x. ethy. le. 13.
 Amicus est alterego. 2. poli. le. 6.
 Amicum esse pluribus perfecte nō datur. 8. ethy. le. 6. & 9. le. xi.
 Amicorum diuersitas. 8. ethy. le. 3. 4.
 Amicorum est sibi inuicem benefacere. 8. ethy. le. 12.
 Amicorum est honesta petere. ubi supra.
 Amicorum est de eisdem letari & tristari. ubi supra.
 Amicorum omnia communia 2. poli. le. 6.
 Amari qui sint. 4. ethy. le. 13.
 Amaris attributa. ubi supra.
 Amena que sint p^o retho. ca. 5.

Ambitiosus q̄s sit. 2. ethy. le. 9. & p^o. magno. mor. ca. 15. & 2. magno. mo.
 ca. 5.
 Ambicioso attributa. 4. ethy. le. 12.
 Ambulatio post cenam est causa sanitatis. 2. post. le. 9.
 Anima quid. 7. methaphisi. co. 35. & p^o. de anima co. 2. 20. 28. 30. & 2. co.
 6. 9. 24.
 Anima quid secūdu democritū & leucipum. p^o. de anima. co. 20.
 Anima quid secundum piſtagoram. p^o. de anima. co. 25.
 Anima quid secundū anaxagoram p^o. de aīa. co. 23. 24. 31. 34.
 Anima quid secūdu empedoclem. p^o. de aīa. co. 25.
 Anima quid secūdu greciā. p^o. de aīa. co. 32.
 Anima quid secūdu platonē. p^o. de aīa. co. 26. 46.
 Anima quid secūdu diogenam. p^o. de aīa. co. 32.
 Anima quid secūdu thalen. p^o. de aīa. co. 32.
 Anima quid secūdu eraclitum. p^o. de aīa. co. 32.
 Anima quid secūdu aleiutonem. p^o. de ani. co. 32.
 Anima quid secūdu lyppum. p^o. de anima. co. 32.
 Animam diffiniunt omnes phyfici tribus modis. p^o. de anima. co. 33.
 Anima ex quibus sit. 2. de ge. co. 45.
 Anime substantia non est corpus. li. de iuuen. & senec. le. 1.
 Anima sequuntur corpora li. de physo.
 Anima quomodo fiat sapiens & prudens. 7. phy. co. 20.
 Anima intellectua remanet post corpus. 12. metha. co. 17.
 Anime quomodo conueniat alteratio. 7. phy. co. 2.
 Anime cognitio proficit ad omnem uirtutum & scientiam. p^o. de anima.
 co. 12.
 Anima cognitio quomodo proſedere debeat. p^o. de anima. co. 3. 89.
 Anime pprium maxime est intelligere. p^o. de anima. co. 12.
 Anime ppriam habēti operationē cōuenit separari p^o. de ani. co. 13. & 2.
 co. xi.
 Anime consideratio ptinet ad physicum. p^o. de anima. co. 15.
 Anime separte consideratio cuius scientie sit. 2. phy. co. 26.
 Anime passionēs omnes sunt cum corpore. p^o. de anima. co. 14.
 Anime motui & q̄ti attributa. p^o. de aīa. co. 40. 41. 44. 66. 67.
 Animē motus secūdu opinionem platonis. p^o. de ani. co. 45.
 Animā quidā dicūt esse armoniā. p^o. de ani. co. 54.
 Anima deficiēte corrumpitur armonia p^o. de anima. co. 60. & p^o. de parti.
 ani. co. 1.
 Anima non est cōpositio nec proportio. p^o. de ani. co. 55.
 Anima sine fantasmate nequaquā intelligit. 3. de ani. co. 30.

Anima est quoddammodo omnia.3.de anima.co.37.
Anima preciosior est corpore.7.poli.le.1.
Anime partium una est esse sensibilia alia esse intelligibilia.p°. magno
mor.ca.22.
Anime sunt due partes.7.poli.le.xi.
Anime partes sūt sciētifica & rōnatiua.6.ethy.le.1.
Anime partes sunt rationalis & irrationalis.p°. magno mor.ca.5.&7.poli.
li.le.12.
Anime predictis partibus attributa ubi supra.
Anime partes sunt sciētifica & cōsiliatiua.p° magno mor.ca.22.
Anime attributa.p°.de ani.co.64.69.72.74.89.90.99.95.&2.co.9.xi.18.
20.26.29.36.37.39.49.li.de physo.&2.ethy.le.5.&p°. magno mor.ca.
3.6.&7.poli.le.1.&li.sex princi.le.2.6.x.xi.&li.de caus.le.3.14.
Anime mundi attributa.li.sex.princi.le.2.
Anime partes que sint.6.ethy.le.1.
Animi celsi qui sit facere.2.econo.
Animo attributa.6.ethy.le.2.&7.poli.le.1.5.
Animatū ab inanimato in quibus differt.p°.de'ania.co.19.&2.de anima.
co.13.
Animato attributa.2.de aia.co.56.
Animatum corpus ex quibus cōstat.2.de anima.co.cxi.
Animal quid.3.de anima.co.63.
Animalis corpus non potest esse simplex.3.de aia.co.66.
Animalium generatio ubi & quomodo fiat.4.meteo.co.28.&li.de pro/
prie.ele.ca.p°.
Animalia quibz salantur.2.de anima.co.28.
Animalibus quomodo insit motus.8.phi.co.5.p°. &3.de anima.co.54.
55.56.
Animalia omnia habent sensum.2.post.le.21.&p°.metha.le.1.
Animalia imobilia per secula sūt.3.de anima.co.45.
Animal necesse est habere sensum.li.de sen. & sen.le.2.
Animal assimilatur ciuitati.li.de moti.ani.le.9.
Animalibus quis est utilis.li.de fom. & uig.le.4.6.
Animalia alia ab homine non indignatur se li. se sen. & sen.li.14.
Animalia omnia habētia sanguinem habent cor.li.de fom. & uig.le.4.
Animalis uiuere & esse non sunt idem.li.de Iuuen.& senec.le.1.
Animalibus omnibus inest cor.le.aliquid proportionale ubi supra.
le.3.
Animalia aquatilia per aquam terrestria per aerem refrigerantur li. de re
spli.le.6.
Animalia respirantia ubi supra.

quid caueas. quid due acceptes aut teneas: hiis amplissime edoceris. Proinde
 de q̄ tanta laude dignū. hunc principem nostrū aristotelē ego existima-
 rim. quia uidelicet tali ac tāta tāq̄ illustri. qua nec antea q̄dem. nec post q̄
 uis philosophus habendus sit. uel ea ratione ducor. quoniā ut libros phy-
 sicorū ac metaphisice legētibz pater. oīa sua. uel ac̄ta uel scripta omnes
 cogitatus. oē ingeniū. oēm uim. ad sese collegit exercuit. quo mundi hu-
 ius infimi dispositio et ordo. non casu. ut multi antiquorū false opinati
 sūt. sed ab intelligentiis superioribus. omnia hec. tum accomodate. tum
 sapienter. & moderarentur. & ad unū dirigeretur ultimū finē ostenderet
 quē pro uiribus. unā primā demonstrauit asseruitq̄ esse substantiam. rerum
 oīm effectiuam. atq̄ opificē. immaterialē. actu eterno existētem: ineffe-
 ctam. simplicissimā. impartibilem. eternā. ingenerabilē. incōponibilem. i-
 mutabilē. p̄fectissimā. infinitam incomprehensibilē independentem. ne-
 cessariā sēp uiuentē. sine cōpositione. discursu. sine successione. actu erer-
 no intelligētem sūme bonā sūme desiderabilem. sūme beatā sūme i se suf-
 ficientē: nullo deniq̄ extrinseco bono egentē. sed oībz principantē. atq̄
 ad seipsā. uti ad ultimum finē & sumū bonū oīa dirigentem. O diuinū
 magis hominem. q̄ humanū Arbitror nī me mea fallat opinio: hūc peri-
 pateticorū p̄cipē quicq̄ uel naturali lumine intelligi possit. altius cōp-
 hēdisse. uel si q̄ ignorauerit aliorū quēpiam phōrū minime penetras-
 se. Quis illū igitur non miretur. q̄s nō diligit: quis eius doctrinā nō libē-
 tissime cōsectetur: nō amplectatur: nō teneatur. Enimuero si eiisdē p̄rio
 rethoricoz sententia unicuiq̄ iocūdissimum maxime sit in eo uersari
 quo q̄s excellat: ut ciceroni quoq̄ p̄rio de officiis placuit adde q̄ tui nobi-
 lissima ingenuitas animi solertissime mi antoni ab ipsis usq̄ teneris: ut
 greci dicūt: unguiculis nō parua tua cū laude philosophiā hāc oēm haud
 segniter sis cōplexus: actūq̄ merito p̄inde ut non philosophus mō digne
 uocari merueris uerum & theologorū numero: quorū pro tua illa mentis
 p̄stantia nemini cedas doctor non īmerito sis ascriptus: Si hec inquā ita
 sint nulla me mētis pulset dubietas necesse sit quo mīus nostro hoc dele-
 ctatus labore eūdē quāquam exigū amplo beniuolentiq̄ animo. eoq̄
 admodū gratissimo suscipias approbes teneris ac non secus apud muni-
 ficentissimū animum tuū gratiosius hospitetur. atq̄ apud nō busiridē ty-
 rānū hoiem beluis ipsis crudeliorem: sed deucalionem principē uirum
 apprime liberalissimū hospites suscipi dicebātur. Ego eis interim ānitar
 uiribus quo mea pro in te singulari beniuolentia laborum meorū breui
 posthac maioribus amplioribusq̄ studiis eiisdēq̄ tibi scio gratissimis affu-
 turis tuū laudatissimū nomē & immortalitate & gloria illustretur. Addidi
 nihilominus operi hūc quidam aristotelis tractatus presertim qui de
 secretis secretorū intitlatur in quibus tuus ille preclarissimus animus
 ad horam recreatus pristinis difficilioribus studiis aptius uacare queat

quo tempore cum subtilissimis questionibus indagandis tum scriben-
dis ociari soles. Vale diu ac felicissime nostri semper Antoni magnifice
memor: sed eo potissimum tempore quo certissimis equidem auspiciis ex-
cellentiam tuam breui coniector altioribus amplioribusq; priuilegiis atq;
honoribus diuina fauente clementia donatam quam fortunatissime iri.

Explicit epistola p̄hemialis fratris benedicti Soncinatis ordinis p̄dicato-
rum. in omnium operū Aristotelis sententias.

Declaratio brevis tabule sequentis.

Qui sequentem hanc tabulam in omnia aristotelis uolumina lecturi
sunt minime ignorare oportet. breuitati: ac sensui auctoritatum cōclusi-
onumq; nos studuisse magis quā prolixitati uerborum. alias non nouū
opus: sed idem cōfecisse uideremur. Sciendum igitur p̄ q̄ ubi comenta
inuenimus. non assignamus lectiones. quippe. que habito comento. pre-
sto uisui sunt. at ubi comentum defuit: lectiones: diui thome nostri: aut
aliorum doctorum nostri ordinis expositionem profecuti annotauimus
que ambo in tabula inuenies. & ubi scribitur co. subintelligitur. comen-
to. ubi uero scribitur. le. lectione intelligas. ubi autem scribitur. c. capitulo
accipias. libri uero comenta. lectiones. ac omnia reliqua ordine alphabe-
tico persoluuntur. Preterea quia prolixum nimis fuisset libros omnes ano-
tando: semper resumere. notandum q̄ semel aliquo libro annotato: non
iterato subsumitur. ut exempli gratia: cum allegatur sic. li. p̄. phi. co. 5. &
2. co. x. in hac enim littera. 2. subintelligitur li. phi. nec oportuit id semper
exprimere quod clare patebat. Ceterū breuitatis causa nomina librorum
incōpleta ponuntur. nam aut ex se manifesta sunt: aut principiis nominū
positis statim intelligantur. seu quia: tū ex epistola nostra: tū ex librorū
titulis citius cognosci queant:

Incipit tabula per alphabetum in omnium
operum Aristotelis auctoritates atq; sententias.

- Abolutum est prius natura respectiuo. p^o ethi. le. 6.
Abstinere ab alienis mulieribus est laudabile. 2. poli. le. 6.
Abstractis a materia attributa p^o post. le. 30.
Abstrahentium a materia attributa 2. phi. co. 18.
Accidens quid li. predi. por. le. xi. & p^o topi. ca. 4.
Accidentis & subiecti unitas. p^o phi. co. 50.
Accidentium diffinitio: quomodo fiat. 7. metha. co. 4. 14. 15.
Accidentium est scientia. 9. metha. co. 27.
Accidentia non sunt entia proprie. 7. metha. co. p^o. 9. & xi. co. 2.
Accidentis non est accidens. 4. metha. co. 14.
Accidentia sunt infinita. 4. metha. co. 12.
Accidentibus attributa. p^o phi. co. 14. 26. & p^o de anima. co. xi. & p^o post. le.
33. 34. & li. predi. por. le. 12. & p^o topi. ca. 4.
Actum quid & eius materia. 8. metha. co. 14.
Acerbi qui sint. 4. ethi. le. 13.
Actio quid li. sex princi. le. 6.
Actio in quo sit. 9. metha. co. 16. & 3. phi. co. 19. 20. & 2. ce. co. 64.
Actio est singulare. 6. ethy. le. 6.
Actioni attributa. li. sex princi. le. 7. 8.
Actio & factio quid sint. 7. metha. co. 23.
Actio & factio non sunt idem. 6. ethi. le. 6.
Actio eadem numero non est parua & studiosa. li. predi. le. 7.
Actionis & passionis diuersitas & idemptitas. 3. phi. co. 20.
Actionum diuersitas. li. sex princi. le. 6.
Actiones circa quid fiant p^o metha. le. 1. & 9. co. x.
Actiones cuius sint. p^o metha. le. 1. & 12. co. 18.
Actiones respondent partibus anime. 7. poli. le. xi.
Actionum considerata sunt duo. 8. poli. le. 3.
Actiuis & passiuis ad inuicem attributa. p^o de ge. co. 87. 88. & 2. co. 8.
Actus attributa. 3. metha. co. 3. 9. & 6. phi. co. 18. & 2. de anima co. 24. 26.
Actibus diuersis: diuersa laus tribuitur. 3. ethy. le. 2.
Actus nomen unde uenit. 9. metha. co. 7.
Actus prioritas respectu potentie. 9. metha. co. 13. 14. 15. 16. 20. & 12. co. 30.
& 2. pover. le. 7.
Actus bonitas & malitia respectu potentie. 9. metha. co. 19.
Actus sensibilis & sentientis est unus. 3. de anima. co. 138.
Actus sentientis est in sensitiuo. 3. de anima co. 140.

Actus circa singularia sunt. 2°. ethy. le. 8.
 Actus uirtutū sunt delectabiles secundū se p°. ethy. le. xi.
 Actuum circūstantie. 3. ethy. le. 3.
 Actus est melior habitu p° magno mor. ca. xi.
 Actū sumus uiuendo & operando. 9. ethi. le. 7.
 Actibus uirtutum attributa. 2. ethi. le. 7. & 4. le. 2.
 Actus quotuplex. 2. de aīa: co. p°. & 3. metha. co. 35. & p° phy. co. 28. & li. p.
 di. por. le. xi.
 Actū plura existentia nō faciunt unū in actu. 7. metha. co. 49.
 Accipitri attributa. li. 9. de hysto. ani. ca. xi.
 Accuto & graui attributa. 2. de ani. co. 86.
 Accumē quotuplex & eius causa atq; attributa. 3. de ge. ani. ca. p°.
 Accutis attributa. 7. ethy. le. 7.
 Ad aliquid quid li. predi. le. 12. 16.
 Ad aliquid multipliciter dicuntur aliqua. 4. topi. ca. 9.
 Ad aliquid attributa. 8. phi. co. 9. & li. predi. le. 12. 13. 14. 16.
 Adiscētē oportet credere p°. elenc. ca. 2.
 A discēti attributa. 2. de ani. co. 56. 58. & 7. ethy. le. 3. & x. le. 14.
 A discēdi modus diuersus p° post. le. 30.
 Administratio ciuitatis optima quæ sit. 8. ethy. le. x.
 Administrationis species ubi supra.
 Administratio domus. 3. poli. le. 3.
 Aduerbiū multiplicitas casus respectu p°. topi. ca. 12.
 Adulator quis sit. 2°. ethy. le. 9. & 4. le. 13. & p°. magno mor. ca. 18.
 Aeri attributa p° phisico. co. 54. & 4. co. 78. 83. & 4. ce. co. 27. 79 & 2°.
 meteo. le. 6. & p° de aīa: co. 88. & 2. de anima. co. 82. 83. 84. & 2. de ge.
 co. 70.
 Aeris indici admiranda li. de admir. in natura.
 Affectus quid. 2°. ethy. le. 5. & 2°. retho. ca. p°.
 Affectus quotuplex. 2°. ethy. le. 5.
 Affirmatio quid. 4. metha. co. 17. & li. predi. le. 19. & p°. peryer. le. 8. & 2.
 peryer. le. 1.
 Affirmatio ni attributa li. predi. le. 3. & p° peryer. le. 9. x. 12. & 2. le. 1.
 Affirmatio potior est negatione. 4. metha. co. 16.
 Affirmationis & negationis proportio. p°. poste. co. 30.
 Affirmatio & negatio in eodem non sunt simul. p° prio. co. 37.
 Affirmationi & negationi attributa. p°. prio. ca. 37. & 4. topi. ca. 3.
 Affirmare & negare attributa. p° peryer. le. 14. & 2°. lec. 4. & p°. poste.
 co. 2°.
 Agenti p essentiam respectu factorum attributa. li. de cau. le. 20.

Animaliū diuersitas ubi supra le.xi. & li.p^o de hyfio.ani.ca.p^o. & li. d^o phy.
Animalia ruminantia quæ sint li.9. de hyfio.ani.ca.5°.
Animalia alia ab homine non sūt capacia felicitatis.x.ethi.le.12.
Animalia aliqua nō habēt caput.li.prædi.le.13.
Animalia mansueta meliora sunt quā fera p^o poli.le.3.
Animalibus paruis attributa li.de respi.le.6.
Animalis partibus attributa p^o de aia.co.79.93.94.&2.co.20.& li.p^o de
hyfio.ani.ca.p^o.
Animalibus attributa.li.de pprie.ele.ca.p^o. & p^o de anima.co.67.83.&2.
co.16.23.29.38.& p^o de aia.co.56.& li.de som.& uigi.le.6.& li.de Iuuē. &
senec.le.1.2.& li.de respi.le.xi.12.13.14.15.& li.de caul.lon.& bre. uite.& li.
d^o moti.ani.le.1.3.& li.p^o de hyfio.ani.ca.p^o.3.4.5.& li.2.c.p^o.3.15.& li.ca.
p^o.6.x.& li.4.ca.p^o.7.8.9.& li.6.ca.18.& li.8.ca.6.29. & li.9.ca.p^o.49. &
li.3.de parti.ani.ca.6.& li.4.ca.4.& li.p^o de ge.ani.ca.4.& li.2.ca.p^o.&2.
post le.21.
Animalis scythie quod leonē uocant admiranda li.de admira.in natura
Anaxagore opinio de felicitate.x.ethy.le.13.
Anaxagore opinio de principiis rerū p^o phi.co.34.37.41.49.&3.co.28.5.
&2.co.2.37.& p^o ethy.co.22.
Anaxagore opinio de cometis.p^o.meteo.le.3.
Anaxagore opinio de cotuscationibus 3 metro le.x.
Antecedentis ad cōsequens diuersa habitudo.2.prio.ca.2.
Anthades quid primo magno mor.ca.17.
Anquille attributa li.6. de hyfio.ani.ca.17.
Antiperistasis quid & quorū sit.p^o metro.le.6.
Appetitus triplex p^o magno ma.ca.9.
Appetitus naturalis quid p^o phi.co.81.
Appetitus materie p^o phi.co.81.
Appetitus nō est cōtrarii p^o phi.co.81.
Appetitus naturalis semper tendit ad unū li.de bo.for.le.6.
Appetitus omnis est propter aliud.3.de anima.co.49.
Appetitus sunt contrarii ad inuicem.3.de anima.co.53.
Appetitus intellect ualis prin.12.metha.co.37.
Appetitus & intellectus mouent.3.de anima.co.5°.
Appetitui attributa.2.de ani.co.34.&3.co.29.48.49.50.51.& li.de moti.
Ani.le.5.
Appetitus superior mouet inferiōrē & aliunde deliberationem.3.de ani.
ma.co.57.
Appetibile primū & primū intelligibile idē sunt.12.metha.co.36.
Appetibile semper mouet.3.de anima.co.51.
Appetibili attributa.3.de anima.co.51.54.& li.de moti.ani.le.3.

Appetimus aliqua propter se & propter felicitatē. p^o ethi. le. 9.
 Appetitiōes quę sint irratī oales. p^o. retho. ca. x.
 Appetitiuū nō est sine phantasia. 3. de anima. co. 56.
 Apes quedam uiuūt septē annis. li. de respi. le. 12.
 Apes quō faciunt sonū ubi supra & li. 3. de ge. ani. ca. 8.
 Apibus attributa & muschis ubi supra & li. 3. de hysto. ani. ca. 12. & li. 5. ca.
 21. & li. 9. ca. 40.
 Apum ducibus attributa. li. 5. de hysto. ani. ca. 21. & li. 4. ca. 40. & li. 3.
 de. ge. ani. ca. 8.
 Apum & cichadarum admiranda. li. de admir. in nā.
 Apellatio a quo oriatur. 9. ethy. le. 2.
 Apreatio rei. 9. ethy. le. 1.
 Apologis attributa. 2. retho. ca. 20.
 Appotema quid. 2. topi. ca. 15.
 Aqua ex humoribus uaporantibus fit. 2. meteo. le. 5.
 Aque supficies est spica. 2. ce. co. 30.
 Aque magis fiunt in hyeme q̄ in estate. 2. metro. le. 6.
 Aque falfedo unde causetur. 2. meteo. le. 5.
 Aque attributa. p^o phi. co. 54. & 4. & co. 83. & 4. ce. co. 27. 29. & 2. de ge. co.
 69. & li. de sē. & sen. le. 9. x.
 Aque termarum attributa li. de proprie. ele. ca. x.
 Aque ficcone sicilie attributa. 2. meteo. le. 5.
 Aque faste ex calamis arabicis attributa. 2. meteo. le. 5.
 Aquis australibus attributa. 2. meteo. le. 5.
 Aque ylxie mutabilis in sal admiranda. li. de admir. in nā.
 Aquile attributa. li. 6. de hysto. ani. ca. 6. & li. 9. ca. 32.
 Acqfitio & possessio reg. p^o poli. le. 6.
 Arbiter quid. 4. poli. le. xi.
 Arboribus attributa li. 3. de ge. ani. ca. p^o.
 Architectoribus attributa. 7. poli. le. 2.
 Argeteon qd. 3. meteo. le. 2.
 Argentum uiuū qd & quō fiat & eius attributa li. de mi.
 Aridum qd. 2. de ge. co. 12.
 Armatura quorū sit. 6. poli. le. 6.
 Armis p^o necessitate uti prudētis est pro libidine autem est iniusti. p^o. po.
 li. le. 1.
 Argumētum qd. 2. topi. ca. 15.
 Argumentandi sophistice sunt duo modi. p^o. elenc. ca. 2.
 Argumentandi modi in dictione sunt sex p^o. elenc. ca. 2.
 Argumantandi modi extra dictionem sunt septem. p^o. elenc. ca. 3.
 Argumentandi modorū p^o fallacias reductio. p^o. elenc. ca. 4.

Arguentiū cautele ad reducendū respondentem ad aliquod incōueni
 ens. p°. elenc. ca. 9. x. xi. x2.
 Argumentari qd. 2. topi. ca. 17.
 Arguēti utilia. 3. topi. ca. 3. 4. 5. 6. 7. & 2. elenc. ca. p°. *arguēti*
 Armonia quorū sit. 2. ce. co. 52.
 Armonie attributa. p° de anima. co. 56.
 Arrogantē attributa. 2. retho. co. 6.
 Arsio qd. 2. de. ge. co. 21.
 Ars bellita qd. p°. poli. le. 6.
 Ars qd. si p°. de parti. ani. ca. p°. & 6. ethi. le. 3. & 7. metha. co. 23. & 12. co. 13.
 Ars quō fiat. p°. metha. le. 1.
 Artium inuētores ubi supra.
 Artis consideratio. 2. phy. co. 22. & p°. retho. ca. 2.
 Ars quorū sit. 6. ethy. le. 3.
 Ars est circa difficiliora. 2. ethi. le. 3.
 Ars non cōsiderat que sunt per accidēs. p°. ethy. le. 17.
 Artis bonum est opus. 7. ethy. le. xi.
 Artes principantes quōt sunt. 2. phi. co. 25.
 Arti attributa. 2. phi. co. 22. 78. 79. 86. & 4. meteo. co. 28. & li. de mi. & 2.
 ethi. le. 4. & 6. le. 4. & p°. poli. le. 7. & 7. le. 12.
 Attribus attributa. 3. po. le. 1. & p° econo. & p°. elenc. ca. 8.
 Artificium finis quis. 7. ethi. le. xi.
 Artificibus alkimie attributa. li. de mi.
 Artifici attributa. p° ethy. le. 8. x. & 7. poli. le. 3.
 Artificialium natura que sit. 2. phi. co. 7.
 Artificiatū attributa. 2. phi. co. 2. & 2. post. le. 9. & p°. retho. ca. 2.
 Arterie offitium. li. p°. de hyfio. ani. ca. 16.
 Arterie offendicula. li. 3. de parti. ani. ca. 3.
 Aflationi attributa. 4. meteo. co. 28.
 Aspaliti appolonie admiranda. li. de admir. in natura.
 Asperum quid. li. pdi. le. 17. & li. sex. princi. le. 13.
 Asinis attributa. li. 6. de hyfio. anima. ca. 23. & li. 8. ca. 25. & li. 2. de ge. ani.
 ma. ca. 6. *astrologia p° mēte gūto 19*
 Astutia quid. 6. ethy. le. x.
 Assentatores qui sunt. 4. ethy. le. 13. 15.
 Asueffere attributa. 3. ethy. le. 22.
 Astra quid sint. 2. ce. co. 48.
 Astra ex quibus sint. 2. ce. co. 41. 42.
 Astra quia aliquando maiora aliquando minora uideātur. 3. meteo. le. 5.
 Astris attributa. 2. ce. co. 48. 46. 43. 59. 61. & p°. meteo. le. 2.
 Attentio qd. 3. retho. ca. 14.

Attenti fiunt auditores multipliciter ubi supra.
 Athlantis opinio de celo. 2. ce. co. 4.
 Astrologia circa quid sit. 12. metha. co. 44.
 Astrologie attributa. 12. metha. co. 44. & 2. phi. co. 19.
 Auaritia quid. 2. ethi. le. 8.
 Auaritie modi. 4. ethi. le. 5.
 Auaritie attributa. 4. ethi. le. 1. 5. & 5. poli. le. 2.
 Auctor operis quid. 9. ethi. le. 7.
 Aucupandi rationes apud trachos admiranda. li. de admira. in natura.
 Audienti sophisma attributa. 7. ethi. le. 2.
 Auditus cōnaturalis (st aeris. 2. de anima. co. 82. 83.
 Auditus quomodo sit in aqua ubi supra.
 Audiendi bene signū. 2. de anima. co. 84.
 Audire quæ quis sustinet hæc & facere uidetur. 4. ethi. le. 19.
 Augmentū quid. 5. phi. co. 18.
 Augmentū in quibus sit. 3. de anima. co. 59.
 Augmentū quādoq; sit nullo addito. 4. phi. co. 63. 84.
 Augmentū a quibus sit li. de sen. & sen. le. x.
 Augmento attributa. p. ce. co. 88.
 Augens & quod augetur sunt simul. 7. phi. co. 12.
 Augmentabili & in augmentabili attributa. p. ce. co. 21.
 Augmentationi attributa. 4. phi. co. 33. & 5. co. 18. & 8. co. 23. 55. & p. de ge. co. 31. 32. 33. 34. 35. 38. 39. 41.
 Auiū elidarū admiranda li. de admi. in natura.
 Auiū dyomedee insule admiranda li. de admi. in natura.
 Auium apud henetos ubi supra admiranda
 Auiū ac pisciū insensibilium admiranda ubi supra
 Auius attributa li. 2. de hysto. ani. ca. p. 12. & li. 4. ca. 8. 9. & li. 6. ca. 6. 7. & li. 8. ca. 3. 18. 28. & li. 5. de ge. ani. ca. 4.
 Auri cypri admiranda li. de admi. in natura
 Auri apyron peonie admiranda ubi supra
 Auro attributa. 3. meteo. le. x.
 Auribus attributa li. p. de hysto. ani. ca. 12.
 Auster quid. 2. meteo. le. 5.
 Austro attributa ubi supra
 Babilon. 3. ethi. le. 2.
 Beata uita quid. 7. ethi. le. 13.
 Beata uita in quibus sit. 7. poli. le. 1.
 Beato uiro attributa. 9. ethi. le. x.
 Bene agendi comēdatio in quibus cōsistat. 7. poli. le. x.
 Bene agere attributa. 7. poli. le. 1. 2.

Bene uiuere. ac felices esse omnes cupiunt. 7. poli. le. x.
 Bene esse quibus conueniat & propter quid. p^o ethy. le. x. 14.
 Bene nel male agere a quo fit. 6. ethy. le. 2.
 Bene esse rei attribuitur ex operatione. p^o ethy. le. x.
 Bellum propter quid fit. x. ethy. le. xi. & 7. poli. le. xi.
 Bello attributa. 7. poli. le. xi.
 Bene facere & bene suscipere attributa. 9. ethy. le. 7.
 Bene accipere omnes uolunt: facere autem fugiunt. 8. ethy. le. 13.
 Beneficia cōferētibz attributa. 9. ethy. le. 7.
 Beneficio attributa. 4. ethy. le. 2. x. & 8. le. 12. 13. & 9. le. 2.
 Beniuolentia quid. 9. ethy. le. 5. & 2. magno. mor. ca. 9.
 Beniuolentia a quo fiat. ubi supra.
 Beniuoli qui sint. 8. ethy. le. 2. 4.
 Beniuolis attributa. 8. ethy. le. 1. & 9. le. 5.
 Bestialitas qd. 2. magno. mor. ca. 3.
 Bestialitati uirtus opposita que sit. ubi supra.
 Bestiarum non est uirtus aut uitium. 7. ethy. le. 1.
 Bestiis attributa. li. 8. de hyfso. ani. ca. 28. 29.
 Bestiole quedam in insula cypri nascuntur in igne. li. 5. de hyfso. anima.
 ca. 18.
 Bibere. diuersimode inest animalibus li. 8. de hyfso. anima. ca. 6. 8. & li. 9.
 ca. 4.
 Bobus attributa li. 8. de hyfso. ani. ca. 23. 24. 50.
 Boum peonie admiranda li. de admi. in natura.
 Bomolochus quis. p^o magno. mor. ca. 17.
 Bolinthis peonie admiranda li. de admi. in natura.
 Bonum summum quid. p^o ethy. le. 2. 5.
 Boni summi cognitio ad quid. ubi supra.
 Boni summi scientia qualis sit. ubi supra.
 Bonum summum hominis quid sit. p^o ethy. le. x.
 Bonitati prime attributa. li. de caus. le. 20.
 Bonitatibus secundis attributa. li. de caus. le. 16. 20.
 Bonum quid. p^o retho. ca. 6.
 Bonum omnia appetunt. 3. topi. ca. p^o & p^o ethy. le. 1. & 2. magno. mor. ca.
 5. & p^o poli. le. 5.
 Boni diuersa ratio. p^o ethy. le. 7. 9.
 Bonum comune. melius & pulchrius est bono particulari. p^o ethy. le. 2.
 Bonum duplex. li. de moti. ani. le. 3. 7. & p^o magno. mor. ca. p^o
 Bouū quotuplex p^o ethy. le. 12. & 7. le. 17. & p^o magno. mor. ca. p^o & 2. ca. 7.
 Bonum cuiuslibet operis quid. p^o ethy. le. 9.
 Bonum unde dicatur. p^o ethy. le. 12.

Boni causa & principium quid. p^o ethy. le. 12.
 Bonorum: alia anime: alia corporis. p^o magno. mor. ca. 2.
 Bonorum genera tria. 7. poli. le. 1.
 Bona animi sunt principalissima. p^o ethy. le. 12. & 7. poli. le. 1.
 Bona anime que sunt. p^o magno. mor. ca. 14.
 Bona querenda ab hominibus que sunt. 5. ethy. le. 1.
 Bonum cum alio bono expetibilius est q^{uam} solum. x. ethy. le. 2.
 Bonum est uniforme: malum multiforme. p^o magno. mor. ca. 14.
 Bonum apparet plures sequuntur. 3. ethy. le. xi.
 Bona externa finem habent. 7. poli. le. 1.
 Bonum non est quod fit preter naturam. ubi supra.
 Bonum & malum non sunt in genere sed sunt aliorum genera. li. p^{ri}mo. le. 21.
 Bonum est contrarium malo. 2. post. le. 3.
 Bonum unicuique quid. p^o retho. ca. 6.
 Bonum falsum ita se habet q^{uod} ex ipso procedente tempore necesse est ma-
 lum uerum euenire. 4. poli. le. xi.
 Bono attributa li. d^e motu. ani. le. 3. & p^o ethy. le. 3. 6. 7. & 3. le. x. & p^o magno.
 mor. ca. p^o & li. p^{ri}mo. le. 19. 20. 21. & 3. topi. ca. 2. & p^o retho. ca. 6. 7.
 Bono fortune attributa. 4. ethy. le. x.
 Bonorum acquisitio & malorum abiectio quid. p^o retho. ca. 6.
 Bona acceptio quid. ubi supra.
 Bonis coporalibus attributa. 7. ethy. le. 14.
 Bonos fieri naturam non est in nostra potestate sed p^{er} quamdam diuinam causam. x. ethy.
 le. 14.
 Boni aliqui sunt diuersimode. ubi supra.
 Bonus uir qui dicatur. 6. ethy. le. 9. & 2. magno. mor. ca. 7.
 Bonus simpliciter dicitur sed multis modis malus. 2. ethy. le. 7.
 Bonus & malus quid consequatur. 2. ethy. le. 3.
 Bonum est mori ante q^{uam} morte dignum quid fiat. 3. retho. ca. xi.
 Bonos uel malos esse: est in nostra potestate. 3. ethy. le. xi.
 Boni uiri attributa. 9. ethy. le. 4.
 Boni ad comedendum qui sunt. li. de physio.
 Bonorum honorabilium esse scientiam opinamur. li. p^{ri}mo. de anima. co. p^{ri}mo.
 Butilio quomodo fiat. li. de mor. & uita le. 2.
 Bonus bonis operibus delectatur. p^o ethy. le. 3.
 Caligo quid. p^{ri}mo. meteo. le. 6.
 Caliditas in quibus sit li. de iuuen. & senec. le. 4.
 Caliditati attributa. ubi supra.
 Caliditatem habentia que sint. 2. meteo. le. 5. & li. de iuuen. & senec. le. 4.
 Calidissimorum attributa. ubi supra.
 Calidum quid. 2. de ge. co. 3.

10

Calido attributa. 2. de ani. co. 50. & li. de se. & se. le. 5. & li. 4. de pti. ani. ca. 5.
 Calor quomodo generetur. 2. ce. co. 42.
 Calore anima operatur omnia. li. de respi. le. xi.
 Calor non est in corporibus celestibus. p^o meteo. le. 2.
 Calori cordis attributa. li. 2. de parti. ani. ca. 7.
 Calori animalium & seminis attributa. li. 2. de ge. ani. ca. 3. 4. & 4. ca. 21.
 Calua pars animalis que sit. li. p^o de hyfso. ani. ca. 7.
 Caluarie attributa. li. 2. de parti. ani. ca. 7.
 Calutrium quid & ubi & in quibus sit. li. 3. de hyfso. ani. ca. xi.
 Calua uiri tres habet futuras: mulieris uero unam. ubi supra. & li. 2. de parti. ani. ca. 7.
 Caluescere quibus infit. li. 5. de ge. ani. ca. 4.
 Camaleo quid & eius attributa. li. 2. de hyfso. ani. ca. xi.
 Camelis attributa. li. 9. de hyfso. ani. ca. 46.
 Cancris attributa. li. 4. de parti. ani. ca. 7.
 Canescere quorum sit & eius attributa. li. 3. de hyfso. ani. ca. xi. & li. de ge. ani. ca. 4.
 Canere quibus infit. li. 4. de hyfso. ani. ca. 9.
 Caniceps quid & eius attributa. li. 3. de hyfso. ani. ca. 8.
 Canicies quibus infit & quare. li. 3. de hyfso. ani. ca. xi.
 Canum rabies & eis attributa. li. 8. de hyfso. ani. ca. 22.
 Cantarolerri calcidie admiranda. li. de admit. in natura
 Capilli quid & eorum attributa. li. 5. de ge. ani. ca. 4. 55.
 Caprearum cephalonie admiranda. li. de admit. in natura
 Caprearum siluestrium insule crete admiranda. li. de admit. in natura
 Capris attributa. li. 6. de hyfso. ani. ca. 19. & 8. ca. 28. & 9. ca. 3.
 Capitibilia que sint. 4. meteo. ca. 46.
 Carbonum ignitio & extinctio. li. de iuuen. & senec. le. 5.
 Caro dura quid significat. li. de physo.
 Carni attributa. 2. de anima co. c. xi. & li. 8. de hyfso. ani. ca. xi.
 Carnem multam habentibus attributa. li. 3. de hyfso. ani. ca. 16. 18.
 Cartilagini attributa. li. 3. de hyfso. ani. ca. 8.
 Charu suauetque est unicuique quod per naturam habetur. li. 8. de hyfso. ani. ca. p^o
 Castigatio quibus conueniat. 3. ethy. le. 24.
 Casus qui sunt. 2. topi. ca. 23.
 Casus opiniones. 2. phy. co. 4.
 Casus quid. 12. metha. co. 13.
 Casus in quibus inuenitur. 2. phi. co. 50. 60.
 Casu que dicantur fieri. 7. metha. co. 31. 2. phi. co. 51. 61. & p^o ce. co. 135.
 Casui attributa. 2. phy. co. 44. 65.
 Cathaplas quis. p^o magno. mor. ca. 17.

Catarrus a quo fiat li. de somp. & uigi. le. 6.
 Catellis attributa. li. 6. de hysto. ani. ca. 20.
 Cauendum est maxime ab eo quod paulatim repit. 5. poli. le. 7.
 Cauda quorum sit & eius attributa. li. 4. de parti. ani. ca. 9.
 Causa quid. 3. metha. co. xi.
 Causa dicitur multipliciter. 5. metha. co. 2. 3. & 2. phi. co. 28. 34. 50.
 Causarum quattuor sunt genera. li. p^o de ge. ani. co. p^o & 2. post. le. 9. & p^o.
 metha. le. 4. & 3. co. 3.
 Causa finalis quid. 2. post. le. 8.
 Causa effectiua quid. p^o de ge. co. 55.
 Cause & effectus habitudo. 6. metha. co. 7.
 Causarum modi quot sunt. 2. phi. co. 31.
 Cause p se attributa. 2. phi. co. 50.
 Cause per accedens attributa. 2. phi. co. 33. 50.
 Cause ad inuicem sunt cause. 5. metha. co. 2. & 2. phi. co. 30.
 Cause non sunt infinite. 2. metha. co. 5.
 Causa & effectus sunt diuersa secundum substantiam. p^o metha. co. 35.
 Cause plures sunt eiusdem. 2. phi. co. 30. & 2. post. le. 9. 18. 19.
 Causarum eiusdem speciei multiplicitas. 2. phi. co. 33.
 Causa contrariorum eadem est. 2. phi. co. 30.
 Causarum prioritas respectu effectuum. 12. metha. co. 16. 17. 19.
 Causarum & effectuum proportio. 2. phi. co. 38.
 Causarum & effectuum simultas. 2. phi. co. 37. & 2. post. le. x. 17.
 Causarum prioritas inter se. 2. phi. co. 31. 33. 66.
 Causarum coincidentia. 8. metha. co. 12. & 2. phi. co. 70.
 Causis attributa. 2. post. le. 18. 19.
 Causa prima que sit. p^o meteo. le. 2.
 Cause prime respectu causarum secundarum attributa. li. de cau. le. 1.
 Cause prime respectu effectuum attributa. ubi supra. & le. 3. 6. 9. 20. 22. 24.
 Causarum semper prime assignande sunt. li. 4. de ge. ani. ca. 1.
 Cause non sunt in omnibus querende eodem modo. p^o ethy. le. xi.
 Causatum omne habet causam. 2. post. le. 18.
 Causata quomodo sunt in causa sua. li. de caus. le. 12.
 Cecum quid. 6. topi. co. 7.
 Celantis propositum attributa. 8. topi. ca. 3.
 Celius quid. li. 2. de hysto. ani. ca. 8. 15.
 Celum quid. p^o ce. co. 20. & 2. co. p^o.
 Celum a quo dependet. 17. metha. co. 38.
 Celi longitudo que sit. 2. ce. co. 14.
 Celi latio omnium motuum est mensura. 2. ce. co. 28.
 Celum est animatum. 12. metha. co. 31.

Celorum motus plures sunt & sempiterni. li. metha. co. 43.
 Celum ultimum quomodo sit in loco. 4. phi. co. 45.
 Celum quotuplex. p^o ce. co. 96. 97.
 Celo ultimo attributa. 4. phy. co. 45. 46.
 Celo attributa. p^o ce. co. 20. 21. 22. 69. 92. 95. 98. 99. 100. 102. & 2. co. 2. 13. 17. 27.
 32. 34. 40. 58. 66. & li. de moti. ani. le. 2.
 Celorum opera non sunt sine motu. p^o metha. co. 20.
 Centro que accidunt. 2. phi. co. 76.
 Cenarie ciuitatis tuschie admiranda. li. de admir. in natura.
 Certitudo nō eodem mō in oībus querenda est. p^o ethy. le. 3. & 7. poli. le. 5.
 Certitudo nulla de rebus tradi potest. 2. ethy. le. 2.
 Certitudo maxima est in operibus uirtutum. p^o ethy. le. 15.
 Ceruicis dure qui sunt. 7. ethy. le. 9.
 Cheracatos quis. p^o magno. mor. ca. 17.
 Ceruorum achaye admiranda. li. de admir. in natura.
 Ceruorum cypti admiranda. ubi supra.
 Ceruo attributa. li. 2. de hyf. ani. 5. p^o & li. 3. ca. 9. & li. 6. ca. 29. & li. 9. ca. 5.
 Cibo attributa. li. de sen. & sen. le. x. & 2. ethy. le. 2.
 Cicadarum genus maxime ieiunum est. li. 4. de parti. ani. ca. 9.
 Ciconiis attributa. li. 9. de hyf. ani. ca. 5.
 Cimices quid & eis attributa. li. 5. de hyf. ani. ca. 31.
 Cinere conseruatur ignis. li. de iuuen. & senec. le. 5.
 Cineri attributa. 4. phi. co. 56. & li. de sen. & sen. le. xi.
 Cinguli enei inuenti in dyane sinu admiranda. li. de admir. in natura.
 Cerebrum ubi sit. li. p^o de hyf. ani. ca. 7.
 Cerebrū ē humidius & frigidius oībus partibus corporis. li. de sē. & sē. le. 5.
 Cerebro attributa. li. p^o de hyf. ani. ca. 16. & li. 2. de parti. ani. ca. 7.
 Circumstantia quid faciat. 9. metha. co. 4.
 Circulatio quid. primo ce. co. 12. 39.
 Circulationis necessitas. p^o ce. co. 12.
 Circulationis parti attributa. 4. phi. co. 93.
 Circulationi attributa. p^o ce. co. 19. 20. 24. & 2. co. 35. 58.
 Circulus quorum sit. p^o ce. co. 12. 39.
 Circulo in quo est latitudo solis attributa. p^o meteo. le. 6.
 Circularia corpora plura sunt. 2. ce. co. 21.
 Circulo alo attributa. 3. meteo. le. 3.
 Circuitus quid. 3. retho. ca. 9.
 Circuitus rerum qualis sit. li. 4. de ge. ani. ca. x.
 Ciues qui sint. 3. poli. le. 1.
 Ciuis quis sit. 3. poli. le. 1.
 Ciuibus attributa. 2. poli. le. 1. & 3. poli. le. 3. & 7. poli. le. 3.

Ciuitas quid. 3. poli. le. 1. 7. & p^o econo.
Ciuitas beata. que dicatur. 7. poli. le. 1.
Ciuitas in quo consistat. 5. ethy. le. 8. & 9. le. 12. & p^o poli. le. 1. & 3. le. xi. &
4. le. 2. xi.
Ciuitas male gubernatur a mulieribus. 2. poli. le. 14.
Ciuitas a quibus regi debeat. 9. poli. le. 15.
Ciuitatis tres sunt partes. 4. poli. le. x.
Ciuitatis magne signum. 7. poli. le. 3.
Ciuitas magna que dicatur. ubi supra.
Ciuitatis regioni attributa. 7. poli. le. 4.
Ciuitatem non habitans increpatur p^o. poli. le. 1.
Ciuitati attributa. 5. ethy. le. 17. & p^o poli. le. 1. & 2. le. x. & 3. le. 2. 4. 7. & 4. le.
2. x. & 6. le. 7. & 7. le. 3. 4. 6. 7. 9. & p^o retho. ca. p^o 4. 5.
Coacta que sint. p^o magno. mor. ca. 9.
Coagulatio quid. 2. de ge. ca. 21.
Coagulatis attributa. 3. meteo. ca. 37. 38. 40. 41. 42.
Coagulū qd & eius cōditio. li. 3. de hyfso. ani. ca. 21. & li. 3. de pti. ani. ca. 15.
Coagulum quibus animalibus insit. li. 3. de parti. ani. ca. 15.
Cocodrilis attributa. li. 9. de hyfso. ani. ca. 6.
Coitus pediculorum. li. 5. de hyfso. ani. ca. p^o.
Coitus pulicum. ubi supra.
Coitus leporum. ubi supra. ca. 2.
Coitus ceruorum. ubi supra.
Coitus felicum. ubi supra.
Coitus camelorum. ubi supra.
Coitus perdicum. ubi supra. ca. 5.
Coitui attributa. ubi supra. ca. 14.
Coitui hominum accomadatio etatis & seminis. ubi supra.
Coitus suum. ubi supra.
Coitus aprum. ubi supra.
Coitus canum. ubi supra.
Coitus equorum. ubi supra.
Coitus asinorum. ubi supra.
Coitus arietum. ubi supra.
Coitus elephantum. ubi supra.
Coitus interdictus. 7. poli. le. 12.
Coitus loca seu sedes oculorum immutat. li. 2. de ge. ani. ca. 5.
Coitui animalium attributa. li. 6. de hyfso. ani. ca. 18. & li. 2. de ge. ani. ca. 5.
Colericis attributa. 7. ethy. le. 7.
Collum grossum & carnosum quid significat. li. de physo.
Collum flexibile uel non quibus insit. li. 4. de parti. ani. ca. 9.

Colobon quid. 5. metha. co. 32.
 Columbis attributa. li. 5. de hyfso. ani. ca. 13. & li. 6. ca. 2. 3. 4. & li. 9. ca. 7.
 Columnne enee ab atheniēfibus inuēte admirāda. li. de admir. in natura.
 Columnne herculee ab hercule inuente admiranda. ubi supra.
 Cognitio unius elemēti fit per alterū. fecūdm empedoclē. p^o aīa co. 25.
 Cognitio obliqui ex recto. p^o de anima co. 85.
 Cognitio quorum fit. 2. post. le. 20. 21.
 Cognitioni attributa. 2. de anima. co. 12. & 2. de ge. co. 51.
 Cognitionem habitā p^oncipiorū impossibile est nos latere. 2. post. le. 20.
 Cognitioni p^oncipiorum attributa. ubi supra.
 Cognitio per quid fiat. 4. metha. co. x. 22. & p^o post. co. 5. 6.
 Cognoscere quotupliciter. p^o post. co. 3.
 Cognoscere aliquid uelotius est appetibilius. p^o post. le. 39.
 Cognoscere attributa. p^o post. le. 44.
 Cognitionis modus & ordo. p^o phi. co. 2. 57. & 3. co. 2. & 3. cēli co. 30.
 Color quid. 2. de anima. co. 66. & li. de sen. & sen. le. 6.
 Colori attributa. 2. d. anima. co. 67. 71. 73. & li. de sen. & se. le. 6. 7. & li. 3. de
 hyfso. ani. ca. 9. & li. predi. le. 2. 4. 7.
 Colorata que sint. li. de sen. & sen. le. 6.
 Colores medii qui sint. ubi supra. le. xi.
 Colorum species. ubi supra.
 Colores rubei quid significāt. li. de physo.
 Commassabilia que sint. 4. meteo. le. 12.
 Confirmationi attributa. 3. retho. ca. 17.
 Comertiorum multiplicitas. 5. ethy. le. 44.
 Comis quis. 2. ethy. le. 9. & 4. le. 15.
 Comitas quid. ubi supra.
 Commiseratio quid. 2. retho. ca. 8.
 Commixtioni elementōrum attributa. p^o de ani. co. 58.
 Cometes quid. & quomodo & ubi. fiat. p^o meteo. le. 3. 4. 5.
 Cometarum significatio. p^o meteo. le. 4.
 Comparabilibus attributa. 7. phi. co. 29.
 Complexionatum non potest totum uerti in unum elemētum. li. de mi.
 Complexioni diuersa attributa. li. sex princi. le. x.
 Compositio animalis quotuplex. li. 2. de parti. ani. ca. p^o
 Compositioni attributa. li. sex princi. le. 2. & 6. topi. ca. 24.
 Compositio in iocunda quid. 3. retho. ca. 9.
 Compositum quid. 8. metha. co. 3.
 Compositum posterius est materia & forma. 7. metha. co. 9.
 Cōmune quid. li. predi. por. le. 6.
 Cōmunia in consideratione precedunt. li. p^o de parti. ani. ca. p^o

Cōmunis animi cōceptio quid. p^o post.co.25.
 Suppositio petitio questio qd & quomodo differant. ubi supra.
 Connascentia quæ & a quo differunt. 5. metha.co.5.
 Concauo & giboso attributa. p^o ce.co.24.
 Concedenda sunt singularia. 8. topi.ca.xi.
 Concitatio aī periculosa est. 3. ethy.le.17.
 Concludi prohibetur multipliciter quis. 8. topi.ca.xi.
 Conclusio est semper similis principiis. p^o prio.ca.24.
 Conclusioni attributa. p^o prio.ca.34. & 2.ca.19.
 Conclusioni demonstrationis attributa. p^o post.co.3.4.x.17.22. & le.41.
 42.43.
 Concordia quid. 9. ethy.le.6. & 2. magno.mor.ca.9.
 Concordie attributa. ubi supra.
 Coniugata quæ dicantur. 2. topi.ca.23.
 Coniugata uidentur esse operatio & propria uoluptas. x. ethy.le.7.
 Constanti attributa. 7. ethy.le.7.
 Constantie attributa. ubi supra.
 Consequentia in contrario quid. 2. topi.ca.22.
 Consequentia in contrariis quomodo ualeat. ubi supra.
 Consequentia in ipso ualeat in hiis quæ sunt ad aliquid. ubi supra.
 Consequentie proprio & cōparabilem. 5. topi.per totum.
 Cōsequentium posteriori interempto prius interimitur. 2. topi.ca.15.
 Consequenter esse quid sit. xi. metha.le.13. & 5. phi.co.25.
 Consequenter attributa. xi. metha.le.13. & 5. phy.co.28.
 Consiliatiū quid. p^o magno.mor.ca.22.
 Cōsiliū & consultatio quorū sint. 3. ethy.le.6.8. & p^o retho.ca.2.4.6.
 Consilio attributa. 3. ethy.le.8.
 Consulenti attributa. p^o retho.ca.3.4.
 Consultatio quid & quæ ad illam ueniunt. 3. ethy.le.6.
 Consultationi attributa. ubi supra. & 6. ethy.le.4.5.
 Consultabile & eligibile idem sunt. 6. ethy.le.9.
 Consulere bene attributa. 6. ethy.le.8.
 Consulere bene quid. ubi supra.
 Consulit recte uiciosus. 6. ethy.le.8.
 Consultabilia quot sint. p^o retho.ca.4.
 Construere est difficilius quā destruere. 7. topi.ca.8.
 Cōsuetudo quid. 2. magno.mor.ca.4. & 2. metha.co.14. & li.de me. & re.
 le.5.
 Consuetudini attributa. li.de physo.
 Consuetū quid. 2. metha.co.14.
 Consueta iocūda sunt. p^o retho.ca.x.

Consuescere ab adolescentia multum refert. 2. ethy. le. 1.
 Contactui attributa. 5. phi. co. 29.
 Contemptus quid. 2. retho. ca. 2.
 Contemptus tres. ubi supra.
 Contemptus attributa. ubi supra.
 Concupiscentie attributa. 2. de ani. co. 27. & 7. ethy. le. 3. 7.
 Concupiscentis attributa. 7. ethy. le. 12.
 Concupiscibile quid sit. 12. metha. co. 37.
 Continentia quid. 4. ethy. le. 17.
 Continens quid. 7. ethy. le. 1. & 2. magno. mor. ca. 4.
 Continenti attributa. 7. ethy. le. 2. 4. 7.
 Continentis & finis dignitas. 2. ce. co. 74.
 Continenti attributa. li. de caus. long. & bre. uite.
 Contentiosus quis. 2. ethy. le. 9. & 4. le. 13.
 Contentū corpus quid. 4. phi. co. 39.
 Contenti per respectū ad continens attributa. 4. phi. co. 34. 47.
 Cōtingētū futurorū nō est determinata ueritas. p^o peryer. le. 13.
 Cōtingenti concessio nullū inconueniens poterit accidere. 7. phi. co. 9.
 Cōtingēti aliter se habere attributa. 6. ethy. le. 6. & p^o post. le. 44. & p^o prio.
 ca. xi.
 Contingenti raro attributa. li. 3. de hyflo. ani. ca. 15. & p^o prio. ca. xi.
 Contiguus attributa. 2. ce. co. 30.
 Contemplatio de graui & leui pertinet ad phisicam. 4. ce. co. 1.
 Contemplationi substantie separate attributa. li. p^o de parti. ani. ca. 5.
 Contemplatio sapientie propter se amatur. x. ethy. le. x.
 Contemplationi attributa. 7. ethy. le. 12. & 9. le. x. & x. le. 12.
 Contemplatiue uite attributa. x. ethy. le. xi.
 Contemplationi requisita. x. ethy. le. 13.
 Cōtinuū quid. 4. metha. co. 8. & xi. le. 13. & p^o phi. co. 13. 17. & 5. co. 26. & 6.
 co. 16. & p^o ce. co. 2.
 Cōtinuū quod duplex diuidatur i infinitū. 6. phi. co. 19. & li. de sē. & sē. le. 15.
 Cōtinui partibus per respectū ad locū attributa. 4. phi. co. 44.
 Cōtinuo attributa. 3. phi. co. 69. & 6. co. p^o 3. & 8. co. 68. & p^o de ge. co. 78.
 Contradictio quid. x. metha. co. 22. & p^o post. co. 5. & p^o peryer. le. 9.
 Cōtradictiōis mediū. 4. metha. co. 27. & x. co. 15. 22. & 5. phi. co. 26.
 Contradictioni attributa. p^o post. co. 5. & 4. topi. ca. 8.
 Cōtradictoriarū uerificatio. 4. metha. co. 27. 29.
 Contrariū secūdū locū quid sit. xi. metha. le. 13.
 Contrariū idem est pluribus. 8. phi. co. 62.
 Contrariorum unū est eligendū. 2. topi. ca. 20.
 Contrariorū cōtrarii sunt effectus. 5. poli. le. 7.

Contraria non sunt ex inuicem. p^o metha. co. 15. & x. co. 23.
 Contraria sunt omnia aut ex contrariis. 4. metha. co. 6.
 Contraria reducuntur ad unū primum. 4. metha. co. 3.
 Contraria habent mediū. 5. phi. co. 26.
 Contraria imediata uel mediata quæ sint. li. predi. le. 19. 20.
 Contrarium nihil est sibi ipsi. li. predi. le. x.
 Contrariorum prima genera. x. metha. co. 16. & p^o phi. co. 32.
 Contrariorum inherentie multiplicitas. x. metha. co. 26.
 Contraria impassibilia sunt ad inuicem. 12. metha. co. 53.
 Contrariorū differentia. p^o phi. co. 24. 56.
 Contrariorum cause sunt contrarie. 2. de ge. co. 56. & 4. meteo. co. 38.
 Contrariorum eadem est materia. 2. ce. co. 18.
 Contrariorum mediū quid sit. p^o ce. co. 123.
 Contrariorum necesse ē alterum inesse. li. de som. & uig. le. 1. & li. predi. le. 19. 20.
 Contrariorū secūdū locū distantia quæ sit. 2. meteo. le. 8.
 Contrariorum cognitio. 2. retho. ca. 17.
 Contrariorum eadem est potentia. 2. retho. ca. 19.
 Contrariorū est idem susceptibile. 2. topi. ca. 21.
 Contraria eadem simul inesse est impossibile. 2. topi. ca. 12.
 Contrariis primis attributa. p^o phi. co. 42. 56.
 Contrariis attributa. 4. metha. co. 27. & x. co. 13. 14. & 12. co. 6. 56. & p^o phis. co. 49. 51. 67. 68. & 3. co. 64. & p^o ce. co. 44. & 2. ce. co. 18. & p^o de ge. co. 50. & 4. meteo. co. 37. & p^o magno. mor. ca. 7. & li. predi. le. 19. 20. 21. & li. sex princi. le. 7. x. & p^o topi. ca. 12. & 2. ca. 20. 21. & 4. ca. 5. & 7. ca. 5. & p^o elenc. ca. 12.
 Contraria eadem sunt plura. 2. topi. ca. 20.
 Contrarietas extrinsecus inter se ē maior q̄ extrinsecus ad media. 2. ethy. le. x.
 Contraria quotupliciter. 5. metha. le. x. & x. co. 15.
 Contrarietates secūdū tactum quæ sint. 2. de ge. co. 7. 8.
 Contrarietas quid. 4. metha. co. 4. & x. co. 13. 14.
 Contrarietas una est in omni genere. p^o phi. co. 49. 56.
 Contrarietas prima quæ sit. x. metha. co. 15.
 Contrarietatis cuiuslibet reductio. xi. metha. le. 3. & p^o phi. co. 56.
 Contrarietas mediorū. x. metha. co. 19. & 5. phi. co. 6.
 Contrarietati attributa. x. metha. co. 16. & li. sex princi. le. x.
 Contrarii sunt querulus & facetus. 2. retho. ca. 13.
 Contumelia quid. 2. retho. ca. 2.
 Contumeliari multipliciter. ubi supra.
 Contumelie attributa. 5. poli. le. 9.
 Conturbat audientem quod frequenter dicitur. 5. topi. ca. 4.

Conuersio propositionū quotupliciter. p^o prio. ca. 2.
 Conuersioni attributa. 2° prio. ca. 21. & 2. topi. ca. 2.
 Corpus quid. 3. phi. co. 40. & p^o ce. co. 2. 3.
 Corpus est propter animam. li. p^o de parti. ani. ca. 5.
 Corpus nullum habet animam sine sensu. 3. de ani. co. 62.
 Corpora duo non possunt esse simul in eodē loco. 2. de ani. co. 69.
 Corporis superioris respectu inferioris comparatio. 4. ce. co. 23. 37.
 Corporū celestiuū potentia. 9. metha. co. 17. & 12. co. x.
 Corporū celestiuū perpetuitas & incorruptibilitas. 9. metha. co. 17. & xi. le.
 6. & 12. co. 34. 43.
 Corporū celestiuū influxus quō ptingat ad aīas. li. de som. & uig. le. xi.
 Corporibus celestibus attributa. 2. ce. co. 37. & 2. de ge. co. 56. & li. de pro-
 prie. ele. ca. 5. 9.
 Corpora spherica quæ & qualia sint. 2. ce. co. 22. 26.
 Corpora spherica & pyramida quomodo moueantur. 3. ce. co. 67.
 Corporibus homogeneis quōmodo attribuitur motus. p^o ce. co. 70. 73.
 74. 82. 84. 86.
 Corpori attributa. 3. phi. co. 40. 49. & p^o ce. co. 3. 5. 6. 8. xi. 12. 18. 19. & 2. co.
 30. & p^o de ani. co. 53.
 Corpori sensibili attributa. 3. phi. co. 40. 42. 48. & 4. co. 6. 9. & p^o ce. co. 63.
 64. 68. 69. & 3. co. 29. 33. 46. 52. & p^o de ge. co. 9. & 2. co. p^o. 49. & p^o de
 ani. co. 73. & 2. co. 3. 4. 37. & 3. co. 63.
 Corpora sensibilia quō differant ad inuicē. 7. phi. co. xi. & 3. ce. co. 40.
 Corporum simplicium non est alia natura propter distantiam a propriis
 locis. p^o ce. co. 81.
 Corpus & anima ad quod tempus uigent. 2. retho. ca. 14.
 Corpora mineralia quotuplicia. li. de mi.
 Corporibus mineralibus attributa. ubi supra.
 Corporibus duris attributa. li. p^o de parti. ani. ca. 2.
 Corpori piloso attributa. li. 2. de parti. ani. ca. 14.
 Cor quid. li. de iuuē. & senec. le. 3. & li. 3. de parti. ani. ca. 3.
 Cor quō p^o fiat uel non in aīalibus. ubi supra. & li. p^o de hyfio. ani. ca. 17.
 Cor oppositum est cerebro & calidissimū partiū corporis. li. de sen. & sc.
 le. 5.
 Cordi accidentia tria. li. de mor. & uita. le. 2.
 Cordis pulsus quid & quomodo fiat. ubi supra.
 Cordis & pudendorū motus. li. de moti. ani. le. 9.
 Cordi attributa li. de respi. le. xi. & li. p^o de hyfio. ani. ca. 17. & li. 2. de parti.
 ani. ca. 9. x. & li. 3. ca. 4. 7. & li. 2. de ge. ani. ca. 4.
 Cornua quibus insint aut nō & eorū attributa. li. 3. de parti. ani. ca. 2.
 Cornigeris attributa. ubi supra.

Cornibus attributa li.3. de hyſto. ani. ca. 9.
 Coruis attributa. li. 6. de hyſto. ani. ca. 6. & li. 3. de ge. ani. ca. 5. & li. predi
 por. le. xi.
 Cornicibus attributa. li. 6. de hyſto. ani. ca. 8.
 Corruptio quid. 5. phi. co. 7. & 4. meteo. co. 3. & li. ſex principi. le. 15
 Corruptio ſimpliciter uel ſecundum quid quando eſt. 5. phi. co. 7.
 Corruptio rerum a quo ſit. li. de cauſ. le. xi.
 Corruptio unius eſt generatio alterius. 3. phi. co. 73. & p^o de ge. co. 17.
 Corruptioni attributa. 9. metha. co. 19 & 5. phi. co. 8. 57. & p^o ce. co. 20. & p^o
 de ge. co. 18. & li. 2. de ge. ani. co. 14. & li. de cauſ. log. & breui. uite & 5. po
 li. le. 7. & li. de cauſ. le. 26.
 Corruptibilitatis cauſa. 9. metha. co. 17.
 Corruptibile quid ſit. p^o ce. co. 121.
 Corruptibile & incorruptibile quotuplex. p^o ce. co. 113. 114.
 Corruptibili attributa. 3. metha co. 14. & x. co. 26. & p^o ce. co. 20. 140. & 2. d
 anima co. 35.
 Coruſcationes unde cauſentur. li. 3. meteo. le. 1. 9. x.
 Coruſcatio quid. ubi ſupra.
 Crabronibus attributa li. 9. de hyſto. ani. ca. 41.
 Cruribus attributa. li. 4. de parti. ani. ca. xi.
 Croci adrani agri cicilie admiranda. li. de admit. in natura.
 Credere quorum ſit. p^o poſt. co. 5.
 Credere uni ſignorum omnino fatuum eſt. li. de phyſo.
 Cuius gratia quid. p^o econo.
 Cuius contrarium maius id maius eſt. p^o retho. ca. 7.
 Cuius priuatio maior id maius eſt. ubi ſupra.
 Cucculo attributa. li. 6. de hyſto. ani. ca. 7.
 Culicibus attributa. li. 4. de hyſto. ani. ca. 7.
 Cuti attributa. li. 3. de hyſto. ani. ca. xi.
 Cupiditas quotuplex. 3. ethy. le. 20.
 Cupiditatibus naturalibus pauci delinquunt. ubi ſupra.
 Cupiditati attributa. 3. ethy. le. 22. & p^o retho. ca. x.
 Cupidinibus attributa. 7. ethy. le. 3.
 Cura ſingularium quid. 3. poli. le. 1.
 Cura multiplex. 4. ethy. le. 13. & p^o econo.
 Tituli prin. libri rethorice ariſtoreliſ.
 De rethorica & dialctica ac eorum utilitate. ca. p^o
 De rethorica & eius ſubiecto. ca. 2.
 De tribus generibus cauſarum & finibus earum ca. 3.
 De quibus deliberatio eſſe ſoleat. ca. 4.
 De felicitate ac ſine deliberantium. ca. 5.

De bono ac utili. ca. 6.
De maiore & minore. ca. 7.
De numero policiarum ac finibus ear. ca. 8.
De modesto ac laudabili. ca. 9.
De accusatione & defensione. ca. x.
De iocūdis. ca. xi.
De iniuriatibus. ca. 12.
De iniuriis. ca. 13.
De maiore & minore iniuria. ca. 14.
De inartificiali fide. ca. 15.

Tituli secundi libri retho.

De auditoribus. ca. 1.
De ira. ca. 2.
De mansuetudine. ca. 3.
De amicitia & amore ac eorum contrariis. ca. 4.
De timore & eius contrario. ca. 5.
De uerecundia & inuerecundia. ca. 6.
De gratia. ca. 7.
De cōmiseratione. ca. 8.
De indignatione. ca. 9.
De inuidia. ca. x.
De emulacione. ca. xi.
De affectibus & habitibus iuuenū. ca. 12.
De affectibus senū. ca. 13.
De moribus etatis medie. ca. 14.
De moribus nobiliū. ca. 15.
De moribus diuitū. ca. 16.
De moribus potentū. ca. 17.
De possibili & impossibili. ca. 18.
De exemplo. ca. 19.
De sententia. ca. 20.
De enthymemate. ca. 21.
De locis enthymematū. ca. 22.
De apparētū enthymematū locis. 23.
De solutionibus. ca. 24.

Tituli tertii libri retho.

De partibus rethorice. ca. 1.
De elocutione. ca. 2.
De frigidis. ca. 3.
De ymagine. ca. 4.
De decore in elocutione. ca. 7.

De numero .ca.8.
 De pendente oratione ac eius contraria .ca.9.
 De urbanis .ca.x.
 De ponendis ante oculos .ca.xi.
 De diuersis dicendi generibus .ca.12.
 De exordio .ca.14.
 De narratione .ca.16.
 De cōfirmatione .ca.17.
 De occasione interrogandi .ca.18.
 De per oratione .ca.19.
 Dactilog in sule colidatū admiranda .li. de admi. in natura.
 Danti p^o attributa .9. ethy. le. 1.
 Datio quid .4. topi. ca. 9.
 Decreto attributa .5. ethy. le. 16.
 Decretū quid .6. ethy. le. 6.
 Deceptio circa quid fiat .9. metha. co. 22.
 Deceptio & scientia contrariorū eadē est .3. de ani. co. 15.
 Deceptioni & ignorantie attributa. ubi supra.
 Decremētū quid .5. phi. co. 18.
 Deductio quid & eius attributa .2. prio. ca. 25.
 De generādi inītiū quid uel quale & eius attributa .li. 4. de ge. ani. ca. 3. 4.
 Delectari & trīstari quid .3. de ani. co. 29.
 Delectatio omnis & trīstia secūdū quid sint .7. phi. co. 19.
 Delectatio quid .7. ethy. le. 12. & 2. magno. mora. ca. 5.
 Delectationi attributa .2. magno. mora. ca. 5.
 Delectat quid .8. poli. le. 3. & 2. retho. ca. 2.
 Delectabile & trīstabile discernitur gustu. li. de sen. & sen. le. 2.
 Delectationibus tactus attributa .3. ethy. le. 20.
 Deliberatio attributa .3. de ani. co. 57.
 Delinquere multifariam est .2. ethy. le. 7.
 Delphinis attributa .li. de respi. le. 14. & li. 2. de hyfso. ani. ca. 15. & 3. ca. 6. &
 4. ca. 9. & 9. ca. 46.
 Delitiis attributa .7. ethy. le. 7.
 Demarati philosophi mirabile .li. de admir. in natura.
 Demōstratio quid .p^o post. co. 5. & p^o prio. ca. 3. & p^o topi. ca. 1.
 Demonstrationū resolutio .4. metha. co. 9.
 Demonstratio de quibus sit .3. metha. co. 4. 5. 6. 9. & 4. co. 6. & 5. co. 11. & 7.
 co. 33. p^o mereo. le. 4. & 6. ethy. le. 4. & p^o post. co. xi. 21. 22.
 Demonstrationis principium est quod quid est .p^o de ani. co. xi.
 Demonstrationes non reflectūt. ubi supra. co. 48.
 Demonstratio ex quibus sit .p^o post. co. 5. 23. & le. 30. 35. & 2. le. 13.

Demonstratio circularis p^o post.co.6.& le.12.
 Demonstratio brisonis de tetragonismo est secundū accidens.p^o post.
 co.23.
 Demonstrationis diuersitas.p^o post.co.30.& le.37.& 2.le.8.
 Demonstrationi attributa.p^o post.co.6.7.22.26.29.& le.39.40.41.42.43.
 & 2.le.2.6.9.21.
 Demonstrationis uniuersalis & particularis cōparatio.p^o post.le.37.
 Demonstrationi particulari attributa.ubi supra.
 Demonstrationi uniuersali attributa.ubi supra.& le.38.42.
 Demonstrationis affirmatiue & negatiue cōparatio.p^o post.le.40.
 Demonstrationis cause & effectus diuersitatis.2.post.le.18.19.
 Demonstrantibus attributa.p^o de ani.co.xl.48.& p^o post.co.22.27.& le.
 36.& p^o prio.ca.1.
 Demonstrare prima principia.4.metha.co.9.
 Democriti opinio de mundo.8.phi.co.p^o
 Democriti opinio de celo.p^o celi.co.102.
 Democriti opinio de nobilissima figura spherica.p^o de anima.co.30.
 Democriti opinio de uisu.li.de sen.& sen.le.4.
 Denominatio quando fiat.9.metha.co.12.
 De nominatiuorum attributa.ubi supra.
 De nominatiua quid.li.predi.le.2.
 Denso attributa.4.phi.co.84.& 8.co.55.
 Dentes in quibus sint:& a quo causentur.li.2.de hyfso.ani.ca.p^o
 Dentes quotuplices.ubi supra.
 Dentibus attributa.ubi supra.& ca.2.3.4.5.& li.3.ca.9.& li.2.de parti.ani.
 ca.9.& 3.ca.p^o.& li.2.de ge.ani.ca.4.& li.5.ca.8.
 Deorsum quid.4.phi.co.5.
 De omni quid.p^o post.co.8.& p^o prio.ca.p^o
 Desicari quibus attribuatur.4.meteo.co.31.34.
 Desperans quis.3.ethy.le.15.
 Destruere & iterum est facilius q̄ coostruere.p^o prio.ca.23.& 7.topi.
 ca.8.
 Determinatio in rebus ex quibus fit.2.de anima.co.41.
 Detractio quid.2.retho.ca.2.
 Detruncabilia que sint.4.meteo.le.12.
 Deus quid.12.metha.co.32.
 Deus est tantum unus.12.metha.co.50.
 Deus & natura nihil faciunt frustra.p^o ce.co.32.
 Dei operatio:qualis sit.2.ce.co.17.
 Deus fauet se amantibus & honorantibus.x.ethy.le.13.
 Deus est principium motus in anima nostra.li.de bo.for.le.7.

Deo non insunt actiones secundum uirtutes morales. x. ethy. le. 12.
 Deo omnis uita beata est. ubi supra.
 Deo attributa. 12. metha. co. 39. & 7. ethy. le. 14. & p^o ce. co. 100. & 2. co. 17. &
 li. de bo. for. le. 2. 3. 7. 8. & 7. poli. le. 2. & li. sex princi. le. 4.
 Deus quo priuetur. 6. ethy. le. 2.
 Dei delectatio. 12. metha. co. 39. & 7. ethy. le. 14.
 Deorum edibus attributa. 7. poli. le. 9.
 Diis attributa p^o ce. co. 2. 22. & 4. ethy. le. 7. & 5. le. 12. & 7. le. 1. & 2. magno.
 mor. ca. 5. & p^o poli. le. 5.
 Dextrum quid sit & quorum sit. 2. ce. co. xi. 15.
 Dyaletice utilitas multiplex p^o topi. ca. 2. & p^o clemica. 8.
 Dyaletice & rethorice conuenientia. p^o retho. ca. p^o
 Dyaletice consideratio. p^o retho. ca. 2.
 Dyaletice attributa. p^o post. co. 27.
 Dyaletici consideratio. 3. metha. co. 2. 4. 5. & xi. le. 3. & i. elenc. ca. 7. 8.
 Dyaleticus quomodo procedat. p^o post. co. 27.
 Dyaletici ordo proprius. 8. topi. ca. 1.
 Dyaleticus quid. 8. topi. ca. 18.
 Dyaphanum quid. 2. de anima. co. 68. 69. 71.
 Dicacitas est castigata contumelia. 2. retho. ca. 12.
 Dyaphano attributa. ubi. supra.
 Dicendi tria genera. p^o retho. ca. 3. & 3. ca. 12.
 Dicere uera nullum scientie est signum. 7. ethy. le. 3.
 Dicere uoti est: euenire autem fortune. 7. poli. le. 9.
 Dicenti aliquid attributa. 8. phy. co. 4.
 Dicide quotupliciter. li. predi. le. 2. 3.
 Dies quid. 6. topi. ca. 5.
 Differentia quid. 4. metha. co. 4. & li. predi. por. le. 8. x.
 Differentia quotuplex. li. predi. por. le. 8. 7.
 Differentie constituunt speciem. 7. metha. co. 43. & 8. co. 5. & li. predi. por.
 le. 9.
 Differentie attributa li. predi. por. le. 8. 9. x.
 Differentiis attributa. 6. topi. ca. 7. 8.
 Differentia cum genere ordinanda est. p^o topi. ca. 3.
 Differentia numero quae sint. li. predi. por. le. 4.
 Differentia quae sint. x. metha. co. 12.
 Differentia genere quae sint. x. metha. co. 12.
 Differentibus genere attributa. x. metha. co. 13. 14. 26.
 Differentia spe quae sint. x. metha. co. 24. & li. predi. por. le. 4.
 Differentie specificae attributa. x. metha. co. 24. & xi. le. 1. & li. de mi. & 4.
 topi. ca. 4. & 6. topi. ca. 7.

Differentie specificæ que sint & que non. x. metha. co. 23.
 Diffiniens non demonstrat quia est. 2. post. le. 6.
 Diffiniendi multiplicitas. 6. metha. co. 2. & 8. co. 6.
 Diffinit aliter physicus & dyaleticus. p^o de anima. co. 16.
 Diffinire non est multorum. x. ethy. le. 1.
 Diffinire male quomodo contingat. 6. topi. per totum.
 Diffinire bene quomodo contingat. 4. phi. co. 31. & 6. topi. per totum.
 Diffinitio quid. 2. metha. co. x. & 3. co. x. & 4. co. 28. & 7. co. 33. 43. & p^o
 post. co. 5. & 2. le. 2. 8. & p^o topi. ca. 4. & 8. metha. co. x. & 5. topi. ca. 16. &
 7. ca. 4.
 Diffinitionum principia. 3. metha. co. x.
 Diffinitio quorum sit uel non. 7. metha. co. 15. 18. 35. 42. 53. & 9. co. xi. & p^o
 post. co. 26.
 Diffinitio quid nominis quorum sit. 7. metha. co. 13. 14. & 4. phi. co. 57.
 Diffinitionis inuestigatio. 2. post. le. 15. 16.
 Diffinitio ex quibus sit. 2. post. le. 13. & p^o topi. ca. 6.
 Diffinitionis diuisibilitas. 4. metha. co. xi. & 8. co. x.
 Diffinitionum falsitas quotupliciter. 5. metha. co. 34. & 6. topi. ca. p^o 2.
 Diffinitio quotuplex. 7. metha. co. 14. & 2. post. le. 8.
 Diffinitionis partes que sint. 7. metha. co. 42. & 8. co. 9. 15. & 2. phi.
 co. 92.
 Diffinitionis partis conditio. 7. metha. co. 33. 36. 42. 54. & p^o phi. co. 36.
 Diffinitionis partium ordo. 7. metha. co. 43. & 2. post. le. 5.
 Diffinitionis numeris assimulantur. 8. metha. co. x.
 Diffinitione accipitur principii ostensionis in oibus rebus. 4. metha. co. 28.
 Diffinitio & demonstratio nō sunt idem. 2. post. le. 2. nec sunt eius
 dem. ibi.
 Diffinitio quare interimatur. 6. topi. per totum
 Diffinitio una unius est. p^o elenc. ca. 4.
 Diffinitio passionum est cum materia. p^o de anima co. 15.
 Diffinitio rerum naturalium est cū materia & forma. p^o de anima
 co. 16.
 Diffinitiones omnes finite sunt. p^o de anima co. 48.
 Diffinitio substantiam uniuscuiusq; dicit. p^o magno. mor. ca. p^o
 Diffinitio lineæ est ex punctis. p^o post. co. 9.
 Diffiniti attributa. p^o phi. co. 29.
 Diffinitis attributa. p^o post. co. 29.
 Diffinitioni attributa. 7. metha. co. 33. & p^o de aīa co. xi. & p^o post. co. 22. 25.
 le. 33. & 2. post. le. 2. 5. 6. 8. 13. 14. 15. 16. & 7. topi. ca. 4. 5. 7. 8. & 8. ca. 4.
 Differentes quotupliciter. 5. metha. le. x. & 8. co. 5.
 Difficile quid. p^o retho. ca. 6.

Digestio quid. 4. meteo. co. 14.
 Digestionis species. ubi supra.
 Digestionis principium. 4. meteo. co. 15.
 Digestionis finis. ubi supra. co. 17.
 Digesta quæ sint & quorum signa sint. ubi supra. co. 17. & 18.
 Dignitas est uirtutis premium. 5. poli. le. 15.
 Dignitas quid & eius attributa. p^o post. co. 5. & 3. metha. co. 4.
 Dimensiones quot sunt. 4. phi. co. 8.
 Dimensionum non est compositio. 3. ce. co. 5.
 Diminutioni attributa. li. predi. le. 23.
 Discere & intelligere suauē natura est. 3. retho. ca. x.
 Disciplina quelibet discussionem debet facere secundum subiectā materiam. p^o ethy. le. xi.
 Disciplina ciuilis potest audiri a iuuenē graui moribus. p^o ethy. le. 3.
 Disciplina moralis quare queritur. 2. ethy. le. 2.
 Disciplina recta est ab adolescentia institutos esse. 2. ethy. le. 3.
 Discipline attributa. 6. topi. ca. 6.
 Discipline statuende que sunt. 8. poli. le. i.
 Discipline sunt quatuor. ubi supra.
 Disciplina est cum labore. ubi supra. le. 2.
 Discordie attributa. 5. poli. le. 3.
 Disputans cū quibus supponē. debet nomina. 4. metha. co. x. & xi. le. 5.
 Disputatio quando auferatur. 4. metha. co. x. & xi. le. 5.
 Disputare attributa. p^o topi. ca. 14. & 8. ca. 18. & per totum.
 Disputationum genera quot. p^o elenc. ca. 2.
 Disputatio doctrinalis quid. ubi supra.
 Disputatio dialectica quid. ubi supra.
 Disputatio temptatiua quid. ubi supra.
 Disputatio litigiosa quid. ubi supra.
 Disputantes coniectant quinq. ubi supra.
 Disputanti attributa. 8. topi. ca. 6. 7. & per totum.
 Disputatōibus exercitati nō possunt abstinere a disputatōe certatoria. 8. topi. ca. 18.
 Dispositio quid. 5. metha. co. 24. & li. predi. le. 16.
 Dispositio quotupliciter. ubi supra.
 Dispositi optime qui sint li. 2. de parti. ani. ca. 2.
 Disquisitores quales debeant esse. p^o ce. co. 101.
 Distantia infinita que sit. p^o ce. co. 35.
 Distantia maior ab umbilico ad extremum pectoris q̄ ab extremo pectoris ad colū quid significat. li. de physo.
 Distantia in circulo secundum locum quæ sit. 2. meteo. le. 8.
 Distantie unius sunt duo solum ultima. x. metha. co. 14.

Distinctio numeralis est a materia. 12. metha. co. 49.
 Ditiore ex quibus fiant. p^o retho. ca. 4.
 Diuinū quid sit & eius attributa. p^o ce. co. 100.
 Diuitem esse in quo consistat. p^o retho. ca. 15.
 Diuitibus attributa. 2. retho. ca. 16.
 Diuitie non sunt summū bonū. p^o ethy. le. 5.
 Diuitiarum phenicū admiranda. li. de admir. in natura.
 Diuersa que sint. 5. metha. le. x. & x. co. 12.
 Diuersa quotupliciter. 5. metha. le. x.
 Diuersa genere quotupliciter. 5. metha. co. 33.
 Diuisio formalis quorum sit. 4. metha. co. 9.
 Diuisioni attributa. li. p^o de parti. ani. ca. 3.
 Diuisibile quotupliciter. de caus. le. 7.
 Diuisibilia que sint. 3. phi. co. 35.
 Diuisibili attributa. 4. phi. co. 89. 91.
 Diuiso attributa. 2. post. le. 15.
 Diuotes quid. p^o magno. mor. ca. 22.
 Doctrina & disciplina unde oriantur. p^o post. ca. 1. & 6. topi. ca. 4.
 Doctrina quibus indigeat. 4. poli. le. x.
 Docendi uia que. li. i. de parti. ani. ca. i.
 Docere est aliud quā disputare. p^o elenc. ca. 7.
 Docere cuius sit. 3. retho. ca. x.
 Dolabre attributa. 2. de ani. co. 9.
 Dolori attributa. 3. ethy. le. 22.
 Dominari quorum sit. 8. ethy. le. x.
 Dominantibus attributa. 2. poli. le. 15. 17. & 4. le. x. & 5. le. 12. & 7. le. 7.
 Domino attributa. 7. poli. le. xi. & p^o econo.
 Domus omnis regitur a seniore. p^o pi. le. 11.
 Domus partes. p^o econo.
 Dos qualis eē debeat. 2. poli. le. 14.
 Dormire attributa. li. de som. & uigil. le. i. 4. x.
 Dormiēdo nutritiua opus suū facit magisquā uigilando. ubi supra. le. i.
 Dormire in perfectorum animalium maxime pueris inest. li. 5. de ge.
 ani. ca. i.
 Dormire inest omnibus animalibus. li. 4. de hyf. ani. ca. x.
 Dormientibus attributa. li. de som. & uig. le. 6.
 Dracones duo. li. de proprie. ele. ca. 9.
 Dualitas quid. x. metha. co. 20.
 Dubitatio quid. 3. metha. co. i.
 Dubitationis utilitas. ubi supra.
 Dubitare de singulis non erit inutile. li. predi. le. 16.

Dubitantibus diuersimode diuersa attributa. p^o topi. ca. 9.
Ductibilia que sint. 4. meteo. co. 48.
Duobus attributa. p^o ce. co. 2.
Durum quid. 2. de ge. co. 13. & 4. meteo. co. 30. & li. predi. le. 16.
Duro & moli attributa. 4. meteo. co. 30. & 2. de anima co. 13.
Eadem genere que. p^o topi. ca. 5.
Eadem specie que. ubi supra.
Eadem numero que. ubi supra.
Eadem uni & inter se diuersimode accipiuntur. 7. topi. ca. 3.
Ebriis duplex pena est constituta. 3. ethy. le. xi.
Ebriis attributa. ubi supra. le. 17.
Echini & galeore admiranda. li. de admir. in natura.
Echidne piscis & echin. serpentis admiranda. ubi supra.
Echo quid. 2. de anima co. 80.
Echo attributa. ubi supra. & 2. post. le. 17.
Educatio a quo sit. p^o econo.
Effectus unitas uel pluralitas unde sumatur. 8. methaphi. co. xi. & 12. co.
xi. 34.
Egentes sunt aliqui dupliciter. p^o retho. ca. 12.
Egestati attributa. 2. poli. le. 7.
Egiptii fuerunt antiquissimi. p^o meteo. le. 8.
Egrotatium quid. li. predi. le. 16.
Egrotantes quando uituperandi sunt. p^o magno. mor. ca. 8.
Egrotanti attributa. p^o ethy. le. 4.
Ei qui omnino instat omnino est aduersandum. 5. topi. ca. 14.
Electio quid. 3. ethy. le. 5. 6. 9. & 6. le. 2.
Electio circa quid. ubi supra.
Electio quorum sit. ubi supra.
Electio quid non sit. p^o magno. mor. ca. x.
Electioni attributa. 3. ethy. le. 5. 6. 9. & 6. le. 2. & 3. poli. le. 7. & p^o retho. ca. x.
li. de moti. ani. le. 3. & 5. ethy. le. 13. & p^o magno. mor. ca. x.
Eligere recte scientis est opus. 3. poli. le. 9.
Eligibile quid sit. 6. ethy. le. 2.
Eligendum magis quid. 3. topi. ca. p^o 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8.
Eligere quorum sit. & de quibus. ubi supra.
Eligibilia que sint. p^o retho. ca. 7.
Elephantibus attributa. li. 2. de hysto. ani. ca. 5. & li. 3. ca. 9. & li. 9. ca. p^o 45.
& li. de admir. in natura.
Elementum quid. 5. metha. co. 4. & 7. co. 60. & 3. ce. co. 51.
Elementa quot sunt li. de proprie ele. ca. p^o
Elementorum cause. 4. meteo. co. p^o

Elementorum differentie que sint. 3. ce. co. 77. & 2. meteo. le. 6.
 Elementis attributa. 3. phi. co. 42. 44. & 2. ce. co. 19. 20. & 3. co. 51. 52. 67.
 75. & 4. co. 30. 38. & 2. de ge. co. 8. 24. 25. 31. 45. 48. & p^o meteo. le. 2. & li.
 de proprie ele. ca. p^o & li. de caus. long. & bre. uite.
 Elencus quid. p^o elenc. ca. p^o 3.
 Elenco attributa. ubi supra.
 Elencus sophyfticus quid. p^o elenc. ca. 6.
 Eloquutioni attributa. 3. retho. ca. 2. 7. 12.
 Empedoclis opinio de principiis rerum. p^o phi. co. 41. 49.
 Empedoclis opinio de moti. & quiete. 8. phi. co. 2.
 Empedoclis opinio de celo. 2. ce. co. 5.
 Emulatio quid. 2. retho. ca. xi.
 Emulatio quorum fit. ubi supra.
 Eudoxi opinio de uoluptate. x. ethy. le. 2.
 Entimema rethoricum quid. p^o retho. ca. p^o 2. 3.
 Enthymema quid. p^o post. co. p^o & 2. prio. ca. 27.
 Enthymemata ex quibus fiant p^o. retho. ca. 2.
 Enthymemata persuasionis nerui sunt. p^o retho. ca. p^o.
 Enthymematum species. 2. retho. ca. 22.
 Enthymemati attributa. 2. prio. ca. 27.
 Enthymema approbatiuum quid. 2. retho. ca. 22.
 Ens & unum conuertuntur. 4. metha. co. 3. & x. co. 7. 8.
 Ens multiptciter dicitur. 4. metha. co. 2. 20. & 5. co. 13. 14. & 6. co. 4. & 9.
 co. p^o & xi. le. 9. & 12. co. 8. & 3. phi. co. 3. & 4. co. 14. & 5. co. 8.
 Ens non est genus. 3. metha. co. x. & x. co. 6. & 3. phi. co. 4. & li. predi. por.
 le. 6. & 2. post. le. 6.
 Entis omnis diuifio. 3. phi. co. 30.
 Entis passiones. 4. metha. co. 5.
 Entis predicatio. li. predi. por. le. 6.
 Enti attributa. x. metha. co. 8.
 Enti in potentia attributa. 4. metha. co. 15. & 12. co. 30. & 2. phi. co. xi. & 3.
 co. xi. 69. & xi. metha. le. 9.
 Entibus attributa. 2. ethy. le. 13.
 Entis per accedens nō ē scjētia. 6. metha. co. 4. 8.
 Enti per accedens attributa. 6. metha. co. 4. 5. 6. 8.
 Entia omnia non sunt unum p^o phi. co. 22.
 Entia omnia naturalia terminata sunt. 4. mēteo. co. 50.
 Entibus duobus ad unum ordinatis alterū est frustra. li. de respir. le. 13.
 Enti quod significat ueritatem propositionis attributa. xi. metha. le. 8.
 Ens primum quid. 7. metha. co. p^o.
 Enti primo attributa. li. de caus. le. 16. 18.

Enti quod est semper attributa. p^o ce. co. 121. & 3. ce. co. 2.
Non enti attributa. 4. phi. co. 1. 71. 88. & 3. co. 8.
Non ens quotupliciter. 3. phi. co. 8.
Entonia non respirant. li. de respir. le. 12.
Enuntiatio quid. p^o peryer. le. 7. 8.
Enuntiationum species. ubi supra.
Enunciare contingit multipliciter. ubi supra.
Enunciationi attributa. ubi supra. & le. 14. & 2. le. 2. 3. & p^o post. co. 3.
Epsefis quid. 4. meteo. co. 23.
Epsefi attributa. ubi supra. co. 24. 25. 28.
Equalia que. 3. metha. co. 20.
Equalibus attributa. 2. magno. mor. ca. 9.
Equale quid. x. metha. co. 19. & 2. ethy. le. 6.
Equarum libidini attributa li. 6. de hysto. ani. ca. 18. & li. 2. de ge. ani. ca. 3.
Equis attributa. li. 6. de hysto. ani. ca. 22. 23. & li. 8. ca. 24. & 9. ca. 4. 46. & li.
2. de ge. ani. ca. 6. & li. 4. ca. 3.
Equos nutrire ad quos pertineat. 6. poli. le. 6.
Equum quid. 3. ethy. le. 16. & p^o retho. ca. 13.
Equi natura quid. ubi supra.
Equitas quid. 2. magno. mor. ca. 1.
Equus quis sit. 3. ethy. le. 16.
Equiuoca quid. li. predi. le. 2.
Equiuoca nō cōparantur ad inuicem. 7. phi. co. 24.
Equiuocationū multiplicitas. 7. phi. co. 31.
Equiuoce dicta. 7. metha. co. 34. 35.
Equiuocationes magis latent in uniuersalibus. 2. post. le. 16.
Equiuocis attributa. p^o topi. ca. 12.
Eri attributa. 7. phi. co. 15.
Erodi p^o attributa. 3. poli. le. 1.
Erudiendo attributa. p^o ethi. le. 3.
Erudiendo disciplina ciuili attributa. ubi supra. le. 4.
Esse multipliciter. p^o peryer. le. 14.
Esse unicuique conuenit uel eius oppositum. ubi supra.
Esse ex necessitate & esse semper simul sunt. 2. de gene. co. 68. & 2.
peryer. le. 7.
Esse in potestate tantum. 2. peryer. le. 7.
Esse actu tantū. ubi supra.
Esse actu cum potestate. ubi supra.
Esse in actu dupliciter. 2. de ani. co. 33.
Esse actu iocundissimū est. 9. ethy. le. 7.

Esse est prius non esse. p^o post. le. 39.
 Esse multiplex. li. de caus. le. 2.
 Esse attributa. 2. de gene. co. 59. & li. de caus. le. 4. & li. predi. por. le. 9.
 Esse in quotupliciter. 4. phi. co. 23. & li. predi. le. 2. & 2. post. le. 13.
 Esse & posse non differunt in perpetuis. 3. phi. co. 32.
 Esiodi opinio de celo. p^o ce. co. 102.
 Esiodi opinio de accipienda uxore. p^o econo.
 Estus & caloris cause. p^o met. co. 2.
 Esuries quid. 2. de ani. co. 28.
 Eternū quid sit. p^o ce. co. 100.
 Eterno attributa. p^o ce. co. 103.
 Eterna nulli sunt contraria. li. de caus. long. & bre. uite.
 Eternorum necessitas. li. p^o de parti. ani. ca. i.
 Ethesie. f. uēti quales sint. 2. m. eteo. le. 7.
 Ethne ignis admiranda. li. de admi. in natura.
 Eūbulia quid. 2. magno. mor. ca. i.
 Euentus capree palestine admiranda. li. de admix. in natura.
 Eufortunium quid. 2. phi. co. 56.
 Eufortunium in quibus inuentatur. 2. phi. co. 59.
 Eufortunii attributa. 2. phi. co. 56.
 Eugnomon quid. 2. magno. mor. ca. i.
 Eugnomoni attributa. ubi supra.
 Eutrapellia quid. p^o magno. mor. ca. 17.
 Eutrapellus quis. ubi supra.
 Exalatio quid. p^o meteo. le. 2. 6.
 Exalatio quotuplex. 2. meteo. le. 6.
 Exalatio uaporosa uel fumosa quomodo fiat. p^o meteo. le. 2.
 Exalationi attributa. p^o meteo. le. 2. 4. & 2. le. 6. 7. 8. & 3. le. 9. x. & 4.
 co. 49.
 Exalabilia que sunt. 4. meteo. co. 49.
 Excelentis dinisio. 4. phi. co. 71.
 Exempla clara pro obscuris oportet ponere. 2. ethy. le. 2.
 Exempla ponimus non q^d semper ita sit. sed ut discentes assentiant. p^o
 prio. ca. 34.
 Exemplum quid. p^o retho. ca. 2. & 2. prio. ca. 24.
 Exemplorum species. 2. retho. ca. 20.
 Exēplo attributa. 2. prio. ca. 24. & 2. retho. ca. 20. & 3. ca. 17.
 Exemplaribus attributa. p^o econo.
 Ex al. quo fieri dicitur multipliciter. 2. methaphy. co. 7. & 5. co. 29. & 8. co.
 xi. & p^o phi. co. 58.

Ex aliquo fieri quæ proprie dicantur. 7. metha. co. 27. & p^o phi. co. 58. &
 2. co. 13.
 Ex ente nihil fit & quomodo. p^o phi. co. 76. 77.
 Ex nō ente nihil fit. 3. metha. co. 12. & 4. co. 22. & xi. le. 6. & p^o phi. co. 23.
 75. & 5. co. 15.
 Ex hiis que non sunt nihil fit. li. predi. por. le. x.
 Exercitatio rerum bellicarum propter quid. 7. poli. le. xi.
 Exercitatio efficit sanitatem. p^o retho. ca. 6.
 Exercitium quid & eius attributa. 8. topi. ca. 18.
 Exercitus bonū quod sit. 12. metha. co. 52.
 Exitus tygris & euphratis & eorū casus ubi sit. li. de proprie. ele. ca. 9.
 Exordium quid. 3. retho. ca. 14.
 Experimentum quid & ex quo fiat & a quo differat. p^o metha. le. 1. & 6.
 ethy. le. 6. & 2. post. le. 21.
 Experimento attributa. p^o elenc. ca. 8.
 Expertorū scientia. p^o metha. le. i. & 6. ethy. le. 9.
 Experti puris artificibus efficacius operantur. 6. ethy. le. 6.
 Expertis attributa. x. ethy. le. 16.
 Expetendum quid. 7. poli. le. 21.
 Extimatio & opinione falli contingit. 6. ethy. le. 3.
 Extra & intra locum significant. p^o ce. co. 69.
 Extremū rethoricam quid. p^o retho. ca. 2.
 Extrema contendūt de media regione. 2. ethy. le. 9.
 Extremis attributa. li. predi. por. le. 5.
 Extremitati attributa. li. de proprie. ele. ca. 9.
 Extremitatibus attributa. p^o post. co. 26.
 Fabulosus. 3. metha. co. 15.
 Facere & pati ad inuicem que sint. p^o de ge. co. 43. 52.
 Facere & pati attributa. li. predi. le. 18. & li. sex principi. le. 7.
 Facere & agere spē differunt. p^o poli. le. 2.
 Faciens & patiens quomodo dicātur similia. p^o de ge. co. 5. 51.
 Facti quando fit attributa. 5. phi. co. 8. & 6. co. 59.
 Facti attributa. 7. metha. co. 27. & 8. co. 8. & 9. co. 13. & p^o phi. co. 45. 55. &
 4. co. 84. & 6. co. 59.
 Factio tria requirit. p^o phi. co. 64.
 Factorum a fortuna uel a casu attributa. 2. phi. co. 64.
 Factorum diuisio. 7. metha. co. 22. & 2. phi. co. p^o.
 Facies quid. li. p^o de hysto. ani. ca. 8. & 3. li. de parti. ani. ca. p^o.
 Facies macilenta quid significat. li. de physo.
 Facies supererubescens quid significat. ubi supra.
 Facilius est consuetudinem quā naturā mutare. 7. ethy. le. x.

Facilius est componere paralogismos quā soluere. 2. elenc. ca. 1.
 Facilius est maiora diuidere quā minora. p^o prio. ca. 29.
 Facilius est non accipere quā dare. 4. ethy. le. i.
 Facilius est quēlibet fecisse quā benefecisse. 6. topi. ca. 2.
 Facilius est unū concludere quā plura. 7. topi. ca. 8.
 Facilia que sunt. p^o retho. ca. 6.
 Facillimū est oīum construere accidens. 7. topi. ca. 8.
 Factum esse ad fieri & factum esse comparatio. 2. post. le. xi.
 Facta esse sunt indiuisibilia. ubi supra.
 Quod fit est diuisibile. ubi supra.
 Facta esse sunt infinita. ubi supra.
 Facultati attributa. li. 4. de ge. ani. ca. 1.
 Falsum non est idem simpliciter & impossibile. p^o ce. co. 119.
 Falsum quotupliciter. 5. metha. co. 34.
 Falsi & impossibilis differentia. 9. metha. co. 8.
 Fame attributa. 7. ethy. le. 13.
 Fatuus quis. p^o retho. ca. 15.
 Fecūditatis telluris ac mulierum umbrie admirāda. li. de admir. ī natura
 Feli attributa. li. p^o de hyfso. ani. ca. 18. & 4. li. de parti. ani. ca. 2.
 Felle carent ceruus & damma. ubi supra. & li. 2. de hyfso. ani. ca. 15.
 Felicitas quid. 2. phi. co. 50. & p^o ethy. le. 9. 13. 14. 19. & 7. le. 13. & 9. le. x.
 & x. le. 9. x. 12. & p^o magno. mor. ca. 1. & 2. ca. 4. & 7. poli. le. 2. 6. & p^o retho. ca. 5. & 3. ca. 17.
 Felicitas in quibus consistat. p^o ethy. le. 5. 12. & p^o magno. mor. ca. 3. & li. de bo. for. le. i.
 Felicitas quibus proprie conueniat. p^o ethy. le. 14. 18.
 Felicitas correspondet uirtuti. 7. poli. le. i.
 Felicitati attributa. p^o ethy. le. 13. 14. 15. 18. & 7. le. 13. & 9. le. x. & x. le. 9. xi. & p^o magno. mor. ca. i. & 7. poli. le. 6. & p^o retho. ca. 5. 6.
 Felix quis in ista uita sit & qualiter se habeat. p^o ethy. le. 15.
 Felix nemo est in omnibus rebus. 2. retho. ca. 21.
 Felici attributa. p^o ethy. le. 15. & 3. le. xi. & 7. le. 13. & x. le. 13. & 2. magno. mor. ca. 6.
 Feminarum uirtus. p^o ethy. ca. 5.
 Femina infirmior mare est & carne humidior. li. 4. de hyfso. anima. ca. xi.
 Femeinei corporis dispositio. li. de physo.
 Feminis attributa. li. 4. de hyfso. anima. ca. xi. & li. 7. ca. i. 2. 3. 4. 5. 7. & li. 9. ca. i. & li. 3. de ge. ani. ca. 8. & li. 4. ca. i. 2. 3. 4. 6. & li. de physo.
 Feri chalibis & amigenis admiranda. li. de admir. in natura.
 Ferri que dicantur proprie. 5. phi. co. 18. & 3. ce. co. 23. & 4. co. 23. 24.

Ferri attributa p° de ge. eo. 25.
 Ferox quis. 2. ethy. le. 8. x. le. 15.
 Feroces qui sint. 3. ethy. le. 15. 16.
 Fetibus attributa. 7. poli. le. 12.
 Fides demonstratione fit. p° retho. ca. p°.
 Fides quid. 4. topi. ca. 14.
 Fidem facimus rationibus & oratione. p° retho. ca. 8.
 Fidem faciunt tria. 2. retho. ca. p°.
 Fidem in artificialē quinq; faciunt. p° retho. ca. 15.
 Fidei attributa. 3. de. anima. co. 157.
 Fieri quorum sit. p° phi. co. 61.
 Fieri dicuntur aliqua multipliciter. p° phi. co. 63. & 2. co. 48. 49.
 Fieri quomō dicatur in permanentibus & successivis p° phi. co. 61. & p° ce.
 co. 58.
 Fieri aliquid sine causa & principio est impossibile. p° retho. ca. 7.
 Fiunt a nobis aliqua diuersimode. 3. ethy. le. 13.
 Fiunt omnia exente actu. 3. de anima. co. 26. & li. 2. de ge. ani. ca. p°.
 Non omne sit q; futurum erat. li. de som. & uig. le. xi.
 Fiunt aliqua diuersimode. 2. post. le. 12. & p° retho. ca. x.
 Fiunt aliqua fortuna. ubi supra.
 Fiunt aliqua ui. ubi supra.
 Fiunt aliqua ratione. ubi supra.
 Fiunt aliqua natura. ubi supra.
 Fiunt aliqua ira. ubi supra.
 Fiunt aliqua cupiditate. ubi supra.
 Fiunt aliqua fortuna aduersa. ubi supra ca. 13.
 Fiunt aliqua errore. ubi supra.
 Figura quotuplex. 2. ce. co. 22.
 Figura sperica quorum sit. 2. ce. co. 22.
 Figura sperice attributa. 2. ce. co. 50.
 Figura rectilinea quid sit. 2. ce. co. 22.
 Figura pyramis quid sit. 3. ce. co. 40.
 Figure corporee ex quibus componuntur. ubi supra.
 Figure attributa. 4. ce. co. 42. & 3. de anima co. 133.
 Figurarum omnium modi concludendi quot sint. & qui sint & quid sit
 quilibet modus. p° prio. ca. 3. & per totum.
 Figure diuersus modus concludendi. p° prio. ca. 23.
 Figure prime attributa. p° post. co. 39. & p° prio. ca. 3. 23.
 Figure. 2. attributa. ubi supra & 2. post. le. 2. & p° prio. ca. 4. 9. 15. 36. & 2. per
 totum.

Figure.3. attributa. ubi supra. & 2. post. le. 2. & p^o prio. ca. 5. 6. 17. 36. & 2. per
rotum.

Filiis attributa. 5. ethy. le. xi.

Filiis respectu parentum attributa. 8. ethy. le. 12. 13. & 9. le. 2.

Finis quid. 2. metha. co. 8. & x. co. 13. & 3. de anima co. 6. & li. p^o d^o parti: ani.
ca. 5. & 2. phy. co. 23. & 3. metha. co. 3.

Finis actionum quis. p^o metha. le. 2.

Finis quotupliciter. 2. phi. co. 24. & 2. de anima co. 36. & p^o retho. ca. 8.

Finis omnium nos sumus. 2. phi. co. 24.

Finis in quibus inueniatur. 12. metha. co. 17.

Finis est unus omnium entium. 12. metha. co. 52.

Finis multiplicitas. p^o ethy. le. 1.

Finium differentia. ubi supra.

Finis est melior hiis que sunt ad finem. p^o magno. mor. ca. p^o.

Finem ralem pomimus quales ipsi sumus. 3. ethy. le. 13.

Finis attributa. 3. metha. co. 3. & x. co. 13. & 2. phi. co. 31. 89. 91. & 2. de anima
co. 49. & 3. co. 60. & p^o ethy. le. 1. & 3. le. 15. & 7. le. xi. & p^o magno. mor.
ca. p^o. & 8. poli. le. 2. & 2. post. le. 9.

Finita que sunt. p^o post. le. 35.

Finiti in numeris attributa. 3. phi. co. 58.

Finiti in magnitudinibus attributa. ubi supra.

Finiti in corporibus necessitas. p^o ce. co. 34. 36.

Finiti per ablationem consumptio. 6. metha. co. 7. & 7. phi. co. 59.

Finiti ad infinitum nulla est proportio. p^o ce. co. 52.

Finito attributa. li. de proprie. ele. ca. 9. & p^o post. le. 31.

Flamma quid. 2. de ge. co. 28. & p^o meteo. le. 2.

Flamma minor cōbūritur a multā per accedēs. li. de caus. lōg. & bre. uite.

Flexibilia que sunt. 4. meteo. co. 44.

Fluuii istri admiranda. li. de admir. in natura.

Fluuii scamandri siftri admiranda. ubi supra.

Fluuii aurei oxi admiranda. ubi supra.

Fluuiorum cerbis & neleī admiranda. ubi supra.

Fluuiorum sybaris & cratis admiranda. ubi supra.

Fluuiorum reni & istri admiranda. ubi supra.

Fluuiorum siccitas & habundantia unde sit. p^o metha. le. 7.

Fluuii & fontis quomodo fiant. ubi supra.

Fluuiis attributa. p^o meteo. le. 8.

Fluuius parnasus quid. p^o meteo. le. 7.

Fluuius caucassus quid. ubi supra.

Fluuius ister unde fluat. ubi supra.

Generatio ad quid li.2.de ge.ani.ca.p^o
 Generatio naturalis que sit.7.metha.co.22.&.4.meteo.co.2.
 Generatio ex quibus fiat.x.metha.co.13.&.3.ce.co.53.& p^o de ge.co.x.&.2.
 co.25.
 Generatio cuius sit.3.metha.co.12.&.7.co.27.32.53.&.8.co.8.14.&.9.co.22
 &.12.co.12.
 Generatio simpliciter & secundū quid quando sit.4.phi.co.49.&.5.co.7.
 & p^o de ge.co.18.20.
 Generationi nobiliori & ignobiliori & ecōtra attributa.4.phi.co.49.&.3.
 ce.co.29.
 Generationis principia sunt mas.& femina.li.p^o de ge.ani.ca.2.
 Generationis & corruptionis causa.li.de moti.ani.le.2.
 Generatio elementorum quomodo fiat.2.de ge.co.37.
 Generatur caput continuo post cor.li.2.de ge.ani.ca.4.
 Generationi attributa.3.metha.co.12.&.xi.le.xi.&.4.phi.co.8.17.&.5.co.8.
 57.&.8.co.57.58.62.&.p^o de ge.co.30.&.2.de ge.co.p^o.4.24.38.49.51.53.
 56.58.63.70.&.4.meteo.co.2.3.&.2.de anima co.47.& li.de iuuen.&
 senec.le.3.& li.p^o de parti.ani.ca.p^o&.2.ca.p^o& li.4.de ge.ani.ca.p^o.2.3.
 4.&.5.ca.p^o& li.predi.le.23.&.4.topi.ca.6.
 Generationis multiplicitas p^o phi.co.40.&.li.3.de ge.ani.ca.x.
 Generatio non est sine motu.p^o metha.co.20.
 Generatio est medium inter esse & non esse.2.metha.co.7.
 Generatio unius est corruptio alterius.ubi supra.& p^o de ge.co.7.
 Gignitur ex contrario quodam modo unūq; li.4.de ge.ani.ca.p^o
 Generationis maris & femine ratio.ubi supra.ca p^o.2.3.4.
 Generabili attributa.p^o ce.co.20.
 Generabilia omnia & corruptibilia semper in motu sunt.li.de caus.long.
 & breui uite
 Non generabile quid.3.metha.co.i7.
 Generatum precedit materia & forma.7.metha.co.24.
 Generatorum in terra sunt due species.3.meteo.le.x.
 Generantis & generati similitudo.7.metha.co.28.30.31
 Generat omnis natura generatiua sibi simile.p^o magno.mor.ca.8.
 Genitum quotuplex.p^o ce.co.112.
 Genitum quid sit.p^o ce.co.121.
 Genito attributa.p^o ce.co.109.127.
 Genitalia gemina habentibus attributa.li.4.de ge.ani.ca.4.
 Genitalibus attributa.li.de moti.ani.le.9.
 Genitali cameli attributa.li.5.de hysto.ani.ca.2.
 Genus quid.x.metha.co.12.&.7.phi.co.31.& li.predi.por.le.3.4.& p^o to/
 pi.ca.4.

Genus sequitur aliqua species. p^o metha. co. 17. & 3. co. x.
 Genus i speciebus ratione. unum est. 7. metha. co. 51.
 Genus quotupliciter. 5. metha. co. 33. & li. predi. por. le. 3.
 Genus non participat differentias. 7. metha. co. 42.
 Generis diuifio per que fiat. x. metha. co. 24.
 Generis cognitio. 4. topi. ca. p^o. 2.
 Generis assignatio. 4. topi. ca. 9. x. xi. 12.
 Generi attributa. li. predi. por. le. 3. 4. x. 12. & 2. p^ost. le. 13. & 4. topi. ca. 2. 3. 4.
 5. 12. 13. 14. & 6. ca. 7. 8.
 Generibus & speciebus attributa. li. predi. por. le. 3. & p^o retho. ca. 7. & p^o to
 pi. ca. 12. 14. & 2. ca. 3. 9. x. & 4. ca. 9.
 Genus est uniuocum. 4. topi. ca. 12.
 Generalissimum quid. li. predi. por. le. 6.
 Genera subalterna & species. ubi supra.
 Generalissima sunt decem. ubi supra.
 Genus omne sensibile habet contrarietatem. li. de sen. & sen. le. 15.
 Geometrie consideratio. 4. metha. co. 5.
 Gymnesiarum insularum iberie admiranda. li. de admir. in natura.
 Glandibus attributa. li. 8. de hyf. to. ani. ca. 20.
 Glaties quid. 2. de ge. co. 21.
 Glauconia quid & eius attributa. li. 5. de ge. ani. ca. p^o.
 Gloria quid. p^o retho. ca. 5.
 Gloriosi qui sint. 4. ethy. le. 15.
 Gramatica quid. 6. topi. ca. 6.
 Gratia quibus debeat. 2. ce. co. 34.
 Gratia dantis est. laus uero repudiantis. 4. ethy. le. 1.
 Gratosorum quid sit. 6. poli. le. 5.
 Gratia quid. 2. retho. ca. 7.
 Gratie attributa. ubi supra.
 Grando quid. & qualis & quō aut ubi fiat uel non fiat. p^o meteo. le. 7.
 Gresilium quid. li. 3. de hyf. to. ani. ca. 8.
 Gubernatio multitudinis minime praua est. 8. ethy. le. x.
 Gubernationi multitudinis attributa. ubi supra. & p^o poli. le. 5. & 5. le. 1. &
 7. le. 2.
 Gubernatio optimatum quid. 3. poli. le. 6.
 Gubernationem multi arrogantes appetunt. 4. poli. le. 2.
 Gubernationis optimatum finis. 4. poli. le. 7.
 Gubernationi bone attributa. 4. poli. le. xi. & 5. le. 7.
 Gubernatio antiqua qualis fuit. 4. poli. le. xi.
 Gubernantibus attributa. 5. poli. le. 2.
 Gubernationes optimatū a quo dissoluāt. 5. poli. le. 6.

Gubernare excedentē multitudinē diuine potentie opus est. 7. poli. le. 3.
 Gulosus quidā philosenus quid orauerit. 3. ethy. le. 20.
 Gutte attributa. 8. phy. co. 23.
 Gustabile quid d. 2. de ani. co. 101.
 Gustabili attributa. ubi supra. & co. 104.
 Gustus est quidam tactus. 3. de anima. co. 63. & li. de sen. & sen. le. 8. & li. 2.
 de parti. ani. ca. x.
 Gustus & tactus tendunt ad cor imediate. li. de iunē. & senec. le. 3.
 Graue quid. 4. ce. co. 6. 26.
 Graue quotupliciter. x. metha. co. 13.
 Graui attributa. 3. phi. co. 51. 53. & 8. co. 32. 33. & 3. ce. co. 9. & 4. co. 24. 27.
 Habere quotupliciter. 5. metha. co. 28. & li. predi. le. 23. & li. sex princi.
 le. 14.
 Habitantibus in septētrione attributa. li. de phiso.
 Habitatoribus primi climatis attributa. li. de proprie. ele. ca. 4.
 Habitatoribus septimi climatis attributa. ubi supra.
 Habitatoribus medii climatis attributa. ubi supra.
 Habitus quid. 7. phi. co. 17. & p^o de ge. co. 55. & 2. ethy. le. 6. & li. predi. le. 6.
 & li. sex princi. le. 14.
 Habitus quotupliciter. 5. metha. co. 25.
 Habitus proprietates. li. sex princi. le. 14.
 Habitus & priuatio habent fieri circa idem. li. de som. & uig. le. 1.
 Habitus ex similibus actibus generantur. 2. ethy. le. i.
 Habitus attributa. 3. ethy. le. 13. & 4. le. 6. & 5. le. 1. & 6. le. x.
 Habitus presentibus attributa. p^o de ge. co. 55. 83.
 Habitus naturales quibus insint. 6. ethy. le. x.
 Habitus primorum principiorum quomodo fiat in nobis. 2. post. le. 21.
 Habituū circa intellectu diuersitas. ubi supra.
 Habituū esse quid sit. xi. metha. le. 13. & 5. phi. co. 26.
 Heracliti opinio de ueritate entium. 4. metha. co. 22.
 Heracliti sententia quedam. li. i. de parti. ani. ca. 5.
 Heracliti opinio de opinante. 7. ethy. le. 3.
 Herbe charesie admiranda. li. de admira. in natura.
 Herbe fontis lycarni admiranda. ubi supra.
 Hyle quid. p^o de ge. co. 24. & li. sex princi. le. 5.
 Hymber unde causetur. 3. meteo. le. 1.
 Hypocaustis attributa. p^o meteo. le. 2.
 Hypocratis chii aschili opinio de cometis. p^o meteo. le. 3.
 Hyrenarum arabie admiranda. li. de admir. in natura.
 Hyrundini attributa. li. 6. de hysto. ani. ca. 5. & 9. ca. 7.
 Hyrandinum pullis attributa. ubi supra.

Hyrundo una non facit uer. p^o. ethy. le. xi
 Hiis qui sunt sui capitis attributa. 7. ethy. le. 9.
 Hystoria ad quid est utilis. p^o retho. ca. 4.
 Hoc aliquid quid & eius conditio. 3. metha. co. 20. & 7. co. 12.
 Homeri opinio de conuersatione uiri & uxoris. 2. econo
 Homo gustum & tactum habet certiore alii animalibus. 2. de aia co.
 94. & li. p^o de hysto. ani. ca. 15.
 Homo est prudētissimum animalium. ubi supra. & li. 4. de parti. ani. ca. 9.
 Homines moles carne sunt apti mente. 2. de anima co. 94.
 Hō habet pportionabiliter cerebrū maius & humidius ceteris aialibus li.
 de sen. & sen. le. 13. & li. p^o de hysto. ani. ca. 16. & li. 2. de parti. ani. ca. 7.
 Homo patitur a fumo carbonum. li. de sen. & sen. le. 14.
 Homo solus animalium est rectus. li. de som. & uig. le. 6. & li. de respi. le. 15.
 & li. 4. de parti. ani. ca. 9.
 Hoīes ualde stulti preuidētes sūt. & recte somniātes. li. de som. & uig. le. xi
 Homo pulmonem calidum multum & sanguinem habet li. de respi. le. 15.
 Hominis partes summe que sint li. p^o de hysto. ani. ca. 7.
 Hominis partibus attributa. ubi supra. ca. 15. 17.
 Homo proportionē corporis plurimū seminis emittit li. 3. de hysto. ani.
 ca. 22. & 7. ca. 2.
 Homo quomodo gestatur in utero. li. 7. de hysto. ani. ca. 8.
 Hominis periti officium. li. p^o de parti. ani. ca. p^o
 Homo solus aialiū nō habet caudā nec illa indiget. li. 4. de parti. ani. ca. 9.
 Homo malus milies plura mala faceret q̄ bestia mala. 7. ethy. le. 6.
 Homo est sicut ciuitas. 9. ethy. le. 9.
 Hominum cura que debeat esse. x. ethy. le. xi.
 Hominis optimum quid sit. ubi supra.
 Hominis beata uita que sit. x. ethy. le. 12.
 Homo natura ciuile est. p^o poli. le. 1.
 Homo solus animalium habet sermonem. ubi supra.
 Homo secūdū legē uiuens est optimū animalium alienus uero a lege est
 pessimum. ubi supra.
 Hominibus pigerimis! attributa. p^o poli. le. 6.
 Hominum maxima pars ex quo uiuat. ubi supra.
 Hominis causa omnia sunt animalia & plante & cetera. ubi supra.
 Homines propria magis curant quā cōmunia. 2. poli. le. 2.
 Hominibus precelentibus attributa. 4. poli. le. x.
 Hominibus exclusis ab honoribus attributa. 5. poli. le. 5.
 Hominis liberi uita est melior. 7. poli. le. 2.
 Hominū plures sunt prauī boni uere pauci. 2. topi. ca. 18.
 Homines ad ueritatem nati sunt. p^o retho. ca. i.

Hoies agūt quecunq; agunt septem causis. p^o retho. ca. x.
 Homines aliqua faciltus aliis cōmittunt. p^o retho. ca. 12.
 Homines cauent ab aliquibus. ab aliquibus uero uon. ubi supra.
 Hominum nullus est liber. 2. retho. ca. 21.
 Hominibus prestantissimum est bene ualere. ubi supra.
 Homini soli attributa. 9. ethy. le. x. & 7. poli. le. x.
 Homini bono attributa. 9. ethy. le. 9.
 Hominum generi attributa. li. 2. de parti. ani. ca. x.
 Homini attributa. li. p^o de hysto. ani. ca. p^o. 15. & 2. ca. p^o. 4. & 9. ca. p^o & li.
 2. de parti. ani. ca. 14. 17. & 3. ca. p^o & 3. poli. le. 5. & 7. le. 1. & li. 2. econo. &
 p^o peryer. le. 14.
 Homo dicitur paruus mundus. 8. phi. co. 17.
 Hominis plures sunt operationes. 2. ce. co. 64.
 Hominum generantia que sint. 2. phi. co. 26.
 Homo falsus quis sit. 5. metha. co. 34.
 Homo mortuus est homo equiuoce. 4. meteo. co. 50.
 Honor in quo consistat. p^o ethy. le. 5.
 Honor quid. 4. ethy. le. 8. & p^o retho. ca. 5.
 Honoris partes. p^o retho. ca. 5.
 Honorem qui consequuntur. ubi supra.
 Honorem non meretur prauus. ubi supra.
 Honor senioribus debetur. 9. ethy. le. 2.
 Honori attributa. p^o ethy. le. 5. & 4. le. 9. & 3. le. 13. & 2. magno. mor. ca. 2. &
 5. poli. le. 7. & 2. econo.
 Honorabilior quis sit. 4. ethy. le. 9.
 Honestas quid. 2. retho. ca. 17.
 Honestum quid p^o retho. ca. 9.
 Honestorum memoria iocunda est. 9. ethy. le. 7.
 Honestati attributa. 8. poli. le. 1.
 Hospitalitati attributa. 9. ethy. le. 12.
 Humidum quid. 2. de ge. co. 9. 14.
 Humido attributa. 2. de anima co. 113.
 Humori quotuplex. 2. de anima co. 95.
 Humori subtili attributa. 4. meteo. co. 22. & li. 3. de hysto. ani. ca. 5.
 Iactantie attributa p^o magno. mor. ca. 6.
 Iactator quis. p^o magno. mor. ca. 18. 20.
 Iani quid. 4. phi. co. 126.
 Ianitori attributa. p^o econo.
 Icori quid & a quibus differat. 2. prio. ca. 27.
 Idea quid. p^o magno. mor. ca. p^o & p^o post. co. 25.
 Ideis attributa. p^o post. le. 33.

Idem quotupliciter. 5. metha. le. 9. & x. co. x. & p^o topi. ca. 5.
 Idem que dicantur. 5. metha. co. 20. & x. co. xi. & p^o topi. ca. 5.
 Idemptitas quid. 5. metha. le. 9.
 Idemptitas unde inueniatur. 4. phi. co. 134.
 Idiotis attributa. p^o elenc. ca. 8.
 Iecur qd qle & ubi & i qbus sit. li. p^o d hy. ani. ca. 18. & li. 3. de pri. ani. ca. 47.
 Igniū phyticusarū lipare ethne atq sicilie admirāda. li. de admir. i uatura.
 Ignis herculis admirāda. li. de admir. in natra.
 Ignium medorum & persarum admiranda. ubi supra.
 Ignis congregatio & segregatio. 3. ce. co. 74.
 Ignis & terre differentie. p^o de ge. co. 18.
 Ignis carbo. ignis flamma. ignis lux. differūt specie. 5. topl. ca. 15.
 Igni attributa. 4. ce. co. 9. & 2. de ge. co. 50. & p^o meteo. le. 2. & p^o de ani.
 co. 29. & 2. co. 41. 74. & li. de sen. & sen. le. x. & li. de iuuen. & senec. le. 4.
 & li. de caus. long. & bre. uite & li. p^o de parti. ani. ca. 2. & li. 3. de ge. ani.
 ca. x. & li. predi. le. 20.
 Ignoranti attributa. 3. ethy. le. 3.
 Ignorantie attributa. ubi supra. le. xi. 12.
 Ignorantes puniantur. ubi supra. le. xi.
 Ignorantia quotupliciter. p^o post. le. 27.
 Ignorantie signum. p^o metha. le. 3.
 Ignorantes uirtutes nominum paralogizantur. li. p^o elenc. ca. p^o
 Ignoscenda que sint. 5. ethy. le. 14.
 Ignoscere quid. 6. ethi. le. 9.
 Ignoto attributa. 3. phi. co. 65. 66.
 Illiberales qui sint & eorum attributa. 4. ethy. le. 5. & p^o magno. mor. le. 14.
 Illuminatio fit in instanti. 2. de anima co. 7.
 Illusio quid. 3. retho. ca. 18.
 Imitari quos debeamus. 9. ethy. le. 13.
 Immobile quotupliciter. xi. metha. le. 12. & 5. phi. co. 20.
 Immobili attributa. li. de moti. ani. le. 2.
 Impassibilia que sint & qualia. p^o de ge. co. 53. 54.
 Impartibili secūdū quātitatē quomodo attribuatur motus. 6. phi. co. 86.
 Imperitis attributa p^o elenc. ca. p^o & 2. retho. ca. 22.
 Imperantium diuersitas. p^o poli. le. 1. 2.
 Imperanti attributa. ubi supra. le. 3. & 7. poli. le. 3. x.
 Imperant & parere quorum sit. p^o poli. le. 2. 3. 5.
 Imperat animacorpori. p^o poli. le. 3.
 Imperat nemo recte qui prius sub imperio non fuerit. ubi supra.
 Imperio attributa. 8. ethy. le. xi. & p^o poli. le. 3. & 5. le. xi.
 Imperfectum quid. p^o prio. ca. i.

Impetus animi qui sint & quomodo se habeant. li. de bo. for. le. 3. 6.
 Impetus primi sunt naturales. ubi supra.
 Impotentia quid. 5. metha. co. 17. & 2. ce. co. 37.
 Impossibile quid. 5. metha. co. 17.
 Impossibile simpliciter quid. 2. topi. co. 29.
 Impossibile dicitur dupliciter. 6. phi. co. 92.
 Impossibili attributa. li. de moti. ani. le. 2.
 Impossibilia querenda non sunt. p^o phi. co. 39.
 Impossibile est aliquem uidere quē non putat. p^o elenc. ca. 7.
 Impressio quid. 4. meteo. co. 46.
 Improbis hoīum est insatiabilis. & eius attributa. 2. poli. le. x.
 Improbis attributa. 9. ethy. le. 4. 6.
 Impudens quis. 2. ethy. le. 9.
 In aliquo esse quotupliciter. 4. phi. co. 23.
 In seipso esse. quomodo contingat. 4. phi. co. 25. 26. 27.
 Inesse sicut pars in toto quando dicitur. 4. phi. co. 34.
 In animatis attributa. li. de moti. ani. le. 3.
 Incertū est esse q^d secundum translationem dicitur. 6. topi. ca. 2.
 Incōtinens quid. 7. ethy. le. i. & 2. magno. mo. ca. 4.
 Incontinenti attributa. 7. ethy. le. 2. 3. 4. 8. x. & 2. magno. mor. ca. 4.
 Incontinentie attributa. 7. ethy. le. 4. 7. 8. x. & 2. magno. mor. ca. 4.
 Incontinentia quid. ubi supra.
 Incōuenienti attributa. p^o phi. co. 9. & 6. poli. le. 5.
 Incomplexis attributa. li. predi. le. 3.
 Incorruptibilia que sint. xi. metha. le. 12.
 Incorruptibili attributa. 3. phi. co. 30. & li. de caus. long. & bre. uite.
 Indeterminati attributa. 3. phi. co. 66.
 Indigestio quid. 4. meteo. co. 14.
 Indigestionis species. ubi supra.
 Indigestū quid. 2. meteo. le. 5.
 Indignatio quid. 2. retho. ca. 9. & 2. ethy. le. 9. & 7. le. 6.
 Indignantur aliqui diuersimode. 2. retho. ca. 9. & 2. ethy. le. 9. & ubi supra.
 Indigentie attributa. 5. ethy. le. 9.
 Indiuiduum predicatur de uno solo. li. predi. por. le. 7.
 Indiuidua non habent ordinem ad inuicem. 3. metha. co. xi.
 Indiuiduis attributa. li. predi. por. le. 6. 7.
 Indiuisibile est unūquodq^e ad seipsum. 7. metha. co. 59.
 Indiuisibile quotupliciter. x. metha. co. p^o 4. & 3. de ani. co. 23.
 Indiuisibile additum indiuisibili non facit maius. 3. metha. co. 16.
 Indiuisibili attributa. 6. phi. co. 57. & p^o de ani. co. 70.
 Indoctis attributa. p^o de ge. co. 7.

Indictio quid. p^o post. co. p^o. 6. & 2. prio. ca. 23.
 Inductio rethorica quid. p^o retho. ca. 2.
 Inductioni attributa. p^o post. co. p^o. 6. le. 30. & 2. prio. ca. 23. & p^o topi. ca. x.
 Inequale quid. p^o magnò. mor. ca. 21.
 Infantibus attributa. li. 5. de. ge. ani. ca. p^o. 8.
 Infiniti cognitio. 2. metha. co. xi.
 Infinitum quid. 3. phi. co. 57. 63. 65.
 Infinitum quotupliciter. 3. phi. co. 34. 37. & 6. co. 18.
 Infinitum in actu quotupliciter. xi. metha. le. x.
 Infinitum in potentia quotupliciter. xi. metha. le. x.
 Infinito in potentia attributa. ubi supra.
 Infinito secūdū appositōē uel diuisionē attributa. 3. phi. co. 60. & 6. co. 19.
 Infinito attributa. 2. metha. co. 8. 12. 13. & xi. le. x. & p^o phi. co. 25. & 3. co. p^o.
 24. 25. 31. 57. 65. 66. 70. 71. 72. & 5. co. 13. & 6. co. 60. & 2. de ge. co. 68.
 Infinitum quomodo sit i corporibus magnitudine & grauitate. p^o ce. co.
 46. 47. 50. 57. 63.
 Infinito corpori attributa. p^o ce. co. 63. 64. 66. 68. 70.
 Infinitum nullam proportionem habet. ad infinitum. 8. phi. co. 14.
 Infinita relinquenda sunt. li. predi. por. le. 6.
 Infinitorum non est aliquod primum. 8. phi. co. 34.
 Infinita quō transire cōtingat. 8. phi. co. 67. 68. & p^o post. co. 6. & le. 33. 34.
 Infinita non possunt sciri p^o post. le. 38.
 Infiniti uirtus. p^o ce. co. 71.
 Ingenitum quotuplex. p^o ce. co. 1x1. 112.
 In genitū incorruptibile & sēpiternū se inuicē consequuntur. p^o ce. co. 125.
 Ingenii boni conditio. 8. topi. ca. 18.
 Ingrossatio quid & quō fiat & quibus attribuatur. 4. meteo. co. 37. 38.
 Inertia quid. 6. ethy. le. 3.
 Inhumani qui sint. 4. ethy. le. 13.
 Inimicitie efficientia. 2. retho. ca. 4.
 Iniuria sūma quid. p^o retho. ca. 14.
 Iniuriam pati quid. p^o retho. ca. 13.
 Iniuriari quid. p^o retho. ca. x.
 Iniuria maior quid. p^o retho. ca. 14.
 Iniuria acerba & inaudita quid. ubi supra.
 Iniuria maxima quid. ubi supra.
 Iniurie attributa. 5. ethy. le. 14. 15. 17.
 Iniustitia apparens quid. 5. ethy. le. 14.
 Iniustitia quid. 5. ethy. le. xi. & p^o retho. ca. 9.
 Iniustitia non est ad seipsum. ubi supra.
 Iniustus quis. 5. ethy. le. 14.

Iniusto attributa .ubi supra. & .le. 2. 3. 4. 5. 6. xi. & p^o magno. mor. ca. 21.
 Iniustum quid .ubi supra. & .le. 13. & 2. retho. ca. 9.
 Inmanitas quid & eius attributa. 7. ethy. le. 1. 6.
 In materiali rei attributa. 12. metha. co. 51.
 Iniquitas quid & eius attributa. 5. ethy. le. 1.
 Inordinate esse quid fit. 3. ce. co. 24.
 Infans quid sit. li. de physo. & 3. ethy. le. 15. & p^o magno. mo. ca. 12.
 Insensibili attributa. li. sex princi. le. 5.
 Insidiari occulte magis iniustorum est. 7. ethy. le. 6.
 Insidiantes non ignorant. 5. ethy. le. 14.
 Instantia quid & a quibus differt & contra quid feratur. 2. prio. ca. 26.
 Instantia quid. 3. topi. ca. 18.
 Instantia ad uniuersale. 3. topi. ca. xi.
 Instantias ferrenti attributa. 3. topi. ca. 6.
 Instantie aliquae. 4. topi. ca. 5. 8.
 Instantie sunt propositiones. p^o post. co. 29.
 Instantie attributa .ubi supra. & 3. topi. ca. xi.
 Instituta priuata differunt a publicis. x. ethy. le. 15.
 Instrumentum quid & ad quid. li. p^o de parti. ani. ca. 5.
 Instrumentorum diuersitas. p^o poli. le. 2.
 Instrumentum alendi duplex. 2. de ani. co. 50.
 Instrumentis attributa. 2. de ani. co. 38. & li. 2. de parti. ani. ca. x. & 4. ca. 6.
 9. xi. & li. p^o de ge. ani. ca. 2. & p^o poli. le. i.
 Instructori attributa. 2. de ani. co. 45.
 Insularum syremissarum admiranda. li. de admir. in natura.
 Insule demoresie cartaginesium. li. ubi supra.
 Insule a cartaginesibus inuente. li. ubi supra.
 Intrangibile quod duplex. 2. de ani. co. 120.
 Intellectuale non est in loco. p^o ce. co. 69.
 Intellectus est habitus principiorum. 6. ethy. le. 5. & p^o magno. mo. ca. 22.
 & p^o post. le. 44. & 2. le. 21.
 Intellectus est terminorum. 6. ethy. le. 6.
 Intellectus quorum sit. p^o post. le. 44.
 Intellectus est certior scientia. p^o post. le. 21.
 Intellectus possibilis quid. p^o de ani. co. 47. 66. & 3. co. 1. 17.
 Intellectum possibilem & agentem necesse est ponere. 3. de ani. co. 17.
 Intellectus agens quid .ubi supra.
 Intellectus est in partibilis. p^o de ani. co. 48. de ani. co. 150
 Intellectus ē talis ī terrenis hoībus q̄lē ducit ī die pater uiroī deorūq; 3.
 Intellectus est separatus ī mortalis & perpetuis. 3. de ani. co. 7. 20.
 Intellectus in actu semper intelligit. 3. de ani. co. 20.

Intellectus principiorum est rectus. 3. de ani. co. 5.
 Intellectus obiecti quod sit. 12. metha. co. 39.
 Intellectus quomodo intelligat seipsum. ubi supra
 Intellectus est solum unius. 4. metha. co. x. & 6. co. 8.
 Intellectus in actu est res intellecta in actu. 3. de ani. co. 36.
 Intellectus et intellectū sunt idem in hiis que sunt sine materia. 3. de ani.
 co. 15. & 12. metha. co. 51.
 Intelligentem necesse est fantasmata speculari. 3. de anima. co. 39. & li. de
 memo. & remi. le. 2.
 Intellectus primi non sunt sine fantasmatibus sed non sunt fantasmata
 3. de ani. co. 39.
 Intellectui attributa. 12. metha. co. 39. & p^o de ani. co. 49. 66. 82. & 2. co. 22.
 37. & 3. co. 4. 5. 6. 8. 9. xi. 14. 16. 22. 25. 33. 38. 46.
 Intellectus operationi attributa. p^o de ani. co. 48. & 3. co. 36.
 Intelligere attributa. p^o de ani. co. 48. 63. 66. 67. & 2. co. 60. & 3. co. 2. 4. 5. 6.
 7. 8. 9. xi. 14. 15. 16. 17. 23. 24. 152. & li. de memo. & remi. le. 2.
 Intellectus passivus quid. 3. de ani. co. 20.
 Intellectus non intelligit sine sensu. li. de sen. & sen. le. 15.
 Intellectus speculativus & practicus similiter se habent in silogizando. li.
 de moti. ani. le. 5.
 Intellectus practicus differt a speculativo sine. 3. de ani. co. 49.
 Intellectus practici operatio mediata est conclusio. li. de moti. ani. le. 5.
 Intellectui practico attributa. 3. de ani. co. 47. 49. 50.
 Intellectus nobilitas unde possit sumi. 12. metha. co. 51.
 Intellectui primo attributa. 12. metha. co. 51.
 Intellectui complexorum attributa. 12. metha. co. 51.
 Intellective parti anime attributa. 7. phi. co. 20.
 Intelligentia cui assimilatur. p^o de ani. co. 48.
 Intelligentie attributa. 3. de ani. co. 26.
 Intelligentie indivisibilia attributa. 3. de ani. co. 21.
 Intelligentia indivisibilia cuius sit. x. metha. co. p^o
 Intelligentie non est credendum. 3. phi. co. 55.
 Intelligentia quid. li. de caus. le. 7.
 Intelligentie uirtus. ubi supra. le. 16.
 Intelligentiis primis attributa. ubi supra. le. 4. 7. 8. 9. x. xi. 12. 13. 23.
 Intelligentie uirtuti attributa. ubi supra. le. 9. 14. 16.
 Intelligentia quo tempore uiget. 7. poli. le. 12.
 Intelligibili attributa. p^o de ani. co. 47.
 Intemperans quis sit. 7. ethy. le. 4. 7. 9.
 Intemperato attributa. ubi supra. & le. 7. & 3. ethy. le. 21. 22.
 Intemperatus quis. 2. ethy. le. 2. 3.

Intemperantia quid. 2. ethy. le. x. & 3. le. 22.
 Intemperantie species. 2. magno. mor. ca. 4.
 Intemperantie attributa. 7. ethy. le. 6. 8.
 Interitus quid & eius attributa. li. 2. de parti. ani. ca. 5.
 Interrogatio quid. 2. peryer. le. 4.
 Interrogationibus duabus nō est una responsio danda. 2. elenc. ca. i.
 Interrogationi uni una est danda responsio. 2. elenc. ca. 9.
 Interrogationi attributa. 2. peryer. le. 4. & p^o post. co. 27. 28.
 Interrogandi ordo. 8. topi. ca. 3.
 Interroganti attributa. 8. topi. ca. 8. 9.
 Interrogatorū diuersitas. 8. topi. ca. 9.
 In toto esse quid. p^o prio. ca. i.
 Inuerecūdia quid. 2. retho. ca. 6.
 Inuerecūdus quis. p^o magno. mor. ca. i. 7.
 Inquentores scientiarum. 2. metha. co. 2.
 Inuidia quid. 2. retho. ca. x.
 Inuidus quis. 2. ethy. le. 9.
 Inuidi qui sint. 2. retho. ca. x.
 Inuoluntarium quid. 2. ethy. le. i. 3. 5. 13.
 Inuoluntaria que sint. ubi supra. & le. i. 4.
 Inuoluntariorum diuersitas. 5. ethy. le. i. 4.
 Iocundū multiplex. 7. ethy. le. i. 4.
 Iocundo attributa. ubi supra.
 Iocūda que dicantur. 9. ethy. le. 7. & x. le. 4. 9. & p^o retho. le. xi.
 Iocunda sunt sensus presentium recordatio preteritorum & spes futuro
 rum. p^o retho. ca. xi.
 Iocundum est memorari labores preteritos. ubi supra.
 Iocundum est irasci. ubi supra.
 Iocundum est loqui aut scribere ad amicos. ubi supra.
 Iocundum est ulcisci. ubi supra.
 Iocundum est uincere. ubi supra.
 Iocundum est ludere. ubi supra.
 Iocundissima sunt honor & gloria. ubi supra.
 Iocundum est amare. ubi supra.
 Iocundum est esse admirationi. ubi supra.
 Iocundum est adultores audire. ubi supra.
 Iocundum est uariari. ubi supra.
 Iocundum est discere & admirari. ubi supra.
 Iocundum est beneficium conferre & recipere. ubi supra.
 Iocundum est subuenire. ubi supra.
 Iocundum est euasisse a periculis. ubi supra.

Iocundum est unicuique sibi simile. ubi supra.
Iocundum est unicuique suum. ubi supra.
Iocundum est principari. ubi supra.
Iocundum est alios increpare. ubi supra.
Iocundum est uersari in eo quo quis excellit. ubi supra.
Iocundum est putare se consequuntur eorum que expetit. 2. retho. ca. 2.
Iocundum est omne mirabile. 3. retho. ca. 2.
Iocus quid & eius attributa. 4. ethy. le. 15. & x. le. 9. & 8. poli. le. 1.
Iocorum diuersitas. ubi supra.
Iocosus quis. 7. ethy. le. 7.
Ira quid. li. i. de parti. ani. ca. 4. & 2. retho. ca. 2.
Ira quomodo datur & augeatur. 2. retho. ca. 3.
Ire attributa. li. de physo. & 7. ethy. le. 3. 6. & 5. poli. le. x. 12. & 7. le. 5. & 2.
retho. ca. 2. 4.
Iracundia quid. 2. ethy. le. 9.
Iracundi qui sint. 7. retho. ca. 2. 3. 4.
Iracundis attributa. 4. ethy. le. 13. & 7. le. 6.
Iraisci multipliciter. 2. retho. ca. 2.
Irascentium attributa. 5. poli. le. 9.
Irrationabile quotuplex. p^o ethy. le. 20.
Iris quid & quomodo & quando fiat. 3. meteo. le. 3. 5. & 3. post. le. 17.
Iris colores diuersi. 3. meteo. le. 5. 6.
Iridem tricolorem necesse est esse. ubi supra.
Ironia quid. 2. ethy. le. 9.
Ironie attributa. 4. ethy. le. 15.
Iron quis. p^o magno. mor. ca. 20.
Ironicus quis. 4. ethy. le. 15.
Ironico attributa. ubi supra.
Iudicia multorum sepe meliora sunt quam unius. 3. poli. le. 14.
Iuditium quid. 5. ethy. le. xi.
Iuditium de rebus quotuplex. p^o de ani. co. 27.
Iuditium uerum quomodo sit. 4. metha. co. 20. & xi. le. 6. & 2. phi. co. 6.
Iuditium quomodo attribuitur diuersis potentiis. 3. de ani. co. 144.
Iuditium reddimus diuersimode. p^o retho. ca. 2.
Iudicatio est iusti iuditium. p^o poli. le. i.
Iudicare de prioribus quomodo contingat. 3. ce. co. 60.
Iudicare attributa. 2. poli. le. 16. & 3. le. 7. 9. & 8. le. i. 2.
Iudex bonus quis sit. p^o ethy. le. 3. & 5. le. 6. & 3. poli. le. 7.
Iudici attributa. p^o retho. ca. i. 15.
Iuncture quare insint animalibus. li. de moti. ani. le. i.
Iunioribus attributa. 7. poli. le. x.

Ius quid. p^o poli. le. 1.
 Iuris multipliciter. §. ethy. le. xi. 12.
 Ius naturale quid. ubi supra.
 Ius ciuile quid. ubi supra.
 Ius paternum quid. ubi supra.
 Ius legitimum quid. ubi supra.
 Ius economicum quid. ubi supra.
 Iuribus attributa. ubi supra.
 Iustificatio quid. §. ethy. le. 12. 13.
 Iustitia quid. §. ethy. le. 1. x. & p^o retho. ca. 9.
 Iustitia legalis quid. §. ethy. le. 2.
 Iustitia species. §. ethy. le. 2. 3. 4.
 Iustorum multipliciter. p^o magno. mor. ca. 21.
 Iustum duplex. ubi supra.
 Iustum quid. §. ethy. le. xi. 16.
 Iustum in quo consistat. §. ethy. le. 5. 6. 17. & 6. poli. le. 3.
 Iusto attributa. §. ethy. le. x.
 Iustum esse nō ē facile. §. ethy. le. 5. & p^o magno. mor. ca. 21.
 Iuuenis etate uel moribus. p^o ethy. le. 3.
 Iuuenis non est ydoneus auditor discipline ciuilis. ubi supra.
 Iuuenibus quomodo conueniat adiscere & iudicare. 7. ethy. co. 2.
 Iuuenibus attributa. 2. retho. ca. 12.
 Iuuenes ad omnia sunt aptissimi. ubi supra.
 Iuuenes sunt apti ad irascendum & ad ambitionem. ubi supra.
 Iuuenes uictorie & excellentie studiosi sunt. ubi supra.
 Iuuenes non sunt malitiosi sed simplices. ubi supra.
 Iuueues creduli sunt. ubi supra.
 Iuuenes sunt bone spei. ubi supra.
 Iuuenes facilliter decipiuntur. ubi supra.
 Iuuenes sunt uerecūdi. ubi supra.
 Iuuenes sunt magnanimi. ubi supra.
 Iuuenes magis eligunt honesta q̄ utilia. ubi supra.
 Iuuenes sunt amicorum studiosi. ubi supra.
 Iuuenes in omnibus se habent nimis. ubi supra.
 Iuuenes scire omnia putant. ubi supra.
 Iuuenes sunt misericordes. ubi supra.
 Iuuenes sunt dicaces & faceti. ubi supra.
 Iuuentus quid. li. de mor. & ui. le. 1.
 Iuuenta est res iocunda. 7. ethy. le. 14.
 Labia subtilia & in extremitatibus relaxata quid significant. li. de physo.
 Laborantibus amara omnia uidentur. 2. de anima co. 104.

Labori attributa. 8. poli. le. i.
 Labrotore quomodo fiant. p^o meteo. le. 6.
 Lac i qbus possit fieri & i qbus sit. li. 3. de hyfio. ani. ca. 20. 21. & 6. ca. 20. 27
 Lacti attributa. ubi supra. & li. 4. de ge. ani. ca. 8.
 Lac in maribus potest fieri. li. p^o de hyfio. ani. ca. 12. & 3. ca. 20.
 Lac quid. li. 4. de ge. ani. ca. 8.
 Lactes quid & eius attributa. li. 4. de parti. ani. ca. 4.
 Lacertarum italie & scicilie admiranda. li. de admir. in natura.
 Laci aorni cumani admiranda. li. de admir. in natura.
 Laci scicilie admiranda. ubi supra.
 Laci masilensium admiranda. ubi supra.
 Lampades in celo & aere ex quo fiant. p^o meteo. le. 2.
 Lapidis syphyli montis admiranda. li. de admir. in natura.
 Lapidis modon admiranda. ubi supra.
 Lapidis nili admiranda. ubi supra.
 Lapidis euphonis admiranda. ubi supra.
 Lapidis montis erechintii admiranda. ubi supra.
 Lapidis thinoli montis admiranda. ubi supra.
 Lapidi attributa. 8. phi. co. 23. & li. de mi.
 Lapidex ex quibus fiant & per quatum uel quale tempus. li. de mi.
 Lapidis spini admiranda. li. de admir. in natura.
 Lapidicinum lybie admiranda. ubi supra.
 Lapidum ardentium & carbonis admiranda. ubi supra.
 Laudabile quid. p^o ethy. le. 18. & p^o magno. mor. ca. 22.
 Laudanda que sint. p^o ethy. le. 18.
 Laudes deorum ad nos relate ridicule uidentur. ubi supra.
 Laudi attributa. ubi supra.
 Laus non est optimorum. ubi supra. sed eorū ē aliqd p̄stātius : ubi supra.
 Laus quid. ubi supra. & p^o retho. ca. 9. & 3. ca. 16.
 Laus ex operationibus est. p^o retho. ca. 9.
 Laudabiles ex quibus dicamur. p^o magno. mor. ca. 5. & p^o retho ca. 9.
 Lasciuus quis. 4. ethy. le. 13.
 Lationi attributa. p^o ce. co. 76.
 Lationibus attributa. p^o ce. co. x. 24. 30. 44. 76. & 2. co. 69. & li. de sen. & sen. le. 16.
 Lebetum trium admiranda. li. de admir. in natura.
 Leni attributa & lenibus. li. de sen. & sen. le. 3.
 Lenum quid. li. predi. le. 17.
 Leoni attributa. li. 2. de hyfio. ani. ca. p^o & 3. ca. 6. & 6. ca. 31. & 3. ca. 5. & 9. ca.
 Lepori attributa. li. 3. de hyfio. ani. ca. 12. 44.
 Leporum admiranda. li. de admir. in natura.

Letanti attributa. p^o post. le. 49.
 Leucophyli arboris admiranda. li. de admir. in natura.
 Leue quid. p^o ce. co. 17. & 4. co. 6. 26. 31. & li. sex principi. le. 13.
 Leui attributa. 3. phi. co. 33. & 4. co. 42. & 8. phi. co. 32. 33. 35. & p^o ce. co. 17. &
 4. co. 6. 24. 27.
 Leuissimum quid sit. p^o ce. co. 17.
 Lex quid. p^o retho. ca. 15.
 Legis necessitas. x. ethy. le. 14.
 Legum diuersitas. p^o retho. ca. 9. x.
 Legi attributa. 5. ethy. le. 2. xi. 17. & p^o magno. mor. ca. 21. & p^o retho. ca. x.
 Leges a suescere mutare improbum est. 2. poli. le. 13.
 Leges quis debeat ponere. 6. poli. le. 5.
 Legibus attributa. 5. ethy. le. 2. 6. & x. le. 14. & 2. poli. le. 8. 13. & 3. le. 9. & 4. le.
 1. & p^o retho. ca. p^o 15.
 Legum latoribus attributa. 3. ethy. le. 1. xi. & 5. le. 16. & 8. le. 9. & x. le. 14. & 7.
 poli. le. 2. & 8. le. 1. & p^o retho. ca. p^o 4. ca. 9.
 Liberalitas qd. 2. ethy. le. 8. & 4. ethy. le. 1. & p^o mag. mor. ca. 14. & p^o retho.
 Liberalitati attributa. ubi supra. & 2. poli. le. 6. & p^o magno. mor. ca. 14.
 Liberalibus attributa. 4. ethy. le. 2. 3.
 Libertas quid. 6. poli. le. 11.
 Libertati reipublice attributa. ubi supra.
 Libyci opinio de domino. p^o econo.
 Libidinosus quis. 7. ethy. le. 6.
 Libidini attributa. ubi supra.
 Lien quid & quale. li. p^o de hysto. ani. ca. 18. & li. 3. de parti. ani. ca. 7.
 Ligurum peritiae in iaculando funda admiranda. li. de admir. in natura.
 Lingua sicca existens non senti neq. humida. 2. de anima co. 104.
 Lingua omnia sensibilia sentit secundum eadem partem. 2. de aia co. 112.
 Lingue attributa. li. 2. de parti. ani. ca. 17.
 Linea quid. p^o ce. co. 2.
 Linee unitas. 4. metha. co. 8.
 Linee circularis perfectio. 2. ce. co. 22.
 Linee attributa. 4. phi. co. 107. & 6. co. 3. & p^o de anima. co. 67.
 Linee recte attributa. 2. ce. co. 22.
 Linearum minima que sit. 2. ce. co. 29.
 Linee recte equedistantes non concurrunt. p^o post. co. 12.
 Liquefactibilibus attributa. 4. meteo. le. 14. co. 60.
 Litigiosi ac rixe amici qui sint. p^o elenc. ca. 8.
 Litiganti attributa. p^o retho. ca. p^o
 Locus quid. 4. phi. co. 38. 41. & 4. ce. co. 23.
 Loca partium naturalium que sint. 4. phi. co. 38.

Esse in loco quid. 4. phi. co. 43.
 Esse in loco quotupliciter. 4. phi. co. 44. 45.
 Locus unus non continet duo corpora. 3. metha. co. 9. & 4. phi. co. 8. 47. 55.
 & li. sex princi. le. xi.
 Loci multiplicitas. 4. phi. co. 14.
 Loci differentia que sint. 3. phi. co. 54. & p^o ce. co. 31. & 2. co. 7.
 Loci proprii & naturalis attributa. 4. phi. co. 4. 28. 48. & p^o ce. co. 44. 69.
 74. 75. 76. 91. 99. 100. & 2. co. 34. 74. & li. de respir. le. 15.
 Loci attributa. 3. phi. co. 43. 49. 55. & 4. co. 6. 7. 17. 27. 28. 35. 37. 41. 42. 47. &
 li. sex princi. le. xi. 12.
 Loci primi attributa. 4. phi. co. 38.
 Locati attributa. 4. phi. co. 48.
 Loci differentie quomodo sint principia motus. 2. ce. co. 8. xi.
 Loci differentie quomodo diuersimode sumantur in diuersis corporibus
 2. ce. co. 9. x. xi. & li. de iuuen. & senec. le. 1.
 Loci differentie quomodo differant. 2. ce. co. xi.
 Loci dimicationis herculis cum gigantibus admiranda. li. de admir. in natura
 Locus a partibus in quantitate ad suum totum & econtra. 2. topi. ca. 4.
 Locus a diffinitione ad diffinitum & econtra. 2. topi. ca. 5.
 Locus a genere ad speciem & econtra. 2. topi. ca. 9.
 Locus ab antecedente ad consequens. 2. topi. ca. 12.
 Locus in coniugatis. 2. topi. ca. 23. & 7. ca. p^o.
 Locus in casibus. ubi supra.
 Locus in casibus & coniugatis similiter se habent in secula. 4. topi. ca. 6. & 7. ca. 6.
 Locus in generationibus & corruptionibus. 2. topi. ca. 24. & 7. ca. p^o.
 Locus in similibus. 2. topi. ca. 26. 1.
 Locus in magis. 2. topi. ca. 27. 29.
 Locus in appositis. 2. topi. ca. 28.
 Locus secundum quid ad simpliciter. 2. topi. ca. 29.
 Loci in propriis. 5. topi. per totum.
 Loci utilissimi qui sint. 7. topi. ca. 7.
 Locustarum scorpionibus infestarum admiranda. li. de admir. in uatura
 Logica ante aristotele non erat. 2. elenc. ca. x.
 Longitudini attributa. 2. ce. co. 12.
 Locutio quid & ex quibus conficiatur. li. 4. de hyf. au. ca. 9.
 Locutio quibus conueniat. ubi supra.
 Loqui proprium est hominis. ubi supra.
 Lubricum quid. 2. de ge. co. x.
 Luci attributa. li. de sen. & sen. le. 7.
 Luctator quis sit. p^o retho. ca. 5.
 Lumen quid. 2. de anima co. 69. 70. & li. de sen. & sen. le. 6.

Sine lumine impossibile est uidere. li. de sen. & sen. le. 5. 16.
 Lumini attributa. 2. de anima co. 71. 72. 73. 80. & 3. co. 18.
 Lumini lune & stellarum attributa. li. de proprie. ele. ca. 8.
 Lune motui attributa. li. de proprie. ele. ca. 6. & li. 4. de ge. ani. ca. x.
 Lupis attributa. li. 8. de hysto. ani. ca. 5.
 Luciositas quid & eius attributa. li. 5. de ge. ani. ca. p.
 Luxurianti attributa. 7. ethy. le. 6.
 Macedonie minere admiranda. li. de. admir. in natura.
 Machinamenta quot. 4. poli. le. xi.
 Magis & minus non faciunt differre specie. p. poli. le. 3. 9.
 Magis tale uel minus tale quomodo accipiantur. 3. topi. ca. 9.
 Magistratus quid. 5. ethy. le. xi.
 Magistratui attributa. 5. ethy. le. 2. 8. xi. & 2. poli. le. i. 15. i7. & 3. le. i. 9. & 4.
 le. i3. & 5. le. 7. & 6. le. 7. & 7. le. 3. 9.
 Magnanimitas quid. 4. ethy. le. 9. & p. magno. mor. ca. 15. & p. retho. ca. 9.
 Magnanimus quis. 4. ethy. le. 8.
 Magnanimus attributa. 4. ethy. le. 9. x. & 7. poli. le. 5.
 Magnificencia quid. 4. ethy. le. 6. & p. magno. mor. ca. 16. & p. retho. ca. 9.
 Magnificencie attributa. ubi supra.
 Magnificus quid sit. 4. ethy. le. 7.
 Magnitudo quid. 5. metha. co. 18.
 Magnitudo non componitur ex indiuisibilibus. 6. phi. co. 76.
 Magnitudo nō est iufinita. 12. metha. co. 41. & 3. phi. co. 60. 65.
 Magnitudinis diuifio. 6. phi. co. 5. 17.
 Magnitudini attributa. 3. phi. co. 68. & 4. co. 9. & 6. co. 18. 74. 76. & 8. co.
 79. 80. 88. & p. ce. co. 2. & 3. co. 57.
 Magnū & paruum. 5. metha. co. 18.
 Maiora sunt magis composita quā minora. p. prio. ca. 29.
 Maius & minus. 5. metha. co. 18.
 Mala in uolūtaria sūt digna miseratōe: sed uoluntaria increpatōe. 3. ethy.
 le. 123.
 Malitia quid. 2. retho. ca. 13.
 Malū quid. p. retho. ca. 6.
 Malo attributa. ubi supra. & 4. ethy. le. 13.
 Malum minus est magis eligendum quā maius. 5. ethy. le. 5.
 Malus quis sit. 7. ethy. le. 14.
 Māme quibus insint uel non. li. 4. de parti. ani. ca. 9.
 Manere natura aut ui qualiter sit. 3. ce. co. 19.
 Mansuetudo quid. 4. ethy. le. 13. & p. magno. mor. ca. 13. & 2. retho. ca. 3.
 Mansuetus quis. ubi supra.
 Mansueto attributa. ubi supra.
 Manus est organum organorum. 3. de ani. co. 38.

Manibus attributa.li.4.de parti.ani.ca.9.
 Mare non est permutatum loco super terram.li.de proprie.elē.ca.7.
 Maris siculi admiranda.li.de admi.in natura.
 Mari attributa.2.meteo.le.2.5.
 Mares sunt longioris uite feminis exceptis feminis piscium.li.4.de
 hyfso.anima.ca.xi.
 Maribus attributa.li.7.de hyfso.ani.ca.i.2.3.4.6.& li.4.de ge.ani.ca.6.
 Mas quid.li.i.de ge.ani.ca.2.
 Masculini & femini differentia.x.metha.co.25.
 Masculinum & femininum quid sint.ubi supra.
 Masculo attributa.li.de phyfo.& p° poli.le.3.9.& 7.le.12.
 Mathematice consideratio.2.phi.co.19.
 Mathematica circa quid sit.6.metha.co.2.& xi.le.3.
 Mathematicarum scientiarum inuentio.p° metha.le.i.
 Mathematici & methaphisici conuenientia.xi.metha.le.3.
 Mathematicus quomodo se habeat circa prima principia.xi. metha.le.4.
 Mathematicis non inest motus.li.de moti.ani.le.i.
 Mathematica non omnia sunt sine motu.p° metha.co.19.
 Mathematica demonstratio.3.metha.co.3.
 Materia qd.7.metha.co.8.22.29.& 8.co.3.& p° phi.co.69.82.& 2d ani.co.1.
 Materia ignota est secundum se.7.metha.co.35.
 Materia quomodo sit una & quō non.p° phi.co.66.& 2.co.26.
 Materia quōtuplīter dicitur.7.metha.co.35.& 8.co.4.15.
 Materia prima est una.8.metha.co.xi.
 Materia quorum sit.8.metha.co.14.
 Materia accidentium.8.metha.co.12.
 Materie transmutatio.p° metha.le.5.& 4. phi.co.20.
 Materia & priuatio differunt & quō.p° phi.co.79.
 Materia est causa plurium & infinitorum entium.p° ce.co.92.94.
 Ex materia una plura sunt principiata.p° metha.co.8.& 8.co.xi.
 Materie cognitio.2.metha.co.12.& x.co.24.& p° phi.co.69.& 4.co.16.
 Materia corporum celestium.8.metha.co.12.& 9.co.17.& 12.co.x.
 Materie respectu contrariorum attributa.4.phi.co.84.
 Materie attributa.12.metha.co.xi.56.& p° phi.co.79.80.81.82.& 2.co.26
 & 4.co.17.18.& p° ce.co.98.& p° de ge.co.i.29.31.54.55.76.& 2.co.6.51.
 & li.de caus.lōg.& bre.uite.& li.4.de ge.ani.ca.8.
 Materia terre & ignis que & qualis sit.p° de ge.co.22.
 Mathicore belue attributa.li.2.de hyfso.ani.ca.i.
 Matres plus diligunt filios.9.ethy.le.7.
 Maxillam|inferiorem omnia animalia mouēt excepto cocodrili fluuiati
 li.p° de hyfso.ani.ca.12.

Maxillis attributa. li. 3. de hysto. ani. ca. 6.
 Maximū quid sit. x. metha. co. 13.
 Maximū in genere quid sit. ubi supra.
 Meatus sensoriorum oīum tenditur ad cor. li. 5. de ge. ani. ca. 3.
 Medicina quid. p^o de ge. co. 53.
 Medicus est triplex. 3. poli. le. 9.
 Medicis attributa. li. de phiso. & 4. ethy. le. 7. & 5. le. 15.
 Mediocritas in omnibus est laudanda: extrema uero non. 2. ethy. le. 9.
 Mediocritas quid. ubi supra. & 4. ethy. le. 13.
 Medio uirtutum consequendo attributa. 2. ethy. le. x. xi.
 Medium inter extrema rerum quid. x. metha. co. 22. & xi. le. 13. & 5. phi. co. 22. & 2. de ge. co. 48. & 2. de ani. co. 118.
 Medium duplex. 4. metha. co. 27.
 Media quorum sint. x. metha. co. 22.
 Mediorum attributa. x. metha. co. 22. 23. & xi. le. 6. & 5. phi. co. 22. & li. de proprie. ele. ca. 9. & 8. phi. co. 65. & 2. ce. co. 74.
 Medio inter sensum & sensibile attributa. li. de sen. & sen. le. 16.
 Mediū sensuum quid. ubi supra.
 Medium in sono est aer. 2. de ani. co. 76.
 Medium in odore est passio quedam ab aere & aqua. ubi supra.
 Medium quō sumatur ad silogizandum. p^o prio. ca. 24. 28. & 2. ca. 21. 22.
 Medium quid. p^o prio. ca. 3.
 Medio demonstrationis attributa. p^o post. co. 17. 21. 25. 26. le. 36. 38. 39.
 Medio silogismi attributa. ubi supra. & le. 29. 31. & 2. post. le. x. xi. 18. 19.
 Medium demonstrationis quid. 2. post. le. i. 8. 9. 19. & p^o prio. ca. 28.
 Medium prime figure quid. p^o prio. ca. 3.
 Medium secunde figure quid. p^o prio. ca. 4.
 Medium tertie figure quid. p^o prio. ca. 5.
 Medius habitus in cunctis laudatur. 2° ethy. le. xi.
 Medulla quid. & eius attributa. li. 3. de hysto. anima. ca. 20. & li. i. de parti. anima. ca. 6. 7.
 Melancolicis attributa. li. de som. & uig. le. 4. xi. & 7. ethyco. le. 7. 14. & li. de bo. for. ca. 8.
 Meliora que sunt. p^o retho. ca. 7.
 Melioribus attributa. p^o poli. le. xi.
 Melius quid. 7. poli. le. xi.
 Meliori attributa. 3. topi. per totum.
 Melisi opinio de principiis rerum. i. phi. co. 6.
 Melodie attributa. 8. poli. le. 3.
 Mēma quibus insit. li. 2. de hysto. ani. ca. 13.
 Membris attributa. li. p^o de parti. ani. ca. i.

Memorabilia que sint. li. de me. & re. le. 2. 3.
 Memores qui sint. ubi supra. le. 3. 7.
 Immemores qui sint. ubi supra. le. 3. 7.
 Immemores sunt senes & pueri. ubi supra.
 Memorabili attributa. ubi supra. le. 4.
 Memorari & reminisci differentia. ubi supra. le. 7.
 Memorantur male nani & habentes superiora minora. ubi supra.
 Memoria & reminiscencia diuersimode se habent. ubi supra. le. i.
 Memoria non est de futuris sed opinio. ubi supra.
 Memoria non est presentis sed sensus. ubi supra.
 Memoria est preteriti. ubi supra.
 Memoria quid. ubi supra. le. 2. 3.
 Memoria non est pars intellectiua. ubi supra. le. 2.
 Memoria non inest omniibus animalibus. ubi supra.
 Memoria in quibus sit & non sit. ubi supra. le. 3. & 2. post. le. 21.
 Memoria faciunt & saluant meditatio reminiscencia & speculatio. ubi supra.
 Memoria sit ex sensu. 2. post. le. 21. & p^o metha. le. i.
 Mendatio attributa. 4. metha. le. 15.
 Menesis quid. p^o magno. mor. ca. 17.
 Menstrua quid & eis attributa. li. 7. de hyfio. ani. ca. i. 2.
 Menti attributa. 6. ethy. le. 2. & 9. le. 9.
 Mentis irrationabilioris est non mirari. 2. ce. co. 77.
 Mensura quid. x. metha. co. 2.
 Mensura in quo primo inuenitur. ubi supra. & 8. phi. co. 76.
 Mensure certitudo unde sumatur. x. metha. co. 3. 4.
 Mensurarum diuersitas. x. metha. co. 4.
 Mensure attributa. ubi supra.
 Metallica quotuplicia. 3. meteo. le. 7.
 Metallica ex quibus generentur. ubi supra.
 Metallis attributa. 3. meteo. le. x.
 Methaphisice dignitas. p^o metha. le. 2. & 6. co. 2.
 Methaphisice partes quot & que sunt. 4. metha. co. 4. & xi. le. 4.
 Methaphisice consideratio. 4. metha. co. p^o 3. 5. 8. & 6. co. p^o 3. & 7. co. 6. &
 xi. le. 3. 4. 8. & 12. co. p^o & p^o phi. co. 83.
 Methaphisice quomodo se habeat circa prima principia. xi. metha. le. 4.
 Methaphore attributa. p^o meteo. le. 4.
 Metus quid. 3. ethy. le. 14.
 Metuimus omnia mala. ubi supra.
 Metuere aliquando honestum aliquando inhonestum. ubi supra.
 Militibus attributa. 3. ethy. le. 16.
 Milui admiranda. li. de admir. in natura.

Minimū & maximū non datur in natura. p^o phi.co.36.38.
 Minimū in hominibus & equis quō sit. li. de sen. & sen. le. 8.
 Minimū in lineis quō sit. 4. phi.co.108.
 Minimū in tempore quō sit. 4. phi.co.18.
 Minimū est mensura oīum in unoquoq; genere. 2. ce.co.28.
 Ministro in artibus attributa. p^o poli.le.2.
 Mirandū aliquid est in oī re & natura. li. p^o de parti. ani. ca. 5.
 Miserentur homines diuersimode aliqui uero non. 2. retho. ca. 8.
 Miserabile quid. ubi supra.
 Miserationem mouentia. ubi supra.
 Miserationi maxime indignatio opponitur. 2. retho. ca. 9.
 Misericordes qui sint. li. de physo.
 Mixtio quid. p^o de ge.co.90.
 Mixto attributa. p^o de ge.co.83.84.88.
 Miscibilia qualia sint. p^o de ge.co.41.83.84.89.90.
 Mites qui sint. 2. retho. ca. 3.
 Mobilis primi delectatio qualis sit. 12. metha.co.39.
 Mobili infinito attributa. 5. phi.co.61.63.64.
 Mobili circulariter per partes attributa. 6. phi.co.85.
 Mobili stanti attributa. 6. phi.co.67.68.69.71.
 Mobili moto attributa. 9. metha.co.14. & 12. co. 3. & 6. phi.co. 67.74.89.
 & 7. co. p^o. 2. & p^o de ani.co.42.43.
 Mobili finito attributa. 8. phi.co.78. & p^o ce.co.86. & 4. co. 22.
 Mobile motu uelocissimo necesse est spericum esse. 2. ce.co.29.
 Modicitas & nentofitas quid. 4. ethy.le.7.
 Modo quid dicitur. 4. phi.co.127.
 Modulationi attributa. 8. poli.le.2.
 Mola quid & eius attributa. li. 4. de ge.ani.ca.7.
 Mole quid. 2. de ge.co.13. & 4. meteo.co.30. & 3. ce.co.xi.
 Molinsis quid. 4. meteo.co.28.
 Molis quis sit. 7. ethy.le.7.
 Molities in quibus sit. ubi supra.
 Monarchia quid. p^o retho. ca. 8.
 Monumentorum gigantium admiranda. li. de admir. in natura.
 Monstra quid sint. 2. phi.co.82. & li. 4. de ge.ani.ca.4.
 Monstris attributa. li. 3. de ge.ani.ca.4.
 Montes quomodo fiant. li. de mi.
 Montium melanorum admiranda. li. de admir. in natura.
 Montis menthōnice admiranda. ubi supra.
 Montis florentis cartaginenfium admiranda. ubi supra.
 In morbis non confert aduersus medicum cauillari. p^o retho. ca. 15.

Mors quoruplex. li. de morte & ui. le. 1.
 Mors quid. ubi supra.
 Mors uarie inest diuersis. ubi supra.
 Mortis cause. ubi supra.
 Morti attributa. ubi supra.
 Mortali attributa. 2. retho. ca. 21.
 Mortuum quid. li. de caus. long. & bre. uite.
 Morfus uenenatorum grauiore sunt. li. 2. de hyfio. ani. ca. 29.
 Mores omnes quodammodo insunt a natra. 6. ethy. le. x.
 Morum fugiendorum tres sunt species. 7. ethy. le. 1.
 Ad moris maximam uirtutem pertinentia. x. ethy. le. 1.
 Moribus facta respondere oportet. x. ethy. le. 13.
 Moribus attributa. 7. poli. le. x. 12.
 Mos melior quid. 3. poli. le. 1.
 Mota aliqua quotupliciter dicantur. 4. phi. co. 32. & 5. co. 17.
 Mota per accedens quotupliciter. 4. phi. co. 32. & 8. le. 13. co. 52.
 Motis attributa. 4. phi. co. 99. 104. 105. 108. & 5. co. 62. & 6. co. 8. 15. 32. 48. 52
 & 7. co. p. 2. 6. 7. x.
 Motis preter naturam attributa. p. ce. co. 75. 89.
 Motis secundum naturam & uiolenter attributa. p. ce. co. 75. 82.
 Motis nobis mouentur que in nobis sunt. 2. topi. ca. 21.
 Motum continue quid sit. 5. phi. co. 23.
 Moto per se & primo attributa. 6. phi. co. 74.
 Motiuo attributa. 4. ce. co. 22.
 Motus denominatio a quo sit. 5. phy. co. 4. 47. 3. co. 4.
 Motus qd. xi. metha. le. 9. & 3. phi. co. 6. 16. 23. & 5. co. 9. & 2. de ani. co. 54 &
 Motus quotupliciter. 4. phi. co. 67. & 7. co. x. & li. predi. le. 23.
 Motus non est preter res. xi. metha. le. 9. & 3. phi. co. 4.
 Motus in quo sit subiectiue. xi. metha. le. 9. & 3. phi. co. 18. & 4. co. 95.
 Motus i qbus sit pdicamētis. xi. metha. le. 12. & 3. phi. co. 4. & 5. co. x. 18.
 Motus ppetuitas. 12. metha. co. 29. 34. 43. & 8. phi. co. 45. 70
 Motus unitas. 5. metha. co. 8. & 4. phi. co. 105. & 5. co. 34. & 7. co. 5. & 8. co.
 Motus unitas quotupliciter. 5. phi. co. 31. & 7. co. 5.
 Motus unus simpliciter quis sit. 5. phi. co. 34. & 7. co. 5.
 Motus infinitas. 3. metha. co. 12. & 7. phi. co. 7. & p. meteo. le. 2.
 Motus quorum sit. 9. metha. co. 7. & 5. phi. co. x.
 Ad motum quot requirantur. 5. phi. co. 2. & 3. de ani. co. 41.
 Ad motus continuitatem quot requirantur. 5. phi. co. 41.
 Motus continui conditiones finis. 2. phi. co. 23.
 Motus species que & quot sint. 3. phi. co. 5. 6. & 5. co. 9. & 7. co. x. & p. d. ani.
 Motus quilibet est a forma. 3. phi. co. 17. co. 38.

Motus mobilis mouentis & temporis proportio. 7. phi. co. 32. 33. 36. 37. 38.
 Motus non componitur ex momentis. 6. phi. co. 28.
 Motus unius attributa. 6. phi. co. 34.
 Motus sequitur magnitudinem. 4. phi. co. 99. 113. & 6. co. 37. 60. 61.
 Motus sequitur tempus & e contra. ubi supra.
 Motui tria sunt necessaria. 8. phi. co. 37. 64. & 3. de anima co. 34.
 Motus necessitas. 8. phi. co. 41. 54. 83. & p^o ce. co. 37.
 Motus omnis est propter aliquid. 3. de anima co. 44.
 Motui attributa. 3. phi. co. p^o 2. 12. 15. 65. & 4. co. 73. 96. 105. 112. 114. 132. & 3.
 co. 39. 40. 43. & 6. co. 15. 34. & 7. co. 6. 7. 8. 30. & 8. co. p^o 2. 3. 4. 8. 18. 20.
 21. 24. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. & per totum. & p^o ce. co. 5. 6. 99. & 2. co. 35.
 42. & li. de proprie. ele. co. 3. & p^o de anima co. 37. 40. & li. de sen. & se.
 le. 17. & li. de moti. ani. le. 9. & 4. ethy. le. 15. & li. sex principi. le. 7.
 Motus naturalis ad suum locum causa. 4. phi. co. 48.
 Motus perse in quibus sit. 5. phi. co. 6.
 Motus terminis attributa. 5. phi. co. 5.
 Motus per accedens unde possit summi. ubi supra.
 Motus per accedens in quibus sit. 5. phy. co. 6. & p^o de anima co. 39.
 Motus contraria que sunt. 5. phy. co. 8. 14.
 Motus contrarii qui sunt. 8. phi. co. 62. & 5. phi. co. 47. 53. 54. 59. 65.
 Motus diuisibilis quotuplicier. 6. phi. co. 33.
 Motus continui attributa. 6. phi. co. 35.
 Motus concavus & gibosus quid. p^o ce. co. 24.
 Motus localis quotupliciter dicatur. 4. phi. co. 32.
 Motui locali attributa. 12. metha. co. 38. & 4. phi. co. p^o 4. 133. & 5. co. 18. &
 8. co. 74. & p^o ce. co. 5. 6. & 4. co. 24.
 Motui locali p^o attributa. li. de moti. ani. le. 3.
 Motui celi attributa. 2. ce. co. 3. 13. 15.
 Motui circulari attributa. 4. phi. co. 133. & 8. co. 73. 75. 76. & p^o ce. co. 8. 12.
 Motus uelocissimus quis sit. 2. ce. co. 28.
 Motus minimus quis sit. ubi supra.
 Motus ignis sursum. p^o de anima co. 40.
 Motus terre deorsum. ubi supra.
 Motus & actio & passio sunt in eo quod agitur. 3. de anima co. 139.
 Motus inuoluntarii qui sunt. li. de moti. ani. le. 9.
 Motui animalium requisita. 3. de anima co. 54.
 Motibus partium ac totius attributa. 6. phi. co. 86.
 Motus principium diuersis diuersimode attribuitur. 7. phi. co. p^o
 Motui regulari & irregulari attributa. 5. phi. co. 42. 43. 44. & 2. ce. co. 35. 36.
 Mouens quotupliciter. xi. metha. le. xi. & 5. phi. co. 2. & p^o de ge. co. 53. & 3.
 de anima co. 54.

Mouens primum quomodo moueat. 4. metha. co. 29. & 12. co. 36. 37. 38
 49. & 8. phy. co. 83. 84. 85. 86.
 Mouēti p^o attributa. 3. ce. co. 19. & p^o de ge. co. 53. & 3. de anima co. 54. & li.
 de moti. ani. le. 3.
 Mouens omne non est necesse moueri. p^o de anima co. 36.
 Mouēti immobile attributa. 12. metha. co. 38. 49. & 8. phi. co. 44. 52. 83. 84.
 Mouēti seipsū attributa. 8. phi. co. 27. 29. 33. 40. 41. 42. 43. 85. 86.
 Mouentis primi necessitas. 8. phi. co. 45. 48. 54.
 Mouens primum quare debeat esse immobile. 8. phi. le. 13. co. 52.
 Mouenti naturali attributa. 3. phi. co. 8. & 8. co. 33. 38. 40. 41.
 In mouentibus & motis nō ē processus in infinitū. 7. phi. co. 3. & 8. co. 35.
 Mouentia in animabus sunt intellectus & appetitus. li. de moti. ani. le. 3.
 Moueri per accidens quibus insit. 8. phi. co. 52.
 Moueri attributa. li. de moti. ani. le. 2.
 Mulieri probe & compositae attributa. 2. econo.
 Mulieribus attributa. li. 7. de hysto. ani. ca. 2. 4. 5. 6. & 9. ca. p^o. & li. 2. de ge.
 ani. ca. 5. & 4. ca. 5. 6. 7. & 5. ca. 4. & 3. poli. le. 3.
 Mulorum genus totum est sterile. li. 2. de ge. ani. ca. 6.
 Mulus est longioris uite equo. li. de caus. long. & bre. uite.
 Mulis attributa. li. 6. de hysto. ani. ca. 24. & li. 2. de ge. ani. ca. 6.
 Multi quasi omnes apparent. p^o retho. ca. 6.
 Multitudo quid. 5. metha. co. 18.
 Multitudines operatio. x. metha. co. 21.
 Multitudinis prioritas respectu unius. x. metha. co. 9.
 Multum quotupliciter. x. metha. co. 20.
 Multa parua constituunt magnum. 4. phi. co. 53.
 Multitudinis partes. 6. poli. le. 6.
 Mundus necessario est finitus. li. de proprie. ele. ca. 9.
 Mundus est tantum unus. 12. metha. co. 49. & p^o ce. co. 76. 79. 93.
 Mundus est sempiternus incorruptibilis existēs & ingenuus. p^o ce. co. 92.
 Mundi ordo. 2. ce. co. 94.
 Mundo attributa. p^o ce. co. 107. & p^o meteo. le. 2.
 Muneribus equitum attributa. 4. poli. le. 2.
 Munus quid & eius attributa. 5. ethy. le. 8. & p^o retho. ca. 5.
 Muribus attributa. li. de hysto. ani. ca. 37.
 Murium admiranda. li. de admir. in natura.
 Muscis attributa. li. 4. de hysto. ani. ca. 7.
 Musice consideratio. 2. phi. co. 19.
 Musice attributa. ubi supra. & 8. poli. le. 2.
 Mustelle attributa. li. 9. de hysto. ani. ca. 7.
 Mutatio que sit motus. xi. metha. le. xi. & 5. phi. co. 9.

Mutatio iter que sit. 4. metha. co. 27. & xi. le. x. xi. & 12. co. 8. & 3. phi. co. 47
 Mutatio quotupliciter. xi. metha. le. xi. & 12. co. 7. & 3. phi. co. 7.
 Mutatio que & quot requirat. xi. metha. le. xi. & 6. phi. co. 49.
 Mutationis species. 3. phi. co. 9.
 Mutationis terminus quis sit. 3. phi. co. 22.
 Mutatio nulla est infinita. 6. phi. co. 92.
 Mutationi attributa. 4. phi. co. 118. & 3. co. 7. 12. & 6. co. 46. & 7. co. 30.
 & li. de caus. long. & bre. uite.
 Mutatio loci est primus motuū. 7. phi. co. x. & 2. co. 58. 72. & li. p. edi. le. 23.
 Mutatio loci omnis est in loco. 6. phi. co. 63.
 Mutatio loci est finita. 6. phi. co. 92.
 Mutatio loci non omnis est in contrariis. ubi supra.
 Mutationi loci attributa. 3. phi. co. 55.
 Mutari in tempore quotupliciter. 6. phi. co. 50.
 Mutari attributa. 6. phi. co. 40. 58.
 Mutari attributa. 6. phi. co. 40. 43. 48. 50. 54. 55.
 In quo primo mutatum est quotupliciter. 6. phi. co. 45.
 Narratio quomodo fiat. li. de caus. le. 6.
 Narrationi attributa. 3. retho. ca. 16.
 Natibus attributa. li. p. de hysto. ani. ca. 12. & li. 2. de parti. ani. ca. 9.
 Nascens quid. 3. metha. co. 5.
 Nascentium attributa. 2. phi. co. 14. & li. 5. de hysto. ani. ca. 18.
 Nascentium diuersus modus. ubi supra.
 Nasus aquilus & inarticulatus quid significat. li. de physo.
 Natiuitas quid. 2. phi. co. 14.
 Natura medicinarum est ut per contraria fiant. 2. ethy. le. 3.
 Natura quid. 9. metha. co. 13. & 12. co. 13. & 2. phi. co. 3. 86. & 3. ce. co. 24. 28.
 Natura dicitur multipliciter. 3. metha. co. 5. & 7. co. 22. & 2. phi. co. 80.
 Natura que dicantur fieri. 2. phi. co. 80.
 Natura que dicantur esse & que non. 2. phi. co. 5. 12.
 Natura factorum conditio. 2. phi. co. 7.
 Natura diuersimode operatur. 2. post. le. 9.
 Natura infinitum uitare solet. li. 5. de parti. ani. ca. p.
 Natura semper facit si potest quod est optimū. li. de iuuen. & senec. le. 3.
 Natura nihil. facit frustra neq. deficit in necessariis. 3. de ani. co. 45. & li.
 de respir. le. 13. & li. 2. de parti. ani. ca. xi. & 3. ca. p. 3. 4. & li. 5. de ge. ani.
 ca. 8. & p. poli. le. i.
 Nature processus quis sit. 2. phi. co. 34.
 Natura est eadem menstruorum & seminis. li. de som. & uig. le. 8.
 Natura debet considerari in perfectis non in corruptis. p. poli. le. 3.
 Natura dextra est melior. 3. ethy. le. 12. & p. magno. mor. ca. 21.

Nature attributa. 2. phi. co. 34. 80. 84. & 2. co. 14. 22. 63. & p^o ce. co. p^o.
 & 2. co. 34. 50. 59. 108. & 3. co. 18. & 2. de ge. co. 47. 59. & li. 2. de parti. ani.
 ca. p^o. 5. 7. 14. & 3. ca. 3. 4. & 4. ca. 9. & li. 4. de ge. ani. ca. x. & 7. ethy. le. 12. &
 p^o poli. le. 4. & li. sex princi. le. 4. & li. de caus. le. 9
 Secundum naturam que sint. 2. phi. co. 84.
 Naturalia quomodo diffiniantur. 7. metha. co. 39.
 Naturalia nō assuescunt. 2. ethy. le. i.
 Naturalia que sint aut dicantur. 3. ce. co. p^o.
 Naturalibus desideriis uenia est danda. 7. ethy. le. 6.
 Naturali attributa. 5. ethy. le. 12.
 Naturalissimū uiuentibus quid sit. 2. de ani. co. 34.
 Nauigantium conseruatio cōmune est opus. 7. poli. le. 12.
 Necessariū quid. 4. metha. co. 25. & 5. co. 6.
 Necessarium quotupliciter. 5. metha. co. 6.
 Necessarii prioritas. 9. metha. co. 17.
 Necessario attributa. p^o prio. ca. 7. xi.
 Necessitatis rō in naturalibus & artificialibus unde sumatur. 2. phi. co. 87.
 Necessitas quotuplex. 2. post. le. 9.
 Sine necessariis impossibile est uiuere uel bene uiuere. p^o poli. le. 2.
 Negatio. p^o metha. co. 8.
 Negationum est scientia. p^o metha. co. 27.
 Negatio duplex. 4. metha. co. 4.
 Negationis & priuationis differentia. ubi supra.
 Negatio quid & eius attributa. li. predi. le. 19. & p^o peryer. le. 8. 12. & 2.
 peryer. le. 3. 4. & 6. topi. ca. 7.
 Negatio quorum sit. 2. peryer. le. 45.
 Negans principia. 4. metha. co. x. 13.
 Negociamus propter quid. x. ethy. le. xi.
 Negotio attributa. 7. poli. le. xi. & 8. le. i.
 Nemo se rogare de prauis fatetur. 2. retho. ca. 7.
 Nemo que sibi uidentur impossibilia expetit. 2. retho. ca. 2.
 Nemo deteriore se admiratu fac ueretur. 2. econo.
 Nemo laudat quod bonum non est. p^o retho. ca. 6.
 Neruorum origo. li. 3. de hysto. ani. ca. 5.
 Neruis attributa. ubi supra. ca. 6.
 Nigrum quid. 3. meteo. le. 6.
 Nigri ualde qd significant. li. de physo.
 Nili fluxus maior. 2. post. le. 17.
 Nili exitus & casus ubi sit. li. de proprie. ele. ca. 12.
 Nix quid. p^o meteo. le. 6.

Nivi attributa. li. predi. le. 20.
 Nobilitas quid. 3. poli. le. xi. & 4. le. 7. & p^o retho. ca. 5. & 2. ca. 15.
 Nobilitas priuata quid. p^o retho. ca. 5.
 Nobilitati attributa. 3. poli. le. xi. & 5. le. i. & 3. retho. ca. 15.
 Nobile quid. li. p^o de hysto. ani. ca. p^o & 2. retho. ca. 15.
 Nocere quid. 5. ethy. le. 14.
 Noctue marine attributa. li. 9. de hysto. ani. ca. 34.
 Noctes quare sunt tranquiliores diebus. 3. meteo. le. 9.
 Nox non est apud astra. p^o meteo. le. 5.
 Nomen quid. p^o peryer. le. 4.
 Noibus attributa. p^o peryer. le. 3. 4. & 2. le. i. 3. 4. & 2. post. le. 6. & p^o elē. ca. p^o.
 Nomina & uerba transposita idem significant. 2. peryer. le. 3.
 Nomen aliquando necesse est fingere. li. predi. le. 13.
 Nominationibus utendum & nuncupandum est ut plures. 2. topi. ca. 5.
 Non ens dicitur. ens. 4. metha. co. 2.
 Nosce est melius quā nosci. 2. magno. mor. ca. 9.
 Nosce seipsum est difficillimū sed delectabilissimum. ubi supra.
 Noscimus nosipfos ex aliis. ubi supra.
 Nosces p se optimus p pceptorē bonus nec sic nec sic iutilis. p^o ethy. le. 4.
 Nota sunt aliqua dupliciter. p^o phi. co. 2. & p^o ethy. le. 4. & p^o post. co. 5.
 Notiora nobis que sint. p^o phi. co. 3. 4. & p^o post. co. 5.
 A notioribus nobis incipiendum est. p^o phi. co. p^o. & p^o ethy. le. 4.
 Notum simpliciter quid. 6. topi. ca. 4.
 Nouum & uetus in quibus dicantur. 4. meteo. le. 13.
 Nubes quare non sit prope ignē. p^o meteo. le. 2.
 Nubi attributa. 3. meteo. le. x.
 Numeratio a quo fiat. 4. phi. co. 130.
 Numeri mensura que sit. x. metha. co. 20.
 Numerus quid. x. metha. co. 4.
 Numeri generatio. p^o metha. co. 3.
 Numerus quotupliciter. 4. phi. co. 102.
 Numerus par uel impar. 2. post. le. 13.
 Numerus minimus quis sit. 4. phi. co. 108.
 Numerus cognoscitur negatione continui. 3. de ani. co. 133.
 Numero attributa. 12. metha. co. 51. & 3. phi. co. 68. & 4. co. 107. & p^o ce. co. 35
 & p^o de ani. co. 67. & 2. post. le. 13.
 Numero quo numeramus attributa. 4. phi. co. 109. & x. co. 112.
 Numerabili attributa. 4. phi. co. 112.
 Numus quid & eius attributa. 5. ethy. le. 3. 9. & p^o poli. le. 6. 7.
 Numus quare inuentus sit. 9. ethy. le. i.
 Nunc quid. 4. phi. co. 122.

Nunc attributa. 4. phi. co. 39. 90. 103. 104. 105. 107. 121. 129. & 6. co. 2. 24. 26.
29. 31. 32. 53. 76.

Nuptie quando faciende sint. 7. poli. le. 12.

Nutrimētum lactis quid. 7. poli. le. 12.

Nutrimētum quid. 2. de ge. co. 50. & li. de som. & uig. le. 4.

Nutrita quomodo nutriantur & ex quibus. 2. de ge. co. 50.

Nutritioni attributa. 2. de ani. co. 49.

Nutritiua que sint. li. de sen. & sen. le. 14.

Nutritiue potentie attributa. p^o ethy. le. 20. & li. de respi. le. xi. & li. de iunē.
& senec. per totum.

Nutritiua potentia quid. 2. de ani. co. 48.

Obiecta tangentia sensum non faciunt sensationem sed per media. 2. de

Nō obsequantibus promissa attributa. p. ethy. le. i.

ani. co. 75.

Occidens seipsum quid. 5. ethy. le. 17. & 9. le. 4.

Occidenti tyrannum honor debetur. 2. poli. le. 9.

Ocium quomodo sit magis expetendum q̄ negocium. 8. poli. le. i.

Ocio attributa. 8. poli. le. i. 2.

Ociositas attributa. 4. poli. le. 4.

Ociositas animi somnus est. p^o ethy. le. 20.

Occiput quid. li. p^o de hyfio. ani. ca. 7.

Oculis attributa. li. de sen. & sen. le. 3. 4. 5. & li. p^o de hyfio. ani. ca. 9. x. xi. &
li. 5. de ge. ani. ca. p^o.

Oculi generatio. li. de sen. & sen. le. 5.

Oculorum duorum eiusdē una est operatio. li. de sen. & sen. le. 19.

Oculi afficiuntur ex menstruis. li. de som. & uig. le. 8.

Oculis puerorum attributa. li. 5. de ge. ani. ca. p^o.

Oculi concaui quid significant. li. de physo.

Oculi ualde nigri quid significant. ubi supra.

Odio attributa. 6. poli. le. 7.

Odor quid. li. de sen. & sen. le. 5. 12.

Odor & gustus in quibus fundantur. 2. de ani. co. 100.

Odor quotuplex. 2. de ani. co. 95. & li. de sen. & sen. le. 13.

Odori & odorabili attributa. 2. de anima. co. 92. & li. de sen. & sen.
le. 12. 13.

Odoris passiuum quid. li. de sen. & sen. le. 12.

Odorabile multiplex. 2. de ani. co. 96.

Odorat prauē homo. 2. de ani. co. 92. & li. de sen. & sen. le. 8.

Odorant animalia respirantia & non respirantia sed diuersimode. li. de
sen. & sen. le. 14.

Odoratus sensitiuum est circa cerebrum. li. de sen. & sen. le. 5.

Olfatus quid. 2. de anima co. 99.
 Olfatus medium. 2. de anima co. 97.
 Olfatus quibus insit. 2. de anima co. 98.
 Olfatus a quibus corrumpatur. 2. de anima co. 99.
 Inodorabilia que sunt. li. de sen. & sen. le. 12.
 Oleo attributa. 4. meteo. co. 27. 32. 40.
 Olim quid. 4. phi. co. 127.
 Oline panthere admiranda. li. de admir. in natura.
 Osonbus attributa nam morituri suauiter cantat. li. 9. de hyf. o. ani. ca. 12.
 Omentum quid & eius attributa. li. 4. de parti. ani. ca. 3.
 Omne quando dicitur. 5. metha. co. 40.
 Omnis attributa. p^o peryer. le. x. & 2. le. 12.
 Omotes quid. 4. meteo. co. 20.
 Operationi recte attributa. p^o ethy. le. 12. & 4. le. 1. & 9. le. x.
 Operationibus magis q^{uam} uerbis fides adhibenda est. x. ethy. le. 1.
 Operatio perfecta que est optime dispositi est iocundissima. x. ethy. le. 6.
 Operationem perficit uoluptas. ubi supra.
 Operatur unusquisq^{ue} sibi delectabilia. ubi supra.
 Operationem auget propria uoluptas. x. ethy. le. 7.
 Operationi cuilibet est propria uoluptas. ubi supra.
 Operatio & uoluptas uidentur specie differre. ubi supra.
 Operationum diuersitas. x. ethy. le. 8.
 Operationes secundum uirtutem expetende sunt. x. ethy. le. 9.
 Operationi secundum habitum attributa. ubi supra.
 Operatio optima est contemplatio. x. ethy. le. x.
 Operatio secundum sapientiam est maxima. ubi supra.
 Operatio scientis est delectabilis. ubi supra.
 Operatio felicissima que sit. x. ethy. le. 12.
 Operatio secundum rectam rationem que sit. 2. magno. mor. ca. 8.
 Operationes artificiosissime que sint. p^o poli. le. 8.
 Operatio diuina quotuplex. li. de caus. le. 3.
 Operatum & factuum non sunt idem. p^o magno. mor. ca. 22.
 Operari diuersimode. 2. ce. co. 63. & 3. ethy. le. 2.
 Operari uelociter. li. de moti. ani. le. 5.
 Operum diuersitas. li. 5. de ge. ani. ca. p^o. & 3. ethy. le. 2.
 Operum uetustorum sardinie admiranda. li. de admir. in natura.
 Opus hominis quid. p^o ethy. le. x.
 Opinio quid. 3. ethy. le. 5. & p^o magno. mor. ca. 22. & p^o post. le. 44.
 Opinio circa quid. ubi supra.
 Opinioni attributa. p^o meteo. le. 2. & 3. de anima co. 157. & 3. ethy. le. 5. & p^o post. le. 44.

Opinabilis multiplicitas. 6. ethy. le. x.
 Opinantis conditio. 4. metha. co. 18.
 Opinantibus attributa. 7. ethy. le. 3.
 Opinionibus contrariis attributa. 2. peryer. le. 7.
 Opinionis & scientie comparatio. p^o post. le. 44.
 Opinionum contrarietas que sit. 4. metha. co. 9.
 Opponenti attributa. p^o elenc. ca. 9. x. xi. 12.
 Oppositorum eadem est scientia. 4. metha. co. 4. & 9. co. 3. & 6. topi. ca. 5.
 Si unū oppositorū dicitur multipliciter & reliquū. p^o topi. ca. 12. & 5. ethy.
 Oppositorum existentia. x. metha. co. 17.
 Oppositorum attributa. 2. ce. co. 37. & 2. topi. ca. 16.
 Opposita sunt simul natura. 5. topi. ca. 9. & 6. ca. 5.
 Oppositio quodupliciter. 5. metha. co. x. & li. predi. le. 19.
 Oppositio prima que sit. x. metha. co. 15.
 Oppositioi simplici attributa. p^o post. le. 28.
 Optesis quid. 4. meteo. co. 28.
 Optesis a quo fiat. ubi supra.
 Optesi attributa. ubi supra.
 Optima que putantur ab hominibus habentur in precio. x. ethy. le. 9.
 Optimi sunt qui legibus obtemperant. p^o retho. ca. 8.
 Optimo attributa. 2. ce. co. 64. 65. 66. & p^o ethy. le. 12. & 7. topi. ca. 2.
 Opulentioribus attributa. 4. poli. le. 7.
 Opus est in quibusdam iniuriari ut iaso ait. p^o retho. ca. 12.
 Oratio quid. li. predi. le. x. & p^o peryer. le. 6.
 Orationis species. p^o peryer. le. 7. 8.
 Orationis proprietates. li. predi. le. 7. 8.
 Oratio dicitur falsa quadrupliciter. 8. topi. ca. 16.
 Orationum alie faciles alie difficiles. 2. elenc. ca. x.
 Orationis quinq; sunt increpationes. 8. topi. ca. 14.
 Orationis exercitatio. 8. topi. ca. 18.
 Oratioi attributa. li. pdi. le. 22. & li. sex prici. le. 3. & p^o peryer. le. 7. 8. & 8. topi. ca. 14. & p^o elenc. ca. 7. & 3. retho. ca. p^o. 2. 3. 4. 7. 8.
 Oratio pendens quid. 3. retho. ca. 9.
 Oratio acus quid. 2. elenc. ca. x.
 Oratio accerrima quid. ubi supra.
 Oratio ex quibus constituitur. p^o retho. ca. 3.
 Orationis deliberatiue diuersitas. ubi supra.
 Orationis iudicialis diuersitas. ubi supra.
 Orationis demonstratiue diuersitas. ubi supra.
 Oratio affecta quid. 2. retho. ca. 21.
 Orationis alia poesis alia dictio. 3. retho. ca. p^o.

Orationi attributa.3.retho.ca.14.
 Orationi morate attributa.3.retho.ca.17.
 Oratoris proprium quid.3.retho.ca.16.
 Oratori attributa.3.retho.ca.p.
 Orbi celesti attributa.li.de proptie.ele.ca.8.
 Ordei salubris hominibus & non aliis admiranda.li.de admir.in natura.
 Ordinatio hominis proportio quedam est.8.phi.co.14.
 Ordinis dependentia.xi.metha.le.2.
 Ordo rerum sensibilium quid sit.3.ce.co.24.
 Organa plantarum que sunt.2.de anima.co.6.
 Organa sentiendi ex quibus sint.3.de anima.co.130.
 Organis sentiendi attributa.li.de fom.& uig.le.8.
 Organum & potentia sunt idē subiecto sed differunt rōne.2.de aia.co.122.
 Organum quorum sit.3.de anima.co.133.
 Organum unum oportunum uni operi est.li.de respi.le.13.
 Ori attributa.li.3.de hysto.ani.ca.6.
 Oricalcorum pheneorum admiranda.li.de admir.in natura.
 Orphei opinio de ce.co.102.
 Ossibus attributa.li.3.de hysto.ani.ca.6.& li.2.de pti.ani.ca.9.4.li.2.d.ge
 Oscitantibus attributa.li.5.de ge.ani.ca.3. ani ca.4
 Ostentator quis.4.ethy.le.15.
 Ostentatori attributa.ubi supra.
 Oua supernatant aque salate.2.meteo.le.5.
 Ouis attributa.li.6.de hysto.ani.ca.2.3.& li.3.de ge.ani.ca.p.
 Ouum quid.li.p.
 Ouibus attributa.li.6.de hysto.ani.ca.19.& li.8.ca.x.28.& li.9.ca.3.
 Pactum quid.p.
 Partis attributa.ubi supra.
 Palmipedes collum longius habent.li.4.de parti.ani.ca.xi.
 Paludis aschanie admiranda.li.de admir.in natura.
 Pantere attributa.li.9.de hysto.ani.ca.6.
 Parahelios quid & quomodo causentur.3.meteo.le.3.
 Par est ne maiores a minoribus contemnantur.2.retho.ca.2.
 Paralogismus secundum equiuocationem est leuissimus.2.elenc.ca.x.
 Parcibus tenuis & arridis attributa.4.ethy.le.5.
 Parentibus respectu filiorū attributa.8.ethy.le.12.& x.le.16.& p.
 Parentes sunt nobis causa essendi.9.ethy.le.2.
 Perentibus attributa.li.6.de hysto.ani.ca.5.& 7.poli.le.12.
 Paronis opinio de tempore.4.phi.co.138.
 Pars quid.5.metha.co.30.
 Partim causalitas respectu totius.2.phi.co.3i.

Pars quotupliciter. 5. metha. co. 30.
 Partes quomodo sunt in toto. 7. metha. co. 49. 52.
 Pars non debet superare totum. 3. poli. le. 16.
 Partis conditio. 7. metha. co. 39. & 4. phi. co. 66.
 Partis dextre conditio. li. 4. de parti. ani. ca. 7.
 Partis ad totum proportio. p^o meteo. le. 2.
 Parte quiescente totum quiescit. 7. phi. co. 2.
 Pars quomodo est in toto. 7. phi. co. 37.
 Parte animalis mota altera quiescit. li. de moti. ani. le. 1.
 Pars non predicatur de toto. 4. topi. ca. xi.
 Partibus superioribus & inferioribus maris & femine attributa li. 4. de hyfso.
 ani. ca. xi.
 Partium animalium diuersitas. li. p^o de hyfso. ani. ca. p^o.
 Participare quid & quomodo. 4. topi. ca. p^o.
 Paruis attributa. 4. ethi. le. 8. & 2. magno. mor. ca. 5. & p^o poli. le. 3. & 5. poli.
 Parui ualde quales sint. li. de phyfo. le. xi.
 Passio quid. li. sex princi. le. 8.
 Passio quotupliciter. 5. metha. co. 26. & 3. ce. co. 7. & 2. de anima co. 57.
 Passio inseparabilis est a subiecto. 7. metha. co. 17. & p^o phi. co. 39.
 Passio non est de ratione subiecti. 7. metha. co. x. xi.
 Passio & subiectum differunt. 4. phi. co. 76.
 Passioni attributa. 3. phisico. co. 36. & li. sex princi. le. 8. & li. de som. & uig.
 le. 8. 9.
 Passiones mixtorum corporum que & quot sint. 4. meteo co. 43.
 Passiones non uidentur esse sine corpore. p^o de anima co. 12.
 Passiones sensibiles que sint. li. de sen. & sen. le. 15.
 Passionibus afficimur. li. de som. & uig. le. 8. 9.
 Passiones anime que sint. p^o magno. mor. ca. 6.
 Passionibus attributa. ubi supra.
 Passionum cum materia consideratio pertinet ad phisicum solum. p^o de
 anima co. 17.
 Passionum diuersa consideratio. ubi supra.
 Paterfamilias quibus presit. p^o poli. le. 9.
 Patrifamilias attributa. p^o econo.
 Paterni sermones & mores quam uim habeant. x. ethy. le. 15.
 Pati non contingit ab unoquoque. p^o phi. co. 43. 45.
 Paucitas prima que sit. x. metha. co. 20.
 Pauoni attributa. li. 6. de hyfso. ani. ca. 9.
 Paupertas non est metuenda. 3. ethy. le. 14.
 Pavidus quis. 2. ethy. le. 9.
 Peccatum in pluribus fieri est uerisimile. 7. topi. ca. 8.

Peccata per ignorantiam que sint. 5. ethy. le. 14.
 Peccatum quid. ubi supra.
 Peccatum diuersitas. ubi supra.
 Peccato attributa. p^o magno. mor. ca. x.
 Peccorum & ferrarum hilarie admiranda. li. de admir. in natura.
 Pecunie augende desiderium non habet terminum. p^o poli. le. 7.
 Pediculis attributa. li. 5. de hyfso. ani. ca. 3.
 Peditatui attributa. 4. poli. le. xi.
 Piierare quid. p^o retho. ca. 15.
 Peierare quibus conueniat. ubi supra.
 Pena & ultio differunt. p^o retho. ca. x.
 Pena magna quibus debeatur. 6. poli. le. 15.
 Pepania que dicantur. 4. meteo. co. 19. 21.
 Pепенis quid. 4. meteo. le. 4.
 Perdicibus attributa. li. 6. d. hyfso. ani. ca. 8. & li. 9. ca. 2. & li. 5. d. ge. ani. ca. 6.
 Perfectum quid. 2. ce. co. 22. & li. 5. de ge. ani. ca. 7. & 5. metha. co. 21. & x. co. 13. & p^o prio. ca. p^o.
 Perfectum quotupliciter. 5. metha. co. 21.
 Perfectum simpliciter quid. p^o ethy. le. 9.
 Perfectius quid. ubi supra.
 Perfecto attributa. 3. phi. co. 64. & 5. co. 42. & 7. co. 18. & 8. co. 75. & p^o ce. co. 3. 4. & 2. co. 22. & 4. meteo. co. 19.
 Perficere dicitur uniuoce. 2. ethi. le. 7.
 Periculum quid. 2. retho. ca. 5.
 Perihelii ubi & unde fiant. 3. meteo. le. 3.
 Permenidis opinio de principiis rerum. p^o phi. co. 6.
 Permutatio lune super signa est in oibus. 28. diebus. li. de pprie. ele. ca. 6. 1.
 Permutatio mercurii & ueneris est in omnibus. x. diebus. ubi supra.
 Permutatio solis est omni ano. ubi supra.
 Permutatio martis fit in omnibus. 18. mensibus. ubi supra.
 Permutatio iouis est in omnibus. 12. annis. ubi supra.
 Permutatio sarurni fit in omnibus. 30. annis. ubi supra.
 Permutatio stellarum fixarum est in omnibus. 36. milibus anis. ubi supra.
 Peroratio quid. 3. retho. ca. 19.
 Perorationi attributa. ubi supra.
 Perpetuitati attributa. 8. phi. co. 14.
 Perse quotupliciter. p^o post. co. 9.
 Perse & secundum ipsum idem sunt. p^o post. co. xi.
 Perse attributa. p^o post. co. 15. & le. 38.
 Perse institutio de dominio que sit. p^o econono.
 Perspicuum quid. li. de sen. & sen. le. 6.

- Pessimum optimo contrarium est. 8. ethy. le. x.
 Persuasionum diuersitas. p^o retho. ca. 2.
 Persuasio quid. ubi supra.
 Petere principium quotupliciter. 2. prio. ca. 17. & 8. topi. ca. 17.
 Phalangis araneis attributa. li. 5. de hyfo. ani. ca. 27.
 Phantasia quid & a quibus differat. 3. de anima. co. 153. 155. 156. 157. 160. 162.
 & li. de som. & uig. le. 7.
 Phantasia diuersis diuersimode inest. 3. de anima. co. 56. 57.
 Phantasia quotuplex. 3. de anima co. 56.
 Phantasia potest esse recta & non recta. 3. de anima co. 51.
 Phantasia non monet nisi cum appetitu. 3. de anima co. 50.
 Phantasias multi sequuntur preter scientiam. 3. de anima co. 49.
 Phantasie passio. 3. de anima. co. 153.
 Phantasia non inest omnibus animalibus. 3. de anima co. 156.
 Phantasie attributa. li. de moti. ani. le. 3. & 4. metha. co. 24.
 Phantasmata mouent maxime melancolicos. li. de me. & re. le. 7.
 Phantasmata se habent ad intellectum sicut sensibilia ad sensum. 3. de aia. co. 30.
 Phantasmatis attributa. 3. de anima co. 39.
 Phantasmatum apperentium in aere causa. primo meteo. le. 2.
 Phicri conditio. li. 3. de hyfo. ani. ca. 12.
 Phyloctetei colitio a sybaritis admiranda. li. de admir. in natura.
 Philosophari melius est quam ditari: sed non indigenti. 3. topi. ca. 4.
 Philosophandi inchoatio. p^o metha. le. 3.
 Philosophie attributa. 2. poli. le. 9.
 Philosophema quid. 8. topi. ca. 15.
 Philosophis facile est ditari sed illis non est cure. p^o poli. le. 8.
 Physionomonizatur aliquid ex diuersis. li. de physo.
 Physionomie signa manifestissima unde sumantur. ubi supra.
 Phocis marine admiranda. li. de admir. in natura.
 Physice considerationis terminus. 2. phi. co. 21. & li. p^o de parti. ani. ca. p^o
 Physica per omnes causas demonstrat. 2. phi. co. 70.
 Physice considerationis sunt. 1. principia sanitas & firmitas. li. de sen. & sen. le. 1.
 Physica circa quid. 6. metha. co. p^o 2. & 7. co. 29. & xi. le. 3. 4. 7. & 2. phi. co.
 18. 71. & 3. co. 24. & 4. co. p^o 5.
 Physice suppositiones. p^o phi. co. xi.
 Physica quomodo diffinit. xi. metha. le. 7. & 2. phi. co. 18.
 Physica scientia est speculatiua. xi. metha. le. 7. & 2. phi. co. 27.
 Physicis rebus attributa. 2. phi. co. 16. 18.
 Physicorum diuersa cognitio. li. de sen. & sen. le. 1.
 Pifagoras primus de uirtutibus cepit loqui. p^o magno. mor. ca. p^o
 Pifagoricorum opinio de uacuo. 4. phi. co. 56.

Pictagoricorum opinio de elementis & astris. 2. ce. co. 72.
 Pictagoricorum opinio de cometis. p^o meteo. le. 3.
 Pictagoricorum opinio de iusto. p^o magno. mor. ca. 21.
 Pindari opinio de parentibus & filiis. 2. econo.
 Pini lapidis admiranda. li. de admir. in natura.
 Pictacus quā legem tulerit. 2. poli. le. 18.
 Pilli capitis erecti & crispi quid significant. li. de physo.
 Pilli moles quid significant. ubi supra.
 Pillis attributa. li. p^o de hyflo. ani. ca. 9. & li. 3. ca. x. xi. 12. & li. 2. de parti. ani.
 ca. 14. & li. 2. de ge. ani. ca. 4. & li. 5. ca. 4. 5.
 Pinguescere quibus congruat. li. 3. de hyflo. ani. ca. 16. 18. & li. 8. ca. 8.
 Pingues minus secundi sunt. li. 5. de parti. ani. ca. 18.
 Pinguia que sint. li. 2. de parti. ani. ca. 5.
 Pinguia corpora que sint & eis attributa. li. de proprie. ele. ca. p^o.
 Piscium babiloniorū & indiorum admiranda. li. de admir. in natura.
 Piscium herclie admiranda. ubi supra.
 Piscium pāphagonie. ubi supra.
 Piscibus attributa. li. de respi. le. 12. 13. & li. 2. de hyflo. ani. ca. 13. 14. 15. & li. 4.
 ca. 8. 9. & li. 6. ca. 13. & li. 8. ca. 19. 30. & li. 3. de ge. ani. ca. 5.
 Pix quid & in quibus inueniatur. 4. meteo. co. 52.
 Placidus quis. p^o magno. mor. ca. 17.
 Planetis attributa. 2. ce. co. 48.
 Plantis attributa. li. de iuuen. & senec. le. i. 2.
 Plantis quomodo insit nutrimentum. ubi supra. le. 5.
 Plantarum radices proportionantur ori animalium. ubi supra.
 Plantę diuise uiuunt. ubi supra. le. 2.
 Plantarum exiccatio. ubi supra. le. 5.
 Planū quid. p^o ce. co. 2.
 Planum quarum figurarum sit. 3. ce. co. 66.
 Platonis opinio. 3. phi. co. 61.
 Platonis opinio de celo. p^o ce. co. 102. & 2. ce. co. 6.
 Plures in uno impossibile est uincere. 9. topi. ca. 13.
 Pluuia ex quo fiat. p^o mereo. le. 6.
 Poli qui sint & quorum sint. 2. ce. co. 14. 15. 16.
 Politice consideratio que sit. p^o magno. mor. ca. p^o.
 Pomilio quid & eius attributa. li. 9. de hyflo. ani. ca. 6.
 Popularis status quid. 3. poli. le. 6.
 Populus optimus quis sit. 6. poli. le. 4.
 Possessionum potentia quid. p^o econo.
 Possibili posito inesse nullū impossibile accidit licet forte falsum. 8. phi. co.
 36. & li. sex princi. le. 15.

Possibili & impossibili attributa & utriusq; comparatio. 2. retho. ca. 19.
 Possibile quid. 5. metha. co. 17. & 9. co. 7.
 Possibilia que sunt. 9. metha. co. 8. 12.
 Possibili respectu temporis attributa. p^o ce. co. 121.
 Possibilibus attributa. p^o ce. co. 118.
 Possibilia aliqua dupliciter. p^o. retho. ca. 6.
 Positio quid. p^o post. co. 5. & p^o topl. ca. 9. & li. sex principi. le. 7. 13.
 Positio probabilis & improbabilis que sit. 8. topl. ca. 9. xi.
 Positionis proprietates. li. sex principi. le. 13.
 Potabili & dulci & falso attributa. 2. meteo. le. 2.
 Potentes qui sint. 6. poli. le. 3.
 Potentibus attributa. 2. retho. ca. 17.
 Potentia quotupliciter. 5. metha. co. 17. & 9. co. 2. 3.
 Potentie sunt principia. 9. metha. co. 2.
 Potentie actiue & passiue differentia. ubi supra.
 Potentia ultima & forma sunt idem. 8. metha. co. 15.
 Potentie rationalis uel irrationalis attributa. 9. metha. co. x. & 2. pyer. le. 7.
 Potentie & nature differentia & conuenientia. 9. metha. co. 13.
 Potentia actiua quid. 9. metha. co. 13.
 Potentia quomodo cognoscatur. 9. metha. co. 20. & 2. de anima co. 33.
 Potentie prioritas respectu actus. 3. metha. co. 12. 17. 30. & 2. de aia co. 31. 33.
 Potentia infinita cuius sit uel non sit. 12. metha. co. 41.
 Potentia est ociosa ex qua nulla actio provenit. p^o ce. co. 124.
 Potentie denominatio. p^o ce. co. 116.
 Potentie proportio. ubi supra.
 Potentia existendi quid est. p^o ce. co. 121.
 Potentia agendi & patiendi in quibus sit. p^o ce. co. 133.
 Potentia contradictionis quorum sit. p^o ce. co. 136.
 Potentie mouenti attributa. 8. phi. co. 78. 79. 80.
 Potentia duplex. 2. de anima co. 55.
 Cuius est potentia eius est actus. li. de som. & uig. le. 1.
 Potentia eadem est contrariorum. 5. ethy. le. 1.
 Potentia refertur ad operationem. 9. ethy. le. xi.
 Potentie quid. p^o magno. mor. ca. 6.
 Potentia anime est per quam amamus. 7. poli. le. 5.
 Potentiarum anime diuersitas. 2. de anima co. 22. 23. 27. *quod quia potest*
 Potentiis anime attributa. 2. de anima co. 27. 42.
 Potestas quotupliciter. 2. peryer. le. 7.
 Potestati attributa. ubi supra. & 6. topl. ca. 6. & 5. poli. le. xi.
 Potestas paucorum quid. p^o retho. ca. 8.
 Potestas optimatum quid. ubi supra.

Potestas quorum sit. 4. topi. ca. xi.
 Prauitas quid. 3. ethy. le. xi.
 Prauitati attributa. 6. ethy. le. 9. & 7. le. 2. 4. 5. 6. & 5. ethy. le. 2. & 2. magno.
 mor. ca. 5.
 Praui dicuntur secundum tria que sunt in aia. 2. magno. mor. ca. 3.
 Prauus socius est qui impedit comune opus. 8. topi. ca. 13.
 Prauo non est auxilium ferendum. 8. ethy. le. 13.
 Prauo attributa. x. ethy. le. 2. & 2. magno. mor. ca. 9. & p^o retho. ca. i 5.
 Prauior quis. 2. magno. mor. ca. 4.
 Praue nature & studiose diuersa delectatio. 2. magno. mor. ca. 4. 5.
 Precognoscere quotupliciter. p^o post. co. 2. 5.
 Precognitiones quid & quia quorum sint. ubi supra.
 Predicamenta non habent aliquid comune. 3. phi. co. 4.
 Predicamenta sunt decem. p^o topi. ca. 7.
 Predicamentis attributa. 3. phi. co. 4. 5. & p^o topi. ca. 7. & li. p^o di. por. le. 5.
 Predicamentorum doctrina ad quid. li. predi. le. 2.
 Quod est in uno predicamento non est in alio. p^o post. co. 31.
 Predicamentorum coordinationibus attributa. ubi supra.
 Predicata uniuersalia. 5. metha. co. 8.
 Predicari metha. 5. co. 14. & li. predi. por. le. 7. & li. predi. le. 2. 3. 4. 6. & 2.
 peryer. le. 4. & p^o post. co. 15. & le. 33. 34. 35. & p^o prio. ca. 24.
 Predicata equaliter. p^o post. le. 31. 34.
 Predicari in quid. 2. post. le. 13. & p^o topi. ca. 4.
 Predicari per se quotupliciter. p^o post. le. 35. 36.
 Predicata quot sunt. p^o topi. ca. 6.
 Predicationis accidentalis modi. 4. metha. co. 14. & p^o post. le. 31. 33.
 Predicatis attributa. 2. peryer. le. 4.
 In predicatis per se non proceditur in infinitum. p^o post. le. 33. 34. 35.
 In predicatis uniuersaliter non proceditur in infinitum. ubi supra.
 Predicabilibus attributa. li. predi. por. le. 12.
 Pregnantibus attributa. 7. poli. le. 12.
 Premissis ueris attributa. p^o post. le. 28.
 Preputium quid. li. i. de hysto. ani. ca. 13.
 Presidentia ciuilis quid. 3. poli. le. 3.
 Presidens perfectam debet habere uirtutem. p^o poli. le. 9.
 Presidentibus attributa. 2. poli. le. 15. 17. & 7. le. 2. xi.
 Preteritorum recordatio iocunda est. 9. ethy. le. 4.
 Preuidencia futurorum quorum sit. li. de som. & uig. le. xi.
 Primū quid. 4. phi. co. 7.
 Primū quō accipiat in tēpore magnitudine & cōtinuo. 6. phi. co. 73.
 Primū in minimis quid. p^o econo.

Princeps totius uniuersi est tantū unus. 12. metha. co. ultimo.
 Principi attributa. 5. poli. le. 12. & p^o retho. ca. 15.
 Principum pluralitati attributa. 12. metha. co. 51.
 Principatum quis obtineat. li. p^o de parti. ani. ca. 1.
 Principium dicitur multipliciter. 5. metha. co. p^o.
 Principii uniuscuiusq; conditio. 2. metha. co. 4.
 Principii primi attributa. 2. metha. co. 7. & 12. co. 24. 30. 43. 49. 52.
 Principii attributa. 3. methaphi. co. xi. & p^o phi. co. 52. & li. 3. de parti. ani/
 ma. ca. 4.
 Principii & principiatu habitudo. 6. metha. co. 7.
 Principium quid. xi. metha. le. 1.
 Principium & elementum differunt. ubi supra.
 Principiis proximis attributa. 12. metha. co. 22.
 Principia rerum diuersa sunt. 12. metha. co. 13. 22. 27. & 3. ce. co. 60.
 Principia rerum naturalium quę & quot sunt. 12. metha. co. 12. 22. 23. 26. & p^o
 phi. co. 35. 49. 65. 67. & 2. co. 7. & 3. ce. co. 37. & 2. de ge. co. 51.
 Principiis naturalibus attributa. p^o phi. co. 42. 49.
 Quod in principio modicum est. in fine fit multum magnum. p^o ce. co. 33.
 Principium primum firmissimum quid sit. 4. metha. co. 8. 9. & xi. le. 5. & 6.
 phi. co. 41.
 Principiis primis quō utantur scientie. 4. metha. co. 7. & p^o post. co. 23.
 Principiorum indemonstrabilitas. 4. metha. co. 26. & xi. le. 5. & p^o ma/
 gno. mor. ca. 22.
 Principia scientiarum quotupliciter. p^o post. co. 24.
 Principiis scientiarum attributa. ubi supra. & p^o retho. ca. 7.
 Principiorum diuersitas. p^o post. le. 43.
 Principia quedam inductione quedam sensu cognoscuntur. p^o ethy. le. xi.
 Principiis primis attributa. p^o topi. ca. p^o. & 2. elenc. ca. x. & p^o ethy. le. xi.
 Principio inuento facile est addere & arguere reliquū. 2. elenc. ca. x.
 Principium est plusquā dimidium totius. p^o ethy. le. xi. & 5. poli. le. 3.
 Principia demonstrationis quot sint. p^o post. le. 36. & 2. de ani. co. 24.
 Principia prima quō cognoscantur. 2. post. le. 21. & p^o prio. ca. 27.
 Principiis demonstrationis attributa. p^o post. le. 36. 39. 40. 43. & 2. le. 2. 21.
 Principia passiva corporū que sint. 4. meteo. le. 7.
 Principiati attributa. 3. phi. co. 30.
 Principio manente quomodo alia se habeant. 8. phi. co. 52.
 Principium in agendis quid. 7. ethy. le. 8.
 Principium anime mouentis ubi sit. li. de moti. ani. le. 7. 8.
 Priuatio quid. 4. metha. co. 27. & x. co. 15. & 5. phi. co. 20.
 Priuatio diffinitur per habitum. 6. topi. ca. 15.
 Priuatio & priuari quotupliciter. 5. metha. co. 27. & 9. co. 34.

Priuatio qualiter circa contraria ponatur. xi. metha. le. 3.
 Priuatio quomodo insit materie. 7. metha. co. 8.
 Priuationis & negationis differentia. 4. metha. co. 4.
 Priuationi attributa. 9. metha. co. 3. & p^o phi. co. 69. 71. & 2. co. 15. & 5. co. 9.
 & 2. ce. co. 18. & li. p^o de parti. ani. ca. 3. 4. & 4. topi. ca. 7.
 Prius quid. 5. metha. co. 16.
 Prius quotupliciter. ubi supra. & li. predi. le. 22.
 Prius est causa omniū eorum que sunt post. 2. metha. co. 6.
 Prioris & posterioris attributa. 2. metha. co. 6. x. & 3. co. xi. & p^o co. 14. & 12.
 co. 29. & 4. phi. co. 129.
 Priori & posteriori respectu finis attributa. 2. phi. co. 78.
 Priori & posteriori respectu tēporis. 8. phi. co. x. & p^o ce. co. 121. 122. & 2. co. 12.
 Prius & posterius in motu p quid cognoscatur. 4. phi. co. 104.
 Prius & posterius in quo sint. 4. phi. co. 99. 130. & 2. ce. co. 22.
 Priora natura & posteriora que sint. li. p^o de pti. ani. ca. p^o. & p^o post. co. 5.
 Posterius dicitur a priori. 3. ethy. le. 22.
 Probabilia que. p^o topi. ca. p^o. & p^o retho. ca. 2.
 Probabilibus attributa. ubi supra.
 Probabile quid. ubi supra.
 Problemata eadem que sint. 2. post. le. 17.
 Problematum diuersitas. 2. topi. ca. p^o.
 Problematum & propositionum proportio. p^o topi. ca. 3.
 Problematis attributa. p^o topi. ca. 3. 2. 9. & 2. ca. 2.
 Problema dyaleticum quid. p^o topi. ca. 8.
 Probitas quid. 4. ethy. le. 17.
 Probis magis credimus. p^o retho. ca. 2.
 Probis uiris attributa. 2. retho. ca. 24.
 Prodigalitas quid. 2. ethy. le. 8. & 4. le. 1. 4.
 Prodigis attributa. 4. ethy. le. 4.
 Proles quomodo in corpore matris maneat. li. 4. de ge. ani. ca. 9.
 Proponere quid. 8. topi. ca. 18.
 Proponenda que sint. p^o topi. ca. 8.
 Proportionale in quibus sit. 2. de anima co. 5. & p^o post. co. 13.
 Proportionalitas qualis sit. 5. ethy. le. 5.
 Propositio quid. p^o prio. ca. p^o. & p^o elenc. ca. 4.
 Propositio uniuersalis quid. ubi supra.
 Propositio dyaletica quid. p^o post. co. 5. & p^o prio. ca. p^o. & p^o topi. ca. 8.
 Propositio demonstratiua quid. ubi supra.
 Propositio immediata quid. p^o post. co. 5. 31. & le. 36.
 Propositioni immediate attributa. ubi supra.
 Propositio mediata quid. p^o post. co. 31.

Propositionum diuersitas. p^o peryer. le. x. xi. 12. & 2. le. 2. & p^o prio. ca. p^o 2.

7. 8. 9. x. xi. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 20. & p^o topi. ca. xi.

Propositionibus attributa. 2. peryer. le. 2. 3.

Propositioni uniuersali attributa. p^o prio. ca. 23.

Propositioni uniuersali & particulari attributa. p^o peryer. le. x. xi.

Propositioni affirmatiue attributa. p^o prio. ca. 37.

Propositionis affirmatiue & negatiue comparatio. p^o post. le. 39.

Propositionis affirmatiue & negatiue attributa. p^o peryer. le. x. xi.

Propositionum causalitas respectu conclusionis. 2. phi. co. 31.

Propositionibus falsis attributa. p^o post. le. 28.

Propositiones quattuor preter necessarias sumende sunt. 8. topi. ca. 3.

Propositiones opposite quotupliciter. 2. prio. ca. 15.

Propositioni conditionali attributa. 9. metha. co. 9.

Propositiones practice. li. de moti. ani. le. 5.

Propositionibus modalibus attributa. 2. peryer. le. 5.

Propter unumquodq; illud magis est. p^o post. co. 5.

Propter quid quo quiuerat. 7. metha. co. 9.

Proprium quid. p^o topi. ca. 4. & 5. ca. p^o

Proprium quotupliciter. li. predi. por. le. xi. & 5. topi. ca. p^o

Proprium de quibus predicetur. li. predi. por. le. 12.

Proprio attributa. li. predi. por. le. xi. 12. & p^o topi. ca. 3. 4. & 5. ca. p^o 2. 3. 4. 5.

6. 7. 8. 9. x. xi. 12. 13. 14. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22.

Prouerbio fertur nunquam beneficium in sene collocadū. p^o retho. ca. 15.

Prudentia quid. 6. ethy. le. 6. & p^o magno. mor. ca. 22. & p^o retho. ca. 9.

Prudentia est in senibus. 7. poli. le. 7.

Prudentie attributa. 6. ethy. le. 5. 6. x. & x. le. 12. & p^o magno. mor. ca. 22. & 3.

Prudentis officium. 6. ethy. le. 4. poli. le. 3.

Prudens quis. 2. magno. mor. ca. 4.

Prudenti attributa. 7. ethy. le. x. & 3. retho. ca. 16.

Pruina quid. p^o meteo. le. 6.

Psecades uel pluuia unde si. p^o meteo. le. 6.

Psoloenta quid & unde fiat. 3. meteo. le. 2. 3.

Psitaco attributa. li. 8. de hysto. ani. ca. 12.

Pudori attributa. p^o retho. ca. 9.

Puelle quo tempore nuptui tradende sint. 7. poli. le. 12.

Puellis attributa. li. 7. de hysto. ani. ca. p^o

Pueris attributa. li. de som. & uig. le. 4. 9. & li. 7. de hysto. ani. ca. x. 12. & li. 8.

ca. p^o & li. 5. de gra. ani. ca. p^o 4. & 3. ethy. le. 22. & 6. le. 6. & x. le. 14. & 7. po

li. le. 12. & 8. le. 1. 2.

Puerorum cognitio. p^o phi. co. 5.

Pulcritudo in quo consistat. 4. ethy. le. 8.

Pulchritudo quibus inest. p^o retho. ca. 5.
 Pulchritudini animi attributa. p^o poli. le. 3.
 Pulcibus attributa. li. 5. de hysto. ani. ca. 31.
 Pulmoni & pulmonem habentibus attributa. li. de respir. le. 6. 15. 16. & li. de
 mor. & uita. le. 2. & li. p^o de hysto. ani. ca. 17. & li. 3. de parti. ani. ca. 5.
 Pulsus quid. li. de mor. & ui. le. 2.
 Pulsuum attributa & eorum diuersitas. ubi supra.
 Pulsio impulsio tractio uertigo & proiectio quid sint. 7. phi. co. x.
 Pulsionum multiplicitas. ubi supra.
 Punctum quid. p^o de anima. co. 67.
 Puncto attributa. xi. metha. le. 13. & 4. phi. co. 47. 105. 107. & 5. co. 29. & 6. co.
 2. & 8. co. 76. & p^o de anima co. 67. 70. 71. & 3. de aia co. 25. & li. sex prin-
 ci. le. 15.
 Pusilanimis quis. 4. ethy. le. xi.
 Pusilanimes qui sint. p^o magno. mor. ca. 15.
 Pusilanimitatis cause. 2. retho. ca. 6.
 Pusilanimitati attributa. 4. ethy. le. xi.
 Putrefactio quid. 4. meteo. co. 5. 6.
 Putrefactionis cause. ubi supra.
 Putrescere quibus conueniat. 4. meteo. co. 5. 6. 7. 9. x. 12.
 Quadrupedibus attributa. li. 2. de hysto. ani. ca. p^o 17. & li. 2. de parti. ani. ca. xi.
 Quale quotupliciter. 5. metha. co. 19.
 Qualia que. li. predi. le. 18.
 Qualitas quid. li. predi. le. 16. 17.
 Qualitatis species. ubi supra.
 Qualitatis proprietates. li. predi. le. 18.
 Qualitati attributa. 7. phi. co. 32. & li. predi. le. 16. 17. 18. & li. sex princi. le. 7.
 & p^o post. le. 34.
 Qualitates prime que sint & quomodo opponantur. 2. de ge. co. 14. 15.
 Qualitates prime quorum sint. 2. de ge. co. 16. 20.
 Qualitatibus attributa. li. de respir. le. 15. & li. 2. de parti. ani. ca. p^o 2.
 Qualis unusquisque est talia agit. 4. ethy. le. 15.
 Quando quid. li. sex princi. le. 9.
 Quando proprietates. ubi supra. le. x.
 Quando attributa. ubi supra.
 Quantitas quotuplex. li. predi. le. 8. 9. x.
 Quantitas discreta quid. li. predi. le. 9.
 Quantitas continua quid. ubi supra.
 Quantitatis proprietates. ubi supra. le. x.
 Quantitati attributa. p^o phi. co. 15. & li. predi. le. 9. x. & li. sex princi. le. 7. 15.

Quantum quotupliciter. 5. metha. co. 18.
 Quantum quid. ubi supra.
 Querenti rationem attributa. 8. phi. co. 24.
 Que nichil dicimus hec despiciamus. 2. retho. ca. 2.
 Qui obicit non dissoluit. 2. retho. ca. 25.
 Quibusdam magis opere precium est uideri sapientes q̄ esse & non uide/
 ri. p^o elenc. ca. p^o
 Questio derisibilis. 4. metha. co. 9.
 Questio si est & quid est. quomō fieri debeant in naturalibus. 2. phi. co. 38.
 Questionum causarum manifestatio cuius sit. 6. metha. co. p^o.
 Questionis causarum differentia. 7. metha. co. 59. 60.
 Questio in quibus locum habeat. 7. metha. co. 60.
 Questiones quot. 2. post. le. 1.
 Querimus quattuor. ubi supra.
 Questio cuius sit. ubi supra.
 Questiones quomodo se habeant ad nostrum scire. 2. post. le. 6. 7.
 Questiones propter quid quot sint. 2. phi. co. 68.
 Quies quid. xi. metha. le. 12. & 5. phi. co. 20. & 8. co. 7. 70.
 Quies simpliciter contrariatur motui. li. predi. le. 23.
 Quieri attributa. xi. metha. le. 12. & 4. phi. co. 118. & 8. co. 22. & li. de pro/
 prie. ele. ca. 3.
 Quiescere quid. 6. phi. co. 72. 73. & li. sex princi. le. 7.
 Quiescens quid. 4. phi. co. 118. & 6. co. 30. 32.
 Quiescenti attributa. 6. phi. co. 32. & 7. co. 2. & 8. co. 62. 76. & p^o ce. co. 100.
 & 2. co. 79. & 3. co. 19. & 3. de anima co. 133. & li. de moti. ani. le. 2.
 Quod multipliciter dicitur obscurum facit quod dictum est. 5. topi. ca. 3.
 Quod simul est natura & posterius non faciet notius. 5. topi. ca. 9.
 Quod quid erat esse. 2. metha. co. x.
 Quod quid erat esse quid. 7. metha. co. 12. 20. & 8. co. 2. & 2. post. le. 3. 4. 5. 6.
 Quod quid erat esse quorum sit. 7. metha. co. 13. & 2. post. le. 3. 4. 5. 6.
 Quod qd erat esse in quibus ē idē cū eo cuius est. 7. metha. co. 20. 21. 41. &
 8. co. 8. & 3. de anima co. 9. & p^o post. co. 5. & 2. le. 3. 6.
 Quod quid erat esse quomodo mostretur. 2. post. le. 3. 4. 5. 6.
 Quod quid erat esse attributa. ubi supra.
 Quod rarius est eo maius est quod habeamus. p^o retho. ca. 7.
 Quod uidetur omnibus id esse dicimus. x. ethy. le. 2.
 Rami oliue atheniensis admiranda. li. de admir. in natura.
 Ranarum mutarum admiranda. ubi supra.
 Raptus & abstractio anime quid. 8. poli. le. 2.
 Raritatis & densitatis oppositio. p^o phi. co. 32.
 Rarum quid. li. predi. le. 17.

Ratio attributa. 4. phi. co. 81. 82. 83. 4.
 Ratio ubi querenda sit. 4. metha. co. 26.
 Ratio cuius sit. p^o phi. co. 48.
 Ratio nulli bestiarum inest. 3. de ani. co. 37.
 Rationū alia actiua. alia contemplatiua. 7. poli. le. xi.
 Rationi attributa. 3. de ani. co. 37.
 Ratio practica quotuplex. 3. de ani. co. 58.
 Ratio speculatiua non mouet ad operationem. ubi supra.
 Rationem habens quotuplex. p^o ethy. le. 20.
 Ratiocinatio quid. 2. de ani. co. 32.
 Ratiocinationi attributa. ubi supra.
 In rationatiua parte anime uoluntas sit in irrationabili aut sit concupiscentia & ira. 3. de ani. co. 42.
 Rationibus paruis attributa. 2. ce. co. 60. & li. 2. de ge. ani. ca. 6.
 Reductio cuiuslibet ad quid fiat. xi. metha. le. 3.
 Reduplicatio cui sit termino apponenda. p^o prio. ca. 33.
 Reges sacrorum presciciendi sunt. 6. poli. le. 7.
 Regibus attributa. 3. poli. le. 13.
 Rex quis esse debeat. 3. poli. le. 12.
 Rex prauus tyrannus efficitur. 8. ethy. le. x.
 Regni societas quorum sit. ubi supra.
 Reiminis ratio non est eadem in omnibus. p^o poli. le. i.
 Regia potestas quid. 3. poli. le. 6. & 5. le. 8.
 Regio media principantis est. li. de iuuen. & senec. le. 3.
 Regionibus frigidis attributa. 7. poli. le. 5.
 Rei familiaris attributa. p^o econo.
 Rei domestice partes. p^o poli. le. 9.
 Reipublice institutioni confert pueros & mulieres esse bene institutos. p^o poli. le. 12. & 2. le. 16. & 3. le. 4. 5. 6. & 4. le. i. xi. & 5. le. 7. & 6. le. 6. & 7. le. 2. x. & p^o econo.
 Reipublice attributa. 2. poli. le. i. 4. 15.
 Reipublice bene institute signum. 2. poli. le. 17.
 Respublica quid. 3. poli. le. i. 5. 6. & 4. le. i.
 Respublica a quo dissoluatur. 5. poli. le. 6.
 Respublica quotuplex. p^o retho. ca. 8.
 Reminiscencia quid. li. de me. & remi. le. 4.
 Reminiscencie attributa. li. de me. & remi. le. 4. 5. 7. & li. de caus. lon. & bre. uite.
 Reminiscibilia que sint. li. de me. & remi. le. 5. & 2. topi. ca. 13.
 Remissio motus a quo sit. 2. ce. co. 37.
 Ren quomodo se habeat. li. p^o de hysto. ani. ca. i. 8.
 Renibus attributa. li. de parti. ani. ca. 7.

Repletio quid. 3. ethy. le. 20.
 Repente quid sit. 4. phi. co. 127.
 Requies qualis debeat esse. 8. poli. le. 2.
 Res est causa veritatis uel falsitatis in oratione. li. predi. le. 7. 22.
 Res non est in anima. sed species rei. 3. de ani. co. 38.
 Rerum diuersitas. p^o peryer. le. x. & 2. topi. ca. 18.
 Respiratio in quibus sit. 2. de ani. co. 76. & li. de mor. & uita. le. 2.
 Respirationi attributa. 2. de ani. co. 88. 89. 98. & li. de sen. & sen. le. 13. & li. de respir. le. 8. x.
 Respirationis organum est arteria uocalis. ubi supra.
 Respirantibus attributa. 2. de ani. co. 100. & li. de respi. le. 6. 16. & li. 3. de pti. ani. ca. 5.
 Respōsio qualis debeat esse. 4. metha. co. 12. & 8. co. 12.
 Respondentis cōditio. 4. metha. co. 28. & 2. topi. ca. 14.
 Respondentis cautele. 2. elenc. ca. 2. 3.
 Respondenti attributa. 6. topi. ca. 25. & 8. ca. 9. x. xi. & 2. elenc. ca. 2. 3.
 Resolutio cuiuslibet in que fiat. p^o phi. co. 65. & 3. co. 44.
 Retributio quid. 5. ethy. le. 8.
 Rethorica quid. p^o retho. ca. 2.
 Rethorice persuasio. p^o retho. ca. p^o.
 Rethorice propositiones quid. p^o retho. ca. 3.
 Rethorica est iudicii causa. 2. retho. ca. p^o.
 Rethorice attributa. p^o retho. ca. 4.
 Rethoris officium. p^o retho. ca. p^o.
 Rethoris affectus cur fiant. ubi supra.
 Rediculum est accusare externa ac non seipsum potius. 3. ethy. le. 2.
 Risibile quid. li. predi. por. le. xi. 12.
 Risui attributa. 7. ethy. le. 7.
 Rithimis & melodiis attributa. 8. poli. le. 2.
 Rotunditas terre est uiginquatuor milia miliaria. li. de proprie. ele. ca. 7.
 Ros quid. p^o meteo. le. 6.
 Ros quō & ubi & quando fiat. 3. meteo. le. 5.
 Ros & pruina quō fiāt. p^o meteo. le. 6.
 Ros & pruina ubi non fiant. ubi supra.
 Ros & pluvia idem sunt. ubi supra.
 Relatio quid. li. predi. le. 12. 16.
 Relatiuorum proprietates. li. predi. le. 12. 13. 14. 16.
 Relatiuis attributa. ubi supra.
 Relatiua quotupliciter. 5. metha. co. 20. & x. co. 21. & 3. phi. co. 3.
 Relatiuorum unum per reliquum cognoscitur. 6. topi. ca. 5.
 Sacerdos quis. 7. poli. le. 7.
 Sacrificiorum sumptus debent esse cōmunes. 7. poli. le. 8.

Sacrorum factorum a tarentinis admiranda. li. de admir. in natura.
 Sagacitas quid. 6. ethy. le. 9.
 Sagacitati attributa. ubi supra.
 Sagacissimū animalium quod est. li. 6. de hyfso. ani. ca. 22.
 Sal quid. li. de sen. & sen. le. x.
 Salamandra per ignē ambulans eū extinguit. li. 5. de hyfso. ani. ca. i8
 Salis in libya nascentis admiranda. li. de admir. in natura.
 Salsum ex quibus sit. 2. meteo. le. 5.
 Saltus cordis quid. li. de mor. & uita. le. 2.
 Sanguinis locus. li. de som. & uig. le. 4.
 Sanguis purissimus quis sit. ubi supra. le. 6.
 Sanguini attributa. li. de iuue. & senec. le. 3. & li. 3. de hyfso. ani. ca. i9. 20. &
 li. 2. de parti. ani. ca. 2. 3. 4. 6. & li. 3. ca. 5.
 Sanguine carent omnia eutoma. li. de respi. le. i2.
 Sanies quid & eius attributa. li. 2. de parti. ani. ca. 4.
 Sanitas est corporis uirtus. p^o retho. ca. 5.
 Sanitati cōferentia. 7. poli. le. 9.
 Sanitati attributa. 2. de ani. co. 24.
 Sanatiuum quid. li. predi. le. i6.
 Sapere & sentire sunt idem secundum antiquos. 3. de ani. co. i44.
 Sapere & sentire non sunt idem. ubi supra. i52.
 Sapientia quid. 6. ethy. le. 5. & p^o magno. mor. ca. 22. & p^o retho. ca. xi.
 Sapientie attributa. ubi supra.
 Sapientia quibus artibus attribuitur. ubi supra.
 Sapientia circa quid est. p^o metha. le. i. 2.
 Sapientie finis. ubi supra.
 Sapiens quis est. ubi supra.
 Sapiens nemo est in natura. 6. ethy. le. 9.
 Sapienti attributa. x. ethy. le. x.
 Sapor unde causetur. 2. meteo. le. 5. & 2. de ani. co. i02.
 Sapor quid. 2. de ani. co. 28. & li. de sen. & sen. le. 2 x.
 Sapor radicitur in humido. 2. de ani. co. i0i.
 Saporū spēs q̄ sint & quō cōtrariātur. 2. de ani. co. i05. & li. de sē. & sē. le. xi.
 Saporum genus est manifestius quā odoris. li. de sen. & sen. le. 9.
 Saponi attributa. li. de sen. & sen. le. x.
 Sapores medii. li. de sen. & sen. le. xi.
 Saxi igniti titanie admiranda. li. de admir. in natura.
 Sciendi desiderium. p^o metha. le. i.
 Scientia quomodo causetur. p^o metha. le. i. co. 48. 49. & 2. co. xi. i3. & 3. co.
 3. x. & 7. co. x. & p^o phi. co. p^o 2. 4.
 Scientie finis. 2. metha. co. 3. & 3. ce. co. 60.

Scientie modus.2.metha.co.15.16.
 Scientie corruptio.3.metha.co.8.&9.co.5.
 Scientie uniuersales que.3.metha.co.20.
 Scientie particularis consideratio.4.metha.co.p^o.2.&xi.le.7.
 Scientie & scibilis pportio.4.metha.co.2.&x.co.5.14.21.&p^o post.le.43.
 Scientie & rei scibilis idēptitas.12.metha.co.51.&3.de anima.co.15.19.37.
 Scientiarum diuersarum causa.4.metha.co.4.
 Scientiarum actiuarum & factiuarum principiū.6.metha.co.p^o.&xi.le.7.
 Scientiarū cuiuslibet rei in quo cōsistat.7.metha.co.20.&7.phi.co.20.32.
 Scientia in quo sit.4.phi.co.29.
 Scientie diuisio.6.metha.co.p^o.2.&xi.le.7.&2.phi.co.71.&p^o poli.le.5.
 Scia quog sit.xi.met.le.1.8.&p^o ethy.le.6.&li.p^o di.le.16.&p^o post.co.5.26.
 Sciag alia uniuersaliū alia priculariū seu singulariū.7.ethy.le.3.
 Scientia omnis habet propria principia.p^o magno.mor.ca.p^o.
 Seccatur scientia & sensus in res.3.de anima co.38.
 Scientie nobilitas unde sumatur.xi.metha.le.7.
 Scientia una est alia honorabilior multipliciter.p^o.de ani.co.p^o.
 Scientia una quid considerare habeat.2.phi.co.17.22.23.&4.poli.le.i.
 Scientia una uidetur esse contrariorum.8.phi.co.8.
 Scientie unitas uel distinctio unde sumatur.p^o post.le.41.&2.le.2.
 Scientie mathematice circa quid sunt.p^o post.co.30.
 Scientia ex quibus sit.p^o post.co.15.
 Scientia non est corruptibilium.p^o post.co.22.
 Scientia quid.6.ethy.le.3.&li.de caus.le.15.&p^o magno.mor.ca.22.
 Sciētie attributa.8.phi.co.22.&2.de ani.co.5.24.&2.ethy.le.6.&7.le.3.&
 p^o magno.mo.ca.p^o.22.&2.ca.5.8.&p^o post.co.6.7.22.27.&le.42.44.
 Scientia cōtrariatur ignorantie.li.p^o di.le.12. &2.le.2i.
 Scientie diuine attributa.li.de caus.le.9.
 Scientia de anima est difficilima.p^o de ani.co.4.
 Scientia demonstratiua non est accidentium.p^o post.co.i8.
 Scientie ciuili attributa.p^o ethy.le.2.19.
 Scientie speculatiue que sunt.p^o metha.le.2.3.
 Scienti officium.p^o metha.le.2.
 Scientis inditium.p^o metha.le.3.
 Sciēri attributa.2.ethy.le.6.&7.le.2.3.&p^o post.co.i7.&li.de caus.le.8.19.
 Scientis opus.p^o elenc.ca.p^o.
 Scientia superior & inferior.p^o post.co.23.
 Scientie superiori attributa.ubi supra.
 Scientie inferiori attributa.ubi supra.
 Scientia demonstratiua est circa tria.ubi supra.co.77.
 Scientiarum cōmunicatio.ubi supra.co.27.
 Scientie ppropter quid & quia attributa.ubi supra.le.4i.

Scientiarum subalternatio.ubi supra.
 Scientie & opinionis comparatio.ubi supra.le.44.
 Scibile quod scimus nō potest aliter se habere.6.ethy.le.3.& p° post.co.5.
 Scibile omne ē sempiternū.ubi supra.& p° post.co.26.
 Scibile est prius scientia.li.predi.le.14.
 Scibili attributa.ubi supra.
 Scimus unquodq; naturalium.4. meteo.co.50.
 Quod scimus sepe trāspositum ignoramus.2.elenc.ca.p°
 Scire quando habetur.7.metha.co.4.& p° phi.co.p°.35.& 2.co.27.
 Scire dicitur multipliciter.7.ethy.le.3.& 2.magno.mo.ca.4.& p° post.co.
 4.& 2.prio.ca.20.
 Scire de generibus & spēbus altissimū ē negociū.li.pdi.por.le.7.
 Scire quia cuius scientia sit.p° post.co.23.
 Scire quia & propter quid ubi supra.co.30.
 Scire secundum accidens quid.p° post.co.23.
 Scire secundum se quid.ubi supra.co.37.
 Scire quid est.p° post.co.5.21.& 2.le.9.
 Scire attributa.p° post.co.6.& le.34.38.41.& 2.le.2.6.19.& p° topi.ca.8.14.
 & 2.ca.12.
 Quod scitur est necessarium.p° post.co.5.7
 Scire plura continet intelligere uero unum.2.topi.ca.24.
 Scire agēda parū ē s; melius operari.x.ethy.le.14.& p° magno.mor.ca.p°
 Scintille attributa.4.phy.co.84.
 Scissibile quid.4.meteo.le.12.
 Scorpionibus attributa.li.5.de hysto.ani.ca.18.
 Scripto attributa.p° peryer.le.1.
 Sculptoris phidie admiranda.li.de admir.in natura.
 Scire qui sint.4.ethy.le.15.
 Scurilitas quid.2.ethy.le.9.
 Secundum quod quotupliciter.5.metha.co.23.
 Secundum se quotupliciter.ubi supra.
 Seditio unde oriatur.5.poli.le.1.2.3.
 Seditio attributa.5.poli.le.3.
 Segnities quid.2.ethy.le.9.
 Semel dictum non potest amplius summi.li.predi.le.x.
 Semen quid.li.2.de ge.ca.p°.2.
 Semini aīaliū attributa.li.7.de hysto.ani.ca.p° & li.p° de ge.ani.ca.4.18.19
 Semini arborum & aliorum attributa.li.p° de ge.ani.ca.4.18.19.& li.2.ca.
 Semiores quid.p° magno.mor.ca.17. p°.2.3.4
 Sempiternum quid.3.metha.co.12.
 Sēpiternorū attributa.9.met.co.17.19.& 4.phi.co.117.& 2.ce.co.18.33.94

Senator quid. p^o retho. ca. 3.
 Senectus bona que sit. p^o retho. ca. 5.
 Senectus quid. li. de caus. long. & bre. uite. li. de mor. & uita. le. i. & li. 5. de
 ge. anima. ca. 3. 4.
 Senectuti attributa. 5. phisi. co. 56. & li. de caus. long. & bre. uite. & li. de
 mor. & ui. le. i.
 Senescere cito que dicatur. li. 2. de parti. ani. ca. 5.
 Senescunt cito coitua & multi spermatis. li. de caus. long. & bre. uite. & li. 7.
 de hysto. ani. ca. p^o.
 Senium quid. p^o de ani. co. 65.
 Seniori attributa. ubi supra. & 9. ethy. le. 2. & 7. phi. le. x.
 Senibus attributa. 2. retho. ca. 13. 14.
 Sensibile omne corrumpitur. 3. metha. co. 12.
 Sensibile quotuplex. 2. de ani. co. 63.
 Sensibile proprium quid. ubi supra.
 Sensibile secundum accidens quid. 2. de ani. co. 65.
 Sensibili attributa. li. de sen. & sen. le. x. 19. & li. predi. le. 14. & li. sex prici. le. 5.
 Sensibilia communia quot sunt. 2. de ani. co. 64. & 3. co. 133.
 Sensibilibus comunibus attributa. li. de sen. & sen. le. 2.
 Sensibilia omnia percipiuntur p^o mediū. 2. de ani. co. 114.
 Sensibilium excellentie corrumpunt sensitiua. 2. de ani. co. 123. & 3. co. 143.
 Sensibilium cōium habemus sensum. 3. de ani. co. 134.
 Sensibile positum supra sensum insensibile est. 2. de ani. co. 98.
 Sensibilibus abeuntibus remanent simulacra. li. de som. & uig. le. 8.
 Sensibilibus attributa. 2. de anima. co. 65. 126. & 3. co. 38. 64. & li. de sen. &
 sen. le. 18.
 Sensituum primū quid. 2. de ani. co. 122.
 Sensitiuorum diuersitas. 2. de ani. co. 32.
 Sensitui attributa. 2. de ani. co. 59. & 3. co. 130.
 Sensus quid. 2. de ani. co. 37.
 Sensus cuius sit uel non sit. 4. metha. co. 25. & 7. co. 35. & p^o phi. co. 48.
 Sensus & sensibilis proportio. 4. metha. co. 2.
 Sensus est singularium. 2. de ani. co. 60.
 Sensus omnis est unius contrarietatis. 2. de anima. co. 107. & li. de sen. &
 sen. le. 18. 19.
 Sensus non est aliquod sensibile in actu. 2. de ani. co. 119.
 Sensus est susceptiuus speciei sine materia. 2. de ani. co. 121. & 3. co. 138.
 Sensu aliquo deficiente necesse est deficere organum. 3. de ani. co. 127.
 Sensus proportio quedam est. 3. de ani. co. 143.
 Sensus & memoria & passionibus appetitus sunt communia corporis & ani/
 me. li. de sen. & sen. le. i.

Sensus est quodammodo sensibilia. 3. dicitur anima. co. 37.
 Sensus non est in omnibus uiuentibus. 3. de anima co. 60.
 Sensus in quibus non sunt. 3. de anima co. 66.
 Sensus inest anime per corpus. li. de sen. & sen. le. 1.
 Sensus cōmunis est unus tantum unius. li. de sen. & sen. le. 19.
 Sensus tactus & gustus iest oībus aīalibus. li. de sen. & sen. le. 2. & li. de som.
 & uig. & li. p^o de hysto. ani. ca. p^o. & li. 4. ca. 8.
 Sensus tactus ad alios comparatio. 2. de anima co. 31.
 Sensus tactus habet aīalia ppter esse: alios aut ppter bene eē. 3. de aīa co. 68.
 Sensus quot sint. 2. de anima co. 65.
 Sensus sunt tantū quinq. 3. de aīa co. 127. & li. 3. de hysto. ani. ca. 8.
 Sensus nō decipitur respectu pprii obiecti. 4. metha. co. 24. 25. & 2. de aīa
 Sensus pprius sensibiliū semp ē uerus. 3. de aīa co. 152. 161. co. 63.
 Sensus attributa. 2. de aīa co. 52. 53. 54. 65. 121. & 3. co. 127. 133. 134. 144. & li. de
 som. & uig. le. 1. 3. & 6. ethy. le. 2. & li. predi. le. 14. & p^o post. le. 38. 42. & 2.
 le. 21. & p^o topi. ca. 12.
 Sensibus attributa. 2. de anima co. 9. 20. 23. 60. & 3. co. 131. 156. 38. 64. & li. de
 sen. & sen. le. 2. 19. & 3. ethy. le. 19.
 Sensus uisus conditio. p^o metha. le. 1. & li. de sen. & sen. le. 2.
 Sensus auditus conditio. p^o metha. le. 1. & li. de sen. & sen. le. 2.
 Sensus odoris in quibus sit. 2. de anima co. 76.
 Sensus tactus sunt plures. 2. de anima co. 112.
 Sentire in quibus sit. 3. de anima co. 66.
 Sentire attributa. 3. de anima co. 28. & li. de sen. & sen. le. x. 17. 18. & li. de
 som. & uig. le. 1. 4. & li. de iuuen. & senec. le. 1.
 Sentimus p̄sentia: p̄terita meminimus: & speramus futura. p^o retho. ca. xl.
 Sententia quid. 7. retho. ca. 20. 21. & 6. ethy. le. 9.
 Sententie attributa. 6. ethy. le. 9.
 Sententiis attributa. 2. retho. ca. 20. 21. & 3. ca. 17.
 Sepie attributa. li. 5. de hysto. ani. ca. 12. & li. 9. ca. p^o. 35. & li. 4. dīpti. ani. ca. 5.
 Sepia siue precordia quare in finit animalibus. li. 3. de parti. ani. ca. x.
 Septis attributa. ubi supra.
 Sequi ad aliud quomodo contingat. p^o retho. ca. 7.
 Sermones secundum materiam exigendi sunt. 2. ethy. le. 2.
 Sermo quare datus est homini. p^o poli. le. 1.
 Sermonum differentia. p^o ethy. le. 4.
 Sermonibus attributa. x. ethy. le. 1. & li. de moti. ani. le. 1. & x. ethy. le. 14.
 Serpētibz attributa. li. 2. de hysto. ani. ca. 14. & li. 2. ca. 4. 17.
 Serpētiū curiū admiranda. li. de admir. in natura.
 Serpētiū mesopothamie admiranda. ubi supra.
 Serpētiū euphratis admiranda. ubi supra.

Serpentis sacri thesalie ad miranda ubi supra.
 Serui re quorum sit. 3. poli. le. 13.
 Seruile quid. 4. ethy. le. 13.
 Seruus quid. 8. ethy. le. xi.
 Seruus quis sit. p^o poli. le. 2. 3. & 3. le. 4.
 Seruorum due species. p^o econo.
 Seruis attributa. p^o poli. le. 3. 4. 9. & p^o econo.
 Serum & adeps quid & eorum attributa. li. 2. de parti. ani. ca. 5.
 Sexus masculinus & femininus nō inest oibus aialibus. li. 4. de hyfso. ani.
 Sicciput quid. li. p^o de hyfso. ani. ca. 7. ca. xi.
 Siccum quid. 2. de ge. co. 9.
 Sicut aliquis dicit sic intelligit & sentit. 3. de anima co. i. 44.
 Sicut se habet simpliciter. ad simpliciter. ita magis ad magis & maximum
 ad maximum. 3. topi. ca. 4.
 Sicut oppositum in opposito. ita propositum in proposito. 4. topi. ca. 7.
 Syderum discurretiū causa. p^o meteo. le. 2.
 Syderibus discurretibz attributa. ubi supra.
 Significatio. 4. metha. co. x.
 Significare quotupliciter. li. predi. le. 3.
 Significare subiectum quid. 4. metha. co. i. 4.
 Signorum diuersitas. p^o retho. ca. 2.
 Signum uniuersale non apponitur pred icato. p^o post. co. 29.
 Signum quid & quotupliciter. 2. prio. ca. 27.
 Sillogizare quomodo couingat & eius attributa. p^o post. co. i. 6. 17. & le. 3. li.
 & 2. le. x. & p^o prio. ca. 3. 4. 5. & 2. ca. p^o
 Sillogizare ex ueris falsū nō cōtingit. 2. prio. ca. 2. sed bene ex falsis uerū.
 Sillogizandi diuersus modus propter diuersas propositiones. p^o prio. ca.
 7. 8. 9. 22. 23. & 2. ca. p^o
 Sillogismorum imperfectorum reductio. p^o prio. ca. 6.
 Sillogismorum regule. p^o prio. ca. 3. 4. 5.
 Sillogismorum instrumenta. p^o topi. ca. xi.
 Sillogismorum uariatio in terminis p^o prio. ca. 32.
 Sillogismorum alii ueri alii falsi. p^o post. le. 43.
 Sillogismorum diuersitas. 2. post. le. 2. & p^o elenc. ca. p^o
 Sillogismorum quidam ostensiuus. quidam ad impossibile. p^o prio. ca. 26.
 35. & 2. ca. i. 4. i. 8.
 Sillogismus quid. p^o prio. ca. p^o. & p^o topi. ca. p^o
 Sillogismus ex quibus sit. 6. ethy. le. 3. & p^o prio. ca. p^o. 3. 21. 22.
 Sillogismo attributa. p^o post. co. p^o. 5. & le. 29. 31. 39. 43. & 2. le. 3. & p^o prio.
 per totum. & similiter. 2. prio. per totum.
 Sillogismus demonstratiuus ex quibus sit. p^o post. co. 7. i. 6.
 Sillogismo demonstratiuo attributa. p^o post. co. 29. & le. 4. i. 42.

Silogismo negativo attributa. p^o post. le. 31.
 Silogismus per impossibile quid. p^o prio. ca. 13. & 2. ca. xi.
 Silogizare per impossibile quomodo. p^o prio. ca. 20.
 Silogismus diuisiuus quid. p^o prio. ca. 28.
 Silogismus hypotesis quid & eius attributa. p^o prio. ca. 35.
 Silogismus circularis. 2. prio. ca. 5. 6. 7.
 Silogismus conuersiuus. 2. prio. ca. 8. 9. x.
 Silogismus dyaleticus. p^o topi. ca. p^o.
 Silogismus litigiosus quid. p^o topi. ca. p^o.
 Silogismus litigiosis obstandum est. 2. elenc. ca. i.
 Silogismus falsus secundum unāquāq; partem fit. p^o elenc. ca. 6.
 Silogismus falsus fit dupliciter. 2. elenc. ca. 3.
 Silogismus rethoricus quid. p^o retho. ca. 2.
 Silue yberie argenteae admiranda. li. de admir. in natura.
 Simia quid & eius attributa. li. 2. de hyfso. ani. ca. 8.
 Simile simili amicum est. 9. ethy. le. 3.
 Simile simili cognoscitur. p^o de ani. co. 26.
 Similia quodupliciter. 5. metha. le. x.
 Similia que sunt. 5. metha. co. 20.
 Similibus attributa. p^o topi. ca. i5. & 4. ca. 6. & p^o retho. ca. 4.
 Similitudo generati ad generans unde est. li. de ge. ani. ca. 18. ip.
 Simplicia sunt priora compositis. p^o metha. co. 16.
 Simplex quomodo cognoscitur. 9. metha. co. 22.
 Simplex & unum differunt. 12. metha. co. 7.
 Simplicibus attributa. li. predi. le. 20.
 Simplicioris attributa. xi. metha. le. i.
 Simpliciter quid. 7. ethy. le. 9. & 2. topi. ca. 29.
 Simul que sint. xi. metha. le. 13. & 5. phi. co. 22. & 6. topi. ca. 23.
 Simul tempore que sint. 4. phi. co. 97. & li. predi. le. 22.
 Simul idem esse ordinatum & inordinatum est impossibile. p^o ce. co. 106.
 Simul multi uident odorant & audiunt. li. de sen. & sen. le. 16.
 Simul naturaliter que sint. li. predi. le. 22.
 Singulare quid. 3. metha. co. 12. 14. & p^o peryer. le. x.
 Singularis cognitio. 3. metha. co. 12.
 Singularis predicatio. 5. metha. le. 9.
 Singulari attributa. li. p^o di. por. le. 6. & 2. post. le. 21. & 2. retho. ca. 19.
 Singularium sunt multe differentie. 3. ethy. le. 2.
 Synesis quid. p^o magno. mör. ca. 22.
 Sinistra omnia sunt imbeciliora. li. p^o de hyfso. ani. ca. 15.
 Sitis quid. 2. de anima co. 28.
 Situi attributa. li. sex princi. le. 7. 13.

Sixis quid. 3. meteo. le. xi.
 Sobolis aquilarum admiranda. li. de admir. in natura.
 Societas ex quibus sit. 5. ethy. le. 8. 9.
 Societas patris & filii. 8. ethy. le. x.
 Societas tyrannica quorum sit. ubi supra.
 Societas uiri & uxoris. ubi supra. & p^o econo.
 Societas fratrum. ubi supra.
 Societas principalissima que sit. p^o poli. le. i.
 Societas secundum naturam quid. ubi supra.
 Societas prima quid. ubi supra.
 Societas ciuitatis quid. ubi supra.
 Societas hominum facit domum uel ciuitatem. p^o poli. le. i.
 Societatem fugiens: aut deus est aut bestia. ubi supra.
 Socratis & platonis opinio de instituenda republica. 2. poli. le. i.
 Socratis ratio de studio. p^o magno. mor. ca. 8.
 Socratis opinio de homine intelligente. 7. ethy. le. 2.
 Socrates post pictagoram de uirtutibus loquitur. p^o magno. mor. cau.
 Socrates interrogabat sed non respondebat: fatebatur enim nescire. 2.
 elenc. ca. x.
 Solertia quid. 6. ethy. le. 8. & p^o post. le. 44.
 Soli & lune attributa. 2. ce. co. 60.
 Solipes & unicornes quid & ubi inueniatur. li. 2. de hyf. ani. ca. p^o.
 Solonis opinio de felicitate. x. ethy. le. 13.
 Soluere uitium orationis & interrogati posse obuiare non est idem. 2.
 elenc. ca. p^o.
 Solutio recta quid. 2. elenc. ca. 3.
 Solutio dubitationis inuentio est ueritatis. 7. ethy. le. 2.
 Solutio cui conueniat. & quoru debeat esse. 7. metha. co. p^o. & p^o phi. co. 1.
 Somnium quid. li. de som. & uig. le. 2.
 Somniare cuius sit. ubi supra. le. 9. x. & li. 4. de hyf. ani. ca. x.
 Somniorum diuersitas. ubi supra. le. x. xi.
 Somniis attributa. ubi supra. le. xi.
 Somniorum index. ubi supra. le. xi.
 Somnus quid. li. de som. & uig. le. i. 3. 4. 6. & li. 5. de ge. ani. ca. p^o.
 Somnus diuersimode inest diuersis. ubi supra. le. i.
 Somnus propter quid inest. ubi supra. le. 4.
 Somno omnia animalia comunicant. ubi supra. le. i.
 Somnus a quo causetur. ubi supra. le. 4.
 Somnifera que sint & quid faciant. ubi supra.
 Somni amatores qui sint. ubi supra. le. 7. x. xi.

Sonni diuerſe apparitiones. ubi ſupra. le. 9. x.
 Somno attributa. ubi ſupra. le. 7. x. xi. & p^o eth. le. 20.
 Sonus quid. 2. de anima co. 77. 85.
 Sonus quoduplex. ubi ſupra.
 Sonus quibus inſit. ubi ſupra.
 Soni cauſe. 2. de anima co. 85.
 Sono attributa. 2. de anima co. 53. 78. 79. 85. 86. & li. 4. de hyſt. ani. ca. 9.
 Sonantia que ſunt. 2. ce. co. 54. 88.
 Sophiſma quid. 8. topi. ca. 15.
 Sophiſte conſideratio. 4. metha. co. 5. & xi. le. 3. 8.
 Sophiſtica ſcientia quid. 4. metha. co. 5. & p^o elenc. ca. p^o.
 Sophiſtici qui ſunt. p^o elenc. ca. 8.
 Sophiſticus modus contra reſpondentem. 2. topi. ca. 14.
 Species quid. li. predi. por. le. 5.
 Speciei principia. 3. metha. co. x. & xi. co. 25.
 Speciei predi. catio. 3. metha. co. x. & 5. phi. co. 44. & li. predi. por. le. 45. 7.
 Speciei alietas. 7. phi. co. 31.
 Speciei attributa. li. predi. por. le. 7. 12. & 6. topi. ca. 8.
 Species numeris aſſimilantur. 8. metha. co. x.
 Specie ſunt idem mas & femina. li. p^o de ge. ani. ca. 19.
 Specie diuerſorum non poteſt eſſe idem actus. 3. phi. co. 19.
 Specialiſſimum quid. li. predi. por. le. 5. 6.
 Species plures non faciunt una m. p^o metha. co. 37.
 Species quomodo ſunt in organis. li. de ſom. & uig. le. 2.
 Speculum maculatur menſtruis. li. de ſom. & uig. le. 2.
 Speculo attributa. li. ſex princi. le. 6.
 Specus ethne admiranda. li. de admir. in natura.
 Specus liparis admiranda. ubi ſupra.
 Spelunce ſibille admiranda. ubi ſupra.
 Spere prime excellentia ad alias. 2. ce. co. 68.
 Spere mote attributa. li. de moti. ani. le. 2.
 Spere attributa. 8. phi. co. 76. & p^o ce. co. 39. & 3. de anima. co. 57.
 Spiritui attributa. 3. meteo. le. i. 9.
 Spiſſum quid. 3. ce. co. xi. & li. predi. le. 17.
 Spoliantes mortuos quibus aſſimilantur. 3. retho. ca. 4.
 Stagno quid. li. de mine.
 Stagno paleſtino attributa. 2. meteo. le. 5.
 Stagni celtici admiranda. li. de admir. in natura.
 Stanutamentum quid. li. p^o de hyſt. ani. ca. 12.
 Stathiſis quid. 4. meteo. co. 28.

Statuarum dedali admiranda. li. de admix. in natura.
 Stellis attributa. 2. ce. co. 42. 43.
 Stellis errantibus attributa. 2. ce. co. 69.
 Studiosus recte oia iudicat & est regula omnium. 3. ethy. le. x.
 Studiosu eē qd. p^o magno. mo. ca. p^o. & 2. ca. 5. & 7. poli. le. x. & li. pdi. le. 2.
 Studiofo attributa. ubi supra.
 Studii finis. p^o metha. le. 3.
 Studiis reipublice attributa. 7. poli. le. 2.
 Stultitie signa. 2. ce. co. 34.
 Stultu ē sollicitu eē cōtra proferētē cōtraria opinionibus sapiētis. p^o topi.
 Stupidus quis. 3. ethy. le. 15. & 4. le. 13. ca. 9.
 Stupor quid. 2. elenc. ca. 3.
 Suauia que sunt. 3. retho. ca. x.
 Subiectum & propria passio differunt. 4. phi. co. 76.
 Subiectum & propria passio sunt eiusdem considerationis. 2. phi. co. 17.
 Subiectum mutationis quid. 8. metha. co. 4.
 Subiectis attributa. 5. poli. le. 9.
 Subiecta diuersa scientiarum. p^o post. co. 30.
 Substanti per essentiam attributa. li. de caus. le. 25. 26. 27. 28. 29.
 Substantia quedā imobilis est. 4. metha. co. 20. 23. & 12. co. 29. 35. 41.
 Substantie imobili attributa. 12. metha. co. 41.
 Substantie incorruptibili attributa. 2. de ge. co. 70.
 Substantie scienti attributa. li. de caus. le. 15.
 Substantie attributa respectu eternitatis & temporis. li. de caus. le. 30. 31.
 Substantie attributa. 4. metha. co. 2. & p^o phi. co. 14. 27. 52. & 3. co. 37. & 2.
 de ani. co. 3. & li. p^o. de parti. ani. ca. 5. & li. predi. le. 5. 6. 7.
 Substantie in separabilitas. p^o metha. co. 33.
 Substantie proprietates. li. predi. le. 6. & li. sex princi. le. 15.
 Substantie proprietas respectu generationis. 7. metha. co. 32.
 Substantie sensibili attributa. 12. metha. co. 6.
 Substantiarum separatarum numerus. 12. metha. co. 43. 47. 49.
 Substantie diffinibilis conditio. 8. metha. co. 9.
 Substantia non existente nullum aliorum predicamentorum erit. p^o
 de ge. co. xi.
 Substantie prioritas. 5. methaphi. co. 16. & 7. co. 4. 47. & 12. co. 25. 43. &
 p^o phi. co. 52.
 Substantia quotupliciter. 5. metha. co. 15. & 7. co. 44. & 8. co. 3. & 12. co. 5. 14.
 & 2. de ani. co. p^o. 25.
 Substantia prima quid. 7. metha. co. 7. & p^o de ge. co. 18. & li. predi. le. 4.
 Substantia prima quotupliciter. 7. metha. co. 7.

Substantiis primis attributa. li. predi. le. 4.
 Substantie secunde significatum. 7. metha. co. 28.
 Substantie secunde que sint. li. predi. le. 4.
 Substantiis secundis attributa. li. predi. le. 6. 7.
 Substantie paribus attributa. li. predi. le. 6.
 Substantiale quid. li. sex princi. le. 3.
 Subtile quid. 2. de ge. co. x.
 Sufficientia in quibus non sit. x. ethy. le. 13.
 Sui attributa. li. 2. de hysto. ani. ca. p^o. & li. 6. ca. 28. & li. 8. ca. 6.
 Suppositio quid. p^o post. co. 5.
 Suppositorum specie differentium diuersitas. 3. poli. le. i.
 Supercilia simul quid significant. li. de physo.
 Supercilia quid. li. p^o de hysto. ani. ca. 9.
 Superciliis uariis attributa. li. p^o de hysto. ani. ca. 9. & li. 2. de parti. ani. ca. 15.
 Superfluitas in omnibus euitanda est. 2. phi. co. 56.
 Surgere ante lucem confert ad multa. p^o econo.
 Sursum quid. 4. phi. co. 5.
 Sursum deorsum est contrarium. p^o ce. co. 24.
 Sursum & deorsu nō est idem in omnibus & in uniuerso. 2. de aia co. 38.
 Sursum attributa. p^o ce. co. 45. & 2. co. 8. 9. x. 12. 13.
 Suscipere magis & minus quotupliciter. li. sex. princi. le. i.
 Suscipere magis & minus attributa. ubi supra.
 Suscipere magis & minus quorum sit. ubi supra.
 Tabella archite recte reperta est. 8. poli. le. 2.
 Tabernarie tarentine admiranda. li. de admir. in natura.
 Taciturnitati attributa. p^o poli. le. 9.
 Tactus & gustus sensitiuum est circa cor. 3. de anima co. 68.
 Sine tactu non est alius sensus. 3. de anima co. 66.
 Tactu priuata animalia moriuntur. 3. de anima co. 67.
 Tactum habet homo certiore alii animalibus. li. de sen. & sen. le. 8.
 Tactui intemperato attributa. 3. ethy. le. 20.
 Tactus non inest corpori simplici. 3. de anima co. 63. 66.
 Tactus quid. 2. de anima co. 28.
 Tactus & gustus sunt duo sensus. 2. de anima co. 112.
 Tactus medium est caro. 2. de anima co. 116.
 Tactus quotupliciter. 6. phi. co. 2.
 Tactus indiuisibilium. ubi supra.
 Tactis opinio de philosophis. p^o poli. le. 8.
 Talpe insule admiranda. li. de admir. in natura.
 Talpa sub pelle habet oculos. 3. de anima co. 131.

Talparum coromatum admiranda. li. de admir. in natura.
 Talparum etholie admir. ubi. supra.
 Tangenti attributa. 3. phi. co. 7.
 Tangentibus se attributa. 4. phi. co. 34.
 Tāgere se que dicātur. 5. phi. co. 22. & p^o de ge. co. 44. 45. & 2. de ani. co. 113.
 Tangibili insunt multe contrarietates. 2. de anima. co. 7.
 Tangibile a quibus differat. 2. de anima. co. 115. 1.
 Tangibilibus qualitibus attributa. 2. de anima. co. 117. 118.
 Tangibilia excellētia corrumpunt sensus & animalia. 3. de ani. co. 168.
 Thauri dyane orthosie admiranda. li. de admir. in natura.
 Thauro attributa. li. 6. de hyfio. ani. ca. 18.
 Tarditatis causa. 4. phi. co. 70. 71.
 Tardum quid. 4. phi. co. 96.
 Tardo attributa. ubi. supra.
 Temperātia quid. 2. ethy. le. 8. x. & 6. le. 4. & 7. le. 6. & p^o magno. mor. ca. 13.
 Temperātia est circa uoluptates. 3. ethy. le. 19.
 Temperantie attributa. 3. ethy. le. 19.
 Temperans quis. 2. ethy. le. 3. & 3. le. 19.
 Temperatus quis. 2. magno. mor. ca. 4.
 Temperato attributa. 3. ethy. le. 22. & 7. le. 4.
 Templi paladis grete admiranda. li. de admir. in natura.
 Templi paladis achaice admiranda ubi supra.
 Tempus quid. 4. phi. co. 101. 114. & p^o ce. co. 99.
 Temporis diuifio. 6. phi. co. 3. 17.
 Tempori presenti preterito uel futuro attributa. 6. phi. co. 24.
 Temporis partibus attributa. 4. phi. co. 89. 90. 93. & li. predi. le. x.
 Temporis perpetuitas. 17. metha. co. 29. & 4. phi. co. 125.
 Tempus est species quantitatis continue. li. predi. le. x.
 Tempus quando fiat. 4. phi. co. 100.
 Tempus & magnitudo nō cōponūtur ex indiuisibilibus. 6. phi. co. 76. 88.
 Temporis & magnitudinis & motus proportio. 6. phi. co. 19.
 Tempori infinito attributa. p^o. ce. co. 133.
 In tempore esse motus & mobilia diuersimode dicūtur. 4. phi. co. co.
 114. 115. 1.
 In tempore esse quotupliciter. 4. phi. co. 115.
 In tempore que sint & que nō. 4. phi. co. 117. 118. 119. 120.
 Tépori attributa. 3. phi. co. 65. & 4. co. 73. 94. 194. & 6. co. 16. 18. & 7. co. 3.
 & 8. co. x. 1. 69. 78. & p^o. ce. co. 36. 42. & 2. co. 39. & 2. de ge. co. 57. 58.
 & li. de sen. & sen. le. 18. & li. sex princi. le. x.
 Tenebra quid. 2. de anima. co. 70.

Tenebre attributa. 2. de anima. co. 70. 71. 72. 73. 113.
 Terra quod. 2. de ge. co. 23.
 Terre attributa. 2. de ge. co. 69. & 4. meteo. co. 29. 50. & li. d. pprie. ele. ca. p.
 Terre partibus attributa. p. meteo. le. 8. & li. de pprie. ele. ca. p.
 Terre & aliis corporibus naturalibus attributa. 8. phi. co. 24. & 2. ce. co. 17.
 13. 94. 104. 109. 10x. 112.
 Terre insule melos admiranda. li. de admir. in natura.
 Terre lypare admiranda. ubi supra.
 Terremotus quid unde & ubi & quomodo & quado fiat. 3. meteo. le. 9.
 Terribilia quid. 3. ethy. le. 15.
 Terminus quid. p. prio. ca. p.
 Terminus quotupliciter. 5. metha. & co. 22.
 Terminus rerum. 2. de anima. co. 41.
 Terminus quomodo attribuitur mutationibus. 6. phi. co. 94.
 Termino ut finis est attributa. 4. phi. co. 117. & 8. co. 76.
 Testis attributa. li. 3. de ge. ani. ca. x.
 Testibus attributa. p. retho. ca. 15.
 Testudo quid & eius attributa. li. 5. de hyfso. ani. ca. 34.
 Tibie pillose quid significant. li. de physo.
 Tibie pillose quid. 8. poli. le. 2.
 Timor quid. 2. retho. ca. 5.
 Timenda que sint. ubi supra.
 Timent aliqui diuersimode. ubi supra.
 Timidus quis. 2. ethy. le. 2.
 Timentibus attributa. 4. ethy. le. xi. & li. de mor. & uita. le. 2.
 Timido attributa. li. predi. le. 17.
 Timoris species. 2. econo.
 Tyranno attributa. 8. ethy. le. x. & 5. poli. le. xi. 12.
 Tyrannorum intersectoribus attributa. 5. poli. le. x.
 Tyrannidi nulla inest amicitia. 8. ethi. le. xi.
 Tyrannides quid. 3. poli. le. 6.
 Tyrannidis gubernatio qualis sit. 4. poli. le. 1.
 Thoes lupi ceruarii sunt & homine diligunt. li. 9. de hyfso. ani. ca. 44.
 Tonitrua unde causentur. 3. meteo. le. 1.
 Tonitruis attributa. ubi supra. le. 2. x.
 Tonitruum quid. ubi supra. le. x.
 Thorax quid. li. primo de hyfso. ani. ca. 7.
 Toxici gallici admiranda. li. de admi. in natura.
 Totius & partium similitudo. li. p. de hyfso. ani. ca. p.
 Totius & partium habitudo. p. phi. co. 26. & 2. topi. ca. 2.

Totum quid. 3. phi. co. 63.
 Totum quotupliciter. 5. metha. co. 31.
 Totum & omne tribus determinata sunt. p^o ce. co. 2.
 Toti attributa. 3. phi. co. 64. & 5. co. 42. & p^o ce. co. 3. 19.
 Tradentibus nobis aliquā scientiam quid debeamus. 2. elenc. ca. x.
 Trahi quid. 4. meteo. co. 48.
 Trahibilia que sint. ubi supra.
 Tranquilitalis cause. 2. meteo. le. 7.
 Transgressio regni quid. 8. ethy. le. x.
 Translationi attributa. 3. retho. ca. xi.
 Transitorio de non esse ad esse per medium fieri solet. li. 5. de ge. ani. ca. p^o.
 Transmutabilia adinuicem. 8. methaphi. co. 14. & x. co. 22. & 4. ce. co. 22
 & p^o de ge. co. 23.
 Transmutationi attributa. p^o de ge. co. 31. & 2. co. 60. 64.
 Transmutatur aliquid tripliciter. 5. phi. co. p^o.
 Triangulus per se habet tres angulos. p^o post. co. xi. 14.
 Trianguli speciebus attributa. 4. phi. co. 134.
 Tunc quid. 4. phi. co. 124.
 Tūnoꝝ multitudinis a phenicibus iūete admirāda. li. de admir. i natura.
 Turpe quid. 7. poli. le. xi.
 Tutela itineris ex ytaliam in galiam admiranda. ubi supra.
 Vaca quedam monstrosa. li. 4. de ge. ani. ca. 4.
 Vacuum quid. 4. phi. co. 60. & p^o ce. 99.
 Vacuo attributa. 4. phi. co. 71. 83. & 2. de ani. co. 74. 81.
 Vanitas & uanus quid. 2. ethy. le. 9.
 Vanum quid. 2. phi. co. 62.
 Vapor quid. p^o meteo. le. 2. & li. de sen. & sen. le. 12.
 Vapor attributa. p^o meteo. le. 6. & 2. le. 6.
 Variatio est res omnium dulcissima. 7. ethy. le. 14.
 Vbera quo tēpore ueniant & eis attributa. li. 7. de hyfso. ani. ca. p^o. xi.
 Vbi quid. li. sex princi. le. xi.
 Vbi diuersitas. ubi supra. le. 12.
 Vbi proprietates. ubi supra.
 Vbi attributa. ubi supra.
 Vegetatiuum quid. 2. de ani. co. 17.
 Vegetatiuo attributa. 2. de ani. co. 32.
 Vegetatiui ad alia comparatio. 2. de ani. co. 31. 34. 47.
 Vegetabilem animā necesse est habere omne uiuens. 3. de ani. co. 39.
 Velox quid. 4. phi. co. 96.
 Velocitatis causa. 4. phi. co. 70. 71.

Velocitati attributa. 5. phi. co. 44. & 2. ce. co. 46.
 Veloci attributa. 4. phi. co. 96.
 Velocius mobile quid sit. 6. phi. co. xi.
 Veneni montis cyrei admiranda. li. de admir. in natura.
 Veneni scytarum admiranda. ubi supra.
 Venereis attributa. 2. poli. le. 14.
 Venis attributa. li. 3. de hysto. ani. ca. 3.
 Venter quid. li. p^o de hysto. ani. ca. 13.
 Ventri uacuo attributa. li. de som. & utg. le. 6.
 Ventriculo humano attributa. li. p^o de hysto. ani. ca. 16.
 Verba non faciunt nos bonos. x. ethy. le. 14.
 Verbis attributa. ubi supra.
 Verbofi qui sint. 3. ethy. le. 19.
 Verborum credulitas. 4. metha. co. 9.
 Verbum quid. p^o peryer. le. 5.
 Verbis attributa. p^o peryer. le. 3. 5. & 2. le. i.
 Ventorum generatio ubi fiat. p^o meteo. le. 2.
 Ventus a quo fiat & quare cessat. 2. meteo. le. 6. 7.
 Venti principium unde sit. ubi supra.
 Vento attributa. 3. meteo. le. 9.
 Ventus trasye quid. ubi supra.
 Ventus messe quid. ubi supra.
 Ventus typhon. 3. meteo. le. 1.
 Ventus ecnephyas unde causetur. ubi supra.
 Ventus affricus ubi sit. 2. meteo. le. 8.
 Ventus auster quid. 2. meteo. le. 5.
 Vento austro attributa. 2. meteo. le. 7.
 Ventus aquilo ubi sit. 2. meteo. le. 8.
 Ventus boreas quid. 2. meteo. le. 8.
 Ventis boreis attributa. 2. meteo. le. 7.
 Ventus boreas facit hyemen. auster uero temperiam. p^o meteo. le. 6.
 Ventus eurus ubi sit. 2. meteo. le. 8. & 3. le. 9.
 Ventus zefirus. 2. meteo. le. 8. & 3. le. 9.
 Ventus trascias quid. 2. meteo. le. 8.
 Ventus cecias quid. 2. meteo. le. 8. & 3. le. 9.
 Ventus aggreftes quid. 3. meteo. le. 9.
 Verecundia qd. p^o magno. mor. ca. i7. & 2. ethy. le. 9. & 4. le. 17. & 2. retho. ca. 6.
 Verecundia cui etati conueniat. ubi supra.
 Verecundie attributa. ubi supra.
 Verecundus quis. p^o magno. mor. ca. 17.

Verecundia attributa. li. predi. le. 17.
Verecunde sunt carce & anseres. li. p^o de hyfio. ani. ca. p^o
Veritatis causa. 9. metha. co. 21.
Veritatis cura. 4. metha. co. 18.
Veritatis cognitio. 3. metha. co. p^o. 4. & p^o ce. co. 33.
Veritas quid. p^o magno. mor. ca. 20. & 6. ethy. le. 8.
Veritas rerum quibus discernatur. x. ethy. le. 13.
Verus quis. p^o magno. mor. ca. 20.
Verum & falsum ubi sint. 6. metha. co. 8. & 9. co. 21. 22.
Veri habitudo ad affirmationem & negationem. 6. metha. co. 8.
Veri consideratio ad quem pertineat. 6. metha. co. 8.
Vere & falsū i cōpositione & diuisione cōsistit. 3. de aia co. 22. & p^o pyer. le. 1.
Vero attributa. p^o prio. ca. 29. & 4. ethy. le. 15. & 7. le. 14.
Vero ut est in cōmunionē uerborum que appropriantur. 2. ethy. le. 19.
Vero omnia consonant. falso disponat uerum. p^o ethy. le. 12.
Vermis quid. li. p^o de hyfio. ani. ca. 5.
Vermiculorum othys montis admiranda. li. de admir. in natura.
Vesica hominis amplior est aliorum animalium. li. p^o de hyfio. ani. ca. 18.
Vesice attributa. li. 4. de parti. ani. ca. p^o. 4.
Vestes mundissime citius maculantur. li. de som. & uig. le. 8.
Vestis alchimenidis admiranda. li. de admir. in natura.
Vestitui attributa. 4. ethy. le. 15.
Vetusta pleraq; rudiora sunt nouis. 2. poli. le. 16.
Vitio attributa. 7. ethy. le. 8.
Vigilantia quid. li. de som. & uig. le. 1. 3. 4.
Vigilantia quomodo animalibus fiat. li. de som. & uig. le. 1.
Vigilie attributa. li. de som. & uig. le. 4.
Vini potus quibus dari debeat & quomodo. p^o econo.
Violenta que sint. p^o magno. mor. ca. 9.
Violentum quid. 5. metha. co. 6. & 3. ethy. le. 1. 2. 3.
Violentum non est beatum. p^o de anima co. 49.
Violentum est preter naturam. li. 5. de ge. ani. ca. 8.
Violentis attributa. 5. phi. co. 57.
Violentia in quibus sit. 5. metha. co. 6. & p^o ce. co. 9. 62. 76. 82.
Vipera sola animal gignit. li. p^o de hyfio. ani. ca. 6.
Vipere attributa. li. 3. de hyfio. ani. ca. p^o.
Virge quid & quomodo fiant. 3. meteo. le. 9.
Vires que sunt. p^o retho. ca. 5.
Vires sunt in iunioribus. 7. poli. le. 7.
Vir diuinus raro cōtingit. 7. ethy. le. 1.

Viro bono attributa. 6. ethy. le. 8. x. & 3. poli. le. 3. & 6. le. 7. & 2. ecceno.
 Virum immanem raro contingit esse. 7. ethy. le. 1.
 Viri & mulieris discordia unde oriatur. 7. poli. le. 12. & p^o econo.
 Viri & mulieris tempus aptum conceptioni. ubi supra.
 Viri & uxoris attributa. 2. econo.
 Virtus quid sit. 7. phi. co. 12. 19. & 2. ethy. le. 6. 7. 6. & p^o ce. co. 16. & 2. magno.
 mor. ca. 5. & 4. poli. le. x. & p^o retho. ca. 9.
 Virtutum distinctio. p^o ethy. le. 20.
 Virtutes quor sint. 6. ethy. le. 3.
 Virtutes qualiter insunt nobis a natura. 2. ethy. le. 1.
 Virtutes quomodo acquiritur. ubi supra.
 Virtus omnis ē ars per eodem actus acquiritur & corrumpitur. ubi supra.
 Virtutes a quibus augeantur & corrumpantur. p^o magno. mor. ca. 5.
 Virtutes scire parū ē. operari nero secundum illas multū est. 2. ethy. le. 4.
 Virtutis eximie est cunctis benefacere. p^o retho. ca. 9.
 Virtus unita est plus infinita q̄ multiplicata. li. de caus. le. 17.
 Virtus quorum sit. p^o ce. co. 38.
 Virtuti contraria passio est malitia. 7. phi. co. 19.
 Virtus & malitia sunt ad aliquid. 7. phi. co. 17.
 Virtutis premium & finis ē optimum quiddam atq; diuinū. p^o ethy. le. 14.
 Virtuti attributa. p^o meteo. le. 2. & p^o ethy. le. x. & 2. le. 2. 6. & 4. le. 8. 9. & 3.
 poli. le. 3. & 2. le. 1. & p^o magno. mor. ca. xi. 22. & 2. ca. 2. & p^o poli. le. 4. &
 3. le. 3. 6.
 Virtuti humane attributa. p^o ethy. le. 19. & 4. le. 2. 3. & 7. le. 8.
 Virtutis exercitationi attributa. 9. ethy. le. x.
 Virtus naturalis quid. p^o magno. mor. ca. 22.
 Virtus mouens per uolentiam quid & quomodo. 3. ce. co. 28.
 Virtus intellectualis quid. 2. ethy. le. 1.
 Virtus moralis in quo consistat. 7. phi. co. 19. & 2. ethy. le. 7.
 Virtus moralis ē circa uoluptates & dolores. 2. ethy. le. 3. & p^o magno. mo.
 Virtus moralis uertitur circa mediū. 2. ethy. le. 2. ca. 5. 6.
 Virtus moralis quid. 2. ethy. le. 1. 6. 7.
 Virtus moralis non est in anima uegetatiua. 6. ethy. le. x.
 Virtus moralis quotuplex. ubi supra.
 Virtuti morali attributa. 2. ethy. le. 1. 2. 3. 6. & 6. le. x. & p^o magno. mor. ca. 5.
 Virtus certatiua corporis ex quo sit. p^o retho. ca. 5.
 Viscosum quid. 4. meteo. le. 12.
 Visio quomodo fiat. li. de sen. & sen. le. 5. 8.
 Visio non est in infinita distantia sed finita. ubi supra. le. 19.
 Visioni attributa. x. ethy. le. 5.

Visus a quibus refrangitur. 3. meteo. le. 3.
 Visui attributa. 3. meteo. le. 6. & li. 5. de ge. ani. ca. p.
 Vita quid. li. de mor. & uita. le. 1. & x. ethy. le. 6. & li. de caus. le. 18.
 Vita triplex. p. ethy. le. 5.
 Vita & mors quorum sit. li. de mor. & uita. le. 1.
 Vite necessaria. x. ethy. le. x.
 Vite attributa. p. ethy. le. 12.
 Vita operatiua quid & quotuplex. p. ethy. le. x.
 Vita bonis uiris maxime est appetenda. 9. ethy. le. xi.
 Vite uirtuose attributa. p. ethy. le. 13.
 Vita longior aut breuior quorum sit. li. de caus. long. & breue uite.
 Vite longissima in plantis sunt palma & cypressus. ubi supra.
 Vite longioris aut breuioris cause. ubi supra.
 Vita beata quid. 4. poli. le. x.
 Vita beata quibus conueniat. x. ethy. le. 12.
 Vita optima que sit. 7. poli. le. 1.
 Vita optima est contemplatiua. 7. poli. le. 2.
 Vita secundum mentem beatissima est. x. ethy. le. 12.
 Vite due excellentes. 7. poli. le. 2.
 Vitis libice admiranda. li. de admir. in natura.
 Vitulus marinus quid & eius attributa. li. 2. de hysto. ani. ca. p.
 Viuere omnes appetunt. x. ethy. le. 6. & p. retho. ca. 6.
 Viuere simul quomodo conueniat hominibus. 9. ethy. le. x. xi.
 Viuere quotupliciter. 2. de anima co. 13.
 Viuere quibus conueniat. 2. de anima co. 14. 15. 16.
 Viuere consistit in respirare & in spirare. li. de mor. & uita. le. 2.
 Viuere bene et secundum uirtutem. p. magno. mor. ca. 3.
 Viuere attributa. 2. de anima co. 37. & li. de mor. & uita. le. 2. & 9. ethy. le. xi.
 & 6. poli. le. 5.
 Vltimum in resolutione ē primum in generatione. 3. ethy. le. 8.
 Vltimum quid. x. metha. co. 14.
 Vnitas est dignior q̄ diuisio. li. de caus. le. 7.
 Vnitati attributa. 3. phy. co. 61. & 5. co. 29.
 Vni eadem sunt eadem inter se. p. elenc. ca. 4.
 Vnum ex se q̄ sint. 8. metha. co. 16.
 Vnum non est substantia rei. 7. metha. co. 57. & x. co. 6.
 Vnum non est genus. x. metha. co. 6.
 Vnum quotupliciter. 4. metha. co. 7. & x. co. p. & p. phi. co. 16. 21.
 Vnum simpliciter quotupliciter dicatur. 5. phi. co. 39.

Vnum numero.3.metha.co.14.
 Vnum quomodo.3.metha.co.13.
 Vnius indiuisibilitas.3.metha.co.xi.
 Vnius oppositio.4.metha.co.4.&x.co.9.14.19.20.&p° phi.co.21.
 Vnum quid.5.metha.co.12.&7.co.45.&x.co.2.
 Vnius attributa.x.metha.co.2.3.9.20.&3.phi.co.68.&p° ce.co.x.&p°
 meteo.le.2.
 Vniuersale qd.7.metha.co.45.&p° de aia.co.8.&p° pyer.le.x.&p° post.
 Vniuersale non generatur.p° de ge.co.40. co.xi.
 Vniuersale tripliciter contingit errari.p° post.co.12.
 Vniuersale ex quibus fiat.2.post.le.1.21.
 Vniuersale quomodo sumatur.p° prio.ca.13.
 Vniuersale multiplex.7.ethy.le.3.
 Vniuersale nō est sine singularibus.7.metha.co.57.&p° post.le.37.
 Vniuersale & singulare opponuntur.p° post.co.5.
 Vniuersalis & particularis differentia.9.metha.co.12.
 Vniuersale non est substantia.7.metha.co.45.46.48.
 Vniuersali attributa.p° phi.co.4.&p° pyer.le.x.&p° post.co.xi.25.le.30.37.
 Vniuerso attributa.p° ce.co.4. 38.42.
 Vniuoca quid.li.predi.le.2.&6.topi.ca.18.
 Vniuocis attributa.p° topi.ca.12.
 Vnumquodq; quorum est opus gratia operis est.2.ce.co.17.
 Vnūquodq; tale uerum ē cū propriū opus facere potest.4.meteo.co.50.
 Vola quid.li.p° de hysto.ani.ca.15.
 Volucris attributa ad uncis pedibus.li.2.de parti.ani.ca.xi.
 Voluntas quorum sit.3.ethy.le.5.
 Voluntas quid.3.ethy.le.5.&p° retho.ca.x.
 Voluntati attributa.li.de moti.ani.le.3.&3.ethi.le.5.&5.le.14.&x.le.12.
 Voluntarium quid.3.ethy.le.4.x.&5.le.13.&p° magno mor.ca.9.
 Voluntario attributa.3.ethy.le.3.4.
 Voluptas quid.9.ethy.le.22.&x.le.3.4.5.&p° retho.ca.xi.
 Voluptati attributa.p° ethy.le.13.&2.le.3.&3.le.20.21.&7.le.4.7.xi.12
 &x.le.1.2.3.4.5.6.7.8.9.
 Voluptatem efficientia.7.ethy.le.4.&x.le.6.
 Voluptates qui sequuntur.7.ethy.le.xi.13.&x.le.4.
 Voluptaria que sint.7.ethy.le.12.
 Voluptates quedam sunt bone & amplectende.7.ethy.le.14.&x.le.4.
 Voluptatibus necessariis attributa.ubi supra.
 Voluptatis celeris est mutatio.8.ethy.le.3.
 Voluptati unicuique sunt proprie res.8.ethy.le.3.&x.le.7.

Vox quid.2.de ani.co.87.90.

Vox in quibus sit.ubi supra.& li.4.de hysto.ani.ca.9.

Voci attributa.2.de ani.co.90.& li.4.de hysto.ani.ca.9.& li.5.de ge.ani.
ca.7.& li.sex princi.le.xi.

Vox difert a sono & locutione.li.4.de hysto.ani.ca.9.

Vox femine omnibus ē acutior & tenuior excepta bone.li.4.de hysto.
ani.ca.xi.& li.7.ca.p^o.

Vox grauis & distensa quid significat.li.de physo.

Vox ferox quid significat.li.de physo.

Vocis grauitati attributa.li.5.de ge.ani.ca.7.

Vocis & silentii adinuicem diiudicatio.2.ce.co.53.

Vocibus attributa.p^o peryer.le.i.

Vpupe attributa.li.6.de hysto.ani.ca.p^o.& li.9.ca.i5

Vrbano & ingenuo attributa.4.ethy.le.i5.

Vrforum adipis admiranda.li.de admir.in natura.

Vrforum misie admiranda.ubi supra.

Vrsis attributa.li.6.de hysto.ani.ca.30.

Vrina quare amara & falsa sit.2.meteo.le.4.

Vstibilia que sunt.4.meteo.le.i2.& co.49.

Vsui attributa.li.4.de parti.ani.ca.5.

Vtens & quo utitur differunt.li.de iuuen.& senec.le.3.

Vtilitas cunctis persuadet.p^o retho.ca.8.

Vtili attributa.7.poli.le.i.

Vtrum uerbo quomodo utamur.x.metha.co.i7.

Vulcano monti attributa.li.de proprie.ele.ca.x.

Vulgo attributa.p^o ethy.le.5.

Vulpes admirande.li.de admir.in natnra.

Vulpi attributa.li.6.de hysto.ani.ca.33.

Xenocratis opinio de bene fortunato.2.topi.ca.i7.

Ymago quid.6.topi.ca.2.

Ymago in speculo a quo causetur.2.post.le.i7.

Ymaginatio in quibus sit.2.de ani.co.32.

Zenonis opinio de motu.6.phi.co.i9.

Zenonis ratio est falsa.7.phi.co.37.

Explicit tabula per alphabetum fratris Benedicti loncinatis ordinis pre-
dicatorū in oīum operum Aristotelis auctoritates atq; sententias.

Noēs toto hoc uno uolumine continetur.

libri quos ab Aristotele certa fide cognouimus emanasse:

Primo libri. i. 4. methaphisice. incipientes carta prima.

Secundo libri. 2. physicorum. incipientes carta. 28.

Tertio libri. 4. de celo & mundo. incipientes carta. 52.

Quarto libri. 2. de generatione & corruptione. incipientes car. 64.

Quinto libri. 4. meteororum. incipientes car. 71.

Sexto liber de mineralibus. incipiens car. 82.

Septimo liber de proprietatibus elementorum. incipiens car. 83.

Octauo libri. 3. de anima. incipientes car. 85.

Nono liber. de sensu & sensato. incipiens car. 69.

Decimo liber de memoria & reminiscencia. incipiens car. 72.

Vndecimo liber de somno & uigilia. incipiens car. 74.

Duodecimo liber de iuuentute & senectute. incipiens ca. 77.

Tertiodecimo liber de respiratione & inspiraione. incipiens car. 79.

Quartodecimo liber de cā longitudinis & breuitatis uite. incipiens car. 80.

Quintodecimo liber de morte & uita. incipiens car. 81.

Sextodecimo liber de motibus animalium. incipiens car. 76.

Decimoseptimo libri. 9. de hyftoriis animalium. incipientes car. 83.

Decimooctauo libri. 4. de partibus animalium. incipientes car. 98.

Decimonono libri. 5. de generatione animalium. incipientes car. 104.

Vigesimo liber de Physonomia. incipiens car. xxi.

Vigesimalprimo liber de admirandis in natura. incipiens car. iij.

Vigesimalsecundo libri. x. ethycorum incipientes car. 129.

Vigesimaltertio libri. 2. magnorum moralium. incipientes car. 163.

Vigesimalquarto liber de bona fortuna. incipiens car. 169.

Vigesimalquinto libri. 8. politicorum. incipientes car. 170.

Vigesimalsexto libri. 2. economicorum. incipientes car. 184.

Vigesimalseptimo liber predicabilium porphirii. incipiens car. 186.

Vigesimaloctauo liber predicamentorum. incipiens. car. 189.

Vigesimalnono liber sex principiorum. incipiens car. 193.

Trigesimo libri. 2. peryermenias. incipientes. car. 195.

Trigesimalprimo libri. 2. posteriorum. incipientes car. 197.

Trigesimalsecundo libri. 2. priorum. incipientes car. 20x.

Trigesimaltertio libri. 8. topicorum. incipientes car. 219.

Trigesimalquarto libri. 2. elencorum. incipientes car. 239.

Trigesimalquinto libri. 3. rethorice. incipientes car. 242.

Trigesimalsexto liber de causis. incipiens car. 255.

INCIPIVNT PROPOSITIONES COPIOSISSIME AC FIDIS
SIME EX OMNIBVS ARISTOTELIS LIBRIS COLLECTAE PER
FRATREM THEOPHILVM DE FERRARIIS CREMONENSEM
VITAE REGVLARIS SACRI ORDINIS PRAEDICATORVM :
ET PRIMO EX LIBRIS METAPHYSICAE : ANNOTATIO QV
LECTIONVM VT EXPOSITIO DIVI THOMAE AQUINATIS
REQUIRIT POSITA EST.

EX PRIMA LECTIONE.

Mnes homines natura scire desyderāt: signū autem
sensum dilectio: prāter enim & utilitatem propter
se ipsos diliguntur: & maxime aliorum qui est p ocu-
los: non solum enim ut agamus: sed & nihil agere
uolentes ipsum uidere prā oibus aliis eligimus.

Sensus uisus maxime cognoscere nos facit & mul-
tas differentias rerum demōstrat.

Animalia omnia natura sensum habentia sunt .

Ex sensibus quibusdam animalium memoria fit: quibusdam uero nō.
addiscunt aut quaecunq; cū memoria & hūc habēt sensū.

Illa animalia prudentia sunt sine addiscere quaecūq; sonos audire poten-
tia non sunt: ut apes.

Alia animalia imaginationibus & memoriis uiuunt: experimenti autem
parum participant: hominum aut genus arte & rationibus.

Fit ex memoria hominibus experimentum: eiusdem namq; rei multae
memoriae unius experimenti potētiam faciunt: & fere uidetur sciētiae
& arti simile experimentum esse.

Hominibus scientia & ars p experientiam euenit.

Experientia artē fecit: sed in experientia casum.

Fit ars cum ex multis experimentalibus conceptionibus una fit: uelut de
similibus: acceptio.

Ad agere experientia nihil ab arte differre uidetur.

Expertos magis proficere uidemus sine experientia ratiōem habentibus
cā aut est quia experientia singulare ē: cognitio uero uniuersaliū.

Actus & oēs generationes circa singulare sunt.

Hominem medicans non sanat nisi scd'm accidens: sed aut caliam aut so-
cratem aut aliquē sic dictorum cui accidit esse hoīem.

Scire & intelligere magis arte quā experimento esse arbitramur: & ar-
tifices expertis sapientiores esse opinamur.

Expertī ipsum quia sciūt: sed non propter quid: artifices autem propte
quid causam cognoscunt.

EX LIBRO .I. METAPHYSICARUM

Oio scietis signū ē posse docere: & ob hoc artē magis expimēto sciam eē existiamus: possūt. n. ii. **.i. artifices** docere: ii aut. **.i. expri** docere nō possūt. Cōueniens est quēlibet artem inuenientē ultra cōmunes sensus aliorum ab hoībus admirari: nō solū propter aliquā iuentorū utilitatē: sed sicut sapientem ab aliis differentem. Circa aegyptū mathematice **id est speculative** artes priō cōstitērūt: ibi nāq; gens sacerdotū uacare dimissa est. Primā sapiētīā circa primas cās & pīcipia eē existimant oēs:

Ex lectione .ii.

Sapiens est qui scit oīa & difficilia p certitudinem & cām ipsum scire pp se quārens & alios ordinans & persuadens.

Sētire **.i. cognoscere singularia** oīum est cōe: qre facile & nō sophon **.i. ad sapientem pīnēs**.

Scientia q sui ipsius cā & sciēdi grātia eligibilis ē: magis ē sapiētia quam quā eueientium grātia.

Nō ordinari sed ordinare sapiētē oportet: neq; hunc ab altero sed ab hoc minus sapientem suaderi.

Vniuersalē sciam hūti oīa scire necesse ē: hic. n. nouit oīa aliq̄liter sbiecta: Fere difficillima sunt ad cognoscēdū q maxime sunt uniuersalia: namq; a sēlibus sunt remotissima.

Sciāq; certissima sunt quā maxime sunt primorū: nā sciā q sūt ex paucis oribus certiores sūt ex additiōe dictis ut arithmetica geometria.

Scientia illa est doctrix quā cāq; est speculatrīx: & magis ii docēt qui causas de singulis docent.

Noscere & scire sui grā maxime inest ei sciā quā maxime est scibilis.

Maxime scibilia pīcipia & causā sunt nā propter hāc & ex hiis alia dī noscuntur: sed non hāc propter subiecta.

Maxime pīncipalis sciāq; & magis pīncipalis ad seruiētē quā cognoscit cuius causa agenda sunt singula.

Cuius causa agenda sunt singula est bonum uniuscuiusq;: cuius cā agenda sunt oīa optimum in natura omnium.

Oportet hāc sciam. **.i. metaphysicā** priōrū pīncipiorū & cāq; eē speculatiuā:

Ex lectione .iii.

Scientia metaphysica non est actiua:

Propter admirari: hoīes & nunc & primū icēperūt philosophari.

Qui dubitat & admiratur ignorare uidetur. Philomythes philosophus aliquāliter est. Fabula ex miris constituitur.

Philosophi pp scire studere psequuti sūt: & nō usus alicuius causa.

Hō ille liber est q suimet & non alicuius cā est: sic & hāc **.i. metaphysica**

sola **.i. maxime** libra est scientiarum: sola namq; hāc suimet causa est

Multipliciter hominum natura serua est.

Diuinum inuidum esse non conuenit

Secūdu prouerbiū multa mentiuntur poetæ.

Tali scientia **.i. metaphysica** aliā honorabiliore non oportet existimare:
nam sciētia maxime diuina maxime est honoranda: & talē sciētiā so-
lus & maxime deus habet. Necessariores oēs scientiæ sunt metaphysica
dignior uero nulla.

Oportet in cōtrariū & dignius iuxta prouerbium proficere.

Ex lectione .iiii.

Tūc aliquē scire dicimus unūq̄q̄ q̄ p̄mā cām eū cognoscere putamus.

Causæ quadrupliciter dicūtur: quæ unā quidē cām dicimus esse substā-
tiam & quod quid erat esse: unam uero materiā: tertiā unde principiū
motus: quartam uero ei oppositam: & quod cuius causa est & bonū:

Thales speculatiuæ phiæ princeps aquā ait esse rerum principium.

Anaximenes & diogenes aerē priorē aqua & maxime principium simpli-
ciū corporum ponūt.

Hippasus metapontinus & heraclitus ephesius ignē principii posuerūt.

Empedocles q̄tuor p̄cipia posuit: cū dictis terrā q̄rtū addēs: eā. n. dixit
sep̄ manere & nō fieri nisi pluralitate & paucitate cōgregata & disgre-
gata in unum & ex uno.

Anaxagoras empedocle ætate prior: factis uero posterior: infinita dixit
esse principia.

Ex lectione .v.

Nullus concedit subiectū **.i. materiam** transmutare seipsum.

Ex lectione .vi.

Perfectus denarius esse uidetur & oēm cōprehendere numero: numerū

Super precedentes propositiones nō sunt comēta Auerois:

Ex lectione .x. & ex comēto. viii.

Numeri extra primos numeros naturaliter ex dualitate generantur.

Ex materia tāq̄ ex uno multa sūt: spēs aut̄ **.i. formas** semel generat solū.

Ex lectione: xii. co. xiiii.

Quod generatione posterius est: natura prius est & quod digestū **.i. com-
positū** & cūcretū generatiōe posterius est.

Ex lectione .xiii. co. xv.

Non ex calido frigidum neq̄ & frigido calidū erit.

Co. xvi. Oportet accidere q̄ impermixta permixtis præexistāt.

Non aptum ē cuilibet misceri quodlibet.

Eorundē permixtio & separatio est.

Co. xvii. Si aliq̄d genus de aliquo predicaretur aliq̄ ipsius spēs iēt ei.

Ex lectione. xiiii. co. xviii.

Mathematica sūt existētiū sine motu: extra ea q̄ sūt circa astrologiam.

EX .II. LIBRO META.

Co. xxi. Impossibile ē sine mōtu & transmutatiōe generationem & corruptiones esse aut eorū quæ feruntur opera circa coelū.

Ex lectione. xv. & comento. xxvii.

Scientia nō solum ē de affirmationibus sed etiam de negatiōibus.

comēto. xxviii. Scientiæ nō solū sunt ipsius substantiæ sed etiā accidentiū

Ex lectione. xvi. & comento. xxxiii.

Impossibile est separari substantiam ab eo cuius est substantia.

Ex lectione. xvii. & comento. xxxv.

Quæ sunt idem scdm substantiam unū nō est causa alterius.

Co. xxxvii. Ex multis numeris unus fit numerus: ex speciebus autem nō fit una species: nisi aliqualiter.

Ex lectione. xviii. & comēto. xxxvii.

Non est possibile q̄ aliquis præcognoscat quod addiscere debet.

Co. xxxviii. Omnis disciplina fit p̄ præcognita: aut oīa aut quædā.

Oportet ex quibus est diffinitio præscire & esse nota: similiter & quæ per inductionem.

co. xxxviii. Quorū est sensus aliquis: non habēs sensum nō cognoscit.

Propositiones ex secundo libro metaphysicæ Aristotelis

Ex lectione prima & ex comēto primo.

E ueritate consideratio: sic quidem difficilis est: sic uero facilis signum autem neque digne ullum adipisci ipsam posse: nec omnes exsortes esse: sed unūquēq; de natura dicere.

Sic se uidetur habere in cognitione ueritatis: ut prouerbialiter dicitur: in foribus quis delinquet.

Non cognoscendi ueritatem non in rebus: sed in nobis est causa.

Sicut nycticoracum oculi ad lucem diei se habent: sic & aīa nostræ intellectus ad ea quæ sunt omnium naturæ manifestissima.

Co. ii. Non solū iis gratiā dicere iustū est quorū quis opiniōibus communicauerit: sed adhuc & iis qui superficialiter annuntiauerunt ueritatē: ii enim cōferūt aliquid: nam habitum nostrum præexercitati sunt.

Ex lectione. ii. & comēto. iii.

Vocari phiā: ueritatis scientiā recte habet: & enim theoricæ scientiæ finis est ueritas: & practicæ opus.

Nescimus uerum sine causa.

Co. iii. Unūquodq; maxime ē tale: scdm quod i aliis inest uniuocatio ut ignis calidissimus: & epim est causa aliis calor.

Verissimum est quod causa est aliis ut sint uera.

Existentium semper principia esse uerissima necesse est: non enim quan-

doq; uera quandoq; non uera.

Vnūquodq; sicut se habet ut sit ita & ad ueritatem:

Co.v. Quod sit principium quoddā & nō infinita causa existentiū nec ī directum .i. scd'm aliquā speciem causae nec scd'm speciem palā ē.

Ex lectione.iii. & comento.vi.

Mediorum extra quā est aliquod ultimum & primum: necesse est esse quod prius est causa ipsoq; post se. & si ex toto nihil est primum nec ex toto aliqua causa est.

Infiniti partes omnes mediae sunt:

Co.vii. Semper medium inter esse & nō esse est generatio: & ita quod sit medium est existentis & non existentis.

Alterius corruptio alterius est generatio.

Dupliciter fit aliquid ex aliquo aut ut ex puero uir: aut ut ex aqua aer.

Impossibile est primum sempiternum corrumpi.

Ex lectione.iiii. & comento.viii.

Finis est quod non est alicuius causa sed alia illius.

Qui infinitum faciunt auferūt boni naturam.

Nullus conabitur aliquid facere: ad terminum non futurus uenire.

Co.viii. Causa alicuius: semper facit q̄ intellectum habet.

Co.x. Quod quid erat esse nō contingit reduci ad aliam diffinitionem multiplicantem rationem.

Forma uel diffinitio q̄ ē ante ī pluribus ē: & q̄ posterior nō ē in pluribus:

Cuius primum non est nec habitum est: .i. posterior.

Co.xi. Nō ē possibile scire prius q̄ ad indiuidua pueniatur .i. ad spēs specialissimas: uel ad ppositiones imediatas: uel ad genera generalissima.

Quae sunt infinita non contingit intelligere.

Co.xii. Materiam in eo quod mouetur intelligere necesse est.

Infinito nihil est esse.

Co.xiii. Tunc scire putamus cum causas ipsas nouerimus:

Infinitum scd'm additionē nō est pertransire in finito tempore.

Ex lectione.v. &

Co.xiiii. Cōtingunt hoībus auditiōes de his q̄ sunt scd'm cōsuetudines: nā ut cōsueuimus audire ita dignamur dici: & q̄ pter ea dicuntur nō si milia uidētur sed pp cōsuetudinē minus uera & magis extranea.

Consuetum est notius nobis.

Quantam uim habeat qd̄ consuetum est leges ostendunt: in quibus fabularia & puerilia magis qd̄ ualēt cognitiōe uera d' eis: pp cōsuetudinē

Cō.xv. Aliqui si non mathematice qs dicat nō recipiunt dicētes: alii si nō exēplariter: alii testē uolunt iduci poetā: alii oīa certe: alii uero flebilis certitudo: uel pp ipotētiā cōplectētē aut pp micrologiā .i. minutum inuestigationem.

EX.III.LI. META.

In symbolis & rationibus micrologia uti nō libere uidetur.

Co.xv. Absurdum est querere simul scientiam & modum scientiæ: est autē neutrum facile accipere.

Co.xvi. Acrobologia **i. diligens & certa ratio mathematica** non in omnibus est expetēda: sed in non habētibus materiam: propter q̄ hic non est naturalis modus **i. ad naturalē nō pertinet.** Omnis forsan natura materiam habet.

Propositiones ex tertio libro metaphysicæ Aristotelis.

Ex lectione prima & comēto primo.

- i) Nest inuestigare ueritatē uolētibus præ opere bene dubitare.
Posterior inuestigatio ueritatis priorū est solutio dubitatorum
Soluere non est ignorātis uinculum.

Querentes ueritatem sine dubitatione: primo similes sunt quo oportet ire ignorantibus neq; quādo q̄sitū inuenit aut nō cognoscit. Melius illum necesse est se habere ad iudicandum qui audiuit uelud ad uersariorum & dubitantium rationes.

Co.ii. Dialectici theoria est de omnibus.
Non est possibile motus principium esse in omnibus imobilibus: aut **i. id est finis** naturam.

Ex lectione quarta & comēto. tertio.

Omne quod est bonū scd'm se & propter suam naturam finis est.
Finis actus cuiusdam est finis: & actus oēs cū motu sunt.

In mathematicis nihil ostenditur per causam finalem nec est demonstratio ulla q̄ aliquid sit melius uel deterius.

Contingit eidem rei omnes modos inesse causarum: ut domui. Multis modis idem scientibus magis quidem scire dicimus eū qui nouit in ipso esse quid res ē q̄ in nō esse: & maxime illū scire dicimus q̄ nouit qd res ē: & nō q̄ntū: aut quale: aut facere: aut pati apta nata res est.

Circā generationes & actus & circa omnem trāsmutationē tunc maxime arbitramur scire quando cognoscimus principii motus.

Ex lectione quinta & comēto quarto.
De omnibus esse demonstrationem impossibile est: necesse est. n. ex aliquibus **i. f. principiis** esse & circa **i. f. subiectum** aliquid & aliquorum **i. scilicet passionum** demonstrationem.

Omnes demonstratiue scientiæ dignitatibus utuntur.
Vniuersaliter & maxime oīum principia sunt dignitates.

Ex lectione sexta & comēto. v.
Omnis demonstratiua scientia circa aliquod subiectum speculatur per

se accidentia ex omnibus conceptionibus:

Co.vi. Eius qd' quid est non est demonstratio:

Ex lectione septima & comento. viii.

Corrupta esset scientia corruptis rebus de quibus est.

Ex lectione octaua & comento. viiii.

Duo corpora in eodem impossibile est esse loco.

Co.x. Cognoscimus unumquodq' per diffinitiones.

Principia diffinitionum sunt genera.

Specierum principia sunt genera.

Ratio substantiae est una: diuersa uero erit quae est per genera diffinitio:

& quae ex quibus est res in existentibus.

Impossibile est genus entium omnium unum esse aut ens.

Impossibile est species praedicari de propriis differentiis aut genus si-
ne suis speciebus.

Co.xi. Omne unum indiuisibile est aut secundum quantitatem aut se-
cundum speciem prius aut & principalius qd' est indiuisibile secundum speciem.

Omne indiuisibile aut indiuisibile est secundum quantitatem: aut secundum
speciem & prius est quod secundum speciem.

In quibus prius & posterius est secundum aliquid comae praedicatum de ipsis: non
est possibile in his aliquid esse praeter praedicatum: ut si prima species nu-

merorum est dualitas: non erit numerus aliquis praeter species numerorum

In indiuiduis non est hoc prius illud posterius. *.s. in natura*

Vbi hoc melius illud uero peius semper quod est melius prius est. *.s. natura:*

Principium & causam oportet esse praeter res quarum est principium &
possibile ab eis separatum esse.

Ex lectione nona & comento. xii.

Inquantum unum aliquid & idem: & inquantum uniuersale aliquid est. *Ad quod
singularia reducuntur* in tantum omnia singularia cognoscimus.

Impossibile est generasse praeter singularia.

Sensibilia omnia corrumpuntur & in motu sunt.

Si sempiternum nihil est nec generationem esse possibile est.

Ex non ente generari aliquid impossibile est.

Motus nullus est infinitus: sed omnis motus est finis aliquis.

Generari non est possibile quod impossibile est esse.

Non est possibile ponere domum praeter domum particularem.

Ex lectione .x. & co. xiii.

Non omnia sunt unum quorum substantia. *id est species una:* sed mul-
ta & differentia.

Co. xiiii. Numero unum aut singulare dicere nihil differt: dicimus enim
singulare numero unum uniuersale uero qd' in his singularibus est.

EX.III.LIBRO META:

Ex lectione .xi. & co. xv.

Fabulose sophisticantibus non est dignum cum studio intendere:
Non eadem sunt principia corruptibilium & incorruptibilium.
Omnia corruptibilia corrumpuntur in ea ex quibus sunt.

Ex lectione .xii. &

Co. xvi. Superficies & linea aliquantulum addita faciunt maius: aliquantulum
autem nihil punctum uero & unitas nullatenus faciunt maius.

Co. xvii. Puncta & lineas & superficies non contingit fieri neque corrupti
& similiter se habet circa nunc & tempus.

Ex lectione .xv. co. xyiii.

Potentia est prior actu *in eodem.*

Possibile esse nunc est ens.

Co. xx. Nihil communium hoc aliquid significat sed tale siue quale sub
stantia uero hoc aliquid est.

Vniuersales sunt omnium scientiarum.

Propositiones ex quarto libro metaphysicæ Aristotelis.

Ex lectione prima & commento primo.

Si scientia aliqua *s. metaphisica* quæ speculatur ens in quan
tum ens: & quæ huic insunt secundum se.

e Nulla scientiarum particularium intendit uniuersaliter de ente
in quantum ens: sed partem eius abscondentes aliquam: circa hoc spe
culantur suum accidens per se.

Quoniam prima principia & extremas quærimus causas nobis entis in qua
rum ens primæ causæ sunt accipiendæ.

Co. ii. Ens multis dicitur modis: sed ad unum dicitur & unam aliquam
naturam: & non æquiuoce: sed quemadmodum salubre omne ad sanitatem

Aliqua quia sunt substantiæ entia dicuntur alia uero quia passionibus sub
stantiæ: alia quia uia ad substantiam: aut corruptiones: aut priuationes: aut
qualitates: aut effectiua aut generatiua substantiæ sunt: entia dicuntur.

Non ens esse non ens dicimus *thomas quod non diceretur nisi negationi
aliquo modo esse competere.*

Non solum eorum quæ secundum unam rationem dicuntur est unius scientiæ
speculari: sed etiam dictorum secundum diuersas habitudines ad unam natu
ram: sicut salubrium omnium una est scientia *s. medicinalis.*

Ubiq; proprie & principaliter primi est scientia ex quo pendent *s. secundum
esse* & propter quod dicuntur.

Substantia est primum ens ex quo alia pendent.

Omnis unius generis sensus unus: & una scientia:

EX.III. LI. META.

Ex lectione.ii. & comento .iii.

Ens & unum idem sunt: & una natura: eo quod se adinuicem consequuntur sicut principium & causa: sed non unum ratione.

Idem ē unus homo & homo: & ens homo: & nō diuersum aliquid ostendunt scd'm dictionē repetitam ens homo: & homo: & unus homo: quia non separantur nec in generatione nec in corruptione.

Cuiuscunq; substantia unum est non scd'm accidens similiter aut & ens.

Quot unius sunt species tot & entis.

De quibus est quod quid est sciētiæ metaphysicæ est speculari: & de eodē & de simili & aliis talibus.

Omnia contraria reducuntur in primum unum.

Co.iii. Tot sunt partes philosophiæ primæ quot partes substantiæ.

Ex lectione tertia:

Vnius scientia est opposita speculari.

Vni opponitur pluralitas

Negatio est duplex aut simpliciter dicta quia scilicet non inest hoc illi: aut alicui generi. **.i. negatio in genere**

Alicuius absentia negatio est: in priuatione uero subiecta quædam fit natura de qua dicitur priuatio.

Differētia quædā cōtrarietas ē: differētia aut diuersitas.

Non si multipliciter dicitur aliquid sunt diuersæ scientiæ: sed si nec secundum unum **.i. uniuoce** nec ad unum rationes referuntur **sicut .i. est in analogicis** diuersæ tunc sunt scientiæ.

Ex lectione.iiii. & co.v.

Philosophi primi est de oībus posse speculari: Sicut numeri in quātū numerus sunt propriæ passiōes sic & entis in quantum ens & unius in quātū unum sunt quædam propria: & ea sunt de quibus est philosophi perscrutari ueritatem.

Dialectici & sophistæ eandē subinduūt figurā philosopho primo.

Sophistica apparens solum est sophia.

Dialectici disputant de omnibus.

Circa idem genus uersatur sophistica & dialectica cū philosophia: sed differt a dialectica mō potestatis **.i. uirtute** a sophistica uero uitæ proære si **idest proposito uel electione**:

Est dialectica temptatiua de quibus est philosophia sciēs: & sophistica est apparens ens uero non.

Co.vi. Omnia entia aut sunt contraria aut sunt ex contrariis

Non est geometriæ speculari quid est contrarium: aut perfectum: aut unū aut ens aut idem aut diuersum: nisi ex suppositione.

Ex lectione.v. & co.vii.

Primis principiis utuntur omnes scientiæ in tantum uero utuntur in quātū

EX. III. LIBRO META:

eis sufficiens est: hoc autem est quantum continet genus de quo demonstrationes ferunt ipsa scientia.
Nullus particulariter intendendum de ente nititur dicere de primis principiis aliquid si uera sunt aut non.
Philosophi primi est de omnibus syllogisticis principiis perscrutati.

Ex lectione sexta & commento. viii.

Congruit maxime cognoscentem circa unumquodque genus: habere dicere firmissima illius generis principia.

Diffi. Firmissimum omnium principium est circa quod mentiri impossibile est: & non conditionale est & uenire habenti necesse est.

Co. viii. Idem simul inesse & non inesse eidem secundum idem est impossibile: omnium firmissimum est principiorum.

Non est necesse quare aliquis dicit hanc existimare.

Contraria est opinio opinioni quare est contradictionis.

Omnes demonstrantes in hanc reducunt suas demonstrationes ultimam propositionem: **impossibile est idem simul esse & non esse:** naturalis

namque principium est & dignitas aliarum dignitatum hac omnium.

Totaliter omnium esse demonstrationem est impossibile: nam infinitum prederet.

Est ineruditio non cognoscere quorum oportet querere demonstrationem & quorum non oportet.

Est demonstrare elementum primum principium.

Derisio est querere rationem ad nullam habentem rationem in quantum non habet rationem.

Ex lectione septima & co. xi

Contra negantem prima principia oportet accipere pro principio significare aliquid nomen: & ipsi & alii.

Non unum significare nihil significare est.

Non significantibus nominibus aufertur disputare secundum ueritatem & ad se ipsum.

Nihil contingit intelligere non intelligentem unum.

Co. xii. Interrogante aliquo si uerum est dicere hominem hoc esse aut non respondendum est unum significatum & non addendum quia magnum uel parum.

Impossibile est omnia accidentia numerare cum sint infinita. **ex textu comenti.**

Co. xiii. Omnino destruunt substantiam & quod quid erat esse qui dicunt affirmationem & negationem simul esse ueram.

Co. xiiii. Prædicatio accidentalis nisi duos modos complectitur.

Significare substantiam est quia non aliud aliquid a significato inest ipsi.

Accidens non accedit accidenti.

Co. xv. Potestate ens & non endelechia **in actu** indefinitum est **uel** **secundum text. co.** quod est in potentia & non est in actu est sine termino.

Co. xvi. Et si ipsa negatio firmum aliquid sit & notum notior utique erit affirmatio.

matio quam opposita negatio:
Non entia nulli pronuntiabunt aut intelligent

Co.xvii. Quādo affirmatio uera est negatio falsa ē. & quādo negatio uera: affirmatio falsa.

Ex lectione octaua & co. xviii.

Si homines nō sunt scientes sed opinantes multo magis curandum erit eis de ueritate: quēadmodū infirmo existente: quā sano de sanitate.

Opinans in cōparatione ad scientē nō salubriter disponitur ad ueritatē
Non similiter mentitus est qui quattuor quinq; opinatus est & qui mille: quia alter minus: quare magis uerum dicit.

Ex lectione nona & co. xxi.

Ens dupliciter dicitur. Actū & potētia.

Potestate contingit simul inesse eidem contraria actū uero non.

Dignificamus aliquā substantiā esse cui nec motus existit: nec corruptio: nec generatio omnino.

Ex lectione. x. &

Co. xxi. Verum non pluralitate iudicari oportet nec paucitate.

Si oēs laborauerint aut oēs desipuerint: duo autē uel tres sani sint aut i

tellectū habeāt hos qdē uideri laborare & desipere cōtinget: alios uero nō

Co. xxii. Heraclitus opiat ē nō oportere dicere: sed digitū mouebat solū

Ex lectione. xi.

Abiiciens habet aliquid eius quod abiicitur: & eius quod fit necesse ē aliquid esse & omnino si aliquid corrumpitur existet aliquid ens: & si fit ex quo fit & a quo generantur: necesse est esse & non esse infinitū.

Non est idem permutare secundū quātitatē & scd'm qualitātē.

Secundum speciem omnia cognoscimus: (uel scd'm textum co.) omnia cognoscuntur per formas & scientia nō est tantum per quātitatē.

Co. xxiii. Circa nos sēibilis loco i gnātiōe & corruptiōe pseuerat solū ēs.

Quod est quaedam natura immobilis credendum est.

Ex lectione. xii. &

Co. xxiiii. Sēsus nō ē falsus pprii obiecti: sed phātasia q nō ē idē sensui.

Co. xxv. De coloribus credēdū est iudicio uisus non gustus: de saporibus uero gustus non uisus.

Vnusq; sēsus i eodē tpe circa idem nūq; dicit simul ita & nō ita habere: sed nec i altero tpe circa passiōē dubitat sed circa id cui accidit passio

Quod necessariū nō cōtingit aliter & aliter se habere.

Sensus non est suimet sed est alterius prāter sensū: q quod prius esse sensū necesse est sicut mouens moto prius est natura.

Ex lectione. xiii. & Co. xxvi.

Demōstratiōis pīcipii nō ē demōstratio: neq; rō q rē dā ē ubi nō ē rō.

Non oīa eidem apparere contingit: neq; ipsi semper eadem: sed multoti

EX.V. LIBRO METAPH.

ens cōtraria scđm idem tempus.

Co.xxvii. Vnum refertur ad unum & determinatum.

Contraria simul inesse eidē non contingit.

Impossibile est contradictionem simul esse ueram de eodem.

Contrariorum alterę nō minus est priuatio q̄ in aliis oppositis.

Diffi. Priuatio est negatio substantiæ ab aliquo determinato genere.

Contradictionis medium nihil esse contingit sed necessarium est dicere aut negare unum de unoquoq̄.

Falsum ē dicere ens non esse aut non ens esse.

Verum est dicere ens esse & non ens non esse.

Duplex est medium .s.p participatiōem quemadmodum albi & nigri palidum: aut per negationē: ut hoīs & equi lapis.

Nō est permutatio nisi in contraria & media.

Co.xxviii. Qui nō possunt soluere rōnes cōtētiosas annuentes oratiōi: confirmant uerum esse quod syllogizatum est.

Diffinitio est illa quæ significat rem necessario **(textus comenti.**

Principium ostendēdi in oībus rebus est ex diffinitione.

Diffi. Ratio cui nomen est signum diffinitio est.

Co.xxviii. Necessē est contradictionis alterā partē esse uerā.

Primum mouens est imobile: quod semper mouet quod mouetur.

Propositiones ex quinto libro metaphysicæ Aristotelis

Ex lectione .i. & comento .i.

Principium dicitur primō unde aliquid mouebitur primum: ut longitudinis & uia.

p Secundo dicitur unde optime fiet unumquodq̄: ut doctrinæ nō a primo rei principio aliquando incohandæ: sed unde facillime quis addiscet.

Tertio quod priō generatur i existēte: ut nauis sedile: & domus fūdamētū

Quarto unde sit primum non in existente: & unde primū motus natus ē initiari & permutatio: ut puer ex patre & matre: & bellū ex cōuitio.

Quinto cuius per uoluntatem mouentur quæ mouentur & mutantur q̄ mutātur ut scđm ciuitates: principatus & tyrānides principia dicuntur & artes: & harum architectonicæ maximæ.

Sexto unde cognoscibilis ē res primum principium dicitur rei: ut demonstrationum suppositiones.

Totiens & causæ dicūtur quotiēs: principia. oēs enim causæ p̄cipia sūt.

Principioꝝ aliq̄ sūt intrinseca aliq̄ extrinseca: q̄ pp & natura principium est: & elementa: & mens & uoluntas: & substantia: & finis

Multorum & cognitionis & motus sunt principium: etiā bonū & malū

Ex lectione secūda & comēto.ii.

Causa dicitur primo ex quo fit aliqd i existēte ut aēs statuae.

Secundomō dicitur species & exemplar: hāc autē est ratio ipsius q̄cquid erat esse: & partes quā in ratione sunt.

Tertiomō dicitur unde principiu motus primū aut quietis: ut consiliator cā est: & pater pueri: & omnino efficiens facti.

Quartomō dicitur ut finis: hoc autē est qd' est cuius cā: ut sanitas ābulādi.

Accidit eiūsdē esse multas causas non scd'm accidēs: sed nō eodē modo.

Causae sūt adinuicem causae: ut laborare cā est sanitatis & hāc laborandi: sed non eodem modo.

Idem quandoq; cōtrariorū est causa: ut absentia gubernatoris deperditionis: cuius erat praesentia causa salutis. utrūq; uero & praesentia & absentia causae sunt ut mouentes:

Comēto.iii. Suppositiones conclusionis causae sunt ut ex quo: sicut & materia factorum.

Causarum alia est prior: alia posterior: ut sanitatis medicus & artifex.

Causarum alia per se: alia per accidens: ut statuae alter statuēfactor alter polycletus: quia accidit statuēfactori polycletum esse: & cōtinentia polycletum sunt causa per accidens: ut homo: & animal.

Causarum per accidens aliae sunt propinquius aliae remotius: ut si albus & musicus causa dicuntur statue & non solum polycletus aut homo.

Causarum quaedam sunt in potētia quaedā in actu: ut ipsius aedificari aedificator aut aedificans.

Causarum alia simplex alia composita: ut statuēfactor: & polycletus statuēfactor.

Causae singulares i actu simul sūt & non sunt & ipsa & quorum sunt causae: ut hic medens cum hoc cōualecente: quae autē sunt scd'm potētiam nō semper sūt simul: corrūpūtur enim nō simul domus & aedificator.

Ex lectione.vi.comento.iiii.

Elementum dicitur ex quo componitur res primo in existente: & indiuisibili specie in aliam speciem existente: & in quod diuiditur res ultimo.

Cui differentia inest & genus sequitur: sed cui genus non omnino differentia. quare uniuersale magis est genus.

Ex lectione.iiii.& comento.y.

Natura dicitur primomō nascentiū generatio.

Secundomō id ex quo generatur primo qd' nascitur in existente.

Tertiomodo dicitur unde motus principium est in quolibet entiū scd'm naturam: & est in ipso in quātū ipsum existit.

Nasci dicuntur quaecunq; habent augmentum per alterum in tangendo & connasci aut adnasci: ut embrya.

EX LIBRO .V. META.

Differt conuascētia a tactu: in tactu enim nihil præter tactum alterum necesse est esse: in simul aut natis est aliquid unum in ambobus qd facit i loco tactus simul nasci: & unū esse sed in continuū. & quātū: sed nō qle
Quartomodo dicitur ex quo primo aut ē aut fit aliquid entium sed in naturam informe existente: & imutabili a sua propria potestate: ut statue æ natura dicitur & uasorum ligneorum lignum.

Quintomodo natura dicitur substantia idest forma secundum naturam existentium.

Nihil dicimus habere naturam: nisi habeat speciem **idest formā substantialem** & formam **idest figuram**.

Secundū naturā est: qd ex materia & forma est: ut animalia & eorū partes: Natura dicitur materia prima: & hoc dupliciter: aut quæ ē ad aliquod genus prima: ut opum æ reorū æs: aut totaliter **i. simpliciter** ut foris aq.

Species & substantia quæ est finis generationis dicitur natura:

Secundum metaphoram oīno oīs substantia natura dicitur: propter hoc q natura: quædā substantia est.

Primo natura & proprie dicta est substantia **i. forma** quæ est principium motus habentium in se in qtu ipsa: materia uero quia ē huius susceptiua natura dicitur esse

Generatiōes dicuntur natura q sunt motus a forma.

Ex lectione .v. & comento .vi.
Necessarium dicitur primomodo sine quo non contingit uiuere quæ si concausali: ut respirare & cibus animali necessariū: & namq sine his impossibile est esse.

Secundomodo dicitur necessarium sine quo bonū nec cōtingit eē aut fieri: aut aliqd malū expellere aut puari: ut bibere medicinā: ut nō labores

Tertiomodo dicitur uim faciens & uis ipsa.

Diffi. Violentum est præter impetum **i. inclinationem** & uoluntatē impediens & prohibens.

Necessitas uiolentiæ non aliquid est increpabile recte: contraria enim est motui sed in uoluntatē & cogitationem.

Quartomodo dicitur necessarium quod nō cōtingit aliter se habere: & secundum hoc alia oīa dicuntur aliquantulū necessaria:

Demonstratio necessario est: quia nō cōtingit aliter se habere: si demonstratum est simpliciter.

Necessariorum alia sunt quorum altera est causa essendi necessaria: ut. sc. cōclusiōes: alia uero quorum nulla est causa: sed propter hæc alia sunt ex necessitate ut scilicet principia.

Si qua sunt sempiterna & immobilia nihil illis est uiolentum nec etiam præter naturam

Ex lectione .vi. & comento .vii.

EX .V. LIBRO META.

Vnum dicitur aliud simpliciter aliud scđm accidens : scđm accidens quidem ut coriscus & musicus.

Co. viii. Secundū se unum primo aliqua dicuntur eo qđ cōtinua sūt. Magis sunt unū cōtinua natura: quā arte continua.

Diffinitio. Continuum dicitur cuius est unus motus secundum se : & non est possibile aliter.

Motus dicitur unus qui indiuisibilis est secundum tempus. Secundum se continua sunt quæcunq; nō tactu sunt unum.

Reflexā lineam & angulum habentem: unam & non unam dicimus: quia cōtingit nō simul eē motū eius & simul: rectæ uero motus sēp simul.

Comēto. viii. Secundo modo dicitur unum secundum se: eo quod subiectum sit specie indifferens: indifferens uero est quorum indiuisibilis species secundum sensum.

Secundo modo dicuntur unum quorum subiectum non diuiditur secundum formam: & illa non diuiduntur secundum formam quorum formæ non diuiduntur secundum situm: & subiectum aut primū aut ultimum: ut aqua dicitur una & uinum unum cum non diuidantur secundum formam **ex textu comenti.**

Comento. x. Tertio modo quorum genus unum est differens oppositis differentiis ut equus & homo. & prope istum modum dicuntur unum quorum materia una.

Isoceles & isopleuros sunt una & eadem figura: sed nō idē triāgulus.

Comento. xi. Quarto modo quorumcunq; ratio quam qđ quid erat esse dicit indiuisibilis est a ratiōe alterius significante qđ qđ erat esse eius: Secundum se omnis diffinitio diuisibilis est.

Quinto modo quorum omnino intellectus est indiuisibilis intelligens quod quid erat esse: & non possunt separari neq; tempore: neq; loco neq; ratione: & maxime hæc unum sunt.

Vniuersaliter quæcunq; non habent diuisionem inquantum non habēt: sic unum dicuntur.

Linea circuli maxime una lineæ quia tota & perfecta est.

Co. xii. Vni esse principium alicui numero: est esse.

Prima mensura principium est: nam quo primo cognoscimus hæc est prima mēsurā cuiuscunq; generis.

Principium cognitionis in una quaq; re: est unū: & non unum in omnibus generibus est idem **ex textu comenti.**

Diffi. Indiuisibile scđm quātitatem & sine positione dicitur unitas: qđ aut est indiuisibile & positionem habēs dicitur punctum.

Diffi. Quod est diuisibile scđm unū dicitur lineæ: qđ uero scđm duo superficies: omnino uero tripliciter diuisibile scđm quātitatem corpus: Alia scđm numerū sunt unum: alia scđm speciem: alia scđm genus: alia

EX.V. LIBRO META.

secundum analogiam:

Numero sunt unū quoque materia est una: specie ueroque quo ratio est una: genere quorum eadem figura prædicationis: scđm proportionem uero quæcūque se habent ut aliud ad aliud: & semper posteriora priora sequuntur: ut quæ numero sunt unū & spē sunt unū: sed non e contra.

Ex lectione.vii.Comēto.xiii.

Ens dicitur dupliciter hoc quidem secūdu accidens illud uero secūdu se. Scđm accidens tripliciter dicitur ens ut iustū eē musicum dicimus **ideft quando accidens p̄dicatur de accidente** & hominē musicū **ideft q̄ndo accides de subiecto** & musicum hoēm .i. q̄ndo subiectū de accidente.

Comēto.xiiii. Secundum se entia primō dicuntur quæcūque significāt figuras prædicationis.

Quot modis aliquid prædicatur tot modis aliquid significatur:

Secundomodo ens esse **ideft essentiam** significat quia uerum **ideft ueritatem**: non esse autem quia non uerum: sed falsum.

Tertiomodo esse & ens significat aliquid dicibile potestate: uel actu ut mercurium in lapide dicimus esse potestate.

Ex lectione.viii.& Co.xv.

Substantia dicitur primomodo simplicia corpora: ut terra: & ignis: & uniuersaliter corpora ex his consistentia: quia non de subiecto aliquo dicuntur: sed de his alia.

Secundomō quodcūque fuerit causa existendi inexistens talibus quæ nō dicūtur de subiecto aliquo: ut anima animalis.

Tertiomō dicitur quod quid erat esse rei.

Aduerte q̄ in arabica translatione textus correspōdens huic textui uidelicet eadē dicūtur scđm accides usq; ad capitulū de priori qđ est nona & decima lectio scđm expositionē sancti thomæ: nō iuenitur: neq; ē aliquod cōmentū Auerois quāobrē hic nō notantur cōmēta

Ex lectione.viii.

Eadem dicuntur scđm accidens tripliciter: ut album & musicū idem: q̄a eidem accidunt: & homo & musicum: quia alterum alteri accidit: musicum autem homo: quia musicum homini accidit.

Omnia hæc prædicata non uniuersaliter dicūtur: non est enim uerum dicere omnis homo idem & musicū. scđm se ex

Vniuersalia ideft de uniuersalibus prædicata uniuersaliter istunt .i. **insunt uniuersalibus** accidentia uero non scđm se de uniuersalibus sed ratione singularium simpliciter dicuntur.

Socrates non est in multis: propter q̄ non omnis socrates dicitur: quem admodum omnis homo.

Secundum se dicuntur eodem sicut & unū: & enim quorum materia una aut specie aut numero eadem dicuntur: & quorum substantia una.

Identitas unitas quædam est aut plurium secundum esse: aut quando intellectus utitur uno ut pluribus: ueluti quando dixerit ipsum ipsi idem: nam ut duobus utitur eodem.

Ex lectione. x.

Diuersa dicuntur quorum species sunt plures: aut materia aut ratio substantiæ: & oïo eidem oppositè dicitur diuersum.

Differentia dicuntur primomodo quæcūq; diuersa sunt: & in aliquo uno conueniētia nō solū numero: sed & ēt specie aut genere: aut pportioe.

Scd'omodo differentia dicuntur **i. cōmuniter** quoq; ē diuersum genus.

Contraria & quæcūque habent in substantia diuersitatem: dicuntur differentia **idest propriissime.**

Similia dicūtur q̄ idem passa & plura idem passa aut diuersa: & quorum qualitas una.

Secundum quæ alterari contingit contrariorum: horum quod plura habet: aut magis propria ipsius huic illud est magis simile ut aer igni similis est quam aqua.

Opposita dicūtur cōtradictio. cōtraria ad aliquid priuatio & habitus.

Ex quibus & ad quæ ultima **i. termini** ut generationes & corruptiones & quæcūq; non contingunt simul adesse amborum susceptibili: hæc opponi dicuntur: aut ipsa aut ex quibus sunt.

Contraria dicuntur primomodo quæcūq; non possunt simul adesse eidem differentium scd'm genus **ut grauitas & motus circularis.**

Scd'omō q̄ plurimū differūt eorū q̄ sūt in eodē genere **ut .f. albū & nigrū.**

Tertiomodo quæ plurimum differunt in eodē susceptibili **ut sanum & egrum** aut simpliciter aut scd'm genus: aut scd'm speciem.

Quartomō q̄ plurimū differūt eorū quæ sūt sub eadē potestate **ut .i. cōgruū & incōgruū sub grāmatica** & illa quoq; differētia maxima.

Alia dicuntur contraria **.f. secundario modo** hæc quidē in talia contraria habere habitudinē alia uero in talium susceptiua esse: alia quia sunt actiua & passiua in potētia talium: aut q̄a sunt agentia & patientia actu aut quia sunt contrariorum adiectiones aut acceptiones: aut habitus aut priuationes talium contrariorum.

Quoniam ens & unum multipliciter dicitur sequi est necesse & alia multipliciter dici quæcūq; scd'm hæc dicuntur: quare & idē & diuersum: & contrarium multipliciter dicuntur: ut sic diuersum sicut ens & unū secundum decem prædicamenta diuidatur.

Diuersa specie dicuntur primomodo quæcūq; eiusdem generis existentia: non sub inuicem sunt: ut scientia & albedo.

Secundomodo quæcūq; in eodem genere existentia differentiam habent **.i. per differentiam diuiduntur**: ut bipes & quadrupes.

Tertiomō q̄cūq; in sba cōtrarietate habēt ut albū & nigrū: hō & equus.

EX.V.LIBRO META.

Cōtraria diuersa sūt spē adiucē: aut oīa aut principaliter dicta:
Quartomodo quorūcūq; in finali generis specie rōnes diuersæ sūt: ut hō
& equus indiuidua genere sunt & rationes eorū diuersæ.
Quintomodo q̄cunq; in eadē substantia etiā **i. accidētia** differētiā habēt

Ex lectione. xi. & co. xvi.

Prius dicitur quod est propinquius principio dēterminato.
Priora dicūtur scd'm locū i exstēdo pp̄quius aut natura alicui loco dter
miato: ut medio aut ultio: aut sicut euēit: qd' uero rēotius ē posterius ē
Alia scd'm tps: aut quia remotiora a nō: ut in factis: aut in eo quod pro
pinquius nunc: ut in futuris.

Alia scd'm motū. pp̄quius. n. priō: mouēti ē prius: ut puer uiro.

Mouens & generans principiū est quoddā simpliciter

Alia scd'm potestātē: excedēs. n. potestate prius est: tale uero ē cuius scd'm
præuoluntatē sequi necesse est alteri: & ē uoluntas principium.

Alia scd'm ordinē: hæc aut sunt quæcūq; ad aliquid unum dēterminatū
distant scd'm rōem ut perastata **i. qui astat iuxta regem & tricoftata i.
qui est tertius ab eo.**

Alio mō dicitur prius quod cognitione est prius: quod & simpliciter pri
us est: hoc autē aliter & quæ scd'm rationem & quæ scd'm sensum: nā
scd'm rōnem uniuersalia sunt priora: secundū autē sensum singularia.

Aliomodo dicitur prius scd'm cognitionem: ut accidēs toto prius ut mu
sicum musico hoīe: non enim erit rō tota sine parte:

Aliomodo dicūtur priora cognitiōe priōrē passionē: ut rectitudo lenita
re: hoc enim lineæ scd'm se passio est illud uero **i. lenitas** superficiēi.

Alia scd'm naturā & substātiā: ut q̄ cōtingūt eē sine aliis & illa nō sine illis
Substantia prius est accidente natura.

Alia dicūtur priora scd'm potētā: alia scd'm actū: ut potestate quidē dimi
diatas toto: & q̄libet ps toto & materia & forma: scd'm actū uero poste
rius sunt: nā dissoluto toto scd'm actū erunt.

Modo quodā oīa prius & posterius dcā: scd'm hæc duo ultima dicuntur.

Ex lectione. xii. & co. xvii.

Potētia dicitur primomodo principiū motus & mutatiōis i altero i q̄tū
alteri **i. potētia actiua** ut ædificatiua potētia est q̄ nō existit i ædificato
sed ars medicinalis existit i medico sanato: sed nō inquātū sanatū.

Secūdomō potētia dicitur p̄cipiū motus & mutatiōis ab altero in quā
tum alterum **i. potentia passiva.**

Tertiomō dicitur potentia ut bene hoc efficiatur: aut scd'm uolūtātē: quā
doq; n. solū ambulātes aut loquentes nō bene aut: aut ut uolunt non
posse loqui dicimus: uel ambulare similiter & in pati dicimus.

Quartomodo quicūq; habitus scd'm quos impassibilia oīo: aut imuta
bilia. aut nō facile i prius mobilia: potentiæ dicūtur.

Franguntur aliqua & coterentur & curuantur: & oio corrumpuntur: non p
posse: sed per non posse: & deficere in aliquo.

Impotētia est priuatio potentiae: & talis principii sublatio qdā: qle dicta ē
potētia: aut uniuersaliter: aut apto nato habere: aut qndo aptū natū est
habere n. n. dicūt similiter ipossibile gnare pueg: aut uig: aut eunuchū

Impossibile dicitur cuius cōtrariū ex necessitate neg: ut diametrū cōmen
surabile esse costae qdrati ē ipossibile: qā falsū qd tale: cuius cōtrariū
nō s. olū uerū: sed ex necessitate uerum.

Cōtrariū huic possibile ē qndo nō necesse fuerit cōtrariū falsū eē: ut sede
re hoīem possibile: nō. n. ex necessitate nō sedere hoīem est falsū.

Quae scdm potētiā dicuntur oīa dicitur per respectum ad unā potētiā po
tētiā. *factiuam* hac aut est principii mutatiōis i alio inqntū aliud.

Ex lectione. xiii. & co. xviii.

Quantū dicitur qd est diuisibile i ea q insunt: quorū: utrūq: aut singulum
unū aliquid aut hoc aliquid natū est esse.

Quantū si fuerit nūerabile dī multitudine si mēsurabile dicitur magnitudo
Multitudo dicitur q ē diuisibilis pōtate i nō cōtinua magnitudo uero q
est in continua.

Magnitudo q ad unū diuisibilis est lōgitudo q ad duo latitudo q ad tria
profunditas.

Alia dicūtur scdm se quāta alia scdm accidēs ut linea quantū aliquid est
secundum se: musicum uero per accidens

Eorū q scdm se sūt qta alia sūt scdm sbam ut līea: nā i rōe eius q qd ē dicē
te qntū qd existit: alia uero sūt passiōes & habitū talis sbae: ut multū & pau
cū: pductū & breue: latū & strictū: pfūdū & humile: grauē & laue.

Magnū & parū: maius & minus: scdm se & adiuicē dcā sūt quāti passio
nes secundum se trāfferuntur autem & ad alia hac nomina.

Motus & tpus & huius quāta quādā dicuntur & cōtinua: eo q illa diuifi
bilia sunt quorum sunt passiōes:

Per magnitudinē motus est quantus: tēpus uero per motum:

Ex lectione. xiiii. & co. xyiii.

Quale dicitur unomodo differentia substantiae: ut quale animal est homo
respondetur bipes: equus uero quadrupes.

Scdmō dicūtur qlia ut mathematica & imobilia sicut numeri quales di
cuntur: ut compositi.

Tertiomō dicūtur qlia qcuq: passiōes earū q mouētur sbae: ut calor & al
bedo & grauitas: & qcunq: talium scdm q mutari dicuntur corpora.

Quartomō dicitur qle scdm uirtutē & uitium & oio bonum & malum.

Virtus & uitium passionum ps qdā sunt. differētias. n. ostēdunt motus &
actus scdm quos faciunt aut patiuntur aut bene aut prauae.

Ex lectione. xv. & co. xx.

Ad aliquid alia dicuntur scđm quantitātē: ut duplū ad dimidium: multi-
plicatum ad multiplicati partem: & excedens ad excessum.

Alia scđm actiones & passionē: ut calefactiuū ad calefactibile: & omne
actiuum ad passiuum.

Alia scđm mensurationem: ut mensurabile ad mensuram: scibile ad sci-
entiam: & sensibile ad sensum.

Omnis numerus commensurabilis est alteri numero.

Cōtinēs ad cōtētū est qđ est tantum & amplius hoc aut indeterminatū ē.

Equale & simile & idem relatiue scđm unitatem dicuntur.

Eadem sunt quorum una est substantia: similia uero quorum qualitas est
una: equalia uero quorum quantitas est una.

Vnum numeri principium est & metrum.

Relatiua actiua & passiuā dicuntur dupliciter: unomodo scđm potentiā
actiuā & passiuā: ut calefactiuum ad calefactibile quia potest alio
modo scđm actiōes potentiā: ut calefactiēs ad id qđ calefit tāq agēs.

Eorū q̄ sunt ad aliquid scđm numerū sunt actiōes nisi scđm similitudinē

Eorū quæ sunt ad aliquid scđm potentiā scđm tempora dicuntur ad
aliquid: ut quod fecit ad factū: & facturū ad faciendū.

Quædā dicuntur relatiua secundum priuationem potentiæ: ut impossi-
bile quæcunq; sic dicuntur ut inuisibile.

Relatiua scđm numerum & potentiā dicta omnia: ad aliquid sunt eo
quod ipsa ad aliud dicuntur: sed nō ex eo solū qđ aliud ad ipsa: mensu-
rabile uero & scibile & intellectuāle: eo solū qđ aliud ad ipsum dicitur.

Non est intellectus relatiue dictū ad hæc cuius est intellectus: bis enim idē
dictum utique erit.

Illa dicuntur ad aliquid scđm aliud primomō si ipsorum genera sunt ra-
lia: ut medicina est eorū q̄ sunt ad aliquid: quia ipsius genus scientia est
eorū quæ sunt ad aliquid.

Secundomodo si concreta dicuntur ad aliquid: ut æqualitas quia æqua-
le: & similitudo quia simile.

Tertiomodo si accidens eius: ut hō dicitur ad aliquid quia ei accidit du-
plum esse quod est ad aliquid.

Ex lectione. xvi. & comento. xxi.

Perfectū dicitur primomodo cuius non est extra accipere ullā particulā
eius: ut tempus perfectum uniuscuiusq; dicitur extra quod non est ac-
cipere tempus aliquod quod sit huius temporis pars.

Secundomō dicitur pfectū scđm uirtutē: qđ bene se habet: nō habens ex-
cedentiā scđm suū genus: ut pfectus medicus & perfectus fistulator: quā-
do scđm spēm proprie uirtutis in nullo deficiunt.

Trāfferētes pfectū ad mala dicimus latronē pfectū: quoniā & bonū dici-
mus ipsum.

Virtus ē pfectio qdā: unūquodq. n. tūc pfectū ē & īpā oīs tūc pfecta qdo scdm spēm pprie uirtutis nulla d'fecerit p'fone eius quā debita ē scdm naturā magnitudinis.

Tertio modo ī quibus est finis studiosus hāc dicuntur pfecta: secundum habere enim finem pfecta dicuntur.

Quoniam finis ultimorū aliquid est ad praua trāsferētes dicimus pfecte corruptū esse quando nihil deest corruptionis: quā propter & mors scdm metaforā dicitur finis quia ambo ultima.

Secundum se dicta pfecta dupliciter dicuntur: alia quidem quia scdm bñ ī nullo deficiunt nec hyperbolē. **i. excessū** habēt: nec extra ē aliqd accipe alia uero scdm qd nō habēt hypbolē ī unoquoq. gnē ne a qd ē ex

Ex lectione. xvii. & co. xxii.

Terminus dicitur quod est cuiuslibet ultimum & cuius extra nihil est accipere primi terminati: & cuius infra oīa sunt primi.

Terminus dicitur primo quodcūq. fuerit in specie magnitudinis aut habentis magnitudines & finis cuiusq.

Secundomodo dicitur illud ad quod est motus & actus: & non aquo & qndoq. ambo & a quo & in quod dicuntur termini.

Tertio modo dicitur illud cuius causa sit aliquid.

Quartomodo dicitur substantia cuiuslibet & q. quid erat esse cuiq. cognitionis enim hic terminus: si autem cognitionis & rei.

Quot modis principium dicitur & terminus: & adhuc āplius: principium enim terminus quidā est sed terminus nō oīs principium.

Co. xxiii. Scdm quod dicitur multipliciter unomō spēs & substantia cuiuslibet rei: ut scdm quod aliquid per se bonum dicitur.

Scdmō dicitur ī quo p'rio aptum natū ē fieri aliquid ut calor ī superficie:

Tertio mō oīo ipsum scdm quod quotiens & causa existet: nam secundū quid euenit aut cuius causa dicitur.

Quartomō dicitur d' eo quod secundum positionē ut secundum quod stetit aut uadit: hāc namq. oīa positionem significāt & locum.

Secundum se multipliciter dicitur unomodo quod quid erat esse unicuiq. ut calias est per se quod quid erat esse caliam.

Aliomō q. cūq. ī eo qd qd est existit: ut aīal calias scdm se: nā ī rōe calias iest aīal: aīal. n. quoddā calias est.

Scdmō si ī ipō ostēsum est esse p'rio: aut ī aliquo ipsius ut superficies alba scdm se: & uiuēs scdm se hō: aīa. n. ps qdā ē ipm hōis ī p'mū ē q. uiuere.

Tertio modo cuius non est aliqua alia causa: hōis. n. scdm se multae sunt causae: ut aīal bipes: at tamen scdm se homo est homo.

Quartomodo quacūq. soli insunt in quātū solū quia sepatū scdm se.

Ex lectione. xviii. & xxiii.

Dispositio dicitur habentis partes ordo aut scdm locum. **sicut. s. est situs**

EX. V.LI.META:

aut scđm potētiā & sic ē priā spēs q̄lītatis aut scđm spēm .i. figurā & sic est differētia ī gnē q̄lītatis positionē .n. oportet qđā eē : sicut & ipsum nomen ostendit : dispositio .

Co.xxv Habitus dicitur unomō tāq̄ actio qđā habentis & habiti: ut actus quidam: aut motus:

Quando hoc facit illud uero fit est factio ītermedia: sicut & habentis uel itē & habite uestis intermedius est habitus.

In infinitū uadet: si habiti fuerit habere habitum.

Secundomō habitus dī dispositō scđm q̄ bñ uel male dispōitur dispōitū

Habitus etiam dicitur si est pars dispositiōis talis .**Itotius**: qua propter & partium animæ uirtus habitus quidam est.

Co.xxvi Passio dicitur primomō qualitas secundum q̄ alterari contingit ut album & nigr̄: grauitas & leuitas: & quacūq; talia:

Secundomodo harum qualitatum actiones & alterationes etiam.

Tertiomodo harum alteratiōum magis nociuæ alteratiōes: & motus: & maxime tristes & nociui passionēs dicuntur

Quartomodo magnitudines calamitatū & tristium passionēs dicuntur:

Ex lectione .xviii. & co.xxvii.

Priuatio dicitur unomodo si nō habet aliquid natoq; haberi: etiā si nō ipsum natū sit habere: ut oculis priuari dicitur planta.

Scđmō si aptū habere aut scđm ipm aut scđm genus nō hz: ut aliter hō cæcus priuari uisu dicitur: & talpa hoc qđē scđm genō illd' uero scđm se

Tertiomō si aptum natū qñ aptū natū habere: & ī quocūq; fuerit: & scđm qđ & ad quod & sicut: si non habet priuari dicimus:

Quartomodo cuiuscunq; per uim ablatio priuatio dicitur

Quot ēs ab eo qđ ē a puatiua particula negatiōes dicuntur totiēs & puatiōnes: nā iāq̄le dicitur nō habēs aq̄lītātē aptum natum habere.

Priuari ēt dicitur qđ turpiter habet: ut iniūbile eo qđ turpiter habet colorē & ēt in eo qđ paḡ habet ut nō ignitū: hoc at ē & prauæ aliquomō hfe:

Et qđ nō facile aut nō bene habet priuari dicitur ut īsecabile dicitur nō solum quia non secatur: sed quia non facile: aut non bene.

Et ēt oīo nō habere: cæcus .n. nō dī monocus sed qđ ā bobus nō hz uisū Inter bonum & malum iustum & iniustum est medium.

Co.xxviii Habere dicitur unomō ducere scđm suā naturā: aut scđm suū ipetū pp qđ & febris dicitur habere hoīem: & tyrāni ciuitates .

Scđmō ī quo aliqd extiterit ut ī pprio susceptibili: ut aēs spēm statuae: & īfirmitatem corpus:

Tertiomō ut cōtinēs cōtētū: ut lagena hūidū & sicut ēt totū habet partes

Quartomō prohibens scđm suū ipetū aliquid moueri aut operari habere dicitur ipsum: ut columpnæ pōderosa supra posita:

Ex lectione .xx. & co.xxviii.

Ex aliquo dī eē unomō ex qđ ē sicut ex mā & hoc dupliciter aut scđm p̄mū

gñs ut oia liq factibilia ex aq: aut scdm ultiaz spēm: ueluti ex ære statua
Secundomō ut ex prio mouente pñcipio: ut conuitium est ex quo pugna
hoc enim est principium pugnae:

Tertomō dñ ex aliq pposito ex mā & forma: ut ex toto ptes & ex iliade & sus
Forma est finis: perfectum uero habens finem.

Quartomō dñ ut ex parte spēi spēs: ut hō ex bipede & syllaba ex elemēto
Aliter est cōposita syllaba ex elemēto: & statua ex ære hæc .n. ē substantia
cōposita ex sensibili mā: syllaba at est spēs cōposita ex speciei mā:

Alia q dicūtur fieri ex aliq si fiāt scdm ptē aliq illis ut ex patre & mñe puer

Alia dñt fieri ex aliquo post qd fit: ut ex die nox: qā hoc post hoc & hæc di
cūtur qā trāsmutationē exiucē hñt: alia uero dicūtur ex eo q scdm tps
cōsequēter solū fiāt: ut ex æqnoftio nauigatio qā post æqnoftiū fiebat:

Pars dicitur unomodo in quā diuiditur quantum quantacūq sit illa.

Co. xxx. Semper ablatum a quanto in quantum quantum pars illius di
citur: ut trium duo pars dicuntur aliquid.

Aliomō dñ ps q talia mēsurat solū pp q duo n sūt triū ps: s; ipso qtor.

Tertiomodo in quā diuiditur spēs sine qntitate: hæc partes illius dicun
tur quare species generis dicuntur esse partes.

Quartomō dicuntur partes in q diuiditur aut ex quibus componitur ali
quod totum: ut spere erea æs pars est.

Quitomō dicūtur ptes q sūt i rōe unūq; ostēdēte pp q genō spēi ps dñ

Co. xxxi. Totū dicitur cuius nulla pars abē ex quibus constituitur totū na
tura: & est continens cōtēta ut unum aliquid sint illa.

Totū dicitur dupliciter aut qā unūquodq cōtēto: & est illud totū ut to
tū uniuersale aut quia ex partibus fit illud totū: ut totū integrale.

Cōtinuū & finitū. **pñctū & totū** est qñ unū aliqd ex pluribus ptibus ē q i
sunt maxime quid potētia. si aut nō saltē i actu. **ut. i. ē totū aggregatū.**

Cōtinuū & magis sunt tota q sunt natura q quæ sunt arte talia.

In qto habente principium mediū & finē: quorū nō facit pō differentiam
oē dicitur quorū uero facit totū dicitur: quorū uero nā eadē manet trāf
positiōe pñū facta forma uero nō: et totū & oē dicūtur ut cæra & uestis

Co. xxxii. Colobon dicitur totū cōtinuū trūcatū i partes iæqles cuius sba
remanet & cuius partes dissimiles sunt: & cuius positio facit differentiā
ut calix colobon dicitur si auris uel extremitas aliqua fuit truncata.

Ex lēctione. xxi. & co. xxxiii.

Genus dicitur primomō si sit generatio cōtinua spēm eādē habentiū:
ut si dicatur genus hoīum donec est generatio cōtinua: ipsorum.

Secundomō aquo sunt primo mouēte ad esse: sic. n. dicuntur hellenes:
græci ab hellenæ **pyrrha & deuchalionis filio** primo generante.

Magis gnā a gnānte qā mā dicūtur: dñr tamen & a fœmina: ut a pyrrha.

Tertiomō ut superficies figuræ gñs superficialium: & solidum solidorū
& hoc est quia subiicitur differentiis. b iiii

Quartomodo q̄ in rationibus primum inest quod dicitur in eo quod quid est cuius differentia dicuntur qualitates:

Diuerſa gnē p̄rio dicuntur quorū diuerſum eſt p̄mum ſubiectū: & nō q̄ ſoluitur altere i altere: nec abo i idē unde ſpēs & materia diuerſe gnē ſūt

Secundomō q̄cunq; ſecundū diuerſam figuram cathēgorie entis dicuntur

Co. xxxiii. Falfum dicitur primomodo res falſa: & hoc eſt per nō cōponi aut per ipoffibile eſſe cōpōi: ſicut diamet̄ eē ſimet̄: aut te ſedere ſtāte

Secundomodo dicuntur falſa quæ ſunt quidem entia: & apta uideri aut qualia non ſunt: aut quæ non ſunt: ut umbre apparētes & ſomnia.

Diffinitio dicitur falſa dupliciter: aut quæ eſt nō entium: aut q̄ eſt alterius uera q̄ eius cuius eſt: ut que circuli falſa eſt trigoni.

Cuiuslibet diffinitio eſt una quæ eſt eius quod quid erat eſſe:

Hō dicitur falſus q̄ p̄mptus & electiuus eſt falſæ rōnum: nō propter ali quid aliud: ſed propter id ipſum & qui aliis eſt falſæ factor rōnum.

Voluntarie claudicans deterior in more nō uoluntarie claudicante

Co. xxxv. Accidens dicitur primo quod iēſt alicui: & uer̄ ē dicere: ſed nō ex neceſſitate neq; ut i pluribus ut aliquis fodiens foſſam theſaurum i uenit & hoc eſt accidens fodienti foſſam.

Accidens primomodo non eſt aliqua cauſa determiata ſed cōtingens:

Secundomō dicitur quod iēſt alicui ſcd̄m ſe: nō tamē i ſba eius eſt: ut tri angulo iē duos āgulos habere & hæc accidentia cōtingit ſēpiterna eē.

Propoſitiones ex. vi. libro metaphyſicæ Ariſtotelis:

Ex lectione prima & comento primo.

N ſcīa metaphyſicali principia & cauſæ q̄runtur entiū iqtū entia.

Omnis ſcientia intellectualis participans aliquid: intellectualis circa cauſas & principia eſt aut certiora aut ſimpliciora.

Nulla ſcīa a metaphyſica tractat de ente iqtum eſt ens: nec de ipſo quod quid eſt aliq̄ rōem ſcīa: ſed aliæ ſenſu ſunt facientes ipſum manifeſtum aliæ per ſuppoſitionem accipientes quod quid ē.

Nō eſt demōſtratio ſbæ nec eius qd̄ qd̄ eſt: ſed qdā alius mod̄ oſtēſiōis.

Si ē aut nō ē genus circa q̄ uerſantur aliæ ſcīæ a metaphyſica nihil dicūt. Eiufdem rōnis eſt manifeſtare: quod quid eſt: & ſi eſt.

Phyſica ſcientia eſt circa talē ſubſtantiam in qua eſt principium motus & ſtatus: & neq; eſt actiua neq; factiua ſed theorica.

Factiua ſcīa i faciente p̄ncipium eſt quod eſt aut it̄lectus: aut ars: aut potentia quædam.

Actiua p̄ncipiū ē in agente p̄reſis. **i. electio.** Idē ē agibile & eligibile

Phyſica eſt circa tales ens quod eſt poſſibile moueri & circa ſubſtātiā q̄ ſecundum rationem ut in pluribus nō eſt ſeparabilis a materia **dicūt ut**

de quo ē p̄m

phyſica

in pluribus propter intellectum de quo physica aliquo modo considerat.
Omnis scientia aut est actiua: aut factiua aut theorica.

Co.ii. Diffinitio: hæc diffiniuntur ut simum *i. cum materia sensibili*, illa vero ut concavum *i. materia intelligibili*, differunt autem hæc quia simum diffinitum est cum materia *i. sensibili*, concavum uero sine materia *i. sensibili*.
Physica diffiniuntur sicut simum: nullius. *i. ipsorum* sine motu est ratio & semper habent materiam.

De anima quædam speculativa est physici quæ non est sine materia.
Si est immobile aliquid & separabile & sempiternum est theoricæ id nosse non tam me physici nec mathematici sed potius ab eis *videlicet metaphysici*.
Physica circa inseparabilia est a materia: sed non immobilia: mathematica autem quædam circa immobilia quidem sunt sed inseparabilia secundum esse: prima uero scientia circa separabilia & immobilia est.

Tres sunt phyæ theoricæ *i. speculativæ*. *i. physica mathematica & theologia i. metaphysica.*

Si alicubi aliquid diuinum existit: in natura entis immobilis & a materia separati existit.

Honorabilissimam scientiam: oportet circa honorabilissimum genus esse.
Theoricæ aliis sciis practicis considerabiliores sunt metaphysica aut theoricis

Co.iii. Philosophia prima est uniuersalis: quia prima & huius erit speculativa quod quid est: & quæ insunt enti in quantum ens.

Ex lectione secunda & co. quarto.

Ens uniuersaliter dictum dicitur multipliciter. primo modo dicitur quod est secundum accidens. secundo modo quod est ut uerum & non est ut falsum. tertio modo cuius sunt figure categoriæ. quarto modo quod est potestate & actu diuisum.

Nulla est circa ens per accidens speculatio. illa namque scientia est studiosa de eo.
Entia per accidens infinita sunt.

Ens secundum accidens aliquid nomine solum est: & propinquum non enti.
Entium generatio est et corruptio: eorum uero quæ sunt secundum accidens esse non est unde accidens propinquum est non enti.

Co.v. Quæ ex necessitate non sunt nec semper: sed secundum magis hæc sunt principium & causa eius quod est secundum accidens.

Quod non est semper nec secundum magis est hoc dicimus secundum accidens.
Eorum quæ sunt per se quandoque sunt potentia actiua: eorum uero quæ secundum accidens nulla ars: nec potentia est determinata: nam eorum causa causa est secundum accidens

Co.vi. Scientia omnis aut est eius quod est semper: aut eius quod est secundum magis quare palam non est accidentis.

Oportet diffiniri aut per semper aut per magis.

Ex lectione tertia & comento septimo.

Principia & cognabilia & corruptibilia sunt sine generari & corrupti *dest sine generatione & corruptione effectuum*. si. n. non hoc est ex necessitate omnia erunt:

EX.VII.LIBRO META

Eius quod sit & corrumpitur: non secundum accidens *i. per se*: causam aliquam necesse est esse.

Sēp tpe ablato a finito tpe: ueniet usq; ad ipsum nunc.

Cā entiu p accidēs usq; ad aliqd uadit picipiū: hoc at nō adhuc ad aliud

Ex lectione quarta & co. octauo

Ens significat qsi ueg & ens qsi falsū & hoc scdm cōpositiōē & diuisiōē
Ueg affirmationē in cōposito habet *i. i. termis cōiunctis ut hō & al* ne
gationē uero i diuincto *ut. f. hō & asinus* falsum uero oppositum.

Intellectus intelligit duo simul ut non simul dicitur in eo quod consequenter se habet: sed in unum aliquid fieri.

Ueg & falsū nō sūt in rebus: ut ueg sicut quoddā bonū & falsū malū: sed i mēte. circa uero simplicia: & qd quid est non sunt nec ēt i mente

Cōplexio & diuisiō est i mente: & nō in rebus: & tale ens qd est ueg est al
tege ens a ppe entibus q sūt quid est *i. substantia* aut quale: aut quantū
aut quid aut aliud quā copulat & diuidit mens.

Ens ut accidēs: & ut ueg est: ptermittendū ē *i. a metaphyfico* quoniā hu
ius cā est i definita. illius uero *f. ueri* mentis aliqua passio est causa.

Ens per accidēs & ueg sunt circa reliquum genus entis *f. per se* & non
ostendunt aliquam naturam entis: extra ens per se existentem.

Propositiones ex septimo libro metaphysicæ aristotelis.

Ex lectione prima & co. secundo.

Primum ens est quod quid est quod significat substantiam.

p Alia a sba dicuntur entia eo qd sunt taliter entis *i. f. bā* ut hæc qdē
qlitates entis illa uero quātitates: alia passiones uel aliquid tale.

Co. iii Nihil ipsoq; accidentium est nec scdm se aptum natum nec separari possibile a substantia:

Co. iiii Substantia est principium oīum entium: notitia: rōe & tempore.

Necesse est in uniuscuiusq; accidentis ratione: substantiæ rōem esse.

Scire tunc singula putamus quando quid est cognoscimus magis quam quando quale aut quantum aut ubi:

Co. vi Nobis maxie: & primum & solū de sba speculādū est. quid est.

Videtur maxime substantia in existere manifestissime corporibus.

Ex lectione secunda & comento septimo.

Di Subiectum *i. prima substantia* est de quo alia dicuntur & illud ipsum non adhuc de alio: & maximæ uidetur esse substantia subiectū primū
Subiectū primum uno modo materia dicitur: & alio mō forma tertio uero quod ex his est.

Si forma materia est prior & magis ens: & ipso quod ex utrisq; est *i. com.*

posito prior erit: propter eandem rationem
Co.viii. Dico materiā: q̄ scđm se nullatenus neq; quid neq; quātitas neq;
 aliud aliquid dicitur quibus ens est determinatum.

Priuationes formarum insunt materiæ secundum accidens:
 Esse separabile & hoc aliquid i esse uidetur maxime substantiæ ppter spe-
 cies & quod ex ambobus est: substantia uidebitur esse magis q̄ materia.

Co.viii. Compositum posterius est materia & forma.

Co.x. Disciplina sit oibus per minus: nota naturæ: ad nota magis.

Quæ sunt singulis nota & prima multotiens sunt debiliter nota: & parum
 aut nihil entis habent.

Ex lectione.iii. & co.undecim o:

Nō est superficiiei esse .i. de essentia albam esse: licet .i. per se p̄dicetur neq;
 compositum ex utrisq; ut superficiem albā esse .i. de eēntia sup̄ficiiei
 in q̄ rōe ip̄m .i. p̄dicatū dicēte nō ierit .i. subiectū hoc .i. p̄dicatum est
 qđ quid erat esse singulis .i. subiectis. & uult dicere quod illa sunt d̄ rōe
 alicuius q̄ p̄dicantur per se & i eo: rōe nō ponitur subiectū sicut aīal ē
 de rōe hoīs quia de eo per se p̄dicatur: & i rōe aīalis nō pōitur hō: nō
 at sic est de risibili: unde scđm Ag: nulla ppria passio est de essentia sibi.
Co.xii. Quod qđ erat esse est illud quod erat esse aliquid unde non est nī-
 si eius quod est aliquid.

Quādo aliud de alio dicitur ut .i. accidēs d̄ sbo non est quidē hoc aliquid
 ut albus homo non est hoc aliquid sed q̄le: hoc.n. substātiis iest solū:

Cox.iii. Quod quid erat esse est quoq; cūq; rō est diffinitio.

Diffinitio nō ē nomen cū rōe idem significans. oēs.n. rōes termī .i. diffi-
 nitiones essent est.n. nomen cuiuslibet rōi sed diffinitio erit si p̄mi alicu-
 ius est .i. significet aliquid per se dictum unde arma gerēs qđ significat
 idem cum armigero diffinitio non est.

Quod quid erat esse nō erit ulli sed speciebus solum:
 Spēs nō dicuntur scđm participationem. & passionem neq; ut accidens:

Co.xiii. Rō aliq̄ erit cuiuslibet alio: a spēbo qđ significat nomē d̄clarās

Ex lectione quarta.

Diffinitō sicut & qđ qđ ē multipliciter d̄ & .n. qđ qđ ē: unomō significat
 s̄bam & hoc aliqd̄ aliomō q̄cūq; p̄dicamēto: ut q̄titatē: q̄litatē & s̄tia
 Sicut ens existit i oībo p̄dicamētis: sed nō similiter: sed huic qđ p̄mū illis
 uero coīter: ita & qđ quid est simpliciter qđ s̄bæ iē aliquo uero mō aliis
 Sicut de non ente logicæ dicunt quidam esse non ens: nō simpliciter: sed
 non ens sic & qualitatem esse quid.

Co.xv. Primo & simpliciter diffinitio & quod quid erat esse substantiæ
 est & nō solū substantiæ: sed & alio: similiter est ue: tamen nō p̄mo

Co.xvii. Nō cōtigit ostēdere sepatim accidētia copulata .i. p̄pas passiōes
 sine proprio subiecto. sicut album sine hoīe contingit sed non foemi-
 ninum sine animali.

EX. VII. LI. META.

Co. xvii. Solius substantiæ est diffinitio. nam si aliarum est categoriæ: necesse est ex additione esse.

Ex lectione quinta & co. xx.

Quod quid erat esse est substantia eius cuius est quod quid erat esse. In dictis scdm se semp necesse est esse idē qd qd erat eē & cuius ē qd qd erat esse & si sunt separata ab inuicē hoc non erit & hæc nō erunt entia scia cuiuslibet in hoc cōsistit ut sciatur: quod quid erat illi esse.

Co. xxi. Scdm accidens dictum albū pp duplex significate nō ē neq; dicere q idē sit quod quid erat esse eius: & ipsum. nā hōi & albo hōi nō idē est passioi autē idē. **i. quod quid est albi hōis nō est idem albo hōi rōe subiecti sed tamen est idem albo.**

Quod quid erat esse & id cuius est nō solum sunt unū: sed & rō eadē ipōe

Ex lectione sexta & co. xxii.

Eorū q fiunt hæc quidē a natura fiunt: hæc at ab arte: alia uero a casu.

Oīa quæ fiunt ab aliquo fiunt: & ex aliquo & aliquid: & aliquid dico secundum quālibet categoriam.

Generatiōes naturales hæ sunt quæ generato ex natura est.

Oīa quæ fiunt aut a natura: aut ab arte: habent materiam.

Di. Quod est possibile ad esse & non esse in unoquoq; est materia.

Ex quo. i. materia est natura & scdm quod **i. forma** est natura: & a quo **i. agēs** ē scdm spēm dca natura quia est eiusdē speciei hæc autem in alio secundum numerum. homo namq; hominem generat.

Generationes aliæ a naturalibus dicuntur factiones.

Oēs factiōes sunt aut ab arte aut a potestate. **i. a uiolentia** aut a mēte: & harū qdā fiūt & a casu & a fortuna similiter ut in factis a natura.

Co. xxiii. Ab arte fiunt quocunq; spēs est in aīa & speciem dico quod quid erat esse cuiusq; & primam substantiam. **i. formam.**

Cōtrariorū modo quodam eadem species est in materia.

Accidit modo quodam ex sanitate fieri sanitatē: & domum materiam habentem ex domo sine materia.

Ars medicinalis & ædificatoria est species sanitatis & domus:

Generationū & motuū i artificialibus: hæc quidē actio intelligentia uocatur q icipit a principio & spēs. **i. q ē aīa** q uero ab ultimo itelligentiæ. **i. ad quod intelligentia teriatur qd. i. est pmū i executiōe** uocatur factio

Co. xxiiii. Ex necessitate ante generatum pexistit materia generati: & pars quæ in ratione est uidelicet forma.

Co. xxvi. Ex ligno fit statua aut ex lateribus domus: si quis ualde ispexerit non utiq; simpliciter dicet quia oportet fieri ista permutato ex quo fiunt sed non permanente pp q ita dicitur domus ē latera & nō lateres

Ex lectione septima & co. xxvii.

Species aut quocunq; oportet uocare in re sensibili formam nō fit.

nec est eius generatio neq; sit quod quid erat esse rei generate: forma enim est quod in alio sit aut a natura: aut ab arte: aut a potestate. Oportet diuisibile eē sp qd sit ita q; una ps sit materia altera uero forma In omni generato materia inest.

Co. xxviii. Si sit substantia præter particulares: nō erit hoc aliquid: sed quale qd significabit & non determinatum.

Spēs si sūt aliquid pter singularia ad gnatiōes & substātiās nō sūt utiles. In physiciis generās tale est quale generatū: nō tamen idē: neq; unū numero: sed unū specie nisi præter naturam fiat: ut equus mulum.

Quod cōe est super equū & asinū nō est nominatū proximum genus: & sub hoc continetur & mulus:

Omnis species quæ est in his carnibus & in his ossibus: est aliqd singulare ut calias & socrates: & diuersa est pp materiam: idē uero specie.

Ex lectione. viii. & comento. xxviii.

Materia quæ est principiū generationis in facere & fieri aliquid eorū q; sūt ab arte: ē i q; existit aliq; pars rei uidelicet aptitudo ad formā artificiatū q; est in materia: & iā ē aliqua pars artificiatū: quia sine ea esse non pōt

Co. xxx. Omnia sūnt quōdāmodo aut ex uniuoco .f. totaliter quēadmodū naturalia aut ex parte uniuoco ut domus ex domo quæ .f. ars ē in artifice aut ex generante habente partē .f. formæ nisi scdm accidens fiat

Co. xxxi. Quēadmodū in syllogismis oīum principiū est sūa: nā ex quod quid est syllogismi .f. demonstratiui sunt & in operatiuis generationes sunt ex quod quid est idest ex specie artificiatū. similiter & his quæ natura constituta sunt se habet: nā sperma facit sicut quæ ab arte: habet enim potestate speciem: & a quo: sperma est aliquāliter uniuocum (si non oratio sit) non enim omnia sic oportet quærere: ut ex homine hō & n. foemina sit ex uiro: & mulus ex non mulo.

Comētator. co. xxxi. Dixit Aristoteles in libro de aīalibus .f. in scdo dē generatione animalium quod uirtutes quæ sunt in seminibus similes erunt intellectui scilicet quia agunt actiones intellectuales. & istæ uirtutes assimilantur intellectui in hoc qd non agunt per instrumētū corporale & in hoc differunt istæ uirtutes generatiuæ quas medici uocāt formatiuas a uirtutibus naturalibus quæ sunt in corporibus animalium istæ enim agunt non actione intellectus operatiui: sed agunt per instrumenta & membra propria: uirtus autem formatiua non agit per membrum proprium & ideo dubitat Galenus: & dicit. nescio utrum ista uirtus sit creator an non. Sed uniuersaliter non agit nisi per calorem qui est in semine: non ita q; sit forma in eis sicut anima in corpore naturalis: sed ita q; sit inclusa in eis sicut anima est inclusa in corpore cælesti. ideo Aristo. magnificans hanc uirtutem attribuit eam principiis diuinis non naturalibus.

EX.VIII.LIBRO META.

Quorū materia pōt a se ipsa moueri hoc motu quō spmā mouet possunt fieri a cāu: quorū uero nō ea impossibilia sūt fieri aliter q̄ ex ip̄is .f. seibus
Co. xxxii: Nō solum ostendit rō de substātia nō fieri formā sed de oibz categoriis. nō. n. q̄le: sed q̄le lignum: nec q̄tum sed q̄tū lignum aut aīal. Proprium substantiæ est q̄ necesse est præexistere semp̄ alteram substātiā actu existētem quæ facit .f. generationem ut aīal p̄existit si fiat aīal: q̄le uero & q̄tum non necessarium est præexistere nisi potestate solum.

Ex lectione. viii. & co. xxxiii:

Diffinitio ratio est & ois ratio partes habet.

Vt rō ad rē & pars rōnis ad partem rei similiter se habet.

Totius cōpositi materia ps est: formæ autē nō: ut totius statuae pars est æs eius autem qd̄ ut species dicitur statuae non.

Co. xxxiiii Dicēdum est ad spēm ptinere qd̄ cōuenit unicuiq; in q̄tum habet spēm sed materiale nunq̄ ad spēm ptinere scdm se est dicēdum: q̄ re circuli rō nō habet rōem q̄ est incisionum: sed syllabæ habent rōem elemētoꝝ. nā elemēta partes sunt syllabæ q̄tum ad spēm: nō scdm materiam: incisiōes uero partes sunt circuli ut materia qui. .f. qd̄ circulus sit actu diuisus i semicirculos accidit huic circulo non inq̄atū circulus littere autem nō accidunt syllabæ.

Cōpositoꝝ diffinitionibus ierit ptium materialium rō formæ uero diffinitionibus nō oportet inesse si nō fuerint simul sumptæ cum materia unde organicum ponitur in diffinitione animæ.

Equiuoce dicitur circulus d̄ circulo simpliciter & d̄ circulo singulari: quia nō ē pprium nomen singuloꝝ sicut. .f. ē ppriū nomē singuloꝝ hoīum

Ex lectione. x. & co. xxxv.

Quæcūq; sunt rōis ptes & i q̄s diuiditur rō hæ sunt p̄ores aut oēs aut qd̄d
Quæcūq; sunt partes ut materia i q̄ diuiditur totum ut i materiam sunt posteriora: und̄ semicirculis circulo diffinitur: q̄cūq; uero sūt ptes rōis & substātiæ: scdm rōnē priora sunt aut oēs aut qd̄d quō est aīal & aīa: Aīa est sba & spēs & qd̄ quid erat eē corpori organico uniuscuius. n. .f. cor poris organici pars si bene diffiniatur: non sine ope diffinietur: quod non existit sine sensu.

Digitus aīalis quocūq; mō se habens non est digitus: sed equiuocus est qui mortuus est:

Hō & equus & quæ ita sunt i singularibus sed uniuersaliter nō sūt forma solum: sed simul totum quoddā ex hac .f. determinata materia & ex hac forma ut uniuersaliter. singularia uero ex ultia materia uidelicet idiuiduali

Diffinitiois partes sunt quæ sunt speciei solum.

Diffinitio est ipsius uniuersalis: non singularium.

Singularia abeuntia ab actu sensus nō palam utrū sunt aut nō sed semp̄ dicuntur & cognoscuntur ratione uniuersalis.

Materia ignota est secundum se:

Materia alia sensibilis alia intellectualis: sensibilis quidē ut *as* & *q̄libet* mobilis materia: intellectualis uero *q̄* in sensibilibus existit nō inq̄tum sensibilia ut mathematica.

Ex lectione .xi. & co. xxxviii:

Sine mota non est diffinire aīal: quare nec sine partibus corporalibus.

Nō oī mō hoīs est ps manus sed potēs opus pficere: q̄re aīata existēs ē ps

Aīa est forma: corpus autem materia: hō uero aut aīal qd ex utrisq; est ut uniuersaliter: socrates autem & coriscus ut particulariter.

Nō solum de materia oportet scire physicum sed et d forma & magis.

Co. xli. Quæ sunt sicut materia aut cōcepta cū materia i ipis nō est idē qd qd ē & cuius ē neq; i illis q̄ scdm accidēs sunt unū ut socratē & musicū

Ex lectione .xii. & co. xxxxi:

Genus nō participat differentiis simul .n. idem contrariis participaret: nā differentiæ contrariæ sunt quibus diuiditur genus.

Oportet esse unum quæcunq; in diffinitione ponuntur.

Diffinitio rō qdam est una: & unius alicuius oportet ipsam esse rationem

Substantia cuius est diffinitio unum quod & hoc aliquid significat.

Co. xxxxi. Nihil est aliud i diffinitione q̄ genus primum & differentiæ: alia uero genera .i. media sunt genus primum & cū hoc .i. genere p̄rio cōprehensē differentiæ. sicut aīal est substantia cum aīato & sensibili.

Genus nō est simpliciter p̄ter eas q̄ sunt generis species: aut si est ut materia est: uox .n. genus est & materia litterarum.

Diffi. Diffinitio est rō ex differentiis unitatem habens.

Tot species .i. specialissime erunt quot differentiæ individuales.

Finalis differentia substantia rei erit & diffinitio. .i. tota.

Diffi. Diffinitio ratio est quæ est ex differentiis. .i. tātum & ex finali hage scdm rectum diuisarum. .i. per se & non a latere & p̄ accidens.

Ordo non est i substantia rei quare non oportet itelligere hoc quod prius illud uero posterius.

Ex lectione .xiii. & co. xxxxi:

Substantia dicitur sicut subiectum. .i. materia & quod quid erat esse. .i. forma & quod ex hiis est. .i. compositum & uniuersale. .i. scdm quosdam.

Subiectum dupliciter subiicitur aut ut hoc aliquid & ens actu: ut animal passionibus aut ut materia actu. .i. formæ substantiali.

Co. xxxv. Substantia uniuscuiusq; propria est ei & non inest aliis: uniuersale uero commune est: unde uniuersale non est substantia.

Uniuersale dicitur quod pluribus inesse natum est.

Quoq; una substantia est & quod quid erat esse unum & ipsa sunt unum:

Co. xxxvi. Substantia dicitur quæ nō de subiecto dicitur & uniuersale d subiecto aliquo dicitur semper.

Co. xxxvii. Impossibile est hoc aliquid & substantiam: si est ex aliquibus non ex substantiis esse & ex eo quod est hoc aliquid: prius enim erit non substantia substantia & hoc aliquid: quod est impossibile.

Nec ratione nec tempore nec generatione passiones possibile est priores esse substantia: erunt enim separabiles.

Co. xxxviii. Nihil universaliter existentium est substantia: & nullum communiter praedicatorum significat hoc aliquid sed quale.

Co. xxxviii. Impossibile est substantiam ex substantiis esse in existentibus sic ut actu: duo namque sic actu nunquam sunt unum actu: sed si potestate duo fuerint: erunt unum.

Actus idest forma separat idest distinguit.

Ex lectione. xlii. & co. li.

Animal in equo & homine ratione unum est.

Co. liii. Quaecumque ita dicuntur substantiae sicut composita: horum est corruptio quia & generatio rationis aut idest quiditatis non est ita corruptio ut corrumpatur. scilicet per se quia nec ipsius est generatio: non enim fit quod quid erat esse domus: sed haec domus.

Formae uel quiditates sine generatione & corruptione **idest sine hoc quod generentur & corrumpantur** sunt: & non sunt.

Substantiarum sensibiliu singularium nec diffinitio nec demonstratio est quia habent materiam **scilicet indiuidualem** cuius natura talis est ut contingat esse & non esse **illud scilicet quod ex ipsa componitur**: quia propter corruptibilia omnia singularia ipsorum sensibilia sunt.

Sicut non contingit scientiam quandoque ignorantiam esse ita nec demonstrationem nec diffinitionem esse contingentium: sed opinio est contingentis aliter se habere.

Non sunt manifesta corruptibilia scientiam habentibus: cum a sensu abscesserint: & saluatis rationibus **i. speciebus** eorundem in anima: non erit ipsorum nec diffinitio amplius nec demonstratio.

Ideam nullam est diffinire quia de numero singularium idea est ut dicunt **scilicet platonici** & separabilis.

Co. liiii. Necessarium est ex pluribus nominibus esse diffinitionem: nomen autem unum tantum non faciet ignotum enim erit diffinitum.

Nomina posita in diffinitione communia omnibus **scilicet singularibus** necesse est esse: & alii in esse singulari.

Partes diffinitionis sunt priores ipso diffinito secundum esse: hoc enim non e contra auferetur.

Co. lvi. Animatorum partes & quae sunt animae. **i. partes** potentia sunt omnes quando totum fuerit unum & continuum natura sed non ui aut completatione: tale namque unum est orbatum. i. contra naturam

Co. lvii. Vnius est una substantia: & quorum substantia una numero &

ipsa sunt unum numero.

Nec unum nec ens contingit substantiam esse rerum sicut nec elemento esse aut principio. *i. ratio principii uel elementi* est substantia rei.

Nulli inest substantia nisi habenti ipsam cuius est substantia.

Quod est unum: apud multa non utiq; erit simul: quod autem est cōmune simul apud multa existit.

Nullū uniuersaliū existit prater singularia separatim.

Ex lectione .xv. & co. lvi.

Quæritur propter quid semp sic propter quid aliud. aliquid alii alicui inē ut propter quid homo est musicus: non propter quid homo musicus ē hō musicus: q̄rere. n. propter quid ipsum ē ipsum nihil est quæ rere.

Cū q̄ritur pp quid oportet ipsum quia & ipsū an est manifesta esse.

Indiuisibile & unum ad se ipsum est unumquodq;.

Causa mouens quæritur solum in fieri & corrumpi: finalis uero ēt i eē.

Co. ix Substantia principium & causa est.

Cū q̄ritur propter quid quæritur cā materiæ: hæc aut est spēs q̄ aliquid est in simplicibus substantiis non est quæstio nec doctrina: sed alter modus

quæstionis talium quia. *f. in omni quæstione oportet aliquid esse notum & aliquid quæri qd̄ ignoratur: simplices autem substantiæ uel totæ ignorantur uel totæ cognoscuntur: ut i unomō huius dicitur co. xxi.*

Ex aliquo compositum sic ut unum sit totum sed non ut cumulus. *i. secundum quid*: sed ut syllaba: non est ea ex quibus cōponitur: sicut syllaba non est elementa: nec caro ignis & terra.

Quædam rerum non sunt substantiæ sed quæcunq; sunt substantiæ secū dū naturam. *f. quātū ad esse & natura. f. quantum ad fieri* cōstitutæ sūt

Di. Elementum est in quo aliquid diuiditur: inexistens ut materia: ut syllabæ. a. & b.

Propositiones ex octauo libro metaphysicæ Aristotelis.

Ex lectione prima & ex co. secundo.

Vod quid erat esse est substantia & huius ratio. *f. significatiua* est diffinitio.

Co. iii Sensibiles substantiæ oēs habent materiam.

Est substantia aliter quid materia aliter forma: & aliter cōpositū.

Dico materiam substantiam quæ non est hoc aliquid ens actu: pōtate at ē

Ratio & forma est substantia quia hoc aliquid ens ratione separabile est scilicet a materia.

Compositum dicitur substantia: quia ex his est. *idelicet ex materia & forma* eius solius generatio est & corruptio: & separabile simpliciter est

EX.VIII.LI.META.

Secundum rationem substantiarum alia quidem separabiles *ut .f. mathe-
maticae uel spirituales* alia uero non *ut .f. naturales*

Co.iiii In oibus oppositis mutatiōibus ē aliqd qđ subiicitur mutatiōibus
Materiam existentem subiectum generationis & corruptionis sequuntur
alia mutationes. aliarum uero mutationum aut unam *.f. loci mutatio-
nem* aut duas *quia .f. & alterationem*. hæc non sequitur: non enim se-
quitur si quid habet materiam localem *ut scilicet coelum* hoc & gene-
rabilem & corruptibilem habere.

Ex lectione secunda & co. quinto.

Alia dicuntur differre compositione materie sicut quæcunq; mixtura:
alia autem ligatione. ut capitis ligatura: alia uisco ut liber: alia clauo ut
archa: alia positione ut luminare inferius & superius: alia tempore ut
coena: & prandium: alia loco ut spiritus *idest uenti* alia sensibilibus pas-
sionibus ut durtie & mollitie & raritate & spissitudine: alia in quibusdā
hoge: alia omnibus his & oīo alia supabūdātia: alia defectu.

Differentiæ erunt principia essendi rebus.

Nulla dictarum differentiarum est substantia nec coniugatum *idest affi-
ne* attamen proportionale in quolibet.

Co.vi Actus alius alterius est materie & forma.

Diffinientes per materiam tantum potestate diffinitum dicunt: qui per
formā actū dicūt nō materiā qui uero p utrūq; dicūt eā q̄ ē ex his s̄bam
Ratio quæ per differentias datur speciei *idest forme* & actus est *idest per
tinet ad formam*: quæ uero est ex inexistentibus *idest ex partibus intrin-
secis* materie est magis.

Ex lectione tertia & co. octauo.

Quod quid erat esse speciei *.f. forme* & actui existit idem: nā aīa & aīa esse
idem hōi uero esse & homo non idem: & sic alicui quod quid erat esse
existit idem: alicui uero non.

Formam nullus facit nec generatur: sed efficitur hoc particulare.

Quod sit: sit ex principiis indiuidualibus.

Co.viii Formæ artificialium non sunt substantiæ: nec aliquid per se ip-
sæ: materiam enim utiq; quis ponet in artificialibus substantiam.

Formæ natura constitutæ: sunt substantiæ.

Substantia cuius contingit esse terminum & rationem est composita siue
sensibilis fuerit siue intellectualis: primorum autem ex quibus hæc *sci-
licet substantia* est non est diffinitio.

Aliquid de aliquo significat ratio diffinitiuā: & oportet genus quidem ut
materiam esse differentiam uero ut formam.

Diffi. Co.x Diffinitio numerus quidam diuisibilis est in indiuisibilia.

Quemadmodum a numero ablato aliquo aut addito ex quibus nume-
rus est non adhuc idem numerus est: sed alter quamuis minimum ad

datur aut auferatur: sic nec diffinitio nec quod quid erat esse eadem ad huc erit ablato aliquo aut addito.

Sicut numerus est unus se ipso: ita & diffinitio una.

Quemadmodum nec numerus habet magis & minus: ita nec secundum speciem substantia.

Ex lectione quarta & co. xi.

Eadem est materia. **f. materia prima** ut principium oibus quæ fiunt: & est tamē aliqua propria cuiuslibet.

Fiunt plures materiae eiusdem quando alterius altera fuerit: ut phlegma ex crasso & dulci: si crassum est ex dulci.

Dupliciter fit hoc ex hoc aut quia ex quo fit primum erit: ut ex materia cholera aut quia ex resolutio in principium: ut ex cholera per resoluere choleram in primam materiam.

Cōtingit una materia existente fieri diuersā propter mouentem causam quibusdam uero altera est materia ex necessitate alteris existentibus ut ferra non fiet ex ligno: nec in mouente cā hęc: nō. n. ex lana faciet ferrā

Co. xii. Si materia est altera & mouens & alterum erit quod factum est.

Forma & finis ambo idem sunt.

Quando aliquis q̄sierit quid sit cā alicuius: quoniā pluribus mōis dicuntur causæ oēs oportet causas dicere illi contingentes & proximas.

Corpora cælestia non habent materiam: aut non habent talem qualē generabilia sed solum secundum locum mobilem.

Accidens non est habens materiam. **f. ex qua** sed qđ subiicitur est eius sba

Co. xiii. Quædam sine generatione sunt & non sunt: ut puncta: & totaliter species & formæ.

Quorūcūq; est generatio & transmutatio horum est materia q̄cūq; aut si ne transmutatione sunt aut non: non est horum materia.

Vinū nō est materia aceti nec potentia acetū: nec uiuens potentia mortuus: nisi scdm accidens. & fit acetum ex uino: ut ex die nox.

Acetum est corruptio uini: & huius materia est aqua.

Quæcūq; sic trāsmutatur adiucē **f. scdm ordinē** ad materiā primā oportet redire: ut si ex mortuo fiat aīal ī materiā. **idest ī elemēta** pmo oportet redire: & deinde sic fiat aīal: & acetū ī aq̄ & deinde sic fiat uinum:

Ex lectione quinta & co. xv.

Cā quare qđ pōtate ens actu sit: agēs est ī quibuscūq; est generatio quare & qđ quod quid erat esse eorū sit una diffinitio cā est agens.

Mors alia est sensibilis alia intellectualis.

Semper in diffinitionibus est aliquid ut materia & aliquid ut forma.

Cxvi. Quæcūq; non habent materiam nec intellectualem nec sensibīlē. statim **i. non per aliud** unūquodq; eorum est unum aliquid & non est alia causa essendi unum ulli eorū neq; essendi ens aliquid.

EX.VIII.LI.META.

Statim: non propter aliquid additum ens est aliquid hoc .i. substantia & quale: & quantum: quia propter non inest definitionibus nec ens nec unum. Ultima materia & forma sunt idem & illud .i. materia est ut potentia hoc scilicet forma ut actus.

Unumquodque quod potentia est: & quod actu: unum aliquo modo est

Propositiones ex libro nono metaphysicæ Aristotelis.

Ex lectione prima & commento primo.

Secundum substantiæ rationem alia prædicamenta dicuntur entia & omnia habent rationem substantiæ.

Ens dicitur dupliciter hoc quidem quod diuiditur in eo quod quid idest in substantiam aut qualitatem & in aliis prædicamentis aliud quod diuiditur secundum potentiam & actum uel opus.

Co. i. Omnes potentie principia quedam sunt: & ad primum unum dicitur quod est principium transmutationis in alio in quantum aliud est scilicet ad principium actuum.

Potentia unomodo est potentia paciendi quæ est in ipso patiente principium mutationis passiue ab alio in quantum aliud est.

Potentia alio modo est habitus impassibilitatis transmutationis quæ est in deterius & corruptiones ab alio in quantum aliud: & in his omnibus potentiis inest prima .i. actiua potentie ratio

Potentia faciendi & patiendi est ut una .i. considerando ordinem unius ad aliam & ut alia .i. considerando subiectum earum.

Potentia passiva est in patiente: actiua autem in faciente ut calor in calefactiuo: In quantum uatum est agere uel pati: nihil patitur a se ipso: uni enim unum principium scilicet agendi uel patiendi & non aliud in est.

Co. iii. Priuatio dicitur multipliciter: & enim non habens priuatum dicitur: & aptum natum si non habet aut omnino: aut quando aptum natum est: aut sic: ut puta perfecte.

Ex lectione secunda.

Potentie anime alie sunt irrationabiles: anime cum ratione.

Omnes artes & omnes actiue scientie potentie sunt: principia namque permutatiua sunt in alio in quantum aliud.

Potentie omnes quæ sunt cum ratione contrariorum sunt eadem. ut medicina infirmitatis & sanitatis est causa: quæ uero irrationales sunt una unius tantum est: ut calidum calefaciendi solum.

Ratio eadem ostendit rem & priuationem eius: non tamen similiter sed est existentis magis.

Necesse est eandem scientiam esse contrariorum: & unius quidem secum

dum se .i. per prius alterius uero nō scdm se .ii. p posterius nā negatiōe ne & ablatione ostendit contrarium.

Priuationo est primum .i. principium contrariorum & est ablatio alterius.

Co. iiii. Ipsius beneficiendi potentia sequitur faciendi aut patiendi potentia: hanc uero illa non semper: necesse est enim beneficientem facere: sed solum facientem non necesse est bene facere.

Ex lectione .iii. & co. v.

A edificatorem esse: est esse potentē edificare: similiter & in aliis artibus. Scientia abiicitur aut obliuio aut passio: aut tpe: non utiq; re corrupta.

Co. vi. Potentia & actus alterum sunt.

Di. Co. vii. Est possibile hoc cui si extiterit actus cuius dicitur habere potentiam nihil erit impossibile.

Venit actus nomē qui ad significandum endelechia .i. **formam** est impositus: & ad alia huiusmodi **idest operationes** ex motibus maxime: uidetur enim actus maxime motus esse.

Non entibus non assignatur moueri: nam intellectualia & concupiscibilia esse non entia dicimus: mota uero non: hoc autem est quia non entia erunt actu.

Ex lectione .iiii. & co. viii.

Nihil prohibet aliqd ens possibile esse aut fieri non esse aut nō futurū eē. Non est idem falsum & impossibile: nam te stare nunc falsum quidem & non impossibile.

Co. viii. Si alicuius cōditionalis antecedens est impossibile & consequēs & si consequens & primum **idest antecedens** erit impossibile: & secundum **idest consequens**.

Ex lectione quinta & co. x.

Has potentias necesse est eos qui præexercitati sunt. **i. in earum actibus** habere q̄cūq; consuetudine aut ratione habentur: non tales autē q̄ sunt ī pati .i. **naturales ut sentitue** non est necesse. **i. præexerceri** ut habeantur.

Potentia irrationales necesse est ut possint quando passiuum & actiuum appropinquant. hoc. **i. actiuum** qd facere illud uero pati: rationales uero nō est necesse: sunt enim cōtrariorum: quare simul facerent cōtraria si agerent approximata passiuo sine aliquo determinante.

Potentia irrationales omnes una unius tamen factiua est: rationales autem contrariorum.

Co. x. Necesse est alterum aliquid esse præter potentiam cōmunem ad cōtraria quod appropinquet eam ad alterum faciendum dico autem hoc appetitum aut proæresim. **i. electionem** quod enim desiderabit aliquis hoc faciet quando ut possit extiterit & appropinquauerit passiuo.

Ex lectione sexta & co. xi.

Actus est existere rem non ita sicut dicimus potentia:

EX LI.VIII.META.

Nō oportet oīs rei diffinitionē q̄rere s; cōsiderare d̄ rebo fm puenientiā.
Non omnia entia dicuntur actu similiter.

Ex lectione septima & co. xii.

Possibile est quod ab intellectu uel arte una transmutatiōe actu sit ens ex
potentia ente ut terra nundum potētia est statua pmutata enim erit aēs
Quod sit ex materia dicimus esse non materiam sed materiale. **i. denomi**
natiuent archam non lignum sed ligneam.

In hoc differt uniuersale & subiectum per esse hoc aliquid aut nō esse.
Quacūq; sic p̄dicatur denotiatiue sicut accidentia ultimum sustentans ea
est substantia quacūq; uero non sic. **s. p̄dicantur** sed spēs q̄dam &
hoc aliquid est quod p̄dicatur: ultimum materia est & sba materialis

Ex lectione octaua & co. xiii.

In eodem genere ē ipsa natura ipsi potentia. principium enim motuum
est ipsa natura sicut & potentia: sed nō i alio sed i eodē inq̄tum idem.
Potentia prior est actus rōe & sba tpe uero est quidem ut sic: est at ut non.
Actus prior est potentia rōne: quia necesse est rōnem actui p̄æexistere:
& notitiam actus notitia potentia.

Spē idē est prio tpe agens. **i. ens i actu** q̄ potentia sed idem numero non:
Semper ex potestate ente sit actu ens ab ente in actu.

Impossibile est citharedum citharizare qui non citharizauit nā addiscens
citharizare citharizando addiscit.

Semper eius quod mouetur motum est aliquid.

Ex lectione nona. & co. xv.

Actus est prior potentia subiecta q̄ q̄ generatione posteriora sunt spē &
substantia. **i. perfectione & forma** priora sunt ut uir puero & hō spmate
Qē ad principiū uadit q̄ fit ad finem: nam principiū q̄dā finis est.

Finis potentie est actus & huius grā potentia sumitur nō. n. ut uisum ha
beant uident aīalia: sed ut uideant uisum habent: & theoricam habent
ut speculentur: sed nō speculātur ut theoricā habeant nisi sint addiscen
tes: hii autem non speculantur perfecte.

Materia potentia est donec ueniat ad spēm qm̄ uero actu est tunc est in spe
cie. **i. habet formam.**

Opus est finis scientiæ.

Quorumcūq; aliquid altere est q̄ fit p̄ter usum potentia: hoc actus est
i scō ut aedificatō i aedificato & totaliter motus i eo q̄ mouetur: quoq;
uero nō est aliqd aliud opus p̄ter actionem potentia: in ipsis existit ac
tio: ut uisio in uidente & opera uitæ in aīa quare & felicitas

Semp accipitur actus alius ante alium usq; ad eum actum qui est semper
mouētis principium est in aīa: uitæ enim qualitas quædam est.

Ex lectione. x. co. xvii.

Sempiterna priora sunt corruptibilibus substantia. **i. perfectione.**
Nihil potentia ens sempiternum est.

Omnis potentia **scilicet passiva** simul contradictionis est.

Quod possibile est esse contingit esse & non esse.

Contingens non esse corruptibile est aut simpliciter .**f. secundum substantiam** aut secundum quid .**i. secundum aliquod accidens**.

Nihil incorruptibile simpliciter .**i. scdm sbam** potentia est ens simpliciter: secundum aliquid autem nihil prohibet ut scdm quale aut ubi.

Nihil eorum est in potentia quæ ex necessitate sunt.

Quæ sunt necessaria sunt prima: nam si hæc non essent nihil utiq; esset.

Illæ motus nō est i potētia si qs est sempiternus: & si quid motū sempiternū est nō scdm potētiā motū .**i. potētia ad moueri** nisi und quō .**i. ut**

ab hoc transeat in illud & huius nihil prohibet materiam existere

Semp sol agit & astra & totum cælum: & nō est timēdū q quandoq; stēt neq; laborant hæc agentia: non enim potentia contradictionis i ipsis.

Sba mā & potentia nō actu cā est q corruptibilia laborent cū mouentur

Ex lectione. xi. & co. xviii.

Melior & honorabilior in bonis studiosa potentia est actus

Posse contraria simul existit in eodem: contraria uero impossibile est simul existere in eodem.

Neceffe est in malis finem & actum esse deteriore potentia ad illum.

Nō est aliqd q est malū pter res: postero. n. scdm naturā malū q potentia

In sempiternis nihil est neq; malū neq; peccatū neq; corruptio: qā i eis nō est potentia.

Corruptio de numero malorum est.

Ex lectione. xii. & co. xx.

Potētia etiā ad actū reducta cognoscitur .**f. quomō se habeāt ad ueritatē**,

cā uero huius est qā itellectus actō est qre ex actu potentia cognoscitur

Posterius gnātiōe .**i. tpe** in eodē scdm numeꝝ est actus quam potentia.

Ex lectione. xiii. & co. xxi.

Quod est in actu maxime proprie dicitur aut ueꝝ aut falsum.

Veꝝ i rebo ē cōpōi aut diuidi: und ueꝝ ē diuisū putās diuidi .**ut hoīem nō**

eē afinū & cōpositū .**ut hoīem eē aīal** cōpōi: mētitur at ecōtrario hīs res

Nō pp nos existimare te uere eē albū tu es albo: sed pp te eē albū nos hoc dicentes uerum dicimus.

Circa cōtīgētia eadē fit falsa & uera opinio & oīo eadē: circa ipossibilia uero aliter se hñe nō fir aliqndo ueꝝ & aliqndo falsū: s; semp hæc est uera quæ uera est & falsa quæ falsa est.

Co. xxii. Veꝝ & falsū nō similiter existet i simplicibus sicut i compositis nec ueꝝ in hiis idem sicut nec esse.

Attingere mente ipum simplex & representare **scilicet uoce** uerum est qd **est in simplicibus** ignorare autem ipsum est non attingere ipsum.

Nō ē id affirmatio & representatio .**qā. f. hæc i cōpositis illa i simplicibus ē**

EX LI.X.META.

Decipi circa quid? quid est: *f. simplicium*: nō cōtingit nisi scdm accidēs
similiter autē circa cōpositas substantias quātū ad quod quid est.

Ens scdm se ipsū nō gnatur nec corrūpitur: ex aliquo .n. utiq; gnaretur:
Quēcūq; id sunt quod uere est aliquid & actu circa hēc nō est decipi: sed
aut intelligere aut nō.

Circa simplicia nō est falsum nec deceptio: sed ignorantia nō talis qualis
est cecitas, quā *f. est priuatio potentie uisue*: cecitas .n. est ut utiq; si i
tellectuum omnino non habeat quis.

Propositiones ex libro decimo metaphysicæ Aristotelis:

Ex lectione prima & co. primo.

Aximē continuū est quod natura est cōtinuū: & nō tactu nec li
gatione & continuoꝝ scdm naturam magis est unum & prius
cuius indiuisibilior motus est & magis simplex *ut. f. est linea re
cta & circularis.*

Indiuisibilis appræhensio eius est quod ē indiuisibile specie aut numero
Numero indiuisibile ē singulare: indiuisibile q̄o sp̄ ē q̄ ē unū notitia & scia
Dicitur unū quatuor modis. *f. cōtinuū natura & totū & singulare: & uniuer
sale & oīa hęc dicūtur unum per indiuisibile esse duorū quidē primoꝝ
per motū ultimoꝝ aut per intelligentiā & rōnem.*

Co. ii. Vnūq; erit unum cuiq; horum extiterit aliquis modorū.
Non est idem igni & elemento esse *i. rō.*

Vni esse est indiuisibile esse.

Ex lectione secunda:

Mensura cōsistit in eo quod est esse primū uniuscuiusq; generis & maxi
me propriæ quantitatis: hinc enī ad alia uenit mensura & enim men
sura est quo quantitas cognoscitur.

Oīs quātitas inquātū quātitas cognoscitur uno: & ex quo primo cogno
scitur est ipsum unum numeri principiū scdm q̄ numerus.

Co. iii. Ex uno quod est principiū numeri in aliis quātitatibus dicitur mē
sura illud quo primo unūquodq; eorū cognoscitur.

Grane dicitur unomō absolute quātacūq; habēs inclinationē ad mediū.
aliomō qd est habens excessū inclinationis per respectū ad aliud & *hoc
modo cōpetit ei rō quātitatis*: similiter & uelocitas quātūcūq; motus
habēs & excessum motus.

Vbicūq; uidetur nō esse auferre uel addere hoc est certū metrū qua prop
ter numerus certissimū metꝝ est.

A quo primo scdm sensum nō cōtingit auferre hoc oēs hoīes metꝝ faci
unt & tūc putāt cognoscere quantū quando cognoscūt p hoc metꝝ.

Motū mēsurāt hoīes simplici motu & uelocissimo: puissimū. n. hic tps h3

Ex lectione. iiii. & cō. iiii.

Non semper est numero unum metrum uerum aliquando plura.

Quod primū est i cōpositiōe singulorū indiuisibile ē: nō similiter aut cau
se indiuisibile est: scd'm hęc quidē oīo: ut unitas: illa uero indiuisibilia ad
sensum uoluit auctoritas: ut pes. *i. mensura pedalis.*

Semper mēsurato cognatū est metz. *i. eiusdē naturæ specialis* ut magni
tudinū magnitudo & unitatū unitas.

Numerus est multitudo unitatum.

Sciām metz. regz. *i. scibiliū* dicimus & sensum propter id quia cognosci
mus aliquid ipsis quæ tamen mensurantur magis quam mensurent.

Ex lectione quarta & cō. sexto.

Nō est possibile ipsum unū esse substantiā. *i. subsistentē* nec genus cōtin
git eē pp easdē causas ppter quas nec ens pōt esse genus nec substantia.

Co. vii. Dicitur equaliter de oībus generibus ens & unū.

Nigz priuatio albi est ut lucis tenebra. hęc enim est priuatio lucis.

Co. viii. Idē significāt aliquid unū & ens primo per assequi equaliter
categorias & quia nō sunt i una tantum categoria: scd' per hoc q
unus hō nō pdicat aliqd altez. *i. aliā naturā* ab hoīe quēadmodū nec
ens pter sām aut quale aut qtu: tertio quia unū eē idē ē unicuiqz q eē.

Ex lectione. v. & cō. viii.

Opponuntur unū & multa ut indiuisibile diuisibili.

Vnū & multa cōtraria erunt & neqz ut cōtradictio neqz ut ad aliqd dicta.

Ex cōtrario ostenditur ipsum unum sicut & diuisibili indiuisibile pp ma
gis sensibilē multitudinē esse quā unū: & diuisibile q indiuisibile qre rō
ne prior est multitudo indiuisibili propter sensum.

Co. x. Idem dicitur multipliciter: uno quidē mō scd'm numez: qd' aliquā
do dicimus ipsum ut sortes est hō & ipsum est albū. scd' omō si rōe *i. s.*
suppositi & numero unum fuerit ut tu tibi ipsi idē & spē & materia idē
es: tertio modo si ratio prime substantiæ. *i. suppositi* una fuerit *licet sup*
posita nō idem sint ut æquales lineæ rectæ eedē.

Co. xi. Oē ad oē cōparatum aut est idē ei aut aliud. *i. diuersum.*

Co. xii. Differentia & diuersitas aliqd sunt. diuersum. n. a quo est diuersū
nō necesse est aliquo esse diuersum *quia scilicet possunt esse diuersa* se
ipsis. differens uero ab aliquo: aliquo differens est ab eo.

Oē differens differt aut genere aut specie.

Differentia genere sunt quoz nō est cōis materia nec generatio ad iuicē
ut quoz alia figura categoriæ: spē uero quoz idē est genus: sed di
uersa forma.

Genus dicitur quo ambo idē sunt secundum speciem differentia.

Co. xiii. Cōtraria differentia sunt & cōtrarietas differentia quādā est.

EXLIX. META. I

Ex lectione. vi.

Dico cōtrarietatem maximam differentiam.

Genere differentia non habet uia cōparatiōis ad inuicem: sed distant magis. *f. quam possit in eis accipi* & inconferribiliter.

Generatiōes ex cōtrariis sunt sicut ex ultimis: ultimum uero distantia maxima est quare & quæ contrariorum est.

Maximum in unoquoque genere est id quod perfectum est.

Maximum est cuius non est excessus.

Perfectum est cuius non est adhuc extra sumere aliquid possibile.

Omnia eo quod finem habeant dicuntur perfecta.

Nihil est extra finem: ultimum est enim in omni & continet.

Non eget aliquo exteriori quod perfectum est.

Co. xiiii. Contrarietas est differentia duorum perfecta.

Nō contingit plura uni esse contraria.

Ultimo nō ulterius erit aliquid.

Distantiæ unius nō plura sunt quam duo ultima.

Cōtraria sunt quæ plurimum differunt.

Genere differētibus nō est magis differēs aliqd accipe hiis q̄ differūt sp̄e

Ad ea quæ sunt extra genus non est differentia.

Cōtraria sunt quæ in eodem genere plurimum differentia sunt:

Eadem est materia contrariis:

Cōtraria sunt q̄ sub eadē potentia *i. arte uel scia* plurimum differētia sūt

Scia circa unum genus est quæ est una.

Ex lectione septima & co. xv.

Prima cōtrarietas habitus & priuatio est sed nō oīs priuatio sed quæcumque perfecta fuerit.

Alia contraria scd'm priuationem & habitū dicuntur & hæc quidem per habere. *f. inclusa ista* ut albū & nigrū illa uero per facere ut. *f. calefactio & frigefactio* aut per factiua ut *calefactiuū & frigefactiuū* aut per acceptiones esse eadē ut *calefieri & frigefieri* aut per abiectiones.

Primum oppositorum est contradictio.

Contradictionis nihil est medium contrariorum autem contingit.

Priuatio cōtradictio qdā ē aut i potētia dīstīata: aut cōcepta cū susceptiōe

Priuationis aliquo modo est medium: æquale nanq; & inæquale nō oē nisi solum in susceptiōe æqualitatis.

Co. xvi. Cōtrarietas oīs priuatio qdā ē priuatio uero nō oīs cōtrarietas ē

Omnis contrarietas habet priuationes alterius contrariorum:

Pria gnā cōtrariore sūt unū & multa alia nāq; cōtraria ad hæc redducūtur

Ex lectione viii. & co. xvii.

Hanc dictionē utq; semp i oppositiōe dicimus ut utq; album aut nō albū sit utq; vō hō sit nō dicim⁹ nisi ex suppositiōe. *f. qd aliqd nō possit eē hō*

Opposita sola **i. ex sui natura** nō contingit simul existere.

Vnū contrarium duobus esse est impossibile.

Cōtrarii intermedia non videntur neq; ex diffinitōe cōtrarii est possibile

Eqlē est qđ neq; magnū neq; puū ē aptum natum aut magnum aut p
uū eē & oppōitur. magno & puo ut negatū puatiua & mediata ē iter ea

Ex lectione nona & co. xx.

Multū dicitur unomō si fuerit multitudo excessum habēs aut simpliciter
aut ad aliquid & paucum similiter multitudo defectū hūs: aliomō dī
ut numerus quod & opponitur solum uni **& non paucō.**

Vnusquisq; numerus est mensurabilis uno.

Primū pauca simpliciter sunt ipsa duo: multitudo: n. ē defectū hūs prima:

Co. xxi. Opponitur unū multis ut metg; mensurabili quæ opponuntur ut
q̄ ad aliquid sunt nō tamen scđm se ipsa sunt eog; q̄ sunt ad aliquid.

Dupliciter dicuntur q̄ sunt ad aliquid alia nāq; dicūtur ut cōtraria **i. ex eq;**
alia ut scientia & scibile quia dicitur aliquid aliud ad ipsum.

Di. Numerus est multitudo uno mensurabilis.

Accidit si scientia sit scibile esse sed non accidit si scibile sit scientiam esse
quia modo quodam scientia mensuratur scibili.

Multitudo absoluta nō oppōitur paucō: sed multū oppōitur paucō sicut
multitudo excessæ multitudini.

Ex lectione. x. & co. xxii.

Omnia media in eodē sunt genere: cum eo quorum sunt media.

Di. Media dicimus i q̄cunq; pmutari prius necesse est quod permutatur.
Permutari ex alio gnē i alid gnīs nō ē nihil p accidēs: ut ex colore i figurā

Ex oppositis solis secundum se est permutari.

Impossibile ē eē media nō oppositor;: eēt. n. trāsmutatio nō ex oppositis
Oppositorum contradictionis non est medium.

Di. Contradictio est oppositō cuius cuicunq; altera ps adest necessario.

Ad aliquid q̄cunq; non sunt contraria **i. ex equo** non habent media: cau-
sa uero est quia non in eodem genere sunt.

Co. xxiii. Quoniā media solū sunt p̄rior; necesse ē ipsa cōpōi ex hīs p̄tiis

Ex genere & differentiis species constituitur.

Contraria incompressa sunt ex inuicem.

Mediū q̄ ē respectu huius extremi quidem magis illius uero minus cōpo-
sitū est aliq̄liter ex illis: quog; dicitur esse huius qđ magis illius uero mino

Ex lectione. xi. & co. xxiiii.

Necesse ē differentiā q̄ facit differre spē diuersitatē eē generis q̄ diuersū
facit ipsum genus & hæc differentia contrarietas est.

Omnia genera diuiduntur oppositis differentiis.

Diuerſa specie sunt quæ in eodem genere contrarietatem habent: eadem
uero specie sunt quæcunq; contrarietatem non habent

EX LI.XI.META.

Genus nec idē nec diuersum spē suis spēbus: neq; spēs ad ea q̄ nō in eodē genere sunt specie: sed differūt genere ab illis. *i. pprie loquēdo.*

Materia negatiōe formæ ostēditur. *i. intelligitur* & g̃is mā ē quodā mō.

Ex lectione. xii. & co. xxv.

Neq; aīal masculinū & foēm diuersū ē spē: quīs scd̃m se aīalis h̄ sit dīa.

Quæcunq; ex pte formæ sunt contrarietates spē faciunt differentiā: q̄ ue ro ex parte materiæ sunt nō faciunt specie differentiam.

Calias ē rō *i. forma idiuidualis* cū materia: & albus ē hō q̄a calias albus.

Masculus & foēmina aīalis pprie sūt passiōes: sed nō scd̃m substantiā. *i. formam* sed in materia. *i. ex parte materie* & corpore propter qd̄ idem spēr ma foēmina & masculū sit patiens passiōē aliquam.

Ex lectione. xiii. & co. xxvi.

Corruptibile & incorruptibile cōtraria sunt: sicut impotentia potentia.

Necesse est diuersū esse genere corruptibile & incorruptibile.

Cōtrariog; alia insunt scd̃m accidens hīs de quibus dicuntur ut albū & nigrū: alia autē est impossibile ut corruptibile & incorruptibile.

Nihil est corruptibile scd̃m accidens: nam accidens cōtingit nō existere & corruptibile ex necessitate inest quibus inest.

Diuerſa genere plus distant quam quæ specie.

Propositiones ex undecimo libro metaphysicæ Aristotelis.

Ex lectione prima

Mnis rō & oīs scīa uniuersaliū est & nō extremog; *i. singulariū*

Differentia nulla genere participat.

o Magis principiū est quod simplicius est.

Principiū est qd̄ cointerimit. *i. quo remoto remouetur aliud.*

Ex lectione secunda.

Nō erit ordo nō existente aliquo principiū ppetuo & sepabili & manēte.

Ex lectione tertia.

Phylosophi primī scīa est entis inq̄tū ens uniuersaliter & nō scd̃m partē

Oīs entis ad unū aliquid & commune reductio fit.

Cōtrarietatiū unaq; ad primas differentias & cōtrarietates reducetur ētis siue ille sint p̄alitas & unū siue similitudo & dissimilitudo siue aliq; alie

Nihil differt oīum entiū reductionē ad ens aut ad unū fieri.

Circa cōtraria priuationē oportet poni nō totius rōis. *i. oppositi* sed ultie speciei. *i. cōplete ratiōis* puta si est iustus aliquis scd̃m habitum quēdā obediens legibus si scd̃m habitū illum non obediat: nō semp iniustus erit tota rōne priuatus iustitiæ: sed deficiēs in aliquo.

Quēadmodū mathematico circa abstracta cōsideratiōes facit circūtollēs

omnia sensibilia solum relinquens quantum & continuū & passiones eorum: eodem modo se habet phylosophus circa ens.

Accidentia entis in quantum ens & contrarietates ipsius in quantum ens nō est alterius quā philosophiæ prime speculari.

Naturalis non considerat entia in quantum entia: sed magis in quantum motum participant.

Dialectica & sophistica sunt accidentiū quidē entibus non in quantum entia: nec circa ens ipsum in quantum ens.

Ex lectione quarta.

Mathematicus utitur primis principiis propriæ *i. secundum qd appropriantur sue materiæ* & horum principia erit utiq; speculari *i. in sua communitate* primæ philosophiæ.

Philosophia prima de his quæ in parte *i. particularibus entibus* in quantum horum uicuiq; aliquid accidit non intendit: sed circa ens in quantum est ens talium unumquodq; cōsum speculari.

Naturalis philosophia accidentia & principia speculari entium in quantum sunt mota: & non in quantum entia.

Naturalem & mathematicam scientiam patet sapientiæ *i. philosophiæ* primæ esse est ponendum.

Ex lectione quinta.

Est quoddam principium circa quod non est mentiri: sed necessarium est uerum dicere puta quod non contingit idem scd'm unum & idem tempus esse & non esse.

De talibus *scilicet primis* principiis simpliciter non est demonstratio: ad hunc autem *scilicet ad noiem* est demonstratio.

Disputantem contra ponentes contrarias oppiniones oportet supponere noium unumquodq; esse notū & significare aliquid & non multa sed solum unum.

Ex lectione sexta.

Nihil ex non ente fieri sed omne ex ente: fere est cōie dogma eorū qui de natura tractauerunt.

Nunquam idem uidetur his quidem dulce hiis autē amarum non corruptis & priuatis alteris eorū scd'm organum sensus & iudiciorum distorum saporum.

Nihil differt dicere qd sit credendum sic corruptis sicut sanis quam *i. ut dicatur* quæ apparent submittentibus sub uisu digitorum & facientibus ex uno duo uideri: oportere eē pp apparere tātū *i. tot* & iteq; unum.

Inconueniens est ex uideri præsentia permutantia & nunquam permanētia: in eiusdem ex hoc de ueritate iudicium facere: oportet enim ex semper secundum eadem se habentibus: & neq; unā permutationem patientibus uerum uenari.

EX. XI. LIBRO META:

Corpora caelestia non quandoque quidē talia: iterū autē alia uidētur: sed eadem semper sunt & permutationem nullam participant.

Nihil ponentes **i. procedētes** interimunt disputare & totaliter rōem: quare ad tales non est sermo.

Nullum intermediarum possibile est prādicari de uno & eodem: de quo prādicantur extrema.

Ex lectione septima

Omnis scientia particularis quærit aliqua principia & causas circa unum quodque eorum quæ sub ipsa sunt scibilia.

Scientiarum particularium unaquæque sumens **idest supponens** aliquid: liter quod quid est in unoquoque genere de quo considerat: temptat ostendere reliqua idest passiones debiles aut certius.

Scientiarum particularium hæc quidē sumunt quod quid est per sensum **idest per accidentia** hæc autem supponentes

Substantiæ & eius quod quid ē in scientiis particularibus nō est demonstratio: Factiue scientiæ in faciente & non in facto habēt motus principium similiter & practica scientiæ non in agibili: magis autem in agentibus principium habent motus: quæ autem sunt naturales scientiæ in ipsis motus principium est:

Neque actiuā neque factiuā sed speculatiuā necessariū est eē sciam naturālē.

Ad cognoscēdum qualiter naturalis scia ab aliis differat oportet nō latere qualiter naturali diffiniendum sit & qualiter substantiæ **idest diffinitionis** rō sumēda: utque ut simū. **i. cū mā** aut magis ut cōcauū. **i. sine mā:**

Ratio simi & carnis & oculi cum materia sensibili dicitur quæ autem est concaui sine materia.

Naturalis est circa habentia motus principium in se ipsis mathematica autē speculatiua est circa immobilia quædam sed nō separabilia. **i. scdm esse a motu** circa sepabile autē ens & immobile est metaphysica.

Tria genera speculatiuæ sciæ sunt naturalis mathematica & theologia Optimum est speculatiuarum scientiarum genus.

Theologia est nobilissima: circa nobilissimum. n. genus est entium.

Melior & deterior unaquæque scia dicitur scdm propriū scibile.

Ex lectione octaua.

Nulla scientiæ negotiatur circa ens per accidens: sed quod scdm ipsum est proprium. **i. subiectum & per se accidentia** unaquæque considerat solum

& hoc est proprius finis scientiarum.

Circa ens per accidens sophistica sola negotiatur pp quod plato nō male dixit dicens circa non ens sophysticam uersari.

Scientia oīs est semper entis aut ut in plus.

Quod est ut uere ens. **i. ens quod significat ueritatē ppositiōis** hoc est i cōplexiōe mētis & passio in hac pp quod circa sic quidē ens nō quæritur prin

cipia i hac scia: sed circa es qd ex aiaz e sepabile e scia hi. **methaphisica**
 Fortuna e ca p accides i factis scdm electione eor q fiunt pp sine.
 Ce i finitae sunt a quibus fiet qd a fortuna e pp q icerta est humanae co-
 gnitioni & est causa scdm accides: sed simpliciter. **i. p. se** nullius est ca.

Ex lectione nona.

Entiu hoc qde est actu solu: hoc at potetia solu: hoc at potetia & actu.
 Non e aliquid motus pter res pmutatur. n. semp scdm entis cathogorias
 In unoquoq genere dupliciter aliquid existit. s. scdm perfectionem & im-
 perfectionem ut in substantia istud quide forma ipsius h aut priuatio.
 Motus & permutationis tot sunt species quot & entis.
 Dico motum actum eius quod est i potentia in quantum tale.
 Motus est actus sed imperfectus: quia imperfectu est quod est i potetia: cuius ip-
 se est actus propter quod difficile est ipsum sumere quid est.
 Motus est in mobili actus enim eius est a motiuo & etiam motui actus
 non est aliud qua motus: oportet eni eude motu esse actu abog.
 Quoadmodu eade e distatia unius ad duo & duor ad unu & ascendetis &
 descendetis sed ee. **i. ro** no unu similiter & i mouete & i mometo ide acti

Ex lectione. x.

Infinitu i actu dicitur primo quod impossibile est pertransire eo q non sit
 natu pertransiri sicut uox inuisibilis secundomodo pertransitione ha-
 bens imperfecta. **s. quia nundu e pertransitum** tertiomodo quod uix pertran-
 situr: quartomodo q natu e habere & no habet transitione & terminum.
 Infinitu. **s. i potentia** dicitur appositione aut ablatioe aut abo. **ut. s. est tps**
 Infinitum est passio numeri & magnitudinis.
 Non contingit esse actu infinitum.
 Oe quod permutatur permutatur ex contrario in contrarium.
 Infinitum in potentia no est idem in magnitudine & motu & tpe ut una
 qda natura. **i. uniuoce** sed scdm prius & posterius: puta motus ifinitus
 est propter magnitudinē i qua mo aliqd aut alteratur aut augetur tem-
 pus autem ifinitus est propter motum.

Ex lectione. xi.

Permutatur oe qd pmutatur tripliciter hoc qde scdm accides ut musicu
 abulare hoc at i eo q huius aliqd pmutatur p se dicitur pmutari ut cor-
 pus quia oculus: aut quia ipsum primu mouetur & hoc e per se mobile:
 Mouens dicitur moues tripliciter. mouet hoc. n. scdm accides hoc quide
 scdm partem: hoc autem per se.
 In oi mutatioe sunt quinque est. n. aliquid moues primu. secudo aliqd qd
 mouetur: tertio i quo tpus. quarto terminu aquo qnto terminu ad que
 Oe qd pmutatur aut pmutatur ex sbo i sbr: aut ex n sbo i no sbr aut ex
 no sbo i sbr aut ex sbo i no sbr & dico sbr q affirmatiōe mōstrāus
 Necessē ē tātū tres ēē pmutatōes q. n. ē ex nō sbo i nō sbr nō ē pmutatō

EX.XII.LIBRO META

Generatio & corruptio non sunt motus

Mutatio quæ est ex non subiecto in subiectum scd'm cōtradictionem generatio est: quæ autem ex subiecto in non subiectum corruptio est.

Quoniam motus oīs permutatio quædam est: eam quæ est ex subiecto in subiectum motum esse solam dicimus.

Ex lectione.xii.

Secundum substantiam non est motus pp nullū esse substantiæ cōtrariū

Secundum ad aliqd non est motus: est enim altero nihil permutato uerificari alterum nihil permutatum qre scd'm accidens est motus ipsoꝝ.

Secundum actionem & passionem non est motus: quia alicuius motus non est motus aliquis.

Esse oportet quod corrumpitur.

Secundum quale: quantum: & ubi necesse est motum esse: horum enim unicuique contrarietas est.

Immobile dicitur quod totaliter impossibile est moueri: & quod uix in tēpore multo tardum incipiens: & quod natum est quidem moueri: non potens autē quādo natū est: & ubi: & ut: qdē uoco qescere imobilū solū

Diffi. Contrarium est quies motui: quare priuato erit motus in susceptiuo

Ex lectione.xiii.

Simul sunt scd'm locum quæcunq; sunt in uno loco primo **i. proprio:** & seorsum sunt quæcunq; in alio tāgi aut dicuntur quoq; ultia sunt simul

Diffi. Intermedium est in quod natum est prius peruenire quod permutatur quam id in quod ultimo permutatur.

Diffi. Cōtrarium secundum locum est quod secundum rectum **i. lineam rectam** est plurimum distans:

Diffi. Consequenter dicitur quo post principiū ente positione aut specie aut aliter qualiter determinato: nihil intermedium est eorum quæ in eodem genere: & cui est consequenter.

Quod consequenter est dicitur respectu alicuius & posterius aliqd est: nō enim unum consequenter ad duo:

Diffi. Habitu dicitur quod consequenter ens tangit.

Di. Dico continuum cum idem fuerit & unum utriusq; terminus: quæ se tangunt & continent **i. simul sunt.**

Non est punctum unitati idem: punctis enim inest tangi: his autem non sed consequenter: & hoc **i. punctoq;** qd intermediū aliqd: hæc aut nō

Propositiones ex duodecimo libro metaphysicæ Aristotelis.

Ex lectione prima & ex co. primo.

d E substantia in hac scientia theoria est.

Co.ii. Accidentia non simpliciter entia sunt.

Ex lectione secunda & co.v.

Substantia tres sunt una quidem sensibilis cuius alia quidem est sempiterna *ut scilicet corpora celestia* alia corruptibilis ut plantae & animalia: alia uero immobilis est.

Co.vi. Substantia sensibilis mobilis est.

Necesse est subesse aliquid mutabile contrariis: non enim contraria transmutantur: & hoc quidem manet illud uero contrarium non manet: quare est aliud tertium praeter contraria *materia uidelicet.*

Co.vii. Transmutationes sunt quattuor generatio simplex & corruptio secundum substantiam augmentum & decrementum secundum quantitatem alterato secundum passionem latitudo secundum locum.

Co.viii. Quoniam duplex est ens. *scilicet actu & potentia* transmutatur omne ex potentia ente in actu ens.

Co.x. Omnia habent materiam quaecumque transmutantur: sed aliam & aliam nam sempiternorum quaecumque non generabilia sed mobilia latitudo non generabilem *id est quae sit subiectum generationis* materiam habent: sed unde quo id est in potentia ad terminos.

Comentator co.x. Naturae materierum diuersantur secundum modos naturae transmutationis & translatum non generabile nec corruptibile non habet materiam quam habet generabile & corruptibile.

Co.xi. Res differunt materia.

Si agens est unus & materia una: illud factum erit unum cuius materia erat potentia.

Ex lectione tertia & co. xii.

Tres sunt causae & tria principia substantiae mobilis: duo quidem contraria quorum hoc quidem est ratio & species *id est forma* illud uero priuatione tertium autem materia.

Nec generatur materia nec species: dico autem ultima *scilicet materia & ultima forma*: nam aliqua materia generatur *scilicet quae est subiectum alterationis.*

Co.xiii. Quaecumque substantia fit ex uniuoco *id est a simili secundum formam agente.*

Quaecumque fiunt: aut fiunt natura: aut arte: aut fortuna: aut casu.

Diffi. Ars est principium agendi in alio

Natura est principium actionis in ipso in quo est.

Di. Fortuna & casus naturae & artis sunt priuationes.

Co.xiiii. Substantiae tres sunt: materia & forma: & quod ex hiis est singularis: ut socrates & calias.

In artificialibus forma non est praeter compositam substantiam: sed in eis quae sunt natura hoc erit.

EX.XII.LIBRO META

Co.xvi.&.xvii. Mouentes causæ uelut prius factæ existentes sunt: q̄ autē & causa ut ratio **idest forma** simul incipit cum re: si autem posterius aliqua forma manet perscrutandum est in quibusdam enim formis nihil prohibet ut si est anima tale: non omnis: sed intellectus.

Co.xviii. Homo aliquem hominem generat: qui singularis est & non uniuersalis.

Ex lectione quarta & co.xviii.

Prius est elementum quam quorum est elementum.

Co.xxii. Simplicium corporum eadem sunt principia compositorum uero alia sunt principia proxima: & omnium principia proxima esse eadē dicere non est nisi proportionabiliter quemadmodum si quis dicat q̄ principia **scilicet eadem proportionabiliter in omnibus sensibilibus** sunt tria species: & priuatio & materia.

Co.xxiii. Alterq̄ ē principium & elementum causæ uero ambo sunt. Elementa oīum scđm analogiam tria sunt scilicet forma materia & priuatio causæ uero & principia quattuor scilicet mouens forma priuatio & materia.

Co.xxiiii. Mouens omnia est principium omnium.

Co.xxv. Omnium aliq̄ generū causæ sunt principia substantiæ quia sine substantiis non sunt passionēs & motus & alia accidentia.

Co.xxvi. Proportionabiliter sunt principia eadem oīum actus & potentia & cadunt hæc in dictas causas **uidelicet formam materiā & priuationē** actus enim species est & priuatio: potentia autem est materia hæc **scilicet per se** est quæ potest fieri sub ambobus.

Co.xxvii. Principium singularium singulare tantum est. Eoq̄ quæ sunt in eadē specie: diuersa sūt principia nō spē sed numero: nā aliud est tua materia & forma & moues: & aliud mea: uti at̄ rōe eadē sūt.

Ex lectione quinta & co.xxviii.

Necesse est esse sempiternam aliquam substantiam immobilem:

Si oēs substantiæ sunt corruptibiles oīa corruptibilia erūt

Impossibile est motū fieri aut corrūpi semper enim erit: similiter & tps.

Non possibile est prius & posterius esse cum non sit tempus:

Motus non est continuus & sempiternus: nisi quod secundum locum: & qui circularis est.

Co.xxx. Contingit potentiam habens mouendi non agere:

Contingit quod potentia est non esse

Oportet principium motus **scilicet sempiterni** esse tale: cuius substantia ē tantum actus: & tales substantias oportet esse sine materia & sēpiternas

Videtur agens omne posse potens uero non omne agere: quare prius esse actu uidetur potentia:

Quomodo mouebuntur potentia entia: si non fuerit actu aliqua cā mo-

uens: non enim seipsam materia mouebit.

Co. xxxiiii. Si debeat fore generatio & corruptio aliud ab uniformi agēte oportet agens esse aliter & aliter se habens in agendo.

Est aliquid semper motum incessabili hic autem motus est qui circulo: & hoc non ratione **idest per rationē** solū sed opere **idest ab effectu** palam est quare sempiternum utique erit primum cœlum qui sic mouetur.

Co. xxxv. Est aliquid quod non motum mouet sempiternum: & substantia: & actus ens.

Ex lectione sexta & co. xxxvi.

Mouet primum mouēs sicut appetibile **quod scilicet est mouere per modum finis** & intelligibile: hac enim sola mouent nō mota:

Primum appetibile & primum intelligibile eadem sunt: concupiscibile autem quod non est intelligibile ipsum est apparens bonum: uoluntabile uero **idest appetibile appetitu intellectu** est primum ipsum existens bonum:

Co. xxxvii. Principium appetitus intellectualis est intelligentia **idest actus intellectus** intellectus autem ab intelligibili mouetur.

Unum & simplex non idem sunt: unum enim metrum significat: simplex autem qualiter habens ipsum **idest significat dispositionem secundum quam aliquis aliquam se habet.**

Finis est in immobilibus.

Mouet primum mouens immobile ut amatum quod mouet primo modo uero illud alia mouet

Co. xxxviii. Si aliquid modo contingit illud aliter & aliter se habere: latione autem quod contingit aliter se habere secundum locum & si non secundum substantiam.

Mouens immobile actu semper ens: contingit aliter se habere nullatenus. Latio prima mutationum est quæ circulo: & hac primum mouēs mouet **f. primum mobile sicut finis.**

Ex tali principio **scilicet quod est mouens sicut finis** dependet cœlum & natura.

Co. xxxviii. Delectabilis disputatio est ipsius desiderantis & intelligentis primum intelligibile qualis optima nobis paruo tpe pōt esse: sic. n. semp illud est. f. primū mobile nobis aut est possibile.

Delectatio est actus **idest in actu** huius **scilicet desiderantis & intelligentis primum principium:**

Vigilatio sensus & intelligentia delectabilissimum est spes uero & memoria propter hæc sunt delectabiles.

Intelligere scd'm se est actus eius quod secundum se est optimum: & quod maxime: eius quod maxime.

EX LI.XII. META.

Se ipsum intelligit intellectus secundum transumptionem intelligibilis:
intelligibilis enim fit intellectus attingens **scilicet intelligibile** & in-
telligens: quare idem intellectus & intelligibile.

Susceptivum est intellectus intelligibilis & substantiæ.

Actuatur intellectus habens intelligibile.

Primum intelligibile magis isto intelligente ipsum videtur habere divi-
num: & speculatio illius delectabilissimum: & optimum est.

Bene habet delectationē: ut nos quandoq; deus semper (mirabile) si autē
magis habet quam nos ad huc mirabilius habet autem eam sic **scilicet**
potissimo modo quam nos.

Vita existit deus: & enim actus intellectus vita est: deus autem ipse ac-
tus intellectus est.

Actus dei est vita optima & sempiterna.

Dicimus **id est fama hominum est** deum esse animal optimū sempiternū
Vita & duratio continua & aeterna existit deo: hoc enim deus.

Co. xxxxi. Quod est substantia aliqua sempiterna immobilis separata a sen-
sibilibus manifestum est.

Non contingit habere hanc substantiam **scilicet sempiternam** magnitu-
dinem ullam: verum sine parte & indivisibilis est: & movet per infi-
nitum tempus.

Non habet potentiam infinitam finitum ullum.

Nulla est infinita magnitudo

Impassibilis & inalterabilis est talis substantia sempiterna.

Ex lectione. vii. & co. xxxxiii.

Principium & primum entium est immobile & scd'm se & scd'm accidens
mouens vero est primum & sempiternum & unū motum.

Neceffe est sempiternum motū a sempiterno moveri: & unū ab uno.

Videmus præter universi simplicem lationem quam movere dicimus pri-
mam existentem substantiam & immobilem: alias lationes planeta-
rum sempiternas.

Sempiternum & instabile est circulare corpus **id est cœlum.**

Astroꝝ natura sempiterna substantia quædam est.

Quod prius est substantia substantiā esse necesse est.

Tot substantias esse necesse est natura sempiternas & immobiles scd'm se
& sine magnitudine quot lationes astrorum.

Co. xxxxiii. Maxime propria philosophia mathematicæ scientiæ est
astrologia: hæc enim de substantia sensibili quidem: sempiterna autē: fa-
cit theoriā: alia vero de nulla sba putat q̄ circa numeros & geometria.

Co. xxxv. Amare oportet utrosq; **quorū scilicet opinionem requimur &**
quorum opinionem repudiamus persuaderi vero a certioribus.

Co. xxxvii. Omnium sperarum numerus & ferentium & reuoluentium

eas quinquagintaquinque: si autem lunæ & soli non addiderit quis quos diximus motus *scilicet quattuor deferentes duos solis & duos lune: & quattuor reuoluentes* omnes speræ erunt septem & quadraginta.

Substantias & principia immobilia & insensibilia tot esse quot numerus sperarum rationabile est existimare: necessarium enim circa hoc dimittitur fortioribus dicere scilicet nobis.

Nullus motus sui gratia est: nec etiam alicuius alterius motus sed moti gratia. *Co. xxxviii.* Quid sit unum cælum tantum manifestum est: si enim plures essent cæli ut homines foret principium quod circa unumquodque: specie unum numero uero multa quod est impossibile.

Quæcunque sunt numero multa & specie unum: materiam habent.

Primum principium cum sit quod quid erat esse non habet materiam endelechia enim est.

Vnum ratione & numero est primum mouens immobile ens.

Co. i. Fabulose adducta sunt ad persuasionem multorum & ad oportunitatem *id est utilitatem* multorum ad leges etiam conferendas: conformes hominibus deos esse & aliorum animalium quibusdam similes a quibus si quis separando id accipiat solum: quod primum deos existimauerunt potentias substantias esse: diuine utique dictum esse putabit & secundum ueri dei similitudinem.

Ex lectione octaua & co. ii.

Ad nobilitatem intellectus differt intelligere bonum & contingens *id est quodcunque.*

Primus intellectus diuinissimum & honorabilissimum intelligit & non transmutatur in aliud intelligibile: indignius enim transmutatio est. Si primum intelligens non intelligit se ipsum sed aliud dignius erit quam intellectus primi ipsum intellectum & intelligere & intelligentia erunt quid indignissimum intelligenti: quare fugiendum est hoc *scilicet intelligere aliud actu a se ipsum deum* et enim non uidere quædam dignius est quam uidere.

Primum intelligens se ipsum intelligit. siquidem est potentissimum.

In quibusdam scientia est idem quod res scita.

Non alterum existit quod intelligitur & intelligentia in his quæcunque materiam non habent.

Indiuisibile est omne quod non habet materiam: ut humanus intellectus

Intellectus qui est compositorum habet perfectionem suam in aliquo tempore: non enim habet ipsum bonum in hoc aut in hoc: sed in toto quoddam.

Ex lectione viii. & co. iiii.

In ordine exercitus est ipsum bonum *scilicet exercitus* & dux est bonum

EX LI.XIII.META:

exercitus: & magis ista. *s. dux.* non enim iste propter ordinem: sed ille
idest ordo propter hunc est:
Ad unum finem omnia coordinata sunt.
Co. liii. Impassibilia sunt contraria adinuicem.
Materia quæ est una contrariorum nulli est contraria:
Co. lvi. Contrarium primo principio nihil est.
Omnia contraria materiam habent.
Numerus non facit continuum: nec ut mouens nec ut species *idest sicut*
principium formale.
Entia nō uolunt disponi male: nec bonum est pluralitas principatuum:
unus ergo princeps.

Propositiones ex tertio decimo libro metaphysicæ Aristotelis:

Vbitatio nobis est hic non de esse idearum: sed de mō essendi.
Ideæ mathematica non sunt neq; enim in sensibilibus sunt.
d Duo corpora simul esse impossibile est.
Impossibile est corpora & superficies & lineas & numeros & ma
thematica omnia esse præter sensibilia.
Priora compositis sunt incomposita
Imperfecta magnitudo generatiōe prior ē perfecta substantia *idest perfe*
ctiōe autem posterior ut inanimatum animato.
Generatio primo ad longitudinem fit deinde ad latitudinem: ultimo ad
profundum & finem habet.
Quæcunq; ratione priora sunt: & substantia priora sunt.
Substantia priora sunt quæcunq; separata in causando excedunt.
Ratione priora sunt quorū rationes ex rationibus sunt.
Non contingit album separatū esse ab homine albo: sed semper simul
cum homine albo.
Mathematica priora sensibilibus in essendo non sunt: sed ratione solum
De sensibilibus magnitudinibus contingit esse demonstrationes non in
quantum sensibiles sunt sed in quantum magnitudines.
Multa accidunt scđm se rebus inquātū unūquodq; existit tale ut animali
in quantū foemininum animal uel masculinum in sunt passiones pro
priæ: & non aliquod masculinū uel foemininum separatū ab aīalibus ē
Si quis ponens separata accidentia speculatur aliquid de his in quantum
talia nulla propter hoc meditatio mentietur: sicut nec quando in terra
scripsit pedalem dicat non pedalem in propositionibus fit mēdacium
Tempore pythagoræ dialectica ualida nondum erat.
Nihil conferunt ideæ perpetuis sensibiliū neq; his quæ fiūt & corrūpūtur

neq; ad sciētiam ipsam aliquid iuuabunt;
 Impossibile est ideas esse numeros.
 Numerus qui est usq; ad denariū perfectus est:
 Numerus ex indiuisibilibus cōponitur magnitudines autē non.
 Impossibile est numerum & magnitudines esse separabiles.
 Difficile ē nō bene se habētibus suppositiōibus & principiis dicere bene
 secundum epicharmum.
 Scia sicut & scire dupliciter dicitur quoq; hoc qd' potētia hoc autē actu:
 Scia q' ē potētia ē ut materia uniuersalis existēs: & ind'teriatu uniuersalis
 & ind'teriatu est q' autē actu determinata: est & determinati.
 Scd'm accidens uisus uniuersalem colorem uidet: quia hic color quem
 uidet color est.

Propositiones ex.xiiii.libro metaphysicæ Aristotelis.

Ius quod semper est non est prius aliquid.
 Corruptiuum contrarii contrariū est.
 Hō hoīem gnāt tāq' pfectum principiū: & nō est primū sperma

Expliciunt propositiones ex.xiiii.libris metaphysicæ Aristotelis.

Incipiunt propositiones ex primo libro physicorū Aristotelis.

Ex lectiōe.i.&co.i.

cire & itelligere contingit circa oēs scientias quarum sunt
 principia causæ & elementa ex eorum cognitione.

Tunc cognoscere arbitramur unūqdq; cū causas potētiās
 & principia prima cognoscimus. usq; ad elementa.

Co.ii. Innata est nobis uia cognoscēdi ex notioribus no-
 bus & certioribus: icertiora & notiora naturæ.

Co.iii. Sunt primum nobis manifesta & certa confusa magis: posterius
 autē fiūt ex his nota elementa & principia nobis diuidentibus hæc
 Non eadē sunt nobis nota & simpliciter.

Co.iiii. Ex uniuersalibus in singularia oportet procedere.

Totum secundum sensum notius est.

Vniuersale totū quoddā est: multa enim cōprehendit ut partes.

Co.v. Pueri primo appellāt oēs uiros patres & matres fœminas: posterius
 determinat unumquodq; eorum.

Ex lectiōe secunda & co. yi.

Necesse est aut unum esse principium aut plura,
 Parmenides & melissus dixerunt unū esse principium & immobile.

Co. viii. Contra negantem prima principia nō est disputādum : sicut nec
 geometræ amplius ratio est ad destruētem sua principia.

Principium cuiusdam est aut quorundam.

Co. viii. Vno inconuenienti dato alia contingunt :

Co. xi. In scientia naturali supponuntur oīa naturalia a moueri aut qdā.
 Non conuenit cuiuslibet scientiæ omnia soluere sed quæcūq; ex principiis
 scientiæ aliquis mentitur quæcūq; uero non ex principiis mentitur
 aliquis : minime soluere conuenit.

Ex lectione tertia & co. xiiii.

Nullum aliorum separabile est extra substantiam : omnia namq; de subie
 cta dicuntur substantia.

Co. xv. Finiti & infiniti ratio quantitati congruit sed non substantiæ ne
 que qualitati.

Co. xvi. Vnum multipliciter dicitur quēadmodū & ens

Co. xvii. In infinitum diuisibile est continuum

Co. xviii. Terminus indiuisibilis finitus non est.

Ex lectione quarta & co. xxi.

Vnum dicitur dupliciter scilicet in actu & in potentia :

Vnum in actu & multa in potentia non opponuntur.

Ex lectione v. & co. xxii.

Co. xxiii. Contraria differunt specie

Co. xxvi. Omne accidens est aliud a suo susceptibili.

Co. xxvii. Quod uere est nulli accidit sed illi aliquid.

Co. xxviii. Duplex est accidens scilicet separabile & inseparabile.

Co. xxviii. Nullum diffinitum ponitur in rationē partium diffinitiōis

Co. xxx. De quocūq; dicuntur ambo seorsum **scilicet animal & bipes** de
 eodem utraq; **scilicet simul dicuntur** & quod ex his **scilicet homo**.

Ex lectione viii. & co. xxxii.

Raritas & densitas sunt contraria : & reducuntur ad excellentiam & dese
 ctum : ut ad ulteriora

Ex lectione viii. & co. xxxiii.

Omnes⁹ physici conueniunt in hoc q; ex nihilo nihil fit.

Co. xxxiiii. Anaxagoras dicebat quod nihil est totaliter album aut ni
 grum aut carnem aut os sed quod plus unumquodq; habet hoc est na
 tura rei.

Co. xxxv. Infinitum secundum quod infinitum ignotū est.

Principiis infinitis existentibus & secundum multitudinem : & secundum
 speciem impossibile est cognoscere q̄ sunt ex hiis.

Cognoscere compositum arbitramur cum cognoscimus ex quibus cau-
sis & quantis compositum sit.

Co. xxxvi. Si partes non habent determinatam quantitatem: nec totum
in quo sunt actu.

Caro & os & huiusmodi partes sunt animalis: & fructus plantarum.

Impossibile est carnem aut os aut aliquid aliud quātūcūq; esse secundū
magnitudinem aut in maius aut in minus.

Co. xxxvii. Anaxagoras dicebat qd sit ex quolibet quodlibet: & qd oē cor-
pus finitum resecatur & rescinditur a corpore finito.

Co. xxxviii. Omne corpus remoto quoddam minus necesse est fieri.

Carnis determinata est quantitas & magnitudine & paruitate.

Ex minima carne nullum segregabitur corpus: erit enim minus minio.

Co. xxxviii. Passiones inseparabiles sunt.

Intellectus quærens impossibilia est inconueniens.

Co. xxxix. Quædam ex similibus generantur & in similibus resoluuntur
ut lutum in luto: quædam ex dissimilibus & non idem modus est: nam
alia per alterationem sicut lateres ex luto alia per compositionem sicut
domus ex lateribus. similiter autem aqua & aer ex alterutris idest dissi-
milibus sunt & fiunt.

Co. xxxxi. Dignius ē minora & finita principia accipere sicut facit Empe-
docles quam plura & infinita sicut Anaxagoras.

Ex lectione .x. & co. xxxxii.

Omnes physici contraria principia faciunt: & hoc rationabiliter: oportet
enim principia non ex alterutris neq; ex aliis sed ex hiis oīa esse: & con-
trariis primis insunt hæc tria.

Co. xxxxiii. Neq; agere aptum natum est neq; pati: contingēs ex contingē-
ti idest uel ea quæ contingunt simul esse uel indifferentis unumquod
que ex unoquoque.

Co. xxxxy. Omnia composita fiunt ex incompositis: & figuratum & in-
figuratis: & corrumpitur compositum in non compositum quod est
oppositū illi compositioni.

Co. xlvi. Ratio uniuersalis est: sensus autem particularis

Ex lectione .xi. & co. xlviii.

Impossibile est unum tantum principium esse: quoniam non unum tan-
tum contrarium est.

Vna contrarietas in omni genere est.

Qui contingit generari melius est ex finitis quemadmodum empedo-
cles dixit quam ex finitis sicut anaxagoras.

Alia aliis sunt priora contraria: & sunt altera ex alterutris: ut dulce & a-
marum.

EX. I. LI. PHYSI

Principia semper oportet manere.

Co. li. Vnum contrariorum non facit aliquid ex reliquo: sed utrumque transmutat aliquod tertium.

Ex. lii. Principium non oportet de aliquo subiecto dici: principii enim esset principium.

Subiectum principium est & prius praedicato idest accidente.

Substantia non est contraria substantiae.

Co. liiii. Aer habet qualitates contrarias minus sensibiles: consequenter autem aqua.

Co. lv. Quod potest fieri per pauciora non debet fieri per plura.

Impossibile est plures esse contrarietates primas.

Omnia contraria quae sunt in genere substantiae: in eo quod prius & posterius sunt differunt non autem genere.

Semper in uno genere contrarietas una est.

Omnes contrarietates reducuntur in unam.

Ex lectione. xii. & co. lvii.

Est secundum naturam communia prius dicere & sic circa unumquodque propria speculari.

Co. lviii. Dicimus fieri ex alio aliud idest secundum esse substantiale & ex altero alterum idest secundum esse accidentale.

Non dicitur ex homine factus est musicus: sed homo factus est musicus.

Co. lx. Et si homo & musicus numero sint unum: specie tamen idest ratione non unum.

Non idem est homini & musico esse. hoc quidem permanet: illud uero non permanet.

Co. lxi. In non permanentibus magis dicitur ex hoc fit hoc: quam hoc fit hoc: licet hoc possit dici sed non ita proprie.

Co. lxii. Fieri simpliciter substantiae solius est: fieri secundum quid accidentis.

Quantum & quale & ad alterum & aliquando & ubi sunt in subiecto aliquo: propter id quod sola substantia de nullo subiecto dicitur sed omnia de ipsa.

Semper est aliquid quod subiicitur ex quo fit quod fit.

Co. lxiii. Eorum quae sunt simpliciter alia sunt transfiguratione ut statua alia oppositione: ut quae augmentantur alia subtractione ut ex lapide mercurius: alia compositione ut domus: alia alteratione: ut quae conuertuntur secundum materiam: & omnia quae sic fiunt ex substantiis fiunt.

Co. lxiiii. In qualibet factione sunt tria. scilicet subiectum & terminus factionis & oppositum eius.

Ex lectione xiii. & co. lxvi.

Illa sunt principia & causæ reg. naturalium ex quibus primis sunt & fiunt
non scdm accidens *sed s. per se.*

Omne quod fit fit ex subiecto & forma.

Unumquodq; resoluitur in ea ex quibus componitur.

Co. lxxv. Est autem subiectum numero quidem unum spē autem duo.

Hō quidem & aug. & oīo materia quælibet numerabilis est.

Priuatō uel contrarium est principium reg. naturalium per accidens.

Ab inuicem pati contraria impossibile est.

Nō plura cōtrariis sunt principia per se. sed duo sicut & contraria.

Co. lxxviii. Sufficiens erit quandoq; altere cōtrarioꝝ absentia & præsen-
tia sua facere mutationem.

Co. lxxviii. Natura subiecta *id est materia* scibilis est secundum analogiā
scilicet ad formam.

Di. Quod se habet ad substantias naturales sicut æs ad statuā & lignū ad lec-
tū & qdlibet materiale & informe ad formā: hoc dicimus eē mām pma
Ex lectione. xliii. & co. lxxviii.

Quod medicus aliquid faciat uel patiat̃r intelligitur dupliciter per se uel
per accidens.

Co. lxxv. Nos dicimus fieri nihil simpliciter ex eo quod non est. sed ta-
men fieri ex eo quod non est scdm accidens.

Quod est per se non est ex priuatione: quia priuatō non intrat essentiam
rei factæ.

Co. lxxvi. Ex eo quod est nihil fit nisi per accidens.

Ex ente in potentia fit aliquid per se ex ente in actu uel ex non ente fit ali-
quid per accidens.

Ex lectione. xv. & co. lxxvii.

Co. lxxviii. Nos quidem dicimus materiam & priuationem alteram
scilicet ratione.

Materia est nō ens scdm accidens priuatō autem per se non ens.

Materiam quidem prope rem & substantiam aliquāliter dicimus: priuatō-
nem autem nequaquam.

Co. lxxx. Materia cum forma est causa omnium eorum quæ fiunt sicut
mater.

Priuatō est sicut malum & neq; penitus est & est extra omne.

Co. lxxxi. Forma est quiddā diuinum & optimum & appetibile.

Nihil appetit sibi contrarium: corruptiua enim sunt adinuiçē contraria.

Materia appetit formam sicut foemina masculum & turpe bonum.

Ex cōmentariis Sancti Tho. Appetitus naturalis nihil ē aliud quā ordina-
tio aliquorum scdm propriam naturam in finē suū.

Co. lxxxii. Materia secundum se est incorruptibilis & ingenetabilis sed

EX. II. LI. PHYSI.

secundum q̄ in ea est priuatio est corruptibilis:
Materia est primum subiectum unicuiq; ex quo fit aliquid per se: & non
secūdum accidens: & inest rei facte.

Co. lxxxiii. De principio formali utrum sit unum aut plura & quot &
quæ sit pertinet determinare ad physicam primam.

Propositiones ex secundo libro physicorū Aristotelis.

Ex lectione prima & comento primo.

Orum quæ sunt alia sunt a natura: alia uero propter alias cau-
sas puta uel ab arte uel a casu.

e Animalia & ipsorum partes & plantæ: & simplicia corpora
sunt a natura.

Omnia quæ sunt a natura habent in se principium motus & status.

Co. ii. Lectulus & indumentum & oīa quæ sunt ab arte neq; unum habēt
principium transmutationis innatum secūdū autem q̄ contingit ipsis
lapideis esse aut terreis habent hoc intantum.

Co. iii. Di. Natura est principiū alicuius & causa mouendi & quiescendi i
eo in quo est primo & per se & nō secūdū accidens:

Co. iiii. Natura est subiectum quoddam scilicet in quantum est materia & i
subiecto est semper scilicet in quantum est forma.

Co. v. Ferri sursum natura non est nec habet naturam sed causatum a na-
tura & secūdum naturam.

Co. vi. Demonstrare manifesta per immanifesta est non potentis iudica-
re quid est notum propter se & quid non est notum propter se.

Sillogizat aliquis de coloribus cum natus sit cæcus de coloribus quare
necesse est huiusmodi de noībus habere rationem: nihil autē itelligere

Ex lectione .ii. & co. vii.

Natura omnium artificialium est eorum materia.

Co. xi. Illud quod est in potentia tātum ad hoc q̄ sit artificiosum non di-
citur habere aliquid artis quod est in potētia caro & os non dicitur ha-
bere naturam carnis & ossis.

Co. xii. Forma inseparabilis est a materia secūdū esse: sed nō scd'm rōem

Co. xii. Compositum ex materia & forma non est natura: sed a natura.

Materia & forma dicuntur natura: forma tamen magis natura est quam
materia: unumquodq; enim magis tunc dicitur esse cum est endelechia
quā cum sit potentia.

Co. xiii. Fit ex homine homo sed non lectulus ex lectulo.

Co. xiiii. Natura dicta sicut generato idest natiuitas uia est in naturam.

Medicatio non est in medicinam uia sed in sanitatem

Id quod nascitur non denominatur ab eo ex quo nascitur: sed in quod scilicet terminatur.

Co.xv. Priuatio forma quodammodo est.

Ex lectione.iii.& co.xvi.

Plana & firma habent physica corpora & longitudines & puncta de quibus intendit mathematicus.

Co.xvii. Subiectum & propria passio sunt eiusdem considerationis.

Co.xviii. De his negociatur mathematicus de quibus & physicus: sed diuersimode.

Non fit mendacium abstrahentium.

Physica minus sunt abstracta mathematicis.

Impar & par: & rectum: & curuum: & linea & figura & numerus: sine motu diffiniuntur: caro autem & os & homo non hoc modo: sed sicut naris sima **idest cum materia sensibili**: sed non sicut curuum **idest cum materia intelligibili**.

Co.xviii. Perspectiua harmonica & astrologia magis sunt scientiæ physicae quam mathematicae.

Geometria de physica linea intendit: sed non in quantum est physica: sed per perspectiua mathematicam lineam considerat non in quantum est mathematica: sed in quantum est physica.

Ex lectione quarta & co.xxii.

Ars imitatur naturam:

Eiusdem scientiæ scilicet artificialis est cognoscere speciem **idest formam** & materiam usque ad aliquem terminum similiter & physicae.

Co.xxiii. Eiusdem scientiæ est considerare finem & quæ sunt propter finem. Forma est finis materiae & cuius causa fit.

Ad hoc quod aliquid sit finis motus continui requiritur quod sit ultimum eius & cuius causa fit.

Non omne ultimum est finis: sed quod est ultimum & optimum.

Co.xxiiii. Quædam artes faciunt materiam simpliciter quædam operose. **Id est materiam præexistentem in natura disponunt ad receptionem formæ** Sumus quodammodo nos finis omnium scilicet artificialium.

Dupliciter dicitur id cuius causa fit **scilicet cuius & quo.**

Co.xxv. Duæ sunt artes principantes materiam **idest principantes artibus facientibus materiam** scilicet usualis & factiua: gubernator enim qualis sit species aliqua temonis cognoscit & instituit: alius autem ex quo ligno erit.

Co.xxvi. Eorum quæ sunt ad aliquid materia est.

Sub alia forma oportet aliam materiam esse.

Terminus considerationis naturalis est circa formas quæ sunt separata

EX. II. LI. PHYSI.

.f. quodāmodo a materia: i materia aut sūt uidelicet ad formā hoīs.
Homo hoīem generat ex materia & sol.
Quomodo se habeat forma hominis scd'm qd ē separabilis: & qd sit: phy
losophica potentia est determinare

Ex lectione. v. & co. xxvii.

Sciende grā & non operandi hoc negotiū est. **.i. scientia naturalis**
Scire opinamur unūq; quādo accipimus pp qd hoc aut est accipere pri
mam causam.

Co. xxviii. Quattuor sūt causae. .f. materialis formalis efficiēs & finalis.
Oēs ptes quae sunt in diffinitione redducūt ad gūs causae formalis
Quaecunq; in mouente primo & ultimo fine intermedia fiunt sunt finis.
Co. xxx. Contingit eiusdem multas causas esse per se & nō scd'm accidēs
sed non eodem modo.

Quaedā sunt sibi adinuicē causae sed non eodem modo.

Idem aliquando causa contrariog est.

Co. xxxi. Propositiones sunt causae conclusionis sicut ex quo est.

Partes sunt causa materialis totius.

Finis est potissima cā inter causas & cā finalis aliag; causerum.

Finis habet rationem boni.

Nihil differt eandem causam finalē esse bonam uel uideri bonam.

Causae per se eiusdem speciei aliā sunt priores aliā posteriores aliā pro
pe aliā cōmunes ut sanitatis medicus & artifex. similiter accidit & in
causis per accidens.

Ex lectione. vi. & co. xxxiii.

Accidit statuefacienti polycletum esse & continentes polycletū sunt cau
sae per accidens statuae.

Causae per accidens sunt aliā aliis longius & propius rationi causae.

Co. xxxiiii. Quaedam dicuntur causae in potentia quaedam in actu.

Co. xxxvi. Causae per se aliquando accipiuntur complexiue cum causis
per accidens.

Modi cā: numero sunt sex. uidelicet singulare & genus siue prius & po
sterius accidens & genus accidētis & simplex & cōplexum. & quilibet
hō: distinguitur per actum & potentiam.

Co. xxxvii. Causae in actu & singulares simul sunt uel non sunt: cum his
quoq; sunt causae: sed causae i potentia nō semper.

Cx. xxxviii. Oportet in naturalibus cām ut iuscuiusq; summam. **.i. ultimā**
querere sicut & in aliis **scilicet artificialibus.**

Causis debent proportionaliter respondere effectus.

Ex lectione septima & co. xxxviii.

Multa dicuntur & esse & fieri propter fortunam & propter casum.

Co. xxxix. Quidā negātes fortunā dicūt oīum eē aliq; cām determinatā

Co. xxxxi. Nullus antiquorum sapientum causas generationis dicens aliquid de fortuna determinauit.

Co. xxxliii. Casus non est causa coeli & motuum caelestium.

Co. xxxv. Nō ex quocunq; sēmine aliquid fit sed ex tali semine oliua & ex tali homo.

Co. xxxvii. Quibusdam uidetur q; fortuna sit cā immanifesta humano intellectu eam quā diuinum quoddam & foelicius.

Ex lectione viii. & co. xxxviii.

Quaedam fiunt ut semper quaedam sicut frequenter: neutrum autem horum dicitur esse a fortuna.

Quae fiunt in paucioribus omnes dicunt esse a fortuna.

Quae sunt in paucioribus sunt a fortuna: & quae sunt a fortuna sunt ut in paucioribus.

Co. xxxviii. Eorum quae fiunt quaedam fiunt propter finem scilicet de liberatum quaedam uero non.

Eorū quae fiunt pp finem quādā fiūt scd'm ppositum: quaedam uero nō scd'm ppositum.

Quaecūq; ab intellectu .i. a ppositio agūtur & a natura fiunt pp finem.

Co. i. Sicut entiu aliud est per se & aliud per accidens ita & causae alia p se: alia per accidens.

Causa per se est finita: causa scd'm a accidens infinita.

Infinita uni accidunt.

Co. ii. Casus & fortuna sunt in hiis quae sunt propter finem.

Co. liii. Fortuna est causa per accidens in his quae sunt scd'm propositum propter finem i minori parte infinita est & immanifesta hoī.

Propositū nō est sine intellectu.

Ex lectione nona. & co. liii.

Infinitas cās necesse est esse: a quibus fiat quod est a fortuna: quare fortuna.

Co. liiii. Fortuna non est simpliciter causa alicuius sed scd'm accidens.

Co. lv. Dicere fortuna esse aliquid extra rōnem recte dicitur: ratio enim aut est eorum quae semper sunt aut sicut frequenter idest de hiis rationi cinari possunt solum.

Co. lvi. Fortunā bona dicitur cum bonum aliquid euenit: praua autem cum prauum aliquid.

Eufortunium & fortunium sunt quae habent bonum uel malum cum magnitudine.

Parum pro nihilo reputatur.

Eufortunium est incertum: fortuna enim incerta est.

Ex lectione. x. & co. lvii.

Differunt fortuna & casus: quoniam casus in amplius est quam fortuna.

Co. lviii. Fortuna idem uidetur esse foelicitati aut prope.

EX. II. LI. PHYSI.

Forticitas eupraxia est *idest* bona operatio.

Quibuscunq; non cōtingit agere neq; a fortuna dicimus eos aliqd facere
Co. lvi. Neq; inanimatum neq; infans neq; bæstia aliquid facit a fortuna: quoniam non habent propositum neq; eufortunium neq; infortunium inest his: nisi scdm similitudinem.

Pati a fortuna inest quodammodo his cum agens circa hæc aliquid agat a fortuna aliter autem non.

Co. lx. Casus non solum est in hoibus qui uoluntarie agunt: sed etiam in aliis animatis & inanimatis:

Co. lxi. In his quæ simpliciter fiūt propter aliquid cum non accidentis. *i. eius quod accidi* causa fiunt sed causa alicuius extrinseci tunc a casu dicimus fieri.

Co. lxii. Vanum dicitur cum id quod est propter aliquid non accidat ex eo propter quod fit.

Co. lxiii. Cum fiat aliquid extra naturam tunc non a fortuna sed magis a casu factum esse dicimus.

Eorum quæ fiunt a fortuna exterius est causa: sed eorum quæ fiunt a casu interius est causa.

Co. lxy. Casus & fortuna reducuntur ad causam: unde est principium motus *idest efficientem*

Co. lxvi. Nihil scdm accidens prius est hiis quæ sunt per se: quare neq; per accidens causa prius est ea quæ est per se.

Co. lxvii. Posterius est casus & fortuna intellectu & natura.

Co. lxviii. Propter quid tot est scdm numerum quot sunt causæ prædictæ.

Aut propter quid reducitur in quod quid est *idest in diffinitionem* ut mathematicus aut in mouente primum. aut in alicuius gratia *idest in terminem* aut in his quæ fiunt in materia.

Ex lectione. xi. & co. lxx.

Quoniam quattuor sunt causæ de omnibus erit physici cognoscere: & in omnes inducens propter quid demonstrabit physicæ materiam mouentem: & quod est cuius causa. eniunt tres causæ in unam multotiens.

Quod qd ē *cā formalis* & qd cuius *cā. i. finalis* una ē scdm numerum.

Causa mouens eadem est in istis scilicet formali & finali: scdm speciem.

Co. lxxi. Physicus tenetur omnino considerare quæcunq; mota mouent: quæcunq; autem non: non physicæ sunt.

Triplex est studium philosophiæ: hoc quidem circa immobile: aliud uero circa mobile qd ē sed incorruptibile: aliud autem circa corruptibilia

Co. lxxiii. Duplicia sunt principia scilicet mota & non mota

Co. lxxiiii. Nā facit qd melius ē nō simpliciter: sed ad uniuscuiusq; spem
Ex lectione. xiii. & co. lxxvii.

Quæcunq; sunt a natura aut semper fiunt: aut sicut frequenter:
Neq; a fortuna neq; a casu uidetur pluiere multotiens in hyeme sed forte
sub cane: neq; cauma sub cane fit a casu sed si in hyeme esset.

Co.lxxviii. In quibuscunq; est aliquis finis: huiusmodi causa agitur q; pri-
us est & quod consequenter.

Vnumquodq; sicut agitur sic aptum natum est agi: & sicut aptum natū
est agi: sic agitur si non impediatur.

Ars imitatur naturam.

Co.lxxviii. Ars alia quidem perficit quæ natura non potest operari: alia
uero imitatur.

Quæ sunt scd'm artem fiunt propter finem: & quæ fiunt a natura.

Co.lxxx. A natura & propter finem hirundo facit nidum & aranea telam
& non ab arte.

Natura agit propter finem.

Co.lxxxi. Natura d' dupliciter: alia qd' sicut mā alia uero sicut forma.

Ex lectione.xiiii.& co.lxxxii.

Peccatum fit in his quæ sunt scd'm artem & in his quæ scd'm naturā sunt
Monstra sunt quædam peccata naturæ.

Co.lxxxiii. Oio destruit naturam dicēs naturam non agere propter finē
Illa dicuntur esse scd'm naturam quæcunq; a quoddam principio intrin-
seco **scilicet determinato** continue mota accedunt ad aliquem finem
scilicet determinatum.

A determinato principio in deteriatū finem semper proceditur **scilicet**
a natura nisi aliquid impediat.

Ars non deliberat thomas nec etiam artifex inquātum habet artem:

Arti assimilatur natura.

Thomas Natura est ratio cuiusdam artis diuine indita rebus qua ipæ res
mouentur ad finem determinatum.

Ex lectione .xv.& co.lxxxvii.& lxxxviii.

Ratio necessitatis **scilicet in naturalibus & artificialibus** sumitur a fine: in
materia autem necessarium est:

Co.lxxxviii. Non sequitur si conclusio est quod principium sit sed si con-
clusio non est neq; principium erit.

Finis ponit necessitatem his quæ sunt ad finem.

Finis in speculabilibus est principiū non quidem actionis sed rōcinatiōis

Co.lxxxix. Finis in naturalibus se habet sicut principium ī demonstratiuis:

Co.lxxxii. Ponuntur & in diffinitione quædam partes materiæ:

Propositiones ex tertio libro physicorum Aristotelis:

Ex lectione prima & co' primo:

EX LI. III. PHYS.

Ecessarium est ignorato motu ignorare naturam.

Motus est de numero continuorum.

Infinitem apparet primo in diffinitione continua.

Continuum est diuifibile in infinitum.

Co. ii. Sine loco uacuo & tempore impossibile est esse motum.

Posterior est speculatio de propriis ea quæ est de communibus.

Co. iii. Entium aliud est endelechia idest actu tantum aliud est potentia tantum.

Eorū quæ sunt actu: hoc quidē ē ad aliquid: aliud uero quantū aliud quale aut aliquid aliorum prædicamentorum.

Eorum quæ sunt ad aliquid aliud scdm̄ superabundantiam & defectum dicitur aliud secundū actiuum & passiuū secundū & omnino motiuum & mobile.

Co. iiii. Non est motus præter res idest præter genera rerum.

Omne quod mutatur aut mutatur secundum substantiam: aut quantitatem: aut secundū qualitatem: aut scdm̄ locum.

Nihil est extra prædicamenta: & nihil ipsis comune est accipere.

Co. v. In omnibus generibus est aliquid dupliciter: uel sicut perfectum: uel sicut imperfectum.

Motus & mutationis tot sunt species quot & entis.

Ex lectione. ii. & co. vi.

Motus est endelechia idest actus existentis in potentia secundum quod huiusmodi est: idem secundum quod est in potentia.

Six sunt species motus scilicet alteratio augmentatio diminutio generatio corruptio & loci mutatio.

Co. viii. Quædam eadem sunt in potentia: & in actu quauis non simul aut non secundum idem.

Omne mouens naturale cum mouet mouetur & ipsum.

Est quoddam mouens & immobile.

Co. x. Posse sanari & posse laborare alterum est: subiectum aut eorum unū & idem est.

Ex lectione. iiii. & co. xi.

Contingit unūquodque quod est in potentia quandoque esse in actu.

Co. xii. Impossibile est ponere motū in alio genere quā in genere actus existentis in potentia.

Motus non est alteritas nec inæqualitas.

Co. xiii. Motus indereterminatus est.

Co. xv. Motus quidam actus est: sed imperfectus.

Neque in priuatione neque in potentia: neque in actu simplici ponitur motus.

Ex lectione. iiii. & co. xvi.

Motus est actus mobilis in quantum est mobile.

Co. xviii. Quod tangit patitur:

Forma semper existimabitur mouens.

Co. xviii. Motus est in mobili quia est actus eius:

Motui actus non est alius ab actu mobilis:

Idem est spatium unius ad duo & duorum ad unum & ascendens & descendens secundum rem non autem secundum rationem:

Opus & finis unuscuiusque est actus eius.

Co. xviii. Actio est actus actiui passio autem passiuus.

Si actio est in mouente: omne mouens mouebitur aut habens motum non mouebitur.

Si actio & passio sint in patiente actus unuscuiusque non erit in unoquoque: & secundum duos motus aliquid mouebitur: sed hoc impossibile.

Impossibile est duas alterationes unius speciei esse unius subiecti.

Impossibile est duorum alterorum secundum speciem unum & eundem actum esse scilicet secundum rem & rationem.

Co. xx. Actio est actus agentis ut aquo sed patientis ut in quo.

Actio & passio sunt idem motus.

Co. xxiii. Motus est actus potentiae actiui & passiuus in quantum huiusmodi.

Ex lectione .v. & co. xxiii.

Scientia naturalis est circa magnitudines & tempora & motus quoque unum quodque necesse est aut finitum aut infinitum esse.

Non omne ens est finitum aut infinitum ut passio & punctus.

Ad physicum pertinet considerare de infinito si est: aut non est: & si est quid sit.

Quodcumque habet principium habet finem.

Co. xxv. Omnes physici posuerunt infinitum tanquam principium eorum quae sunt.

Commento. xxviii. Anaxagoras dicit quod omnia incipere moueri aliquando.

Co. xxx. Omnia aut principium sunt aut ex principio.

Quod est immortale & incorruptibile physici diuinum appellabant:

Ex lectione .vi. & co. xxxi.

Tempus est infinitum.

Vtuntur mathematici infinito:

Intellectus non deficit quin super quodlibet finitum non possit aliquid addere.

Commento trigesimo tertio. Contingere ab esse nihil differt in perpetuis:

Commento. xxxiii. Infinitum dicitur in modo quod non est possibile transiri: ex eo quod non est aptum natum transiri: sicut & uox est inuisibilis.

Secundo modo quod habet transitum inconsumabilem: aut quod uix habet
Tertio modo quod aptum natum est habere transitum aut finem: non ta-
men habet.

Infinitum uel dicitur per appositionem *s. sicut in numeris* uel per diuisionem.
scilicet sicut in magnitudinibus: uel utroque modo *scilicet sicut in tpre.*

Co. xxxv. Omne diuisibile uel est numerus uel magnitudo.

Co. xxxvi. Passio minus est separabilis & per se existens quam subiectum.

Co. xxxvii. Substantiae esse & substantia idem est.

Impossibile est actu esse infinitum.

Ex lectione. vii. & co. xxxv.

Ratio corporis est quid sit determinatum planitiae *id est superficies.*

Non est corpus infinitum neque intelligibile neque sensibile.

Co. xxxvii. Omne corpus sensibile aut est simplex aut compositum.

Infinitum elementum si esset excelleret & corrumperet finitum.

Co. xxxviii. Elementa habent contrarietatem adinuicem.

Co. xxxv. Vnumquodque ex quo componitur resoluitur in hoc.

Co. xxxvii. Omne quod mutatur mutatur ex contrario in contrarium.

Ex lectione viii. & co. xxxviii.

Aptum natum est corpus omne sensibile in aliquo loco esse.

Locus aliquis est unicuique corpori naturali.

Idem est locus *scilicet naturalis* partis & totius.

Co. xxxviii. Impossibile est non comparare locum & corpus.

Locus est aequalis locato.

Co. i. Infinitum secundum anaxagoram est in seipso & non in alio.

Non ubicunque aliquid est ibi aptum natum est esse.

Co. li. Terra quiescit in medio quia grauitatem habet.

Co. liii. Graue naturaliter fertur in medium: leue uero sursum.

Co. liiii. Loci differentiae sunt sursum & deorsum ante & retro dextrorum.
& finitrorum.

Co. lv. Impossibile est locum esse infinitum.

In loco esse & in aliquo loco esse conuertuntur.

Ex lectione viiii & co. lvi.

Magnitudo actu infinita non est diuisione autem est.

Co. lvii. Est infinitum in potentia ens.

Dupliciter aliquid dicitur in potentia. uno modo quia totum potest redu-
ci ad actum sicut possibile est hoc as esse statuum. Alio modo dicitur in
potentia quod postea fit actu ens non quidem totum simul sed successive.

Dupliciter aliquid dicitur esse uel quia est totum simul uel quia semper una
pars eius est post aliam.

Infinitum est in sepe aliud & aliud accipiendo: & acceptum semper est finitum.

Co. lviii. Finitum quod accipitur in magnitudinibus uel apponendo uel

diuidendo permanet & non corrumpitur sed quod accipitur in generatione & tempore corrumpitur: sic tamen ut non sit deficere.

Co.lviii. Omne finitum remouetur quolibet finito semper accepto.

Co.lx. Infinitum scdm appositionē non excellit omnem determinatam magnitudinem in maius sicut infinitū scdm diuisionem excellit omnem determinatam paruitatem in minus.

Non contingit magnitudinem esse maiorem in potentia omni magnitudine finita.

Co.lxi. Vnitas est minimum in numeris.

Vsq; ad decem plato fecit numerum.

Ex lectione.x.&co.lxiii.

Diffi. Infinitum est cuius semper secundum quantitatem accipientibus est aliquid ex recipere.

Diffi. Totum est cui nihil abest.

Co.lxiiii. Totum & perfectum aut sunt penitus idem aut proxima secundum naturam.

Nullum non habens finem est perfectum.

Co.lxv. Infinitum est materia perfectiōis magnitudinis: & quod potētia est totum actu uero non.

Infinitum non continet sed continetur inquātum infinitum est.

Infinitum est ignotum inquātū est infinitum: est enim sicut materia nō habens speciem **id est formam.**

Co.lxvi. Infinitum magis habet rationem partis quam totius & materiae quam formae.

Impossibile & inconueniens est ignotum & indeterminatum continere & determinare intelligibilia.

Ex lectione.xi.&co.lxvii.

Illud quod continet est forma.

Co.lxviii. Omne unum indiuisibile est inquātum unum.

Numerus est plura uno.

Infinitae sunt decisiones magnitudinis.

Numerus q i infinitū multiplicatur nō ē sepatus a decisiōe magnitudinū

Co.lxviiii. Continuum diuiditur in infinitū:

Quātū unū q; cōtingit i potentia esse: tātū & in actu contingit esse.

Co.lxx. Infinitum non eodem modo est in motu & magnitudine & tempore sed per prius & posterius.

Co.lxxi. Mathematici non indigent infinito in actu neq; eo utuntur.

Co.lxxii. Infinitum est causa sicut materia.

Infinito esse est priuatio.

Subiectum per se infiniti est continuum sensibile.

Ex lectione.xii.&co.lxxiii.

EX.III.LI.PHYSI.

Contingit unius corruptionem esse generationē alterius.

Co.lxxv. Intelligentiā credere inconueniens est: non enim in re abundantia & defectus est: sed intelligentiā: unumquodq; enī nōstꝛe intelliget aliq; multiplicatū: seipsum augmentans in infinitum.

Tempus & motus infinita sunt **non tamē actu.**

Magnitudo neq; diuisiōe neq; intelligibili augmētatione ē īfinita ī actu:

Propositiones ex.iiii.libro physicorum Aristotelis.

Ex lectione prima & co.primo.

Ecesse est physicū de loco sicut & de infinito determinare.

Quod non est nusquā est: sed nō econuerso.

n Loci mutatio est maxime cois iter oēs motus & magis pprius

Co.iiii. Loci mutationes physicorum corporū & simplicium non solū ostendūt locū esse sed etiam q̄ habeat quandā potentiā **idest** **uirtutem conseruatiuam locati.**

Fertur unumquodq; in sui locum: non prohibitum.

Co.v. Sursum ē ubi fertur leue deorsum aut ubi feruntur grauitatē hñtia: Mathematica non sunt in loco: sed secūdū positionem habent per respectum ad nos dextrum & sinistrum.

Co.vi. Vacuum est locus priuatus corpore.

Locus est aliquid prāter corpora.

Omne corpus sensibile in loco est.

Co.vii. Illud sine quo alia non possunt esse & ipsum sine aliis potest esse: necesse est esse primum.

Non perditur locus his quæ sunt in eo corruptis.

Ex lectione.ii. & co.viii.

Dimensiones sunt tres quibus determinatur oē corpus. s. longitudo latitudo & profunditas.

Impossibile est corpus esse locum in eodem: nāq; essent duo corpora.

Co.viii. Sensibilium corporū sensibilia sunt principia.

Ex intelligibilibus elementis idest principiis nulla magnitudo fit.

Ex lectione.iii. & co.xiii.

Entium aliud est per se: aliud per accidens.

Locorū alius quidē cois in quo oīa corpora sunt: alius uero proprius in quo primo sunt.

Forma est terminus uniuscuiusq; rei.

Co.xvi. Forma & materia habent altissimā speculationē & sine inuicē nō facile est cognoscere ipsa.

Co.xvii. Forma & materia non separantur a re.

Locum contingit separari a locato.

Locus non est pars locati: neq; accidens.

Co. xviii. Materia non continet sed continetur

Co. xviii. Impossibile est ei cuius non est motus neq; sursum neq; deorsum locum esse.

Co. xx. Transmutatur simul cum re & forma & materia & mouentur non semper in eodem loco sed ubi res.

Ex lectione. iiii. & co. xxiii.

Octo modis aliquid dicitur esse i aliquo:

Vno modo sicut pars in toto.

Aliomodo sicut totū in parte: non enim prater partes est totum. aliomō sicut species in genere.

Aliomodo sicut genus in specie.

Aliomodo sicut forma in materia.

Aliomodo sicut motum in primo motiuo.

Aliomō sicut i fine: oīum aut maxime proprium est sicut locatū in loco.

Co. xxv. co. xxvi. co. xxvii. Contingit aliquid esse in seipso per partes: sed non primo: neq; per se: neq; per accidens.

Scientia est in anima.

Locus non est materia neq; forma.

Ex lectione. v. & co. xxviii.

Locus est primū cōtinēs illud cuius est locus: & nihil est rei. **locati.**

Primus locus neq; maior neq; minor est locato.

Locus non deficit unicuiq; locato: & separabilis est.

Locus omnis habet sursum & deorsum.

Fertur unūq; corpore naturaliter & manet in propriis locis.

Propria loca naturalium sunt sursum & deorsum.

Co. xxxi. Sic pulcherrime diffinitur unumquodq; ut quid sit reddatur: & omnia oppositiua ipsius soluantur: & ex diffinitione proprietates eius mani estae erunt & causa discordiae & oppositorum circa ipsum mani festa erit.

Co. xxxii. Nunquam quæreretur de loco nisi motus aliquis esset secundum locum.

Motus secundum locum alius est per se. s. loci mutatio: alius ex consequenti scilicet augmentum & decrementum.

Eorum quæ mouentur aliud mouetur per se in actu: aliud uero secundum accidens.

Eorum quæ mouentur per accidens alia sunt contingentia moueri per se: ut partes corporis: alia uero non contingentia: sed semper secundum accidens ut albedo & scientia.

Co. xxxiiii. Cum continēs diuifum nō est a cōtēto sed cōtinuū : nō dicimus contentum esse in illo sicut in loco : sed sicut pars in toto.

Vltima contingentium sunt simul.

Cum contentum est continuū continenti nō mouetur ī illo sed cum illo diuifum autem in illo mouetur siue moueatur continens siue non.

Ex lectione vi & co. xxxv.

Locus nō est forma: sunt enim utraq; termini sed nō eiusdem: sed formā quidem rei: locus autem continentis corporis.

Co. xxxvii. Si esset locus aliquod spatiū inter extrema corporis cōtinētis extra extrema ipfius cōtinētis. semp mouens in eodē loco: essent infiniti simul loci.

Nō est alius locus aq; in quo mouetur cū totū uas trāsmutatur sed idem.

Locus in quo est aliquid comitatur corpus cōtinens aut partes eius: sed nō locus in quo illud est qui est pars loci qui est locus totius cōli.

Co. xxxviii. Loco nō mā mā. n. neq; diuifa ē qre neq; ptiēt rē lo at utq;

Co. xxxviii. Corpus contentum est quod mouetur scđm loci mutationē

Co. xxxix. Locus est immobilis

Totus fluuius magis est locus nauis quia est immobilis totus.

Di. Locus est terminus continentis immobilis primum.

Co. xxxxi. Leue natura fertur sursum graue uero deorsum.

Locus uidetur eē quādam superficies.

Simul cum locato est locus.

Ex lectione vii. & co. xxxxiii :

Cuicunq; corpōri adiacet aliquod corpus extra continens ipsum hoc ī loco est: cui uero non minime.

Co. xxxxi. Alia sunt in loco scđm potentiam: alia scđm actum.

Cum continuum est similiū partiū & scđm potētiā in loco partes sunt: cū autē separatæ sunt & tangunt se secundum actum sunt.

Co. xxxv. Alia per se sunt ī loco sicut oē corpus mobile alicubi p se: alia uero scđm accidens: ut anima & cōelum **idest ultima spāra.**

Cōlū non est alicubi totum sed oēs ptes eius in loco quodāmodo sunt.

Vltimum cōelum solum mouetur circulariter.

Extra oē & totum cōelum nihil est propter hoc oīa ī cōelo sunt.

Co. xxxvi. Cōelum non est locus: sed ultimum cōeli **i. superficies cōeli:**

Ex lectione viii. & co. xxxvii.

Augmentato corpore nō est necesse simul augmentare locum.

Punctus non est locus.

Duo corpora impossibile est in eodē loco eē: Locus nō est spatiū aliqd corporeum siue dimensio aliqua corporalis **scđm textū cōmētatoris.**

Locus nō est ī aliquo sicut in loco sed terminus in aliquo finito.

Co. xxxviii. Corpus cōtinens cui cōsequenter est corpus cōtētū & qđ ab

eo tangitur nō ui. pximū est: & hæc simul aptā nata eē ipassibilia sunt adinuicem.

Fertur unūquodq; in sui locum rationabiliter.

Thomas. Proximitas naturæ quæ est inter corpus cōtinens & contentū est causa quare corpus naturaliter mouetur ad suū locū:

Manet unumquodq; natura in proprio loco rationabiliter.

Sicut pars naturaliter quiescit in suo toto ita & locatū i loco suo naturali

Co. xxxviii. Aq̄ materia est aeris aer aut̄ sicut actus quidā ipsius: & aq̄ potētia est aer. **Scilicet simpliciter** aer uero potentia est aqua quodāmo

Ex lectione. viiii. & co. i.

Est phyfici cōsiderare de uacuo sicut & de loco:

Co. liii. Multa parua quod magnum est constituunt.

Co. ly. Duo corpora impossibile est simul esse.

Co. lvi. Vas plenum cinere tantum recipit de aqua quātū uas uacuum:

Pythagorici dicunt quod uacuū est quod determinat rez naturas.

Ex lectione. x. & co. lvii.

Ad cognoscendum qualiter se habeat ueritas circa uacuum oportet accipere quid significet nomen.

Co. lviii. Corpus sensibile scdm̄ tactum est grauitatē habēs uel leuitatem

Co. lxiii. Contingit augmentari corpus non solum ingrediēte aliquo sed etiam alteratione: ut si ex aqua fiat aer.

Vacuum est locus priuatus corpore.

Ex lectione. xi. & co. lxy.

Pars nisi seorsum ponatur non erit in loco sed in toto:

Omnis motus aut est uiolentus aut secundum naturam

Motus uiolentus posterior est eo qui est secundum naturam.

Non entis nulla est differentia

Co. lxx. Medium per quod aliquid fertur causa est uelocitatis uel tarditatis motus: quia corpus motum impedit maxime quidem medium qd̄ contra fertur: postea autem medium manens: sed magis mediū quod non facile diuiditur. huiusmodi autem est quod pinguius est.

Co. lxxi. Idem corpus uelocius fertur propter duas causas: aut indifferēdo per quod fertur: ut per aquam aut per terram aut per aerem: aut indifferēdo quod fertur propter excellētiā grauitatis uel leuitatis eius

Ex lectione. xii. & co. lxxi.

Excellēs diuiditur in id quo excellit & in id quod excellitur.

Non excellit linea punctum nisi componatur ex punctis:

Vacuum ad plenū nullā possibile est habere pportionē: neq; motus qui fit per uacuum ad motum qui fit per plenum.

Co. lxxiii. Omnis motus ad motum proportio est.

Omnis motus in tempore est.

EX LI.III. PHYS.

Ois téporis ad tps proportio est si sint utraq; finita

Ex lectione .xiii. & co. lxxvi.

Corpus ligneū cubicū & si sit calidum :aut frigidum :aut graue :aut leue:
tamen alteꝝ est a passionibus istis & si non sint separabiles.

Co. lxxviii. Aer non uidetur.

Ex lectione .xiiii. & co. lxxxi.

Rarum est quid leue unde ignem rarum esse dicunt.

Co. lxxxii. Quanto aliquid est rarius magis sursum ferretur.

In uacuo sunt oia sine motu & uacuum sine motu est.

Co. lxxxiii. Plus aer ex aqua generatur quam econuerso.

Co. lxxxiiii. Ex eo quod est in potentia actu fit quod fit.

Materia non separabilis est a contrariis esse tamen eius alterum est. **i. secū
dum rationem altera est.**

Materia contrariorum est una numero. ut calidi & frigidi.

Cum ex aqua fit aer eadē est materia numero non accipies in se aliud ali-
quid :sed qđ erat in potentia actu facta est: similiter & aqua ex aere fit.

Scintillæ nō est accipere aliqua pars in qua nec caliditas nec albedo insit

Magnitudo & paruitas sensibilis corporis: non accipiente aliquid mate-
ria: extenditur sed qui potentia est materia utriusq;.

Densum est graue & durum rā: autem leue & molle: dissonant aut graue
& durum in plumbo & ferro.

Ex lectione .xv. & co. lxxxviii.

Ex his quæ nō sunt compositum impossibile est esse & participare aliquā
substantiam.

Co. lxxxviii. Omnis diuisibilis existentis necesse est esse dum est aliquam
partem eius aut aliquas partes.

Temporis aliæ partes factæ: aliæ futuræ sunt.

Ipsū nunc non est pars temporis.

Mensurat pars totum : & componi oportet totum ex partibus.

Co. lxxx. Nulle partes temporis quæ sunt aliæ & aliæ adinuicem possūt
esse simul nisi una contineat aliam:

Impossibile est sic se habere adinuicem duo nūc quod sint habitā adiuicē

Co. lxxxxi. Nullius diuisibilis finiti unus tantum terminus est.

Co. lxxxii. Simul esse dicuntur scđm tps & nec prius nec posterius quæ
sunt in eodem nunc.

Ex lectione .xvi. & co. lxxxiii.

Pars temporis tempus quoddam est.

Pars circulationis non est circulatio.

Co. lxxxiiii. In tempore omnia sunt: & in totius spera:

Co. lxxxv. Omnis mutatio & motus in ipso transmutato est aut in loco
ubi est ipsum transmutatum & transmutans.

Tempus ubiq; & apud omnia est.

Co.lxxxvi. Mutatio & motus ois uelocior & tardior est.

Tardum & uelox tempore determinantur.

Velox est quod in pauco tempore per multū spatium mouetur.

Tardū est quod in multo tempore per paucū spatium mouetur.

Tps nō determinatur tpe neq; quo ad quātitatē neq; quo ad qualitatem.

Co.lxxxvii. Manifestū est quod tps neq; motus est neq; sine motu.

Ex lectione.xvii.&co.lxxxviii.

Simul motum sentimus & tempus.

Neceffe est ipsum tempus aliquid esse ipsius motus.

Co.lxxxviii. Oē quod mouetur mouetur ex quodam in quidam.

Seqtur magnitudinem motus:propter id.n.q magnitudo cōtinua & motus continuus erit:quātus uero motus est tantū & tempus erit.

Prius & posterius in magnitudine primū sunt & hoc ex ipsa positione.

Motus & tps ita se habent quod semp alterū eorū sequitur alterum.

Co.c. Tunc dicimus fieri tempus quando prioris & posterioris in motu sensum percipimus.

Co.ci. Tempus est numerus motus secundū prius & posterius.

Co.cii. Numerus dicitur dupliciter scilicet quod numeratur uel numerabile & alio modo quo numeramus.

Tempus est numerus quod numeratur & nō quo numeramus.

Est alterum quo numeramus & quod numeratur.

Ex lectione.xviii.&co.ciii.

Ipsū nunc idem est **f. subiecto** scdm id qd est. quod quid erat esse autem alterum est **id est ratione alterum est**

Co.ciii. Ipsū nūc mēsurat tps scdm qd prius & posterius ē & nō scdm id qd ē Quod mouetur in eo qd est alibi & alibi est alterum.

Ipsū nunc sequitur ad id quod fertur sicut tempus ad motum.

Per mobile cognoscimus prius & posterius in motu.

Notum in tempore maxime est nunc.

Co.cv. Nisi tps sit ipsū nunc non est. & si ipsum nunc non est tps nō erit.

Quod fertur & loci mutatio sunt simul.

Tempus continuatur per ipsum nunc & diuidatur per ipsum nunc.

Motus & loci mutatio una est **id est sumitur unitate** ab eo quod mouetur quia unum est.

Punctum est principium unius partis lineæ & finis alterius.

Co.cvi. Ipsū nunc nulla pars temporis est:neq; pūcta sūt partes lineæ: lineæ enim due partes unius lineæ sunt.

Secundum quod est terminus nunc non est tempus sed accidit tempori **scilicet sicut terminus terminato**:secundum uero quod numerat est numerus.

EX.III.LI.PHYSI

Teri illius solum sunt cuius sunt teri: numerus autem potest esse diuersus

Ex lectione .xviii. & co.cviii.

Tempus minime numerus simpliciter est.

Minimus numerus qui est simpliciter dualitas est.

In lineis est minimum multitudine ut duae aut una: magnitudine autem non.

In tempore est minimum secundum multitudinem secundum uero magnitudinem non est.

Co.cviii Secundum quod tempus est continuum est longum & breue: secundum quod est numerus est multum & paucum: uelox autem & tardum non est.

Numerus quo numeramus uelox & tardus non est.

Co.cx Tempus prius & posterius non est idem.

Numerus simpliciter **scilicet quo numeramus** est unus & idem qui est ceterum equorum & qui est centum hominum: quorum autem est numerus **i. numerus numeratus** altera sunt.

Co.cxi Sicut contingit esse unum & eundem motum **scilicet specie** iteque & iterum sic & tempus contingit.

Co.cxii Non solum motum tempore metimur: sed etiam motu tempus propter diffiniri adinuicem.

Per numeralia numerorum aliquando cognoscimus & econuerso.

Co.cxiii Imitatur magnitudinem motus in quantitate: continuitate & diuisibilitate hunc autem tempus.

Ex lectione .xx. & co.cxiii.

Tempus est metrum motus & eius quod est moueri.

Tempus mensurat motum mensurando aliquem motum: quo mensurabit totum.

Est motui in tempore esse mensurari tempore: & secundum id quod est & secundum suam durationem: simul enim motum & esse motus mensurat tempus.

Co.cxv Alia motu esse in tempore est mensurari tempore non ipsa sed esse eorum **i. secundum suam durationem**

Aliquid esse in tempore dicimus dupliciter: unomodo quia tunc est quando tempus est: alio modo sicut aliqua sunt in numero.

Aliquid dicitur esse in numero sicut pars & passio: & quicquid est ipsius numeri aut quia numerus est ipsius.

Nunc & prius & posterius & quaecumque huiusmodi: sunt in tempore. sicut in numero unitas **quae scilicet est pars numeri**: & superfluous **quae scilicet sunt passiones** & pars. res autem sicut sunt in numero **scilicet numero** ita sunt in tempore.

Co.cxvi Non est idem in tempore esse & esse quando tempus est.

Co.xvii. Accipi potest aliquod tempus maius omni eo quod est in tempore: unde necesse est omnia quae sunt in tempore contineri sub tempore: & pati aliquid sub tempore.

Consueuimus dicere quod tempus tabefacit: & senescunt omnia sub tempore & obliuiscuntur propter tempus.

Non didicit aliquis propter tempus: neque nouum factum est aliquid neque bonum **idest integrum & perfectum**: corruptionis enim per se causa tempus est:

Quæ sunt semper secundum quod semper sunt non sunt in tempore: non enim mensuratur esse ipso tempore: signum autem est quoniam neque patiuntur aliquid a tempore.

Co.cxxviii. Tempus est mensura quietis per accidens: omnis enim quies in tempore est.

Non omne immobile quiescit: sed priuatum motu: aptum tamen natum moueri.

Co.cxxviii. Quod mouetur non simpliciter erit mensurabile sub tempore secundum quod quantum aliquid est: sed secundum quod motus ipsius est quantus.

Co.cxxviii. Nulla quæ neque mouentur neque quiescunt sunt in tempore. Tempus est mensuratio motus & quietis.

Co.cxx. Quorum opposita semper sunt hæc non sunt in tempore: quorum autem non semper sunt: hæc sunt in tempore.

Ex lectione .xxi. & co.cxxi.

Nunc continuat tempus præteritum & futurum.

Nunc diuidit tempus potentia **idest in quantum considerat ut multa in potentia** & in quantum huiusmodi est: est alterum & alterum in quantum autem copulat semper idem est.

Co.cxxii. Dicitur etiam nunc tempus propinquum præsentī nunc.

Co.cxxiii. Tunc est tempus determinatum ad prius nunc.

Co.cxxv. Ipsum nunc principium & finis est: sed non eiusdem sed præteriti quidem finis futuri autem principium.

Tempus semper est in sui principio & in fine.

Tempus nunquam deficit: semper enim in principio est.

Co.cxxvi. Illud dicitur iam quod est propinquum præsentī nunc: siue sit pars præteriti: siue futuri.

Co.cxxvii. Ipsum modo est pars præteriti prope præsentī nunc.

Olim est pars præteriti procul præsentī nunc.

Repente est quando est sine sensibili tempore. propter paruitatem.

Ex lectione .xxii. & co.cxxviii.

Omnis mutatio remouet **scilicet de ratione sua** rem a natura sua.

Co.cxxviii. Aliqui tempus sapientissimum dixerunt: paron autem pythagoricus ipsum penitus indisciplinabile rectius dixit.

In tempore omnia generantur & corrumpuntur.

Tempus corruptionis magis erit per se causa quam generationis.

Mutatio per se est destructiua: generationis autem & ipsius esse causa est per accidens.

Nihil fit **id est generatur** nisi moueatur ipsum quodammodo **scilicet manifeste** & agatur: corrumpitur autem etiam cum non moueatur **s. manifeste**
Co.cxxviii. Omne mutatione & oē quod mouetur necesse est moueri in tempore.

Prius & posterius dicimus secundū distantiam ad ipsum nunc.

Ipsū nunc est terminus præteriti & futuri.

Cōtrario modo dicitur prius scd'm præteritū & futurū. in præterito enim dicitur prius quod longius est ab ipso nunc: posterius autem quod prope est: in futuro autem dicitur prius quod est propinquius ipsi nūc posterius autem quod procul est.

Nihil aliud aptum natum est numerare quam anima uel intellectus.

Non existente anima tempus est utcunq; ens.

Prius & posterius in motu sunt & hæc sunt tps scd'm q̄ sunt numerabilia
Ex lectione. xxiii. & co. cxxx.

Tempus est passio & habitus motus.

Co. cxxx Tempus & motus sunt simul & scd'm actū & scd'm potentiam.

Co. cxxii Omne tēpus quod est simul & similiter id est æqualiter est unū tantum quod uero non est simul nō est unum: sed species eius est una.

Motus sunt alteri & seorsum id est diuisi ab inuicem: tempus autem ubique idem est.

Co. cxxxiii Motus localis est maxime regularis: & iter motus locales motus circularis.

Numeratur unūquodq; uno quodā proximo sui generis.

Aliquo determiato motu & tpe mēsuratur quātitas motus & tpris.

Quod est primū est mensura oīum p̄ximorū. **oīum quæ sūt sui generis.**

Circulatio quæ est maxime regularis est mensura oīum motuū.

Alteratio & augmentatio non sūt motus regulares.

Videtur tempus esse numerus motus primæ spæræ: quia hoc motu mensuratur & tempus & alii motus.

Co. cxxxiiii Equilaterus & gradatus nō sunt idem triangulus: sed bene eadem figura.

Ibi dicimus identitatē ubi non est differentia: nō aut ubi est.

Propositiones ex.v.libro physicorum Aristotelis.

Ex comento primo.

Transmutatur transmutans **id est transmutatū** oē tripliciter: aut scd'm accidens: ut musicū ambulare: aut scd'm partē: ut sanatur.

corpo q̄a oculus sanatur aut i eo q̄ ip̄sū p̄io & sc̄d̄m se ip̄sū mouetur

Co.ii. Est & i mouēte similiter: aliud quidē sc̄d̄m accidēs mouet: aliud se cū dū p̄tē: aliud uero p se ip̄sum mouet primū ut cū medicus sanat.

Ad motum requiruntur quinq; primo mouēs primū & aliqd qd mouetur & tempus in quo mouetur & duo termini. **Ex quo & in quem.**

Co.iii. Omnis motus a quodam in quidam est.

Co.iiii. Magis a termino in quem quā a quo mouetur denotatur mutatio

Co.v. Qualitates: & passibiles qualitates: & locus: quæ sunt termini eorum quæ mouentur immobilia sunt.

Albedo non est motus: sed albatio est motus:

Ex parte terminorū p̄t accipi motus sc̄d̄m accidēs: ut quid sit albū i id q̄ intelligere mutatur sc̄d̄m accidēs: ut quod sit albū i colorē: & sc̄d̄m p̄tē ut qui uadit athenas: in europā: quia pars europæ athenæ sunt & se cū dū se ut quod in album colorem mutatur.

Co.vi. Mutatio per accidēs in oibus terminis est & in semper **idest in oī tempore:** & in omni **idest in omni subiecto & motu:**

Mutatio q̄ nō ē sc̄d̄m accidēs est tātū i cōtrariis & i mediis & p̄dictione.

Medium quodammodo est ultima: & hoc ad illa & illa ad hoc dicuntur quodammodo contraria.

Fuscū est albū per cōparationē ad nigrū & nigrū per cōparationē ad albū:

Ex lectione. ii. & co. vii.

Omnis mutatio est a quodam in quidam.

Quod mutatur mutatur quadriarie: aut enim ex subiecto in subiectū: aut ex subiecto in non subiectum: aut ex non subiecto in subiectum aut ex non subiecto in non subiectum.

Quæ est ex nō subiecto in nō subiectū nō est mutatio per hoc q̄ nō est secundum cōtradictionē: neq; enim est cōtradictio neq; cōtraria.

Mutatio ex nō sūo in sūm est generatio secundū cōtradictionem.

Quando ex non albo generatur album est generatio secundum quid: sed quando ex non ente simpliciter generatur substantia est generatio simplex.

Mutatio quæ est ex subiecto in non subiectum corruptio est.

Quæ est ex substantia in non esse corruptio simpliciter est quæ uero in oppositā negationem est corruptio secundum quid.

Co. viii. Ens & non ens dicitur tripliciter: unomodo secundum compositionem & diuisionem: alio modo secundum potentiam quod ei qd est in actu oppositam est: & sic non contingit moueri: tertio modo qd est in potentia quæ non excludit esse in actu simpliciter: & sicut contingit moueri secundum accidēs.

Impossibile est quod non est moueri.

Impossibile est generationem esse motum.

EX.V.LIBRO PHYSI.

Verum est dicere q̄ non est de eo quod sit simpliciter.

Omne quod mouetur in loco est.

Quod non est non est in loco.

Corruptio non est motus.

Contrarium est motui motus aut quies.

Corruptio generationi contraria est.

Co.viii. Mutationis tres sunt tantum species.

Motus est mutatio de subiecto in subiectum.

Priuatio ponitur contrarium & monstratur affirmatiue.

Ex lectione tertia

Necesse est tres esse species motus scilicet quantitatis & qualitatis & secundum locum.

Co.x. Secundum substantiam non est motus propter nullum entiu substantia contrarium esse.

Motus non est in ad aliquid neq; in actione & passione.

Motus non est motus neq; generationis generatio: neq; omnino mutationis mutatio.

Co.xii. Nulla mutatio est per se de una mutatione in alia: sed per accidens

Co.xiii. Infinitorum non est primum neq; ultimu: quare neq; habitus erit

Co.xiiii. Eadem motui contrarius est motus & quies: & generatio & corruptio contraria sunt.

Co.xv. Oportet materiam subesse ei quod fit: & mouenti.

Co.xvii. Omne quod mouetur mouetur tripliciter aut in eo quod est secundum accidens: aut q̄a pars aliqua mouetur: aut quia per se mouetur:

Ex lectione quarta & co.xviii.

Motus est solum in qualitate quantitate & ubi: in unoquoq; enim horum est contrarietas.

Motus qui est in qualitate est alteratio.

Augmentum & decrementum est secundum quantitatem.

Di. Augmentum est motus in perfectam magnitudinem.

Diffi. Decrementum est motus a perfecta magnitudine in imperfectam magnitudinem.

Motus qui est in ubi secundum proprium & commune nomen innominatus est sit autem latio nominatus.

Hæc sola propria dicuntur ferri cum non in seipsis sit stare mutantibus locū & quæcunq; non ipsa se ipsa mouent sed in locum.

Di.Co.xviii. Mutatio quæ est in eadem specie in magis & in minus: alteratio est.

In minus aliquid uadens in contrarium dicitur mutare in magis autem tãquam ex contrario in ipsū.

Co.xi. Im mobile est quod impossibile est moueri sicut sonus inuisibilis

& qd' multo tempore uix mouetur: aut tarde incipit quod dicitur gra-
uiter mobile: & quod aptum natum est moueri: non mouetur aut tunc
cum aptum natum est & ubi & sic: quod quidem quiescere uoco im-
mobiliū solum: contrarium enim quies motui est.

Quies est priuatio in susceptio motus.

Ex lectione quinta & co.xxii.

Simul dicuntur esse secundum locum quæcunq; in uno loco sunt primo
separatim autem quæcunq; sunt in altero.

Tangere dicuntur quorum ultima sunt simul.

Medium est in quod aptum natū est primum pertingere quod mutatur
continue secundum naturam: quam in ultimum in quem mutatur.

Ad minus est medium in tribus.

Ultimum mutationis est contrarium.

Co.xxiii. Continue mouetur quod nihil aut paucissimum deficit rei: sed
non tempori.

Nihil prohibet aliquem deficientem rei moueri continue secundum
non tempori.

Co.xxiiii. Contrarium secundum locum est secundum restitutum di-
stans plurimum.

Di.Co.xxv. Consequenter est quod cū solum post primum sit aut posi-
tione aut specie aut aliquo sic determinatorum nullum medium est eo-
rum eiusdem generis: & cuius consequenter est.

Co.xxvi.Diffi. Habitum est quod consequenter est cum tangat.

Omnis mutatio in oppositis est.

In contradictoriis nihil est medium.

In contrariis est medium.

Continuum est aliquid habitum.

Diffi. Dico esse continuum cum unius & idem fiat terminus utriusq; q̄
se tangunt & sic significat nomen.

Co.xxvii. In his est continuum ex quibus aptum natum est fieri unum se-
cundum contactum.

Co.xxviii. Consequenter se habens est primum inter ista secundum quod
prius dicitur a quo non conuertitur consequentia essendi.

Co.xxviiii. Eodem modo contactus est prius quam continuum.

Punctis inest tangere unitatibus autem consequenter: & punctorum cō-
tingit esse medium: unitatum autem non est necesse.

Ex lectione sexta & co.xxxi.

Motus dicitur unus tripliciter scilicet genere specie & numero.

Genere motus dicitur unus secundum figuras prædicamenti ut loci muta-
tio omni mutationi genere una est: alteratio autem a loci mutatione
altera genere est.

Specie motus est unus: cū genere unus: & indiuidua specie fit.

Co. xxxiii. Circularis motus a recto alter est specie.

Co. xxxiiii. Simpliciter unus motus est qui substantia quidem unus & numero est.

Tria sunt secundum numerum circa quæ dicimus motum unum scilicet quod mouetur & in quo mouetur & quando.

Ex lectione. vii. & co. xxxviii

Omnis motus est continuus.

Vnum simpliciter dicitur dupliciter continuitate & indiuisibilitate.

Co. xxx. Motus illi habiti sunt qui neq; specie neq; genere idem sunt: currens enim aliquis statim febricitabit.

Co. xxx. Non omnis motus fiet continuus omni motui.

Co. xxxi. Ad hoc quod motus sit continuus tria requiruntur. scilicet unitas speciei unitas subiecti & temporis ut. scilicet. Immobilitas intersit.

Co. xxxii. Motus etiam dicitur unus quia est perfectus.

Perfectum & totum ad unitatis rationem pertinent.

Motus dicitur unus qui est regularis.

Co. xxxiii. Irregularis motus non uidetur esse unus: diuisibilis enim est.

Est in omni motu id quod regulariter est: uel non est.

Co. xxxiiii. Irregularitatis differentia aliquando est in quo mouetur impossibile est enim regularem esse motum non in regulari magnitudine: aliquando in uelocitate & tarditate: motus enim cuius uelocitas est eadem regularis est cuius autem non eadem irregularis.

Neq; species motus neq; differentie uelocitas & tarditas.

Nulla species uel differentia sequitur speciem sui generis.

Co. xxxv. Motus irregularis est unus in quantum est continuus.

Ex lectione. viii. & co. xxxvii.

Motus qui est ex contrario non est contrarius ei qui est in contrarium idem enim & unus est esse id est ratio autem non idem ipsis.

Co. xxxviii. Motus qui est ex contrario non est contrarius ei qui est ex contrario.

Vnusquisq; motus magis denominatur ab illo in quem mutatur: quam ab illo ex quo mutatur.

Motus qui est ex sanitate est idem ei qui est in egritudine: & qui ex egritudine ei qui est in sanitate.

Co. xxxviiii. Motus qui est ex contrario in contrarium est contrarius ei qui est ex contrario in contrarium.

Co. i. Ipsum addiscere est contrarium ei quod est decipi non per se ipsum ab alio.

Motus sursum est contrarius ei qui est deorsum & hæc sunt contraria in longitudine ante ei qui est retro: & sunt in profunditate: & qui est ad dex-

teram ei qui est ad sinistram & hæc sunt in latitudine.
Rege quibus non est cōtrarium **sicut scilicet sunt substantiæ** mutatio quæ
est ex ipso ei quæ est in ipsum cōtraria est: unde generatio corruptionis
contraria est.

Ex lectione.viii.&co.liii.

Simpliciter contrarius est motus motui: opponitur autem ei & quies: pri-
uatio enim ipsius est.

Motui qui est ex hoc puta ex.b.in cōtrarium: contrariatur quies quæ est in
hoc scilicet in.b.& motui qui est ex contrario in hoc contrariatur quæ
quæ est in contrario.

Quiætes quæ sunt in terminis contrariis contrariæ sunt: nam si motus cō-
trarii sunt & quietes oppositæ erunt.

Accidit quietem quæ est in termino ad quem simul fixi motui in ipsum
unde opposita non sunt.

Co.lyi. Senescere quidem est scd'm naturam.

Co.lvii. Quæ sunt per uolentiã insunt extra naturam.

Corruptio uiolenta est contraria corruptioni quæ est scd'm naturam.

Generationes quædam sūt uiolentiæ & non moderatæ quibus contrariæ
sunt quæ sunt scd'm naturam.

Co.lviii. Corruptio non simpliciter est contraria corruptiõ: sed scd'm qd
hæc est dulcis illa uero tristis.

Co.lviii. Ignis natura fertur sursum: deorsum uero terra.

Motus naturalis unius corporis est contrarius motui qui est extra natu-
ram eiusdem corporis.

Co.lx. Quies quæ est sursum est contraria motui qui est desuper in deor-
sum respectu eiusdem: illa enim est extra naturam: hic aut scd'm naturam.

Co.lxi. Motus naturalis quanto magis appropinquat ad quietem tanto e-
uelocior uiolentus autem est cōtrario.

Co.lxii. Eius quod mutatur aliud est in termino a quo aliud in termino
ad quem.

Co.lxy. Magis motus motui contrarius est quam quies.

Propositiones ex.vi.libro physicorum Aristotelis.

Ex lectione prima & co.primo:

Impossibile est ex indiuisibilibus esse aliquod continuum.

Co.ii. Ultima punctorum non sunt unum neq; simul neq; con-
tinua: neq; se tangentia.

Oe qd tangit aut totū tãgit totū aut ps partē: aut totū pars.

Si duo indiuisibilia se tangunt: necesse totum tangere totum.

Consequenter non erit punctum puncto: neq; ipsum nunc ipsi nunc:
Punctorum semper est medium linea: & ipsorum nunc tempus.

Co.iii. Ex quibus componitur linea uel tempus in ipsis diuiditur:
Nullū cōtinuū ī indiuisibilia diuisibile est. esset enim indiuisibile ab īdi-
uisibili contactum

Ex lectione secūda.co.v:

Si magnitudo componitur uel diuiditur in diuisibilia & motus & tempus
similiter.

Co.viii. Secūdū impartibilē magnitudinē nō pōt aliquid moueri: sed
motum est.

Ex lectione tertia & co.xi.& xiiii.

Necesse est uelocius mobile moueri per equalem magnitudinem in mi-
nori tempore.

Co.xv. Omnis motus in tempore est: & in omni tempore possibile est
moueri.

Omne quod mouetur contingit & uelocius moueri & tardius:

In omni tempore contingit uelocius & tardius moueri quam sit motus
datus in tali tempore.

Necesse est tempus esse continuum: dico autem continuum diuisibile in
semper diuisibilia.

Co.xvii. Per easdem & equales diuisiones tempus & magnitudo diuiditur

Ex lectione .iiii.& co.xviii.

Si tps est infinitum & magnitudo: & sicut unū sic & alterum ut si ī ultimis
infinitum est tempus & longitudo ī ultimis. si uero diuisione: & longi-
tudo. si autem in utrisq; tempus: & in utrisq; longitudo.

Co.xviii. Zenonis ratio falsum opinatur. quæ est non posse infinita tran-
sire aut tangere infinita in tempore infinito.

Dupliciter dicitur longitudo & tempus infinitum: & omnino oē conti-
nuum: aut secūdum diuisionem: aut in ultimis.

Quæ sunt infinita in ultimis non contingit se tangere in tempore finito:
quæ uero secundum diuisionem sunt contingit: & nāq; tempus sic in
finitum est.

Non potest infinitum spatium in finito tempore transiri: neq; in infinito
finitum: si enim tempus infinitum sit & magnitudo erit infinita: & si
magnitudo & tempus.

Co.xxii. Neq; linea neq; planum neq; omnino continuorum ullum erit
indiuisibile.

Ex lectione.v.& co.xxiii.

Nunc dictum non secundum alterum: sed per se & primo necesse est esse
in diuisibile & in omni tempore esse.

Est accipe aliquod ultimum præteriti: & infra quod nihil est futuri: & si

militer futuri infra quod nihil est præteriti.

Co. xxvi. Si nunc esset diuisibile esset aliquid præteriti in futuro & aliquid futuri in præterito.

Co. xxviii. & xxx. Nihil mouetur in ipso nunc neque quiescit: diuidetur enim ipsum nunc.

Co. xxx. Quiescere dicimus aptum natum moueri & non mouetur quando quomodo & sicut aptum natum est moueri.

Co. xxxi. Quod mouetur in aliquo toto tempore mouetur in qualibet parte illius temporis secundum quod aptum natum est moueri: & quiescens similiter quiescet.

Idem nunc est ultimum utrorumque temporum.

Co. xxxii. Illud dicimus quiescere quod similiter se habet & nunc & prius: & secundum se totum & secundum partes.

Nunc non habet prius & posterius.

Neceffe omne quod mouetur & omne quod quiescit moueri & quiescere in tempore.

Omne quod mutatur neceffe est esse diuisibile.

Cum aliquid est in hoc in quo mutatum est non amplius mutatur & cum est in eo ex quo mutatur & ipsum & partes omnes: non mutantur: neceffe est igitur quod mutatur secundum aliquam partem esse in hoc: & secundum aliam in illud.

Ex lectione. vi. & co. xxxiii.

Motus est diuisibilis dupliciter uno quidem mouetur tempore: alio modo uero secundum partium motus illius quod mouetur.

Co. xxxiiii. Omnis motus est alicuius mobilis.

Plurium non erit unus motus.

Co. xxxv. Continuus motus continuorum quorundam est.

Co. xxxvi. Tempus omne diuisibile est.

Neceffe est diuidi motum secundum tempus.

Co. xxxvii. xxxviii. xxxviiii. Neceffe est easdem esse diuisiones & temporis & motus: & ipsius moueri & quod mouetur: & in quo motus est: sed non omnium similiter est in quibus est motus: sed quanti quidem per se: quali autem per accidens: & uno horum diuiso omnia diuidentur & in ipso finita esse uel infinita se habebit similiter de omnibus & sequitur maxime ab ipsa quod mutatur: omnia diuidi & finita uel infinita esse.

Ex lectione. vii. & co. xxxix.

Neceffe est quod mutatur cum mutatum est esse in quo mutatum est.

Sequitur ad mutari ipsum deficere & ad mutatum esse defecisse.

Co. xxxxi. Omne neceffe est esse aut non esse.

Co. xxxxiii. Quod factum est quando factum est erit: & quod corruptum est quando corruptum est non erit.

Co. xxxxi. Illud in quo primo mutatum est: quod mutatum est necesse est esse atomum.

Co. xxxv. Quod corruptum est & quidem factum est in atomo corruptum & factum est.

Dicitur in quo primo mutatum est dupliciter: aliud quidem in quo perfecta mutatio est: & est uerum dicere quod mutatum est: aliud uero in quo primo inceptit mutari.

Co. xxxvi. Contingit mutationem perfici & mutationis ultimum indiuisibile est propter id quod est finis motus.

Non est accipere aliquod principium id est primam partem mutationis neque temporis in quo primo quis mutatur.

Co. xxxviii. Omne quod mutatur demonstratum est diuisibile esse.

Co. xxxviii. Tria sunt quae accipiuntur in mutatione: quod mutatur: in quo mutatur & in quod mutatur ut homo tempus & album.

Ipsam secundum quod mutatur non similiter se habebit ut alia duo: homo quidem & tempus diuisibilia sunt: de albo autem alia ratio est: propter quod secundum accidens omnia diuisibilia sunt: cui enim accidit album aut quale diuisibile est.

In sola mutatione secundum qualitatem contingit indiuisibile per se esse.

Ex lectione. viii. & co. i.

Dicitur aliquid in tempore mutari dupliciter unomodo primo & per se: alio modo secundum alterum ut in anno quia in die.

Si aliquid mutatur primo in aliquo tempore necesse est in qualibet parte illius temporis mutari.

Co. lii. Omne quod mouetur necesse est esse motum prius.

Co. liii. Semper ab ipsis nunc secundum diuisionem tempus est determinatum.

Co. liii. Omne quod mutatur necesse est infinite mutatum esse.

Co. lv. Non solum quod mutatur necesse est mutatum esse prius: sed & quod mutatum est necesse est prius mutari.

Omne quod ex quodam in quoddam mutatum est: in tempore mutatum est.

Co. lvii. Duo indiuisibilia impossibile est esse coniuncta.

Co. lviii. In ipso mutari mutatum esse est prius: in ipso autem mutatum esse est mutari: & nullo modo comprehenditur primum: causa autem huius modi est quia non est impartibile impartibili coniunctum.

Co. lviii. Quod factum est necesse fieri prius & quod fit factum esse quaecumque tamen diuisibilia & continua sunt: non tamen semper: sed aliquando aliud: ut illius aliquid similiter & ipso corrumpi corruptum est prius corrupto autem esse corrumpi est prius.

In quocumque tempore fit aliquid non erit utique sicut in primo:

Ex lectione. viii. & co. ix.

Impossibile est in infinito tempore transire magnitudinem finitam: non

eandem semper reiterando: uel aliquid eius.
 Impossible est infinitum ex finitis esse propter id quod mensurantur finita a quodam uno multitudine uel magnitudine siue æqualia sint siue inæqualia.

Commento. lxi. Infinitum mobile non pertransit finitum spatium in finito tempore.

Co. lxiii. & co. lxiiii Impossible est infinitum mobile transire infinitum spatium in tempore finito.

Co. lxiii Omnis loci mutatio in loco est

Ex lectione. x. & co. lxvii.

Omne quod aptum natum est moueri quando natum est moueri & quo & sic necesse est qd moueatur. aut quiescat.

Necesse est oē quod stat **idest mouetur in quietem** cum stat moueri: non enim contingit quiescere quiescens **idest in quietem tendens.**

Co. lxviii. Omne quod stat necesse est in tempore stare:

Co. lxviii Contingit aliquid uelocius & tardius stare.

Co. lxxi Neq; in ipso stare neq; in ipso moueri est accipere aliquam primā partem in qua quiescens quieuerit: uel mobile sit motum.

Co. lxxii Illud dicimus quiescere quod non mouetur quando & in quo aptum natum est moueri:

Co. lxxiii. Quiescere aliquid dicimus cum similiter se habet nunc & prius
 Quiescere nō est in impartibili.

In tempore non est accipere aliquod primum: neq; in magnitudine neq; in aliquo continuo.

Co. lxxiii. Si accipiatur aliquod mobile quod primo & secundū se moueatur & non solū ratione partis impossibile est quod sit secundū aliquid in eodem loco uel dispositione in aliquo tempore.

Ex lectione. xi. & co. lxxvi.

Non componitur tempus ex ipsis nunc indiuisibilibus sicut nec alia magnitudo ulla.

Co. lxxiii. Non oportet, si non tantum in altero sit extremorum quod non dicatur album aut non album: album enim dicitur aut non album non quod totum sit huiusmodi: sed quod plures aut magis propriæ partes sint tales: non enim est idem non esse in hoc: & non esse totum in hoc.

Co. lxxv. Partes totius quod mouetur circulariter nullo tempore sunt in eodem loco.

Totum quod mouetur circulariter semper mouetur in alterum locum:

Ex lectione. xii. & co. lxxvi.

Impartibile secundum quantitatem non contingit moueri nisi secundū accidens ut corpore moto aut magnitudine in qua est.

Ex.VII. LI. PHYSI.

Aliqui sunt motus partium secundum q̄ partes & aliqui totius secundū quod totum:& hæc differentia maxime uidebitur in sp̄a: non enim eadem erit uelocitas eorum quæ iuxta centrum sunt & quæ extra:& q̄ totius sicut non unius existente motu sed diuerforum.

Co.lxxxviii. Neq̄ ex ipsis nunc est tempus neq̄ linea ex punctis: neq̄ motus ex momentis.

Co.lxxxviii. Omne quod mouetur impossibile ē q̄ pertrāseat maiorem magnitudinem ipso mobili: quam equalem uel minorem.

Ex lectione.xiii.&co.lxxxxi.

Terminus generationis est esse corruptionis nō esse: terminus alterationis omnis sunt contraria: terminus augmenti est secundū naturam propriā perfecte magnitudinis: decrementi autem est qui est remotus a perfecta magnitudine.

Co.lxxxii. Nulla mutatio est infinita: neq̄ loci mutatio.

Non omnis loci mutatio est in contrariis.

Impossibile dicitur dupliciter scilicet quod omnino non contingit esse: & quod non de facili potest esse.

Propositiones ex .vii. libro physicorum Aristotelis.

Ex lectione prima & co.primo.

Mne quod mouetur necesse est ab aliquo moueri.

Aliqua habent in se principium motus:& aliqua non.

Co.ii. Omne quod a se ipso mouetur nullo modo quiescit per quietem cuiuscunq̄ mobilis.

Necesse ē si aliquid quod mouetur pausat per quietem alterius ab aliquo altero moueri.

Omne quod mouetur est diuisibile.

Parte quiescente quiescit totum.

Ex lectione secunda & co.iii.

In mouentibus & motis non est abire in infinitum sed est deuenire ad aliquod quod primo est causa motus.

Co.v. Motus est unus numero qui ex eodem termino in idem numero & in tempore eodem numero fit: ut ex albo quod est unū numero i hoc nigrum: scd̄m hoc tempus quod est unum & idem numero.

Genere idem est motus qui in eodem prædicamento substantiæ uel alterius generis est.

Specie qui ex eodem in idem specie ut ex albo in nigrum aut ex bono in malum.

Co.vi. Si motus mobilis est deterīatur & tēpus in quo mouetur determi

natum erit.

Co.vii. Contingit in finito tempore infinitū motū esse nō idem: sed alterum & alterum sicut accidit multis & infinitis motis.

Co.viii. Quod mouetur primum secundū locum & corporalem motum: necesse est tangi uel cōtinuum esse mouenti.

Co.viii. Cōcesso cōtingenti nullū inconueniens poterit accidere.

Ex lectione.iii.&co.xi.

Mouens primum nō sicut finis sed unde principium motus simul est cū eo quod mouetur & nihil eorum est medium.

Sicut tres sunt species motuū scilicet scđm locū & secundum qualitatem & secundum quantitatem ita tres sunt species mobilium.

Loci mutatio est primus motuum.

Omne quod mouetur aut mouetur a se ipso aut ab altero.

Motus qui sunt ab altero quattuor sunt. sc. pulsio tractio uestio uertigo & omnes alii ad hos reducuntur.

Pulsionum alia impulsio alia expulsio.

Diffi. Impulsio est cum mouens ei quod mouetur non deficit.

Di. pulsio est cum expellens deficit ei quod expellitur.

Quod uehitur non secundum se mouetur sed secundum accidens.

Vehēs aut mouetur p pulsum: aut per tractum aut per uertiginē: quare uertio in tribus necessario erit motibus.

Diffi. Tractio est cū motus trahentis ad se ipsum uel ad alterū est uelocior & non est separatus ab eo quod trahitur.

Vertigo cōponitur ex tractu & pulsione.

Pulsio est a se ipso aut ab alio ad aliud motus.

Di. Proiectio est quando uelocior sit motus eo quod secundum naturā fertur fortiori facta pulsione.

Ex lectione.iiii. & co.xi.

Inter alteratum & alterans nullum est medium.

In oībus alteratis simul est ultimū alteratum & primum alterans.

Quod alteratur alteratur scđm qualitatem sensibilem.

Sensibilibus qualitatibus differūt sensibilia corpora ab inuicem.

Co.xii. Scđm oīa qđ alterātur corpora inaiata scđm ea alterātur & aiata.

Faciens scđm passiōem & patiens simul sunt & iter illa nō est medium.

Augens & quod augetur sunt simul.

Ex lectione.v.&co.xiiii.

Solū hoc est alteratio qđcūq; scđm se dicūtur pati a q̄litatibus sēfibilibus.

Co.xv. Ex quo ē forma statuæ nō dicimus statuā: sed denotatiue æneam.

Æs dicimus esse humidum & calidum & forte: & non solū sic sed etiam humidum & calidum & forte dicimus esse æs æqualiter materiam prædicantes de passione & econuerso.

Quæ alterantur æqualiter cum passionibus de inuicem prædicantur.

Co.xvi. Inconueniens est dicere hominem aut domum accipientem finem sue perfectionis alterari.

Co.xvii. Alteratio nõ est in his quæ fiunt: inquantum fiunt neque in habitibus.

Habitus quædam uirtutes & malitiæ sunt.

Virtus & malitia sunt ad aliquid.

Ex lectione sexta & co.xviii.

Circa uirtutes animæ & malitias non est alteratio.

Virtus quædam perfectio est.

Tunc maxime unūquodq; perfectum est cum attingit proprie uirtuti: & tunc est maxime secundum naturam.

Co.xviii. Cum aliquid alteratur acceptio uirtutis & remotio malitiæ fit aut e contrario: alteratio tamen neutrum horum est.

Virtus impassibilitas quædam est scd'm stoicos.

Cōtraria passio uirtuti est malitia.

Tota uirtus moralis in delectationibus & tristitiis cōsistit.

Omnis delectatio uel tristitia aut est secūdu actum uoluptatis: aut secundum memoriam: aut secundum speciē: & semper causa est sensus.

Co.xx. Intellectiua parte animæ non est alteratio.

Sciens **id est scientia** maxime dicitur ad aliquid.

Nulla mutatione facta in intellectiua parte fit scientia: sed solum existente quodam in sensituiua parte quæ est experientia uniuersalem accipimus scientiam.

Actus sciæ generatio non est neq; alteratio.

Quiescendo & residendo sciens fit anima & prudens.

Neq; cum dormiens excitatur aliquis aut ebrius pausat: aut infirmans ordinatur. factus est sciens: quamuis prius nõ poterat uti scientia & secundum eam agere.

Iuuenes non addiscere neq; iudicare sensibus similiter se moribus possunt multa enim in eis est perturbatio corporis & motus.

In nulla parte animæ est alteratio nisi per accidens: nisi in sensibili parte.

Ex lectione.vii.& co.xxi.

Non est equalis alteratio loci mutationi neq; maior aut minor.

Co.xxiii. Nulla equiuoca comparantur ad inuicem.

Commento.xxviii. Non solum oportet comparabilia non æquiuoca esse: sed nec habere differentiam ex parte subiecti in quo recipiuntur neq; ex parte eius quod recipitur.

Ex lectione.viii.& co.xxx.

Motus æque uelox est quod mouetur in equali tempore per æquale tan-

tae longitudinis sed'm mutationem eiusdem speciei:

Alteratio & loci mutatio non possunt dici æquæ ueloces:

Tempus semper est æthomum specie.

Loci mutatio habet species quia illud super quod mouetur **id est magnitudo** habet species.

Quæ mouentur in æquali tempore secundum eandem magnitudinem non specie differentem æquæ uelocia sunt

Commento trigessimoprimo. Genus nō est aliquid unum sed iuxta hoc latent multa.

Equiuocationum aliæ sunt multum distantes: ut canis animal & cæleste sidus: aliæ uero multum habentes similitudinem: ut homo uerus & pictus: aliæ uero proxime: aut genere ut corpus corruptibile & cæleste: aut similitudine ut magister qui docet in scholis & qui præ est domui

Species est alia non quando idem in alio: sed quando alia natura est in alio.

Diffinitio est qua discernimus utrum aliqua sint idem aut aliud.

Co. xxxii. Vna alteratio est æquæ uelox alteri: in æquali enim tempore aliqua alterata sunt.

In qualitate non inuenitur æqualitas sed sicut in quãtitate æqualitas ita in qualitate similitudo.

Ad hoc quod alteratio sit æquæ uelox oportet quod qualitas sit eadem & neque magis neque minus insit & subiecti sit æquale

Si illa quæ mouentur secundum ipsa & non secundum accidens specie differunt & motus similiter si genere genere si uero numero numero.

Ex lectione .viii. & co. xxxv.

Omne mouēs localiter semper mouet aliquid in aliquo tempore usque ad quantam aliquam lōgitudinem.

Semper simul aliquid mouet & mouetur.

Si aliqua potentia mouet aliquod mobile per aliquod spatium in aliquo tempore medietatem illius mobilis per duplum spatium: mouebit uel æqualis potentia in eodem tempore uel eadem in æquali tempore.

Medietatem mobilis mouebit per idem spatium æqualis potentia in medietate temporis.

Commento. xxxvi. Si aliqua potentia idem mobile mouet in eodem tempore per tantum spatium: & medietatem in medietate mouebit per tantum spatium & media potentia medietatem mobilis per idē spatium in æquali tempore.

Commento. xxxvii. Si tota uirtus totum mouet medietas non mouebit

neq; per quancūq; partē neq; in quocunq; tpe: unus enī moueret nauē.
Rō zenonis est falsa. i. qd' qualibet pars milii in terram piecta faciat sonū: quia totus modius cadens facit sonū.

Pars nō est nisi in potentia in toto.

Co. xxviii. Si sint duo mouentia & utq; eorū per se moueat tātū in tātō tpe per tantum spātium cōposita simul cōpositū ex grauib; æqualiter mouebit longitudine in æquali tempore.

In augmento aliquid est qd' est augens aliquid qd' augetur & tps & quantitas secundum quam augetur similiter & in alteratione est alterans & qd' alteratur & tempus & qualitas.

Propositiones ex octauo libro physicorum Aristotelis:

Ex lectiōe prima & co. primo.

Otas est ut uita quædam oībus natura subsistentibus.

Esse motum oēs affirmant de natura aliqd' dicentes pp hoc qd' mūdū faciunt & de generatione & corruptiōe cōsideratio est oībus ipsis quam impossibile est esse nisi sit motus.

Qui dicūt infinitos mūdōs esse sicut democritus: & quosdam qdem fieri quosdam autem corrumpi mūdōs: semper dicūt esse motū.

Co. ii. Anaxagoras dicit simul oībus existentibus & qescientibus in infinito tpe motū facere intellectū: & disgregare.

Empedocles dixit aliqua in parte tps moueri: & ite; oīa quiescere moueri qdem cum amicitia ex multis faciat unum: aut discordia multa ex uno quiescere autem in mediis tēporibus.

Co. iii. Vtile est nō solū ad naturæ cōsideratiōem scire ueritatem de motu: sed etiam ad scientiam de principio primo.

Ex lectione. ii. & co. iiii.

Dicimus motū eē ēdelechiā. i. actū mobilis scd'm qd' est mobile.

Ad hoc qd' sit motus necesse est existere res possibiles moueri secundū unū quēq; motum.

Co. vii. Quies est priuatio motus.

Co. viii. Quædam mouent singulariter idest uno mō tantū: ut naturalia: alia scd'm cōtrarios motus ut agentia per intellectū.

Vna scientia uidetur esse cōtrariorū.

Quæcūq; possibilia sūt facere aut pati aut mouere: uel moueri: nō penit possibilia sūt: sed put se hñt ī qdā habitudie dteriatæ & ppigritate adiuicē

Co. viiii. Necesse est in his quæ sūt ad aliquid ut nō fiat noua habitudo: si nō utrūq; aut alte; mutetur.

Co. x. Prius & posterius nō erunt tpe nō existente.

Tempus non erit nisi sit motus.

Impossibile est tempus factum esse.

Solus plato generauit tempus: simul enim cum cœlo factum esse: & ipsū cœlum factum esse dixit.

Co.xi. Impossibile est dicere & intelligere tempus sine ipso nunc.

Nunc est medietas quædam: & principium & finem simul habens: principium quidem futuri temporis: finem uero præteriti.

Necesse est tempus semper esse.

Si tempus semper est necesse est & motum semper esse.

Tempus est quædam passio motus.

Co.xiii. Motus est perpetuus.

Ex lectione. iiii. & co. xiiii.

Nihil inordinatum est eorum quæ natura facit aut secundum naturam sunt.

Natura omnibus causa ordinationis est.

Infinitem ad infinitum nullā proportionem habet.

Ordinatio omnis proportio quædam est.

Quod naturæ est: aut semper eodem modo se habet: & non aliquando sic aliquādo uero non: aut rationem habet: quare non semper eodem modo se habet.

Aliquid dicentem non oportet affirmare solum: sed etiam causam dicere.

Amicitia est congregare inimicitia uero disgregare.

Alia sunt perpetua quorum alia est causa: ut quod triagulus habet tres angulos equales duobus rectis.

Alia uero quorum nulla est causa: ut principiorum non est aliqua causa: & perpetua sunt.

Ex lectione. iiii. & co. xvii.

Est ex nobis ipsis principium nostri motus aliquando etiam si nihil extra moueat: & hoc in inanimatis esse non uidemus similiter.

Hō dicitur parvus mundus.

Co. xviii. Recte dicitur non eundem semper & unum numero esse motū qui est inter contraria.

Nihil prohibet quædam eundem motum esse qui sit cōtinuus & ppetuus.

Co. xx. Conspicimus semper aliquem naturalem motum in animali: humanus autem motus non ipsum animal causa est: sed cōtinēs forsitan.

Necessarium est multos in corpore fieri motus a continente: horum aut quosdam appetitum & intellectum mouere: & tunc totum iam animal mouere.

Ex lectione. v. & co. xxi.

Cōtingit eorum quæ sunt alia immobilia esse: alia uero semper moueri: alia autem quandoq; moueri & quandoq; quiescere.

Co.xxii. Quomodo q̄ oīa quiescant nō solum ad physicū ptinet: sed etiā ad oēs scīas & ad oēs artes pp̄ id q̄ motu utuntur omnes. Importunitates de principiis mathematicis non pertinent ad mathemāticum (*ut scilicet eas remoueat*) similiter & in aliis scientiis.

In scientia quæ est de natura suppositio est: q̄ natura sit principiū motus. **Co.xxiii.** Neq̄ augeri neq̄ minui possibile est continue: sed est & mediū. Non si guttæ tantum lapidis effodiunt & remouent in tanto tēpore: medietas guttarum medietatem in medio effodit prius.

Si partibile in infinitum est quod alteratur: non propter hoc & alteratio: sed uelox est multotiens.

Dicere aliquid continue alterari multum in manifestis est ambigere. In contrarium omnis alteratio est.

Lapis neq̄ sit durior neq̄ mollior.

Commento.xxiiii. Terra & aliorum unumquodque corporum naturalium ex necessitate permanet cum sunt in propriis locis mouentur autem uolenter ex his.

Impossibile est aut omnia semper moueri: aut omnia semper quiescere.

Ex lectione .vi. & co.xxvi

In omni motu est quædam generatio uel corruptio uel simplicitate uel secundum quid.

Phantasia & oppositio motus quidam sunt.

Quærere rationem ad probandum quod in maiori dignitate habemus quam indigere ratione: est male iudicare inter melius & peius: & credibile & incredibile: & principium & non principium.

Ex lectione .vii. & co.xxvii.

Mouentium & eorum quæ mouentur: alia quidem secundum accidens mouent & mouentur: alio uero per se ipsa.

Secundum accidens mouent & mouentur dupliciter: uno modo quia sunt ī mouentibus aut in his quæ mouentur: alio modo quia mouent & mouentur secundum partem.

Per se ipsa dicuntur mouere uel moueri: quæcunque mouent uel mouentur non in eo quod sunt immouente aut in his quæ mouentur: neque in eo quod pars aliqua mouet aut mouetur.

Eorum quæ mouentur per se: alia a se ipso mouentur alia trā ab alio.

Eorū quæ mouentur alia mouentur secundum naturā: alia uero uiolētia & extra naturam.

Quod ipsum a se ipso mouetur secundum naturam mouetur: ut quodlibet animalium.

Quorum principium motus est in se ipsis hæc a natura dicimus moueri. Totum animal mouetur a natura: corpus autem eius contingit & a natura & extra naturam moueri.

Eorum quæ mouentur ab alio alia quidem mouentur a natura alia extra naturam. ut terra sursum: ignis deorsum.

Partes animalis multotiens mouentur extra naturam iuxta positiones & modos motus.

Co. xxviii. In his quæ mouentur extra naturam manifestum est ab alio moueri quod mouetur: & illa quæ sunt secundum naturam & a se ipsis mota: ut aialia: non immanifestum est si ab aliquo mouentur.

Sicut in nauibus & non natura subsistentibus sic & in animalibus diuersum est mouens & quod mouetur.

Co. xxviii. Vitale est mouere seipsa & animatoꝝ proprium: & facere stare. Ambulandi causa in ipsis animatis est & non ambulandi.

Irrationabile est si se secundum unum motum solum a se ipsis moueant quæ se ipsa mouent.

Co. xxx. Non contingit continuum aliquod se ipsum mouere.

Necesse est diuidi mouens in unoquoque ab id quod mouetur sicut uidemus in inanimatis cum mouet aliquod animatorum ipsa.

Ex lectione octaua & co. xxxi.

Alia sunt motiua extra naturam ut uectis non natura grauis motiuus est: alia uero natura: ut actu calidum motiuum est illius quod est potentia calidum.

Illud est mobile natura quod est potentia quale: aut quantum: aut ubi: cum habeat principium huiusmodi in se ipso & non secundum accidens.

Contingit idem esse potentia quale & quantum sed alterum alteri accidet & non secundum se existit.

Co. xxxii. Est aliter in potentia ad scientiam addiscens scientiam: & aliter sciens iam: & non considerans.

Semper cum simul actiuum & passiuum sunt: fit aliquando actu quod est in potentia.

His sciam non considerans aut potentia est sciens quidam: sed non sicut aut addiscere Actus leuis est alicubi esse sursum prohibetur aut cum in contrario loco sit.

Cum quaeritur quare in proprium locum moueatur graua & leuia: causa est quæ apta nata sunt sic moueri: hoc enim est graui & leui esse.

Sustinens & prohibens aliquod graue uel leue: est causa motus eorum per accidens sicut ille qui mouet.

Naturalia habet in se principium non mouendi neque faciendi sed patiendi

Co. xxxiii. Leue & graue mouentur a grauate per se: aut a soluente prohibentia impediencia **scilicet mouentur per accidens**

Omnia quæ mouentur ab aliquo mouebuntur:

Ex lectione nona

Aliquid est mouens dupliciter aut. n. non per se ipsum est mouens sed per alterum aut propter se ipsum.

Ex.VIII. LI.PHYSI.

Quod mouet propter se ipsum aut mouet per plura media aut per unum tantum: ut baculus mouet lapidem: & mouetur a manu mota ab hoie Vtraq; mouere dicimus & primum & ultimum mouentium: sed magis primum: illud enim mouet ultimum: sed non hoc primum: & sine primo quod ultimum non mouebit ille autem sine hoc.

Co.xxxiii. Infinitorum non est aliquod primum.

Co.xxxv. Impossibile est in infinitum abire in mouentibus & motis.

Co.xxxvi. Nihil per accidens est necessarium: sed contingit non esse.

Si ponamus possibile esse nullū impossibile accidit licet forte falsū accidat Motum impossibile est non esse.

Co.xxxvii. In motu tria necesse est esse: quod mouetur: & mouens & quo mouet.

Quod mouetur necesse est moueri: mouere autē non necesse est: sed quo mouet mouere & moueri.

Tangere necesse est adinuicem mouentia a primo utrunq; ad ultimū.

Anaxagoras recte dixit intellectum impassibilem inquiring & immixtum esse: quoniam quidem principium motus ipsum facit esse: sic enim uti que solum mouebit cum sit immobilis: imperabit autē cū sit inmixtus.

Co.xxxviii. Impossibile est quod mouens secundum eādem speciem moueatur qua mouet: oportet enim usq; ad indiuidua diuidentem peruenire: ut si aliquis docet geometrizare: hoc idem doceri geometrizare Non est necesse quod mouens uno genere motus moueatur alio genere sed necesse est stare: finiti enim sunt motus.

Omne quod mouetur magis mouetur a priori mouente.

Co.xxxviii. Non est necesse semper moueri quod mouetur ab alio: quāre a quiescente mouebitur quod mouetur primū aut se ipsū mouebit.

Causa motus magis est se ipsum mouens quam quod mouetur ab alio.

Illud quod per se est causa: semper est prior eo quod est causa scd'm altere

Ex lectione.x.&co.xxxx.

Necesse est omne quod mouetur esse diuisibile in semper diuisibilia.

Omne quod mouetur per se cōtinuum est.

Impossibile ē quod ipsum mouens se ipsum penitus moueat se ipsum totum: totū enim feretur & fertur secundum eandem loci mutationem unum cum sit & indiuiduum specie.

Illud quod mouetur mobile est. hoc enim mouetur quod est in potentia existens & actu.

Quod est in potentia in actum uadit.

Motus est actus mobilis sed imperfectus:

Mouentis se ipsum una pars mouet & alia mouetur.

Co.xxxxi. Mouens prius magis est causa mouendi quam sequens & mouebit magis.

Duplex est mouens: aliud quidē mouet quod ab alio mouetur: aliud aut ex se ipso: proximus autem est principio quod longius est ab eo qđ mouetur qđ medium.

Necesse est semper motum esse.

Co. xxxxi Mouentis se ipsum primo neq; una pars neq; plures mouebūt se ipsas: sed alia pars mouebit cum sit immobilis: alia autē mouebitur

Ex lectione. xi. & co. xxxxi.

Necesse est mouens se ipsum esse ex parte immobili mouēte & ex ea quā mouetur non mouente ex necessitate.

Contacta adinuicem sunt utraq; pars mouentis se ipsum: si continuum ē quod mouetur mouens: si uero non solum ab altero alterum tāgitur

Quod mouetur continuum necesse est esse.

Co. xxxxi Nihil prohibet aliquid quod mouetur potentia esse diuisibile actu autem indiuisibile:

Si aliquid diuidatur actu non erit habens eādem potentiam ad hoc qđ moueat uel moueatur quam prius habebat.

Nihil prohibet in his quā sunt diuisibilia potentia esse unum primum.

Manifestum est quoniam est primum mouēs immobile.

Ex lectione. xii. & co. xxxxi.

Oportet motum semper esse & non deficere.

Co. xxxxi Necessarium est esse aliquid immobile ab omni exterius mutatione & simpliciter & secundum accidens: motuum autem alterius Principiorum motiuorum quādam aliquando esse aliquando autem nō esse contingit sed non omnia.

Co. xxxxi Vnum principium mouens magis quam multa: & finita quā infinita oportet extimare.

Co. xxxxi Necesse est esse aliquod unum & perpetuum primū mouēs: Si est aliud & aliud mouens: non continuus erit motus: sed consequenter se habens.

Ex lectione. xiii. & co. i.

Alia sunt semper immobili a alia uero quā semper mouentur.

Co. i Motus localis animali non ex se ipso causa est: sed insunt alii motus natura in animalibus secundum quos non mouentur per se ipsa: ut augmentum & decrementum & respiratio quibus mouetur animalium unumquodq; quiescens: horum autem causa est continens & multa intransitum.

Quorundam animalium dum coquitur alimentum dormiunt quidem disgregato autem surgunt & mouēt se ipsa: cum tamen primum principium extra naturam eius sit.

Mutat corpus locum quare & quod in corpore existens **id est anima**: sed per accidens tamen:

Co.iii Si aliquod est principiū mouens immobile & mouetur scd'm acci-
dens: impossibile est continuū motum ipsum mouere.

Qua continue necesse est esse motum oportet aliquod primum mouens
immobile esse & nō scd'm accidens.

Principio manente necesse est oē manere quod continuū est ad principiū

Non est idem moueri scd'm accidens a se ipso: & ab altero.

Moueri per accidens ab altero uest quibusdam principiis cœlestium mo-
tū, quæ secūdū plures feruntur motus: sed a se ipso moueri per accides
corruptibilibus solum inest.

Co.iiii Si aliquod est semper mouens & quidem immobile quod nec mo-
uetur per se nec per accidens ipsum autem perpetuum sit necesse est &
primum quod mouetur ab hoc perpetuum esse.

Impossibile est esse generationem & corruptionem & mutationem nisi
aliquid moueat & moueatur.

Immobile eundem semper mouebit motū & eodem modo nihil .f. **habi-
tudini** mutans ad id quod mouetur.

Quod mouetur ab eo quod mouetur ab immobili propter id qd aliter &
aliter se habet ad res non eiusdem motus erit causa.

Ex lectione .xiiii. & co. liiii

Necessarium est unū & eūdē esse primum motum & continuum quo pri-
mum mouens mouet.

Co.lv Tribus existētibus motibus alio quidem scd'm magnitudinem: &
alio scd'm passionē: & quodā scd'm locū: quē uocamus loci mutationē
hunc necessarium est esse primum:

Impossibile est esse augmentum alteratione non præexistente.

Diffi Necesse est alterationem in cōtraria esse mutationem.

Alterationē sine loci mutatiōe nō cōtingit esse.

Si necesse est semper motum esse necesse est & loci mutationem semper
esse cum sit prima motuum.

Oium passionū .i. **idest passibiliū qualitatum** principium densitas & raritas
est: hic loquitur scd'm opinionem antiquorum uel aliquam habet ueri-
tatem si ordo impassibilibus qualitatibus attendatur secundum propi-
quitatem ad materiale principium.

Graue & leue: molle & durum calidū & frigidū densitates uidentur esse
& raritates.

Densitas & raritas congregatio quædam & disgregatio est secundum qd
generatio & corruptio dicitur substantiarum.

Quæ congregantur & disgregantur necesse est scd'm locū mutari.

Prius dicitur multifarie dicitur enim prius quo non existente non erunt
alia illud uero sine reliquis: **quod scilicet est prius natura** & quod pri-
us est tempore: & quod secundum substantiam: **idest secundum per**

sectionem.

Motus qui est semper magis est continuus quā cōsequentet se habens.

Dignius est motum esse cōtinuum quam consequenter esse :

Quod dignius est semper accipimus in natura si possibile est esse.

Possibile est motum localem esse continuum :

Alium motum excepto locali continuum esse non est possibile.

Nec augmentari: nec alterari: nec fieri nec corrumpi contingit: nisi sit motus continuus quē mouet primum mouens.

Co. lviij. Motus localis est prius tempore aliis motibus quia perpetuus est. In uno aliquo habentium generationem: loci mutationem necesse est potestatem motuum esse:

Loci mutatio iam perfectorum motus est.

Generationem impossibile ē esse primā omnium motuum: omnia enim essent quæ mouentur corruptibilia.

Augmentum: alteratio decrementum: & corruptio: posteriores **scilicet tēpore** generatione sunt.

Co. lviii. Quod generatione posterius est natura prius est :

Vltimum loci mutatio omnibus inest quæ sunt in generatione.

Aliqua immobilia omnino sunt uiuentium propter indigentiam organi: ut plantæ & multa genera animalium.

Perfectus animalibus loci mutatio inest.

Loci mutatio est primus aliorum motuum secundum substantiam. **Id est secundum perfectionem.**

Co. lyiii. Nequaquā substantiam mutat quod mouetur secundū locū.

Secundum alterationem fit transmutatio secundum qualitatem.

Quod augetur & decrementum patitur transmutatur secundum quantitatem.

Commento. lx. Mouens se ipsum maxime proprie mouet se secundum locum.

Mouens se ipsum dicimus esse principium eorum quæ mouentur & mouentium & primum in his quæ mouentur.

Aliquem aliorum motuum a locali non contingit esse continuum:

Ex lectione .xv. & co. lxii.

Omnes motus & mutationes sunt ex oppositis in contraria :

Generationi & corruptioni termini sunt esse & non esse.

Alterationi termini sunt contrariæ passionēs.

Augmento & decremento termini sunt magnitudo aut paruitas: siue perfectio magnitudinis aut imperfectio.

Motus sunt contrarii qui sunt in contraria.

Quod non semper mouetur determinato motu & existente prius: necesse est prius quiescere quiete opposita illi motui.

Ex.VIII.LI.PHYSI.

Generatio & corruptio opponuntur simpliciter: **idest in uniuersali** & etiā singularis singulari: & eorum non erit continua mutatio: sed medium erit ipsorum tempus.

Non quiescit quod non est:

Si solum medium sit tempus non erit mutatio continua.

Idem pluribus erit contrarium ut motus motui contrario & quieti contrarius est.

Co.lxiii. Natura semper similiter se habet in omnibus & operatur.

Ex lectione.xvi. & co.lxiii.

Omne quod mouetur localiter: aut mouetur circulariter: aut secundum rectitudinem: aut secundum motum mixtum ex utroq.

Non est possibile motum compositum ex utrisq. esse continuum in infinitum.

Quod fertur secundum motum rectum in magnitudine infinita: non fertur continuum.

Quod reflectitur secundum motum rectum mouetur contrariis motibus. Contrarius est motus secundum locum sursum: ei qui est deorsum: & qui est ante ei qui est retro: & qui est ad sinistram ei qui est ad dextrā: loci enī contrarietates hæ sunt.

Unus motus & continuus est qui est unius subiecti & in uno tempore: & in eadem re non differenti secundum speciem.

Contraria differunt specie.

Contraria se corrumpunt & prohibēt se adinuicem.

Co.lxv. Non est idem ferri circulo **idest circulariter** & ferri circulum **idest pertransire circulum.**

Medium utrūq. est **scilicet principium & finis:** & unum numero ratione autem duo.

Aliud est quod est in potentia & quod est in actu.

Ex lectione.xvii. & co.lxvii.

Signum quod est in medio motus continui est potentia tantum finis & principium: signum autem a quo incipit reflexio est actu.

Non contingit continuum motum in recto perpetuum esse.

Infinita transire impossibile est.

Co.lxviii. Non est inconueniēs si in infinito tempore infinitum quis transiret spatium.

Si aliquis diuiderit continuum in duo media uno signo: tāquam duobus utitur: facit enim ipsum principium & finem.

In continuo sunt infinita media non actu: sed in potentia

Non contingit infinita actu transire in potentia autem contingit:

Quod continue mouetur infinita secundum accedens transiuit: simpliciter autem non.

Accidit lineæ infinita media eē & spā lineæ est altera ab hiis mediis & eē.

Co.lxviii. Si in illo signo temporis quod diuidit prius & posterius res nō sit eodem mouetur sicut in tempore sequenti: erit idem ens & non ens & quādo fuit non est.

Non est possibile in indiuisibilia tempus diuidi.

Ex lectione.xviii. & co.lxx.

Omne quod mouetur continue: si a nullo prohibeatur: in quod quidem uenit secūdm loci mutationem in hoc sic ferebatur cum proximum erat sicut mox cum incepit motum.

Motus distinctus quiete non est unus.

Co.lxxi. Quies est priuatio motus.

Quies quæ est in aliquo termino: opposita est motui qui est ab illo termino.

Co.lxxii. Non oportet quod si continuum est tempus quod sit & motus continuus.

Ex lectione.xviii.&co.lxxiii.

Quod motus circularis sit unus & continuus nullū impossibile cōtingit.

Non omnis motus qui est in hoc contrarius est motui qui est ex hoc neque oppositus sed bene contrarius est ei qui est in recto.

Circularis motus est ab eodem in idem.

Rectus motus est ab eodem in aliud.

Motus qui est in circulo nequaquam est per eadem media si multotiens feratur: sed bene motus qui est in rectitudine.

Quod semper in alia & in alio medio sit contingit moueri continue: sed qui in eisdem multotiens non contingit.

Neque in semicirculo neque in aliqua circuli parte contingit moueri continue.

Quia motus circuli copulat finem principio solus est perfectus.

Co.lxxiii. Non contingit alios motus a locali esse continuos.

Co.lxxv. Motus circularis est primus oīum motuum.

Recto motus circularis est magis simplex & perfectus.

Motus rectus non reflexus est imperfectus & corruptus.

Prius est natura & ratione & tempore perfectum imperfecto: & corruptibili, incorruptibile.

Prior est quem contingit perpetuum esse non contingentem perpetuum eē.

Ex lectione.xx. & co.lxxvi.

Omne quod quiescit quiescit aut in termino a quo: aut in termino ad quem.

Termini in linea circulari sunt indeterminati.

Vnumquodque punctum in circulo principium & medium est & finis: ita ut quædam semper sint in principio & fine & quodammodo nūquā sint

Spera mouetur & quiescit quodammodo.

Spera semper eundem optinet locum.

Principium medium & finis magnitudinis circularis accidūt cētro: & ista sunt extra circulationem.

Quod mouetur circulariter fertur semper circa medium: sed non ad ultimum: & propter hoc manet & semper quiescit quodammodo totū & non mouetur continue.

Quoniam mensura omnium motuum est circulatio: primam necesse est ipsam esse: & quia prima est mensura illorum est: accidit enim ista cōuersim se sequi.

Omnia mensurantur primo. s. sui generis.

Contingit solū motū circularem esse regularem.

Quæ feruntur in recto a principio irregulariter feruntur ad finem.

Omnia quæ mouentur naturaliter quanto distant plus a prima quiete: feruntur uelocius.

Circularis solius neq; finis neq; principium in ipso. **i. in centro** aptum natum est esse sed extra.

Co. lxxvii Quod loci mutatio primus motuum sit testantur omnes qui cūq; de motu fecerant memoriam.

Mouebit se ipsum animal & omne animatum secundum transmutationem localem.

Ex lectione. xxi. & co. lxxviii.

Impossibile est aliquod finitum secundum potētiam mouere secundum in initum tempus.

Ininitum tempus non auferam semper remouens æquale.

Co. lxxviii In finita magnitudine nō contingit infinitam esse potētiam. Plus **id est maior** potētia semper æqualem effectum in minori est faciēs tempore quā minor.

Nullum finitū contingit infinitam potētiam habere nec infinitū finitam.

Co. lxxx In infinita magnitudine nō contingit infinitam potētiam esse.

Contingit in minori magnitudine ampliorem potētiam esse.

Omnis finitæ potētiae necesse est esse finitum tempus.

Si tanta potētia mouet in tanto tempore: maior mouebit in minori tempore: sed determinato secundum cōuersionem proportionis.

Infinita potētia est excellens oē finitum tempus.

Ex lectione. xxii. & co. lxxxii.

Omne quod mouetur mouetur ab aliquo: quæcūq; nō se ipsa mouent.

Primum mouens facit possibile mouere ut aerem aquam & huiusmodi quod apta nata sint mouere & moueri.

Secundum quod mouetur simul quiescet: **scilicet moueri** cum primum

mouens quiescerit: sed tamen mouens adhuc erit.
 Pausat motus cum minor fuerit uirtus mouendi.
 Motus projectionis fit in contingentibus aliquando quidem moueri: aliquid
 quando quidem quiescere & non est cōtinuus: non enim est unum mouens:
 sed habita ad inuicem sunt.

Ex lectione. xxiii. & co. lxxxiii.

Necesse est semper esse motum continuum: & hic est unus.
 Necesse est motum unum esse alicuius magnitudinis: non enim mouetur
 impartibile & unum ab uno.
 Mouens immobile non necesse est mouere: sed semper poterit mouere: in
 fatigabile enim est sic mouere: & regularis hic motus est: aut solus: aut
 maxime.
 Mouens immobile neque unam habet mutationem.
 Ad hoc quod motus sit uniformis oportet id quod mouetur nullam habere mutationem
 iuxta illam qua mouetur a motore immobili
Co. lxxxiiii. Citius mouetur proxima mouenti.
 In circulo est mouens primi motus & non in centro.
Co. lxxxv. Solus motus continuus est quem mouet mouens immobile
 Mouens immobile semper similiter se habens & ad illud quod mouetur
 similiter se habebit & continue.
Co. lxxxvi. Primum mouens perpetuum mouet motum & in infinito
 tempore.
 Primum mouens & immobile impartibile est & nullam habens magnitudinem.

Expliciunt propositiones ex viii. libro physicorum Aristotelis.

Incipiunt propositiones ex libro primo de cœlo & mundo Aristotelis.
Annotatio: lectionum est secundum expositionem Sancti Thomæ.

Ex lectione prima & co. primo.

d E natura scientia plurima est circa corpora &
 magnitudines existens: & horum passiones &
 motus: adhuc autem circa principia quæcunque talis
 substantiæ scilicet corporis mobilis sunt.
 Rerum naturalium hæc habent corpus & magnitudinem:
 hæc autem principia habentium sunt ut scilicet anima: forma & materia.

Ex lectione secunda & commento secundo.

Diff. Continuum est quod diuisibile est in semper diuisibilia.

Diff. Corpus est quod omniquaq; diuisibile est.

Diff. Linea ē magnitudo quæ ad unum **idest ad unā partem** diuiditur.

Diff. Planum **idest superficies** est magnitudo quæ ad duo diuiditur.

Diff. Corpus est magnitudo quæ ad tria diuiditur.

Præter lineam planum & corpus non est alia magnitudo.

Quemadmodū aiunt pythagorici : totū & omne tribus determinata sūt consumatio enim **i. finis** & medium & principiū numerum habet eū qui omnis est : hæc autem **scilicet finis principium & mediū** eum qui trinitatis.

Ad sanctificationes deorum utimur numero ternario.

Quæ duo sunt ambo dicimus : & duos ambos : oēs aut nō dicimus : sed de tribus hanc prædicationem **i. oēs** dicimus primum :

Co.iii. Omne & totum : & perfectum nō secūdū speciem **idest formale rōnem** differunt abinuicem **quia scilicet omnia important integritatem quādam** sed si differunt : in materiā & in quibus dicuntur differunt :

Corpus est magnitudinum perfecta : solum enim determinatum est tribus **scilicet dimensionibus**.

Terquaq; diuisibile : omniquaq; est diuisibile.

Co.iiii. Ex corpore in aliud genus magnitudinis non est transitio quemadmodū ex longitudine in superficiem : in corpus autem ex superficie.

Necesse est exitum fieri secundum defectionem :

Non est possibile perfectum deficere : oīquaq; enim est.

Totum **idest uniuersum** cuius particularia corpora partes sunt perfectum necesse est esse :

Vniuersum quemadmodum nomen significat omniquaq; est : & non hac quidem hac autem non :

Ex lectiōe .iii. & co.v :

Oīa physica corpora & magnitudines secundum se ipsa mobilia dicimus esse secūdū locū : natura enim principium motus esse in ipsis dicimus.

Oīs motus secūdū locum quem uocamus lationem : aut rectus aut circularis : aut ex his mixtus.

Motus rectus & circularis simplices soli sunt : causa autem est quia magnitudines ipsæ simplices sunt :

Diff. Circulatio est motus qui circa medium **i. mundi**.

Receptorum motuum alius est sursum alius deorsum.

Diff. Motus sursum est qui est a medio.

Diff. Motus deorsum est qui est ad medium.

Co.vi. Corporū hæc quidē simplicia hæc autem cōposita ex simplicibus

Diff. Simplicia corpora sunt quæcūq; motus principiū habent secūdum naturā : puta ignis & terra & hōr species sicut **i. flāma bitumen** & co.

gnata his *scilicet aer & aqua.*

Corporum simplicium simplices sunt motus: mixti autem compositorum.

Moueri in corporibus compositis est secundum prædominans corpus simplex.

Ex lectione .iiii. & co. viii.

Necessarium est esse aliquod corpus simplex quod natum est ferri circulari motu secundum sui ipsius naturam.

Co. viii. Violentia contingit eo motu qui est alterius eo autem qui est secundum naturam est impossibile.

Co. x. Motus qui est præter naturam est contrarius ei qui secundum naturam. Unum uni contrarium esse necesse est.

Lationes sursum & deorsum inuicem contrariæ sunt.

Co. xi. Si alicui corpori est secundum naturam motus qui sursum ignis erit aut aer: si autem qui deorsum aqua erit aut terra.

Co. xii. Prima necessarium est esse circularē lationē. perfectum enim est prius natura imperfecto.

Circulus perfectior est: recta autem linea neque una perfecta est neque enim quæ infinita habebit enim utique finem & terminum neque quæ infinita: una omnium enim aliquid extra augeri enim contingit quacumque.

Necesse est circularē motum alicuius simplicium corporum esse.

Nata est esse quædam substantia corporalis alia præter eas quæ hic consistunt diuiniore & prior horum omnium.

Omnis simplex motus aut secundum naturam aut præter naturam est.

Motus qui alii præter naturam est: alteri secundum naturam erit ut sursum igni secundum naturam terræ autem præter naturam.

Necessarium est circularē motum qui his corporibus præter naturam est: alterius cuiusdam esse secundum naturam.

Irrationabile omnino est esse continuū motum & sempiternum: existentem præter naturam.

Est aliquod corpus præter corpora quæ hic & circa nos sunt alteri segregatum tanto nobiliorem habens naturam quanto quidem plus elatum est ab his quæ hic sunt.

Ex lectione quinta & co. xvii.

Diffi. Graue est quod ferri natum est ad medium.

Diffi. Leue est quod ferri natum est a medio.

Diffi. Grauiissimum est quod omnibus substat deorsum latis.

Diffi. Leniissimum est quod omnibus superfertur sursum latis.

Necesse est omne quod fertur deorsum aut sursum: aut leuitatem habere: aut grauitatem: aut ambo.

Co. xviii. Quod circumfertur corpus *id est cœli* impossibile est habere grauitatem aut leuitatem: neque enim secundum naturam neque præter naturam compositum.

uenit ipsi moueri ad medium uel a medio :

Co. xvii i. In idem feruntur totum & pars secundū naturam.
Secūm naturā nō cōtingit corpori quod circumfertur moueri motu alio q̄
circulari: aut prāter naturam neq; particularū ulli.

Ex lectione .vi. & co. .xx.

Cœlū īgenitū est & incorruptibile & īaugmentabile & inalterabile.
Oē generabile fit ex cōtrario & s̄bō quodā: & corruptibile corrumpitur
supposito quodam: & a contrario & in cōtrarium.

Circulationi alicui non est contrarius motus.

Recte uidetur natura: cœlum futū īgenitū & incorruptibile: exemisse
a cōtrariis.

Inter contraria sunt generatio & corruptio.

Ex lectione .vii. & co. .xxi.

Augmentabile oē augetur a cōnaturalī adueniente: & resolutō in materiā
Cœlo nō est ex quo factum sit.

Si aliquid est īaugmentabile & incorruptibile eiusdem est suscipere & in
alterabile esse.

Diffi. Alteratio est motus secundū quale.

Co. xxii. Omnes hoies de diis habent existimationē. & oēs eū qui sursum
deō attribuunt locū & barbari & grāci quicūq; quidē putant deos eē:
ut immortale immortalī coaptatū sit.

In omni prāterito tempore scđm traditā īuicem memoriā nihil uidetur
transmutatū neq; secundū totū extremū cœlum: neq; secundū partē
ipsius propriam ullam.

Non semel neq; bis sed infinities oportet putare easdem aduenisse ueras
de cœlo opinionēs ad nos :

Tanquā altero quodam existente primo corpore prāter terram & ignem
& aerem & aquam: æthera antiqui appellauerunt supremum locum: a
currere semper sempiterno tpe ponentes denominationem īpi: anaxa
goras aut utitur nōie hoc non bene: nōiat enim æthera pro igne.

**Quod hoc loco inquit Aristoteles æther a currere & nō ab ardere: ut Ana
xagoras uoluit: appellatū: si latinā & nō grēcā locutionē attendamus
barbare dictū uidetur. uult igitur Aristoteles magis αἰθήρ æthera esse
theo uel εἶο theio quod est curro quam αἰθήρ ætho quod est ar
deo denominationem sumere idque ex textu græco liquido patet in
quo, sic legimus αἰθήρ πρὸς ὠρόμασαν τοῦ ἀπὸ τοῦ αἰῶ τοῦ αἰῶ
& cetera: quod est æthera appellauerunt supremū locum,
a currere.**

Ex lectione .viii. & co. .xxiii.

Nō est circulationi cōtraria aliqua latio :

Cōcauū & gibbosum nō solū ad īuicē opponi uidentur cōbinata & iux

ta se posita. sed & recto:

Ex textu comenti. Motus cōcauus est qui est in uentre arcus: & motus gibbosus qui est super deorsum arcus.

Latiōes q̄ fiunt in recto ad iuicē opponūtur pp loca .i. **sursū & deorsū.**

Sursū ei qd̄ est deorsū cōtrariū ē: & hac est loci differētia & cōtrarietas

Co. xxx. Contraria latio est ex cōtrario in cōtrariū.

Co. xxxi. Loci cōtrarietates sunt sursū & deorsū ante & retro: dexte & sini stre & lationum cōtrarietates scd̄m locorū sunt cōtrarietates:

Co. xxxii. Frustra calciamentum dicimus cuius nō est calciatio:

Dus & natura nihil frustra faciunt.

Ex lectione. viii. & co. xxxiii.

Qui modicū trāsgressus ē a ueritate sit lōge plus decies millies: huius aut cā est quia principium uirtute maius quam magnitudine.

Quod in principio modicum est in fine sit multum magnum:

Co. xxxiiii. Finitis simplicibus corporibus existētibus & multitudie & magnitudine: necesse ē & cōpositū finitū eē & multitudine & magnitudine

Co. xxxv. Necesse est corpus qd̄ circūfertur finitū eē oē: si enim īfinitum esset: infinita essent quae a medio egredientes lineae.

Infinita lineae infinita est distantia: infinita enim distantiā dico. cuius nullā est extra sumere magnitudinem tēgētē lineas:

Numerum dicimus infinitum quia maximus nō est.

Ex lectione. x. & co. xxxvi.

A finito tempore si auferas finitum tempus necesse est reliquum esse finitum & habere principium.

Si tps̄ icessus h̄z p̄cipiū est p̄cipiū & motus q̄re & magnitudis q̄ mota ē

Ex lectione. xi. Co. xxxviii

Neq; sp̄ara neq; tetragonū neq; circulus qui .i. est superficialis figura: & nō corpora ut sp̄ara infinita sunt.

Comento. xxxii. Est conuertibiliter dicere quod si finitum sit tempus in quo reuolutum est: & magnitudinem quae pertransita est necesse est esse finitam.

Ex lectione. xii. & co. xxxiiii.

Contrariae lationes sunt ad cōtraria loca:

Contrariorum si alterum determinatum est & alterum determinatū erit Mediū .i. **mū** determinatum est.

Determinato medio loco: & eum qui sursū locum necesse est determinatum esse.

Si loca determinata sunt & finita: & corpora finita erunt:

Co. xxxv. Si sursū & deorsū determinata sunt & intermedium necesse est determinatum esse.

Co. xxxvi Non est possibile corpus esse infinitum.
Necesse est infiniti corporis infinita esse gravitatem uel leuitatem.

Co. xxxvii Proportionaliter se habet magnitudines gravitatus: minor enim gravitas minoris est magnitudinis & maior maioris. Contingit infinita existente magnitudine quatuorq; auferre.

Co. l. Infinita esse gravitatem est impossibile similiter & leuitatem.

Co. lii. Proportio nulla est infiniti ad finitum.

Ex lectione. xlii. & co. lvi.

Finitis primis *id est simplicibus* motibus existentibus necesse est species simplicium corporum esse finitas.

Necesse est semper motum habere omne corpus physicum.

Co. lviii Impossibile est fieri quod non contingit factum esse.

Impossibile est ferri illuc: ubi nullum quod fertur possibile est peruenire.

Co. lxii. Si qui uiolentia est motus inest alicui: inest & qui secundum naturam inerit.

Ex lectione. xliii. & co. lxiii.

Impossibile est infinitum corpus a finito corpore pati aliquid aut facere finitum.

Co. lxiiii. Aequale corpus in aequali tempore est aequaliter alterans: minus autem in aequali minus & maius maius.

Infinitum in nullo tempore mouebit finitum.

Co. lxvi Infinitum ab infinito non contingit pati in aliquo tempore.

Co. lxviii. Omne corpus sensibile habet uirtutem actiuam aut passiuam aut ambo.

Impossibile est corpus infinitum sensibile esse.

Co. lxviii. Quaecumque corpora sunt in loco omnia sensibilia sunt sensibilesque nullum corpus est non ens in loco.

Non est corpus sensibile extra coelum: neque unum neque simpliciter neque secundum quod Intellectuale non est in loco.

Extra & intra locum significant.

Ex lectione. xv. & co. lxx.

Non est possibile in circuitu moueri corpus infinitum homoeomerum *id est similium partium* ens. medium enim infiniti non est: quod autem in circuitu mouetur circa medium mouetur.

Co. lxxi. Quae est infinita infiniti & infiniti infinita est uirtus.

Co. lxxiii Quorum natura partium est eadem horum necessarium est esse eundem motum ubi enim una gleba & tota terra fertur: & totius ignis. & scintilla in eundem locum.

Comento. lxxi ii. Vbi non est medium neque extremum erit neque hoc quidem sursum hoc autem deorsum.

Loco corporibus non existente non erit motus.

Co. lxxv. Vbi præter naturam aliquid manetur aut fertur: necesse est cuiusdam esse alterius hunc locum secundum naturam.

Ex lectione. xvi. & co. lxxvi.

In quo loco secundum naturam aliqua manent: non uiolentia feruntur & in quem feruntur manent: in quo autem uiolentia: & uiolentia feruntur: & in quem uiolentia feruntur uiolentia & manent.

Violenta latio contraria est lationi secundum naturam.

Co. lxxvi. & co. lxxviii. Impossibile est esse plures mundos uno: necesse est enim omnes mundos ex eisdem esse corporibus similiter existentibus secundum naturam eandemque habentibus uirtutem: quare natae erunt ferri ad hoc quidem medium quæ in alio mundo sunt terræ partes: & ad hoc quidem extremum qui ibi ignis: & si hoc acciderit necesse est ferri sursum terram in proprio mundo: ignem autem ad medium.

Co. lxxx. Dicere aliam esse naturam simplicium corporum si distent minus uel plus a propriis locis irrationabile est. nihil enim differt tanta quædam longitudine distare: aut tanta differt enim secundum rationem quanto plus magis species autem eadem est.

Ex lectione. xvii. & co. lxxxii.

Quod omnino non natum est moueri: impossibile est hoc moueri uiolentia.

Necesse est eorum quæ similis sunt speciei & singulorum ad unum numero locum scilicet uel ad medium uel ad extremum existere motum qui scilicet est secundum naturam.

Ex textu comentatoris co. lxxxiii. Diuersitas corporum in numero non est causa diuersitatis locorum.

Co. lxxxvi. Omnino quod mouetur ex quodam in quiddam transmutatur & hoc ex quo in quod specie differunt.

Co. lxxxvii. Motus circularis habet aliquantulum opposita ea quæ secundum diametrum extrema: toti autem non est contrarium neque unum.

Co. lxxxviii. Argumentum est eius quod non est in infinitum ferri terram quod quanto utique propinquior sit medio uelocius ferri & ignem quanto utique ei quod est sursum: si autem in infinitum esset infinita esset uelocitas si autem uelocitas & grauitas & leuitas.

Ex lectione. xviii. & co. lxxxviii.

Ab alio non fertur ignis quidem sursum terra autem deorsum: neque ui quæ admodum quidam aiunt extrusione: tardius enim moueretur maior ignis sursum & maior terra deorsum: nunc autem contrarium est semper.

Omnia a uim inferente longius facta tardius feruntur.

Vnde ui remouentur elementa: illuc feruntur non ui.

Co. lxxxix. Tribus entibus corporalibus elementi: tria erunt & loca elementorum: unus quidem qui subsistens id est terra qui circa medium est: alius

qui circularis *ideft* cœli qui quidem est extremus: tertius autem q̄ medius hōr qui medii corporis: & necesse ē in hoc medio loco eē corpus quod superfertur *ideft* corpus leue: si enim non in hoc sit extra erit.

Ex lectione. xviii. & cō. lxxxii.

Mundus est sempiternus incorruptibilis existens & in genitus:

In omnibus his quæ natura & in his quæ arte cōstantibus & generatis: alterum est ipsa secūdam se ipsam forma: & mixta cum materia puta sp̄ra: alterum species & ærea sp̄ra:

Q̄d quid erat eē dicentes sp̄re aut circuli non dicimus in ratione aureū aut æreū: tanquam non existentibus his de substantia.

Quoniam est cœlum sensibile: singularium utiq; erit sensibile enim omne in materia existit.

Alter est huic cœlo eē: & cœlo simpliciter cœlum enim simplicitet: est ut species & forma hoc aut cœlū: ut materiæ mixtum.

In omnibus sic uidemus q̄ quorumcūq; substantia est in materia sunt plura & infinita entia quæ eiusdem specie *ideft* individua.

Co. lxxxiii. Licet altera si rō formæ sine materia: & quæ est in materia: nihilominus neq; una, necessitas est per hoc plus eē mūdōs: neq; contingit factos esse plures: si quidem mundus ex tota est materia:

Co. lxxxiiii. Cum homini sint materia carnes & ossa: si ex oī carne & oībus ossibus homo fiat: impossibile existentibus dissoluta esse: nō utiq; contingit eē alium hominem.

Quorumcūq; substantia est in subiecta quadam materia hōr: nihil cōtingit factum eē non existente propria materia.

Co. lxxxv. Cœlum singularium est: & eorum quæ ex materia constant: sed nō ex parte ipsius materiæ cōstat: sed ex oī. *i. sua materia.*

Ex lectione. xx. & cō. lxxxvi.

Cœlū uno mō dicimus substantiam extreme circulationis aut corpus naturale: quod est in extrema circūferētia totius: cōsueuimus enim extremum & quod sursum est maxime uocare cœlum in quo & diuinum oē locatum eē dicimus.

Secūdo modo dicitur cœlū cōtinuum corpus extremæ circūferentiæ totius: in quo luna & sol & quædā astroꝝ sūt: & n. hæc i cœlo eē dicimus

Co. lxxxvi. & cō. lxxxvii. Tertio modo dicitur cœlum contentum corpus ab extrema circūferētia: totum enim & omne consueuimus dicere cœlum hocq; ex omni, necesse est cōstare naturali & sensibili corpore: propter neq; esse nullū extra cœū corpus neq; cōtingere factū esse.

Co. lxxxviii. Nihil differt considerare si est extra cœlum corpus aut factum esse sit possibile:

Materia est toti mundo corpus naturale sensibile:

Non sunt nūc plures cœli *i. mundi* neq; fuerunt neq; cōtingit fieri plures

sed unum & solum & perfectum est istud cœlum.

Ex lectiōe .xxi. & co. lxxxviii:

Neq; locus neq; uacuum neq; tempus est extra cœlum.

Diffi Vacuum esse dicunt in quo non existit corpus possibile autem factum esse.

Tempus est numerus motus.

Motus sine physico copore nō est.

Co. c Quæ sunt extra cœlum in loco esse apta nata nō sunt: neq; tēpus ipsa senescere facit: neq; est ullius una transmutatio eorū q̄ sunt sup eam quæ maxime extra ordinatā lationem: sed inalterabilia & impassibilia omnia optimam habentia uitam: & per se sufficientissimam perficiūt in toto æterno **id est æternaliter.**

Hoc nomen æternum diuine enuntiātū est ab antiquis: finis enim continens id quod uniuscuiusq; uitæ tempus: cuius nihil est extra secundū naturam: æternum uniuscuiusq; uocatum est.

Totius cœli finis & oē tps: & īfinitatē cōtinēs perfectio: æternū est a semper eē sumens denotationem: immortalis & diuinus existens.

Aliis ab his q̄. **f. habent uitā optimā & per se sufficientissimā** coicatum est eē & uiuere his quidem clarius: his autem obscurius.

Oē diuinū intransmutabile necessariū est eē & primū & summū: neq; n. aliud melius est quod mouebit neq; habet prauum aliquid neq; idigēs est ullo eorū quæ ipsius sunt bonorum.

Oīa quiescunt quæ mouētur quādo uenerint ad locū proprium.

Eius corporis quod circumsertur idem locus est unde incipit: & in quem consumat motum.

Ex lectiōe .xxii. & co. cī.

Oportet disquisitores & nō inimicos esse iudicatuos reꝝ sufficienter.

Co. cii Genitū cœlū oēs antiq̄ eē dicūt: sed genitū ii quidem. **f. orpheus hesiodus & Plato:** sēpiternū ii aut̄ **ut. f. democritus** corruptibilem quē admodū quodcūq; aliud cōstitutoꝝ: ii aut̄ uicissim quādoq; quidē sic aliter habere corruptū: & hoc semper peficere sic quē admodū empedocles agrigentinus & heraclitus ephesius.

Dicere factum eē cœlum sempiternum tamē eē impossibilium est: oīa enī quæ generantur & corrumpi uidentur.

Co. ciii Quod nō ē habēs principiū eius qd' est sic se habere: sed est impossibile aliter se habere prius & per oīa sœcula impossibile ē transmutari.

Ex lectiōe .xxiii. & co. cvi.

Simul iidē inordinatū eē & ordinatū impossibile ē necesse ē generatiōe esse separantē & tps.

Co. cvi Dicere mūdū uicissim cōstare & disselui: nihil aliud facere ē quā astruere ipsum sēpiternum quid ē eē sed transmutantē formam.

Adinuicem cōuenientibus elementis non quicunq; ordo est & constitutio sed eadem *quia scilicet est semper dispositio mundi.*

Co. cviii. Sunt quidam quibus contingere uidetur & ingenitū aliqd̄ ens corrumpi: & genitum incorruptibile perdurare sicut plato in thimæo: ibi enim ait cœlum non solum factum: sed & fore de cætero sempiterno tempore.

Ex lectione .xxiiii. & co. cx.

Multipliciter dictis aliquibus: & si nulla differētia ad sermonem fiat necesse est intellectum confusum habere si quis diuiso multipliciter tanquam indiuiso utatur: immanifestum est enim secundum quam naturam ipsi acciderit quod dicitur.

Co. cxi. Ingenitum uno modo dicitur si sit aliquid nunc prius non ens sine generatiōe & transmutatione: quemadmodum quidam tangi: & moueri dicunt: nō enim generari dicunt tactum aut motum:

Secūdomodo dicitur ingenitū si quod cōtingēs est fieri aut nō fieri: sed non est factum.

Tertiomodo dicitur ingenitum quod oīo impossibile est fieri: ut quandoq; quidem sit quandoq; autem non.

Impossibile fieri dicitur dupliciter: aut enim qd̄ simpliciter non uerum erit dicere qd̄ fiet aut non facile: neq; cito aut bene.

Co. cxii. Genitum unomō dicitur quod fuit nō ens prius posterius aut ēs siue genitum siue nō generatum:

Secūdomō dicitur genitum qd̄ possibile est esse: siue per ueḡ determinato possibili siue p̄ facile.

Tertiomodo dicitur ingenitum si sit generatio ipsius ex non ente ī ens:

Co. cxiii. & comento. cxiiii. Corruptibile & incorruptibile similiter tripliciter dicunt:

Ex lectione .xxv & co. cxvi.

Nominatur potentia uniuscuiusq; per respectum ad finem & excellentiā uirtutem:

Diffinitio ex textu commenti. Virtus est ultimum potentiæ rei.

Necesse est qd̄ pōt secundum excellentiam tantum: & quæ infra sunt posse: puta si talenta centum tollere: & duo.

Co. cxvi. Determinatur potentia aut quado in uirtute est excellentia ut potens uidere punctum & maiorem habebit sensum (uisus enim qui minoris excedit) aut quando est excellentia in re ut potens ire stadia centum uelocius est uelocitas enim quæ maioris excedit.

Ex lectione .xxvi. & co. cxviii.

Si sunt quædam possibilia & esse & nō esse: necesse est tempore aliquo determinatum esse plurimū & eius quod est esse: & eius qd̄ est nō ēē. Impossibile est in infinito tpe idē possibile esse: & nō esse in alio īfinito

Co.cxxviii. Nō idem est falsum aliquid esse simpliciter:& impossibile simpliciter: te enim non stantem dicere stare falsum quidem est: non autē impossibile: simul autem stare & sedere non solum falsum est sed impossibile.

Co.cxx. & co.cxxi. Quod semper est ens simpliciter incorruptibile & ingentum est: si enim corruptibile: simul erit & non erit secundum actum si autē genitum erit possibile tempore quodam non esse.

Thomas. Potentia existendi non est ad esse & non esse respectu temporis in quo quis potest esse: cum omnia appetant esse & unūquodq; tantū ē quantum potest esse.

Diffi. Corruptibile est quod prius quidem ens: nunc autem non ens: aut contingēs quandoq; posterius non esse.

Diffi. Genitum est quod est ens contingens prius non esse:

Non est dare in quo tempore sit possibile quod semper est ut non sit aut finito aut infinito.

Impossibile est posterius sine primo existere:& si primum impossibile est existere & quod posterius.

Ex lectione .xxvii. & co.cxxii.

Negatio eius quod est semper possibile esse: non est semper possibile esse semper autem possibile non eē contrarium est **idest opposita cōtrariæ** cuius negatio est: non semper impossibile non esse.

Co.cxxiii. Quod contrariorum neutrum est medium est eorum.

Auerrois Co.cxxiiii. Illa potentia est ociosa ex qua nulla actio provenit.

Commento.cxxv. Ingenitum incorruptibile & sempiternum ad inuicem consequuntur.

Ex lectione .xxviii. & co.cxxvii.

Semper entis & semper non entis est intermedium cui neutrum consequitur: hoc autem est genitum & corruptibile.

Ex lectione .xxiiii. & co.cxxxiii.

Ex textu commenti. Quodlibet habet potentiā agēdi aut patiendi aut ut sit ens aut ut sit non ens: & hoc aut in tempore finito aut infinito.

Ex eodem textu. Tempus infinitum est etiam terminatum cum post ipsū non sit tempus neq; inueniatur tempus maius illo.

Co.cxxv. Quod est casuale aut a fortuna præter semper & ut frequente aut est aut sit.

Co.cxxxvi. Eorum quæ natura talia sunt ut quandoq; sint & quādoq; nō sit: eadem est potentia contradictionis **idest ad esse & non eē** & materia cā est eius quod est esse & non esse.

Co.cxxxvii. Nulla uirtus est eius quod est factum esse: sed est eius quod ē esse & nō esse.

Co.cxxx. Corruptibilia & generabilia & alterabilia omnia alterantur a

contrariis & ex quibus constant non entia *ideft cum prius nō essent* eisdem ipsis corrumpuntur.

Propositiones ex secūdo libro de cœlo & mundo Aristotelis.

Ex lectione prima & comento primo.

Cœlum totum *ideft mundus* neq; est factum: neq; contingit corrumpi: sed est unum & sempiternum & principium & consumationem non habens totius æterni *ideft totius suæ durationis infinitæ.*

Co.ii. Bene se habet persuasibilem se ipsum exhibere antiquis: & maxime patrum nostrorum ueros credere eē sermones: ut sit immortale aliquid & diuinum habentium quidem motum habentium autem talē ut nūllus sit finis ipsius: sed magis iste sit aliorum finis & enim finis continētium est: & ipsa circulatio perfecta ens continet imperfectas: & habētes terminum & quietem.

Motus cœli est causa aliorum motuum & horum quidem causa principii motus horum autem suscipiens quietem.

Cœlum & eū qui sursum locum antiqui diis attribuerunt uelut existens totum solum immortale.

Co.iii. Motus cœli est sine labore: propter neq; una indigere uiolenta necessitate quæ detineat prohibens ferri aptum natum ipsum aliter: omne enim tale magis laboriosum quanto sempiternius sit & dispositionis optime est experts.

Co.iiii. Non est secundū antiquam fabulam suspicandum Athlante quodam ipsi cœlo opus esse ad salutem: hunc enim constituentes sermonem: ut grauitatem habentibus & terrenis omnibus existentibus his quæ sursum sunt corporibus substituerunt cœlo fabulose uirtutem animatam.

Co.v. Non est dicendum propter circūgirationem existentem celerioris lationis propria inclinatione: saluari cœli situm tanto tempore: quem admodum Empedocles inquit.

Co.vi. Non est dicendum cœlum semper manere ab anima rationabili congruente manere sempiternū *ut scilicet plato dixit* neq; enim aīæ possibile est esse talem uitam sine tristitia & beatam:

Ex lectione.ii. & cō.vii.

Manifestæ sunt in animalibus differentiæ locorum: & his quidē omnes insunt puta dextrum & sinistrum: ante & retro: sursum & deorsum his autem quædam *scilicet quatuor ultimæ ut animalibus imperfectis plā*

tis aut sursum & deorsum solum.

Co. viii. Sursum longitudinis principium est: dextrum aut latitudinis: anterius uero profunditatis.

A sursum incipit augmentatio a dextris motus qui secundum locū: ab anterioribus uero qui secundum sensum: anterius enim dico in quo sensus existunt.

Co. viiii. Non in omni corpore sursum & deorsum: & dextrum & sinistrum & anterius & posterius querendum sed quæcunque habent principium motus animata entia in ipsis querendum.

In nullo inanimatorum uidemus unde principium motus.

Co. x. In corporibus inanimatis dicimus sursum & deorsum dextrum & sinistrum ad nos referentes.

Co. xi. Pythagorici duo tantum principia motuum dicebant. scilicet dextrum & sinistrum: quattuor autem reliquerunt nihilominus principalia existētia. Non minorem differentiam habent quæ sursum ad quæ deorsum: & quæ anterius ad quæ posterius: quam dextrum: & sinistrum in omnibus animalibus.

Dextrum & sinistrum uirtute differunt solum: alia autem non solum uirtute sed etiam figuris.

Co. xii. Longitudo latitudine prior est:

Prioris principium prius est principio posterioris:

Prius est sursum dextro secundum generationem.

Sursum est unde motus dextrum est a quo motus: ante autem ad quod motus.

Ex lectione. iii. & co. xiii.

Quoniam cœlum est animatum & habet in se principium motus: manifestum est quoniam habet sursum & deorsum & dextrum & sinistrum.

Et si motus cœli nequaquam incipiat: tamen habetur necessario principium unde inceptum: si incipiebat moueri: quod mouetur.

Commento. xiiii. Dico longitudinem cœli esse illam quæ est ipsius secundum polos distantia.

Polorum qui super nos apparens quæ deorsum pars est: qui autem nobis immanifestus quæ sursum est.

Co. xv. Dextrum unumquodque dicimus unde est principium eis qui secundum locum motus cœli autem principium circulationis est unde ortus est astrorum quare hoc utique erit dextrum ubi autem occasus sinistrum.

Si motus cœli incipit a dextris & sinistris circumfertur: necesse est sursum esse immanifestum polum **idest polum antarcticum** si autem sursum sit manifestus polus **idest polus articus** sinistra erit motus: quod non dicimus.

Co. xvi. Sub polo immanifesto habitantes in eo quod sursum sunt hemisphærio & apud dextrum nos autem in eo quod deorsum & apud sinistram e contrario quam ut pitthagorici dicunt.

Secunde circulationis: puta eius quæ planetarum: nos quidem in his quæ sursum & in dextris sumus: illi autem **qui scilicet sunt sub polo antartico** in his quæ deorsum & sinistris sunt: e contrario enim in his est principium motus propter contrarias esse lationes.

Ex lectione .iiii. & co. xvii.

Vnūquodque quorum est opus gratia operis est.

Dei operatio est immortalitas hæc autem est uita sempiterna.

Neceffe est deo motum sempiternum existere.

Quoniam cœlum corpus quoddam diuinum est: propter hoc habet quæ natura circumueatur semper.

Neceffe est manere aliquid **scilicet terram** corporis circūlati quod in medio sit ipsiusque circūlati corporis nullam possibile est manere partem neque uniuersaliter neque in medio.

Co. xviii. Nihil præter naturam sempiternum est.

Posterius est quod præter naturam eo quod secundum naturam.

Quod præter naturam est excessus quidam est in generatione eius quod secundum naturam.

Si terra est necesse est & ignem esse.

Contrariorum si alterum est in natura necesse est & alterum esse in natura eadem est materia contrariorum.

Priuatione prius est affirmatio dico autem puta calidum frigido.

Co. xix. Si ignis & terra est: necesse est & intermedia corpora ipsorum esse contrarietatem enim habet unumquodque ad unumquodque elementorum.

Si elementa sunt contraria: necesse est generationem esse eo quod nullum ipsorum possibile est esse sempiternum: patiuntur enim & agunt contraria ad inuicem: & corruptiua in inuicem sunt.

Co. xx. Si necesse est generationem esse necessariū est & aliam **scilicet a prima latione** lationem unam uel plures esse.

Secundum eam dispositionem quæ est totius cœli: necesse est similiter & elementa ad inuicem esse.

Commento. xxi. Plura sunt circularia corpora quia necesse est generationem esse.

Aduerte quod Aristoteles in hac .xxiii. lectione sic probat plures cœlos esse Si cœli corpus diuinum: necesse est motum eius esse sempiternum & circularem: si motus eius est talis: necesse est terram esse: si terra est necesse est ignem esse: si ignis & terra est necesse est aliqua intermedia esse si ista sunt necesse est generationem esse: si generatio est necesse est dis-

similes motus in cœlo esse. ergo si cœlum est corpus diuinum necesse est plures motus in cœlo esse: & per consequens plura mobilia.

Ex lectione .v. & co. xxii.

Figuram spæricam necesse est habere cœlum hæc enim propriissima est scilicet corpori cælesti & substantia idem ratione & natura prima est figurarum.

Omnis figura plana aut rectilinea est: aut circularis

Diffi Figura rectilinea est quæ a pluribus continetur lineis. circularis aut quæ ab una.

Prius in unoquoque genere est unum multis & simplex compositis.

Co. xxii. Diti. Perfectum est cuius nihil est possibile extra accipere quæ ipsius sunt.

Recte lineæ semper quidem est appositio: circulari autem nequaquam.

Perfecta est linea continens circulum.

Perfectum prius est imperfecto:

Corpora spærica sola una superficie cōtinētur: rectilinea autem pluribus sic enim se habet spæra in solidis: sicut circulus in planis.

Co. xxvi. Quoniam prima figura primi corporis est primum autem corpus est quod in extrema circunferentia: spæricum corpus erit quod fertur circulatione.

Continuū spærico corpori spæricum est: & quæ ad medium horum quæ in spærico contenta & contacta sunt: tota spærica necesse est esse.

Corpora quæ deorsum sunt planetarū: tangunt eam quæ supra est spæra: omnia enim cælestium sperarum corpora tangunt se inuicem & continua sunt idest immediate sibi inuicem coniuncta.

Ex lectione .vi. & co. xxvii.

Si cœlum sit rectilineum aut alterius figuræ non æquales habentis ex medio lineas: puta lēticularis aut oualis accidet & locum extra cœlum eē & corpus & uacuum circulo enim uersum rectilineum nequaquam eadem immorabitur regioni.

Co. xxviii Omnium motuum mensura est quæ est cœli latitudo: quia est sola continua & regularis & sempiterna.

In unoquoque mensura est quod minimum est.

Minimus motus est ille qui est uelocissimus.

Velocissimus omnium motuum est motus cœli.

Commento. xxviii. Linearum quæ a se ipsis in se ipsis sunt minima est illa quæ circuli est linea.

Quod uelocissime mouetur spæricum necesse est esse.

Commento. xxx. Corpora superiora cum inferioribus continua nō sūt tangunt autem ipsa.

Superficies aquæ spærica est.

Quod est contiguum spærico: aut motum circa spæricum ipsum tale necesse est esse.

Co. xxxii. Cælum *idest rotunditate* secundum diligentiam ornatus sic est ut nihil neq; chirocmiton *idest manu factum* habeat, similiter neque aliud nobis in oculis apparentium.

Ex lectione. vii. & co. xxxiii.

Nihil ut contingit neq; a casu euenit in sempiternis.

Co. xxxiiii. De quibusdā *scilicet difficilibus & occultis* enūciare aliquid temptare: & de omnibus: forsitan utiq; uidebitur esse signum aut multæ stultitiæ: aut multæ promptitudinis.

Si quis necessarias causas firmitus humano modo attigerit: tūc gratiam oportet habere inuenientibus.

Natura semper facit contingentium quod optimum est.

Dignior est locus qui est sursum eo qui est deorsum: & qui est antè eo qui est posterius.

Optimum est: cælum moueri ad honorabilius.

Ex lectione. viii. & co. xxxv.

Ois irregularis motus remissionem habet & intensiōem & summum:

Summum est in motu aut unde fertur: ut qui præter naturam aut quo: ut qui secundum naturam: aut circa medium ut in proiectis.

Circulationis summum neq; est unde: neq; quo: neq; circa medium: neq; enim principium: neq; finis neq; medium ipsius est simpliciter.

Irregularitas motus fit pp intensiōem & remissionem motus.

Co. xxxvi. Quoniā oē qd mouetur ab aliquo mouetur necesse ē irregularitatem fieri motus: aut propter mouens quod non eadem uirtute moueat: aut propter motum quod alteratur & non permanet idem: aut ppter ambo quæ transmutantur.

Ex lectione. viiii. & co. xxxvii.

Remissio uniuscuiusq; motus fit propter impotentiam.

Impotentia est præter naturam: & enim in animalibus impotentia omnes præter naturam *scilicet particularem* sunt & decrementum. tota. n.

consistentia animalis ex talibus constat quæ differunt propriis locis *s. elementis* nulla enim partium eius habet eam quæ est ipsius regione

In cælestibus corporibus non est aliquid præter naturam. simplicia enim & immixta sunt & in propria regione & nihil ipsis contrarium est: neq; in potentia sunt: neq; remissio: neq; intensio motus est in eis.

Co. xxxviii. Est accipere aliquod tempus minimum cuius nō contingit moueri in minori cælum: sicut neq; citharizare: neq; ire in quocunq; tempore est possibile.

Co. xxxix. *Opposita sensibilia sunt iuxta se posita.*
Cælum non mouetur motu irregulari.

Ex lectione.x.& co.xxxxi.

Vnumquodq; astrorum confistit ex eodem corpore in quo existit latior
nem habens.

Commento. xxxxi. Calor stellis & lumen generatur attrito aere ab illa
rum latione.

Natus est motus ignire & ligna & lapides & ferrum.

Sagittæ motæ igniuntur sic ut liquefiant plumbeæ & quoniam sic igni
untur istæ necesse est & eum qui in circuitu ipsarum est aerem hoc ipsum pati.

Aere sub circularis corporis spæra existente: necesse est ipsum lata illa in
calefcere: & hac maxime cui sol extat infixus.

Approximante sole & oriente & super nos existente generatur calor.

Astra ignea non sunt: neq; in igne feruntur.

Ex lectione.xi.& co.xxxxi.

Cælum & stellas quiescere impossibile est quiescente terra: neq; enim fie
rent quæ uidentur.

Commento. xli. Rationabile est circulos moueri: astra autem quiescere &
infixa circulis ferri.

Maius corpus uelocius fertur propria latione: & sic est etiam in circu
laribus.

Ex lectione.xii.& co.xxxviii.

Astra spæricæ sunt figuræ.

Spærici duo sunt motus per se uolutatio & circūgiratio: & neutro mo
uentur astra.

Solus astrorum sol uidetur circūgirari oriens propter infirmitatem uisus
quæ causa forte est eius quod est uideri scintillare stellas fixas: planetas
autem non scintillare.

Planetæ prope sunt: quare potens ad ipsos pertingit uisus: ad manentes
autem tremat propter longitudinem porrectus ualde longe: tremor au
tem facit ipsius astri uideri esse motum.

Ex lectione. xiii. & co. i.

Nihil qualitercūq; contingit facit natura: neq; est rationabile ad anima
libus naturam curasse **scilicet dando** ipsis instrumenta ad motum: sic
autem præciosa astra despexisse: sed uidetur studiosa factum auferre
omnia per quæ contingebat astra procedere per se ipsa.

Figura spærica ad motum qui est in antèius ineptissima est.

Ex lectione. xiiii. & co. iii.

Cælorum fieri harmoniam tanquam consonantibus factis sonis leuiter
dictum est & superflue.

Ad inuicem uocis & silentii est diiudicatio:

Excellentes soni destruunt etiam in animatorum corporum molles: pu
ta qui tonitruum dissipat lapides & durabiliora corporum.

Co. liiii. Quaecumq; secundum se ipsa feruntur faciunt sonum & plagam.
Quaecumq; in moto fixa sunt aut existunt quemadmodum in naui partes
non possibile est sonare: neq; rursus naui si feratur in fluuiio.

Co. lvi. Neq; animata neq; uiolenta fertur latione nullum astrorum uelut
futurum prouidente natura: quoniam non hoc modo se habente mo-
tu: nihil esset circa hunc locum nostrum similiter se habens **ut scilicet**
diu quiesceret.

Ex lectione. xv. & co. lviii.

Vnumquodq; planetarum e contra fertur coelo **scilicet primo** secundum
sui ipsius circulum **id est proprium.**

Rationabile est propinquissimum simplici & primæ circulationi in plu-
rimo tempore ptransire sui ipsius circulum: maxime autem distans in
minimo: aliorum autem propinquius semper in pluri.

Propinquissimo sibi maxime praeualet prima circulatio: distanti autē ma-
xime omnium minime propter distantiam.

Ex lectione. xvi. & co. lviii.

Natura nihil irrationabiliter neq; frustra facit.

Si unum astrum est spæricum palam est quia & utiq; alia erunt spærica.

Ex lectione. xvii. & co. lx.

Parum sufficientes rationes diligere debemus de quibus maximas habe-
mus dubitationes.

Pautioribus sol & luna mouentur motibus quam erraticorum astrorum
quædam: quauis astra longius a medio & propinquius primo corpo-
ri sint ipsis.

Luna uidemus dichotomam **id est in duas partes diuisam siue semiplenā**
existentem subintratē Martem & occultatū martem secundum ni-
grum ipsius exeuntem autem secundum clarum & lucidum: similiter
de aliis astris dicunt qui dudum obseruauerunt ægyptii & babilonii a
quibus multas credulitates habemus de unoquoq; astroq;.

Ex lectione. xviii. & co. lxi.

Oportet existimare de astris tanquam participantibus actione & uita: sic
enim nihil uidetur præter rationem esse accidens:

Co. lxiii. Quando hoc oportet operari huius gratia: hoc autem alterius:
& hoc alterius: & uno quidem aut duobus facile est adipisci: quando
autem per plura oportet operari: difficilius est adipisci **scilicet finem**
ultimum.

Co. lxiiii. Quod optimum est nulla indiget actione **scilicet ad consecutio-**
nem finis. etenim ipsum est cuius gratia alia fiunt.

Actio semper est in duobus: cum & cuius gratia sit **id est finis** & sit quod
huius gratia est **id est quod est ad finem.**

Homis plurime sunt operationes **quia scilicet pluribus indiget ad finem**

suum: aliorum autem animalium pauciores: planetarum autem parua quidem **id est imperfecta** & una forte.

Hoc quidem **scilicet prima cā quæ est deus**: & substantia separata habet hoc dicit propter deū & participat hoc dicit pp substantias separatas optimo absq; oī uidelicet motu hoc aut. **s. primū cœlum** attingit ppe optimū per paucos motus. hoc aut. **s. superiores planetæ a sole** secundū sanctū thomā: uel oēs planetæ scđm auerroim p multos. hoc autē **s. sol & luna scđm sanctū tho. uel aqua aer & ignis scđm auerroim** nō percipit optimum: sed sufficit ad prope extremū uenire:

Co. lxi. Maxime optimū est oībus finē optimū fortiri: si aut nō cōtingit semp melius erit quanto utiq; propinquius sit optimo

Primū cœlū cōfestim fortitur optimū p unū motū. q̄ aut in medio primi & extremoꝝ attingunt quidem: sed per plures motus.

Ex lectione. viii. & Co. lxxviii.

Intelligere oportet: ppter uitam **s. nobiliorem** & esse principiū uniuscuiusq; multa eē excellētiā primæ spæræ ad alias spæræ.

Co. lxxviii. Prima latio una existens multa mouet corporū cælestium: iseriores aut lationes multæ existentes unū solū unaquæq; mouet.

Vnaquæq; errantium stellarum pluribus fertur lationibus.

Ex lectione. xx. & co. lxxii.

Qui circa italiam sunt uocati pythagorici in medio ignē esse dicunt: terram autem unū astroꝝ esse: & existentem circulariter latā circa mediū noctem & diem facere: adhuc aut oppositā aliā huic astruunt terrā anti chthonā. **cōtra terrā posita** noīe uocant.

Co. lxxiiii. Nō idē est mediū magnitudinis: & rei mediū uel naturæ: quē admodū in aīali nō idem mediū est aīalis ut cor & corporis mediū: **delicet umbilicus.**

Loci **id est magnitudinis**: medium magis assimilatur ultimo q̄ principio: Honerabilius est cōtinēs & finis quā finitū & terminatū: hoc **omnī** qdē enim materia: hoc aut. **finis** substantiæ cōsistentie est. **s. forma.**

Ex lectione. xxii. & co. lxxvii.

Irrationabilioris est mentis non mirari:

Co. lxxviii. Stupe factū est merito phylosophisma. **physicæ occasio** oībo

Ex lectione. xxv. & co. lxxviii.

Aliquo esuriente & siciente ualde & æqualiter: similiter & ab esibilibus & potabilibus æqualiter distante: quiescere necessariū non est.

Ex lectione. xxvi. & co. lxxxiii. & co. lxxxiiii.

Impossibile est sempiternum esse uiolentum & præter naturam.

Mundi ordo sempiternus est.

Co. c. Necesse est terrā in medio mundi esse: & immobilem.

Ex lectione. xxvii. & co. ciiii.

EX.III.E.& Cœ. & MVN:

Figurā sp̄ricam necessariū est terram habere: quia unaquæq; particula-
rum grauitatem habet ad medium: & minor a maiori pulsa nō pōt in-
tumescere: sed comprimi magis & cōsentire quousq; ueniat ad mediū

Ex lectione .xxviii. & co. cviii.

Oportet unūquodq; dicere tale quod natura uult esse & existere: sed non
quod ui & præter naturam.

Comento. cviii. Si terra rotunda non esset lune eclypses non circulares
haberent decissiones.

Co. cx. Per astorum apparentiam non solum manifestum est: quia terra
est rotunda: sed & quoniam magnitudo eius non est magna: modica
enim translatione facta: nobis ad meridiem & ad articum manifestus
alter fit orizon: ita ut quæ super caput sunt astra magnam habeant trās-
mutationem.

Co. cxii. Mathematici dicūt terra esse rotunditatis ad q̄draginta myria-
des .i. decem milia stadiorum.

Propositiones ex tertio libro de cœlo & mundo Aristoteles.

Ex lectione prima & comento primo.

Orum quæ natura dicuntur hæc quidem sunt substantiæ: hæc
autem operationes & passionēs harum.

e Oēs naturales substantiæ. aut sunt corpora: aut cum corporibus
generantur.

Ex lectione .ii. & co. ii.

Dicere esse quædam entium ingenita & totaliter immobilia magis est alte-
rius & prioris quam physica cōsiderationis.

Ex lectione .iii. & co. v.

Solida nō cōponūtur ex superficiebus: nec superficies ex lineis: nec lineæ
ex punctis: sic enim non necesse esset lineæ partem lineam esse.

Co. vii. Passiones oēs diuisibiles sunt dupliciter aut secundum speciem: aut
secundum accidens: secundū speciem quidem puta coloris album aut
nigrum: secundum accidens autem si cui inexistunt sit diuisibile: quæ
quæcunq; simplicia passionum omnia diuisibilia sunt secundo modo

Co. viii. Graue grauius & leue leuius contingit esse: grauius autem aut le-
uius non necesse est esse graue aut leue.

Co. xi. Spissum est a raro differens: eo q̄ inæquali molle plura existant:

Diffi. Molle est quod in seipsum est cedens.

Ex lectione quinta & co. xviii.

Secūdū naturā quidem unū motum: præter naturam autē habet multos

motus unumquodq;

Commento. xviii. Vnumquodq; quiscere necessarium est aut ui: aut secū
dum naturam.

Vnūquodq; ui manet ubi & fertur ui: & scđm naturā ubi scđm naturam.

Oportet primū mouētē nō ui mouere sed scđm naturā: i infinitū. n. ē: si nō
erit aliqd scđm naturā mouēs primū: sed sp prius motū ui mouebit.

Ex lectione sexta & co. xxiii:

Ex nō ferri i idē iordinatio motuū nō accidit: neq; n. nūc i idē ferūtur oīa
sed q; eiūsdē generis solū *sicut. s. leuia sūt uel graua.*

Co. xxiiii. Inordinate esse nihil aliud est quam præter naturam esse.

Ordo in sensibilibus: propria sensibilibus natura est.

Illa est natura rerum qualem habent plura in plurimo tempore.

Ex lectione. vii. & co. xxviii.

Diffi. Natura est in eo quod mouetur existens motus principium:

Diffi. Virtus *idest potentia* per uiolentiam mouēs est principium motus
in alio secundum quod aliud.

Virtus per uiolentiam mouens ad motum sursum: & ad motū deorsum
tanquā organo utitur aere: natus est enim aer & leuius esse & grauius.
eam igitur quæ seorsum faciet lationem secundum quod leuius cum
feratur & sumat principium a uirtute: quæ deorsum uero secundum
quod grauis.

Ex lectione. viii. & co. xxviiii.

Impossibile est omnis corporis esse generationem.

Aliud corpus ex alio fieri est possibile puta ex aerem ignem: totaliter autē
ex nulla alia præexistente magnitudine impossibile est.

Ex potentia quodam ente corpore: actu fiet corpus.

Co. xxx. In omnibus cognitio est per aliqua prima.

Diffinitio & commento. xxxi. Elementum corporum est in quod alia cor
pora diuiduntur. intus autem existens potentia aut actu & indiuisibile
in altera corpora specie.

Co. xxxii. & co. xxxiii. In carne & ligno & in unoquoq; talium est poten
tia ignis & terra: in igne autem caro aut lignum non insunt neq; secun
dum actum neq; secundum potentiam: segregarentur enim utiq;

Ex lectione. viiii. & co. xxxvii.

Multo melius est finita facere principia quam infinita: nam & qui indisci
plinis finita sumunt principia aut specie aut quantitate.

**Hucusq; lectiones scđm cōmētaria sancti thomæ notatæ sunt q. n. sequun
tur morte uetante nō est cōmētatus lectionū itaq; annotatio erit dsin/
ceps scđm cōmētaria petri de aluernia.**

Co. xxxv. Corpora differunt figuris: figuræ aut finitæ sunt & ex hoc con
cludit corpora esse finita.

EX.III.L.d Cœ.& Mun

Figuræ oēs corporeæ cōponūtur ex pyramidibus rectilinea quidē ex re-
ctilineis: spæra autē ex octo partibus pyramidalibus.

Figuræ pyramis est subtilissima & prima

Ex lectiōe.x. & co.xxxii.& Co.xxxxvi.

Neceffe prius esse natura corpus quod magis subtiliū ptium est:

Co.II Impossibile est unū tantum elementum esse.

Ex lectiōe.xi. & co.iii.

Sempiterna esse elementa est impossibile: uidemus enim ignē & aquam
& unūquodq; simplicium corporum resolutum.

Extra infinitum tempus non est aliud tempus infinitum.

Minus corpus maiori facilius est corruptibile.

Duobus modis corrumpitur ignis: a cōtrario. n. corrūpitur extinctum &
ipsum in seipso marcescens.

Neceffe est generabilia & corruptibilia esse elementa corporeæ:

Co.II Quoniam ex nō corpore elementa generari nō est possibile: neq;
ex alio corpore: relinquitur ex inuicem generari

Quod fit & ex quo fit neceffe est simul esse.

Ex lectiōe .xii. & co .Ivii.

Eadē magnitudo constrictione non fit grauior

Co.II Cū ex aqua aer fit maiore occupat locū: quod enim subtilissima
ptiū ē ā priori loco fit: manifestū est autē hoc in pmutatione uaporatē. n.
& itumescēte humido rūpūtur cōtinentia molles uasa.

Co.Ix Oportet sensibiliū quidē sensibilia: sempiternoq; aut sempiterna:
corruptibilium uero corruptibilia esse principia.

Optimū est priora iudicare ex euentibus: & maxime est ex fine.

Finis factiue scientiæ est opus: naturalis autē sciæ qđ uidetur semp princi-
paliter scđm sensum: & **io in nālibus oportet scđm sensibilia iudicare qđ
apparent secūdum sensum.**

Ex lectiōe .xiii. & co. lxi.

In planis tres tantum figure īplēt locū: trigonū. **f. sexies sumptū** tetrago-
nū. **f. quater sumptū**. & hexagonū. **f. ter sumptū** i solidis duo solū: pyramis. **f.
xi. sumpta & cubus. f. octies sumptus & replere** (ut accipitur hic) est oc-
cupare totū spatiū qđ est circa pūctū imaginatū i superficie uel corpore.

Co. lxxvii Non sunt determinatæ figure elementorum.

Sunt facile mobilia corpora spærica & pyramidalia: sed non motu sursum
& secundū rectum: sed ea quæ uocatur uolutatio.

Co. lxxiii Segregat ignis quæ non sunt eiusdem tribus: cōgregat autem
quæ sunt eiusdem tribus.

Cōgregatio p se est ignis: segregatio autē per accidens: congregans enim
homiophylon separat alienum.

Co. lxxv. Elementa nō differunt ab inuicem propter figuras.

Co.lxxvii Differentiæ elementorum propriissimæ sunt quæ secūdu passiones & opera & uirtutes sunt.

Propositiones ex quarto libro de cælo & mundo Aristotelis

Ex lectione prima & co.primo.

Co.i. & co.ii. De graui & leui cōtemplatio his qui de motu sunt sermonibus est propria: graue enim & leue in posse moueri physica dicimus consistere.

Diffi.co.vi Simpliciter leue dicimus quod sursum fertur & ad extremum.

Diffi Graue simpliciter dicimus quod deorsum fertur & ad medium.

Diffi Leue ad aliud & leuius altero dicimus: aut graue uel grauius: quod habentibus æqualem mollem: sursum uel deorsum fertur alterum natura uelocius.

Co.viii Quanto ignis plus fuerit leuius est: & sursum fertur uelocius: & a sursum deorsum paucus ignis fertur citius multus autem tardius.

Ex lectione.ii.&co.xx.

Co.xxii Quoniam sunt tres motus hic quidem secundum magnitudinem id est augmentum hic autem secundum speciem id est secundum qualitatem: hic autem secundum locum in unoquoque horum transmutatione uidemus factā ex contrariis ad contraria uel intermedia: & nō in contingens a contingente id est non differenter unūquodque ab unoquoque sed ut augmentabile & alterabile alterum sic & augmentatiuum & alteratiuum.

Ad sursum & deorsum motiuium est quod grauis est factiuum & quod leuis est factiuum.

Mobile ad sursum & deorsum est quod potentia graue & leue est.

Co.xxiii In eum qui sui ipsius est locum ferri unumquodque: ad sui ipsius speciem est ferri. ad formam uel perfectionem uel finem.

Locus modo quodam sit species id est forma cōtēti.

Ferri in locum proprium ad simile est ferri.

Semper corpus quod superius est ad id quod ē sub ipso: ut species ad materiam se habet.

Co.xxiiii. Querere propter quid fertur ignis sursum & terra deorsum: idem est ac si queratur propter quid sanabile si moueatur & transmutetur secundum quod sanabile in sanitatem uenit & non in albedinem similiter & augmentabile non in sanitatē sed in magnitudinis excessū Graue & leue in se ipsis habent principium transmutationis: sanabile aut & augmentabile non: sed ab extra: quāuis & hæc ex seipsis transmuta

re contingat parua facta alteratione :

Graue & leue motuum suorum in seipsis uidentur habere principium propter propinquissimam substantiam **idest formæ** esse materiam eorum.

Motus localis absolutorum **idest perfectorum** est & generatione ultimus motuum est quare primus erit secundum substantiam motus localis :

Cum sit ex aqua aer & ex graui leue uenit in sursum & quod potentia ens in actu iens uenit illuc & ad tantum & ad tale ubi est endelechia **idest actus** mouet autem hoc quod a principio facit **scilicet generans**

Ex præcedentibus colligi potest illa propositio quod generans uel mouens quantum dat de forma tantum dat de loco.

Existencia entia terram mouentur in ea quæ ipsorum sunt loca nullo impediendo mouet autem hæc impedimentum remouens.

Ex lectione .iii. & co. xxvi.

Diffinitio Graue simpliciter est quod omnibus substat deorsum latis secundum naturam.

Diffinitio Leue simpliciter est quod omnibus supereminet sursum latis. **Iste diffinitiones sumuntur a finibus grauis & leuis & magis demonstrant naturas eorum quam inferius posite :**

Com. xxvij. Graue & leue in respectu dicuntur supereminere & subesse existunt :

Aer & aqua terra sunt leuiora : supereminet enim ipsi quæcunque eorum particula : igne autem sunt grauiora : substat enim : igitur quantacunque ipsorum sit particulam ad se ipsa autem hoc quidem simpliciter graue. hoc autem scilicet aer leue aer enim quantuncunque sit supereminet aquæ aqua autem quantacunque sit aeri substat :

Commento. xxviii. In aere grauius est talenti lignum plumbo paruo : in aqua autem leuius : causa autem est quia omnia elementa grauitatem habent propter ignem & aqua necessarium est habere grauitatem ubi præter quam in terra : aerem autem præter quam in terra & aqua : itaque si aliquid aeris plus habet quam terræ & aquæ : in aqua quidem contingit leuius esse quoddam in aere autem grauius : aeri enim non superfertur sed aquæ.

Commento. xxx. In ea idest in propria quæ est ipsius regione **idest in propria regione** omnia elementa grauitatem habent præter ignem & etiam aer scilicet habet grauitatem.

Ex lectione .iiii. & co. xxxi.

Diffinitio Simpliciter leue est quod semper sursum natum est ferri non prohibitum.

Iste diffinitiones sumuntur ex motu & magis demonstrant differentias inter graue & leue simpliciter & graue & leue in comparatione.

Diffinitio. Simpliciter graue est quod semper deorsum natum est ferri

non prohibitum:

Ex lectione.v. & co.xxxvii.

Continens habet esse *idest rationem speciei idest formæ* contentum autem materiæ & est in omnibus generibus eadem differentia: & enim in quali & in quâto hoc quidem *puta albeo* ut species est magis hoc autem *ut nigredo* ut materia.

Quod sursum est speciei rationem habet quod autem deorsum materiæ

Ex lectione.vi.&co.xxxvii.

Necesse est elementa esse quattuor & unam materiam omnium communem esse.

Quoniam est unum solum elementum quod omnibus superfertur: & unum quod omnibus substat necesse est duo alia esse q̄ substant cuidā & superfertur cuidam.

Ex lectione.vii.&Co.xxxxii.

Figure non sunt causa eius quod est ferri simpliciter aut sursum aut deorsum sed eius quod est ferri uelocius aut tardius.

Habentia latitudinem propter multum compræhendere super manent propter non distrahi de facili quod plus est habentia autem figuras & contrario propter pauca compræhendere feruntur deorsum propter diuidere facile.& in aere multo magis quam in aqua

Expliciunt propositiones ex quarto libro de celo & mundo:

Incipiunt propositiones ex primo libro de generatione & corruptione Aristotelis & lectionum annotatio est secundum expositionem Sancti Thomæ.

Ex lectione secunda & comento primo

Nam materiam contrariis est supponendum.

Ex lectione.iii. & co.vii.

Indocti & ad pauca respicientes de facili annuntiant *idest abiq̄ diligenti perlcratione sententiam* proferunt.

Ex lectione quarta & co.viii.

Si omnes puncti componantur nullam faciunt magnitudinem.

Ex lectione quinta & co.viii.

Omne corpus sensibile diuisibile secundum q̄d cunq̄ signum & indiuisibile eē: nō est incōueuiens: hoc.n.pōtate: hoc autem endelechia *idest actu* existit.

Co.x Generatio simplex & corruptio fit non congregatione & segregatione sed quoniam transmutatur ex hoc toto in hoc totum.

Quando fit transmutatio in forma & materia generatio simplex erit aut corruptio quando autem in passionibus secundū accidēs erit alteratio

Ex lectione.vi.&co.xi

Cum non existit substantia neq; aliorum ullum prædicamentorum: puta neq; quale neq; quantum neq; ubi esset.

Ex lectione .vii. & co .xvii.

Quoniam huius corruptio alterius est generatio: & huius generatio alterius est corruptio indefinitem necesse est esse trasmutationem.

Ex lectione.viii.&co.xviii.

In non ens.simpliciter uia est corruptio simplex:in simpliciter autem ens generatio simplex.

Cuius differentia magis significant hoc aliquid magis est substantia: cuius autem priuationem non ens sicut calidum prædicamentum.**.i.**

affirmatum aliquid est & species **idest forma** frigiditas autem priuatio Differt ignis & terra differentiis calidi & frigidi.

Secundum uirtutem magis est hoc aliquid species aer quam terra.

Quando aer in terram transmutatur fit generatio secundū quid: quando uero terra in aerem fit generatio simpliciter:

Ex lectione.viii.&co.xx.

Quaecunq; non substantiam significant non dicuntur simpliciter generari sed aliquid fieri.

Diffi.&co.xxi. Generatio est corruptio non entis corruptio autem est generatio non entis.

Co.xxii. Non ens est materia terræ & ignis similiter.

Si alia esset materia terræ & ignis non utiq; fierent ex inuicem:

Est materia ignis & terræ aliquid eadem & aliquid alia: quod enim qualitercunq; ens subiicitur est idem **scilicet subiecto**: esse autem **idest ratio** non idem.

Ex lectione.x.&co.xxiii.

Alteratio est quando manente subiecto sensibili transmutatur in passionibus aut contrariis entibus: aut mediis: ut corpus sanum est & rursus laborat manens idem: & æs rotundum quandoque autem angulare idem ens.

Quando totum transmutatur non manente aliquo subiecto sensibili ut subiecto eadem: sed quasi ex semine toto sanguis: aut ex aqua aer: aut ex aere omni aqua generatio est huius: huius autem corruptio.

Co.xxiiii. Quando secundum quantum est alteratio contrarietatis: est augmentum & diminutio: quando aut secundum locum erit latitudo: quando autem secundum passiones & quale erit alteratio.

Hyle *idest materia prima* est maxime proprium subiectum generationis & corruptionis susceptible.

Ex lectione.xi.& co.xxv.

Quod alteratur non ex necessitate est:transmutans secundum locum:neque quod generatur: sed bene quod augmentatur & diminuitur.

Quod fertur scdm totum: uariat locum: qd aut augmentatur ipso manente particulae transmutantur secundum locum: non tamen quemadmodum quae sparsae: haec enim in simili loco transmutantur: toto manente quae autem eius quod augetur semper in maiorem locum in minorem autem quae eius quod minuitur.

Ex lectione.xii.& co.xxviii:

Melius est inseparatam omnibus facere materiam: ut entem unam & eandem numero: ratione autem non unam.

Ex lectione.xiii.

Neque punctos neque lineas ponendum est esse corpus materiam:

Materiam neque sine passione *idest* passibili qualitate: possibile est esse neque sine forma.

Co.xxx Generatur simpliciter alterum ex altero & ab aliquo ente actu aut homogeneos *idest eiusdem generis* aut homiideos. i. eiusdem spei

Co.xxxi. Materia substantiae est corporeae corporis iam talis corpus enim commune nullum.

Eadem est materia magnitudinis & passionis ratione quidem separata subiecto autem non separata nisi & passionis sint separabiles.

Non est augmentatio transmutatio ex aliquo impotentia ad magnitudinem: actu autem nullam habentem magnitudinem: separatim enim esset *scilicet omni forma* quod commune est subiectum *idest materia.*

Transmutatio ex aliquo in potentia ad magnitudinem non augmentationis propria est: sed generationis.

Diffi augmentatio est existentis magnitudinis additamentum: diminutio autem minoramentum.

Ex lectione.xiiii. & co.xxxii.

Eius quod augetur quaecumque pars aucta est & indiminutione minor generata est.

Adueniente aliquo fit augmentum: recedente autem fit diminutio.

Co.xxxiii. Oportet saluare & existentia eius quod augetur & diminuitur fieri augmentum & diminutionem.

Co.xxxiiii. Principium motus in eo est quod augmetatur & alteratur non in eo quod additur.

Ex lectione.xv.& co.xxxv.

Caro & os & unaquaeque partium salum est duplex *idest dupliciter consideratur* scilicet secundum speciem: & secundum materiam quemadmodum

& aliorum in materia existentium.

Adueniēte aliquo contingit qualibet partē & unūquodq; augeri secūdu speciem secundum materiam autem non ut in aqua quæ intrat & ex it uas.

Ex lectione.xvi.& co.xxxviii.

Quo aliquid augetur in principio dissimile est in fine autem simile: ut si sicco aduenit humidum transmutatur & generatur siccum.

Co.xxxviii. Vino si quis superinfūdat aquam potest uinum facere quod mixtum est:quemadmodum ignis tangens urenda: & hoc uocatur augmentum.

Contingit ignem facere ad existentem ignem adiungentem ligna: & sic quidem augmentatio est:quando autem ipsa ligna seorsum incēduntur: generatio est.

Ex lectione.xvii.& co.xxxx.

Quantum uniuersale non generatur quemadmodum nec animal nec hō nec aliquid uniuersaliū: sed ut in his idest in singularibus uniuersale:sicut & quantum.

Co.xxxxi. Nutrimentū augmentationi quidem est: idem esse autem idest ratio:aliud secundum enim q; id quod aduenit potentia est: quanta caro augmentatiū est carnis:secundum id autem quod est solum potentia caro nutrimentum est.

Co.xxxxii. Si uirtus speciei amplius facere non potest: **thomas ut scilicet tantum conuertat de nutrimento quod sit in potentia non solum ad speciem sed ad maiorem uel æqualem quantitatem** sed ut aqua semper uiho amplius mixta in fine aquaticum facit:aut aquam tūc diminutionem faciet quanti species autem manebit.

Ex lectione.xviii.& co.xliii.

Facere & pati non possunt propriæ quæ non possunt adinuicem tangere Quæ miscentur necesse est esse adinuicem tangibilia.

Co.xliii. Tangere principaliter dictum existit in habentibus positionem positio autem in quibus & locus.

In mathematicis dandus est tactus & locus:siue sit separatum unūquodq; eorum siue quo mouetur.

Diffi. Tangere est quod est in habentibus positionem:quoq; ultima sunt simul mouentibus:& motis:&ad se inuicē actiuis & passiuis.

Co.xlv. Contingit aliquādo mouēs tāgere solum id quod mouetur:qđ aut tangitur nō tangere cōtingit:quod tangit:ut sunt quæ nō sunt homogenea **idest eiusdem generis.**

Si quid mouet:immobile existēs illud tāgit quod mouetur:nō at tāgitur Dicimus aliquando tristantem tangere nos:sed nos non eum.

Ex lectione.xviii.& co.i.

Quaecunq; nata sunt pati & facere adinuicem. contraria sunt: aut contrarietatem habent.

Neceffe est faciens & patiens genere quidem simile esse & idem: speciem autem diffimilem & contrarium.

Vniuersaliter homogeneos ab homogeneo patitur: quoniam contraria oia in eodem genere sunt: & patiuntur ab inuicem.

Actiua & passiua sibi inuicem sunt contraria & media: & enim vniuersaliter generatio & corruptio in his est.

Co.li. Rationabiliter dicitur faciens vniuersaliter assimilare sibi ipsi patiens: faciens enim & patiens contraria sunt. & generatio in contrarium: quapropter necesse est faciens in patiens transmutari: sic enim in contrarium erit generatio.

Co.lii. Dicimus quandoq; pati subiectum uel agere: ut sanari hominem & calefieri quandoq; autem contrarium: ut calefieri frigidum: & sanari laborans.

Ex lectione.xx. & co.liii.

Dupliciter dicitur mouens: unomodo in quo est principium motus **scilicet primum mouens** alio modo ultimum mouens.

Primum mouens nihil prohibet in motu quidem immobile esse in quibusdam autem est & necessariū: ultimum autem oportet semper mouere motum: similiter est etiam & de actione.

Quaecunq; non habent eadem materiam cum faciunt impassibilia sunt: ut medicina ipsa enim faciens sanitatem nihil patitur a sanato: cibus autem faciens etiam ipsa patitur.

Medicina est ut primum agēs: ultimum autem **idest proximum & immediatum** cibus.

Co.liiii. Quaecunq; non in materia habent formam hanc quod impossibilia sunt factiuiorum: quaecunq; aut in materia habent passiuia sunt.

Materiam dicimus esse similiter eandem cuiuslibet contrariorum.

Comento.lv. Effectiua causa est ut unum principium motus: & non ē finalis causa: nec formalis.

Habitibus praesentibus non adhuc generatur aliquid: sed est iam.

Species & fines habitus quidam sunt.

Materia autem secundum quod materia passiuum est:

Ex lectione.xxii. & co.lxxv.

Materia contrariorum numero est una: & potentia ipsorum **scilicet remota non propinqua.**

Ex lectione.xxiii. & co.lxxviii.

Continuum unumquodq; & unū ens: impassibile est **ideo oportet agens & patiens esse diuisa: nam nihil patitur a seipso.**

Nō appropinquātia neq; sibi ipsis neq; aliis: facere innata sunt & pati.

Ex lectione. xxiii. & co. lxxxiii.

Neq; materiam **puta ligna** igni misceri dicimus neq; ignem misceri cum ardet: neq; ipsam **scilicet materiam** ipsis particulis neq; igni sed ignem quidem generari hanc corrumpi **unde mixtio non est generatio.** Corpori eibū non dicimus mixtum **& ideo mixtio non est augmentum.** Habitus & passionēs nullatenus possibile est mixtas eē subiectis: sed neq; album & disciplinatum contingit misceri **& ideo mixtio non est alteratio.**

Non bene dicunt q; omnia quandoq; simul mixta esse: non enim omne omni miscibile est: sed existere oportet separabile utrunq; mixtorum. **Co. lxxxiii.** Non manet elementa actu in mixto: ut corpus & albū neq; corrumpuntur **scilicet simpliciter** neq; alterum neq; ambo: saluatur. n: uirtus eorum.

Ex lectione. xxv. & co. lxxxvii.

Quorum est eadem materia & actiua adinuicem sunt & passiuā: sunt autē impassibilia entia quorum non est eadem materia: & horū non est mixtio: & ideo sanitas non est mixta corporibus.

Co. lxxxviii. Actiuorum & passiuorum quæcunq; sunt facile diuisibilia multa quidem paucis: magna uero paruis composita non faciunt comixtionem: sed augmentationem dominantis: transmutatur enim alterum in dominans: & ideo gutta uini mille milibus amphoris nō miscetur: soluitur enim species & transmutatur in aquam quando autem potentiis ad æquantur aliquāliter tunc transmutatur utrunq; in dominans quia scilicet utrunq; dominatur & ex sui ipsius natura nō generatur alterum sed medium cōmune.

Thomas. Non est intelligendum q; in mixto sit æqualitas uirtutum & potentiarum: nec æqualitas quantitatis miscibilium: sed quod ibi sit æqualitas proportionis quam requirit forma generanda propter quam est mixtio. mixtio enim naturalis est propter generationem.

Co. lxxxviii. Miscibilia sunt quæcunq; agentium contrarietatem habent hæc enim sunt adinuicem passiuā.

Parua paruis miscentur magis facilius enim & citius transeunt inuicem: multum autem a multo tardius hoc operatur.

Bene determinabilia diuisibilia & passiuorum miscibilia sunt diuiduntur enim in parua hæc facile: hoc enim est bene determinabile esse.

Maxime diuisibilia **scilicet in parua** est humidum: si non uiscosum sit ut scilicet est oleum.

Co. lxxxviii. & co. lxxxix. Quando alterum miscibile solum passiuum est uehementer hoc autem ualde parum: aut nihil mixtum est ex ambo: aut parum: quod contingit circa stagnum & æs stagnum enim ut aliq; passio existens sine materia æris pene euanescit: & mixtū rece-

dit colorans solum:

Diffi. Mixtio est mixtibilium alteratorum unio:

Expliciunt propositiones ex primo libro de generatione & corruptione

Propositiones ex secundo libro de generatione & corruptione.

Ex lectione prima & commento primo.

Generatio & corruptio omnibus natura constantibus substantiis non sine sensibilibus corporibus idest elementis est:

g Co.iii. Impossibile est esse sine contrarietate corpus hoc sensibile: aut enim graue aut leue aut calidum aut frigidum necesse est esse:

Co.iii. Impossibile est subiectum generationis predicari de generato scilicet in recto.

Co.vi. Dicimus aliquam materiam & unam corporum sensibilibum idest elementorum & hanc non separabilem scilicet ab omni forma sed seper cum contrarietate ex qua generantur elementa.

Calidum non est materia frigido neque hoc calido: sed subiectum ambobus scilicet est eorum materia.

Ex lectione secunda & co.vii.

Non omnes contrarietates: corporis species & principia faciunt: sed solum quæ secundum tactum secundum contrarietatem enim differunt & secundum tangibilem contrarietatem: ideo neque albedo: neque nigredo: neque dulcedo uel amaritudo: neque aliqua aliarum sensibilibum qualitatium aliquod facit elementum quauis uisus sit prior tactu quia scilicet tales qualitates non sunt prime nec actiue nec passiuæ adinuicem ut sunt tangibiles qualitates & talia oportet esse principia primorum corporum scilicet elementorum:

Co.viii. Contrarietates secundum tactum sunt hæc calidum & frigidum: humidum: siccum graue & leue: durum & molle: lubricum & aridum: asperum & leue grossum & subtile.

Graue & leue neque actiua neque passiuæ sunt: neque in faciendo uel in patiendo aliquid dicuntur ideo non sunt formæ elementorum.

Oportet actiua & passiuæ esse adinuicem elementa: miscentur enim & transformantur adinuicem:

Calidum & frigidum humidum & siccum hæc quidem scilicet calidum & frigidum actiua sunt: hæc autem scilicet humidum & siccum passiuæ

Diffi. Calidum est quod congregat homogenea.

Diffi. Frigidum est quod coniungit & congregat tā quæ eiusdem naturæ: quā non eiusdem tribus.

EX.L.H:DE GE.& COR

Co.viii.diff. Humidū est quod indeterminatū est proprio termino: sed bene determinabile est alieno.

Diffi Siccū est quod bene terminabile: est proprio termino: difficile autē terminabile alieno

Co.x Subtile & grossum: & lubicū & aridū: & durum & molle: & alie differentie sensibiliū ex his sūt. *f. ex primis qualitatibus: uidelicet calido & frigido humido & sicco.*

Subtile est effectus humidi: grossum autem sicci:

Lubicum est effectus humidi aridū autem sicci.

Diff.co.xii. Aridū est perfecte siccū: quia propter

Co.xiii. Diffi. Molle ē quod cedit tāgēti quēadmodū & humidū: & transmuta tangens quod facit humidū: iō humidū nō est molle: sed molle est effectus humidi: durū aut sicci.

Diffi Durum est quod coagulatum est.

Co.xiiii. Diffi. Dicitur humidū quod habet alienā humiditatē superficie tenus humidū i fusu qd habet in pundo: siccū aut qd hac priuatum ē.

Diffi. Humidū & coagulātū opponūtur: humidū enī ē qd habet ppriā humiditatē i profundo: coagulātū autē quod priuatur hac.

Co.xv. Necessē est calidū & frigidū humidū & siccū primas eē qualitates & alie ad has reducuntur.

Ex lectione .iii. & co xvi.

Ignis est calidus & siccus: aer calidus & humidus: uelut euaporatio enim est aer: aqua frigida & humida: terra autem frigida & sicca:

Co.xx Ignis & unūquodq; elemētū: quod sentimus nō simplex est sed mixtū simplicia quidē elementa talia sunt nō tamen eadē.

Commento.xxi. Coagulatio & arsis superabundantie sunt hæc quidē frigiditatis hæc aut caliditatis.

Diffi Glaties est coagulatio frigidi & humidū: & ignis qui circa nos ē: est arsis calidi & sicci: iō nihil neq; ex glatie neq; ex igne generatur.

Co.xxiii. Terra est sicci magis quam frigidi: aqua frigidi magis quam humidū: aer magis humidū quam calidi: ignis autem calidi magis quam sicci.

Ex lectione .iiii. & co.xxiiii.

Generatio in contraria & ex contrariis est.

Elementa omnia contrarietatem adinuicem: quia eorum differentie contrarie sunt: his quidem ambæ ut igni & aquæ: his aut altera solum ut aeri & aquæ.

Vniuersaliter omne elementum ex omni elemento generari natum est.

Co.xxv. Elementa quæ habent adinuicem conuenientiam uelox eorum est transmutatio quæcūq; aut nō habent tarda: quia facilius est unum quam multa transmutare.

Ex igne fiet aer altero *scilicet sicco* tantū transmutato *scilicet secundum speciem* & si corrumpitur frigidum: ignis erit ex terra:

Quando aqua corrumpitur frigidum ignis autem siccum: aer erit quando autem ignis calidum: aeris autem humidum terra erit & quando aeris calidum: terrae autem siccum corrumpit: aqua erit quando autem aeris humidum & terrae frigidum corrumpitur ignis erit.

Co.xxviii. Maxime ignis est flamma.

Diffi. Flamma est fumus ardens.

Fumus ex aere est & terra.

Ex lectione quinta & co.xxxi.

Nō est aliquod unum elementorum materia omnium aliorum: sed ē alia qua altera materia communis.

Ex lectione sexta & co.xxxvii:

Necesse est aliquid idē esse existens in oībus corporalibus quo mēsuratur

Ex aqua pugillo erunt. x. pugilli aeris.

Quae corporabilia sunt adinuicē habent eandem materiam: & transmutabilia sunt adinuicem.

Co.xxxviii. Quae generantur scd'm naturā aut semp aut ut multū generantur: quae aut pter naturā semp & ut multū ab euētu & a fortia gnantur:

Co.xli. Natura cā ē entiu qd' ita se habeat *videlicet hō semp & ut frequenter generet hoīem & bonū i.in se* & optimū est *i.i. ordie uniuersi.*

Co.xlv. Inconueniens est si aīa ex elemētis esse ponatur: aut unū aliqūd elementorum: alterationes enim animae non essent.

Ex lectione .vii. & co.xlviii.

Quando alterum elementorum simpliciter est in actu: potentia alterum erit: quando autem actu non omnino est: actu alterum est.

Elementorum quae miscentur corrumpuntur intensiones siue formae ad inuicem: & tunc mediū generatur neq; materia erit: neq; illorum contrariorum alterum actu simpliciter: sed mediū.

Medium fit multipliciter: & nō unō modo tantum.

Co.lxviii. Oīa mixta corpora quaecunq; circa media loca sunt ex oībus composita sunt simplicibus elementis.

Terra i oībus mixtis ē: unūqd'q; enī maxime & multū i pprio loco qescit: Sola simpliciu corpore bene determinabile corpus: est aqua.

Terra sine humido nō pōt cōmorari: sed humidū ē qd' cōtinet ipsā si .n. auferatur ex ipsa humidū: decidet utiq; terra *in puluerem scilicet.*

Quoniam generationes ex cōtrariis sunt & in sunt in mixto altera extrema cōtrario *id est qualitates terrae & aquae* necesse ē & altera in esse: qua ppter in omni cōposito oīa simplicia corpora erunt.

Co.l. Oīa nutriuntur ex eisdem ex quibus sūt: oīa autem quattuor elemētis nutriuntur siue ex mixtis.

EX.II.L.De GE.& COR.

Nutrimētum est sicut materia: quod nutritur autem sicut forma matē-
riæ coniuncta.

Rōnabile est solū simplicium corporū nutriri ignē:

Solus est maxime species *idest formalis* ignis

Ex lectione.viii.& co.li.

Facilius singularia inspicimus quando de uniuersalibus accipimus prius
Principia reꝝ gnābiliū hoc quidem est ut materia: hoc aut ut forma opor-
tet aut & adhuc tertiū *efficientis* existere nō enim sufficientia ad gene-
randum duo existunt.

Materia eius quod est possibile esse & nō esse genarabilibus causa est.

Necessarium est generationē & corruptionē esse circa possibile esse & nō
esse: nō aut circa necessarium aliter se habere.

Materiæ est pati & moueri: mouere. n. & facere alterius est potentia.

Ex lectione.viii.& co. liii.

Quoniā allatio *idest motus localis* perpetua est necesse est generationem
cōtinuē eē allatio. n. facit gnātiōē actualiter qā adducit & abducit gnāns

Multi rōabilius ē ens nō enti generatiōis cām esse quā nō ens enti.

Idē similiter se habēs semper: idem innatum facere semper.

Co. lvi. Vna tantum existente allatiōe nō cōtingit generationē & corru-
ptionem fieri quia contraria sunt.

Cōtrariōꝝ causæ sunt cōtrariæ ideoq; nō pōt allatū prima *idest primi or-
bis* generationis & corruptiōis cā esse: sed quæ circa obliquū circulum
idest circulū zodiaci in hac enim & cōtinuū ī ē & moueri duos motus.
Sol & alia corpora cælestia ī adueniendo & ppe esse generant & in rece-
dendo & lōge fieri corrumpunt. & si multotiens adueniēdo generant
& multotiens recedendo corrūpūt & in æquali tpe est corruptio & ge-
neratio quæ est secundum naturam.

Co. lvii. Tempus & uita uniuscuiusq; numeroꝝ habet & hunc deteriatū
scd'm numeꝝ istoꝝ accessuū corpoꝝ oīum. n. ordo & oē tps & uita mē-
surantur periodo: sed tamen nō eadē oēs sed ii qdē minore. ii. at maiō-
re: his qdē enī maior his autem minor periodus est mensura.

Co. lviii. Eaquale est tempus generationis & corruptionis quæ est secun-
dum naturam se contingit multotiens corrumpi propter adinuicē cō-
fusionē: iæquali enim existente materia & non ubiq; eadem: necesse ē
inæquale esse generationes: & has quidem citiores has aut tardiores.

Co. lviiii. Natura quod melius est considerat semper.

Melius est esse quam non esse.

Impossibile est esse semper in omnibus existere propter longe a princi-
pio distare.

Aliquomodo cōpleuit deus naturæ desiderū cōtinuā faciēs generatio-
nem: ita enim maxime continuabitur esse: quia proximæ substantiæ

idest eiusdem speciei cōtingit fieri sempiternus natura generatioem.

Co.lx. Causa quare unoquoque corpore elementari in propriam allato regionem in infinito tempore nō distant elementa: est quæ est adinuicē transmutatio: si enim unūquodque maneret in sua ipsius regione & non transmutaretur aliquid ab eo quod prope: iam utique destitissent transmutantur autem propter allationem **scilicet obliqui circuli** duplicem existentem **scilicet secundum accessum & recessum.**

Ex lectione.x.& co.lxiii.

Quandoque quia rerum est dicere hoc est: oportet hoc est: quandoque autem quod nunc uerum est dicere quia futurum est nihil prohibet non generari futurum enim incedere quis non incedet.

Co.lxvii. Semper priori generato necesse est generari & quod posterius: & ecōuerso in quibus **scilicet est necessitas absoluta & unū est tota materia alterius** ut in generatione elementorum sub circulo obliquo nō autem si alterum non sic tota materia alterius: ut fundamentū domus.

Co.lxviii. Non est principium infiniti neque prius erit aliquid in infinito. Quod est ex necessitate & quod semper simul sunt. quod enim est necesse esse: non possibile est non esse: quo circa si ex necessitate est sempiternū est & si sempiternum est ex necessitate est.

Non est possibile quod generatio in rectum sit sempiterna: quare sempiterna erit quæ est incircuitu.

Co.lxx. Aer & aqua incircuitu generantur: si enim nubes erunt oportet pluere: & si pluit oportet nubere esse. homines uero & alia animalia nō reuertuntur in se ipsa: ut rursus generetur idem: in rectum enim est eorum generatio & **unum non est tota materia alterius.**

Quorum sba mota est incorruptibilis **ut est sol** eadem numero reiterantur motus enim sequitur quod mouetur quorum autem est sed corruptibilis: necesse eadem specie non autem numero reiterare: ideo aqua ex aere & aer ex aqua specie idem non numero reiterantur.

Explicunt propositiōes ex secundo libro de generatione & corruptiōe.

Incipiunt propositiōes ex primo libro meteororum Aristotelis & lectiōes notatæ sunt secundum expositionem petri de aluernia.

Ex lectione secunda.

Nū est principiū corporum ex quibus cōstat natura corporum circulariter latogē.

Qui circa terrā totā existit mūdus ex quattuor elementis constat.

EX.II.L.METEORO

Est ex necessitate continuus iste mundus superi oribus lationibus: ut omnis ipsius uirtus gubernetur inde.

Vnde motus principii est omnibus illam causam putandū est esse primā. Motus cœli perpetuus est: & sinem non habens loco: sed semper in finem *quia scilicet ubi est finis eius est & principium.*

Dicimus ignem & aerem & aquam & terram fieri exinuicem: & unumquodq; horum in unoquoq; existere potentia: sicut & aliorum quibus unum aliquid & idem subiicitur.

Non dicimus semel: neq; bis: neq; raro easdem opiniões factas in hoibus reiterari: sed infinities.

Valde simplex est putare unūquodq; astroꝝ parua esse magnitudinis q̄a uidetur aspicientibus hinc nobis sic.

Neceffe est eandē eē pportōnē partis. s. elemēti ad partē & totius ad totū.

Neceffe ē æq̄litate uirtutis existere magnitudinibus iæq̄libus elemētoꝝ.

Corpus qđ sursum est usq; ad lunā *.i. corpus cæleste:* alteꝝ est ab igne & aere & in ipso hoc qđ purius est: hoc aut minus siceꝝ & differētiās habet

Lato cœlo & corporibus sunt in ipso circulariter: corpus propinquū inferioris mūdi: *.i. ignis* accenditur & facit caliditatem disgregatū ex motu corporis cælestis.

Diffi. Vapor est aquæ disgregatio & natura eius humida est & calida: exalationis autem natura calida & sicca.

Vapor potentia est uelut aqua: exalatio uero potentia est uelut ignis.

Eius qđ est in superiori aere nō constare nubes cā est quia nō est aer solum sed magis uelut ignis *unde facillime disgregat exalationem ut paulo i serius dicit ut non congregetur in aquam.*

Nihil prohibet pp eā quæ est superioris aeris in circuitu latiōem phiberi constare nubes in superiori aere.

Fluere necessarium ē oēra in circuitu aerē quicūq; nō itra peripheriam capitur definita *idest intra circūferentiam motū* ut & terra rotūda sit tota: quia simul trahitur cum totius circulationē ignis quidem cum eo quod sursum est elemento *.i. cœlo* cū igne aut aer continuus.

Ventorum generatio fit in stagnantibus locis terræ & non excedunt uenti altos montes:

Eius qđ est fieri estum & calorem sufficiens est causa solis latio: uelocē. n. oportet esse talem lationem & non longe: quæ autem astrorum est latio uelox quidem est: longe autem: quæ autem lunæ deorsum quidem tarda autem: quæ uero solis ambo hæc habet sufficienter.

Signum sufficiens quod corpora cælestia non sint calida neq; ignita: est discursus astrorum ibi quidem enim non generantur: quæ autem deorsum generantur: quamuis quæ magis mouentur & citius ignantur citius adhuc autem *scilicet est signum* quia sol maxime uidetur esse cali

bus albus: sed nō igneus est existens.

Flammæ accensæ circa cœlū & discurrentia sydera & dālī *idest lampades* & æges *idest capreae* omnia sunt idem & propter eandem causam fiunt differunt aut secundum magis & minus:

Calefacta terra & aqua a sole: exalationem necessarium est fieri non simplicem (ut quidam putant): sed duplicem: hanc quidem magis uaporesam: hanc autem magis fumosam:

Diffi. Exalatio humidi quod est in terra & super terram uapor est: quæ autem ipsius terræ siccae existentis fumus est: & fumosam quidem necesse est supereminere propter calidum: humidiorē autem subesse propter pondus.

Diffi. Flamma est spiritus sicci ardor.

Differunt ignes in superiora generati secundum hypeccaumatis positionem aut multitudinem: si enim habeat latitudinem & longitudinem hypeccauma multotiens uidetur accensa flamma uelut in area ardentis stipulæ: si uero plus hypeccauma fuerit secundum longitudinem quam latitudinem: quando quidem quasi scintillat simul cum bustum æges uocatur quando autem siue hac passione dālī: quando uero longitudo exalationis per modica & multipliciter dispersæ: & si militer: secundum latitudinem & persudatē sydera uolantia dicuntur.

Aliquando a motu *scilicet cælestium corporum* exalatio exusta generat sydera uolantia *per quandam scilicet continuitatem* uelut quæ sub lucerna posita exalatio a superiori flamma accendit inferiorem flammam: aliquando uero existente aere excluditur & segregatur calidum *idest exalatio calida* uelut quæ sunt ex digitis elabentia propter quod & latio ipsorum assimilatur projectioni: sed non exustioni ut & in terram & in mare uideantur cadentia & in nocte & per diem serenitate existente uidentur.

Deorsū sydera uolantia iaciuntur quia coagulatio ad deorsū inclinat: pellēs pp q & fulmīa deorsū cadūt oīum enim horū generatio nō exustio sed cōgregatio ab expulsionē est. *i. a frigido faciēte expulsionē* quoniā secundū naturā calidū sursum natum est ferri.

Plurīa discurrentia sydera ad latus feruntur: propter ferri duabus lationibus: uiolentia quidem deorsum natura autem sursum omnia enim secundum diametrum feruntur talia.

Omnium discurrentium syderum causa quidem ut materia est exalatio: ut autem mouens aliquando quidem quæ sursum latio *i. motus cœli* aliquando aut aeris cōcreti coagulatio.

Omnia sydera discurrentia sub luna fiunt: signum autem est apparens ipsorum uelocitas.

EX.LI.METEORO.

Apparēt aliquando in nocte serenitate existente multa phantasmata in aere puta hiatus: bothyni *ideſt foueæ* & ſanguinei colores cauſa autē in his eadem eſt quæ & impræſionibus ignitis: nam coloratur ille met aer ut diem ſit hiatus & fouea quando aer magis eſt condensatus i medio quam in extremitatibus: materia in medio non tantum recipit luminis quam extremitatibus.

Ex lectione tertia.

Anaxagoras & democritus aiunt cometas eſſe ſymphasin errantium ſtellarum: cum propter prope uenire tangere adinuicem uideantur.

Italicorum quidam pythagoricorum dicunt cometam eſſe unum errantium ſiderum *ſcilicet mercurium* ſed prius multum tempus apperitionem ipſius eſſe.

Hippocrates chius & æſchylus diſcipulus eius ſimiliter ſcilicet ſicut italicici dicunt: ſed comā nō ex ipſo aiunt ſidere habere: ſed erantē propter locum aliquando recipere refracto noſtro uiſu ab attracto humore ab ipſo ad ſolem.

Oēs errātes ſtellæ in circulo aſialium *ideſt zodiaci* uidentur cometæ autē multi uiſi ſunt extra circulum ſcilicet zodiaci.

Non eſt uerum q̄ in loco ad arctum fiat cometes ſolum: ſimul & exiſtente ſolæ circa tropicos æſtiales: magnus enim cometes factus circa eū qui in achaia terræ montum & circa fluctus aſcenſum ab occaſibus æq̄ noctialibus artus fuit: & ad auſtrum iam multi facti ſunt.

Sub principe athenienſium glorioliſſimo molone facta fuit cometa ſtella mēſe gameleōe *ideſt octobris* ſole exiſtēte circa tropicos hyemales:

Nos uidimus q̄ eage ſtella q̄ i ſœmore ſunt canis: ſtella q̄dam habuit comā debile tamē: & itēdentibus in ipſam: debile factū eſt lumen eius: a diacentibus autem remiſſe uiſum: plus *ſcilicet factum eſt lumen.*

Omnes cometæ qui apud nos uiſi ſunt ſine occaſu diſparuerunt in loco ſuper orizontem: ita ut nec unius ſtellæ corpus de relinqueretur: neque plurium.

Nos ipſi uidimus ſtellā Iouis cuidam ſtellæ ingeminis exiſtenti ſubeuntem: & diſparere faciēte & nō cometam factum.

Ex lectione.iiii.

De imaniſtis ſenſui putamus ſufficiēter demōſtraſſe ſcđm rōnem: ſi ad poſſibiles rōes reduxerimus ex his quæ nunc apparēt.

Exalatio calida & ſicca uſq̄ ad ſupræmā regiōem aeris eleuata: & a principio igneo nō multo: ne cito exuratur. *Exalatio* nec ſic debili ut ipſum *ſcilicet principiu* extingatur cito: inflammata: & cū ſimul de ſubtus accēdit aſcēdere bene diſpoſitā exalationem: ſit ſtella cometa qualitercūq̄ exalatū extiterit figuratum.

Si oī q̄ q̄i. q̄ſi circularis diſpoſita i medio ſpīſſio exalatio ſimiliter extiterit cometes uocatur ſi autē ad longitudinem pogonias dicitur. i. barbata.

Quando in inferiori loco **scilicet propinquiori nobis supra nubes** tamen exalatio fuerit per se: apparet cometes quando autem sub astrorum aliquo errantiū aut nō errantiū cōsistit exalatio: tūc cōetes erit alius non tū apud ipsa astra coma fit: sed quemadmodum alo circa solem.

Quando secundum stellam fit talis concretio exalationis: necesse est eandam manifestare lationem motum cometarum: quo fertur stella: quādo autem consistit per se tūc subardantes uidentur: talis enim latio est mundi qui circa terram **scilicet aeris qui est supra montes**.

Esse igneam **idest calidam & siccam ignitam** consistentiam cometarum argumentum est q̄ plures facti signāt uentos & siccitates:

Quando in ægon fluiuiū **qui scilicet est fluiuius thratia** cecidit lapis ex ære a uento eleuatus: cecidit per diē & tunc accidit cometes stella factus uespere.

Eius q̄ est nō fieri multos neq̄ saepe cometas & magis extra tropicos quā intra causa est solis & astrorum motus non solum congregās calidam & siccam exalationem: sed etiam digregans cum consistit superius: & maxime etiam causa est quia plurimum talis exalationis congregatur in lactis regionem.

Ex lectione.v.

Vmbra terræ quæ uocatur nox: non est apud astra sed necesse est solem omnia astra prospicere: & nulli ipsorum terram obsistere.

Neq̄ circa solem neq̄ circa lunam fit coma: citius enim disgregatur quā ut constet talis concretio:

Circulus i quo apparet gala **idest circulus lacteus** plenus ē astris maxis & fulgidissimis & sporadis **idest sparsis** uocatis: ut per hæc continue: & semper omnis segregetur exalationis concretio.

Diffi. Gala est coma circuli maximi per segregationem exalationis facta: propter hoc non multi neq̄ saepe sūt cometæ quia continue segregata est exalatio.

Ex lectione.vi.

Mouens principale et primum principium eorum quæ circa terram sūt accidentium: & eam quæ sursum est generationem circulus est in quo est manifeste solis latio disgregans & congregans in proprie fieri aut longe causa generationis & corruptionis est:

Vapor in frigidatur propter derelictionem caloris: & propter locum & sic aqua ex ære facta iterum fertur ad terram.

Diffi. Exalatio quæ fit ex aqua uapor est: quæ autē ex ære in aqua **idest ex uapore habente dispositionem** aeris nubes est: caligo autem remanentia eius quæ in aquam cōgregationis **idest quod remanet ex nube post cōuersionē eo i aquam** propter quod caligo est magis signum serenitatis quam aquarum:

EX. L. I. METAVRO.

Diff. Caligo est uelut nebula stercus:

Elevato humido propter calidi uirtutē: & iterum lato deorsum propter in frigidationem ad terram: si scđm modica feratur psecades dicitur: si autem secundum maiores partes pluuia uocatur.

Quod de die euaporat humidum si non tantum in suspensum eleuatum fuerit propter paucitatem calidi: & iterum decursum latum cum in frigidatum fuerit nocte: uocatur ros & pruina.

Diff. Pruina dicitur quando uapor congelatur priusquam in aquam conuertatur iterum.

Diff. Ros dicitur cū concretus fuerit uapor ī aqua: & neq; sic fuerit æstus ut ex siccetur sursum ductus: neq; sic frigus ut congeletur uapor ipsa.

Vapor calidior est aqua habet enim eleuantem calorem quare amplioris frigiditatis est ipsum coagulare: **coagulatur tamen altius per accidens ros raritatis.**

Ros & pruina fiunt serenitate & tranquillitate existente: neq; enim eleuantur uapores: non existente serenitate: neq; constare poterunt flante uento:

Non longe a terra suspenditur uapor: nam in montibus non fit ros nec pruina: quia sursum ducitur uapor ex submissis & humefactis locis:

Auster temperiem facit. boreas autem facit hyemem: frigidus enim est.

Fit ros ubiq; australibus flantibus: præterquam in posito: ibi enim fit borealibus flantibus: australibus autem non: nam in posito auster non facit temperiem: ut fiat uapor: boreas autem propter frigiditatem antiperistasi **idest contra resistentiam** faciens calidū congregat: quare plus uaporat magis:

Vaporant putei magis borealibus flantibus quam australibus: sed borealia quidem extinguunt ante quam constet aliqua multitudo uaporum in australibus autem finitur congregari exalatio.

Pluuia & ros idem sunt & propter easdē causas fiunt: similiter nix & pruina: sed differunt secundū magis & minus inferius generari & in multitudine & paucitate:

Pluuia fit ex multo uapore in frigidato: causa autem huius est locus multis & tempus in quo colligitur: roris autem congregato unius est diei: & locus paruus.

Cum congelatur nubes nix est: cum autē uapor pruina fit.

In hyeme rarius fiunt grandines: & tunc fiunt quando minus frigus fuerit.

Accidit in ualde altis locis minime fieri grandines: licet uideamus niues in maxime altis fieri.

Maxime grandines sunt quæ sunt figuræ non rotundæ: & hæ congelatæ sunt circa terram: signum autem est quoniam latæ de lōge propter lō

ge fieri circulationem fiunt figuræ rotundæ & magnitudine minores
 Propter antiperistasis in æstate frigida sunt inferiora terræ & calida gelu
 In calidioribus temporibus antiperistasis **idest contra resistantiam** pas
 sum frigidum intus in nube propter eam quæ in circuitu caliditatem
 aliquando cito aquam ex nube facit: propter quod & guttæ multo maiores
 in calidis fiunt diebus: quam in hyeme: & aquæ labroteræ **idest im
 petuolæ.**

Labroteræ quæ fiunt cum subito simul totæ magis fiunt: subite autem pro
 pter celeritatem coagulationis.

Cum magis antiperistasis patitur intus in nube frigidum ab exteriori ca
 lido: aquam faciens coagulat & fit grando: accidit autem hoc cum ci
 tius fuerit coagulatio quam aquæ latio deorsum.

Minus in æstate fit grando quam in uere & autumno: magis tamen quam
 in hyeme: quia siccior aer est in æstate: in uere autem humidius: in autu
 no uero iam humefactatur: & immaturatione fructuum idest in fine esta
 tis maxime etiam fiunt grandines propter eandem causam.

Confert ad celeritatem coagulationis præcalefactam esse aquam: pro
 pter quod multi cum calidam cito infrigidare uoluerunt ad solem pri
 mo ponunt.

Circa arabiam & ethiopiam æstate fiunt aquæ & non hyeme: & hæc uehe
 mentes & eadem die sæpe: cito enim infrigidantur antiperistasi: quæ
 fit propter esse calidam regionem ualde.

Ex lectione .vii.

Vaporas aer infra terram ab eâ quæ est in terra frigiditate in aquam conuer
 titur: sicque existens aqua quotidie principium est fluuiorum:

Fôtes plurimi motibus & locis altis uicinantur in cæpestribus autem pau
 ci fiunt omnino.

Môtana & alta loca uelut spôgia existentia: uel concauâ & concuexâ circunse
 rentiam habentia: ascendente uopore infrigidatum concernunt iterum
 in aquam: & multis locis producunt & colligunt aquâ: suscipiuntque ad
 uenientis aqua magnam multitudinem propter quod maximi fluuiorum
 ex maximis uidentur fluere montibus.

Parnasus dicitur esse mons maximus omnium qui sunt in asia ad orientem hyemalē:
 ex quo fluunt maximi fluuii baktros & choaspes & araxes aquo diuidi
 tur tanais pars existens in meotidem paludem: fluuit & ex ipso parna
 so indus omnium fluuiorum fluuens plurimum.

Caucasus est maximus mons eorum qui sunt in asia ad orientem æstiualem
 & multitudine. **I. motuum** & altitudine: illustratur enim a sole ipsius sumi
 tates usque ad tertiam partem noctis ab oriente: & iterum a uelsa: & multa habet
 iuga in quibus gentes habitant multæ: & stagna aiunt esse magna attamen
 iuga omnia manifesta usque ad ultimum uerticem.

EX. L. I. METAVRO.

Ex pyreno monte qui est ad occidentalem æquinoctialem in celtica: fluunt isther & tartessus: tartessus quidem extra colūnas: isther autem per totam europam in punctum euxinum:

Circa libyam qui quidem ex æthiopicis montibus fluunt ægon & ny: ses sunt.

Nili fluxus primo ex argyrucalo, uocato monte fluit.

Fluuiorum qui circa helinicum locum achelous, quidem ex monte pin: do fluit: & inachus.

Strymmon & nestus & hebrus omnes tres sunt existentes ex scombro:

Circa ligysticam non minus rhodano absorbetur quidam fluuius: & iterum egreditur secundum alium locum.

Rhodanus fluuius nauibus transmeabilis est.

Ex lectione octaua.

Non semper eandem loca terræ aquosa sunt aut arrida: sed permutantur secundum fluuiorum generationes & defectus & non semper hoc quidem terra hoc autem mare perseverat: sed fit mare ubi est arrida: ubi autem nunc mare iterum hic terra secundum quendam ordinem & circuitum.

Partes terræ sicut & corpora plantarum & animalium statum & senectutem habent: sed animalibus quidem non secundum partem hoc accidit pati: sed simul totum instatu esse & detrimentum pati est necessarium terræ: aut hoc secundum partem fit propter frigus & caliditatem quæ crescunt & diminuuntur propter solem & circulationem cœli.

Neceffe est locis factis siccioribus fontes exterminari & fluuios primo ex magis paruos deinde tandem fieri siccos: fluuiis autem transmutatis: & hic quidem exsiccatis: alibi autem proportionabiliter factis: necesse est permutari mare & hic quidam arrida facere ibi autem **ubi. f. generati sunt fluuii** stagnare.

Locus ægypti semper siccior uidetur factus & tota regio iter erat existens nili propterea paulatim ex siccatis paludibus propinqua in habitari cæperunt ex temporis longitudine.

In multis locis considerantes inuenimus superuenisse mare: sed huius cæmundi generationem factam non oportet putare: derisibile enim est propter paruas momentaneas & permutationes mutare totum.

Terræ molles & magnitudo nihil omnino est ad totum cœlum.

Antiquissimi hominum fuerunt ægyptii: & horum regio tota uidetur facta esse: & existens fluuii opus. & hoc secundum regionem ipsam aspicienti palam est: & quæ circa rubrum mare argumentum sufficiens hoc enim regnum aliquis acceptauit perfodere.

Dicitur q̄ primus sesostris conatus fuit perfodere antiquorum sed inuenit mare existens altius terra: propter quod ille primo & darius poste-

rius cessauit fodiens ut non corrumpere fluxus fluii commixto
 mari.

Propositiones ex secundo libro meteororum Aristotelis.

Ex lectione prima & commento primo.

Luxibiles sunt omnes aquæ fontales.

Impossibile est fontes esse maris principium.

Ex altioribus partibus terræ quæ sunt ad artū fluxus maris sic
 plurimus.

Ex lectione secunda.

Flamma per continuum humidum permutata fit: & non alitur: non enim
 eadem existens permanet aliquo tempore.

Potabile & dulce propter leuitatem sursum a solis calore ducitur: salsum
 autem omne subius manet propter grauitatem: ut in loco conuenien-
 ti: & proprio ipsius aquæ.

Locus quæ occupat mare: licet uideatur esse maris: quia quod salsum est
 deorsum fertur propter pondus dulce autem & potabile sursum: nō ta-
 men est maris: sed solum aquæ **scilicet in quantum est aqua:** sicut & in
 animalibus locum alimēti potabilis putamus uentrem: licet cito assu-
 matur: & non solum superflui.

Continue fluentibus fluminibus simul in mari nihil mare sit amplius: quia
 aqua quæ uenit in immensum & latum locum exsiccat cito & laten-
 ter: sicut si qui super mensam magnam diffundent aquam scyphum
 simul prospicientibus nobis utiq; ex terminabitur.

Omnes fluii uidentur terminari ad mare: in terram autem nullus: sed &
 si disperant iterum redeunt.

Terminus magis aquæ quam principium est mare.

Ex lectione quarta.

Metaphora uti poeticum est: ad cognoscendum autem naturam rei non
 sufficiens est.

Superfluum in uestica coactum amarum & salsum fit potato humido
 dulci existente propter segregationem dulcis aut commixtionem
 terrestris.

Ex lectione v.

Quod indigestissimū est salsum & amarum est indigestissimum enim su-
 perfluum est humidi alimenti talis autem omnis hypostasim maxime
 autem quæ est in uiscera: signum autem est quæ indigestissima est.

Humida indigestissima subtilissima sūt: digesta autem consistere id est gros-
 sa esse nata sunt.

EX. L. II. METEORO :

propter segregationem humidi subtilis & dulcis: & commixtionem terrestris alicuius exalationis uidelicet uaporose & siccae salsum fit mare.

Aquae australes & primae autumnalium propter exalationis siccae comixtionem grauiiores & saltiores sunt.

Auster magnitudine & spiritu aestuosissimus est uentus & flat a locis siccis & calidis: & comprehendens multam exalationem siccam: calidus est.

Boreas flat a frigidis locis & uaporosis: propter quod frigidus est: eo autem quod propellat nubes serenus est nostrae regioni: oppositae autem aquosus similiter autem & auster serenus est his qui habitant circa libyae aquosus autem nobis.

Propter exalationem siccam in mari existentem calidum est mare:

Omnia quaecumque ignita fuerunt habent potentia caliditatem in se ipsis: & hoc licet uidere in calce & cinere & hypostasi animalium:

Calidissimorum secundum uentrem animalium accidit calidissimam esse hypostasim.

Quoniam eleuatur semper ex mari aliqua pars salis cum dulci: sed minor tanto quanto in aqua pluta pars salsa est minor dulci: propter hoc aequale mare salsum est (ut est dicere) in omnibus partibus.

Vinum & omnes humores qui uaporantes sunt: quando uapor in humidum constiterit aqua fiunt.

Quod in commixtione alicuius terrestris salsum maris consistat: palam est si quis uas careum formans posuerit in mare circumligans os tali: ut non per rimam aliquam intret mare quod enim ingreditur per parietes careos fit potabilis aqua quasi enim per linguam careae quod terrestre secernitur: & faciens salsedinem per commixtionem:

Propter commixtionem terrestris grauior est aqua salis potabili: & plus trahit grossitiei: & enim earum grossicies in tantum differunt: ut naues ab eodem pondere rerum in fluuiis quidem fere submergantur: in mari autem mediocriter se habeant & nauigabiliter.

Si quis aquam salis fecerit ualde miscens sal: supernatant oua & si sint plena.

Est ut fertur in palestina stagnum in quod si quis immerferit colligatum hominem: supernatat: nam amarum sic est & salsum: ut illo piscis non nascatur.

In chaonia est fons aquae salis: cuius aquae decoquentes partem: cum euaporauerit humidum cum calido fiunt sales non grossi compacti: sed lassi & subriles: sicut nix: & debiliores aliis.

Est locus in umbricis arabicis in quo nascuntur calami: de his combu-

runt in colæ & cinere mitentes in aquam decoquunt cunque dimiserint aliquam partem aquæ hæc in frigidata salis fit multitudo. Exusta terra secundum magis & minus penetrantibus aquis per ipsam diuersas dat formas saporum. In sicca siciliæ acetosæ quædam aquæ sunt: quibus homines utuntur sicut aceto ad quædam eduliorum suorum. Circa lyncon fons quidam est aquæ acetosæ: circa scythiam autem amarus:

Ex lectione sexta:

Sunt duæ species exalationis hæc quidem humida ut uapor: hæc autem sicca secundum totum innominata: sed nomine partis necesse est appellare ipsam uelut fumum. In uapore non est humidum sine sicco: nec in fumo siccum sine humido sed dicuntur talia secundum excessum. Cum appropinquauerit sol caliditate eleuat humidum: longius autem facto: propter frigidationem consistens sursum uapor in aquam conuertitur propter quod in hyeme magis fiunt aquæ quam in æstate: & nocte quam per diem. Exalatio humida principium est aquæ pluuentis: sicca autem principium est & natura omnium uentorum. Non est eadem natura uenti & aquæ pluitæ & aeris. Aer motus non est uentus: mouebitur enim aliquando magna multitudo aeris ab aliquo magno casu non habens: principium neque fontem. Cessare faciunt aquæ facte uentos: & cessantibus aquis uenti fiunt. Vbi plurimam aquam terra suscipit hic plurimam necesse est fieri exalationem sicut ex uiridibus lignis fumum: & hæc exalatio uentus est.

Quoniam uentus est multitudo quædam sicca ex terra exalationis oblique *id est lateraliter* mota circa terram: palam est quod motus ipsius principium desuper est: materiæ autem & generationis de subtus est. Exalationibus convenientibus secundum modicum sicut & fluuiorum principia fiunt uenti: & unde singulariter flant minimi omnes sunt procedentes autem longe ualidi flant.

Ex lectione .vii.

Sol cessare facit uentos debiles exalationes ampliori calido externi nans & a principio fieri prohibet terram proueniens & exsiccans ante quam multa simul fuerit exalationis congregatio: propter quod & circa orionis ortum maxime fit tranquillitas usque ad ethesas & prodromos:

EX.L.II.METEORO

Vniuersaliter propter duas causas fiunt tranquillitates uentorum: aut propter frigus extincta exalatione uelut cum fuerit gellu forte: aut marcefacta exalatione a suffocatione.

Permutationes omnium temporum turbatione plene sunt propter inde terminationem eorum.

Post hyemales uersiones flant ornithæ: & enim ii ethesiæ sunt debiles: minores autem & tardiores ethesiis flant.

Venti boreæ continue flant quos ethesis uocamus post æstiuales tropicos & canis ortum.

Ethesiæ flant post solis uersiones & canis ortum: neq; tunc quando prope fuerit sol: neq; quando longe: & diebus quod flant noctibus autem cessant: causa autem est quia sol quid est prope existens præuenit exsiccas ante quam fiat exalatio: cum autem abscesserit modicum: mediocritas iam fiet exalatio & caliditas: ut congelatæ aquæ liquefcant & terra exsiccata a propria caliditate & ab ea quæ solis turgescat & exalet: nocte autem deficiunt quia congelatæ liquefcentes desistunt propter frigiditatem noctium.

Neq; congelatum neq; multum habens siccum exalat: sed cum habeat sic cum humiditatem calefactum exalat.

Auster ab æstiuâ uersione fiat & non ab hyemali: nec a polo antartico.

Impossibile est terram habitatam esse circularem multum enim longitudo differt a latitudine: quod enim ab heracleis columnis usq; ad indicum: ex eo quod ex æthiopia ad mæotidem & extrema scythiæ loca: plus quam quinque ad tria secundum magnitudinem est.

Ex lectione.viii.

Contraria secundum locum sunt plurimum distantia secundum locum sicut & contraria secundum speciem sunt plurimum distantia secundum speciem.

Maxime distantia in circulo secundum locum: sunt quæ posita sunt ad inuicem secundum diametrum.

Zephyrus positus est in occidente æquinoctiali cui contrarius est apeliotes. **i. subsolanus** positus in occidente æquinoctiali:

Boreas & apactias **idest aquilo** ad ursam positus est: cui contrarius est auster ad meridiem positus.

Cacias in oriēte æstiuâ positus est: cui contrarius est lips. **idest aphricus** ab occidente hyemali flans.

Eurus ab oriente hyemali fiat: & est uicinus austro propter quod sæpe euroti noti dicuntur flare: contrarius huic est sciron **idest caurus** ab occidente æstiuâ flans quem ii quidem argestem ii autem olymperiam uocant ii autem scirona.

Thrascias medius est argestis & apactiæ.

Ventus quem uocant mese medius est cæcias & aparchias?

Contraria his duobus ultimis uentis non sunt flarent enim utiq; ab illis locis oppositis secundum diametrum: sed non ab ipsis flant:

Flat tamen a loco opposito thrasias uentus secundum modicum quem uocant qui circa illum locum habitant phœniciam.

Plures uenti flāt a locis ad arctum positis quam ab hiis qui ad meridiem propter habitabilem terram nostram supponi ad arctum: & quia multo plus aqua & nix reponitur in hac parte quibus liquefactis in terram & a sole calefacta terra necessarium est ampliorem & ad plurem locum fieri exalationem.

Vniuersaliter omnes uēti dicuntur ii quidem boreale ii autem australes: apponuntur enim zephyrici boreæ quia frigidiores sunt austro autem apeliotici: quia calidiores:

Calidiores sunt uenti qui ab oriente: flāt his q; ab occidēte quia pluri tēpore sub sole sunt q; ab oriente: quam qui ab occidente.

Contrarios uentos secundum diametrum positos simul flare nō est possibile: alter enim cessabit uiolentiam passus non sic positos autem adinuicem nihil prohibet simul flare:

Secundum contraria tempora contrarii maxime flant uenti: puta circa æquinoctium uernale flat cæcias: & circa autumnale libs circa uersiones autem æstiuales zephyrus circa hyemales uero eurus.

Aparthias & thrasias & argestes crebri & fortes sunt & flant maxime: propter quod serenissimi sunt uentorum flantes enim de prope maxime repellentes alios uentos cessare faciunt & efflantes consistentes nubes faciunt serenitatem si tamen non magis frigidi quam magni. ut non prius præueniant coagulantes nubes quam propellentes & grandinosi sunt: & corruscationes maxime faciunt qui enim de prope flant frigidi sunt propter frigidum autem fulguratio fit segregatur enim constantibus nubibus.

Cæcias serenus non est quia reflectit nubes in se ipsum unde dicitur pro uerbis: trahens secum ut cæcias nubem.

Humidi sunt libs & cæcias quem ellepontian quidam uocant & eurus.

Sicci sunt argestes & eurus: a principio enim eurus siccus est consumens autem aquosus:

Nebulosus est mese & aparchias maxime isti enim frigidissimi.

Grandinosus est aparchias & thrasias & argestes

Æstuosus est auster & zephyrus & eurus.

Nubibus condensat cœlum cæcias quidem ualde libs autem rarius: cæcias quidem quia reflectit ad se ipsum & communis est boreæ & euro: quare quia frigidus est coagulans: uaporantem aerem constare facit: quia autem apeliaticos idest orientalis habet multam materiam & ua

porem quem propellitur.

Coruscationes faciunt apparatus thrascias & argestes & meles: quia enim de prope flant frigidi sunt pp frigidū aut fulguratio fit: segregatur. n. cōstantibus nubibus pp quod & quidam horum grandinosi sunt cito enim coagulant.

Ex lectione .viii.

Corpus quod ad plurimum natum est ire & uehementissimum maxime motiū est: & tale est corpus subtilissimum: & est maxime spiritus natura.

Exalatio sicca cū intus in terrā fluxerit quæ extra exalari solebat cā ē terræ motus propter quod fiunt in tranquillitate plures & maximi terræ motus.

Continua existens exalatio consequitur ut ī pluribus impetum principii: quare aut intus in terra fertur omnis exalatio aut extra.

Quosdam fieri terræ motus flante uento nihil irrationabile est: uidemus enim aliquando simul plures flantes uentos quoque cū in terrā fertur aliter erit uento flante terræ motus.

Quod fiūt flante uento terræ motus minores magnitudine fiunt: quoniam diuisum est principium & causa ipsorum.

Nocte plures & maiores fiūt terræ motus quā in die: quia aut de die fiūt circa meridiem fiunt: tranquillissimum est enim ut in pluribus diei meridiēs.

Sol cū maxime præualet declinat exalationē in terrā: præualet autem maxime circa meridiem.

Noctes diebus tranquiliores sunt propter absentiam solis.

Terræ motus qui fiunt de nocte maxime circa diluculum fiunt tunc enim uenti nati sunt incipere flere.

Fortissimi fiunt terræ motus circa loca illa ubi mare fluxibile est: aut regio spongiosa & subantrosa: propter quod circa hellepontum achaiam & siciliam: & circa hæc euboia loca maxime fiunt: propter angustiam. n. uentus uehemens factus & propter multitudinem maris allati propellitur iterum in terra quod natum erat efflare ex terra.

Regionis quæ inani habent quæ subtus sunt loca multum suscipientis spiritum concutiuntur magis:

Vere & autumno maxime fiunt terræ motus: tempora enim hæc maxime uentosa: æstas autem & hyems hæc quidem propter gelu: hæc autem propter æstum facit immobilitatem.

Sicut in corpore nostro tremor & pulsū cā est spiritus intus recepti uirtus ueluti accidit saepe post urinationem: per corpus enim fit uelut tremor quidam concomitans lato spiritu deforis intus subito sicut & in

terra accedit spiritum facere: & hunc quidem aliquando uelut tremorem esse hunc autem uelut pulsus.

Quantam habeat spiritus uirtutem: non solum ex his quæ in aere sunt oportet speculari: hoc quidem enim propter magnitudinem existimabit utiq; aliquis talia posse facere sed in corporibus animalium: tetani enim *idest extensiones* & spasmi *idest contractiones* spiritus quidem sunt motus tantum aut uigorem habent: ut multi simul tentantes ui tenere non possunt obtinere motum infirmantium: tale itaque oportet intelligere factum in terra: ut comparetur paruum maius.

Terræmotus in quibusdam locis factus non prius desit quam erumpens exierit qui mouit uentus.

Si hiera insula quæ una est insularum æoli intumuit ab terræmotu aliqd terræ & ascendit uelut collis molles cum sono: tandem autem rupta exiit multus spiritus: & fauillam & cinerem eleuauit: & liparæorum ciuitatem existentem non longe totam incinerauit & ad quasdam italiæ ciuitates uenit:

Tempore terræmotus sol caliginosus & obscurior fit id enim necessarium est fieri incipiente spiritu dissolvente & disgregante aerem ingrediendi in terram.

Ante matutinos terræmotus aliquando fit frigus forte: propterea quod exalatio introuertitur natura calia existens.

Non uidentur uenti esse calidi licet sint: quia mouent aerem existentem plenum multo & frigido uapore: sicut & spiritus per os ex sufflatus de prope quidem calidus est: de longe autem frigidus.

Ante terræmotum apparet in die: aut parum post occasum solis serenitate existente nubecula subtilis porrecta & longa uelut lineæ longitudo quam plurimum recta: spiritu deficiente propter translationem ad inferiora terræ.

Accidit aliquando circa ecclipses lunæ fieri terræmotum propter translationem exalationis ad interiora terræ.

Cum fortis factus fuerit terræmotus non mox neque ad semel cessat exalatio agitans sed primo quidem per quadraginta dies agitat posterius autem & ad unum & ad duos annos notatur secundum eadem loca.

Facit sonos aliquando ante terræmotus quæ sub terra fit exalatio aliquando etiam fit sine terræmotibus subsequenter: cum minor fuerit exalatio quam ut moueat terram.

Aquæ aliquando erumpunt factis terræmotibus: cum fuerint in superficie & de subus uidelicet inserat spiritus illas mouens.

Quod simul cum terræ motu fluctus fiat causa est cum contrarii facti fuerint spiritus: hoc autem fit cum agitans terram simul spiritus latum ab alio spiritu mare repellere quidem omnino non possit: propellens autem & coartans ad idem congregauit multum tunc enim necessarium est uicto hoc spiritu simul multum pulsum a contrario spiritu erumpere & facere catachlysmum *idest diluuium* fuit autem hoc factum & circa achaiā: extra quidem enim erat auster ibi autem boreas: tranquillitate autem facta & fluente intro uento factus fuit & fluctus & terræ motus simul: & magis propter mare non dare perflationem impetum facienti sub terra spiritui sed obistere.

Spiritus terræ motum facit hypostasis autem spiritus catachlysmum: Secundum partem terræ fiunt terræ motus & sæpe ad modicum locum uenti autem non sic fiunt.

Quando multus fuerit spiritus mouet terram aliquando ut tremor: cum mouet ad latum: aliquando mouet uelut pulsus: cum mouet sursum de subtus: sit autem hoc raro ubicumque autem factus fuerit talis si mus *idest terræ motus* egreditur multitudo lapidum sic bulientium in caldariis unde hoc modo facto terræ motu quæ circa siphylum euerfa sunt & campus phlegæorum uocatus.

In insulis potius minus fiunt terræ motus quam in his quæ prope terram sunt: multitudo enim maris in frigidat exalationes & prohibet pondere suo uim inferre: quia non contingit insulas moueri sine toto mari a quo contente existunt.

Ex lectione. x.

Quia deficit calidum disgregas in superiorem locum nubis: in ultia sumitate necesse est spissorem & frigidiorum esse consistentiam nubis.

Flumina & ecnephie & omnia talia feruntur deorsum quauis nata sint ferri sursum nam ad contrarium ipsificationis necessarium est ferri extrusionem.

Diffi. Exalatio sicca quæ intercluditur intertransmutatione in frigidati aeris conuenientibus nubibus segregatur: uero autem lata & offedens ad continentes nubes facit percussuram cuius sonus uocatur tonitruum.

Diuerfi soni in tonitruo: propter irregularitatem fiunt nubium: & propter intermedios uentres ubi continuitas deficit spissitudinis.

Diffi. Exalatio sicca extrusa e nubibus secundum multas partes igitur subtili & debili ignitione & hoc est quod uocamus coruscationem:

Fit coruscatio post percussuram nubis & posterius tonitruo: sed uidetur prius quia uisus anticipat auditum.

Anaxagoras ait micationem ætheris (quod ille uocat ignem) delati a desuper deorsum esse coruscationem sonum autem intus extincti & fixim tonitruum.

Sixis est parua bullitio *siue feruor ut textus græcus sonat* quod n. quod extinguitur incidens optinuerit: hac bulliens *siue feruens* facit sonum.

Dicimus eadē naturā uidelicet exalationē sicā sup terrā qdē uētū: i terra
at terramotū: i nubibz aut tōitruū & coruscationē & alia naturæ eiusdē

Propositiones extertio libro meteororum Aristotelis.

Ex lectione prima

Piritus hic segregatus p modica qdē & spsim diffusus & sape
factus & persans: subtiliorum partiā existens: tonitrua facit &
coruscationes si aut spissior fuerit sicca exalatio & multa simul
e nube segregetur ecnephias uentus fit: propter q & utolentus
est: celeritas enim segregationis facit ualitudinem.

Existūt spiritus & aq potētia in nube scd'm mām: & cū principiū effluēdi
factū fuerit potētiæ cuiuscūq; cōsequitur ipsum residuū cōcretū ex ma
teria & cuius fuerit multitudo in existens amplior amplius etiam fit
hoc quidē humber hoc autem ecnephias.

Quādo segregatur spiritus q erat in nube & alteri spiritui cōtra pcusserit
neceffe ē fieri circulū & reuolutiōes sup terra & hic uētus dicitur typhō
si nō colorata & ignita fuerit exalatio: & est uelut ecnephias indigestus
q. si nō est cōtinuus sicut ecnephias q absq; i interpolatione segregatur
ex nube.

In borealibus locis uel temporibus & in niuose se habentibus non fit ty
phō neq; ecnephias qā spiritus sunt: & spiritus ē sicca & calida exalatio
Fit typhon quādo ecnephias factus non potest segregari a nube.

Cū ad terram de lata fuerit reuolutio typhonis simul deducens partē nu
bis nō potens absoluit ab ea: qua parte scd'm directū icidit hac spiritu
mouet & circulari motu uertit: & sursum fert cuiuscūq; inciderit uim
inferens.

Cum idē spiritus igitur: quod accidit cum subtilior spiritus fuerit, uoca
tur incensio coincendit enim aerem ignitione eum colorans.

Ex lectione. ii.

Si ex nube multus & subtilis trudatur spiritus fit fulmen:

Si ualde subtilis & non adurēs propter subtilitatē fuerit is spiritus: fit ful
men quod poetæ argeta uocant:

Si minus adurens fuerit spiritus fit fulmen quod psoloenta uocant.

Argeton propter subtilitatem uelociter fertur propter uelocitatem au
tem præuenit pertransiens ante quam igniat & moram faciens de
nigrat:

Psoloento tardius existens colorat quidem exurit autem non: sed præue
nit transiens propter q resistētiā flumini patiuntur aliquid quæ autem

EX.III.L.METEORO.

non resistunt nihil patiuntur unde aliquādo clipei æs liquefactum fuit lignum aut nihil passum est: propter raritatem enim præuenit spiritus penetrans & pertransiens: & per uestimenta similiter transiens non combussit.

Flumina omnia spiritus sunt.

Semper assequitur flumina spiritus aliquis & præcedit: sed nō uidetur quia sine colore est propter quod & quod debent percutere mouetur prius quam percutiatur.

Tonitrua diuidunt corpora non sono: sed quia simul segregatur spiritus quia plagam facit & sonum quod si percusserit diuidit non autem exurit.

Ex lectioe.iii.

Apparet sæpe circulus totus ipsius alo circa solem & lunam & splendētia astra: & minus apparet nocte quam die: & meridie quam sero & diluculo minus quam circa declinationem solis.

Iridis circulus nunquam fit maior semicirculo.

Occumbente & oriente sole apparet iris minoris quidem circuli: sed maioris portionis eleuato autem sole maioris quidem circuli apparet sed minoris portionis.

Post autumnale equinoctium in breuioribus diebus fieri potest omni hora: in æstiuis autem diebus non fit circa meridiem.

Irides plures duabus non fiunt simul & harum utraq; tricolor est: & colores eosdem & æquales secundum numerum inuicem habent.

Obscuriores sunt colores iridis quæ extra posita est: & ecōtra positi sunt secundum positionem eius quæ intra posita est.

Sunt colores iridis quos solos uere non possunt facere pictores quosdam enim ipsi miscent puniceus autem & uiridis & alurgis quos iris habet non fiunt mixti.

Color qui inter puniceum & uiridem apparet in iride xanthos dicitur. Perihelii & uirgæ fiunt semper ex latere solis: & non desuper neque terram uersus neque ex opposito: neque etiam nocte: sed semper circa solem dum ascendit aut descendit: & secundum plurima ad occidentem: in meridie autem cœli raro.

In bosphoro per totam diem simul orientes duo perihelii permanserunt usque ad occasum.

Iris fit per diem & etiam nocte fit a luna: sed tamen raro: nam in annis quinquaginta bis hoc conperimus solum: fit autem in plenilunio si debeat ore & tunc aut in oriente aut in occidente.

Refrangitur uisus ab aqua & ab aere & ab omnibus habentibus superficiem planam.

Ex lectione. iiii.

In apparitione alo fit refractione uisus ab aere & uapore consistente innu-
bem planam & subtilium patium ad solem uel ad astra.

Consistentia ipsius alo signum est aquæ futuræ: discerptio autem ipsius
signum est uenti: euanescentia uero signum est serenitatis.

Sæpius fit alo circa lunam quam circa solem: quia sol calidior existens ci-
tius dissoluit consistentiam aeris.

Circa cætera astra alo non uentum neq; pluuiam significat: quia paruas
penitus consistentias insinuat & nundum fœcundas.

Ex lectione. v.

Propter debilitatem uisus saepe sine inspissatione aeris fit refractione ra-
diorum uisus sicut accidit cuidam non acute uidenti: semper enim
idolum ipsum ambulans uidebatur præcedere: ex opposito respi-
ciens ipsum sic enim debilis erat uisus & tenuis ab infirmitate: ut spe-
culum fieret propinquus aer.

Propter refractionem uisus a caligine: quæ in caliginibus sunt uelut
sol & astra orientia & occumbentia maiora uidentur quam in medio
cœli existentia.

Quamlibet partium ex quibus constat roratio speculum necessarium est
fieri refrangens uisum magis quam caligo.

In speculis paruis & nullam sensibilem diuisionem habentibus color:
orbi corporis tantum apparet: figura autem immanifesta est.

Cum incipit plure & iam consistat in rorationes qui in nubibus aer nū-
dum autem pluuiat: si opposito fuerit sol aut aliud aliquid fulgidum
ita ut speculum fiat roratio necesse est refractionem ad fulgidum fieri
ex opposito: & fieri apparitionem coloris & non figuræ unoquoq;
speculorum existente paruo & indiuisibili

Quoniam continua est magnitudo ex omnibus rorationis partibus fac-
ta: necesse est magnitudinem coloris iridis apparere continuam:
unumquodque enim speculorum eundem reddit colorem con-
tinuo.

Diffinitio. Iris est refractione uisus a nube rorida ad solem.

Fulgidum per nigrum aut in nigro apparens puniceum apparet: unde
madidior lignorum ignis rubeam: flamam habet propterea quod
multo fumo mixtus est ignis fulgidus: & per caliginem & fumum sol
apparet puniceus.

Circa solem ubi apparet alo non fit mora consistentiæ nubis rori-
dæ: sed aut pluit aut dissoluitur: ex opposito autem solis ubi apparet iris
italis consistentiæ mora quod si fieret circa solem esset utiq; colo-
rata alo sicut iris.

Si quis subtilibus rorationibus rotaret in aliquem talem locum qui positione ad solē uersus hac quidem illustretur: hac autem umbra fiat si super rorem radii mittatur faciet roris umbram apparere iridem.

Ex lectione. vi.

Visus protensus debilius fit & minor.

Nigrū est uelut negatio in coloribus.

Deficiente uisu apparet nigrum propter quod quæ lōge sunt a uisu omnia nigriora apparēt eo quod ad ipsa non pertingit uisus similiter & minora & pleniora apparent.

Quæ in speculis uidentur propter refractionem nigriora & minora & pleniora uidentur & nubes nigriores apparent aspicientibus in aquā quā in ipsas nubes.

Cū fuerit nubes prope solem respicientē in ipsam nihil apparet colorata sed alba: in aquam autem eandem intuēti apparet colorem aliquem habere eorum qui iridis sunt.

In trinitate iris sicut & aliorum plurima habet finem.

Neceffe est tricolorem esse iridē: & puniceo uiridi & alurgo colorari solū.

Puniceum iuxta uiridem positū albū uidetur.

In nigerrima ualde nube maxime pura fit iris: & accidit tunc magis xanthon uideri quam puniceum.

Xanthos in iride color est inter puniceum & uiridem colorem: propter colorem factus.

Propter nigredinē nubis quæ incircuitu est iridis totum ipsius quod puniceū est apparet album est enim ad illam album.

Nubes alba existens adiuncta secus uiride permutat in xanthum: quod fit marcescente iride cum soluitur puniceum.

Ex lectione. viii.

Cū ppe solē extiterit nubes & irregularis fuerit nubis cōsistentia: & hæc quæ dē spissior hæc autem rara: hæc quidem magis aquosa hæc autem minus: refractioque uisu & nube ad solē causantur uirgæ.

Virgæ colorem habent puniceū & uiridē & xanthon: quia in irregulari nube fulgidus & albus apparent sol.

Parahelios fit cū maxime regularis fuerit nubes: & spissa similiter ppe quæ apparet albus regularitas enim speculi facit unū apparere colorem.

Parahelios magis signum est aquæ futuræ quam sint uirgæ: magis enim accidit tunc aerem bene operose se habere ad aqua generationem: & australis parahelios magis est signum aquæ borealis: australis enim nubes magis in aquam permutatur quam borealis.

Neque prope solem ualde: neque longe penitus fit parahelios: prope enim existentem nubem sol dissoluit: longæ autem existente nube uisus non refrangitur.

Ex lectione.x.

Duæ species sunt eorum quæ in terra generatur: hæc quidem fossibilia hæc autem metallica.

Sicca exalatio in terra ignita facit fossibilia omnia illiquabilia puta lapides: & liquabilia ut uernicem & sulfur & alia talia.

Metallica omnia generatur ex uaporosa exalatione inclusa: & maxime in lapidibus propter siccitatem in unum coartata & coagulata.

Metallica alia sunt fassibilia: alia ductilia ut aurum ferrum & æs.

Ros & pruina ex uaporosa exalatione generatur cum segregata fuerit siccitas: metallica autem ante quam segregetur siccitas generantur.

Exuruntur omnia metalla: aurum autem solum non exuritur.

Propositiones ex quarto libro meteororum: & commeta sunt notata secundum translationem nouam.

Ex lectione.i. & co.i.

Quattuor sunt causæ elementorum quarum duæ quidem factiue sunt calidum & frigidum: duæ autem passiuæ: frigidum & siccum.

Ex lectione .ii. & co.ii.

Co.ii. Simplex generatio & naturalis permutatio primarum qualitatum est opus: similiter & opposita corruptio naturalis.

Diffi. Simplex generatio est permutatio a uirtutibus actiuis: cum habet proportionem ex subiecta materia unuscuiusque naturæ: quæ sunt uirtutes passiuæ.

Generant calidum & frigidum optinentia materiam: cum autem non optinent sed tantum secundum partem molynsis id est in quinatione & in digestio fit.

Commento.iii. Simplici generationi contrarium maxime commune est putrefactio.

Omnis naturalis corruptio in putrefactione uia est: puta senectus & ananias quæ scilicet ut diem per est uetustas in plantis finis enim omnium horum putrefactio est: nisi aliquid uiolentia corrumpatur natura constantium.

Co.v. Secundum quid dicitur putrefactio in his quæ secundum partem corrumpuntur: cum seperetur a natura.

Putrescunt omnia elementa excepto igne omnia enim hæc sunt materia igni.

Co.vi. **Diffi.** putrefactio est corruptio quædam in unoquoque humido propria & secundum naturam caliditatis ab aliena caliditate quæ est ambientis.

Frigiditas & indigentia calidi naturalis: & aliena caliditas ambæ sunt cau-
se putrefactionis:

Sicciora sunt putrefacta omnia & tandem terra: exeunte enim proprio ca-
lido euaporat quod secundum naturam est humidum: & trahens hu-
miditatem non est propria caliditas.

Co.vii. In frigidibus minus putrescunt res quam in æstu: in hyeme enim
paucum calidum est in ambiente aere & aqua: quare nihil potest super
calidum naturale: in æstate autem amplius.

Co.viii. Coagulatum non putrescit: magis enim frigidum est quam aer
calidus unde non obtrinetur.

Co.x. Calidum feruens non putrescit: minor enim est aeris caliditas ea quæ
in re est.

Quod mouetur & fluit minus putrescit quam non motum: debilius enim est
motus qui est ab aeris caliditate quam quia est in re.

Co.xii. Multum minus paucum putrescit: in maiori enim amplius est cali-
dum proprium & frigidum: quam ut obtineant uirtutes circumstantis:
unde pars maris cito putrescit totum autem non:

Ex lectione. iij. & co. xiiii.
Digestionis species sunt pepensis maturitas epsepsis idest elixatio & opte-
sis idest assatura.

Indigestiois species sunt omotes. i. cruditas mollius & stathesis licet hæc
nomina proprie non dicantur rebus & naturæ sed arti.

Diffinitio. Digestio est perfectio a naturali calido ex oppositis passivis
facta:

Opposita passiva sunt propria unicuique materia: cumque huiusmodi ens
digestum fuerit perfectum est & factum quod in potentia erat.

Com.xv. Principium digestionis est caliditas propria: & aliquando ali-
quod exterius auxilium: uelut cum alimentum digeritur per balnea:
uel per alia talia.

Co.xvi. & Co.xvii. Finis digestiois his quidem est substantialis forma his
autem forma accidentalis: ut cum digestibile: tantum humidum fue-
rit factum aut optesim passum aut epsepsim aut putrefactum.

Co.xvii. Digesta sunt sanitatis signa: unde urina & secessiones & totali-
ter superfluitates dicuntur digesta esse cum insinuent caliditatem pro-
prium & naturalem optinere super eam.

Co.xviii. Necesse est digesta grossiora & calidiora esse: tale enim efficit
calidum mollius & grossius & siccus.

Diffi. Indigestio est imperfectio oppositorum passiuorum propter indi-
gentiam propriæ caliditatis quæ est frigiditas:

Ex lectione. iiii.
Diffinitio. Pepensis est digestio quædam alimenti in pericarpis:

Co.xviii. Tunc pepensis perfecta est quando semina quæ in pericapo sūt possunt facere tale alterum quale ipsum est.

Tunc unumquodq; perfectum dicimus quando potest facere tale alterū quale ipsum est.

Dicuntur multa alia digestorum a pericarpis pepana non secundum eandem rationem sed secundum metaphoram ut urine & secessiones & catari eo quod caliditate obtenta sunt.

Omnia pepana passa ex aereis fiunt aquosa: ex aquosis terrestria fiunt: & uniuersaliter ex subtilioribus grossiora.

Co.xx.diffi. Omotes in digestio est alimenti in pericarpo & econtraria pepensi & fit propter indigentiam naturalis calidi: & in commensurationem ad humidum quod pepensi patitur.

Co.xxi. Nullum humidum secundum se ipsum pepensim patitur sine sicco unde aqua non ingrossatur sola humidorum.

Commento.xxii. Subtiles humores & quæ oma idest cruda sunt frigidi magis quam calidi sunt & inesibiles & impotabiles sunt.

Ex sectione quinta & co.xxiii.

Diffinitio. Epsefis est secundum totum digestio a caliditate humida: inexistens quod scilicet est spumofum aut aquosum in terminati in humido: & dicitur nomen epsefis proprie solum in elixatis.

Commento vigesimoquarto. Quæ infrixuris assantur ab extrinseco calido patiuntur: & in quo sunt humidum faciunt magis siccum in se ipsa illud assumentia: quod autem elixatur contrarium facit: segregatur enim ex ipso humidum a caliditate quæ est in extrinseco humido propter quod ficiora intus sunt quæ epsefim passa sunt quam assa.

Commento.xxv. Corpus in quo nullum est humidum epsefim non patitur: ut lapides: neq; in quibus est humidum sed impossibile obtineri a calido propter spissitudinem ut lignum.

Commento.xxvii. Oleum non elixatur secundum se ipsum: quia neq; grossius neq; minus neq; grauius: neq; his contraria potest fieri: sicut lac in serum & coagulum ingrossatur uel subtiliatur.

Commento.xxviii.Diffi. Molinsis est indigestio eius quod in corpore interminatur: propter defectum caliditatis existentis in humido quod in circuitu est: & est contraria epsefi.

Defectus caliditatis digerentis est aut propter multitudinem frigiditatis in humido circundante: aut propter multitudinem humidi interminati quod est in epsefim patiente tunc enim accidit eam quæ in humido circundante est caliditatem ampliorem quidem esse quam ut non moueat minorem autem quam ut regulet & digerat humidum.

Ex lectione.vi.

Diffi. Optesis est digestio a caliditate sicca & aliena facta: Optesim passa habent exterioria sicciora interioribus: elixata autem aut contrarium.

In affatione opus est manu artificum: maius enim est affare quam elixare quoniam difficile est exteriora & interiora regulariter calefacere: semper enim igni propinquiora exsiccantur citius: quare & magis.

Affatorum interea humidiora ideo sunt quoniam conclusis exterioribus porris non potest segregari intus existens humidum sed includitur.

Optesis & epsesis fiunt ab arte: sed & similes species fiunt in natura sed in nominata sunt.

Ars imitatur naturam: quoniam est alimenti digestio in corpore similis est epsesi.

Animal in corpore animalis generatum non fit in stomacho sed in segregatione putrefacta in interiori uentre: deinde ascendit sursum: digestum est enim in superiori uentre putrescit autem segregatum in inferiori.

Stathesis indigestio est opposita optesi: & accidit aut propter paucitatem exterioris calidi: aut propter multitudinem aquae quae in eo est quod optesim patitur.

Ex lectione.vii.

Principia passiva corporum sunt humidum & siccum alia autem sunt mixta ex his.

Co.xxviii. Terra propriissime dicitur sicca: aqua uero humidiora. In terra & in aqua animalia solum sunt in aere autem & in igne non sunt quia corporum eorum materia dominans sunt terra & aqua.

Co.xxx. Corporalium passionum duriciem & molliciem necesse est existere primas in terminato corpore: necesse est enim quod ex sicco est & humido aut durum esse aut molle.

Diffi. Durum est quod non cedit in se ipsum secundum superficiem.

Diffi. Molle est quod cedit in se ipsum secundum superficiem non e contra circumstando.

Aqua non est mollis non enim cedit impressioni eius superficies in profundum sed e contra circumdat.

Ex lectione.viii.

Agens agit duabus uirtutibus calido uidelicet & frigido & patitur duabus passionibus humido scilicet & sicco: & haec passio fit aut in praesentia aut in absentia calidi aut frigidi.

Frigidum magis passivum est quam calidum.

Activum est frigidum ut corruptivum aut secundum accides: aliquando enim comburere & calefacere frigidum dicitur non ut calidum sed: quia

in simul deducit: aut contra circumstat calidum:

Co. xxxi. Desiccantur omnia quæ sunt aqua: aut species aquæ ut uinum & urina & serum & quæcunq; nullam aut paruam habent substantiam non propter uiscositate[m] aut quæ habent aquam super iductam sicut lana aut connaturalem sic lac:

Co. xxxii. Oleum & pix non sunt species aquæ: quibus causa non subsistē di est uiscositas.

Co. xxxiii. Desiccantur omnia eo quod calefacta aut frigefacta sunt: sed omnia tamen calido aut interiori causantur aut exteriori coëducente humidum sicut quæ elixantur.

Ex lectione nona & co. xxxvi:

Resoluuntur contrariis quæcunq; a contrariis coagulantur: quæ enim a calido sicco coagulata sunt ab aqua resoluuntur: quæ autem ab aqua coagulantur non coagulantur sed soluuntur ab igne:

Idem sed idem per se non est causa contrarii sed bene per accidens: nam in abiciendo calidum aqua coagulatur & i ingrediendo calido soluitur. Ingrossatio fit humido abeunte: sicco autem constante:

Co. xxxvii. Aqua inter humida: sola non ingrossatur:

Quæcunq; cōmunia sunt terræ & aquæ a calido ingrossantur & a frigido. a calido quidem humidum educe[n]te: a frigido autem calidum exprimente cum quo humidum recedit simul euaporans.

Quæcunq; mollia sunt sed non humida scilicet a dominio non ingrossantur sed coagulantur humido exeunte uelut latera status: quæ aut humida mixtorum ingrossantur uelut lac.

Cōtrariorum contrariæ sunt causæ:

Ex lectione x. & co. xl.

Quæcunq; plus aquæ habent coagulantur a frigido: ut glacies: quæ uero plus habent terræ coagulantur a calido ut lateres & sal & uitrum. Oleum non coagulatur a calido aut frigido: & causa est quia plenum est aere: propter quod & in aqua supernatat.

Ingrossatur oleum a calido & a frigido a neutro autem desiccatur: neq; enim sol neq; frigus desiccatur oleum non solum quia uiscosum est sed & quia aeris est: & non desiccatur aqua quæ in ipso est neq; elixatur ab igne: quia non uaporat propter uiscositate[m].

Co. xli. Langorosi sanguines nō coagulantur sicut neq; ichor neq; phlegma nec aqua propter indigestum esse & in superatum a natura.

Co. xlii. Quæ a calido & frigido accidit coagulari hæc insolubilia maxime sunt: sicut autem talia quæcunq; calefacta prius deinde frigido coagulatur: accidit enim cum calidum exsudauerit agrediēs plurimum humidum comprimi iterum a frigido ut nō humidum det penetrationem & tale est ferrum quod liquæfactū prius a calido frigefactū coagulatur

EX.III.L.METEO.

Ex lectione.xi.

Corpora mixta differunt his passionibus quæ secundum potentiam & in potentiam dicuntur: uidelicet coagulabile in coagulabile: liquabile in liquabile: mollicabile non mollicabile tangibile non tangibile: flexibile inflexibile: frangibile non frangibile: productibile non productibile: communibile non communibile: impræssibile non impræssibile: formabile in formabile: capibile non capibile: trahibile non trahibile: scissibile non scissibile: detruncabile non detruncabile: uiscosum fragile: commassabile non commassabile: ustibile non ustibile: exalabile non exalabile.

Ex lectione.xi.& co.xliiii.

Diffi. Fractio est diuisio & separatio in magnas partes: comminutio autem in quascūq; partes & plures duabus.

Diffinitio. Flexibilia sunt quarūcūq; corporum non potest longitudo in rectitudinem ex circumferentia: & ex rectitudine in circumferentiam permutari.

Co.xlvi. **Diffi.** Impræssio est superficiæ secundum partem in profundū celsio: pulsione aut percussione facta totaliter aut tactu.

Co.xlvi. **Diffi.** Capibilia sunt quæcūq; in se ipsa cōuenire possunt in profundum superficiæ secus mutata nō diuisa nec translata alibi alia parte & hæc sunt quæ porros habent uacuos.

Co.xlvii. **Diffi.** Trahabilia sunt quorum potest ad latus transferri superficies continua existens.

Diffinitio. Trahi est transferri ad mouens superficie continua existente.

Di. Ductibilia sunt quæ possunt eadem percussione simul in latus & in profundū uel superficiem transferri secundum partem.

Ex lectione.xii.

Diffi. Scissibile est quod potest diuidi ad plus quam diuidens diuidat scinditur enim cum ad plus quam diuidat procedit diuisio.

Di. Detruncabilia sunt quæ dura aut mollia existentia non possunt diuidi plus quam diuidens diuidat neq; comminui diuisa.

Diffi. Viscosum est humidum uel molle trahibile existens.

Diffinitio. Commassabilia sunt quæ capibilia sunt & mansuam habent capturam.

Co.xlviii. **Diffi.** Vstibilia sunt quæ habent porros susceptiuos ignis: & humiditatem in his quæ secundum directum porris debiliorem ignē ut humiditas aerea.

Exabilia sunt quæ humiditatem sic habent ut euaporent ab ignitis seorsū ad temporis longitudinem.

Lignorum exalatio & aliorum talium ut ossium & pilorū quorum non

est nomen commune fumus dicitur care autem & turis & picis ligni olei autem & omnium oleginorum quæ non ardent sola: quia paucum habent sicci cinis dicitur.

Ex lectione. xiii.

Non in una specie dicitur uinum nouum & uetus: quia aliud & aliud conuenit ipsis nouum enim magis terræ habet quam antiquum.

Co. I. Quæcunque liquæsiunt ab igne aquosiora sunt: quæ autem ab aqua magis sunt terrea.

Homo mortuus est homo æquiuoce: & manus mortui manus est æquiuoce: & caro & os mortui æquiuocæ sunt similiter & ignis & aqua.

Scimus unumquod naturalium propter quid sit & quid sit & si materiam aut formam eorum habeamus maxime autem si ambo habemus cum sint generationis & corruptionis principia: & sit etiam habemus causam unde principium motus.

Ex lectione. xv. & co. liiii.

Omnia entia naturalia terminata sunt proprio opere: quæ quidem cum proprium ipsorum opus facere possunt uere tale est unumquodque: puta oculus cum uidet uere est oculus: quod autem non potest uidere æquiuoce est oculus: puta mortuus aut lapideus.

Expliciunt propositiones ex quarto libro meteororum Aristotelis:

Incipiunt propositiones ex primo libro de mineralibus Aristotelis licet apocryphus uideatur:

Erra pura lapis non sit: quia continuationem non facit sed cōmunicatiōem uincens enim in ea siccitas non permittit eam conglutinari.

Fiunt lapides conglutinatione & cōgelatiōe: in quibusdam lapidibus dominans est terra: in aliis uero aqua.

In ripis geon est terra quæ dicitur in lapidem conuerti in spatio .xxxiii. annorum.

De aqua fiunt lapides duobus modis: unus est quod congelatur aqua guttatim cadens alius quod descendit de aqua corrente quoddam quod descēdit i superficie fundi ipsius sitque lapis.

EX. L. I. DE MINERA

Sunt quædam aquæ quæ seorsum acceptæ non gelantur q̄ si prope alueum suum funduntur gelantur fiuntq; lapides: quare ex hoc scimus q̄ i terra est illa uis mineralis quæ congelatur aquas.

Principia lapidum uel sunt ex substantia lutea uiscosa: uel ex aquea substantia in qua uincit aqua: quæ uel uirtute quadam minerali congelatur: uel uincit in ea terra faciens eam coagulari eodem modo quo coagulatur sal.

Sal non sufficit uis terrea permutare: sed adiuuat ipsam calor: calor enim adueniens coagulat ipsum uirtute oculata: & fortasse fit uirtute frigida sicca & terrea: nam aqua fit terra cum uicerint eam qualitates terræ & econuerso.

Vegetabilia quædam: & quædam animalia uertuntur in lapides uirtute quædam minerali lapidificatiua: & fit in loco lapidoso.

Est impossibile quod aliquod complexionatum conuertatur totum in unum elementum: sed elementa mutantur adinuicem & sic transeunt in dominans.

Sæpe lapides fiunt ex igne cum extinguitur: & sæpe contingit corpora ferrea & lapidea cadere cum corrusionibus quia ignis fit frigidus & siccus ex extinctione sua.

Montes quandoq; fiunt ex causa essentiali: quandoq; ex causa accidentali: ex causa essentiali quidem cum ex uehementi terræ motu eleuatur terra: accidentali uero cum ex uentis uel aquæ ductu accidit cauitio profunda & fit paulatim donec fiat uasta profunditas & erit iuxta eam magna eminentia: & hæc est præcipua causa montium.

Sunt quædam terræ molles: quædam duræ: molles aquæ ductibus uentisq; tolluntur: duræ remanent ac fit eminentia montium sicut generatio lapidum: quia aquæ ductus adducit illic sicq; fit generatio lutū uiscosum continue: quod longitudinem temporis desiccatur & fit lapis & ideo in multis lapidibus inueniuntur partes quædam animalium aquaticorum.

Venæ luteæ quæ reperiuntur in eminentiis montium non sunt de materia illa lapidea: sed de eo quod diminuitur de montibus uel terrestris aliqua substantia quam adducit aquæ cum lutis.

Corpora mineralia in quattuor diuiduntur: in lapides liquæfactiua: sulfura & sales.

Sunt omnia ductilia liquabilia & quæ non multum ductilia sunt nec multum liquabilia.

Non multum ductilia non mollicantur nisi cum magna uiolentia: & horum substantia est substantia aquea mixta cum substantia terræ a mixtura forti nec potest unum separari ab altero quoniam gelatur substantia aquea illius a frigore post actionem caloris.

Argentū uiuū est ut aqua quæ admiscetur cum terra maxime subtili sulfurea mixtione forti: & quod non quiescat in superficie plana est ex siccitate magna quæ inest illi & ideo non adheret tangenti.

Albedo argenti uiui est ex claritate illius aquæ: & ex albedine terræ subtilis quæ est in illo & etiam ex admixtione aeris cum eo.

Argentum uiuum coagulatur ex uapore sulfuris facilliter.

Si fuerit argentum uiuum purum coagulabit illud uis sulfuris albi non urentis: & istud est optimum quod recipere possint qui operantur alchimiam. ut cōuertant illud in argentum: & si fuerit sulphur optimum & mundum cum rubore & fuerit in eo uis ignea simplex non urens: conuertetur in aurum.

Si fuerit argentum uiuum bonæ substantiæ & sulfur nō purum in quo fit uis adurens conuertit ipsum in æs.

Argentum uiuum si fuerit malum non mundum ponderosum terreum: & si sulfur non mundum fiet ex eo ferrum.

Stagnum uidetur argentum uiuum bonum habere sulfur uero malum: plumbum autem utrunq;

Ars debilior est quā natura nec consequitur eam licet multum laboret. Sciunt artifices alchimix species uere permutare nō posse sed similia illis facere possunt.

Differentia specifica toli non potest aliquo ingenio: sed expoliatio accidentium fieri potest.

Expliciantur propositiones ex libro de mineralibus Aristotelis

Incipiunt propositiones ex libro de proprietatibus elementorum

Ex capitulo primo.

Quattuor sunt elementa: & quædam sunt grauiora aliis quædam leuiora terra enim quæ est frigida & sicca est grauior elementorum: & quod sequitur eam in grauitate est aqua quæ est frigida & humida & quod sequitur aquam in grauitate est aer qui est calidus & humidus: & quod sequitur aerem in grauitate est ignis qui est calidus & siccus.

Terra est inferior elementorum & ignis est altior: ipsorum: aer uero & aqua media sunt.

EX.II.L.DEPRO.ELE.

Capitulo secundo.

Omnia animalia ex quattuor materiis commixta sunt quæ sunt quatuor elementa.

Commixtio animalium est ex cholera citrina calida & sicca simili igni: & sanguine calido & humido simili aeri & phlegmate irigido & humido simili aquæ & cholera nigra simili terræ in frigore suo & siccitate sua.

Cum augetur aliquod istorum humorum aut elementorum semper mensuram suam secundum quam componitur ex eo ingreditur nocumentum super corpus: & cum minuitur ab ordine suo & sua compositio, ne accidit ex eo iterum nocumentum.

Non inuenimus aliquod animalium habitare in igne.

Quando pars terræ est uincens super corpus sicut ferrum & æs: submergitur in aqua: & quando uicens est pars ignis & pars aeris natat super aquam. Corpora pingua ut oleum & adipes super aquam natant quoniam pars caliditatis in eis est plus: nam caliditas est eleuata semper.

Capitulo tertio.

Motus generat caliditatem: quies uero facit frigus:

Effendi frigoris semper apud nos causa non est nisi ex propinquitate duorum elementorum frigidiorum apud nos scilicet terræ & aquæ.

Capitulo quarto.

In habitatoribus climatis primi quod est propinquius lineæ æqualitatis propter assiduam fixationem solis accidit siccitas & caliditas: & minuitur in eis frigiditas & humiditas: quare calefiunt matricēs mulierum & accidit nigredo corporum & crispitudo capillorum: quod est quia aqua quando cadit in matricem mulieris decoquit eam matrix caliditate sua donec sit frustrum deinde formatur & fit in ea spiritus uitæ iussu dei.

Qui sunt inclimate septimo quod est propinquum polo septentrionali & lunginquum a lineæ æqualitatis & a loco motus fiunt frigidi subito: quare infigidantur matricēs mulierum eorum & accidit eis albedo uehemens.

Qui sunt climatis medij sunt commixti ex albedine & nigredine:

Capitulo quinto.

In corporibus cælestibus non est stridor neque sonus.

Capitulo sexto.

Retulit quidam ex illis qui dixerunt mare permutare locum: quod fodit puteum: & postquam peruenit ad locum argillæ inuenit argillam solidam & duram: & fodit in ea: & reperit in ipsa gubernaculum nauis: quasi per illud iam mare fuisset in illo loco.

Cum æquat luna medium cœli reuertitur aqua maris ad formam suam de

inde quando incipit accidere incipit aqua extendi iterum donec luna ē
i cardine inferiori & tūc incipit aq̄ diminui: sicut quādo luna uult oriri in
cipit aqua augeri.

Permutatio lunæ super signa est in oībus. xxviii. diebus:

Permutatio mercuri & ueneris est omnibus. x. mensibus.

Permutatio solis est omni anno.

Permutatio martis fit in omnibus. xviii. mensibus.

Permutatio iouis est in omnibus. xii. annis:

Permutatio saturni fit in omnibus. xxx. annis.

Permutatio stellarum fixarum est in omnibus. xxxvi. millibus annis.

Capito septimo.

Inuenimus rōibus geometricis q̄ rotūditas terræ ē. xxiiii. millia milliaria
Mate non est permutatū loco super terram.

Capitulo octauo.

Lumē lunæ & stellæ acq̄sitū ē a sole: & eaq̄ sba est alia a substantia solis:
Corporis orbis sba ē alia a sba stellæ: & sba solis est alia a sba orbis sui.
Orbis cælestis est elemētū q̄ntū & ē sepatū a q̄ttuor elemētis nā & genere
Generatio & corruptio nō inuenitur in orbe cælesti: sed in eo creator po
suit causam generationis & corruptionis.

Capitulo nono.

Omne cui sunt due extremitates est finitū:

Corpus cæleste mobile et motus eius est reuolubilis sup mediū & super
duos polos meridianū & septentrionalem.

Cui est medium sunt duæ extremitates & est habens finem.

Omni cui est extremitas una est necessario extremitas secunda.

Mundus necessario est finitus

Exitus tigris est ex monte armenia: & exitus euphratis est ex eodem mō
te & casus eorum est in mari persico:

Tempore philippi regis fuerunt inter duos montes armenia: duo magni
dracognes: ex quorum ore uapor egrediens corrumpebat aerē: ex quo
homines inde transeuntes moriebantur.

Capitulo decimo.

Aqua thermarum calida est quoniam currit super mineras sulphuris unq̄
& odor sulphuris inuenitur in ea.

Vlcani mōtis qui ē in scicilia semis intra mare cōcauitates & rimæ i q̄bus
sūt ignes nō sūt nisi ex sulphure i uētre eius posito: cū enim fit uentus
& mouetur unda in illo mari coartatur mons & calefit propter sulphur
& accēditur in eo ignis & egreditur ex eo fumus & lapides combusti p
ficiuntur in mari & natant super aquam.

Capitulo xii.

Egreditur nilus de terra æthiopia: & cadit in mare i alexandria

Egreditur geon de monte rasim quod est in india & cadit in mare orientale.

**Aduerte quod in fine istius libri capitulo ultimo nominatur constanti-
nopolis quæ tempore Aristotelis non erat ex quo potest colligi librū
istum non fuisse Aristotelis unde apocryphus uidetur.**

Explicunt Propositiones ex libro de proprietatibus elementorum

**Incipiunt propositiones ex primo libro de anima Aristotelis Annotatio
que lectionum ut expositio sancti Thomæ exigit posita est.**

Ex lectione prima & co. primo.

Onog honorabilium esse scientiam opinamur
Vna scientia est magis honorabilior altera: aut
quia secundum certitudinem: aut ex quod melio-
rum quidem & mirabiliorum est: & propter
utrāq; hæc anime scientiam rationabiliter utiq;
in primis ponimus.

Co.ii. Videtur ad uirtutem omnem cognitio
ipsius animæ proficere: & maxime ad natura-
lem scientiam:

Anima est tanquam principium animalium.

Co.iii. Inquirimus primo consyderare & cognoscere naturam ipsius ani-
mæ & sciam: postea quæcunq; accidunt circa ipsam **idest accidentia.**

Co.iiii. Omnino & penitus difficiliorum est: accipere aliquam scien-
tiam de anima.

Co.viii. Vniuersale aut nihil aut posterius est.

Co.xi. Non solum quod quid est cognoscere: utile est ad cognoscendū
causas accidentium in substantiis: sed econuerso accidentia conferunt
magnam partem ad cognoscendum quod quid est:

Omnis demonstrationis principium est quod quid est.

Secundum quæcunq; diffinitionem non contingit accidentia cognosce-
re: sed neq; coniecturari de ipsis facile.

Diffinitiones secundum quas non cognoscuntur accidentia sunt dialecti-
cæ & uanæ omnes:

Ex lectione.ii. & co.xii.

Videtur nihil sine corpore pati aut facere: ut irasci: confidere de syderare
& omnino sentire.

Maxime proprium animæ est intelligere: & non contingit sine corpore
hoc cē **idest intelligere.**

Co.xiii. Si aliquid operationum aut passionum ipsi animæ est propriū cōtingit utiq; eam separari: si uero nulla passio est propria ipsi animæ: nō erit separabilis.

Co.xiiii. Animæ passiones omnes sunt cum corpore: ut ita misericordia: mansuetudo: timor confidenda: & adhuc gaudere: amare: & odire: A duris aliquos quidem dominis & manifestis passionibus concidentibus nihil prouocari aut timere.

Nulla terrore imminente: in passionibus fiunt his timentes aliqui.

Co.xv. Passionum rationes in materia sunt & diffinitiones passionum huiusmodi sunt cum materia.

Physici est considerare de anima.

Co.xvi. Differenter diffinit physicus & dialecticus unamquamq; ipsarū passionum animæ.

Diffi. Iram diffinit dialecticus esse appetitum uindictæ aut huiusmodi aliquid physicus uero quod est accensio sanguinis circa corpus & horum quidem alius **scilicet physicus** assignat materiam: alius uero **id est dialecticus** formam & necesse est hanc formam si est esse in materia determinata.

Diffinitio quæ est circa materiam & formam ignorans est naturalis: quæ uero circa formam solum non est naturalis: quæ autem est ex utrisq; magis est naturalis.

Co.xvii. Non est aliquis qui circa passiones materiæ non separabiles: in quantum non separabiles sunt uersetur: nisi physicus.

De quibusdam passionibus quæ sunt in materia considerat artifex ut carpentarius aut medicus.

Mathematicus considerat passiones non separabiles: nō inquantum talis corporis: sed in abstractione.

Secundum quod passiones sunt omnino separatæ considerat primus philosophus.

Passiones animæ non sunt separabiles a physica materia animalium in quantum tales existunt ut furor & timor.

Ex lectione.iii & co.xviii.& co.xviii.

Animatum ab in animato in duobus maxime uidetur differre scilicet motu & sentire.

Commento.xx. Dicunt quidam & maxime & primo animam esse id quod est moueri.

Democritus quidem ignem aut calorem dicit esse animam.

Democritus & leucippus dixerunt spericam animam esse: propter id quod maxime posterius per omne corpus penetrare huius figure.

Co.xxi. Ixit democritus uiuendi esse terminum id est rationem respirationem: & uiuere quamdiu hoc possunt facere animalia.

Co. xxii. Pythagoras dixit cum democrito animam esse quæ sunt in ære decisiones alij uero **scilicet archelaus** non: sed has decisiones esse mouens.

In idem cum prædictis feruntur quicumq; dicunt animam esse aliquid se ipsum mouens.

Co. xxiii. Anaxagoras dixit animam est mouentem omnia: qui dixit q; omne mouet intellectus.

Anaxagoras non penitus dixit animam & intellectum esse idem sicut democritus qui simpliciter dicebat idem esse animam & intellectum.

Democritus non utitur intellectu tanquam potentia quadam quæ est circa ueritatem: sed idem dicit animam & intellectum.

Commento. xxiii. Anaxagoras etiam aliquando dixit animam intellectum esse idem.

Non uidetur secundum prudentiam dictus intellectus omnibus simpliciter in esse animalibus: sed neq; omnibus hominibus.

Ex lectione. iiii. & co. xxv.

Empedocles dicit ex elementis omnibus esse animam: & unumquodq; eorum dicit animam.

Terram terra cognoscimus & æthere æthera: & aquam aqua: & ignem igne: & concordiam concordia: & discordiam discordia.

Commento. xxvi. Eodem modo plato in timeo animam facit ex principiis:

Simile simili cognoscitur.

Co. xxvii. Iudicantur res aliæ quidem intellectu aliæ uero scientia: aliæ autem opinione: aliæ uero sensu.

Commento. xxviii. Quidam dicunt quod anima est numerus se ipsum mouens.

Ex lectione. v. & co. xxviii.

Ignis subtilissimus est ex maxime elementorum incorporeus: & adhuc mouetur quia mouet alia primo.

Co. xxx. Figurarum leuiter mobilissimam spericam esse dicit democritus huiusmodi autem esse intellectum & ignem.

Co. xxxi. Anaxagoras intellectum ponit principium maxie oïum rege: solisq; dicit ipsum eorum quæ sunt simplicem esse: & immixtum & purum.

Co. xxxii. Thales dixit aiam lapidem idest magnetē habere quoniam ferum mouet.

Diogenes dixit aerem omnium esse subtilissimum & principium & ideo animam esse aerem.

Heraclitus principium esse dixit uaporem ex quo alia constituit: & in corporalissimum & fluens semper & hunc esse animam.

Alcibiæon dicit animam immortalem esse propter hoc q; assimilatur im-

mortalibus: hoc autem in esse ei tanquam mota semper: semper enim moueri diuina omnia continue: lunamque solem astra: & totum cœlum: dixit.

Aquam quidam enunciauerunt animam esse ut hippos: & namque arguit sanguinem dicentes animam quoniam genitura: **id est semen** non est sanguis genituram autem esse primam animam dicebat.

Cretias dixit animam esse sanguinem ipsum sentire animam magis propriū opinās.

Omnia elementa præter terram iudicem acceperunt hanc autem nulli animam retulerunt nisi si aliquis dixerit animam esse ex omnibus elementis aut omnia.

Commento. xxxiii. Diffiniunt omnes physici animam tribus modis scilicet motu sensu & in corporeo: & horum unumquodque reducitur ad principia.

Co. xxxiiii. Anaxagoras solis dixit in passibilem intellectum & commune aliquid nulli aliorum habere.

Quomodo cognoscit intellectus & propter quam causam non dixit anaxagoras

Ex lectione. vi. & co. xxxvi.

Falsum est de substantia ipsius animæ esse motum: sicut dicunt dicentes animam esse se ipsum mouens aut possibile moueri.

Non necesse est mouens & ipsum moueri.

Co. xxxvii. Dupliciter mouetur omne: aut secundum alterum: aut secundum se ipsum: secundum alterum dicimus moueri quæcumque mouentur ex eo quod sunt in eo quod mouetur: ut nauis non similiter mouetur sicut nauis: nam hæc quidem secundum se ipsam mouetur illi uero ex eodem in eo quod mouetur.

Co. xxxviii. Quattuor sunt species motus scilicet loci mutatio: alteratio: augmentum & decrementum.

Omnes dicti motus in loco sunt.

Co. xxxviiii. Album & tricubitum mouentur secundum accidens: corpus enim cui in sunt mouetur: unde non est locus ipsis.

Co. xxxix. Quod mouetur natura mouetur uiolentia: & quod mouetur uiolentia mouetur natura.

Quod mouetur natura quiescit natura: & quod mouetur uiolentia quiescit uiolentia.

Motus & quietes animæ non erunt uiolenti.

Sursum mouetur ignis terra deorsum.

Commento. xli. Si anima mouetur secundum locum sequitur resurgere corpora mortua animalium.

Co. xlii. Non oportet quod a se ipso mouetur & secundum suam substantiam ab alio moueri: nisi secundum accidens.

EX.I.L. DE ANIMA

Co. xxxii. Omne quod mouetur exit ab eo a quo & secundum quod mouetur.

Ex lectione. vii. & co. xliiii.

Quidam animam dicunt mouere in quo est his motibus quibus ipsa mouetur: ut democritus:

Anima facit & quiescere corpus sicut & moueri.

Anima mouet animal non uiolenter: sed per uoluntatem & intellectum:

Comméto. xlv. Plato in timeo dicit animam mouere corpus in eo qd moueri ipsam: & corpus mouet pro id quod anima est complexa ad ipsū:

Vt uniuersum feratur secundum consonantes motus aspectum rectū deus reflexit in circulos: & diuidens ex uno in duos circulos dupliciter coordinatos: iterum unum diuisit in septem circulos tanquam esset animæ motus coelipotus. **hæc plato in timæo.**

Ex lectione. viii. & co. xlvj.

Plato non benedixit dicendū animam magnitudinem esse.

Commento. xlvii. Intellectus est unus & continuus: sicut intelligentia: & intelligentia est una sicut intelligibilia.

Intelligibilia eo quod consequenter se habent sunt unum: sicut numerus sed non sicut magnitudo.

Commento. xlviii. Intellectus impartibilis est:

Terminatur omnis operatio intellectus practicarum enim intelligentiarum aliqui termini: **id est finis** sunt: & intelligentiæ speculatiuæ rationibus terminantur: ratio autem omnis diffinitio aut demonstratio est:

Demonstrationes & ex principio sunt: & habent quodammodo finem syllogismum aut conclusionem:

Demonstrationes non reflectuntur.

Diffinitiones omnes finitæ sunt.

Non contingit multotiens intelligere idem.

Intelligentia assimilatur cuidam quieti magis quam motui: similiter & syllogismus.

Commento. xlviii. Beatum non est quod non est facile sed uiolentum. Melius est intellectui non cum corpore esse: quemadmodum cōsuetum est dici: & multis uidetur.

Commento. l. Anima est causa motus corporis.

Commento. lii. Vnumquodque corpus propriam habet speciem & formam.

Ex lectione nona & co. liiii.

Alia opinio est tradita de anima ab antiquis credibilis quidem multis animam esse harmoniam quandam.

Isti dicunt harmoniam esse temperamentum & compositionem contrariorum in compositis & mixtis.

Co.lv. Animam neq; compositionem neq; proportionem possibile ē ēē Harmoniæ non est mouere: animæ autem attribuunt hoc omnes.

Co.lvi. Congruit magis de sanitate differentiæ harmoniam & omnio de corpore is uirtutibus quam de anima:

Difficilæ erit dicere passiones & opera animæ harmoniam quādam

Com.lviii. Non eandem habet rationem **id est proportionē** comixtio elementorum secundū quod caro & scđm q; os:

Co.lx. Deficiente anima corrumpitur harmonia.

Ex lectiōe.x.& co.lxiii.

Intelligere forsitan est alterum ab operationibus coniuncti:

Com.lxiiii. Dicere nasci animam simile est ac si aliquis dicat eam texere uel ædificare.

Melius est non differentiæ animam misereri: aut discere: aut intelligere: sed hominem anima.

Cum dico hominem moueri anima: hoc dico non tanquam motu existente in illa sed aliquando quidem ad illam: aliquando uero ab illa: ut motus sensus ad illam reminiscencia uero ab illa.

Co.lxv. Senium non est in sustinendo aliquid animam sed in quo est aia Si accipiat senior oculum iuuenem: uidebit utiq; sicut iuuenis.

Co.lxvi. Intelligere corrumpitur alio quodam interius corrupto **scilicet organo**: ipsum autem impossibile est corrumpi.

Intelligere aut amare & odire non sunt animæ passiones sed habentis illam: secundum q; illam habet: quare & hoc corrupto neq; memoratur

neq; amat: non enim illius erant sed commositi: qđ quidē destructū est Intellectus diuinum aliquod & impassibile est.

Impossibile est moueri animam etiam a se ipsa.

Ex lectione.xi.& co.lxvii.

Irrationabile est differentiæ animam numerū esse mouentem se ipsum.

Non est possibile intelligere unitatem & impartibilem & indifferentem esse motam.

Dicunt. s. plantonici lineam motā planum facere: punctum aut lineam. Punctus est unitas positionem habens.

A numero si auferat quis numerū aut unitatem: reliquetur alius nūerus. Plantæ & animalium multa decisa uiuunt & uidentur eandem habere animam specie.

Commento. lxxviii. Non mouens & quod mouetur est anima: sed mouens solum:

Commento.lxx. Puncti solitari **id est unitates intellectæ** nulla erit differentia nisi positio.

Quorū est locus indiuisibilis & ipsa indiuisibilia sunt.

Co.lxxii. Nō oīa habent aīam corpora:

EX. I. L. DE ANIMA

Puncta in omnibus corporibus sunt & infinita sunt: quare aia non est numerus punctorum qui sunt corpore.

Impossibile est seperari puncta & absolui a corporibus:

Co. lxxii. Impossibile est duo corpora in eodem loco esse:

Co. lxxiii. Numerus mouens se ipsum non solum impossibile est esse definitionem animæ: sed & accidens.

Ex lectione. xii. & co. lxxviii.

Ossa nerui & pili nihil sentire videntur.

Co. lxxxii. Rationabilissimum dicimus esse intellectum: & nobilissimum & dominum secundum naturam.

Co. lxxxiii. Multa animalium intelligentiam non habent.

Co. lxxxv. Non oportet ex omnibus iudicare: si sufficiens est altera pars contrarietatis se ipsam diiudicare & oppositam.

Recto & ipsum & obliquum cognoscimus: iudex enim utrorumq; canon idest regula est.

Obliquum neq; est iudex sui ipsius: neq; recti.

Ex lectione. xiii. & co. lxxxviii.

Aer discerptus idest attractus est similis speciei cum alio aere:

Ex lectione. xiiii. & co. lxxxviii.

Cognoscere anime est & sentire & operari: & adhuc concupiscere & deliberare: & omnino appetitus.

Fit secundum locum motus ab anima in animalibus & adhuc augmentus: status & decrementum.

Co. lxxxix. Corpus non continet animam: sed uidetur magis contrarium animam continere corpus.

Egrediente anima corpus spirat & marcescit.

Co. lxxxixii. Quod unaquæq; partium animæ contineat aliquid corporis assimilatur impossibili qualem enim partem aut quomodo intellectus optinebit graue est fingere.

Co. lxxxixiii. Videntur platæ decise uiuere & animalium quædam incisorum: eandem habentia animam specie: & si non numero: & unaquæq; partium sensum habet & mouetur secundum locum in quodam tpe.

Co. lxxxixiiii. Si partes decise non permanent nullum in conueniens esse instrumenta enim non habent quibus saluent naturam.

Co. lxxxixv. Quæ est in plantis anima principia quoddam est: hac enim sola communicat & animalia & plantæ & ipsa quidem separatur a sensibili principio sensum autem nullum sine hac habet.

Propositiones ex secundo libro de anima

Ex lectione prima & co. secundo.

Scimus unū quoddā genus eorū quæ sunt substantiam.

Substantia: alia est sicut materia quæ secundū se nō est hoc ali-
quid: alia sicut forma & species secundū quā dicitur iam hoc ali-
quid: tertia quæ est ex his *id est compositum*.

Materia est potentia species autem *id est forma* endelechia. i. *actus*.

Actuū alius est sicut sciētia *id est actus primus* alius sicut cōsiderare *id est actus secundus*.

Co.iii. Substantiæ maxime esse uidentur corpora & horum physica: hæc enim artificialium *id est artificialium principia* sunt.

Physicorū corporū alia quidē habēt uitā: alia uero non habent.

Vitam dicimus habere id quod per se ipsum habet alimentum & augmē-
tum & decrementum.

Oē corpus physicū participans uitam substantia erit & substantia sic si-
cut composita.

Co.iiii. Non est eorum quæ in subiecto sunt corpus: sed magis sicut sub-
iectum & materia est.

Co.v. Proportionale est uigilātia ipsi cōsiderare: somnus autem ipsi habet
resciliet scientiam & non operari.

Prior generatione in eodem scientia est cōsideratione.

Co.vi. Diffi. Aia est primus actus corporis physici potētia uitā habētis &
tale est quodcūq; corpus organicū.

Organa plantarū partes sunt sed penitus simplices.

Foliū fructiferi coopimētū ē: fructifera aut fructus: radices uero ori aialis
similes sunt: utraq; enim trahūt alimentum.

Co.viii. Si diffinitionē cōem aie oportet dicere: erit utiq; actus primus
corporis organici physici.

Nō oportet q̄rere si unū est aia & corpus: sicut neq; cæra & figura: neq; oīo
uniuscuiusq; materia & id cuius est materia: unū enim & esse.

Cum ens & unū multipliciter dicantur *de ente in actu & de ente in potē-
tia* quod proprie est actus est.

Ex lectione secunda & co.viii.

Si dolabra esset corpus physicū esset dolabræ esse substantia ipsius & si
animatum esset anima: & diuisa hac non amplius erit dolabra & si
est: erit æquiuoce.

Aia nō est artificialis corporis qđ quid est esse & rō *id est forma*: sed physi-
ci corporis habētis in se ipso principiū motus & status.

Co.viii. Si esset oculis animal: anima ipsius essent uisus: hæc enim substā-
oculi est: oculis autem materia uisus est: quo deficiente nō est oculis:
nisi æquiuoce: sicut lapideus aut depictus.

Sicut se habet pars sēsus ad partē corporis sensitiui: ita totus sensus ad to-
tū corpus sensitiuū: in quantum huinsmodi.

EX.II. L.D. EANIMA

Co.x. Corpus potentia ens ut uiuat non est carens anima sed est quod est habens eam.

Semen & fructus sunt potentia huiusmodi corpus habens animam.

Sicut incisio est actus. **f. secundus** cultella & uisio oculi ita uigilantia est actus **scilicet secundus** animæ sensitivæ.

Sicut oculis est pupilla & uisus ita animal est & anima & corpus.

Co.xi. Quod non sit anima separabilis a corpore aut pars quædam ipsius: si partibilis apta nata est esse: non immanifestum est.

Aliquæ partes animæ sunt actus aliquæ partiū corporis.

Secundum quasdam partes nihil prohibet animam separari propter id quod nullius corporis sunt actus.

Figuraliter determinatum est & describitur anima.

Ex lectione.iii & co.xii.

Ex in certis certius fit quod certum & secundum rationem notius est:

Co.xiii. Animatum ab inanimato differt in uiuendo.

Multipliciter ipso uiuere dicto si unus modus horum insit in aliquo solo: ipsum uiuere dicimus: ut intellectus: & sensus: & motus: & status secundum locum: adhuc autem & motus secundum alimentum: & decrementum & augmentum.

Co.xiiii. Vegetabilia omnia uidentur uiuere & sunt in se ipsis habentia potentiam principium huiusmodi **uidelicet animam** per quod augmentum & decrementum insciunt secundum contrarios locos: nec sursum solum augentur nec deorsum: sed similiter in utroque.

Quæcunque aluntur uiuunt quosque possunt accipere alimentum.

Commento.xv. Separari principium augmenti & alimenti ab aliis principii uiuendi possibile est: alia autem ab hoc impossibile est in rebus mortalibus.

Co.xvi. Viuere propter hoc principium **uidelicet animam uegetabilem** in est omnibus uiuentibus.

Aliquid dicitur animal propter sensum primum: omnia enim quæ non mouentur neque mutantia locum: habentia autem sensum animalia dicimus: & non solum uiuere.

Sunt multa animalia manentia natura: & habent solum sensum.

Commento.xvii. Sensus tactus primo inest omnibus animalibus.

Sicut uegetatiuum potest separari a tactu & ab omni sensu sic & tactus ab aliis sensibus.

Vegetatiuum dicimus illam partem animæ quæ & uegetabilia participant.

Commento.xviii. Anima his distincta est. **f. uegetatiuo: sensitiuo: intellectiuo & motu.**

Ex lectione.iiii: & co.xx.

Actu anima una existit in utraque parte plantæ potentia autem plures.

In entomis decisis sensum utraq; partiū habet: & motū secundum locum
si aut sensum & phantasiā & appetitum.

Vbi sensus est ibi est & tristitia & lætitia: ubi autem hæc sunt: ex necessitate & desyderium est.

Co. xxi. & co. xxii. Intellectus uidetur genus alter: eē animæ *idest alterius naturæ* ab aliis partibus animæ & hoc contingere seperari *scilicet ab organa* sicut perpetuū a corruptibili: reliquæ autem partes animæ non sunt separabiles.

Co. xxii. Potentiæ animæ ratione altere sunt sensitiuo enim esse & opinatiuo alterū est: si sentire ab ipso opinari alterum est: similiter & aliorum unumquodq; *idest similiter est de aliis potentis.*

Co. xxiii. Quibusdam animalium omnes hæc potentiæ insunt: quibusdam uero quædam harum: alteris autem una solum: & hoc facit differentiam animalium.

Similiter alia quidem habent omnes sensus: alia uero quosdam: quædam uero unum maxime necessarium *uidelicet tactum.*

Co. xxiiii. Quo scimus dicitur dupliciter: quorum unum est scientia aliud anima: similiter quo sanamur aliud quidem sanitas est: aliud uero pars corporis: aut totum.

Scientia & sanitas actus est susceptiuorum: hæc quidem scientifici: illa uero sanabilis.

In patiente & dispositio actiuorum insunt actus.

Anima est quo uiuimus & sentimus & mouemur & intelligimus primū

Commento. xxy. Tripliciter dicitur substantia quarum hæc quidem species: illud uero materia: aliud ex utrisq;.

Materia est potentia: species autem actus: postea ex utrisq; animatum.

Non corpus est actus animæ sed ipsa corporis cuiusdam.

Commento. xxvi. Bene opinantur quibus uidetur qd anima neq; sine corpore sit neq; aliquod corpus sit.

Anima corpus non est: sed aliquid corporis.

Vnus quisq; actus in potentia existente & in propria materia aptus natus est fieri.

Ex lectione. v. & co. xxvii.

Potentiarum animæ quibusdam insunt omnes: aliis uero quædam harum quibusdam uero una sola.

Potētiæ animæ dicimus uegetatiuū: sensitiuum: appetitiuum: motiuum secundum locum: & intellectiuum.

Inest plantis uegatiuū solum.

Quibusdam inest uegetatiuum & sensitiuū: si aut sensitiuū & appetitiuū.

Desyderium: ira & uoluntas: appetitus sunt.

Animalia omnia habent unum sensum sed in tactum:

EX.III.DE ANIMA

qui sensus in est: huic & letitia & tristitia: & dulce & triste: quibus autem hæc insunt & concupiscentia inest.

Diffi. Concupiscentia delectabilis appetitus est.

Co.xxviii. Tactus est alimenti sensus. *lege alb' & Aver. & omnes*
Siccis humidis & calidis & frigidis aluntur omnia animalia: sed aliis sensibilibus secundum accidens:

Nihil in alimentum confert: sonus: neq; color: neq; odoratus:

Sapor est unū numero tangibile.

Diffi. Esuries idest concupiscentia calidi & sicci: sitis autem frigidi & humidi: sapor vero delectamentum horum est:

Co.xxviii. Quibusdam animalibus inest adhuc & secundum locum motuum: alteris vero & intellectuum & intellectus ut hominibus.

Co.xxx. Sicut figura non est præter triagulum & quæ consequenter sunt idest species alias figuræ: neq; anima præter prædictas partes.

Fiet in figuris una ratio communis quæ conuenit omnibus: propria autē nullius erit figure: similiter & in dictis animantibus.

Ridiculosum est quare unam rationem communem animabus & aliis naturalibus: quæ nullius eorum quæ sunt particularia sit ratio.

Co.xxxi. Semper quod prius est: est potentia in eo quod consequenter est in figuris & in animatis: ut in tetragono quidem trigonum est: & in sensitiuo uegetatiuum.

Ex lectione .vi.

Sine uegetatiuo sensitiuum non est: a sensitiuo autem separatur uegetatiuum in plantis.

Sine eo quod potest tangere aliorum sensuum: neq; unus est: tactus autem sine aliis est: multa enim animalium neq; uisum: neq; auditum habent neq; odoratus sensum:

Co.xxxii. Sensitiuorum: alia quidem habent secundum locum motuum: alia uero non habent.

Vltimū & minimū inter partes animæ est rōcinatio siue itellestiuum:

Quibus inest ratiocinatio corruptibiliū his & reliqua oīa: quibus aut illo rum unumquodq; non omnibus ratiocinatio inest.

Quibusdam neq; imaginatio inest: alia autem hac sola uiuunt.

Co.xxxiii. Potentiæ cognoscuntur per actus: actus per obiecta:

Priores potentiis actus & operationem secundum rationem sunt actibus autem priora obiecta.

Ex lectione .vii.

Co.xxxiiii. Vegetatiua aīa aliis potētis inest prius: & maxie cois potentia est animæ: secundum quam in est uiuere omnibus scilicet uiuentibus: cuius sunt opera idest actus generare & alimento uti.

Naturalissimū opū oībus uiuentibus est quæcūq; perfecta & nō orbata aut

Natissimū opū

generationē spontaneā nō habēt: facere similē sibi in spē quatenus ipso
semp diuino & immortalī esse participant: secundum q̄ possunt.

Oīa assimilari diuino & immortalī appetunt: & illius causā agūt quācūq̄
agunt secundum naturam.

Commento. xxxv. Finis est duplex, s. cuius & quo.

Nihil contingit corruptibilium: idem & unum numero permanere semper: sed per generationem permanet specie unum.

Commento. xxxvi. Anima uiuentis corporis causā & principium est ī triplici generā causā scilicet efficientis formalis & finalis.

Co. xxxvii. Causā ipsius esse omnibus forma est.

Viuerē uiuentibus est esse.

Causā & principium uiuentium est anima.

Eius quod est potentia ratio actus est.

Sicut intellectus in his: *s. quæ sunt per animā* gratia huius facit *id est materiam dīspōnit gratia formā* eodē modo & natura hoc enim *id est forma* est ipsius finis: & animalibus anima.

Oīa physica corpora aīe istrumēta sunt tanquā gratia aīe existentia.

Anima est principium motus localis: & alterationis: & augmenti & decrementi animalium.

Sensus est quādam alteratio.

Nihil decrementum patitur neq̄ augetur physice nisi alatur: & nihil alitur nisi communicet uita.

Ex lectione. viii. & co. xxxviii:

Non est idem omnibus sursum & deorsum: & uniuerso.

Sicut caput aīaliū: sic radices plantarū sūt ad eundē actum ordinatæ.

Congruit instrumenta dicere altera & eadem ex operibus.

Co. xxxviii. Causā alimenti & augmenti est anima.

Destruūt in aīalibus elemēta: nisi sit aliquid prohibens: hoc autē est aīa.

Co. xli. Ignis quodāmodo ē cōcā augmētī nō tñ simpliciter: sed magis aīa.

Ignis augetur in infinitū quousq̄ fuerit combustibile.

Natura cōstantiū omnium terminus positus est & ratio magnitudinis & augmenti.

Determinatio quātitatis in naturalibus ex magis est forma q̄ ex materia.

Ex lectione nona & co. xlii.

Ab eadē potentia aīe. s. uegetatiua: continetur nutritiua & generatiua.

Separatur ab aliis potentiis uegetatiua alimento.

Co. xlv. Instructor nō patitur a materia sed ab illo hāc: instructor autē mutatur solū in actum ex otio id est ex potentia.

In quantū alimentū est nō coctū: contrariū: contratio alitur: in quā autē ē coctum: simile simili alitur.

Co. xlii. Nihil alitur non participans uita.

Alimentum est aliquid animatum in potentia per se & non scdm accidēs

Co.xlvii. Alterum est alimento & augmentatio eſſe **id est ratio sed sub iecto sunt idem.**

Secundum quod animatum aliquod quantum est: alimentum augmētatiuum dicitur: secundum autē qd est hoc aliquid & substantia alimētū est

Alimentum saluat substantiam: & ipsa usq; ad hoc est quousq; alitur.

Alimentum est generationis factiuum non eius quod alitur: sed qualis ē id quod alitur iam enim est substantia.

Generat nihil se ipsum: sed saluat:

Co.xlviii. Potentia nutritiua est potentia possibilis saluare suscipiens ipsa secundum quod est huiusmodi.

Diffi. Alimentum est quod pręparat operationem nutritiuā: unde priuatum alimento non potest esse.

Co.xlviii. In nutritione tria sunt quod alitur: quo alitur: & alens: alens qd dem est prima anima **uidelicet uegetabilis:** quod alitur ē corpus habēs hanc: quo uero alitur alimentum.

A fine appellari omnia iustum est.

Finis animę uegetabilis est generasse tale quale ipsum est.

Prima anima est generatiua similis secundum speciem.

Co.i. Est duplex instrumentum quo alitur: coniunctum **scilicet calidum** & remotum **scilicet alimentum** sicut quod gubernatur manus & temo & hoc quidem **scilicet temo** est mouens & motū illud autē **scilicet manus** mouens solum.

Omne alimentum necessarium est posse decoqui:

Operatur decoctionem calidum.

Omne animatum habet calorem.

Ex leſione.x.& co.ii.

Sensus immoueri aliquid & pati accidit: est enim quędam alteratio:

Com.ii. Sensus ipsi non sentiuntur: nec sentiunt actu sine sensibilibus quę sunt extra.

Co.iii. Dupliciter dicitur sensus & sentire uno mō actu alio mō potētia.

Co.iiii. Motus est actus imperfectus.

Omnia quę **scilicet potentia** sunt patiuntur: & mouentur ab actiuo & ente in actu.

Quod patitur dum patitur dissimile est agenti: passum autem simile est.

Ex leſiōe.xi.& co.lv.

Duplex est potentia propinqua remota: propinqua: ut habēs habitum scientię est in potentia ad sciendum: remota ut puer qui nō habet habitū

Esse in actu dicitur dupliciter uno modo sicut habens habitum scientię & non considerans est in actu sciens alio modo: modo actu considerans: & proprię sciens dicitur.

Co. lvi. Qui reducitur scilicet de remota potentia in actum per doctrinam alteratus est: & multotiens ex contrario mutatus habitu: hic autem idest q de propinqua ex eo q habet sensum aut scientiam.

Co. lvii. Passio est duplex una est corruptio quædam facta a contrario: alia qua est magis salus quædam eius quod est in potentia ab eo quod est actu.

Co. lviii. Non bene habet dicere sapientem cum sapiat: alterari: sicut neq edificatorem cum edificat.

In actum ducens se ex habitu secundum intelligere & sapere: non accipit de nouo scientiam.

Duos esse modos alterationis dicimus: unus est in priuatiuas idest contrarias dispositiones mutatio: alius est mutatio in habitum & naturam.

Ex lectione. xii. & co. lviii.

Sensitui prima mutatio fit a generante: cum autem generatum est habet sentire: sicut qui didicit habet scientiam: quando autem sentit secundum actum similis: dicitur ipsi considerare.

Co. lx. Singularium secundum actum est sensus: scientia autem uniuersalium: quæ in ipsa quodammodo sunt anima.

Intelligere est in ipsa anima cum uelit sentire autem non est in ipsa ad hoc enim q aliquis sentiat necessarium est adesse sensibile.

Sensibilia de numero singularium sunt & exteriorum.

Non simpliciter est quod potentia dicitur sed aliud quidem est sicut si dicamus puerum posse militare idest potentia remota: aliud autem sicut in ætate existentem idest potentia propinqua.

Ex lectione. xiii. & co. lxi. & co. lxiii.

Duplex est sensibile: per se & per accidens: per se est duplex: aliud proprium uniuscuiusq sensus: aliud uero commune omnium.

Diffi. Proprium sensibile est quod non contingit altero sensu sentiri: & circa quod non contingit errare.

Vnus quisq sensus iudicat de propriis sensibilibus & non decipitur.

Comento. xxiii. Sensibilia communia sunt quinque scilicet motus quies numerus figura: magnitudo: & huiusmodi nullius sensus sunt propria: sed communia omnibus.

Comento. lxy. Secundum accidens dicitur sensibile: ut si album sit diaris: secundum accidens sentitur quoniam hoc accidit albo quod sentitur sit diaris per se.

Sensus nihil patitur a sensibilibus per accidens secundum q huiusmodi. Sensibile per se proprie sensibilia sunt: & ad quæ substantia apta nata uniuscuiusq sensus.

Sensus sunt quinque scilicet uisus auditus gustus tactus & odoratus.

Ex lectione. xiiii. & co. lxvi.

Color est uisibilis per se non autem ratione idest non ita quod uisibile pos-

tur in diffinitione eius: sed quoniam in se ipso habet cam eendi uisibile
Diffi. Co. lxxvii. Ois color est motiuus diaphani secundum actum & hoc
 est ipsius natura.

Color non est uisibilis sine lumine.

Diffi. Co. lxxviii. Diaphanum dico quod est uisibile non quidem secundum se: sed propter
 exaneneum colorem ut aer aqua & multa solida.

Aqua secundum quod aqua & aer secundum quod aer non sunt diaphana: sed quoniam
 niam est quedam eadem natura communis in his utrisque: & in perpetuo
 tuo superius corpore **est in coelo.**

Diffi. co. lxxviii. Lumen est actus diaphani secundum quod diaphanum.
 Diaphanum est in potentia secundum se respectu luminis & tenebrae.
 Lumen est ut color diaphani: secundum quod diaphanum est ab igne uel a corpore
 alio lucente.

Non possibile est duo corpora esse in eodem loco.

Commento. lxx. Lumen & tenebra sunt contraria.

Diffi. Tenebra est priuatio luminis ex diaphana.

Diffi. Lumen est praesentia lucis in diaphano.

Illuminatio non fit in tempore sed in instanti.

Ex lectione. xv. & co. lxxi.

Sine colore diaphanum est: & inuisibile autem: quia uix uidetur quod tenebrosum est.

Diaphanum tenebrosum quidem est: sed non cum est actu diaphanum: sed cum est potentia
 Eadem natura quandoque quidem tenebra quandoque autem lumen est.

Co. lxxii. Non omnia uidentur in lumine: sed solum uniuscuiusque corporis
 color proprius.

Quaedam lumine quidem non uidentur: in tenebra autem faciunt sensum: sed nullius
 eorum uidetur proprius color: ut quercus. putredines & quaedam alia.

Co. lxxiii. Sine lumine color uideri non potest.

Diffi. Hoc est in ipsi colori esse motiuum esse secundum diaphani.

Si quis ponat habens colorem supra ipsum uisum non uidebitur.

Color mouet diaphanum puta aerem ab hoc autem iam continuo existente mouetur
 uerum organum uisus.

Co. lxxiiii. Ab ipso qui uidetur colore impossibile est pati sensitium: unde a medio patitur.

Vacuo facto non aliquid certe: sed omnino nihil uidebitur.

Ignis uidetur & in tenebra & in lumine & ex necessitate: diaphanum enim
 ab hoc lucidum fit.

Co. lxxv. Nihil odorans & sonans tangens sensitium facit sensum: sed ab
 odore & sono media mouentur: de tactu autem & gustu habet: se similiter:
 licet non uideatur.

Co. lxxvi. Medium sono aer est odori autem medium in notatum est coloris enim quod

dam passio est ab aere & aqua :

Animalia aquatica habent odoris sensum :

Homo & pedibus ambulantium quaecumq; respirant : impossibilia sunt odorare nisi sint respirantia :

Ex lectione.xvi.& co.lxxvii:

Duplex est sonus alius quidem actu: alius autem potentia:

Aliqua non dicimus habere sonu: ut spongiam & lana: quaedam autem habent ut aes & quaecumq; plana & lenia: quoniam possunt sonare

Est ipsius medii & auditus facere sonum actu.

Co.lxxviii Impossibile est cum sit unum tantum fieri sonum: sed tria oportet esse. **scilicet uerberans: & quod uerberatur: & medium.**

Concava ex percussione faciunt multos ictus.

Co.lxxviii Auditur & in aere & in aqua: sed in aqua minus.

Non est sonus proprius aeri: neq; aquae.

Ad hoc quod generetur sonus in aere: oportet firmo corpore percussio fieri adinuicem & ad aerea: hoc autem fit si maneat percussus aer & non soluitur

Si uelociter & fortiter percutiatur aer: sonat:

Commento.lxxx Echo fit cum ab aere uno facto propter uas determinas & prohibens diffundi: iterum aer repellitur:

Videtur semper fieri echo: sed non certus: quia accidit in sono sicut in lumine.

Lumen semper repercutitur: neq; enim fieret penitus lumen si non esset ita sed tenebra semper esset extra lucum super quem cadit sol.

Ex lectione .xvii. & co. lxxxi.

Vacuū quidem aer existimatur recte dicitur proprium medium audiendi.

Co.lxxxii. Sonatium est illud quod motuum est unius aeris continuati a se usq; ad auditum:

Auditus connaturalis est aeri.

Co.lxxxiii Per se in sonabilis est aer: propter id quod facile cessibilis est: cum uero prohibetur defluere huius motus sonus est.

Aer connaturalis est in auribus edificatus propter id quod immobilis est quatenus certe sentiat omnes differentias sonorum.

In aqua audimus quando non ingreditur aqua ad ipsum connaturalem aerem: sed neq; in aurem propter reflexiones **scilicet factas ab aere connaturali** cum autem hoc accidit non auditur: & etiam si mirga **id est pellis circumdans aerem connaturalem** laboret

Co.lxxxiiii Signum bene audiendi aut non est sonare aurem sicut cornu si enim hoc accidit homini: non est boni auditus.

Semper quodam proprio motu aer mouetur in auribus talium **qui bus scilicet sonant aures** unde ab instrumento auditus sonus debet esse extraneus & non proprius.

EX .II.L. DE ANIMA

Co.lxxxv. Verberans & quod uerberatur sunt causa actiua soni modo autem alio & alio :

Non omne sonat quod uerberatur & uerberans : ut si obiiciatur acus a cui sed oportet : quod percutitur sic dispositum esse ut aer subito dissoluatur. & moueatur.

Sonus est motus possibilis moueri hoc modo quo saltantia a leuibus cum aliquis intulerit.

Co.lxxxvi. Sicut non uidentur colores sine lumine. sic neque sine sono acutum & graue.

Acutum mouet sensum in pauco tempore multum : graue autem in multo tempore paucum.

Ex lectione. xviii. & co. lxxxvii :

Diffi. Vox est sonus animatis : inanimatorum enim nullum uocat sed secundum similitudinem dicitur uocare ut tibia : & lyra.

Multa animalium uocem non habent : ut quæ sunt sine sanguine : & etiã quæ sanguinem habentium ut pisces : & hoc rationabiliter : si quidem aeris respirati motus sonus est.

Pisces qui dicuntur uocare sonant branchiis : aut quodã altero huiusmodi

Co.lxxxviii. Quoniam omne sonat uerberante aliquo : & aliquid : & in aliquo hoc autem est aer : rationabiliter utique uocabunt hæc sola quæ cumque aerem suscipiunt.

Aere respirato utitur natura ad duo opera scilicet ad calorem interiorem tanquam necessarium & ad uocem propter bene esse sicut & utitur lingua in gustum & loquutionem : quorum quidem gustus necessarius est : unde & in pluribus inest : locutio autem est propter bene esse.

Co.lxxxviiii. Organum respirationis : uocalis arteria est.

In pulmone plus habent de calore pedibus gradientia : aliis animalibus : unde indiget respiratione circa cor locus primus **idest pulmo.**

Diffi. & com. lxxxx. Vox est percussio respirati aeris ab anima ad uocalem arteriam.

Non omnis animalis sonus est uox sed oportet animatum esse uerberans & cum imaginatione aliqua :

Significatiuus quidam sonus est uox.

Pisces non habent uocem non enim habent guttur : & hanc partem non habent : quia non recipiunt aerem neque respirant.

Ex lectione. viii. & co. lxxxxi. & co. lxxxii.

De odore & odorabili minus bene deteriabile est dictis sensibilibus. scilicet sono ut uisibili : cã est quod sensum hunc non habemus certum : sed priore multis animalibus

præ Parue odorat homo & nihil odorat odorabilem sine lætitia & tristitia **i. sine aliqua excellentia.**

Co.lxxxiii. Gustum & tactum habemus certiore oibus aliis animalibus :

Hō est prudentissimum animalium:

Signum in genere hoīum ingeniosos esse est secundū sensus tactus duri enim carne in epti mēte sunt: molles aut carne bene apti.

Co.lxxxv. Sicut hūoꝝ hic qdē dulcis ille aut amarus: sic & odores sūt Dulcis odor catur a croco & melle acer uero a thio uel ab aleo & huiusmōi

Co.lxxxvi. Olfatus & cognoscitiuus odorabilis & non odorabilis Nō odorabile aliud est secundum quod omnino impossibile est habere odorē aliū uero pax & prauū habēs odorē similiter & nō gustabile dē.

Ex lectione .xx. & co.lxxxvii.

Olfatus immitatur per mediū ut aerem aut aquam.

Aquatica animalia odorem sentiunt: similiter & quæ cū sanguine sunt & sine sanguine: sicut & quæ in aere.

Co.lxxxviii. Non respirans: sed aspirans aut retinens spiritum non odorat: neq; a lōge: neq; prope: neq; si in nasum inter ponatur odora- bile: odorabit.

Sensibile positum supra sensum insensibile est.

Sine respiratione non sentire proprium est hominum.

Co.lxxxviii. Olfatus est sensus odorabilis mali odoramenti & boni odoramenti

Corrumpitur olfatus a fortibus odoribus ut sulfuris ex quibus homo cor- rumpitur: & horum etiam olfatum necessariū ē habere nō respirātia

Co.c. Respirantia nō odorāt in aqua: eo q̄ odoratiuum opculū habet.

Odor fundatur in sicco: sicut gustus in humido.

Ex lectione .xxi. & co.ci.

Gustabile est quoddam tangibile & hæc est causa quare non est sensibile per medium quod sit corpus extraneum:

Sapor quod gustabile est radicatur in humido sicut in materia

Si in aqua essemus sentiremus utiq; appositū dulce: sed non esset tūc no- bis sensus per mediū sed in eo quod miscetur sapor ille humido: sicut in potu accidit

Commento.cii. Nihil facit saporis sui sensum sine humiditate: sed habet actu aut potentia humiditatem

Co.ciii. Tenebra inuisibilis est iudicat autem & ipsum uisus & similiter auditus soni & silentii est iudicatiuus

Impossibile i oibus dicitur: aut quia qd natum est habere non habet: aut quia prae habet:

Patabile est commune tactus & gustus.

Co.ciiii. Quoniam gustabile & humidū: necesse est sensitium ipsius neq; humidum esse actu: neq; impossibile fieri humidum.

Sicca lingua existens: non potest sentire: neq; multū humida.

Laborantibus amara omnia uidentur: propter id quod lingua plena hu-

inmodi humiditate sentiunt

Co.cv. Species saporum simplices contrariæ sunt: ut dulce & amare: hæc autem habitæ sunt cum dulci quidem pingue: cum amaro autem sal: sum: media autem horum acre austerum & pōticum: & acutum: fere enim omnes hæc uidentur esse saporum differentie.

Ex lectione.xxii.& co.cvi.

Si tactus non est unus sensus sed plures necessarium est tangibilia sensibilia plura esse.

Co.cvi. Omnis sensus unius contrarietatis esse uidetur: ut uisus albi & nigri auditus graui & acuti: gustus amari & dulcis.

In tangibili multæ sunt contrarietates: calidū frigidū: humidū: siccū: durum: molle: & aliorum quæcunq; sunt huiusmodi.

Co.cviii. Contrarietatum quæ sunt circa audibilia & circa uisibilia est unum subiectum ut auditui sonus: uisui color: tactui autem sic non est manifestum est.

Co.cxi. Ex aere aut aqua impossibile est constare animatum corpus: oportet enim firmū esse: relinquitur autem mixtū ex terra & ex his esse: ut requirit caro & proportionale.

Neceffe est carnem esse quid mediū tactui adunatum: per quod fiant sensus tactus cum sint plures.

Co.cxii. Plures sensus sunt tactus:

Lingua omnia sensibilia sentit secundum eandem partem: & saporem:

Tactus & gustus sunt duo sensus: quia non conuertuntur.

Ex lectione.xxiii.& co.cxiii.

Profundū est tertia dimensio corporis.

Quorum corporum medium est aliquod corpus: non contingit ipsa se adinuicem tangere.

Humidum non contingit esse sine corpore.

Impossibile est aliud corpus tangere immediate aliud corpus in aqua: eodem modo ē & in aere.

Durum & molle per media extrinseca sentimus sicut & sonabile & uisibile & est odorabile:

Co.cxiiii. Omnia sentimus per medium **scilicet extrinsecum** sed i gustu & tactu latet nos.

Co.xcv. Differt tangibile a sonatiuis & uisibilibus quoniam illa sentimus ex eo quod medium mouet aliquid nostrum: tangibilia autem non a medio: sed simul cum medio: sicut per clipeum percussus: non enim clipeus percussus prius percussit: sed simul accidit utrunq; percuti

Co.cxvi. Animalia sensibilia apposita supra sensum non sentiunt: supra carnem autem posita sentiunt quare medium tactu i caro:

Co.cxvii. Tangibiles qualitates sunt differentie corporis secundū qd corpus

Dico differētiās qbus elemēta distingūtur calidū: frigidū hūidū & siccū

Co.cxviii. Calidū frigidū aut durū est molle nō sentimus: sed excellētiās
eorū tāq̃ sēsū ī medietate qdā, existente eius q̃ ī sensibilibus ē p̃rietatis:
Mediū est discretium ultimog.

Co.cxviii. Sicut sensus debens sentire album & nigrum neutrum ipso
rum est actu potentia uero est sic & in aliis sensibus: & in tactu uideli-
cet calidum: neq; frigidum.

Co.cxx. Intāgibile dicitur dupliciter aut quod habet paruam qualitatem
tangibiliū: aut excellentiam: sicut corruptiuam.

Ex lectione .xxviii. & co.cxxii.

Oportet de oī sēsū uniuersaliter accipere quoniam sensus est susceptiuus
speciez sine materia: ut cāra anuli sine ferro & auro recipit figuram.

Sensus uniuscuiusq; ab habente colorē: aut humorē: aut sonū patitur: sed
non in quantum unumquodq; illorum dicitur sed in quantum huius
modi **est coloratum** & secundum formam:

Co.cxxii. Sensituum primum **est organum** est illud in quo est huius
modi potentia **est sensus**

Organum & potentia sunt idem subiecto sed esse **est ratio** est alterum.

Comento.cxxiii. Sensibilium excellentiā corrūpunt sensitua **organa**

Co.cxxv. Non habens olfactū impossibile est pati ab odore: & eadem ra-
tio est in aliis sensibus.

Co.cxxvi. Neq; lumen neq; tenebra: neq; sonus: neq; sapor: aliquid facit in
corpora insensibilia nisi per accitens: sed tangibilia & humores faciūt

Propositiones ex tertio libro de anima Aristotelis

Ex lectione.cxxviii. & co.i.

On ē alius sēsus p̃ter quī q̃ dico aut hos uisum auditum olfactū
gustum: & tactum.

Necesse est si deficit aliquis sensus: & organū nobis deficere:

Co.cxxx. Organa sēsiedi solū sūt ex duobz simpliciu corporibz. s. ex aere & aq̃

Pupilla aq̃ auditus uero aeris: olfactus aut horū alterius est.

Nihil sine calore sensituiū est.

Co.cxxxi. Oēs sēsus habētur nō ab aialibus p̃fectis neq; orbatis sed p̃fcis.

Talpa sub pelle est habens oculos.

Co.cxxxiii. Nō p̃t ēē aliqd' p̃priu organū sensus sēsitiuū cōiū sēsibiliū

q̃ sentimus unoquoq; sensu per se & non per accidens.

Sēsibilia cōia sunt quinq; .s. motus: status: figura: magnitudo: numerus

& hēc oīa quādam immutatione sentimus.

Figura quādam magnitudo est.

Quiescens cognoscitur in eo quod non mouetur: numerus uero negatio

ne continui.

Per se unusquisque sensus cognoscit unum

Co.cxxxiii. Sentimus filium sophroni non quia filius sophroni: sed quoniam albus huic enim accidit esse sophroni filius.

Comuniū sensibiliū habemus sensum cōmunem nō secūdu accidens: Sensus sentiunt propria sensibilia adinuicem secūdu accidens.

Ex lectione.ii.& co.cxxxviii.

Videns tanquam coloratum est

Vnūquodque sensitivū est susceptivū sensibilis sine materia.

Abeūtibz sensibilibz insunt nobis sensus & phātasiz quibz sentimus Actus sensibilis & actus sentientis idem est & unus: esse autem ipsorum non idem: & dico actum sensibilis: ut sonus secundum actum qui est sonatio: & actum auditus: ut auditum secundum actum qui est auditio.

Co.cvi. Motus & actio & passio sunt in eo quod agitur.

Actiui & passiui actus in patiente fit: unde non necesse est omne mouens moueri.

Com.cxi. Sicut actio & passio in patiente sed non in agente est: sic & sensibilis actus & sensitivus in sensitivo est.

Com.cxli. Necesse est sonum secundum actum **idest sonationem** & auditum secundum actum **idest auditionem** simul saluari: & simul corrumpi: secundum potentiam autem non est necesse.

Co.cxlii. Philosophi priores non benedicebant: nihil opinantes neque album: neque nigrum sine visu esse: neque humorem sine gustu: de sensu quidem & sensibili secundum actum accidit quod ab eis dictum est: sed secundum potentiam non accidit.

Co.cxliii. Sensus proportio quædam est.

Sensibilia excellentia corrumpunt sensum.

Ex lectione.iii.& co.cxliiii.

Vnus quisque sensus est cognoscitivus subiecti sibi sensibilis: qui est insensitivus in quantum sensitivum:

Sicut aliquis dicit sic intelligit & sentit.

Nō est possibile diversis potentiis iudicare diversa.

Antiqui idē dixerunt esse sapere & sentire. **Co.c.**

Ex lectione.iiii.& co.cl.

Talis ē intellectus ī terrēis hoībz q̄lē ducit ī die pater uiroz deozq; **hæc homerus.**

Co.cl. Deceptio & ignorantia magis propria est aīalibz quā scientia: & pluri tempore in hac permanet anima.

Deceptio & scientia contrariorum eadem est.

Co.clv. Nō est idē sapere & sentire: sentire enim in est oībz aīalibz: sapere autem in paucis animalium est.

Intelligere non est idem q̄ sentire.

Intelligere contingit recte & non recte: recte quidem secundum prudentiam & scientiam aut secundum opinionē ueram non recte autem secundum contraria horum.

Sensus propriorum sensibilium semper est uerus & inest omnibus animalibus intelligere autem contingit falso & nulli inest cui nō inest ratio.

Co.cliii. Phantasia est alterum a sensu & ab intellectu: & hæc non fit sine sensu & sicut hæc non est opinio.

Non ē eadem phantasia & opinio.

Passio phantasie in nobis est cum uolumus: opinari autem non in nobis est necesse est enim falsum aut uerum dicere.

Ex lectione.v. & co.clv.

Phantasia est secundum quam phantasma aliquod in nobis fieri dicimus: Potentiæ uel habitus quibus discernimus uerum aut falsum huiusmodi sunt scilicet sensus: opinio scientia: & intellectus.

Co.clii. Phantasia non est sensus neq̄ in actu neq̄ in potentia.

Sensus secundum potentiam semper adest uiuentibus & non orbatis phantasia autem non.

Sensus secundum actum inest omnibus bestiis phantasia autem non: ut formicæ aut api aut uermi.

Sensus secundum actum ueri sunt semper phantasie autem plures falsæ.

Co.clvii. Phantasia non semper est uera dominantium: neq̄ una erit: ut scientia & intellectus est enim & phantasia & falsa.

Opinioni inheret fides non enim contingit opinantem de quibus ei uidetur non credere.

Bestiis nulli inest fides phantasia autem multis.

Opinionem sequitur fides: fidem suam esse: suasionem autem ratio.

Bestiis nullis inest ratio.

Ex lectione.vi. & co.clx.

Phantasia est quidam motus & non sine sensu fit: & est in his tantum quæ sentiunt & quorum est sensus:

Contingit motum fieri ab actu sensus & hūc similem necesse est esse se sui

Comento.clxi. Multa secundum phantasiam contingit facere & pati habens ipsam:

Contingit phantasiam esse ueram & falsam.

Propriorum sensibilium sensus est uerus: aut quā paucissimū habēs falsū

Co.clxii. Diffi. Phantasia est motus a sensu secundum actum factus.

Com.clxiii. Quoniam uisus maxime sensus est: nomen a luce accepit phantasia: quoniam sine luce nō est uidere.

Quoniam immanent **id est perseverant** phantasie & similes sunt sensibus: multa secundum ipsas operantur animalia: alia quidem quia nō

EX. III. DE ANIMA

habent intellectum ut bestiae: alia uero ex uelamento intellectus aut passione aut egritudine aut somno: ut homines.

Ex lectione. vii. & co. i.

Intellectus est pars animae qua cognoscit anima & sapit.

Co. ii. Quia intelligere est sicut sentire: intelligere pati aliquid utique erit ab intelligibili: aut aliquid huius alterum **idest simile passioni** habere: & impassibilem oportet esse **scilicet passione propria dicta sicut sensus.**

Co. iii. Similiter se habere sicut sensitivum ad sensibilia: sic intellectivum ad intelligibilia **quia scilicet utrumque est in potentia ad obiectum suum.**

Co. iiiii. Necesse est quoniam omnia intellectus intelligit immixtum esse hoc autem est ut cognoscat: **intus** apparens enim prohibebit extraneum & obstruet.

Commento. .v. Intellectus nullam habet naturam nisi istam quod est **possibilis.**

Intellectus quo opinatur & intelligit anima nihil est actu eorum quae sunt intelligibilia ante intelligere.

Co. vi. Non miseri est rationabile intellectum corpori: qualis enim utique fiet intellectus aut calidum aut frigidum: si organum aliquod erit intellectivo: sicut & sensitivo: **nunc autem nullum est.**

Benedicentes sunt antiqui animam esse locum specierum: nisi quod non tota **est locus** sed intellectiva: neque actu sed potentia habet species.

Co. vii. Non similis est impassibilitas sensitivi & intellectivi: sensus enim non potest sentire ex ualde sensibili: sed intellectus cum intelligit aliquid ualde intelligibile: non minus intelligit in finem: sed & magis.

Sensitivum non sine corpore est: intellectus autem separatus est.

Ex lectione. viii. & co. viii.

Quod intellectus **idest possibilis** fiat actu singula: tunc accidit cum possit operari per se ipsum: & est quidem tunc potentia quodammodo non tamen similiter & ante adiscere & inuenire: & ipse **factus in actu** se ipsum tunc potest intelligere.

Co. viiii. & co. x. Quoniam aliud est magnitudo & magnitudini esse: & aequum & aequum esse & sic in multis aliis non autem in omnibus quibusdam enim idem est caro & carni esse: **tho.** accipit nomen carni nomine substantiae separate nobis ignote sensitivo calidum & frigidum iudicat anima & alia quorum ratio idest proportio est quaedam caro potentia intellectiva iudicat: aut separata & omnino diuersa aut eadem sicut circumflexa se habet ad se ipsam: cum extensa fuerit carni esse discernit.

Co. xi. Sicut res sunt separabiles a materia: sic & quae sunt circa intellectum.

Ex lectione. viiii. & co. xiiii.

Potentia quodammodo est intelligibilia intellectus: sed actu nihil est eorum ante quam intelligat: oportet enim sic esse in intellectu: sicut in tabula rasa in qua nihil est actu scriptum.

Co. xv. Intellectus scilicet possibilibus intelligibilis est sicut intelligibilia nō scilicet per essentiam suam sed per speciem.

In his quæ sunt sine materia idem est intelligens & quod intelligitur: scientia enim & scibile idem sunt.

Co. xvi. In habētibus materiā potētia solū unūquodq; est **scilicet de numero** intelligibiliū: quare illis nō inerit intellectus: sine materia. n. potētia est intellectus talium.

Ex lectione .x. & co. xvii. & co. viii.

Sicut in omni natura est aliquid hoc quidem quæ scilicet quandoque est in potentia & quandoque in actu materia unicuique generi quæ est est potentia oīa illa alterum aut est cā & factiuū quod in faciēdo oīa ut ars ad materiam se habet necesse est & in aīa has esse differentias: ē enī intellectus possibilis in quo omnia fieri possunt agens uero in omnia facere sicut habitus quidam & sicut lumen.

Co. xviii. Lumē facit quodammodo potentia existētes colores actu colores

Co. xviii. Intellectus agēs sepabiles ē & impassibilis & imixtus īpā actu ens Semp̄ onorabilius est agens patienti & principiū scilicet actiuū materia Idem est secundum actum scientia: rei scitæ.

Co. xx. Scientia q̄ est secundum potentiam tempore prior in uno est universaliter autem neq; tempore prior est.

Intellectus i actu nō aliquando qdē intelligit aliquādo uero nō itelligit. Separatus est solū hoc quidē uere est: & hoc solū immortale & perpetuū. Nō reminiscimur. **scilicet post mortē** quia intellectus quidem impassibilis est passiuus uero intellectus scilicet uirtus sensitiua corruptibilis est: & sine hoc non intelligit intellectus.

Ex lectione .xi. xxi.

Indiuisibiliū intelligētia in hīs est circa quæ nō est falsum: in quibus aut & falsū & uerum est compositio quædam intellectū ē. i. reg. itelligat.

Co. xxii. Falsum in compositione & diuisione semper est.

Vnum facies unumquodq; idest compositiones ppositiōes est intellectus

Co. xxiii. Indiuisibile quoniā dicitur dupliciter & potentia & actu: nihil p hiber intellectum intelligere indiuisibile cū longitudinē intelligat: in diuisibile enim actualiter intelligitur in tempore indiuisibili.

Co. xxiiii. Indiuisibile specie intelligit intellectus in tpe indiuisibili

Co. xxv. Pūctū & oīs diuisio & sic indiuisibile: mōstratur sicut priuatio: Si alicui intellectui non inest contrarium ad cognitionem alterius: ipsa se ipsum cognoscitur scilicet primo & per se & actu est scilicet semper & separabile scilicet omnino a materia.

Co. xxvi. Intelligētia qua dicit intellectus aliquid de aliquo sicut affirmatio est uera oīs uel falsa: intellectus autem nō oīs: sed qui est ipsius qd quid est uerus est semper sicut uidere proprii obiecti uerq; est.

EX. LIII. DE ANIMA

Sunt ex actu ente omnia quæ sunt.

Ex lectione. xvij. & co. xxvii. & co. xxviii.

Sensibile ex potentia existente sensitivo actu est faciens sensitivum
Non patitur neq; alteratur sensitivum a sensibili: unde alia est hæc species
motus **scilicet a motu physico** motus enim **scilicet physicus** in perfecti
est: est actus: simpliciter autem est actus alter scilicet a physico qui est p
fecti ut scilicet est sentire:

Sentire solum simile est ipsi dicere solum & intelligere.

Co. xxviii. Delectari & tritari est agere sensitiva: meditare idest sēsu com
muni ad bonum aut malum in quantum talia:

Non alterū est. **scilicet** appetitum & fugitium abinvicem: neq; a sensi
tivo: sed esse **idest ratio** aliud est.

Commento. xxx. Intellective animæ phantasmata ad intellectum sūt
ut sensibilia sunt ad sensum.

Nequaquam sine phantasmate intelligit anima.

Co. xxxiii. Intellectum species intelligit in phantasmatibus: & aliquando
quæ sunt in anima phantasmatibus aut intellectibus tanquam ni
dens ratiocinatur.

Co. xxxvi. Mathematica non separata **scilicet secundum esse**: tanquā si se
parata sint intelligit intellectus:

Omnino intellectus in actu est res secundum acta intellecta.

Vtrum contingat aliquod separatorum intelligere intellectum existen
tem non separatum a magnitudine: aut nō considerandū est posterius

Ex lectione. xliij. & co. xxxvii.

Omnia quæ sunt quodammodo est anima.

Omnia quæ sunt aut sensibilia sunt aut intelligibilia:

Scientia est scibilia quodammodo: sensus autem sensibilia:

Co. xxxviii. Secatur scientia & sensus in res **idest in actum & potentiam**
quemadmodum & res quæ quidem potentia est scientia in ea quæ sūt
potentia **scilicet scibilia** quæ uero actu in ea quæ sunt actu.

Iplas res non est anima non enim lapis in anima est: sed species:

Anima sicut manus est: manus enim est organum organorum: & intelle
ctus species: specierum: & sensus species specierum sensibilibum.

Co. xxxviii. Quoniam res nulla a nobis intellecta est pter sensibiles ma
gnitudines: ob hoc non sentiens nihil utiq; adiscet neq; intelliget: sed
cum speculatur necesse est utiq; aliquod phantasma speculari.

Phantasmata sensibilia sunt præter q̃ sunt sine materia.

Primi intellectus non phantasmata sunt sed nō sunt sine phantasmatibus

Ex lectione. xliij. & co. xlii.

In rationatiua parte uoluntas fit: in irrationabili autem fit concupiscen
tia & ira **idest irascibilis.**

Co. xliiii Semper propter aliquid motus secundum locum aut phantasia aut cum appetitu est: nihil enim non appetens aut fugiens mouetur secundum locum: nihil uiolentia.

Co. xxxv Natura non facit frustra aliquid: neque deficit in necessariis: nisi in orbatis & imperfectis.

Aialia imobilia perfecta & non orbata sunt: signum autem est quia generatiua scilicet similis sibi sunt & augmentum habent & decrementum.

Commento. xli. Rationatiua pars & uocatus intellectus non mouens secundum locum.

Speculatiuus intellectus nihil speculatur agibile: neque didicit aliquid de fugibili aut persequibili.

Semper motus aut fugientis aut persequentis aliquid est.

Co. xxxvii Percipiente intellectu practico & dicente fugere aliquid aut persequi non mouetur homo: sed secundum concupiscentiam agit ut in continens.

Co. xlviii. Appetitus motus localis dominus non est: abstinētes enim appetentes & concupiscentes non operantur ea quorum habent appetitum sed sequuntur intellectum.

Ex lectione. xv. & co. xlviii.

Multi praeter scientiam sequuntur phantasias.

Com. xlviii Intellectus qui propter aliquid ratiocinatur: & qui practicus est. differt a speculatio sine.

Appetitus propter aliquid omnis est.

Cuius est appetitus idest appetibile principium est practici intellectus: ultimum autem **.i. in consideratione** intellectus practici principium actionis est.

Rationabiliter haec duo uidentur mouentia: appetitus scilicet intelligentia practica appetibile enim mouet per hoc & intelligentia **.i. practica.**

Co. i. Phantasia cum mouet non mouet sine appetitu.

Vnum scilicet **uniuersalissimum** est mouens quod est appetibile.

Appetitus & intellectus mouent secundum communem aliquam speciem scilicet appetibile.

Intellectus non est mouens sine appetitu: uoluntas enim appetitus est.

Cum aliquis secundum rationem mouetur: secundum uoluntatem mouetur: appetitus autem mouet praeter rationem concupiscentia enim appetitus quidam est.

Co. li. Intellectus omnis principiorum rectus est appetitus autem & phantasia recta & non recta.

Semper mouet appetibile & hoc scilicet appetibile est bonum uel apparens bonum: non autem omne bonum est appetibile mouens: sed actuale idest agibile bonum: actuale uero bonum est contingens aliter se habere unde bonum in sua uniuersalitate non mouet.

Co. liii. Appetitus sunt contrarii adinuicem: hoc autem fit cum ratio &

EX .II.L. DE ANIMA

cōcupiscentiæ cōtraria fuerint: intellectus enim propter futurum retrahere iubet: concupiscentia autem propter ipsum iam præsens incitat uidetur enim concupiscenti quod in præsente delectabile est simpliciter bonū propter id quod non uidetur quod futurum est.

Co. liiii. Specie est unum mouens quod est appetibile: aut appetituum: numero autem plura mouentia.

Primum mouens omnium est appetibile: hoc enim mouet cum non mouetur: eo quod sit intellectum aut imaginatum.

Tria sunt in motu: unum quidem mouens: secundum autem quo mouetur tertium autem quod mouetur:

Mouens est duplex aliud quidē immobile: aliud quod mouetur.

Mouens immobile in motu animalis est actuale bonum mouens autem quod mouetur est appetitus: mouetur enim omne quod appetit: & appetitus id est appetere actus & quidam motus: est scilicet perfecti: quod autem mouetur animal est quo uero mouet organo appetitus iam hoc corporeum est.

Co. ly. Omnia animalia pulsu & tractu mouentur propter quod oportet sicut in circulo manere: aliquid in animali & hinc incipere motum:

Ex lectione .xvi. & co. lvi.

In quantum appetituum est animal: sic sui ipsius est motuum.

Appetituum non est sine phantasia.

Phantasia omnis rationalis aut sensibilis est.

Animalibus quibus tactus solum in est sensus sicut mouentur in determinate: sic concupiscentia & phantasia indeterminate sunt.

Co. lvii. Sensibilis phantasia aliis animalibus in est deliberata autem in rationalibus: utrum enim agat hoc aut hoc rationis est opus.

Ratio deliberans potest unum ex pluribus phantasmatibus facere:

Debilitatiuum non habet appetitus inferior propter phantasiā sensibilem

Vincit appetitus inferior aliquando: & mouet deliberationem aliquando autem mouet sicut sp̄ra scilicet superior inferiorem appetitus superior appetitum inferiorem.

Natura semper quæ sursum est sp̄ra principalior est & mouet inferiorem ut tribus rationibus moueatur.

Co. lviii. Scientifica uirtus id est ratio speculatiua non mouet scilicet ad operationem sed manet.

Ratio practica autem est uniuersalis alia particularis: uniuersalis quidem dicit quod oportet talem tale agere: particularis autem quod hoc tale ego talis: & particularis mouet: non quæ uniuersalis: aut utraq; sed uniuersalis quidem quiescens magis particularis autem non

Ex lectione .xvii. & co. lviii.

Vegetabilem animam necesse est habere omne quod uiuit & animam

licet uegetabilem habet a generatione usq; ad corruptionem:

Necesse est omne quod generatur augmentum habere & statum & decrementum: hoc autem sine alimento impossibile est esse.

Co. ix. Sensum non necesse est esse in omnibus uiuentibus:

Propter aliquid omnia quæ sunt natura subsistunt: aut concidentia sunt eorum quæ sunt propter aliquid.

Finis est opus naturæ.

Co. lxii. Nullum habet animam corpus manens sine sensu

Com. lxiii. Animal est corpus animatum.

Omne corpus **scilicet generabile & corruptibile** tangibile est tangibile dico quod est sensibile tactu.

Gustus est sicut tactus quidam:

Corpus simplex tactum non habet:

Com. lxiiii. Sonus & color & odor non alunt: neq; faciunt augmentum neq; decrementum.

Gustus & tactus necessarii sunt animali: alii autem sensus sunt propter bonum & generi animalium non cuiq; sed quibusdam: ut processiuo necesse est in esse.

Ex lectione. xviii. & co. lxvi

Impossibile est esse simplex animalis corpus.

Ossibus & capillis & huiusmodi partibus non sentimus quia terreæ sunt & plātæ nullum habent sensum quia terreæ sunt.

Sine tactu neq; unum possibile est alium sensum esse.

Sensus tactus nō est neq; terræ neq; elementorum ullius.

Commento. lxvii. Necesse est solo priuatiua sensu tactus animalia mori.

Alia sensibilia excellentiis suis non corrumpunt animal: sed solum sensus nihil secundum accidens: puta si simul cum sono depulsio fiat & ictus quæ tactui corrumpunt.

Co. lxviii. Tangibilia excellentia non solum corrumpunt sensum sed & animal: quia necesse est animal solum habere tactum.

Alios sensus a tactu habet animal non propter esse: sed propter bene esse ut uisum quia in aere & aqua uiuit ut uideat: & omnino quia in diaphano: gustum habet propter delectabile & triste: ut sentiat quod in alimento est & concupiscat & moueatur: auditum autem ut significetur aliquid ipsi: liguum autem habet quatenus significet aliqd alteri.

Explicuntur propositiones ex tertio libro de anima Aristotelis

Incipiunt propositiones ex libro de sensu & sensato & lectiones sunt notatæ secundum expositionem sancti thomæ.

EX. I. DE SEN. & SEN.

Ex lectione prima.

Communia corporis & animæ sunt sensus & memoria: ita
idest irascibilis & desiderium **idest concupiscibilis** & om
nino appetitus: & cum his gaudium & tristitia.
Phyfici est de sanitate & infirmitate prima inuenire prin
cipia: neq; enim sanitatem neq; infirmitatem possibile est
fieri carentibus uita.

Plurimi phyficorum & medicorum qui magis philosophicæ artem pro
sequuntur: ii quidem **scilicet physica** finiunt ad ea quæ de medicina: ii
uero **scilicet medica** ex hiis quæ de natura incipiunt quæ de medicina:
Quoniam sensus per corpus ist animæ manifestum est & per sermonem
idest rationem & absq; sermone.

Ex lectione. ii.

Vnumquodq; animal secundum quod animal necesse est habere sensum p
sensum enim animal esse & non esse animal determinatumus.

Propriæ sensus tactus & gustus in sequitur omnia animalia necessario.

Delectabile & tristabile circa escam discernitur gustu: ut hoc quidem ani
mal fugiat hoc autem prosequatur

Sapor ē nutritiæ animæ passio quia **uidelicet apprehenditur gustu ordi
nato ad nutritionem.**

Sensus qui animalibus ad exteriora proficiscentibus insunt sunt ordora
tus auditus & uisus: & omnibus animalibus causa salutis insunt.

Horum sensuum ad ipsam uitam & ad notitiam melior est uisus secun
dum se: multas enim differentias & multimodas anuntiat uisus poteri
tia quia omnia corpora colore participant.

Communia sensibilia magis per uisum sentiuntur dico autem cōmunia
magnitudinem motum figuram: numerum.

Auditus soni tantum differentias percipit. in paucis autem animalibus
has uidemus & eas quæ uocis.

Secundum accidens ad prudentiam auditus plurimam confert partem
sermo enim audibilis existens causa est disciplinæ nō secundum se sed
secundum accidens: ex nominibus enim constat: nominum uero
unumquodq; symbolum est quare sapientiores a natiuitate priuatis
utrumq; sensu sunt cæci surdis & mutis.

Ex lectione. iii.

Constructo & moto celeriter oculo uidetur ignis lucere hoc autem in te
nebris habet accidere.

Lenia in tenebris nata sunt fulgere: non lumen facere.

Oculi nigrum & medium lene est.

Apparet ignis lucere moto oculo: quia accidit duo fieri unum: **quia scilicet pupilla diuiditur** hoc autem celeritas facit motus ut uideatur adesse uidens & uisum nam pars pupillae lenis uidetur ad altera parte pupillae & lucida apparet in tenebris: & hoc modo ipse se ipsum uidet oculus: quemadmodum in reflexione ut puta speculi.

Ex lectione. iiii.

Cum democritus dicit uisum aquam esse uerum dicit non tamen accidit uidere secundum quod aqua est sed secundum quod est perspicuum: quid est aeri commune est: sed magis seruabilibus est aqua aere & magis spissum: quare pupilla sunt & oculus aquae. Corpus minime rigens est oculus: nulli enim quod infra palpebras est riguit.

Animalium quae sine sanguine sunt durae pellis sunt oculi: & hoc facit protectionem.

Ex lectione quinta.

Sine lumine impossibile est uidere.

Sive sit lumen siue sit aer quod est inter rem uisam & oculum motus scilicet alterationis qui sit per ipsum medium facit uidere: **in quantum .i. medium alteratur recipiendo species intentionaliter colorum.**

Necessario perspicuum est & receptibile luminis quod interius est oculi: Quibusdam uulneratis in bello iuxta tempore: ita ut absiderentur porri oculi accidit fieri tenebras sicut lucerna extincta eo quod quasi lapas quaedam absissa fuit scilicet absissis nervis perspicuum uocatum pupilla. Sensibile facit agere id est actu uel operarum sensum quare necesse est existere sensum in potentia prius.

Diffinitio: Odor fumalis est euaporatio: fumalis autem euaporatio ab igne est.

Circa cerebrum proprium sensituum odoratus existit.

Potentia calidum materia est frigidi.

Oculi generationem a cerebro constat esse.

Cerebrum frigidius & humidius omnibus partibus corporis est.

Gustatiuum species quaedam tactus est: & ideo circa cor sensituum est ipsorum scilicet gustus & tactus.

Cor oppositum est cerebro & est calidissimum partium corporis.

Ex lectione. vi.

Diffi. Lumen est color perspicui secundum accidens per aliud scilicet a copore lucido quando enim est aliquid ignitum id est lucidum in perspicuo praesentia quidem eius lumen est carentia autem tenebrae. Perspicuum non est proprium aeris uel aquae nec alicuius sic dictorum corporum sed est quaedam communis natura quae separata quidem non est: in his uero est & in aliis corporibus in his quidem magis in his

autem minus.

Color est in corporis extremitate: sed non extremitas est.

Aer & aqua exterius **idest non proprio colore** colorata sunt & enim aëra talis est.

In aëre & aqua quia indeterminato accedit color non eundem habent colorem accedentibus prope & longe aer & aqua.

In corporibus interius **idest proprio colore** coloratis determinata est participatio coloris.

Idem in corporibus interius & exterius coloratis est susceptivum coloris **scilicet perspicuum** quod secundum quod existit in corporibus colores facit participari aut plus: autem minus.

Diffi. Color est extremitas perspicuum in corpore determinato

Ex lectione. vii.

Quemadmodum in perspicuo lux facit lumen. eius uero priuatio tenebras: sic & in corporibus cum inest **scilicet lux** album & nigrum fit.

Qui in numeris bene proportionalibus consistunt colores: quemadmodum in concordantiis: delectabilissimi colorum esse uidentur: ueluti cocineus & puniceus: pauci autem tales sunt propter causam propter quam & symphoniarum paucae.

Ex lectione. viii.

Melius est dicere uisionem fieri per moueri statim intermedium sensus a sensibili quanta actu & defluxionibus.

Homines equos aut semina contingit diuidere ad minima: hominum enim minimum homo est & equorum equus: quare horum minimo sum fit commixtio.

Ex lectione. iiii.

Manifestius est nobis saporum genus quam odoris huiusmodi autem causa est: quoniam peiorem habemus aliis animalibus odoratum: & ipsis aliis sensibus qui in nobis sunt.

... Tactum certissimum aliorum animalium habemus: gustus autem quidam tactus est.

Natura aquae uniuersaliter **idest secundum se** insipida est: necesse est autem in ipsa aqua haberi genera saporum **sicut scilicet in radice.**

Subtilissimum omnium humorum aqua est & ipso oleo: sed protenditur oleum plus aqua propter uiscositatem: aqua autem tenuior est quare & grauius est seruare in manibus quam oleum.

Ex lectione. x.

Talis est aqua per qualem terram transit: & hoc maximum est in salis aquis maxime **aliis tamen a mare.**

Sal quaedam terrae species est:

Quae per cinerem colatae sunt aquae ipso amaro existente amarum fa-

ciunt saporem.

Ignis secundum quod ignis: nihil natum est facere uel pati nec aliud quicquam: sed quæ est contrarietas in unoquoque secundum hanc omnia & faciunt & patiuntur.

Diffi. Sapor est passio facta in humido a sicco terrestri cum additione calidi gustus sensum secundum potentiam alterans in actu.

Sensibile ducit sensitivum potentia præexistens ad actum.

Non sicut discere sed sicut speculari est sentire quia **scilicet in eo qui adu scit generatur habitus de nouo: non autem in eo qui sentit generatur sensus de nouo sed sensus fit actu operans sicut in eo qui specularatur.**

Cibi animalibus oblatis in quantum tangibilia sunt augmentum sunt facientia & decrementum: horum enim causa calidum aut frigidum oblatum: hæc enim **idest calidum & frigidum** faciunt augmentum **sicut calor & decrementum sicut frigidum.**

Nutritur cibis secundum quod gustabilis oblatum omnia enim nutriuntur dulci uel simpliciter uel commixte.

Calidum augmentat & fruit nutrimentum: eo quod leue quidem attrahit: amarum autem & salsum relinquit propter grauitatem: quod enim in exterioribus corporibus **puta in maribus** facit exteriora calor **uidelicet solis** hoc idem & qui in natura est animalium & plantarum **quia scilicet abstrahit humidum leue quod est dulce.**

Commiscentur alii saporibus ad cibum ut salsum & acutum pro condimento hoc autem fit propter contrahere dulce eo quo nimis nutritiuum sit dulce & supernatitium **quia scilicet facile attrahitur per calorem.**

Ex lectione. xi.

Quæadmodum colores medii ab albi & nigri commixtione sunt ita & saporibus a dulci & amaro.

Sapores qui delectationem faciunt ii solum sunt commixti in numeris **idest proportionem numeralem: sicut & soni & colores:**

Pinguis est & dulcis sapor. **f. fere idem** amarus uero & salsum fere idem sunt potius aut & austerus & stipicus & acutus in medio sunt.

Fere æquales numeri sunt saporibus & coloribus species: septem. n. ab omnibus species **li. f. pinguis** **id est dulci & flauo albo** quod potest sic rationabile est liuidum nigrum aliquid esse **sic f. falsum** est amare relinquitur flauum quod est albi esse quæadmodum pinguis est dulcis.

Purpureum & alutrum **i. purpureum** & uiride & cinnabary **i. celestis** medio albi & nigri sunt alii uero mixti sunt ex hiis.

Diffi. Quæadmodum nigrum est priuatio albi in perspicuo: ita amarum & salsum priuatio est dulcis in nutrimentali humido.

Cinis combustorum amarissimus omnium est: exalatum enim ex ipsis est potabile **i. humidum nutrimentale.**

Ex lectione. xii.

Quod facit in genere saporum in humido siccum **quod scilicet est acti-
um saporis** hoc facit in genere odorum humidum enchymum **idest
humor in corporatus alicui sicco.**

Passium in genere odoris commune aeri & aquae dicimus perspicuum
secundum quod lauabile & mundabile **idest receptivum** est enchy-
mae siccitatis.

Non solum in aere sed & in aqua odorabile est uidemus enim pisces odo-
rare aere non existente in aqua.

Diffi. Odor natura quaedam in humido ab enchymo sicco impraessa
Elementa in odorabilia sunt uelut ignis aer terra & aqua quia sicca & hu-
mida eorum achyma sunt **idest sunt sine humore comprehenso a si-
conisi** commixtum faciant: propter quod & mare habet odorem habet
enim humorem & siccitatem **cum sit salsum.**

Sal magis uitro odorabile est: & manifestum est quod ab istis effluit oleum
**scilicet per aliquod artificium unde in eis est humor pinguis compræ-
hensus a sicco.**

Lapis in odorabilis est achymus enim est: ligna autem odorabilia sunt en-
chyma enim sunt & horum aquatica minus.

Aurum in odorabile est achymum enim est: æs uero & ferrum odorabilia
sunt argentum autem & stagnum auro magis odorabilia sunt ære aut
& ferro minus.

Fumalis euaporatio non est odor.

Vapor humiditas quaedam est fumalis uero euaporatio commune est ter-
ra & aquae & constituitur ex illo **s. uapore** quidem aqua ex hac autem
terra quaedam species.

Fumalem euaporationem impossibile est in aqua fieri odoratum autem
est quod in aqua est.

Oportet proportionales esse odores saporibus: & enim acetosi & dulces
sunt odores & austeri: & pōtici: & crassi: & amari dysanapnesta dicitur a
diis quæ est particula difficultatem significans & a participio quod est
respiro quasi difficilis respirationis.

Quemadmodum amara difficilis potationis sunt sic putrida dysanapne-
sta **idest difficilis respirationis** sunt.

Frigus & congelatio saporibus hebetant & odores exterminant calidum
enim quod mouet & generat id auferunt infrigidatio & congelatio.

Ex lectione. xiii.

Species odorum duæ sunt: hæc quidem secundum conuenientiam sapo-
rum: hæc autem secundum se.

Odores secundum conuenientiam saporum delectabile & triste habent
secundum accidens **idest ratione nutrimenti** quoniam enim nutritiui
passiones sunt appetentibus quidem nutrimentum delectabiles eius o-

dores sunt: non appetentibus autem non delectabiles sunt.

Odores secundum se ipsos delectabiles sunt quemadmodum illi qui florum sunt nihil enim horum magis uel minus escam assequuntur: neque conferunt ad eius desiderium quicquam: sed magis contrarium.

Qui tales odores permisceret potationibus faciunt ut duobus sensibus delectabile fiat.

Odor secundum se delectabilis odorabile proprium hominis est: qui autem secundum sapes ordinatus est & aliorum est animalium.

Causa quare odor secundum se delectabilis sit proprium hominis: est propter frigus quod circa cerebrum est frigido enim natura existente cerebro: & sanguine circa illud in angustis uenis existente subtili & puro de facili in frigidabili: cibi fumositatis in frigidata propter locum infirmitas rheumata **id est fluxus** facit hominibus unde ad adiutorium: siccitatis facta est ista species odoris nihil enim aliud est opus: ipsius quam hoc.

Odor propter cibum delectabilis existens & siccus & humidus multoties infirmans est: quare autem ab odore secundum se ipsum delectabili est odoratio: quomodoque se habeat semper utilis est.

Vtitur natura respiratione ad duo ut operose quidem **id est principaliter** ad thoracis **id est pectoris** adiutorium: ut aduenticie autem ad odorem. Plus cerebrum & humidius habet homo aliis animalibus secundum proportionem suae magnitudinis: unde aliorum animalium solum homo sentit & gaudet florum & talium odoribus: commensuratus est enim eorum color & motus ad hyperbole **id est excessum** eius quare in loco frigiditatis & humiditatis est.

Ex lectione. xiiii.

Quod animalia quae non respirant habent sensum odorabilis maius est: & enim pisces & entemorum genus diligenter sentit de longe propter nutritiuam speciem odoris remota multum a propria esca.

Animalia respirantia & non respirantia non sentiunt **scilicet odorem** eodem modo: sed respirantibus quidem spiritus aufert supernatans quae admodum cooperculum quoddam quare non sentiunt non respirantia his autem qui non respirant ablatum est operculum hoc quemadmodum in oculis.

Alia animalia ab homine non indignantur secundum se ipsa **id est per se sed bene per accidens** fatidorum odorum: nisi quid accidit corruptiuum existens **ut scilicet est sulfuris odor** & non conferat ad gustum & ad edulium ipsis.

Quemadmodum homines a carbonum fumo patiuntur grauedinem capitis & corrumpuntur multoties sic a sulfuris uirtute corrumpuntur alia animalia & fugiunt propter passionem.

EX. L. de SEN. ET SEN.

Nutritiua simplicia non sunt corporale enim oportet eē ex pluribus compositum quod nutrit quare neq; aqua sola neq; aer nutrire potest: sed commixta existens.

Non confert ad nutrimentum odorabile secundum quod odorabile: sed bene ad sanitatem.

Ex lectione. xy.

Sensibiles passionēs dicuntur in eo quod possunt mouere sensum.

Non intelligit intellectus quæ exterius sine sensu sunt:

Oē genus sensibile contrarietatem habet: uelut in colore albū & nigrum in sapore dulce & amarum: & in aliis omnibus sunt ultima quæ contraria sunt.

Continuum ad infinita diuiditur in æqualia: ad æqualia uero finita.

Quod non est secundum se continuum species infinitas diuiditur.

Parua omnino sensibilia potentia sensibilia sunt: actu autem non quādo non sunt separata a continuo.

Partes separatae in paruitate superabundantes rationabiliter resoluntur in continentia ueluti minimus sapor in mari fusus.

Ex lectione. xvi.

Primum mouens puta unius percussionis sonum uel thus in igne eundem & unum numero sentiunt omnes seorsum existentes: id autem quod proximum est alterum numero est specie autem idem: quare simul multi uident & odorant & audiunt **scilicet idem sensibile propter diuersas immutationes ad eos peruenientes.**

De lumine est alia ratio **scilicet a sono** per seē enim aliquid unum **id est per hoc quod totum medium sicut unum mobile mouetur q̄ non est de sono** lumen est sed non ibi est motus.

Omnino similiter non se habet in alteratione & latione: lationes nāq; rōnabiliter in medio attingunt: quæ uero alterantur non similiter contingit enim simul totum alterari & non dimidium prius uelut aquam simul omnem coagulari: attamen si fuerit multū quod tale fit aut coagulatur patitur habitum ab habito.

Quotum est medium inter sensum & sensibile: nō contingit simul totū medium pati nisi in lumine.

Lumen facit uidere.

Ex lectione. xvii.

Maior motus minorem depellit: propter q̄ delata sub oculis non sentiūt si fuerit uehementer in aliquid intendentes: uel timentes: uel audientes multum sonum.

Vnumquodq; magis ē sentire: simplici existente quam commixto: uelut uinum intemperatum & mel & colorem & uocem solam: quam diapa son: quia obscurant se inuicem.

Ex lectione. xviii.

Sub sensu uno contraria sunt uelut dulce & amarum:
Non contingit tempus ullum esse insensibile & latere: omnia enim tem-
pora contingit sentire.
Omnia tam parua quam magna sensibilia sunt: sed non uidentur secun-
dum quod sunt: solis enim magnitudo uidetur quattuor cubitorum a lo-
ge: & non quantacumque est.

Ex lectione. xviiii.

Duo oculi unum **scilicet sensitium** sunt & una est operatio ipsorum.
Eiusdem non erunt plures sensus eiusdem speciei: neque enim operatio erit
sine uirtute nec sensus est sine propria operatione.
Sensus communis secundum quod indiuisibile **scilicet in se** est secundum actum
est unum sensitium dulce & albi: quando uero diuisibile factum fuerit ut
f. seorsum iudicet de albo & seorsum de dulci secundum actum alterum est:
Ponendum est in anima idem & unum esse numero sensitium omnium **.f. se**
sus communis secundum esse tamen alterum & alterum.
Omne sensibile magnitudo est: & non est indiuisibile sensibile.
Nihil uidetur in infinita distantia: unde autem aliquid uidetur finitum est

Expliciunt propositiones ex libro de sensu & sensato.

Incipiunt propositiones ex libro de memoria & reminiscencia & lectiones
sunt notatae secundum expositionem sancti thomae

Ex lectione prima

Non idem sunt homines memoratiui & reminiscitiui: sed ut frequen-
ter memorabiliores sunt quam tardi sunt **.f. ad inueniendum** remini-
scibiliores autem qui ueloces & bene ad discendum.
Futura non contingit memorari sed opinabile **.f. ex parte cognitionis**
scitur uirtutis & spabile **.f. ex parte appetitus** quod futurum est.
Est scientia quidam speratiua: quam quidam diuinationem dicunt.
Memoria non est praesentis: sed sensus: & sensu neque futurum neque factum co-
gnoscamus: sed tantum praesens.
Memoria scienti est prius. nam cum adest nullis utique dicit memorari neque quod conside-
ratur: cum sit considerans & intelligens sed hoc quidem **.f. praesens** sentire dicitur. illud
autem scire **.f. quod consideratur** cum uero sine actus eorum scientiam **.f. habituale** &
sensum **.f. potentia sensitui** habeat sic memoratur eos **.f. actus praeteritorum**.
Diffini. Memoria neque est sensus neque opinio sed horum alicuius habitus
scilicet si sic aliqua uis permanens aut passio si scilicet sit ipsio transiens
Ex lectione. u.

Intelligere non est sine phantasia :

Non contingit intelligere aliquid sine continuo nec sine tempore.

Magnitudinē & motum cognoscere necesse est eo sensu : quo & tempus & phantasma **scilicet horum tria** communis sensus passio est **quia scilicet phantasia est radix sensus communis** quæ præsupponit actum eius :

A primo sensitivo **id est a sensu communi** horum trium cognitio est : memoria autem non solum sensibilem sed & quæ intelligibilem est : non sine phantasmate est : quare intellectui **id est partis intellectus** secundum accidens **inquantum scilicet intuetur rem in phantasmate** utique erit memoria : per se autē & primi sensitivi **quantum scilicet ad apertionem phantasmatibus** quæ est passio eius unde & in alteris quibusdam inest animalium : & non solum hominibus & habentibus opinionem aut prudentiam.

Si memoria intellectiuarum aliqua partium esset : non utique inesset multis aliorum animalium forte autē nulli mortalium **nisi scilicet homini qui solus habet intellectum.**

Non omnibus animalibus memoria inest propter id quod non omnia temporis sensum habent.

Memoria est eius partis animæ cuius est phantasia **scilicet. sensitive** & sunt memorabilia per se quidem quorum est phantasia per accidens autem quæ non sine phantasia **scilicet apprehenduntur uidelicet intelligibilia**

Ex lectione. iiii.

Oportet intelligere passionem aliquam factam per sensum in anima & **scilicet in coniuncto** in parte corporis habente ipsam uelut picturam quandam : cuius **scilicet animæ** dicimus habitum eē memoriam **quia scilicet ea quæ in ipsa sunt quasi habitualiter tenentur.**

His qui in motu multo propter passionem aut propter etatem sunt nō fit memoria tanquam utique in aquam fluentem incidente motu & sigillo pp qd multū noui **id est pueri** & senes imemores sunt fluunt. n. ii qui dē pp augmētū illi uero propter decrementum.

Multū ueloces. **.i. igenio** & tardī neutri uidentur memores eē ii qdē ut **ueloces igenio** plus opportūo hūidiores sūt illi uero duriores : his qdē non manent phantasma in aīa : alios autem non tangit **id est non recipiunt phantasmatibus impressione.**

Sicut in tabula pictū aīal est & imago & unū & idē. **.i. sicut** sūt ābo : eē tātū nō idē ābo **.i. aīalis picti & imagis** & ē cōsiderare. **.i. alia & alia cōsideratiōe** & sicut aīal **.i. pictū** & sicut imaginē sic & qd i nobis ē phantasma oportet accipere & ipsū aliqd scdm se esse : & alterius phantasma scdm qdē se ipsū speculātū qdā ē. **.i. circa qd speculatur intellectus** aut phantasmata i qdū uero alterius : ut imago ē. **.i. i. ducēs i aliud** & memorabile. **.i. principium memorandi.**

Meditationes memoriam saluant in remiscendo: hoc autem nihil aliud est quam speculari multotiens sicut imaginem *scilicet priorum apprehensorum* pars & non sicut secundum se.

Memoria habitus est *id est cōseruatio habitualis phantasmatis* ut imaginis eius cuius est phantasma *imaginatiuam* sed in se pertinet ad virtutem. *Ex lectione. iiii.*

Reminiscencia non est memoriæ resumptio neq; acceptio *scilicet prima* alicuius cognoscibilis.

Nihil prohibet secundum accidens memorari quædam qua scimus *scilicet in presenti* memorari autem secundum se non contingit ante factum tempus: memoratur enim nunc aliquis quæ audiuit aut uidit aut passus fuit prius non quod passus est nunc memoratur.

Diffi. Cum resumit aliquis quam prius habuit sciētiam aut sensum cuius habitum memoriam diximus hoc est reminisci.

Ex lectione quinta.

Quædam semel uidentes magis memorantur: q̄ aliqua multotiens uisa. Citissime & optime fiunt a principio *scilicet incipiendo totius negotii* reminiscencia: sicut enim se habent res eo q̄ consequenter *id est secundū ordinem alicuius facti* sic & motus *scilicet earum in anima.*

Sunt magis reminiscibilia quæcunq; ordinationem habent aliquam: que autem prauæ sunt ordinata grauiter reminiscuntur.

Differt reminisci ab iterum adiscere qua reminiscens poterit quodam modo moueri in id quod consequitur principium *scilicet in memoria retentum quod non est in illo qui iterum adiscit.*

Tanquam natura consuetudo est: unde quæ multotiens intelligimus cito remiscimur.

Ex lectione. vi.

Maxime *scilicet in reminiscendo* oportet cognoscere tempus præteritum aut in mensura *id est determinate* aut infinite *id est determinate.*

Ex lectione. vii.

Differt memorari a reminisci non solum secundum tempus: sed quoniā ipso memorari: & aliorum animalium participat multa: sed reminisci nullum est dicere quæ cognoscuntur animalium nisi homo. causa autem est quia reminisci est ut syllogismus quidam hoc autem quibus deliberatiuum inest natura solum accidit: & namq; deliberare syllogismus est quidam.

orporea. *exercita per organū corporale* q̄dā passio reminiscencia est: signū autem est turbari quosdam cum non: non possunt reminisci.

Melancholicos phantasmata mouent maxime

Maxime turbantur in reminiscendo quibus humiditas fuerit circa locum sensitiuum: nō enim facile pausat mora quousq; superueniat quod que-

EX .L.de SOM.& VIGI

ritur & recte procedat motus.
Ira & timores cū contra aliquid se mouerint & contra **scilicet irā & timorē** mouentibus se hominibus non sedantur **scilicet passiones** sed ad eadem contra mouent.
Superiora maiora habentes & nani peius memoratiui sunt quam contrarii propter id q̄ grauitatē multam habēt in sensibili & quia neq; a principio motus possunt immanere sed dissoluti sunt neq; in reminiscendo facile ratione procedunt.

Expliciunt propositiones ex libro de memoria & reminiscencia:

Incipiunt propositiones Ex libro de somno & uigilia lectiones uero notatae sunt scđm expositionem petri de aluemi

Ex lectione.i.

Omnis est priuatio quādam uigiliae
Habitūs & priuatio habent fieri circa idem susceptibile.
Quo sentiunt animalia hoc uigilant uigilantia & dormiunt dormientia.
Neq; animae neq; corporis sentire est proprium.
Cuius est potentia eius est actus
Quaecūq; uiuentiū augmenti diminutionisq; participant solū: his neq; somnus neq; uigilia inest non enim habent sensibilem particulam.
Nihil est quod semper uigilet: uel quod semper dormiat.
Quorūcūq; est aliquod opus secūdu naturā: quando excesserit tps in quo possunt aliquid facere: uel aliquid eorū quā possunt tempore facere necesse est ea languere.
Cōtrarioq; hoc quidē inesse necesse est subiecto: illud autem nō.
Necesse est omne quod uigilat contingere dormire impossibile est enim semper agere similiter & semper dormire.
Animalia oīa somno coicant: quādam autem breuis sunt sōni ideo latebunt multotiens utrum somno participant: uel non: ut entoma quā duos habent oculos.
Diffi Sōnus ē imobilitas & uelut uinculū oīs sensus. **Exterioris**.
Diffi Vigilia est solutio & remissio sensus.
Quibus inest sensus: inest & trīstiri & gaudere: & quibus insunt hāc: inest & concupiscentia.
Opus suum facit nutritiua particula in dormiendo magis quam in uigi/

lando: nutriuntur enim & augentur tunc magis animalia: tãquam nõ
exigentia ad hoc sensum.

Ex lectione. iiii.

Quædam animalia habent omnes sensus: quædam uero non omnes ha-
bent: ut talpa uisum.

Tactũ & gustũ uniuersa animalia habent nisi sint imperfecta.

Impossibile est qualicũq; sensu sentire quod dormit animal.

Est quædam potentia cois quæ sequitur oēs particulares sensus: quæ
quoniam uidet & audit: percipit non enim uisu uidet quis quoniã ui-
det **sed bene sensu communi**

Cum principale aliorum omnium sensitiuorum & ad quod tẽdũt alia pa-
tatur aliquid: compati necessarium est & reliqua omnia illo: autem
cum aliquid impotens sit non necesse est hoc impotens fieri.

Sensu coĩ discernere potest animal quoniam alia dulcia sũt ab albis: non
autem gustu nec uisu: neq; ambobus.

Sensus cois simul tactui maxime existit **quia scilicet inseparabiliter & hoc**
tactus separatur ab aliis sensitiuis: alia uero ab hoc inseparabilia sunt.

Somnus & uigilia passio est sensus communis: ideo & in omnibus inest
animalibus: nam & tactus **qui scilicet non separatur a sensu communi**
omnibus inest animalibus.

Tactus principaliter a somno uincitur reliqui uero sēsus actiones suas:

Non in eo q̃ sensus uacent: neq; in eo q̃ est sentire non posse sōnus est:

Obturatis spiritibus obturantur & sensus:

Quibus in certuice uene **scilicet per quas discurrunt spiritus** apprehẽdũ-
tur in sensati sunt.

Ex lectione .iiii.

Dicimus quietem omnibus quæ nata sunt moueri cum non possint sem-
per & continue moueri cum delectatione: necessariam esse atq; utilem

Propter sanitatem animalium existit somnus: uigilia uero est finis.

Sentire & sapere omnibus finis est: quibus est alterem eorum: optima enĩ
hæc sunt finis uero optimus.

Omnia animalia habentia sanguinem cor habent & in ipso est principiũ
motus & sensus eorum.

Mouere & facere aliquid sine robore non est possibile: robur autem fa-
cit retẽtio spiritus: & respirantibus qđ quæ de foris fit: non respiranti-
bus autem quæ complata est.

Somnus & uigilia passio primi sensitiui est **quod scilicet est in corde** &
in ipso fit primo somnus & uigilia.

Mouentur quædam dum dormiunt & faciunt multa quæ uigilantium
sunt non tamen absq; phantasmate & aliquo sensu: & tales somnia
memorantur expurgati uigilum uero non memorantur actus.

EX.L.de SOM.& VIGI:

Ex lectione.v.

Nutritum extremum omnibus qui sanguinem habet est sanguinis a natura: his uero qui sanguinem non habent est proportioale sanguini. Locus sanguinis sunt uenae & harum principiu est cor: palam aut quod dicitur est exanatonis

Somnus causatur ex euaporatione circa nutritum quae sursum fertur & in frigidata a cerebro deorsum fertur & tunc fit somnus: unde maxime post cibaria fit grauis somnus: multa enim a cibaris fit euaporatio. Somnifera omnia grauedine capitis faciunt: ut potius cibi: opium: medra gore uinum & lolium & qui dormitant haec uidentur pati & non possunt leuare caput & palpebras.

Ex laboribus quibusdam causatur somnus labor enim colligatiuus **id est resolutiuus est.**

Egrediens quaedam causant somnum: ut quae a superfluitate humida sunt ut accidit febricitatibus & lethargicis.

Primae aetatis pueri dormiunt uehementer eo quod nutritum sursum fertur omne signum autem est quoniam excedit magnitudo superiorum membrorum inferiora in prima aetate: eo quod in his fiat augmentum.

Pueri maxime epileptici fiunt.

Similis est somnus epilepsiae **id est morbo caduco** & modo quodam somnus epilepsia est.

Pueris non conferunt uina: neque eorum nutricibus: cum enim fertur multus spiritus sursum descendendo rursus uenas tumefacit quibus coartat porros quibus respiratio fit.

Differt nihil forsitan **quia scilicet differt secundum magis & minus** pueros uel nutrices eorum bidere uinum: sed oportet bibere aquaticum & modicum spirituosum enim uinum: & magis quod est magnum.

Ita superiora plana sunt nutrimento pueris quod quinq; mensibus: non uertunt collum.

Propter multam humiditatem quiescunt in matricibus embria prius.

Soni amatores sunt qui occultas uenas habent: & nani magnaque capita habentes illorum enim uenae angustae ut non facile deflat quae descendit humiditas nanis uero uel magna capita habentibus sursum impetus multus & euaporatio fit.

Manifestas uenas habentes non somnolenti sunt propter facilem fluxum: nisi aliquam aliam passionem contrariam habeant: similiter neque melancholici: in frigidatus est enim eis locus intus quare non fit eis multitudo euaporationis.

Melancholici adaces sunt & duri: quemadmodum enim nihil iocundum habentia afficiunt eis corpora: nigra autem cholera cum naturaliter sit frigida nutritium locum frigidum facit: & alia loca ubicunque potesta

te existit huiusmodi superfluitas.

Melancholici edaces sunt & duri: quemadmodum enim nihil iocundum habentia afficiuntur eis.

Diffi. Somnus & conuentus quidam caloris intrinsecus & naturalis reciprocatio propter descensum euaporationis ingrossante in cerebro. In somno superiora animalis & exteriora in frigidantur unde palpebrae concidunt: inferiora uero & interiora calida fiunt: uelut quae circa pedes & quae intrinsecus.

Ex lectione .vi.

Venter uacuum cum sit calidus est: repletio uero in frigidat.

Cadunt homines dormientes substracto calido qui sursum referebatur.

Solus animalium rectus est homo.

Omnium quae in corpore sunt frigidissimum est cerebrum non habentibus uero: quod aequale huic **scilicet cerebro.**

Quemadmodum humidum quod euaporat a solis caliditate: cum uenerit ad supremum locum propter frigiditatem loci in frigidatur: & conuersum deorsum fertur factum rursus aqua: sic in elevatione calidi ad cerebrum superflua quidem euaporatio in phlegma redigitur: ideo & catari uidentur ex capite fieri.

Expergiscuntur animalia cum digestio facta fuerit: & obtinuerit quae impacta fuit caliditas in angustum locum magna existens: super eo quod circumstabat **scilicet super frigiditate** & discreti fuerint corpulentior sanguis atque purissimus.

Tenuissimus & purissimus est sanguis qui est in capite: densissimus autem atque turbidissimus qui in inferioribus partibus est.

Diffi. Somnus est primi sensitiui comprehensio ut non possit agere: ex necessitate quidem facta

Non contingit esse animal non existentibus quae ipsum perficiunt propter salutem: saluat autem quies.

Ex lectione .vii.

Nihil in somnis sensu exteriori sentimus quare sensu sonia non sentimus. In somniis praeter phantasmata aliquando alia intelligimus **id est aliquam rationem uniuersalem.**

Non est opinantis neque intelligentis passio haec quam uocamus somnari: sed neque sentientis simpliciter id est ab exteriori.

Sensitiui primi **id est sensus communis** somnium est passio: si quidem & eius passio est somnus.

Est idem sensitiuum primum & phantasticum id est **phantasia: quia scilicet sunt respectu eiusdem obiecti** esse autem sensitiuo primo & phantastico alterum est.

Diffi. Phantasia est qui a sensu secundum actum fit motus

EX .L. DE SOM.&VIGI

De diuinatione quæ fit in somnis & dicitur accidere a somniis neq; con-
temnere idoneum est neq; suaderi

Quia omnes uel plures existimât somnia habere aliquam significationē:
præstat fidem tanquam ab experientia dictum.

Quædam somnia sunt causæ: quædam signa: quædam accidentia futuroꝝ
Somnia quandoq; sunt signa & causa simul uelut eorum quæ circa cor-
pus accidunt **scilicet egritudinum**

Dicunt quidam & medicorum grati quoniam oportet ualde intende-
re somniis

Qui in die fiunt motus nisi magni fuerint & sortes latent secus maiores
qui in uigilando sunt motus.

In dormiendo parui motus magni esse uidentur arbitramur enim fulgu-
ra cadere ac tonitrua fieri paruis sonisin auribus factis: & melle & dul-
cibus saporibus perfrui tenui phlegmate defluente: & ambulare per
ignem & calefieri uehementer: paruo calore circa quasdam partes scō

Quoniam parua sunt omnium principia: maius est quoniam & egritudi-
num & aliarum passionum quæ in corpore dicuntur fieri princi-
pia parua sunt.

Necessarium est principia egritudinum in somnis esse patientia magis
quam in uigilando.

Quæ in somnis fiunt phantasmata causas esse propriorum cuiusq; actiū
non irrationabile est: debentes enim agere & in actibus existentes: aut
olim agentes: saepe recta his somnia intuemur & agimus.

Plurima somnia accidentibus assimulantur: ut omnia quo non est origo
in nobis: ut cum denauali bello & de his quæ procul sunt somniantes
contingit hoc factum.

Quoniam aliorum animalium quædam somniant: a deo utiq; missa non
erunt somnia

Valde stulti homines præuidentes sunt & recte somniantes tāquam deo
non immittente somnia: sed quoniam eorum quasi loquax natura &
melancholica multimodas uisiones uidet: & his cōtingit quemadmo-
dum dicitur si multa iacis aliquando periter iacies.

Multa consulta bene & quæ fieri expediebat dissoluta sunt propter di-
gniores inchoationes.

Non omne fit quod futurum erat.

Nihil prohibet motum aliquem & sensum pertingere ad animas somni-
antes a corporibus cælestibus.

Defluxiones huiusmodi **scilicet corporum cælestium** ad animas pertin-
gentes contingit magis sensibiles esse in nocte: eo quod quæ in die
deferuntur dissoluuntur magis: plus enim sine perturbatione aer est
noctis eo quod silentiores sunt noctes: & ii motus phantasmatum fa

ciunt quibus prævidentur futura :

In die fierent somnia quibus futura prævidentur & sapientibus : si deus esset ea mittens .

Verisimile est non sapientes futura prævidere : nam intelligentia eorum non est curis affecta . sed tâquam deserta & uacua ab omnibus : mota secundum mouens ducitur *id est secundum in fluxum corporis cælestis* .

Ex ratici quidem prævident futura : quoniam proprii motus eos non infestant : sed longe proliciuntur : extraneos autem maxime sentiunt .

Notos de notis recte somniare & maxime prævidere accidit eo quod noti maxime pro se inuicem solliciti sunt : & quemadmodum procul exstantes maxime cognoscunt & sentiunt se sic & motus : notiorum enim notiores sunt motus :

Melancolici bene coniectant somnia propter permutationem enim *id est fortem discursum* cito habitum *id est consequenter se habentem* imaginantur & sic copulant id quod longe est : & propter uehementiam nõ repellitur eorum motus ab alio motu .

Artificiosissimus iudex somniorum est : qui pōt similitudines inspicere ut per unam uidelicet ueniat in cognitionem alterius :

Recta somnia iudicare cuiuslibet est :

Expliciunt propositiones ex libro de somno & uigilia .

Incipiunt Propositiones ex libro de iuuentute & senectute Aristotelis

Lectiões sūt notatæ secundum expositionem petri de aluernia .

Ex lectione . i .

Non est possibile substantiam animæ esse corpus sed tamen in aliqua existit corpus particula habente uirtutem .

Necesse est unam & eandem esse particulam secundum quam animal uiuit & secundum quam appellamus ipsam animal .

Animal secundum quod animal impossibile est nõ uiuere : si autem uiuit animal existere non est necessarium : plantæ enim uiunt quidem : non autem habent sensum : per sentire autem animal & non

animal determinamus :

Non idem est *scilicet secundum rationem* esse animal & uiuere .

Nutritum principium habent plantæ in medio superioris & inferioris: particulam enim secundum quam ingreditur alimentum superius uocamus ad ipsam plantam respicientes: sed non ad ambiens, totum **id est ad uniuersum** deorsum uero secundum quam superfluum dimitunt primo.

Superius & inferius habent se contrariæ in plantis & animalibus. Homini propter rectitudinem maxime existit habere quæ sursum est particulam ad id quod totius **id est uniuersi** est sursum aliis autem animalibus intermedie: plantis autem immobilibus existentibus & accipientibus ex terra alimentum: necessarium est deorsum semper hanc habere particulam.

Proportionales sunt radices plantis: & quod uocatur os animalibus: per radices alimentum hæc quidem recipiunt ex terra: hæc autem per os. Tribus existentibus partibus in quas diuiduntur omnia perfecta animalia una quidem qua suscipit alimentum: una autem qua superfluum emit: tertia uero harum media hæc in maximis animalibus uocatur pectus in aliis autem **puta anulosis** proportionale.

Ex lectione secunda.

Multa animalia ablata utraq; particularum **scilicet posteriori & inferiori** & ea quæ uocatur caput & susceptiua alimenti uiuunt cum fuerit mediū palam autem in entomis ut uespis & apibus.

Plantæ diuisæ uiuunt separatim & fiunt multæ arbores ab uno principio. Necessè est nutritiuam animam actu quidem in plantis esse unam uirtute autem plures similiter autem & sensitiuum principium est in animalibus: uidentur enim habere sensum diuisa ipsorum.

Saluare naturam suam plantæ decisa possunt quia non habent organa ad salutem animalia autem non possunt: quia indigentia sunt capientis & suscipientis alimentum.

Assimilantur talia animalia scilicet decisa multis animalibus simul iunctis. Optime constituta animalia diuisionem non patiuntur propter esse naturam ipsorum maxime unam propter quam quod & paruum sensum faciunt quædam diuisæ particulæ: quia habent aliquam animalem passionem separatim enim uisceribus faciunt sensum.

Ex lectione. iii.

Quæ est ex spermatibus generatio accedit omnibus ex medio **id est ex media parte: nam semen est superfluum tertiæ digestionis q̄ fit in corde** Animalium sanguinem habentium cor fit primo & hoc nos contemplanti sumus: & in non habentibus sanguinem necessarium est analogū **id est proportionale** cordi fieri primo.

Cor est principium uenarum.

Sanguis sanguinem habentibus est ultimum alimentum ex quo fiunt.

particulæ:

Vnam quandam operationem circa alimentum: oris uirtus exercet: alteram autem quæ uentris scilicet uirtus: cor autem gratia huius operis animæ efficiens est completium & complementum inducit harum operationum.

Oportet principale ad id cuius gratia sunt dispositiones perficere id est complementum ducere: sed non in his quæ huius gratia id est dispositionibus agit solummodo: ut medicus qui scilicet est principalis ad sanitatem.

Duos sensus immediate ad cor tendentes uidemus gustum & tactum: quare & alios scilicet mediate. necessarium est tendere hæc autem scilicet tactus & gustus non tendunt ad eum locum qui est sursum scilicet cerebrum uersus.

Natura uidemus in omnibus ex possibilibus facientem optimum.

Media regio principantis debet esse.

Vtens & quo utitur oportet differre: quemadmodum fistulæ & manus mouens fistulas.

Ex lectione. iiii.

Omnes particulæ & totum corpus animalium habent quandam caliditatem naturalem: propter & uiuentia quidem uidentur calida morientia autem priuata uiuere contrarium.

Necesse est caliditatis huius principium esse in corde sanguinem habentibus non habentibus autem sanguinem in proportionali scilicet cordi.

Operantur & digeruntur naturali calido oia animalia.

Aliis a corde partibus in frigidatis remanet uiuere: corde autem in frigidato non remanet: quia hinc oritur principium omne caliditatis & aia tanquam ignitis ibi particulis.

Necesse est simul uiuere existere & calidi huius saluationem: & mortem & huius scilicet calidi corruptionem.

Caloris naturalis duas uidemus corruptiones marcedinem scilicet & extinctionem uocamus autem eam quæ est a se ipso marcedinem: eam uero quæ a contrariis extinctionem: hanc quidem senectutem hanc autem uiolentiam.

Deficiente alimento non potente calido accipere alimentum corruptio fit caloris contrarium enim cessare faciens digestionem phibet nutrir.

Calorem marcescere accidit ampliori cōgregato calore propter non respirare neque in frigidari: cito enim & sic consumit alimentum multum cōgregatum calidum: & præuenit consumens ante adesse euentationem.

Ipsa secundum se ipsa lucernæ flamma posita in maiori flamma cōburitur sicut quod cumque aliud uisibile. causa autem est quia alimentum existens in flamma minori: preoccupat capiens maior flamma prius quam adueniat alterum.

EX .L. DE INSPI. & RE.

Ignis permanet semper scilicet idem specie factus & fluens sicut fluuius sed latet nos propter uelocitatem.

Ex lectione quinta.

Carbones si fuerit circunquaq; continue obstrusio suffocatorio extinguntur cito: si autem secus inuicem quis faciat frequenter oblationem & appositionem manent igniti multo tempore.

Oculatio **scilicet gnus sub cineribus** saluat ignem: neq; respirare prohibetur propter raritatem cineris retunditurq; eo qui in circuitu est aere: ut non extinguatur multitudine exsurgentis in ipso caliditatis.

Plantis per alimentum & continens sufficiens sit auxilium ad naturalis calidi saluationem & enim alimentū facit refrigerationem ingrediens sicut & hominibus primo oblatum. ieiunia autem cale facientia sitim faciunt immotus enim existens aer semper calescit: alimento autem ingrediente refrigeratur motus donec utiq; recipiat alimētū digestiōem. Si continens excedat frigiditate exsiccantur plantæ: aut si æstate fortia accidant caumata ut non possit tractum ex terra humidum refrigerare marcescit calidum.

Expliciunt propositiones ex libro de iuuentute & senectute.

Incipiunt propositiones ex libro de respiratione & inspiratione quem a libro de iuuentute & senectute non diuidit petrus de aluernia.

Ex lectione .vi.

Quatilia animalia per aquam acquirunt refrigerium terræstria autem per aerem.

Quæcunq; animalia habent pulmonem respirant.

Quæcunq; sine sanguine habent pulmonem & concuum minus indigent respiratione: propter quod multo tēpore sine respirare possunt permanere præter corporis inualitudinem.

Pulmonem concuum habent ouificantia ut ranæ: genus: & multo tempore manent in humidis: pulmo enim eorum modicam habent caliditatem: pauci enim sanguinis habēt ipsum. si tamē cogat quis ualde detinens longo tempore suffocantur omnia talia: nihil enim talium suscipit aquam sicut pisces.

Habentia pulmonem habentem sanguinem omnia magis indigent respiratione propter multitudinem caliditatis: quæcunq; autem non habēt pulmonem non respirāt.

Ex lectione.viii.

In aestibus calefacti magis: magis respirationes indigemus & spiffius respirando omnes cum enim incircuitu fuerit frigidum & constringatur & compingatur corpus detinere accidit spiritum.

Ex lectione.x.

Est per arteriam ex pectore respiratio & per nares: & ea quæ per nares scâ respiratione priuata animalia nihil patiuntur: ea aut quæ secundum arteriam moriuntur: utitur enim natura ex abundanti ea quæ sit per nares respiratione.

Ex lectione.xi.

Calore anima operatur omnia: Principium uenarum est cor in sanguinem habentibus: nō enim per cor sed ex corde protactæ omnes uenæ existunt.

Alias uirtutes aia impossibile est existere sine nutritiua: hanc autem sine naturali calore in hoc enim natura collocauit ipsam.

Animalium hæc quidem sunt aquatica: hæc autem in terra faciunt conuersationem.

Paruis animalibus & sine sanguine: facta ex continente aut aqua aut aere in frigidatio est sufficiens.

Animalia parua & sine sanguine: modicum habentia colorem modico indigent auxilio refrigerationis pp qd & breuis uitæ oia fere talia sūt.

Ex lectione.xii.

Sine sanguine sunt omnia entoma.

Apū quædā uiuunt septem annis: & alia quæcunq; sonum faciunt.

Ex cōcussione ad pelliculam apes faciunt sonum: qualem per calamos p foratos pueri faciunt quando superposuerunt pelliculam subtilem.

Emtoma non respirant: apes enim & muscæ in humidis multo tempore uiuunt si non ualde sint calida aut frigida: & dicuntur suffocari reple-

to uentre **id est pellicula quæ mora refrigerat** & corrupto ex humido & non propter non respirare propter qd in cinere demorata resurgūt.

Animalium quæ in aquis uiuunt: quæcunq; sine sanguine suat: plun tēpore uiuunt in aere: sanguinem habentibus.

Piscium multi in terra laticantium uiuunt extra aquas & inueniuntur a fodientibus.

Ex lectione.xiii.

Sanguinem habentium & habentium cor quæcunq; ipsorum habent pulmonem omnia suscipiunt aerem & refrigerationem faciunt per inspi-rare & expirare:

Habent pulmonem animalia animalificantia in se ipsis.

Selaca **id est pisces sine squammis** aialificant sed non in seipsis: & ouificātiū: pennata: ut puta aues: & ut lacertæ.

Simul pulmonem & brachias habere nullum animal uisum est: quia pulmo gratia refrigerationis a spiritu est: brachia autem gratia refrigerationis ab aliqua.

Vnum ad unum opus oportunitate organum est:

Frustra nihil uidemus facientem naturam

Duobus entibus ad unum ordinatis alterum utique esset frustra:

Quoniam animal ad esse indiget alimento: ad salutem autem refrigeratione: eodem organo. **scilicet** utitur natura ad ambo hæc quemadmodum ligna ad sapores & ad loquutionem.

Non habentibus pulmonem neque respitantibus os quidem ad operationem alimenti: ad refrigerationem autem indigentibus refrigeratione brachiarum existit natura.

Ex lectione. xiii.

Delphini habent pulmonem propter quod & dormiuntur extollescentes os super aquas: & si capiantur rētibz cito suffocantur propter non respirare: & supernatantia uidentur talia in mari propter respirationem

Ex lectione. xv.

Quæ honorabiliora sunt animalium plus sortita sunt caliditatis. Rectissimum animalium est homo & quod sursum habet **id est caput** ad totius **id est coeli** sursum solus habet.

Homo pulmonem calidum multum & sanguineum habet.

Hæc quidem animalia ex terra ampliori facta sunt: puta plantarum genus hæc autem ex aqua puta quæ aquatiliū: uolatiliū uero & campestriū: hæc quidem ex aere: hæc autem ex igne.

Singula animalium in propriis locis habent ordinem.

Habentia excessus habituum loca contraria & tempora **id est qualitatū accidentalium quæ non consequuntur naturaliter materiam** saluant natura autem in propriis saluatur maxime locis

Non est idem materia animalium ex qua est unumquodque **id est qualitates quæ consequuntur naturaliter materiam** & habitus & dispositiones ipsius **scilicet et quæ consequuntur accidentaliter**

Si quid est glacie uel cara constitueret natura non utique in calido ponēs saluaret **quia illud scilicet esset naturaliter frigidum.**

Naturales qualitates in quo quidē loco sunt tales entes existunt: ut quæ in aqua humidæ: quæ autem in terra siccae: quæ autem in aere calidæ: habitus uero **scilicet accidentales** quidem excedentes sunt caliditate: ignis gido qui autem frigiditate in calido positi saluantur magis reducit. n. ad mensuram **id est proportionem** locus habitus excessum.

Secundum permutationes communis temporis loci qualitates **scilicet naturales** permutantur.

Habitus **id est qualitates accidentales** contingit locis contrarios esse: ma

teria id est qualitates naturales autem est impossibile.

Ex lectione.xvi.

Inter uiscera maxime habens sanguinem est pulmo:

Refrigeratiōe totaliter indiget animalium natura propter colocatiōem animæ in corde:

Respirantia in pauco aere & eodem suffocantur: uelociter enī fit calidus

Non potentibus respirantibus mouere pulmonem aquatibns autem brā chias propter passionem aut propter senectutem accidit mors.

Expliciunt propositiones ex libro de inspiratione & respiratione.

Incipiunt propositiones ex libro de causa longitudinis & breuitatis Aristotelis uitæ.

Ecundum quosdam nihil prohibet lagorosos lōgæ uitæ esse existentes

Longioris uitæ genus hominum quā equorum.

Sunt homines ii quidem lōgæ uitæ: ii autem breuis uitæ: alteri secundum altera loca distantes

Gentes quæ in calidis regionibus sunt longioris uitæ sunt: quæ in frigidis breuioris uitæ.

Aliqui habitantium eundem locum hac differentia scilicet longioris & breuioris uitæ differunt adinuicē

Ignis & aqua & his cognata non habentia eādē uirtutē: existūt generationis & corruptionis causa.

Ignorantiæ corruptio reminiscētia & eruditio est: scientiam uero obliuio & deceptio

Corruptis animalibus corrūpūtur & scientia & sanitas q̄ i aīalibus sunt.

Quoniā aīa non est in corpore sicut scīa i aīa: nō erit ipsius alia corruptio prāter corruptionem qua corrūpūtur corrupto corpore.

Corrūpūtur quæ i existūt contrariis scd̄m accidēs: eo q̄ illa corrūpūtur scilicet per se: interimūtur enim contraria ab inuicem.

Cui nō est contrariū & ubi non est: impossibile utiq̄ erit corrumpi:

Impossibile est materiam habenti non existere aliquāliter contrarium.

Si simul fuerint actiuū & passiuū: hoc quidem semper facit: hoc autem semper patitur: & impossibile est non permutare.

Ex contrario semper est permutatio.

Minor flāma cōburitur a multa scd̄m accidens: quia alimentū qđ illa in multo tpe cōsumit: hoc multa flamma cito consumit.

Oīa generabilia & corruptibilia sp̄ i motu sūt & fiūt aut corrūpūtur.

Continens aut cooperatur ad generatione & conseruationem rei: aut contra operatur: propter hoc transposita duriora sunt & paucioris durabilioris natura.

Eterna nusquam alicui contraria crunt.

Longissimæ uitæ in plantis sunt palma & cypræssus.

In animalibus sanguinem habentibus inueniuntur quædam longioris uitæ: magis quàm in ex sanguinibus: & ingressibilibus magis quam in aëticis.

Ingressibilibus lōgissimæ uitæ animalium sunt homo & elephans.

Animalia quæ maiora sūt ut plurimum minoribus longioris sunt uitæ rationale enim est maiora plus habere humidū **uita autem consistit in proportionem calidi & humidū.**

Animal natura calidum & humidū est: & uiuere tale est.

Senectus frigida est & sicca.

Quod mortuum est uidetur frigidū & siccum.

Neceesse est senescencia desiccari

Ignis non fit putrefactus.

In animalibus non solum oportet esse multitudinem humidū: sed cū hoc & calidum ut neq; facile congelabile: neq; facile desiccabile sit.

Coitiua & multi spermatis senescunt cito: sperma enim superflū nocet: & amplius emissum desiccatur.

Mulus longioris uitæ est equo & asino ex quibus genitus est: & foemellæ masculis si coitiui sint masculi: propter quod & pasceres masculi breuioris uitæ sunt foemellis.

Quæcunq; laboriosa sunt masculorum senescunt magis propter laborē: desiccatur enim labor: & senium inducit.

Naturaliter masculi foemellis longioris sunt uitæ: quia calidius animal est masculus quam foemella.

Animalia quæ sunt pauci sanguinis aut sanguinem habentia non fiunt in his quæ sunt ad articū locis: neq; gressibilia in tera: neq; aquatilia in mari: quæ autem sūt minora quidē sunt & breuioris uitæ autert enim congelatio **id est humidū** augmentum.

Aquatilia animalia minus lōgæ uitæ sunt gressibilibus: nō quia humida simpliciter sed quia aquosa: tale autem humidū facile corruptibile est: quia frigidum est & cōgelabile de facili.

Plantæ quædam longissime uitæ sunt & magis quam animalia: primo quia aquosæ minus quare non facile congelabiles sunt: deinde habent uiscositatem & frigiditatem & sicca & terrestres existentes non tamen habent facile ex siccabile humidum.

In masculis superiora maiora sunt quam inferiora in foeminis autem e conuerso.

Plantæ quæ capite magne sunt longioris sunt uitæ:

Superius plantæ & caput radix est.

Expliciunt propositiones ex libro de cā longitudinis & breuitatis uitæ:

Incipiunt propositiones ex libro de morte & uita Aristotelis & lectiones notatæ sunt secundum expositionem petri de aluernia.

Ex lectione. i.

St omnibus animalibus communis **scilicet secundū genus** uita & mors: modi autem differunt specie **scilicet in animalibus differentibus specie.**

Mors hæc quidem uiolenta est: hæc autem secundum naturam.

Diffi. Mors uiolenta est quando principium **scilicet corruptionis** extra fuerit: secundum naturam autem quando est in ipso animali.

Mors & corruptio non inest similiter perfectis & imperfectis animalibus: Imperfecta animalia sunt oua & semina plantarum quæcunque sunt sine radicibus.

Omnibus animalibus corruptio fit propter calidi alicuius defectum.

Animalia quæ non uitalia ualde sunt: multo tempore uiuunt ablato corde: & mouentur pedibus adhuc existentibus truncabilibus: propter non componi naturam ipsorum bene.

Principium uitæ **idest anima** deficit animalibus cum non refrigeratur calidum & comunicans ipsi **scilicet cor.**

Quando his quidem **scilicet animalibus habentibus pulmonem** pulmo his autem **scilicet piscibus** branchiæ indurata fuerit propter temporis longitudinem desiccatis: his quidem branchiis: his autem pulmone & factis terrestribus possunt has partes mouere neque eleuare: neque simul ducere tandem facta intensio in duritionis marcescit calor.

Paruis passionibus aduenientibus in senectute uelociter moriuntur animalia. pp paucum esse calidum: uelut euaporato in multitudine uitæ.

Sine tristitia est: quæ est in senectute mors nulla enim uiolenta ipsis passione contingente moriuntur: sed insensibilis absolutio animæ fit oio.

Diffi. Generatio est prima participatio in calido nutritiua animæ.

Diffi. Vita est masio animæ nutritiua in calido.

Diffi. Inuentus est primæ refrigeratiua particula augmentatio.

Diffi. Senectus est huius particula decrementum status autem horum medium est quando **scilicet: neque deficit neque crescit.**

EX .L. DE MOR. & VI:

Diffi. Mors & corruptio uiolenta calidi est extinctio & marcor :

Diffi. Mors secundum naturā est marcesfactio calidi propter temporis longitudinem facta & perfectissima.

Respirantia animalia suffocantur in humido pisces autem in aere.

Ex lectione secunda.

Tria accidentia circa cor quæ uidentur habere eandem naturam & non habent : sunt saltus & pulsus & respiratio.

Diffi. Saltus cordis est constrictio calidi quod in ipso est : propter refrigerationem superfluum & contabescituiam : ut in timoribus .

Timentes in frigidantur secundum superiora calidum autem fugiens contrarium facit saltum in paruum constrictum locum : ita ut aliquando extinguantur animalia propter timorem & propter passionem egredientia.

Bullitio fit spumoso facto humido a calido : eleuatur enim propter ampliore fieri mollem.

Semper aduenientis humidi ex alimento per caliditatem tumefactio eleuata ad ultimam tunicam cordis facit pulsum in corde : & hoc semper fit continue : affluit enim semper humidum ex quo fit sanguinis natura :

Primo in corde fit sanguis : palam autem est in generatione a principio : nundum enim distinctis uenis uidetur cor habens sanguinem.

Pulsat cor magis iunioribus quam senioribus fit enim exalatio humidi amplior.

Pulsant omnes uene : & simul inuicem : propter ortas esse omnes a corde mouet enim semper cor quare & illæ semper & simul omnes : quando cor monet.

Diffi. Pulsus est humidi calefacti spumificatio :

Respiratio fit augmentato calido in corde in quo est principium nutritiuum Quemadmodum alia indigent alimento ita & cor & aliis magis : & enim cor aliis alimenti causa est.

Oportet existimare consistentiam pulmonis similem esse foliis quæ in arariis sunt.

Vocatur ingressus aeris inspiratio : exitus autem respiratio :

In animalibus habentibus pulmonem eius quod uiuere & non uiuere finis est respirare & non respirare in piscibus autem suscipere humidum

In inspirare & expirare consistit uiuere :

Expliciunt propositiones ex libro de morte & uita :

Incipiunt Propositiones ex libro de motibus animalium Aristotelis & lectiones notæ sunt secundum expositionem petri de aluemia .

Ex lectione. i.

Uniuersales quærimus sermones & singularibus adaptamus ipsos.

Oportet si moueatur aliqua particula animæ, quæ quiescere aliquam: & propter hoc iuncturæ in animalibus sunt.

Nihil mathematicorum contingit moueri.

Vnumquodque animal oportet in seipso aliquid habere quiescens unde est principium eius quod mouetur.

Quemadmodum in animali oportet aliquid immobile est si debeat moueri: sic adhuc magis extra animal oportet.

Nauem pellens in naui ipse existens & firmatus ad nauem non mouet: nauem: quia necessarium est ad quod firmatur manere.

Ex lectione secunda.

Spæræ motus circulariter nulla manet particula: aut enim totam necessarium est manere aut distrahi continuitatem eius.

Moueri **id est per se** unum motum a duobus **scilicet non per se ordinatis** est impossibile.

Oportet tantam uirtutem esse quiescentis in quiescendo: quanta est moti & mouentis ipsum: quare impossibile est cælum moueri ab aliquo si, xō in terra.

Cælum in corruptibile & indissolubile est ex necessitate.

Non est impossibile aliquid si oppositum non est necessarium

Totaliter immobile a nullo contingit moueri: propter quod bene dictum est apud homerum non utique non amoueabunt e cælo in terram iouem supremum omnium: neque si multum laborent apprehendere omnes dii deæque.

Impossibile est ignem aut terram aut aëratorem aliquid in seipsis habere aliquid quiescens & mouens & aliquid extra ad quod propulsentur: sicut aëra huius.

Generationis & corruptionis nihil possibile est causam esse sibi ipsi: præexistere enim oportet ei quidem mouetur & generatur mouens & generans nihil autem prius est se ipso.

Ex lectione. iii.

Inanimata omnia mouentur ab altero.

Omnia animalia & mouent & mouentur gratia alicuius.

Mouentia animalis sunt intellectus phantasia sensus appetitus electio uoluntas & concupiscentia: & hæc omnia reducuntur ad intellectum & appetitum:

Phantasia & sensus intellectui eundem locum habent iudicativa. n. omnia sunt.

EX. L. de MO:ANI.

Voluntas & concupiscentia appetitus sunt:

Electio communis est intellectui & appetitui.

Mouens primum est quod appetibile & quod intelligibile est.

Non omne intelligibile est mouens primum sed quod operabiliū finis ē

Non omne bonum mouet **videlicet bonum in uniuersali** sed in quantum est finis eorum quæ gratia alicuius alterius existunt sic mouet **natura**

sic est bonum in particulari.

Oportet ponere apparens bonum boni locum habere & delectabile esse.

Appetibile est primum mouens: & non motum mouet appetitus autem & motum mouet: ultimum autem motorum non necesse est mouere aliquid:

Motus localis ultimus est omnium motuum quæ fiunt in animalibus: mouetur enim & procedit animal appetitu aut electiōe alterato aliquo secundum sensum aut phantasiam.

Ex lectione quinta.

Similiter se habent intellectus speculatiuus & practicus in syllogizando: **quia scilicet syllogizant ex aliquo principio.** sed intellectus quidem speculatiui speculatio est finis cum enim duas intellexerit propositiones conclusionem intellexit & composuit intellectus autē practici ex duabus propositionibus continuo fit operatio.

Operatio conclusio est **scilicet mediata** intellectus practici.

Propositiones practicae determinantur per bonum & per possibile **sicut scilicet speculatiua per rationem entis:**

Quaecumque non ratiocinantes operamur uelociter operamur.

Ultima **id est proxima** causa eius quod est moueri est appetitus existens **scilicet in actu:**

Ex lectione. vi.

Phantasie & sensus & meditationes alterant corpus secundum calidum & frigidum.

ensu facto in actu statim alterationes quædā sunt existentes: phantasia autem & intelligentia habent in se rerum uirtutem: aliquo enim mouetur species intellectiua calidi aut frigidi: aut tristabilis aut delectabilis talis existit: qualis & unaquæque rerum exteriorum: propter quod tremunt timent homines intelligentes solum.

modica permutatio facta in principio multas & magnas differentias facit deinceps uelut gubernaculo secundum aliquid modicum transposito magno fit propter transpositum.

Cum sit modica alteratio circa cor multa sit corporis differentia in ruboribus & paloribus & tremoribus & timoribus:

Ex lectione. vii.

Necesse est principium animæ mouentis esse in medio superioris & in

serioris & dextri & sinistri
Media partem corporis in qua est principium mouens subiecto quidem
unam operatione aut necesse est fieri plures.

Ex lectione. viii.

Principium motibus in animalibus est in corde: & spiritus coplacatus est in ipso
Spiritus est mouens organicum

Ex lectione. viiii.

Existimandum est constare animal quemadmodum ciuitatem bene legi-
bus rectam sicut enim in ciuitate quando bene stabilitus fuerit ordo:
nihil opus est separatim principem adesse per singula eorum quæ sunt
sed quibuscumque facit ut ordinatum est: & hoc fit post hoc per consue-
tudinem: ita in animalibus idem fit per naturam: quia nata est unaquæque
pars facere proprium opus: ut nihil opus sit in unaquæque esse animam:
sed in quodam principio corporis existere maxime.

Cor & pudenda maxime mouentur motibus inuoluntariis multotiens
enim aparente aliquo non tamen iubente intellectu mouentur.

Motus inuoluntarii sunt somnus & uigilia & respiratio nullius enim ho-
rum domina est simpliciter phantasia aut intellectus.

Agentialibus exit uelut animal quoddam spermatis uirtus.

Motibus aliquando fiunt a corde ad sensus & a sensibus ad cor: & a sen-
sibus ad sensus.

Expliciunt propositiones ex libro de motibus animalium.

**Incipiunt propositiones ex primo libro de historiis animalium Aristote-
lis. Collecte secundum interpretationem Theodori Gaza, tefalonicensis.**

Ex capitulo primo.

Animalium partes aut in compositæ sunt quæ scilicet
in similes sibi partes diuiduntur: ut caro in carnes: &
ob eam rem similes appellantur: aut compositæ
quæ indissimiles secari apte sunt: ut manus in non
manus: quapropter eas dissimiles nominamus.

Quæcumque pars dissimilans ex similaribus constat ut
manus & carne ossibus & neruis

Homini oculis aut nasus cum oculo aut naso alterius
hominis specie conuenit.

Vt totum se habet ad totum: sic partes singulæ se se ad singulas habent.
Quibusdam animalibus partes nec species sunt, eadem nec excessu de-

fectuq; differunt: sed proportionē conueniunt quomō os cum spina: ungulam cum solida ungula: manum cum forcipato pede: & pennam cum squamma conuenire aduertimus.

Sunt complura animalia quæ easdem habent partes: sed non situ eodem ut mammas alia impectore habent: alia in femoribus.

Partes similes aut moles ac humidæ sunt ut sanguis sanies adeps seu medula: semen genitale lac caro & quæ his pportione respondent: aut sicca & solida ut neruus cutis os cartilago uena pilus uguis & cornu.

Animalium differentias aut per uitas aut per actiones aut per partes constituti dignum est.

Animalium alia aquatilia sunt alia terrestria.

Aliū aqtiliū alia in fluido degunt uictūq; quærūt ex humore & humorem per uices recipiunt & reddunt nec uiuere possunt nisi uersentur in humore alia degunt quidem in fluido uictumq; inde emoliuntur: sed aerem non humorem recipiunt: & foris parere solent.

Terrestrium animalium alia accipiunt redduntq; aerem ut homo & quæcunq; habent pulmonē: alia aerem non recipiunt ut uespæ & apes: & reliqua quorum corpus incisuris præcingitur.

Animalium aquatiliū complura saxi affixa uitam omnem traducunt ut conca.

Spongia sensum aliquem habere creditur: quia multo difficilius abstrahitur nisi clanculum agatur: ut referunt auulsores.

Terrestrium animalium alia uolucres sūt alia pedestria: quorum alia gressilia: alia reptilia alia tractilia sunt.

Aliud quod tantum uolucris sit: ut piscis tantū natatilis est: nullū nouimus.

Animalium alia gregalia sunt ut i uolucrum genere columbi grues: olores & in genere piscium thūni & limosæ & hamia: alia solitaria ut quibus unguis adunci.

Animalium alia uitam ancipitem degunt ut modo societate modo solitudine gaudeant alia uero non.

Hominis naturam ancipientem societatis ac solitudinis esse: apertum est.

Animalium alia ciuilia quæ labori communicant: quorum idem opus cōmuni efficitur opera: alia in ciuilia.

Ciuilis generis est homo apis uespa formica grus quarum alia sub duce degunt ut grues & apes: alia nullo subdite imperio sunt ut formica.

Animantes quidā liberales fortes & nobiles sunt ut leones: alii generosi si feroces insidiosi ut lupi.

Diffi. Nobile est id quod ex bono prodiit genere generosum autem quod non a sua natura degenerauit.

Verecundæ sunt cattæ & anseres.

Homo unus ex numero animalium omnium vim optinet cogitandi: & cum memoriæ atq; disciplinæ complures animantes eē participes possint nulla tamen præter hominem potest reminisci: sed de moribus utriusque generis cuiusque diligentius potest.

Animalia quæ vesicam habent aluum etiam eadem optinent quæ uero aluum habent non omnia vesicam possident.

Humidi excrementi receptaculum vesicam: sicci uero aluum nominamus.

Animalia quæ animal gignere possunt: aut in se ipsa semen prolificum mittunt ut femina aut in alterum ut mas.

Omnibus animalibus sensus solis tactus est communis.

Cap. iiii. Humorem unumquodque genus animalium continet quo si aut per vim aut per naturam ipsam priuetur in perniciem agatur necesse est.

In parte similari sensum tactus contineri certum est: sicut e contrario potentias agendi partibus dissimilaribus tributas esse apertum est.

Animalium alia habent sanguinem ut homo & quæ aut perfecta pedibus carent aut binis quaternis uepedibus carent: alia exanguia ut omnia quæ pedibus plusquam quaternis innituntur.

Capitulum quinto. Animalium alia gignuntur animal perfectum: alia ouum alia uermen

Diffi. Ouum est id cuius ex parte principio animal consistit: reliquum uero est alimento ei quod gignitur.

Diffi. Vermis id est ex quo toto totum animalis subiecti fœtus formationem incrementumque gignitur.

Animalia quæ uel pennis uel membranis uolant omnia bipeda aut apoda: angues enim circa æthiopiam tales uolare narrantur.

Capitulum sexto. Cum ceteræ serpentes oua pariant sola uipera animal gignit.

Homo animalium maxime omnium notum nobis necessario est.

Cap. vii. Summæ partes in quas primas totum diuiditur corpus hominis sunt caput collum thorax brachium duplex & crus duplex.

Diffi. Thorax est quæ a collo ad pudenda usque trunca pertendit

Diffinitio. Capitis pars quæ capillis intecta est calua appellatur.

Diffinitio. Pars prior caluæ sinciput nouissime consistere solita est omnium enim ossium corporis ultimum id concreuit & induratur.

Diffi. Pars posterior caluæ occiput est media uero inter occiput & sinciput uertex est.

Cerebrum sincipiti subditum est occiput innanem est:

Calua mulieris unam habet suturam: quæ autem uiri tres: licet uisum sine ulla sutura caput uiri sit.

Cap. viii. Diffi. Facies est quæ calue subiecta est: & eam dumtaxat in homine nominamus.

Diffi. Frons est pars faciei quæ sub sincipite posita inter ipsum & oculos est. Quibus frons est magna segnes: quibus parua mobiles quibus lata mente moueri idonei: quibus rotunda iracundi sunt.

Cap. viii. Supercilia si i rectum porrigatur mollem subesse animum significant: si iuxta nasum inflexa sunt austerum & acerbum: si iuxta tempora inflectuntur derisorem ac dissimulatorem si uero in totum dimissa notam inuidiæ habent.

Diffi. Pilos qui extremo palpebrarum ambitui adherent ciliū nominamus.

Diffi. Humor oculi interior, quo uidemus pupilla est: & quod eam ambit nigrum dicitur & quod nigrum circumdat candidum siue albugo.

Anguli oculorum si iusto sunt longiores notam morum maleficorum præbent: si carnosius more pestuncolorum sunt qui naribus iunguntur malitiam præerunt.

Perfecta animalia & quæ generant animal omnia habent oculos præter talpam: uerum si quis prætentam membranam detrahit locus oculogæ apparet: & pars nigra eorundem.

Cap. ix. Solus potissimum animalum homo numerosa oculorum ueritate notatur cum cæteris in suo singularis genere color sit idem exceptis egs.

Oculi qui conditi sunt clarissime cernere possunt: modicus tamen situs nota morum est optimorum.

Oculi quibus nigrum caprinum est: autem intenti constant aut modice nutant & mediocriter conuiuant: notam morum laudabilium habent.

Oculi qui conditi sunt clarissime in genere quoque brutorum animalium cernere possunt.

Cap. xii. Oculi in cerebrum finiunt & uterque positus super quadam uentula est. Aures homini tantum immobiles sunt: cætera suas auriculas omnia mouent. Notam optimorum morum habent aures mediocres.

Aures magnæ arrectæque ultra modum stultitiæ indices sunt & loquacitatis.

Diffi. Sternutamentum naso agitur: & flatus uniuersi eruptio est: signum quoque augurale est. & unum ex spirituum omnium generibus factum & sacrum. Mobiles nares natura esse uoluit.

Elephantis prolixa ualidaque naris augetur: eiusque usus idem qui manus: ea namque cibos tam siccos quam humidos colligunt: capiunt & in os admovent soli.

Mouent animalia omnia maxillam inferiorem crocodillo fluuiiali excepto: is enim unus superiorem mouet.

Cap. xi. In maribus etiam lac fieri potest: uerum caro his spissa est mulieribus autem fungosa.

Cap. xiii. Venter infra pectus est parte priore eiusque radix umbilicus est.

Diffi. Totum quod ex cute glandeq; constat præputium est.

Quæ tegit glandem cutis ulnere obducto coalescere neq; sicut nec palpebræ præcise reduci ad unitatem queunt.

Cap.xv. Habet homo partes suas ita dispositas :ut in eo & superius sit & inferius:& prius & posterius:& dextrum & sinistrum.

Sinistra omnia sunt imbecilliora.

Quibus pedes exigui iis manus quoq; parvæ habentur.

Diffi. Pars interior manus uolâ dicitur carnosa est:& incisuris uitæ indicibus distincta.

Quibus pars interior plantæ non plana sed ita phenuscula est: ut solû toto attingat uestigio ii uersuti & fraudulentum sunt.

Partes hominis tam superiores quam inferiores ad situm orbis uniuersis: superiorem inferiorēq; dispositæ sūt itidemq; priores & posteriores & dextræ & sinistrae.

Caput cæteris animalibus superiorem optinet situm ratione sui corporis: at homo quoniam ad uniuersi orbis habitum institutus est. iccirco partem etiam istam habet respondentem parti sublimi uniuersi.

Tactus ē sensibus homini exquisitissimus est: deinde gustus: reliquis superatur a multis.

Cap.xvi. Hō plurimū cerebri pportiōe magnitudinis ac hūidissimū habet Cerebrū oībus priuatum sanguine est: nec uenā intra se ullam continet: & ad tactum frigidum per naturam est.

Arteria ita se habet ut accipiendi reddendiq; tantummodo spūs offō fungatur: nihil enī aliud uel siccū uel hūidū pati ipsa uī: sed ubi i eā tale q; deerrauerit: tam diu torquatur dum excutiat quod delapsum est.

Ventriculus humanus canino similis est quippe qui non multo amplior sit quam intestinū sed itestino similis apriori: aluus aut suillæ similis ē

Cap.xvii. Cor situm cæteris animalibus in medio pectore est: i quibus peritus est: homini tantum ad partem sinistram potius uergit.

Sanguinis plurimum pulmo ex cæteris continet membris.

Cor solū ex reliquis uisceribus sanguinē intra se continet: cū pulmo nō intra se sed in uenis contineat sanguinem.

Sunt hominis uenæ crassæ proportionē humani corporis.

Cap.xviii. Iecur supra septū positum a dextro latere est. lien a læuo æquæ in omnibus quæ membra ista disposita habent per naturā non p̄digio se: iam enim legitimum illum locū in non nullis quadrupedū lienem cum iecinore permutasse uisum est.

Est hominis lien suillo similis specie angusta & longa.

Rotundum iecur hominis est ac simile bubulo.

In parte quadā agri chalcidici euboicæ fel nullū pecoriē at i naxo oībus ferme quadrupedibus tā grādē ē: ut q; sacra faciūt aduenæ stupefcāt rē.

Ren. dexter in omnibus animalibus quibus sunt renes superiorem obtinet locum: minusq; pingui obducitur & siccior est.
Vesica hominis proportionem ampliorē quam ceterorum:

Propositiones ex secundo libro de historiis animalium.

Ex capitulo primo.

Eoni ceruix osse uno rigida constant nec uertebis ullis iungitur: interiora autem omnia canibus similia continentur.
1 Solus animalium omnium homo dexter utraq; nascitur.
Nullum animal præter hominem mammas parte gerit priore.
Flectunt animalia crura priora: contra atq; posteriora: & contrario quam homo membra inflectit excepto elephanto: flectit enim suos posteriores poplites mouetur hominis.
Homo brachia retrorsum flectit crura uero ante.
Aues suos inflexus similes quadrupedibus agunt orura enim quæ bina habent in posteriore curuat: alas uero quæ uice brachiorum aut crurorum obtinent in priora.
Vitulus marinus tanquam læsa imperfectaq; quadrupes ē: quippe qui continuo a scapulis pedes habeat manibus similes modo ursæ.
Initiū incedendi omnibus animalibus est a dextris partibus.
Homo exiguis paucissimiq; integitur pilis: nisi in capite qua quidē parte hirtissimus omnium ipse est.
Oium quadrupedū crura osse neruoq; habundant carne deficiunt: at hō nullā fere sui corporis partē tā carnosam hebet q̄ nates fœmora tibias.
In terra illyrior & in pæonia & non nullis aliis locis sues non fisso pede sed solipedes ginuntur:
Quod idem solipedes & bicornes sit nullum animal est.
Idem animal solipes & unicornes est: ut asinus indicus.
Ceruo ex cornigeris soli cornua tota solida sunt cæteris caua.
Soli ceruo cornua omnibus anis decidua sunt cæteris perpetua sunt.
Hō priusq; adultior sit partē superiorem corporis habet maiorem quā inferiorem: & quo per ætatem amplius augetur: eo contra euenit ut inferiora sint superioribus longiora.
Habent dentes omnia quæ quadrupeda uiuipara sunt.
Animalia quæ cornua gerunt non dentata sunt utrinq;
Apud modos (si cthesiæ credēdū ē) bellua gignitur (ut ille scribit) cui nomen manthioræ: detes eius triplici utrinq; ordine: magnitudo hirtitudo & pedes leonis: facies & aures hoīs: oculi cæsi color rubricæ: cauda scorpionis modo terrestris aculeo armata spiculq; agnata iaculæ: uox fistulæ tubæ uel similis: cursus nō minoris p̄nitatis q̄ ceruis: feritas tāta ut nunquā possit mitescere: appetitus p̄cipue carnis humanæ.

Mutantur priores dentes hoī & qbusdā aīalibus ut equo mulo & asino.

Maxillares dentes nullum animal mutat.

Sus nullum omnino dentem amittit.

Ca. ii. Iuuenibz cāibz dētes cādidi & acuti sūt: aetate puectis nigri obtusiq;

Cap. iii. Cū cāteris aīalibus senectute dentes nigrescant: equo candidiores redduntur

Maribus dētes plures sūt q̄ foemīs: ut ī genere hoīum: ouīū: snū caprae pz

Quibus plures dētes sūt hāc utuatiōra magna ex pte sūt qbus pautiores

& rariōres hāc magna ex parte uitae sunt breuioris.

Cap. iiiii. Homini nouissimi maxillares circiter uigesimum annum gignūtur & uiris & mulieribus.

Quibusdā mulieribus āno octagesimo maxillares illi nouissimi non sine

dolore exierūt: uiris quoq; idē euenisse accepimus & accidit iis quibus

in iuuentute ipsi gemini nati non fuerunt.

Cap. v. Elephantes foeminae minores dentes: & ecōtra quā mares habent uergunt enim deorsum.

Statim cum natus est elephantus dentes habet.

Elephas linguam per quā exiguam habet atq; interius posita quam in cā

teris sit ita ut uix eam uidere possis.

Cap. viii. Caeus simia gerens caudam est.

Caniceps **qui grāce cynocephalos dicitur** eadē forma qua simia ē sed maior ualidiorq; ē & faciei caninae & dēte robustiore caninoq; ppiorē.

Simiae cōueniūt cū hoīe plurimū sua facie qppe quā nares aures dētes tā

primores quā maxillares hoīes mōre habeāt: & ciliū ē: cū cātere q̄dru-

pedes non in utraq; palpebra habeant: simiae habent:

Pedū simiae officiū duplex est: his enī & ut pedibus & ut mānibus utūtur

Cap. xi. Chamaleo figura totius corporis lacertā imitatur: ipi uidēdi sedes

nūq̄ cute opitur nec pupillae motu: sed totius oculi tērsatione ī orbem

mutionēq; quoquo uersus aspiciūt: qua uelit mutat suū colorē ī flatus

ueg; & niger nō lōge dissimilis crocodillo ē. mutatnr color tōto ī cor

pore: nā & oculi cōcoleres reliquo corpori reddūtur: & cauda eūdē cō

lorē accipit. carnē nūq̄ nisi ī capite & maxillis & extrēo caudae ad mō

dū exiguā possidet: nec albi sanguinem quā ī corde & oculis: & loco

a corde superiore & uenulis hinc tendentibus habet.

Ca. xii. Nō nulla auiū gēna lras pferre qūt uz ea p̄cipue q̄bz ligula latior est

Cap. xiii. Mēma iis tātū aīalibus data ē q̄ptinus ītra se aīal format: nec pri

mū ouū deinde aīal: unde sit ut delphinus māmas habeat: aīal. n. illico

cōcipit & format.

Prāter brāchiāz: discrimē pisces a cāteris aīalibus differūt: eo qd nō pi

lis ut terrestria q̄ aīal generant: nō cortice: nō pena: sed plurimi squam

mosi pauci cartilagine aspera: paucissimi laui sunt.

Est omnis piscium genus saguinis particeps :
Pariunt oua pisces oēs qui squamma conteguntur : aīal uero oēs qui gene-
re cartilagineo continentur excepta rana.

Cap.xiiii. Caret pedibus genus omne serpentum ut pisces

Cap.xv. Animalia oīa quæ aerem accipiunt & reddūt habent pulmonem
arteriam gulam & situm gulæ & arteriæ.

Cor omnibus animalibus est quibus est sanguis : uerū in minutis præ sua
tenuitate non æque spectari potest.

Pisces & omnino quæ branchias habent carent pulmone.

Iecur inest omnibus in quibus est sanguis.

Vermes continent cerui oēs suō in capite uiuos qui nasci solent sub ligula
in cōcauo circiter uertebra qua ceruici innectitur caput magnitudine
haud minotiores his uermibus quos maximos carnes putres ediderūt.

Ceruus & dāma sælle uacāt quanquam cerui ītestinū adeo amare ē ut ne
a canibus quidem attingatur nisi ceruus præ pinguis sit.

Nonnullis ceruis achainis nomine sæl contineri in cauda creditur.

Delphinus inter pisces solus sælle priuatus est

Cap.xvii. Quadrupedes cornugere altera maxilla dentate quaternos uen-
tris habent sinus quæ quidem & ruminare dicuntur sed omnia dentata
maxilla utraq; uentres singulos habent.

Propositiones ex tertio libro de historiis animalium Aristotelis

Ex capitulo primo.

Mnibus animalibus quæ oua ædunt siue bipeda siue quadru-
da sint testes lumbis īnexi infra septū continentur uel cādiores
res uel pallidiores.

Taurum aliquando excisum testibus initu protinus acto proge-
nerasse traditum est:

Vipera aīal ædit postquā intra se oua peperit : cū cætera serpentum gene-
ra oua ædant in lucem.

Cap.iii. Venæ ex corde originem ducunt.

Co.v. Origo neruorū in corde est.

Cap.vi. Ossa oīa siue foris uicissim tægūt siue altere īseritur alteri neruis
ligātur capite excepto : id .n. nō neruis sed futuris ipsoꝝ ossiū cōtinetur

Natura nerui fissilis in lōgitudinem tendit : & scindi p latitudinē nō pōt.

Neruus ignem non patitur cū uena patiatur : & icisus solidari non potest.

Pars corporis nulla stupore temptatur quæ neruis caret.

Neruis pluribus pedes manus & scapulæ continentur atq; etiam ceruices
& lacerti.

Ossa oia inter se apta una continuant seriem mouetur uenarum nec est ul-
lum os quod seorsum ipsum per se maneat.

Maxillis genus dentium inhæret: os partim cauū partim solidū & adeo
firmum ut solum inter ossa ferri aciem respuat.

Nullum animal est quod circa uentrem os habeat.

Leo suis in ossibus nullam oio habere medullā uidetur: quia admodū exi-
guā ac tenuē habet & in paucis ossibus solis .n. inferioribus atq; brachiis

Cōstat leo præcipue oium aialiu ossibus solidis: sunt enim adeo dura ut
ex eis concussis ignis uelut a filice elidatur.

Delphinus ossa habent non spinas:

Cap. viii. Quēadmodū os præcisū nunquā recrescit: ita & cartilago rupta
nunquā reparatur nec ullo foramine hincit.

Gressilium quæ animal gignū auriculæ nares extremaq; ossium non nul-
la cartilagine constat.

Cap. viii. Colores cornuū unguium: ungularum cutis pilorumq; colorē
sequuntur.

Dentes ossium naturā emulantur: quamobrem ethiopū dentes & ossa cā-
dentes: sed unguēs nigri.

Ceruis tantummodo cornua tota solida: & sparsa in ramos: & omnibus
annis decidiua sunt nisi castrentur.

Adherent cornua cuti potius quam ossi: unde fit ut imphrygia albi boues
sint qui cornua perinde ut auriculas moueant.

Cap. x. Pilos habēt animalia quæ pedestria & uiuipara sunt.

Cortice integūtur quæ ouipara sunt pedestria.

Animalia quæ molles suapte natura pilos habere solēt: hæc per uisum pa-
buli melioris duriore incipiunt gerere cōtra autem molliores paucio-
resq; ea quæ duos copiososq; habuerint.

Pili hominum locis calidis duri: frigidis molles oriuntur.

Pili sunt molles qui promissi & simplices sunt: duri qui crispi.

Ca. xi. Cutis homini proportionē magnitudinis tenuissima est

Cutum sensum carere constat.

Ubicunq; cutis per se & sine carne est: uulnerata non coit: ut i gena bucca
præpu io palpebra

Mutatur color pilorū in senectute candidiq; efficiuntur quod uel cæteris
quidem animalibus accidit sed non satis aperte, præterquam equo & cā
descunt pili a parte sui postrema.

Plurimus canorum numerus candicans ilico exstitit: qua ex re patet cani-
tiem non ariditate committi: (ut quidam uolūt) nihil enim ilico arri-
dū gigni solet: sed cutis uitio qd' utiliginem appellamus pilos omnes
produci canos apertū est.

Non nullis pili dum ægrotarent in canuerūt: quibus in bonam ualitudi-

nem restitutus nigri renati sunt canis defluxis.
 Canescere pilos otius opertos: quam difflatoq; aduertimus
 Tpa hoium & partes primores quā posteriores celerius canitiem sētiūt.
 Pubes nouissime canescit.
 Pili in hoīe solo partim simul: partim postea per aetates gignuntur.
 Congeniti sunt pili capitis & supercilioꝝ & palpebraꝝ: post geniti pubis
 primum mox alarum postremo menti.
 Parte posteriore capitis caluus nemo efficitur.
 Capitis lauitatē calitium nūcupamus: supercilioꝝ uero leuitatē salitiū ap-
 pellamus neutrumq; eoꝝ prius quam caprus coitus uenerus sit acci-
 dere nouimus.
 Caluitio esse immunes mulieres & pueros & spadones apertum est.
 Pili postgeniti iis qui ante pubertatem castrati sunt non exeūt: & post pu-
 bertatem excisis soli decidūt praterquam pubis.
 Pili in mento mulieris non prodeūt nisi iterdū pauci: cū mēstrui cursus
 substiterunt: reliqui postgeniti mulieribus proueniunt.
 Rarius fieri potest ut homo tum mas tum foemina: pilis postgenitis care-
 at iam inde ab ortu naturā uitio contracto & nisi ut pebescant contin-
 gat steriles in gignando sunt
 Nonnullis supercilia per senectutē adeo hirsuta reddūtur ut tondendū:
 sit qđ propterea euenit qā cohēsiōi apposita sunt ossium quā senescē-
 te aetate laxantur & inde plus humoris transire patiuntur.
 Pili palpebrarū nunquā plurius iusto excrescunt: defluntq; rebus ue-
 nereis inceptis eoꝝ magis quo uisus ueneris fuerit amplior.
 Pili euulsi subnasci denuo possunt: dum citra aetatis florem degitur: nec
 Quibus animalibus uersicolores sunt pili eisdem etiam in cute uariis il-
 le color habetur.
 Caluescere minus solent qui mento sunt bipartito:
 Crescunt pili quibusdam in morbis: ut in tabificis: & etiā in senectute &
 defuncto augete: durioresq; redduntur idem unguibus euenit
 Libidinis pili congeniti maturius defluunt: postgeniti maturius se-
 se proueniunt.
Cap. xii. Sunt aquae multis in locis quas cum oues biberint moxq; inierit
 nigros generant agnos: ut in terra esset de agri chalcidici thraciae facit
 annis quem phycrum uocant.
 Lepori soli pili & in bucca intus: & sub pedibus sunt.
 Aculeo ab apibus substracto nullis subnascitur alius immo breui morian-
 tur necesse est.
Cap. xv. Quod admodū raro contingit parum id obseruandum censeo.
 Defectis nihil: humoris in uescam transmittitur: at uiuis non solum hu-
 mor: sed etiam sicca quaedam concrementa descendunt ex quibus cal

culi conficiantur:

Cap. xvi. Quibus multum est carnis iis uenæ artiores & sanguis rubentior & uenter ac uiscera parua: quibus parum iis uenæ ampliores: sanguis attrior: uiscera maiora & uenter auctior.

Pinguescunt intra carnem quibus paruus est uenter.

Cap. xviii. Omnia ætate prouecta potius quam nouella pinguescunt: sed præcipue cum iam suæ longitudinis ac latitudinis modum adepta augetur in profundum incipiunt:

Cap. xviii. Sanguis uenas uasa sibi habet: nec in ullo alio nisi in corde præter uenas continetur.

Tactum in nullo genere sentit sanguis: sicut nec excrementa in aluo contenta: & cerebrum & medulla.

Si sanguis integer est & non natura uel morbo uitatus rubet & dulcis saporis est.

Quod natura uel arte bono habitu sunt: iis nec multum sanguis est nec pauper.

Quanto aliquo plus pinguedinis habent eo minus possident sanguinis.

Homini sanguis tenuissimus ac mundissimus est: tauro & asino inter ea quæ animal generant crassissimus & nigerrimus parte etiam inferiore crassior & acrior est quam superiore.

Si sanguis immodice humescit morbus fit sic enim in speciem saniei diluitur & adeo se rescit ut nonnulli sudore cruento exundauerint.

Dorminentibus sanguis copia partes exteriores deserit subitque interiores.

Fœminis sanguis nigrior & crassior quam maribus est: & minus sanguinis per summa corporis fœminarum est plus in parte interiore continetur.

Omnium fœminarum maxime mulier sanguine habundat: & mēstrua plurima in mulieribus fieri solent: quod genus sanguinis uitatum est & grotansque fluit immodicæ.

Cæteris morbis sanguinis minus mulieris infestantur quam uitri paucis enim mulieribus fiunt mariscæ aut uarices aut e naribus profusio sanguinis: & si quod eorum acciderit detrimentum in mēstrua decubunt.

Cap. xx. Sanguis in uenis medulla in ossibus: alia humida in membranis aut cutibus aut in uentribus continentur.

Nonnullis adhuc animalibus medulla cruenta admodum est.

In suillis ossibus minus medullæ est: & nonnullis omnino deest.

Eorum quæ utrinque dentata sunt: lac coire non potest: tenue enim dulceque est & non pingue.

Tenuissimum est lac cameli mox equæ tum asinæ: crassissimum bubæ.

Nulli fere animalium lac fieri solet antequam uterum ferat: nuda ferunt utile omne est sed primum nouissimumque inutile.

Non prægnantibus aliquando sed raro aliquibus æduliis efficitur ut lactescant. & quibusdam mulieribus natu maioribus sustu frequentiore lac prodit & copia tanta ut infantem enutrire potuerint.

Vbera caprarum quæ coitum non patiuntur pastores mōtis atæ urtica perficant uæhementer ut dolorē infligant: itaq; primum cruentē humorē eliciunt: mox purulentum: postremo lac non minus quam ex iis quæ uenerem patiuntur.

Fieri potest ut aliquibus maribus bestiis lac gignatur: nam in lenno insula caper ex mammis quas geminas iuxta genitale gerit: tantum lactis emungebatur: ut colostrā inde conficerent: quod idem & proli masculæ capri illius euenisse accepimus.

Viris post pubem exiguum lac non nullis exprimitur uerumtamen persuctum frequentiore multum prodisse aliquibus traditum est.

Cum ex amphora lactis caprini formagines uiginti conficiuntur: bubalum eadem mensura .xxx. facit ut pastores confirmant.

Cogitur lac succo ficulno & coagulo.

Succus lana exceptus pusillo lacte abluitur quod iniectum lactis copiam densat & colostrat.

Cap. xxi. Quod uetustius coagulum est: eo præstantius: tale profluvio uetris mederi præcipuè potest: atq; et quod leporis est. sed laudatissimum hînuli.

Mulierum lac commodius lactētibus est quod liuorē trahit: quam quod candidum est & fuscæ salubrius habent quam cauidæ.

Est ad alendum lac ualidius in quo plus casei est: sed infantibus salubrius quod minus casei contrahit.

Cap. xxi. Plurimum semitus proportionē corporis homo emittit.

Propositiones ex quarto libro de historiis animalium Aristotelis.

Ex capitulo primo.

Vnt genera animalium quæ sanguinem carēt quattuor primū quæ mollia appellamus foris carne molli obducta: & solidum intus quale sapiā est: secundum quæ crustis tenuibus operiuntur & partem solidam foris: mollem carnosamq; intus continent quale cancrorum: tertium quæ silicea testa muniuntur quale cancroz & ostrearum est: quartum insecta omnia quale apes & uespæ.

Cap. vii. Insecta omnia quibus non in aluo aculeus est linguam uelut arma gerunt ut muscæ & culices.

Cap. viii. Sunt sensus supra quos nullum alium generis sui ad esse nouimus numeros quinque: uisus auditus olfatus gustus tactus.

Quaecumque sanguinem habent & animal pariunt hos omnes sensus habere uidemus nisi quid laesum laceffitumque sit quale genus talparum cui uisus deest.

Sensum tactus omnia habent animalium genera.

Audire atque olfacere pisces palam est habere.

Sanguinem suum sagaciter pisces odorari dicuntur: unde quotiens sanguis effusus piscium est fugiunt & loca petunt longinqua.

Visu & olfatu & gustu insecta animalia tam pennata quam non pennata procul sentiunt.

Apes ad nullam rem putridam solent ad uolare sed dulcia petunt.

Quae siliceo tegmine operiuntur olfatum gustumque habere constat: de uisu & auditu nihil certi habemus.

Cap. viii. Differt uox a sono & loquutione

Guttur solo uox agitur quo circa quibus pulmo deest iis nulla uocis e, mittende facultas est.

Diff. Locutio est uocis per linguam explanatio

Vocales litterae a uoce & guttore: consonantes lingua & labris proferuntur: quibus litteris omnis locutio conficitur.

Sonus elidi ab aliis partibus corporibus potest.

Insecti animalibus neque uocis neque locutionis ulla facultas est: sonusque iis attrito spiritu interiore: mouetur non exteriori

Nullum molle animal nullum crustatum uel uocem uel sonum aliquem mittit naturalem.

Pisces uocis ex partes sunt: cum neque pulmonem neque arteriam aut guttur optineant sed sonos quosdam stridoresque mouent aut attritu branchiarum quas aliquis horridiusculas opinent: aut spiritu in interioribus: incluso: que & dum atterunt atque agitat sonos illos elidunt.

Delphinus stridet ac mutit efferens se in aerem: hic enim pulmonem & arteriam habet proinde non nihil uocis potest promere: lingua tamen libera absolutaque caret & laboris quibus uocis possit aliquem articulum formare.

Sunt singulis animalium uoces proprie ad initum & uenereum coitum.

Auibus praecipue facultas conficiende locutionis data est: quibus lingua mediocriter lata uel tenuius.

Garulae linguatioreque sunt auium minores & circa coitum maxime tale effici unamquamque auem moris est

Aliis in pugna uox est ut coturnicibus: aliis ante pugnam ut perdicibus dum suos aduersarios prouocant: aliis cum uicere: ut gallinae

Canunt non nulli mates perinde ut suae scemine: ut lusinarum genus: sc

mina tamen cessat cum incubat pullosq; educat:
In non nullis generibus maribus causatus tantum datus est ut gallina,
ceis & coturnicibus.

Proprium est hominis loqui.

Quibus est locutio:is etiam est uox & non e contra

Quod surdi iam inde ab ortu naturæ sunt: idem etiam muti sunt.

Auicularum non nullæ haud uocem eandem mittunt quam sui parentes
si præreptæ paterna caruerint educatione & cantibus cæterarum auim
insueuerunt.

Cap. x. Somniare non solum homines sed genus omne quadrupedum
palam est: & declarant id canes suo latratu quem per quietem agunt:
quanquam de his quæ oua pariunt incertum est: sed dormire ea cer
tum est.

Pisces omnes & mollia & crustis operta omnia & insecta dormiunt.

Homo maxime animalium somniat.

Editis nuper in lucem in tantibus adhuc nullum penitus contrahitur som
nium: sed plurimis anno circiter quarto & quinto uisa incipiūt.

Produntur uiri & mulieres qui nunquam quicquam somniauerunt: quo
rum nonnulli in processu ætatis accidunt ut uiso somnio mutarentur
habitu sui corporis uel in mortem uel in morbum.

Cap. xi. Sextus masculinus fœminusq; nō in oībus aīatibus est: ut i his
qui uitam stabilem ducunt aut testa teguntur: sed in mollibus & crusta
opertis & in pedestribus mas habetur & fœmina.

Maxima ex parte maiores longiorisq; uitæ sunt mares quā fœminæ præ
terquam in genere mulorum.

Fœminas piscium maribus esse longioris uitæ constat.

Partes superiores prioresq; in quocunq; genere animalium maribus sunt
potiores ualidiores & aptiores: quæ autem dici possunt inferiores poste
rioresq; eas fœminæ habent robustiores.

Omnino fœmina eneruior atq; infirmior est mare & pilum habet te
nuiore quam mas.

Caro humidior est fœminæ quam maris: & genua planiora & crura te
nuiora sed pedes elegantiores.

Vox est fœminis omnibus tenuior & acutior boue excepta.

Propositiones ex quinto libro de historiis animalium Aristotelis.

Ex capitulo primo:

Oitu pediculorū lendes procreantur: muscæ uermiculī:

c Pulicū coitu genus uermiculorum oui speciem referens gigni

tur: ex quibus nec ea quæ generarint proueniunt nec aliud ullum aial

Cap. ii. Leporum foemina marem sepæ numero prior superuenit: cætero-
rum uero magna ex parte modus coeundi idem est.

Ceruæ mares suos non patiuntur nisi raro: nec uaccæ tauros: propter ri-
gorem genitalem.

Fœminæ felicū natura libidinosa sunt: & mares ad coitum ipse frequen-
ter aliciunt inuitant cogunt: puniunt etiam nisi pareant.

Cameli sedente fœmina coeunt: & coitum toto die exercent: petunt re-
cessuum solitudines cum libet coire: nec aquis potest eo tuto accedere
præter quam pastor.

Genitale camelis neruo ita constat: ut ex eo confici possit quo arcus fidis
sine intendatur.

Cap. v. Testes nec pisces habent nec ullum aliud genus qd pedibus careat

Perdices si aduersæ maribus steterint uentusq; inde affluat ubi mares stāt
conciunt plerumq; etiam uoce marium utero ingrauescunt & libidi-
nē turgent:

Cap. viii. Tempora coitus descripta & ætates certas ad uenerem singulis
animalium natura finxit & statuit.

Stimulantur ad uenerem mas hominum magis tempore hyberno: fœ-
mina æstiuo.

Genus auium parte plurima uere ac ieunte æstate coit & parit: excepta al-
cyonē quæ circa brumam parere solita est: quamobrem quotiēs bru-
ma serena existit dies alcioneæ appellatur.

Cap. xi. Stirpium & piscium & quadrupedum animātium generi plurimū
interest non solum ad cæteram corporis fœlicitatem: sed etiam ad coi-
tum partumq; ampliorem.

Cap. xii. Sapia parit oībus ani temporibus perseveratq; in ædendo ouoge-
numero dies quidecim quotiēs aut ediderit mas euestigio sequēs atra-
mētū ouis superinfundit: atq; ita efficitur ut solidescant.

Cap. xiii. Pariunt colubæ omnibus anni temporibus si locum apicum ha-
beant & cibum pullosq; educant sin minus æstatæ tantūmō fætant.

Proles colubarum præstantior uere quam autūno est: deterima æstatæ &
omnino tempore calidiore.

Cap. xiiii. In omnibus animalium generibus prima emissio seminis aut
infœcunda est: aut si fœcunda sit imbecilliora tamē generat & pautiora

Etas accomodata ad coitum generi hoīum inotescit uocis mutatione &
mammarum sed præcipue ortu pilorū pubis.

Semen ferre incipit homo circiter annos bis septē: sed uim genitalem re-
cipit circa annos ter septem.

Oues & capræ anniculæ coeunt atq; utero ferunt sed proles præstantior
est quam senescentes mares & fœminæ procrearint.

Sues tum mares tum foeminae coire incipiunt mēse suae ætatis octauo quāquam mas antequam sit anniculus prolem generet uitiosam.

Apri mense dicimo in ire incipiunt: & ualent in coitu ad triennium:

Canes tam mares quam foeminae anniculi magna ex parte coeunt: & non nunq̄ mense .viii. geritq̄ foemina uterum ad summam dieg. lxxiii. nec minus quam .lx. diebus.

Cum pepererit canis rursus .vi. mense nec prius coitu impletur.

Equus inire tam mas quam foemina incipit biennis: ita ut ualeat procreare: sed proles minor & inbecillior est: coeunt uero ut plurimū in trima tu & proficunt subinde in generando ut proles præstantior procreetur ad usq̄ annos .xx.

Coeunt equi mares usq̄ ad annos tricenos ternos foeminae usq̄ ad .xl. ita ut per totam fere uitam coitum equis seruari eueniat.

Viuent equi magna ex parte ānos circiter .v. & .xxx. foemia plus quā .xl. Quinq̄ & .lx. annos uixit equum proditum est.

Asinus tam mas quam foemina mense .xxx. coit sed magna ex parte ne quæunt generare.

Homo mas ad annum usq̄ .lxx. uidelicet termino ultimo potest generare: foemina usq̄ ad .l. sed id raro: magna uero ex parte maribus .v. & .lx. annus finis progenerandi est: foeminis .v. & .xl.

Arietes primum uetustiores foemas ineūt: nouellas .n. minus psequuntur.

Sus ubi .xv. annum nata est non amplius generat sed efferatur.

Elephantus foemina incipit coire anno .xii. cum celerrime aut .xv. cum lentissimæ.

Senectus uim generandi pertenditq̄ omnibus animalibus tollit.

Quam grauidam redidit elephāntus eadē præterea tāgere nūquā patitur

Cap. xviii. Nascuntur papiliones ex euricis: erucæ ex uirentibus foliis pri mū enim minus quid milio consistit i folio: mox uermiculi inde con trahuntur cū interra triduū enicule formantur.

Vinari culices ex uermiculis qui face uini acescente gignuntur origi nem trahunt:

In his etiam quæ nullam putredinem posse recipere existimantur nasci animalia nouimus ut uermes in niue uetustiore qui hirti sunt pilis & ru bidi: quoniam & ipsa nix uetustate rubescit.

In cypro insula ærariis fornacibus ubi calcides lapis ingestus cōpluribus diebus crematur bestiolar in medio igne nascuntur pennatæ paulo mu scis grandibus maiores quæ per ignem salunt atq̄ ambulant.

Salamandra per ignem ambulans eum extinguit.

Cap. xxi. Reges ducesq̄ apum aculeum habent: sed eo non utuntur.

Non unus in quocunq̄ examine dux tantummodo est sed plures: peritq̄ ipsum examen si duces uel non satis habeantur: uel non plures quam

fatis: quod non tam principis desideria q̄ generationis: (ut aiunt) ad quam illi necessarii sunt accidit.

Construunt apes fauos e floribus: cæram ex lachryma arborum fingunt: & mella ex rore aeris siderum ex ortu potissimum.

Mel non ipsas facere apes: sed rorem cadentem deferre argumento est: q̄ uno aut altero die cellas melle repletas inueniunt apiarii. item in autū no mel postea quam de tractum est non reparatur: cum tamen illo etiā tempore flores proueniant.

Apes aggerant suis cruribus cæram: mel ore euomūt in cellas.

Cap. xxvii. Scorpiones terrestres uermiculos ouoꝝ specie pariunt complures & incubant: mox ut prolem perfecerunt pelluntur ab ipsa: sicut & araneis accidit: & interimuntur a suis liberis.

Cap. xxviii. Phalangii aranei rhete crassum cum fecerint pariunt atq; incubant: cunq; ipsa proles increuerit matrem amplexa consumit & eiicit saepe etiam patrem si ceperint.

Cap. xxix. Pulices minima quadam putredine gignuntur: sedemq; sui ortus sordes optinent aridas:

Cimices gignuntur ex humore qui per summa corporis animalium consistit pediculi ex carne: quibus futuris emergunt ceu pustulae quædam suæ puræ exiguae: quas si pungas pediculi exeunt. accidit morbus hic nonnullis hominibus præ nimio corporis humore: & quidem aliquos foeditate obiisse proditum est ut alemanē poetam pherecidem syrium. Pueris pediculi in capite magis fiunt: uiris minus & omnino sceminae magis quam mares pediculos sentiunt: minusq; laborant eorum capita q̄ bus pediculus in capillo est: & ex carne pediculus nascitur.

Cap. xxxi. Testudo oua durioris testæ & bicolora ædit: quale ouum auum est: eaq; defossa: & cooperta terra: & complanata i cubat crebrius repetens: foetumq; sequenti anno excluditur.

Propositiones ex sexto libro de historis animalium Aristotelis:

Ex capitulo primo.

Pupa sola in genere auium non nidificat: sed stipites arborum subiens parit sine ullo stramento in cauis.

Cap. ii. Quæ oblonga sunt oua & fastigio cacuminata sceminā ædunt quæ autem rotunda & parte sui acutiore obtusa orbiculum habent matrem gignunt.

Si incubante gallina tonuit oua pereunt

Facultas columbis retinēdi oui etiam tempore perturiendi est: nam si ab

aliquo uexentur ouum per tristitiā retinent.

Cap. iiii. Origo pulli in albumine oui est: cibus autem per umbilicum ex uitello petitur.

Cap. iiii. Quæ specie columbacea continentur quamuis tria interdum peperint oua: nunquam plus duobus pullis educunt: nonnunquam et unum tantum reliquum ouum semper irritum est quod urinū uocant. Columbae cum peperint primum ouū uno interposito die sedm pariunt & incubant ambo uicissim: interdiu mas: noctu foemina:

Capitulum quinto. Quæ carne uescuntur non plus quam semel in anno pariunt: sed hirundo sola bis anno nidificat.

Pullos hirundinis adhuc recentium: si quis oculos stimulo percusserit reforescunt & cernendi uim postea plene recipiunt.

Capitulum sexto. Aquilæ oua pariunt terna: sed binos excludūt: ut uersu apud musæū cōstat: excludit binos: addit terna: educat unum. Coruus pullos nido expellit.

Oēs fere alites quibus unguis adunci pullos cum primū prouolādi facultas fuerit nido expellunt: percutientesq; cogunt discedere.

Cap. vii. Nulla auis sui generis: auem solet interimere.

Parit cuculus non in nido quem ipse fecerit: sed in nidis minorum auium & maxime palumbiū: ac oua quæ aliena repererit edit sua relinquens & parit ut plurimum singula oua.

Cap. viii. Cornicum foeminae tantum incubant: assidueq; perseuerāt & mares his cibum suggerunt.

Perdices bina ouorum receptacula faciunt & in altero foemina incubat: in altero mas.

Cap. viii. Pauo uiuit annis. xxv. parit maxime a trimatu: masq; dum foemina incubat oua frangit.

Cap. xiii. Spargunt sua oua omnes pisces & magnam ouorum partem mares deuorant: alia pereunt in humore quibus æditis mas non asperserit semen genitale.

Cap. xvi. Sola anguilla inter sanguinea sine coitu & sine ouo generatur:

Cap. xviii. Cōmune omnium animalium est ut cupidine uoluptatēq; rei ueneræ maxime gestiant atq; incitentur.

Ferociunt foeminae a partu & mares tempore coitus.

Incenduntur libidine ex foeminis aqua potissimum. mox uacca.

Temporis beneficio & corporis ualitudine propensiora redduntur ad uenerem animalia.

Equæ libido extinguitur magis iuba tōsa & frons tristior redditur.

Taurus tempore coitus tantum cum foeminis pascitur: ceterosq; oppugnat mares.

Equa facillime oīum quadrupedū: parit minimūq; emittit profluuium sū
guinis: uidelicet pro corporis magnitudine.

Sunt prope oīa aīalia propensiora ad coitum tempore uerno.

Cap. xviii. Candidi nigriue efficiuntur ouium foetus si sub lingua arietis
uenæ uigræ aut candide habentur cuius enim coloris sunt uenæ eius
dem & uellus est.

Tanta est uis aquilonis ut oues quæ non nisi foeminas pariunt immutet
ad proles masculæ procreationem quare spectare ad aquilonē oportet
cum coeunt foeminae.

Capris nullum ducere pastores constituunt: quia earum natura non sta
bilis sed lubrica atq; mobilis est.

Cap. xxi. Catelli cæci gignuntur nec ante duodecimū diē uisum accipiūt.

Crassius canum quam cæterorum aīalium lac ē excepto scrofa & leporis

Crus mares canes tollentes mingunt magna ex parte quidem sexto men
se ætatis: sed nonnulli uel serius octauo .s. mense id faciunt: atq; etiam
maturius quam sexto quod autem simpliciter dixerim cum coire inci
piunt tollunt.

Cap. xxii. Salacissimū oīum tū foeminae tū mariū equus ē: hoīe excepto
Minus temporis mares equi uiuunt quam foeminae propter coitū: & qui
domi aluntur minus quam gregarij.

Equorum foemina finem sue longitudinis & proceritatis quinquennio:
recipit: sed mas sexsenio.

Cū equa peperit statim secūdas deuorat atq; etiā quod pulli nascentis frō
ti adheret: hippomanes dictum magnitudie minus carica parua hoc si
quis prærupto odorem moueat equa excitatur furitq; agnito eo odore.

Equorum ducem (ut bonum) nullū constituunt quoniam equorum na
tura non stabilis sed mobilis procaxq; est.

Cap. xxiii. Non asinum equa ut asina equum recipit: nisi asinus sit qui e
quam luxerit.

Cap. xxiiii. Mulus cum equa coniūctus innū procreauit: mula quoq; iam
facta grauida est. sed non quo ad perficeret atq; educeret prolem.

Mulæ in terra syria super phoenicem & coeunt & pariunt omnes sed id
genus diuersum est quanquam simile.

Si cutis prætenta maxillis detracta mox relaxata ilico in suum redeat lo
cum inditum recentioris quadrupedis est: ueteris contra si diutius ru
gata maneat cutis.

Cap. xxvii. Lac & caro cameli suauissima omnium est.

Cap. xxviii. Sues mares castrati maiores ferocioresq; euadunt

Cap. xxix. Cerua mare sustinere non potest ob eius contentissimum im
petum: uerum tamen etiam aliquando sustinet.

Pinguescunt cerui in æstate supra modum: quam obrem nec currere qui-
de possunt: hyeme extenuantur debilitanturq; uere autem uigent ma-
xime ad cursum.

Cerui intestinū tam tenue imbecilleq; habent ut etiam si leuiter percusse-
ris possit rumpi cute adhuc integra.

Cap. xxx. Ursa foetum minimum pro sui corporis magnitudie ædit: quip-
pe minorem catto parere solet: nudum item & cæcum: & cruribus pro-
pmodum membrisq; aliis plurimis in discretum.

Cap. xxxi. Parit leena catulos adeo paruos ut uix post secundum mensem
iucipiant ingredi.

Caret leena iuba nā maris hæc propria est:

Cap. xxxiii. Vulpes cæcos parit ut ursa & infirmiores: parturiensq; ita sece-
dit ut raro grauida capiatur.

Cap. xxxvii. Murium generatio mirabilis est tum numero tum celeritate
iam enim foemina prægnante in uasæ miliario aliquādo occupata: pau-
lo post referato uasæ: musculi numero. xx. & centum reperti sunt.

Terræ persicæ parte quadam mure foemina resissa foetus foeminini pgnā-
tes conperiuntur.

**Propositiones ex septimo libro de historiis aialū Aristotelis: q̄ i ueteri trās-
latione ponitur nonus: sed a theodoro interprete ponitur septimus.**

Ex capitulo primo.

As hominum primum semen genitale magna ex parte incipit
ferre anno peracto bis septimo: ac simul etiam pubescere inci-
pit: uoxq; per id tempus mutari in sonum asperiozem inæqua-
bilioresq; incipit: quanquam nundum grauent: idq; potissimū
incidit iis qui rem ueneream incipiunt agere: abstinentibus uero sit e-
contrario: & si curam adhibeant longo seruari tempore sine magna
mutatione potest.

Foeminis per idem tempus exurgunt ubera: quod fratrare dicitur: & men-
strua erumpunt: quæ quasi sanguis recens occisi animalis sunt.

Quæ alba dicuntur admodum etiam puellis eueniunt: & magis si ci-
bo utantur humidiori: hæc incrementa impediunt corporis & puel-
lam extenuant.

Menstrua tunc plurimis fiunt cum iam ubera ad duos digitos prominēt
& uox eodem tempore puellarum mutatur in grauiorem.

Per id tempus custodiri puellæ præcipue debent maxime enim ad usum
rei uenereæ cum hac incipiunt incitantur quod si inde nihil amplius

commouere temperent quam corpora ipsa faciant nullo usu uenereo sed sponte mutantur.

Sequi seruariq; temperantia solet per ætates superiores: nam quæ admodum puellæ concumbunt libidiniore euadunt: & mares siue altera parte: siue utraq; minus cauerint propensiores eodem efficiuntur: meatus enim laxantur redduntq; eo corpus lubricum: & simul uoluptatis q̄ oli gestirent memores: desyderio moueturq; teritæ cōtrectationis.

Vox foeminæ acutior est quam maris & puellarum quam puerorum:

Euenit ut mammae immodice crescant cum puellæ excrementis redūdāt saturis enim & nondum profluentibus menstruis: quo plus continetur humoris eo magis efferri sursumq; impelli necesse ē: donec infra erūpat: & quod interim incrementum mammae acceperint seruant postea. Semen infœcundum est usq; ad ter septimum annum: & si prolificum est exigua imperfectaq; generat.

Concipiunt facilius foeminæ natu minores: sed laborant in puerperio uehementius: & corpore minus magna ex parte perficiuntur.

Senescunt celerius mares salaces: & mulieres quæ frequentius pariunt.

Corporis incrementum post tertium partum mulieribus effici posse non uidetur.

Post annum ter septimum mulieribus oportune procreatio ē: sed uiris accedere aliquid potest ad prolem perfectiorem.

Semina infœcunda sunt quæ tenuia: foecunda uero quæ grandinis speciem gerunt: eandemq; potius matrem foetificāt: contra tenuia nec globulenta foeminam gignunt.

Cap. ii. Profluuium menstruorum decrescente luna contingit: & paucis singulis mensibus mouetur: sed uno intermisso plurimis facilius agitur: scilicet qui breui tempore: hoc est biduo aut triduo profluūt: sed quibus in longum protrahitur: difficilius mouetur.

Conceptus mulieribus post profluuium menstruorum sua natura continet: & quæ his carent steriles magna ex parte existunt.

Plurimum seminis omnium animalium emittit homo: comparatione magnitudinis suæ.

Mares qui humidiores natura sunt nec ualde carnosī plus seminis reddunt: atq; etiam plus candidiores quā fuscī: nec secus in mulieribus fit quo ad mensura.

Cap. iii. Mares foetus circa .xl. diem dextro: potius latere mouetur: foemina sinistro circiter .lxxx.

Effluxiones uocantur quæ intra .vii. diem corruptionis incidunt: abortiones autem quæ intra .xl.

Mas qui .xxxx. die exierit si in quoduis aliud mittatur diffunditur atq[ue] aboletur sed si in aqua frigidam cogitur consistitq[ue] in membranula: qua rupta foetus ipse apparet magnitudine formicæ maiusculæ: & mēbra omnia discreta: & oculi prægrandes:

Fœmina quæ intra tertium mensem eruperit indistincta est: quæ autem quartum adeptæ est mensem distinguitur: & reliquam distinctionis effigiem breui tempore accipit.

Cum in lucem prodierit fœmina: ocus quam mas & accreuit & ætate floret: & senectute maceratur.

Capitulum quarto. Quæ fœminam ferunt sunt pallidiores & grauius degunt & uaria auidius appetunt: statimq[ue] fastidiunt: quam quæ marem. Præcipue mulieres fastidiunt cum iocui capillus oriri incipit. Plus motus magna ex parte mas in utero isert: q[uam] fœmina & celerius p[er]dit. Vnum pariendi tempus statutum est omnibus animalibus: homo uero: & septimo mense: & octauo & nono parere potest: & quod plurimum x. nonnullæ etiam .xi. tangunt:

Infestantur mulieres mense quarto maxime & octauo & si in his foetus p[er]ierit ipse quoq[ue] magna ex parte intereunt.

Quædam mulier uigesimo filios partibus quattuor ædidi: quinos enim singulis partibus enixa est. maiorq[ue] eorum pars enutriti atque adollescere potuit.

In genere humano pauci gemini seruantur: si alter mas sit alter fœmia. Mulier & æqua omnium maxime animalium grauide contu patiuntur: cætera cum grauida fuerint fugiunt mare, eas. s. quorum natura superfœtare more leporum recusat.

In muliere raro euenit ut superfœtetur: sed factum tamen aliquando est. Plurimis si concubuerint mēse octauo infans mucore oppletus exit.

Si mater sale immodice usa est: infans sine unguibus nascitur.

Capitulum quinto. Desinunt ut plurimum menstrua mulieribus circa .xl. annum quod tempus quæ excesserint usq[ue] ad .lx. seruatur: & etiam nonnullæ eo tempore pepererunt: sed ultra hoc tempus nulla potest protrahere.

Capitulum sexto. Mares plurimi ad .lx. annum generant: & quidam a[n]no .lxx. nati genuerunt.

Euenit ut qui coniuncti inter se nequeant generare ubi dislocati se iungere cum aliis queant.

gignuntur læsi ex læsis: ut claudi ex claudis: cæci ex cæcis: & similes sæpe numero in re quæ præter naturam committetur: & signa habentes sibi cognata hereditaria ut uerucas & neuos aut cicatrices aut quid aliud

generis eiusdem iam tale quid uel tert ia post prole regeneratum est.
Cum quidam in suo brachio puncti notam haberet: filius non id retulit:
sed nepos ea corporis parte.

In scicilia eius quæ adulterium cum æthiope comiserat filia non colo-
rem patris æthiopis retulit, sed qui natus ex hac est: is auum æthio-
pem regenerauit.

Fœminæ magna ex parte matri: mares patri proueniunt similes: sed sit
etiam e diuerso.

Gemini magna ex parte similes prodeunt.

Cap. viii. Homo in semet conglobatus sic gestatur: ut nasum inter genua:
oculos super genua: aures extra genua habeat.

Omnibus animalibus caput primum superius est: sed cum exitum appe-
tunt deorsum deducitur & ita fit ut partus secundum naturam in caput
contra naturam impeditur aut inflexo corpore agatur.

Capitulo nono. Cæteris animalibus partus non laboriosi eueniunt: at
mulieribus dolores uehementissimi incidunt: & præcipuæ stabilibus
& sellulariis & quibus non bona latera sunt: neq; facultas non bene re-
tinendi spiritus suppetit

Cap. x. Pueri cum exierit uocem statim emittunt: & uocem antequam
egrediantur nunquam emittunt etiam si cum difficulter egreditur ca-
put extet: & corpus intus sit totum.

Pueri cum exierint manus ad os admouent: suguntq; confestim ubera: ex
crementum etiam reddunt alii statim alii breui: sed omnes intra diem
quod excrementum pluris quam infantis magnitudine est: colore cru-
entum: atq; admodum nigrum & piceum est

Infantes primis. xxx. diebus: neq; rident cum euigilant neq; lachrymā-
tur: sed noctu & per quietem utrunq; interdum faciunt.

Pueri septimo mense dentire incipiunt: & maturius dentiunt: quorum nu-
trices lac: habent calidius.

Cap. xi. Nonnullis effluit lac non solum de pupillis sed etiam passim p
ubera aliquibus etiam per alas: edurantq; impofterum globuli quoties
humor non coquatur nec exeat: sed redundet.

Vbera ita fungosa sunt tota: ut si in poculo pilum forte hauserit mulier
dolor moueatur in mammis: nec sedatur donec pilus uel præssus exeat
sponte: uel cum lactæ exuggatur.

Seruatur lac donec mulier concipiat: tum desinit atq; extinguunt: tam in
hoīe quam in quadrupede.

Cap. xii. Solent pueri plurimi conuulsione siue spasmo excipi & præci-
pue corpulentiores: & lacte uelcentes copiosiore crassioreq;: & nutrice

EX. L. VIII. DE HI. ANI

lactantem succi plenam & corpulentam.
Nocet huic morbo uinum magisq; nigrum quam album & quod minus
limphatum est: & cibi qui inflant.
Plurimi pueri ante .vij. diem hoc morbo intereunt: unde sit ut. vij. die no-
mina imponantur tanquam saluti iam pueri magis credamus & peri-
culosius est si a scapulis conuulsio oriatur.

Propositiones ex .viii. libro de historiis animalium Aristotelis.

Ex capitulo primo.

Nihil per tempus puerilis ætatis animam hominis differre a bæ-
luarum anima prope dixerim.

Adeo de in animatis paulatim sensitq; ad animata natura
transit: ut contunuatione ipsa lateat eorum confinium: & na-
dium utrius natura sit extremi uide discussum testus super hoc.

Charum cuiq; suaueq; est quod per naturam habetur.

Cap. iiii. Ad uncis a quibus nullus omnino usus bibendi est: q; præterquam
paucissimis & ipse raro.

Cap. iiii. Serpentes uini incōtinentes sunt: proinde uiparas aliqui uino cū
fictilibus ad sæpes deposito uenantur ebræ enim capiuntur.

Cap. v. Lupi soli quandam terram cum esuriunt edunt.

Lupi hominem illi potius petunt qui inertes sunt quam qui uenatores
Leo incontinenter cibo utitur: multa q; deuorat: solida sine ullo disectū
mox nihil triduo aut certe biduo comedit.

Leo foedum odorem in cibo relinquit ex suo alitu: & ipso profisso in-
teriora eius grauitè olent.

Cap. vi. Bibunt quibus dentes ferrati animalia lambendo quibus autem
continui sorbendo. ursus neq; sorbendo neq; lambendo sed morfu

Sues pinguiore redduntur cum in ceno se uolunt: radicūq; est maxi-
me appetens omnibus animalibus.

Sexta pars ponderis quantum sus ponderarit uiuus absuntitur occiso im-
pilos & sanguinem & reliqua id generis.

Ominia animalia cum lactentur solent extenuari.

Augentur iuuentæ amplius cum plus temporis exptes ueneris degunt.

Cap. viii. Equi muli & asini maxime potu pinguescunt: & quod minus po-
tum aspernatur: id appetentius pabuli est: & plenius obesatur.

Boues claram aquam bibere gestiunt: at equi & cameli turbulentam suavius bibunt.

Capitulum .viii. Elephantem alii annos ducentos uiuere aiunt: alii trecentos.

Cap. x. Oues pascere sœdulæ atq; stabiles solent. capræ uero dum pascuntur loca crebro permutant summamq; tantum contingunt.

Caro cuiusq; quadrupedis deterior est cum locis palustribus quam editioribus pascitur.

Ouium quæ lupus occiderit pelles ac uelera: & facta ex his uestis longe quam cætera aptiora sunt ad pediculos generandos.

Cap. xiii. Indica auis cui nomen psittacæ lingua est: lata aptaq; ad imitandum: & loquacior cum biberit uinum redditur.

Cap. xvii. Cum serpens exure senectutem incipit: ab oculis primum detrahit pellem: ita ut obcæcari uideatur iis qui rem non intelligunt: deinde caput exuitur: & hoc fit tam uere quam autumnus.

Cap. xviii. Cum aues egrotant plumæ inditum proferunt turbantur: nec posituram eandem seruant: quam habent dum recte ualent.

Cap. yiii. Cum bene hominibus annus cedit: tunc & piscibus foeliciter degere contingit.

Cap. xx. Glandes a suis suauiter comeduntur: sed carnem humidam faciunt si solæ ædantur: & si grauidæ glandem copiosius æderint abortum faciunt.

Cap. xxii. Facit rabies canibus furorem: & quæ momorderint intereunt oia & rabiunt excepto homine quo morbo intereunt & canes.

Cap. xxiii. Boues gregales morbis duobus temptantur: podagra & struma: quodq; in hoie febris idem in boue struma est: estq; idicium morbi: ut demissæ aures flacceant.

Cap. xxiiii. Equi gregales morbo immunes sunt excepta podagra: quæ plerumq; ungues amittunt: at equi domestici & oues (ut homines usu periti referunt): totidem morbis infestantur: quot homo.

Abortum facit equa odorem sentiens fungi fumigantis & lucernæ extinctæ: quod & mulieribus nonnullis accidit.

Equi uocem agnoscunt equorum cum quibus pugnauerint.

Cap. xxi. Impatiens frigoris asinus est: quapropter pontica & scythica terra asinis caret.

Cap. xxvii. Intereunt insecta omnia tacta ex oleo: sed celerime si capite illico exponantur soli.

Cap. xxviii. Insyria oues sunt cauda lata ad cubiti mensuram: & capræ auriculis mensura palmari & dodratili.

In cicilia capræ tondentur ut alibi oues.

Carniuoris auibus cibi suppeditatur: propter ruptus quo uiuunt pe-
nuriā.

Bæstia omnes fere efferatiores in asia sunt fortiores in europa: multi-
formiores in africa: unde prouerbio quodam dicitur: semper aliquid
noui affricam afferre:

Cap. xxviii. Morum animalium diuersitatem efficiunt loca.

Loca montana & aspera suas bestias reddunt & aspectu efferatiores: & ui-
ribus robustiores quam plana & molliora.

Omnium uenenatorum morsus grauiores sunt: si alterum ederit al-
terum.

Plurimis animalibus uenenum habentibus aduersatur salua hominis.

Capitulum. xxx. Vitiantur senectute pisces: & ad rem salsamentariam pi-
sces senes improbi sunt declaraturq; eorum senectus ducie magnitu-
dineq; squammarum

Fluiales pisces & lacustres optimi sunt post partum: & seminis genitalis
emissionem: & mares suis sceminis sunt præstantiores.

Propositiones ex libro nono de historiis animalium Aristotelis.

Ex capitulo primo.

Abere uim quandam naturalem animantes in qua uis aī af-
h fectione uidentur hoc est prudentia stultitia: fortitudine: igna-
uia: clementia: acerbitate: & reliquis habitibus eiusdem gene-
ris: & in non nullis commune aliquid disciplinæ eruditio-
nisq; habetur.

Fœminæ omnes minus quam mares sunt animosæ excepta panthera
& urſa uerum in omnibus malicioſiores: astutiores: insidiosiores fœ-
minæ sunt: atq; in enutrienda prole sollicitiores: mares uero contra ani-
mosiores ferotiores: simplices minusq; insidiosi.

Homo natura perfectissima est. & ob eam rem habitus omnes in eo con-
spectiores sunt mulieribus.

Mulier misericors magis: & ad lachrymas propēſior: quam uir est: itemq;
inuida magis: & quæſula: & maledicentior: & mordacior: præterea an-
xia & desperans magis quam mas: & impudentior & mendacior quā
mas: quin etiam facilius decipi: meminisseq; aptior: ad hæc uigilantior
ſegnius: immobilior deniq; est & minus cibi deſyderans: mas uero iu-
uantior & fortior est.

Cum sapia ista est tridēte mās scēminam adiuuat: scēmina mare percussio fugam arripit.

Pugnant inter se diuersi generis animalia quæ eadem loca incolunt atq; & eisdem cibis uescuntur.

Si cibi penuria sit: fit ut eiusdem generis animantes pugnam inter se conferant.

Elaphanti pugnant inter se uehementer: & dentibus alter alterum ferit: qui autem uictus fuerit: adeo animum amittit: ut ne uocem quidem uictoris tolleret.

Cap. ii. Genus ouile amens & moribus stultissimis est. sæpe enī egreditur stabulo occupatū a niue.

Caprarum ex grege si quis unam uilo mento dependente (quem aruncū uocant) apprehenderit: ceteræ stant uelut stupidæ: suos in unam illam oculos conicientes.

Cap. iii. Boues & pascunt per societates atq; consuetudines: & si unus aberrarit relinqui sequuntur quapropter boarii nisi præuenerint: totum armentum requirant necesse est.

Equæ societate coniunctæ si altera forte perierit: altera pullum parente orbatum enutrit.

Capitulo quinto Ferarum quadrupedum cerua maxime prudentia præstate uidetur: quia circa semitas pariat quo scilicet belluæ propter homines minus accedunt.

Ceruus cum pinguerit: quod ualde tempore fructuum sit: nusquam apparet sed longe secedit: ut qui pondere suæ compulentiæ capi se posse facilius sentiat.

Cornua ceruus locis difficilibus amittit: & quo inueniri nequeat & quasi sua arma amiserit cauet ne inermis reperiatur.

Cornu sinistrum cerui compertum esse a nemine adhuc fertur: occultit id enim tanquam quodam medicamento præditum.

Anniculis ceruis nundum cornua nascuntur: sed indicii gratia initium quoddam prætuberans breue hirtumq; est. bimis uero cornua primum oriuntur simplicia & recta ad subularum similitudinem: trimis bifida exeunt quadrimis trifida: atq; deinceps adhuc modum proccedit numerus usq; ad sextum annū: & ab hoc similia semper prodeunt.

Cerui senes dentes nullos aut paucos habent: & adminiculis carent: & uocantur adminicula rami qui imis cornibus prominent ante frontem quibus in pugna utuntur iuniores.

Cerui senes amittunt singulis annis cornua mense aprili.

Ceruus iam captus fuit: hederam suis enatam cornibus gerens uiridē quæ

cornu adhuc tenello forte inserta: quasi ligno uiridi coaluerit.
Ccerui sibilo & cantu uenantium capiuntur: mulcentur enim & alicium
tur tali uoluptate.

Cap.vi. Panthera cum uenenum pardalianches dictum ab angore ederit:
quo leones etiam intereunt stercus hois qrit eo enim ipso uiuatur: quo
circa uenatores stercus ibi propinquum suspendunt ex arbore aliqua:
ne procul bellua abeat petentes suum medicamentum: itaq; insiliens
ibidem & spe capiendi perseverans in se efferenda emoritur.
Ichneoumo egipti ubi aspidem anguem suum hostem aspexerit non pri-
us egreditur quā socios uocet: & limo obducto contra ictus morsusq;
sefe loricet.

Modus armandi est ut primum madefaciat corpus & in terra se uoludet
Crocodilis hiantibus throchili aues inuolantes depurgant dentes: quo
munere & ipsi aluntur: & crocodilus sentiens secum commode agi
nihil nocet: sed cū egredi auem uult ceruices mouet ne comprimat.
Mustella quotiens pugnatura cum serpente est rutam comedit: cuius o-
dor infestus est serpentibus.

Cap.vii. Hirundo impartit singulis pullis cibum obseruas ne qui acce-
perit: bis accipiat:

Columbi coniugium iam inde a primo ortu initum non deserunt: nisi ca-
lebs aut uidua.

Proprium est columbarum palumbium & turturum: ne collum cum bi-
berint resupinent.

Capitulo octauo. Cum ad nidum perdicis quis uenando accesserit: pro-
uoluit se se perdix ante pedes uenantis quasi iam possit capi: atq; ita ali-
cit ad se capiendam hominem. eo usq; dum pulli fugiunt: tunc ipsa ad-
uolat & reuocat prolem.

Cap.x. Grues alte uolant: ut procul prospicere possint & si nubem tempe-
statis uiderint conferunt se in terram: & humi quiescūt: loca enim lon-
ginqua petunt sui comodi gratia:

Ducem habent grues & eos qui clamēt dispositos in extremo agmine:
ut uox percipi possit.

Cum consistunt grues ceteræ dormiunt capite subter alam condito: al-
ternis pedibus insistentes dux uero detecto capite prospicit: & quod se-
serit uoce significat

Capitulo.xi. Accipiter locis saxosis & arduis nidulatur: & auium quas ca-
perit cor nunquam comedit.

Cap.xii. Olores canere soliti sunt præcipue morituri
Grues inter se tam uehementer pugnant: ut dimicantes capiatur: homi-
nem enim expectare potius quam pugna desistere patiuntur:

Cap. xiii. Ciconiæ genitorum senectutem inuicem educant: idemq; meropes faciunt: uicem enim reddunt parentibus non modo senescentibus: uerum etiam statim cum datur facultas: nec matrem aut patrem exire patiuntur: sed in cubili manentes pascunt.

Cap. xv. Vpupa nidum potissime e stercore hominis facit.

Cap. xxxii. Aquila uiribus omnium præstantissima est: colit montes ac siluas concinna apta intrepida strenua liberalis non inuida.

Senescentibus aquilis rostrum superius accrescit: incuruaturq; subinde magis ac magis ita ut fame pereant: & nidulantur in locis non planis sed celsis: & arduis saxis.

Venantur aquile locis non suo nido propinquis: sed longe distantibus: & rapta non protinus ferunt: sed cum corripuerint & sustulerint depouunt expertaq; iam pondus requiescunt.

Cap. xxxiii. Noctua marina uagatur per mare & littora: uiuitq; auium marinarum uenatu: hæc pullos adhuc implumes cogit aduersos itueri solem: percutitq; eum qui recusat: & uertit ad solem: tum cuius oculi prius lachrimarint hunc occidit reliquum educat.

Cap. xxxv. Mollium astutissima sepia est: sola hæc suo utitur atramento non mouetur cum metuit uerum etiam abscondendi causa: atq; bimatu non uiuere apertum est.

Cap. xl. Reges apum nunquam prodeunt foras: uel ut pascantur uel alia causa: nisi uniuersa cum plebe: & si cum pergunt rex ipse forte aberrauerit omnes inquirunt: odoratuq; sagaci persequuntur donec inueniatur. Gestatur a plebe rex apum cum uolare non potest: & si perierit omnes discedunt: uel si aliquamdiu manserint fauos quidem conficiunt: sed mel nullum: nec fieri potest quin breui oēs discedant.

Mos apibus est ne florum plura genera petant uno profectu.

Enecant apes ipsos duces: qui plures quam satis sit habentur: & potissimum improbos ne principium multitudo seditiões in examine faciat: & ne cant præcipue cum non ampla sobolis copia existit: nec habent tanquam coloniam mittant.

Aluei apum annonæ superioris anni nunquam habundant.

Studet bonæ apes quo ad fieri potest ne quam intra alueum interimant: & si qua interierit inter statim foras cadauer educunt.

Si forte apes paucae prope multas consistunt: concedunt paucae ipsæ ad plures: & regem quem reliquerint si forte sequatur interimunt.

Apes cariem nullius animalis tangunt nec obsenum quod appetunt: & mundissimum omnium animalium apis est.

Cum apes ruri sunt nec sibi inuicem: nec ullis aliis iniuriuntur: at uero apud suos alueos pugnant acerrime.

Oderunt apes nō solum foedos odores: sed etiam unguētorum delicias ex quo fit ut homines his delibatos percutiant.

Aps seniores itus ī alueis opantur: adolefcētes uero foris negotiū exercēt & ea q̄ res exigit portāt liuoresq; sunt labore hirsutie detrita.

Quotiens flatu uehementi iactantur apes: lapillum gestant: quo se quasi fundamine quodam stabiliant contra flatū.

Mel uernum suauius candidius & omnio prāstantius autūnali est & conficitur melius & noua cāra nouellisq; stirpibus.

Sotias ociosas ac desidēs ac minus parcas pellere in more apibus est.

Tēpore matutino oēs apes silent: donec una gemino aut triplici bōbo excitet oēs tum uniuersa ad opus peruolant: cūq; redierint primū item tumultuantur paulatimq; minus subinde strepunt dū una circūuolādo susurret: quasi dormiendū prācipiat & tū repēte oēs cōticescunt.

Cap.xli Crabrones non floribus ut apes sed carne magna ex parte uiuūt: & uersari in stercore sēpe solent.

Cap.xliii Leo nullius suspitiosus est: & festiuus ludibūdus beniuolus ad modum cum familiaribus est.

Leo ī uēatu dū cernitur nūq; fugit aut metuit: sed si uenātū multitudie cedere cogitur: sēsīm pedatimq; discedit crebro subsistens atq; respectās Leo ignē p̄cipue formidat ut homerus quoq; testatur: cū dicat: ardētēscq; faces quas quamuis sēuiat horret.

Leo percussorem agnoscit & ex obseruato inuadit.

Leo infirmus est parte iliū cōtra ictus sed reliquo corpore multas plagas patitur: & capite ualidissimo est.

Thoes quos lupos ceruarios dicimus hoīem diligūt: & neq; offendunt neq; metigunt ualde.

Cap.xlv Elefantus oīum ferrag: mittissimus & placidissimus ē & p̄ multa officia eruditur & intelligit & quādoq; etiam regē adorare cōdiscit. Elefantus quam impleuerit coitu eam rursus non tangit.

Cap.xlvi Cameli matres nunquam superueniunt suas.

Cū aliquādo camelus admissarius nō haberetur: curator pullū matri optāe admisit qui dū coiret delapso operimēto agnouit matrem & quāuis coitū absoluerit: memor tamen cōmissi sceleris paulo post camellariū illū morfu defixo interemit.

Ferūt regi scythag: fuisse equā egregiā: ex q̄ mares generosi oēs gignerēt: tur: quoq; unus: q̄ p̄stātor hēretur: cū ut ex matre p̄crearet: placeret: admissū oīo recusasset: optā deinde latuisse matrē: ut ip̄rudes supueniret: uerū ubi a cōcubitu faciem matris detectā agnouit: fugā p̄perasse: atq; se ipsum actū prācipitē interemisse.

Paruos delphinos magnus aliquis semper comitatur: custodia causa.

Delphinus uelocissimus credilur esse aialiu tu aqtiliu tu terrestriu: & sup si
liur quadoq; arbores maioꝝ nauigioꝝ cu aliquem insectantur pifce
quem deuorent.

Cap. xlviii. Vt aialia p suis affectibus agere: sic p suis quoq; actioibus affi
ci imutariq; moribus soler: ptes et corporis nonnulla: saepenumero roe
agēdi imutatur: ut i auiū genere euenit. galine & n. cu mates uicerit cu
curriur: & exēplo mariū tēptant supuentu coire: crista et caudaq; erigi
tur: ita ne facile praterea sit an sceminæ sint cognoscere.

Cap. l. Si hō adhuc puer castratur uox non imutatur: sed suū seruat acumē
Cerui si cu per ætatē nudū cornua gerūt castratur: nō adūt cornua: sed si
cornigeri excidūt: nō decidunt cornua & magnitudie eadē seruatur
Si bos a recenti castratu ineat procreare potest.

Ruminant animalia quæ superiore dentium ordine carent proficiūtq; &
delectantur non minus in ruminando quam in ædendo.

Sūt qdā exēplaria tū græca tū latia q habent fragmentū qdā hic additū
qđ cās qdā materiales agētēsq; generationis hūanæ cōplectitur: itaq;
theodorus hūc nec inter historiarū libros nec uspiā collocauit:

Incipiunt propositiones ex primo libro de partibus animaliu Aristotelis
secundum translationem theodori gaza thesalonicensis

Ex capitulo primo.

Nōi cōtēplādi genere: oīq; tū nobiliori tū ignobiliori do
cēdi uia & rōe: duos eē hāitus cōstat: quorū alterū sciam rei
appellasse: alterū quasi peritiā quādam: bene est:

Hōis pbe piti officiū est iudicare pspiciēter posse: qđ nā rē
te aut nō recte ab eo qui docet exponitur.

Fieri pōt ut rem unā quispiā: ita ut alius possit iudicare.

Principatū illa cā optinere uidetur quā sub hoc uerbo cuius gratia signifi
camus: hęc n. rō ē: rō at pīcipiū ē pariter i rebo tā arte q nā cōstituēdis.

Cōiter primū & p generis cōplexionē tractādū ē: post uero res pprias cō
siderare oꝝ si n. seorsū d singulis disputet eūiet ut sape eadē iteretur.

Necessitas inest rebus æternis simplici absolutaq; rōe: sed gignendis oī
bus ex suppositione tribuitur.

Genetatio gratia substantiæ est: non substantia gratia generationis est.

Diffi. Ars operis est ratio omni abiūcta materia

Oīa q natura cōsistūt qdā ordine disponūtur: ut primū hoc deīde illd sit

Formæ natura potior est quam materiæ.

Membꝝ hōis uita fūcti nullū: idē eē p q erat cū uiueret nisi equoce.

Quāprimū aia a corpore discessit: aial eē desinit: neq; mēbꝝ ullum nisi
figuræ suæ ratione relinquitur.

Non omnis anima principium motus est neq; partibus animæ omnibus id tribui debet: delationem enim in cæteris esse animalibus nouimus: intellectum siue mente in nullis.

Constat non de anima omni differere naturalem philosophiam oportere: quando quidem non anima omnis natura est sed aliqua eius pars una. aut etiam plures.

Rem a materia abstractam nulla potest scientia naturalis cōtēplari.

Cap. iii. Priuationis ut priuatio est nulla est differentia: non enim fieri potest ut species eius sit quod non est: differentia autem uniuersalis ut species habeat necesse est.

Impossibile est ut priuatio sit differentia.

Omnino quācunq; differentiā diuidis una tantum diuisione id accidere necesse est.

Diuidendum est his rebus quæ sitæ in substantia sunt: non his quæ accidunt. oppositis item diuidendum est.

Si homo bipes tantummodo esset hæc differentia una sufficeret: sed quoniam hæc una non est: multas esse non sub una diuisione necesse est.

Cap. v. Substantiæ q̄ natura constant partim ingenitæ immortalesq; sæculis omnibus sunt: partim ortus participes atq; interitus intelliguntur. Partem illam æternam & proinde nobilem ac diuinam minus contemplari propterea possumus: quod ad modum pauca illius mouetur sensui patent.

Res illas superiores tam & si leuiter attingere possumus: tamen ob eius cognoscendi generis excellentiam amplius oblectamur: quam cū hæc nobis iuncta omnia teneamus.

In animantibus. quæ minus grata nostro occurrunt sensui: natura parēs & auctor oīum miras excitat uoluptates hominibus qui intelligunt cās atq; ingenue philosophantur.

Nulla res est naturæ in qua non mirandum aliquid inditum habeatur. Heraclitum dixisse ferunt ad eos qui cum alloqui eum uellent: q̄ forte in casa furnaria quadam caloris gratia sedentem uidissent: accedere tēperauerunt: ingredi enim eos fidenter iussit: quoniam inquit ne huic q̄dem loco dii desunt immortales.

Nihil temere uiceq; fortuita a natura committitur sed alicuius gratia: omnia aguntur

Finis boni honestiq; optinet rationem.

Corpus totum animæ gratia conditum est: & membra officiorum gratia constant: & munerum ad quæ singula accomodantur.

Omnes instrumentum gratia rei cuius est instrumentum factum est.

Propositiones ex secundo libro de partibus animalium Aristotelis.

Ex capitulo primo.

Riplex est compositio animalis: prima quæ ex elementis conficitur: sed melius fortasse dici potest ex uirtutibus elementorum: conficiuntur non omnibus sed primis: secunda est ex similaribus partibus ut carnis & ossis. tertia est dissimilaribus partibus: ut faciei & manus & reliquorum membrorum.

Humiditas & siccitas & caliditas & frigiditas materia corporum sunt compositorum: ceteræ autem differentię eas sequuntur ut grauitas leuitas densitas raritas asperitas lenitas & reliquæ id generis affectiones.

Quæ posteriora sunt generatione: hæc natura priora sunt: & quod primum natura est ad ultimum est generatione.

Omne quod generatur: ex aliquo & ad aliquid suam generationem deducit: & a principio ad principium pergit.

Materiam generationemque eē priorem tempore necesse est: essentiam uero rei cuiusque & formam ratione idest diffinitione priorem.

Cap. ii. Roboris efficacior sanguis est qui crassior & calidior est: uim autē sentiendi intelligendique optinet pleniorē: qui tenuior atque frigidior ē Optime dispositi constant: qui sanguinem calidum tenuem: & sincerum habet quippe qui una & uiribus corporis: & animæ ingenio plurimum ualeant.

Initia elementorum sunt calidum: frigidum: siccum: humidum: & hæc quoque uitæ & mortis somni & uigiliæ: iuuentutis & senectutis: morbi & sanitatis causæ existunt.

Ignis per se calidus ē & frigidus nunquam fit.

Ferrum & reliqua corpora dura lentius quidem calefiunt quam aqua: sed ubi calefacta fuerint urere uehementius possunt: lentiusque frigescere.

Cap. iii. Sanguis animalibus sanguineis ultimum alimentum est: & ipsis alimenti gratia datum est.

Sanguis non est continuus carni neque cognatus: sed in corde ac uenis quasi uasis continetur.

Cap. iiii. Timidiora sunt quibus sanguis nimium dilutus est: metus enim refrigerat & aqua frigore congelascit. quamobrem & cætera exanguia timidiora sanguineis sunt.

Quorum sanguis fibris admodum multis crassisque repletus est: hæc terrena amplius constant natura: & animosa: irracunda proindeque furibunda sunt.

Ira calorifica est.

Sanies pars diluta siue aquosa sanguinis est: eo quod nundum aut cōcocta: aut corrupta est.

Cap. v. Seuū & adeps si mediocriter in animalium membris habentur pro sunt nec enim sensum impediunt sed ad sanitatē uiresque opitulantur:

sed si modum excedunt nocent atq; interimunt:
Sanguis sensu caret: & ob eam rem nec adeps nec seuum sentit sunt enim
sanguis concoctus quod si totum corpus tale efficiatur nullum sen-
sum habere poterit.

Celeriter senescunt quæ ualde pinguerint: quippe quæ parum sangui-
nis habent.

Quæ parum sanguinis habent ad interitum sunt opportuniore:

Interitus in opia quædam sanguinis est.

Pingua omnia steriliora ea de causa sunt: quoniam quantum ex sangui-
ne proficisci ad genituram & ad semen genitale debet: hoc in adi-
pem aut seuum sumptitur.

Cap. vi. Dist. Medulla est alimenti sanguinei: quod in ossa spinam ue di-
stribuitur: contentum ossibus & concoctum excrementum.

Seuosas & pingues esse medullas ratio est: quoniam tepor quem ossium
complexio facit sanguinem coquit: sanguinis autem per se coctio se-
uum & adeps est.

In iis quæ ossa firma spissaq; habent: non temere partim nulla partim ex i-
gua inest medulla: alimentum enim in ossa absumitur.

Cap. vii. Cerebrum medulla non est: quoniam cerebrum partium omniū
corporis frigidissimum est: cum medulla calida suapte natura sit: quod
eius pinguedine & axungia perspicuum est: idq; facit ut cerebro iungi
continuariq; possit ipsa dorsi medulla.

Solet natura semper emoliri contra cuius uis exuperantiam auxilium: per
coniunctionem rei aduersæ: ut excessum alterius altero compenset
& moderetur.

Cerebrum nullam cum partibus q̄ uim optinent sentiendi & continuit a-
tē habet: cunctq; tangitur nullum efficit sensum.

Aduersus cordis sedem & calorem: cerebrum natura molitā est: ce-
rebrum enim calorem seruioremque cordis moderatur & tempe-
riem affert.

Vt cerebrū ēt modico potiatur calore: uenæ ad membranam cerebri de-
ueniunt ex utraq; uena: maiore uidelicet: & ea quæ aborta uocatur: &
ne calor nimis offēdat: non pauca amplæ: sed frequentes ac tenues:
uenæ ambiunt: nec sanguis copiosus & crassus: sed tenuis sincerusq;
subit eodem.

Homo inter omnia animalia plurimum cerebri habet proportionē sui
corporis: & inter homines mares plusquam fœminæ: cordis enim pul-
monisq; locum calidissimum & sanguine refertissimum homo habet
unde animalium homo unus erectus est: caloris enim natura incremē-
tum de medio agit pro suo impetu.

Propter multam humiditatem frigiditatemq; cerebri capitis os quod cal

uariam appellant sero admodum homini induratur.
Iuncturas plurimas in capite homo habet: & mas plures quam foemina:
ut locus spirantior sit: & amplius in quo plus, cerebri habetur: nam si
cerebrum uel humet uel siccet supra modum: suo fungi officio nō pōt
sed aut non refrigerabit aut coagulabit.

Calor cordis sensum celerime facit: cum sanguis cerebri ullo pacto mu-
tatur atq; afficitur.

Capitulum nono. Principium uenarum cor est: ossium uero spina
dorsi.

Mares ossibus durioribus constant q̄ foeminae: & quæ carniuora sunt: quā
quæ alio cibo uescuntur: firmiori enim opus est adiumento quia ui-
lentiora sunt.

Expediit molles muscosasq; nares ac aures esse: quoniam prominentiora
si rigida sunt frangi celeriter possunt.

Dentes non solum ad cibi confectionem: sed etiam ad pugnandum da-
ti sunt iis omnibus quibus ferrati aut exerti sunt dentes.

Capitulum decimo. Ad paucas actiones paucorum instrumentorum
usus requiritur.

Non solum uiuendi sed etiam bene uiuendi rationem hominum ge-
nus optinuit quippe quod aut unum ex omnibus animalibus no-
bis cognitis diuinitatis particeps sit: aut omnium maxime.

Non audiendi sunt qui carnem capiti hominis ideo adeptam existimāt:
ut melius sentiret: uim enim sentiendi sitam in cerebro: sensumq; per
partes nimium carnosas nequaquam admitti posse arbitrantur: neutra
enim eorum ratio uera est.

Nullius sensus causam cerebrum obtinet: quod quidem expers omnino
sensus est non aliter quam quod uis excrementum.

Principium sensuum esse cordis locum cum de sensu ageremus diffi-
nitum iam est: & quā ob causam duo idest tangendi & gustandi sen-
sus ex corde aperte dependent: unus ex reliquis tribus idest olfacien-
di medium tenet: duo idest audiendi & uidendi maxime in capite po-
siti sunt propter sensuum naturam cerebrum enim humidum ac frigi-
dum est: & uisus aquae naturam optinet.

Vt ab oculis meatus ad uenas circa cerebrum sparsas tendunt: sic ab auri-
bus meatus in occiput penetrat: quod plenum est aeris: uis autē sentiē-
di nulli ex angui parti data est.

Sensus gustus quasi quidam tactus est.

Capitulum undecimo. Quadrupedes auriculas habent suspensas: & su-
pra oculos sitas habere uidentur: uerumtamen non ita est: sed con-
spectum ementiuntur: quoniam bēstiae non erecto sed: prono sunt
corpore:

Volucres quæ unguibus sunt aduncis clarissime uident: cibus enim de sublimi conspiciendus iis est: gallinacei autem & similes non sic. Nihil frustra natura agit.

Cap. xiiii. Inter ea quæ pilos habent: homo solus cilium in utraq; palpebra optinet.

Semper natura rei melioris auctore: quo ad eius fieri potest. Vbiq; natura quod aliunde dempserit reddere ad partem aliam solet. Quibus corpus admodum pilosum natura condidit: caudam iis diminuit: quod in ursis perspicuum est.

Homo animalium maxime omnium piloso capite est: ubi enim plurimum humoris calorisq; est: ibidem ortum pilorum copiosum esse necesse est. Adiuventi ratio est frequentia pilorum caput operiens: deffendat: a nimio frigore & calore: cerebrum enim hominis maximam desiderat tutelam: cum res humidissima quæq; & referuescere & refrigerescere maxime idonea sit.

Cap. xv. Supercilia & cilia adiuventi gratia habentur: supercilia enim de labentes humores arceant: cilia uero ut contra incidentia in oculos q̄ si uallum quoddam promineant.

Cap. xvi. Ut linguam idoneam ad duplicem actionem homini natura dedit: nam a percipiendos sapes & ad formandum sermonem: sic labra tam sermonis q̄ tutelæ dentium gratia adhibuit.

Cap. xvii. Linguam latam absolutam mollissimam homo præcipue habet ut comoda sit ad sapes percipiendos: & ad litteras exprimendas: est enim homo maxime omnium animalium sensu facilis.

Propositiones ex tertio libro de partibus animalium Aristotelis:

Ex capitulo primo.

homo probe factos optinet dentes: uidelicet primores acutos: ut secant: maxilares latos ut molant: & præcipue locutionis gratia tales totq; numero dentes homo forsitus est.

Ad litteras exprimendas plurimum conferunt primi dentes.

Natura nihil frustra: nihil superuacanei facere solet.

Partes quæ ad inuadendum aut ad defendendum spectant a natura iis tribuuntur quæ aut sola aut præ cæteris uti possunt: ideoq; cum mares robustiores magisq; animosi sint: aut solis iis aut melius: partes eiusmodi datæ sunt.

Prosopum idest facies quod inter caput & collum hominis est: nomen a re ipsa accepisse uidetur: quod enim homo unus animalium erectus est: solus prospicit: anteuersus: uocemq; anteuersus mittit.

Capitulo. ii. Animalia quæ pedes multifidos habent cornu omnia carent

cornu enim auxilii gratia habetur: multifidis autem non desunt alia auxilia.

Plura auxilia aut defendendi aut inuadendi quoque singula satis essent nulli animalia natura tribuit.

Ceruis dūtaxat cornua tota solida & decidua sunt tam utilitatis causa ut onere leuentur: tum ex necessitate præpondere.

Cornigerorum nullum utrinque dentatum est: superne enim primores dentes non habent: quippe alimentum quod in eos dentes digeratur in cornuum incrementum assumitur.

Ceruis sceminis dempta sunt cornua: quoniam ne maribus quidem utilia sunt: sed uirum meliorem beneficio mares minus offenduntur.

Cap. ii. Si quid cibi uel potus in arteriam dilabatur: quæ ante gulam posita est spirandi & uocis causa: strangulationes tormina: & tussis grauissimæ incitantur.

Cor principium omnis motus & sensus: & uitæ esse censemus:

Quod melius & nobilius est: id semper (nisi quid maius impediatur) superioris inferiorisque ratione superius collocatur: prioris posteriorisque: prius dextri sinistrique dextrum:

Cap. iii. Vbicunque fieri potest: unum esse: quam plura melius est.

Cordis situs sedem optinet principalem: in medio enim positum est: sed magis superius quam inferius: & parti priori admotiusque posteriori.

Natura rem nobiliorem constituere in locis nobilioribus solet: nisi quid maius impediatur.

Principium uenarum cor est: & origo prima & fons sanguinis est: aut conceptaculum primum: sanguinem sine uenis solum complectens: & in generatione omnium partium primum consistens: statimque palpitans

Principium unum esse oportet: ubicunque fieri potest.

Nemo censent iecur esse principium uel corporis totius uel sanguinis nec sanguis conceptaculum modo cordis intra se continet: sed sanguinem uenis inclusum habet.

Cor cæteris animalibus in medio pectore est: homini tamē paulo uergeri ad leuam: ut eius partis refrigerationem moderetur & compenset: omnium enim animalium maxime homo refrigeratā habet partē sinistram

Cor sine osse est omnium quæ nos nouerimus præterquam equi: & generis bouum cuiusdam quibus præ magnitudine quasi adminiculum subditum est.

Quæ sensu hebeti sunt cor habent durum & spissum: quæ autem sensu ualent: mollius:

Pauida sunt quibus cor gradius audetiora: aut & fidentiora sunt quibus minus aut mediocre: metus enim ideo accidit iis qui cordis sunt magni quo

niam calorem proportionē cordis non habent: sed parum caloris i magno conceptaculo exalefacit itaq; sanguis frigidior fit.

Cor magnum proportionē: lepori: ceruo: muri: asino pantere mustellæ: & reliquis quæ aperte timida sunt: aut propter mœtum malefica.

Cor solum uelcerum atq; omnino partium corporis nullum uitium patitur graue: cum enim principium corrumpitur nihil est quod cæteris q̄ independent præbere auxilium possit.

Cap. v. Sanguis potentia est caro: nec sine uena esse potest.

Non nullis accidit: ut cruentum quoddam excrementum sudarent: quoniam corpus laxum fluxumq; esset: sanguisq; præ cruditate humesceret imbecillitate caloris: qui exiguus uenulis inclusus concoquere non posset. *hic colligi potest causa sudoris sanguinei christi.*

Omnia quæ spirant habent pulmionem: & spirant pedestria omnia & aquilium non nulla ut balena delphinus & cætæ.

Capitulo. vi. Pluribus animalibus cor laxo interuallo distat a pulmone situmq; superius tenet: ut nihil ad cordis palpitationem conferat pulmo.

Differentia pulmonis uaria est aliis enim sanguineus magnusq; est: ut uiuiperis: aliis minor fungosus exanguis & spumofus: ut ouiparis.

Capitulo septimo: Renes ad excrementum quod in uesicam secedit opitulantur.

Cor & iecur omnibus animalibus necessaria sunt: alterum propter caloris originem (locum enim adesse aliquem quasi lares focumq; oportet: quo naturæ fomites & primordia ignis natiui contineantur & feruentur eundemq; tutum esse ueluti arcem corporis totius necesse est): alterum (iecur dico) cibi concoquendi gratia adest.

Lien per accidens necessarius est: quomodo excrementa tum alui tum uesicæ: ex quo fit: ut in nonnullis deficiat magnitudine.

Nullum pēnatum: nullum squammatum: nullum corticatum excepta testudine renes habet quāq; in nonnullis auibus carunculæ quædam sint latiusculæ speciem renum ostendentes.

Nominum renes tanquā ex multis renibus exiguis compositi constant: neq; æquabiles sunt ut renes ouium cæterarumq; quadrupedum: quo fit ut morbus eorum difficile curari hominibus possit etiam si nuper egrotare inceperint: quasi multis renibus laborent.

Omnibus quæ renes habet dexter superior sinistro est: & supercilium dextrum magis attollitur.

Ren dexter omnibus minus pinguis est: quia natura dextræ partis sic cior est: & mobilior: motus autem pinguedini cōtrarius est: liquat enim pinguedinem & consumit.

Cum cæteris animalibus renes habere pingues proficiat : quibus hoc letale est.

Capitulum. x. Septa quædam quibus cor & pulmo & iecur ac lien separantur animali in sunt: quæ nonnulli præcordia appellant: quæ ubi propter uiciniam attraxerint humorem calidum atque excrementitium: continue mentem sensumque perturbant: eo quod cordi prætenduntur.

Anectitur hoc septum siue cinctus costis parte sui carnosiore ualidioreque: media autem constat membrana exiliori.

Motis per calorem huiusmodi præcordiis: accidit homini titillatio & risus: est enim risus titillatio per eiusmodi motum partis.

Cur homo animalium solus titilletur: est septi huiusmodi tenuitas & quod solus omnium animalium rideat.

Ictu traiecta præcordia in præliis risum attulisse proditum est scilicet calore quem mouit uulnus.

Cap. xiiii. Non utrinque dentata habent plures uentres: ut inopiam dentium munus uentrium expleat dum alius ab alio cibum recipit: nomina uero his receptaculis indita sunt aut indere licet: uenter ar sineum siue reticulum. omasum abomasum.

Capitulum. xv. Habent coagulum omnia animalia quæ plures uentres continent: & carent quæ unum habent excepto lepore: & habent quibus hoc datum est: non in magno uentre: nec in reticulo neque in ultimo quod abomasum appellamus: sed in eo quod est inter ultimum & duos primos: quod omasum uocatur.

Coagulum fit propter lactis crassamentum: unde carent quibus singuli uentres: quoniam eorum lac tenue sit.

Propositiones ex quarto libro de partibus animalium Aristotelis.

Ex capitulo primo.

Esica nec piscibus nec serpentibus nec ullis ouiparis nisi testudini adiuncta est: humor enim iis in corticem tegentem: ut aui-
bus in pennas assumitur.

Capitulum secundo Aliqui homines fel in iecore habere uisuntur: & aliqui non.

Fel non alicuius gratia: sed purgamentum atque in utile esse mentem constat & non adest (ut quidam uolunt) ut parte animæ sita in iecore mordendo excitet laxando exhilaret.

Cap. iii. Diffini. Omētū mēbrana quādā est seuosa aut adiposa quæ uētre mēbranae cōfēctāq; itēstina cōplectitur: estq; ut facilius celeriusq; cibus cōcoquatur pingui enim calidū est: quale omētū est.

Capitolo quarto Diffinitio. Lactes membrana quædam est pertendens continua de intestinorum tenore ad uenam usq; maiorem: & abortam plena uenarum multarum atq; frequentium: quæ ab intestinis ad uenâ maiorem abortâq; permeant.

Sicut stirpes radicibus terræ innixæ cibū inde hauriūt: sic animalibus uēter & intestinorum uires pro terra sunt a quibus per uenas lacti inditas capiant alimentum.

Hominum nō nullis per metum funditur alius & excrementum uesi- cæ profluit:

Cap.v. Sæpia & alia quæ atramentum habent metu perculsa ipsum effundunt: ad præsidium & tutelâ ut se abscondant.

Quod calidum est & desyderat & coquit cito: contra quod frigidum est cibo carere facile patitur.

Omnium animalium maxime cicadarum genus ieiunum est: satis enim iis alimento est humor quod in corpore remanet.

Vbi licet duobus uti ad duo opera nec aliud impeditur: unū instrumentū ad usus dissimiles natura facere non solet: attamen si fieri non potest: eodem ad plura opera utitur.

Cap.vi. Plura desyderant instrumenta: animalia quæ plures motiones exercent.

Cap.vii. Parte dextra efficatio ra suapte natura sunt animalia omnia.

Cancris forcipē dextrum grandiore ualentiorēq; habent.

Cap.viii. Omnibus animalibus collū flexibile & uertebis compactum est excepto lupo & leone quibus osse continuo riget: commodius enī ad robur quam ad cæteros usus collum iis esse natura uoluit

Solus animalium omnium homo erectus est: quoniam eius natura atq; substantia diuina est: officium autem diuini est intelligere atq; sapere: quod facile non esset: si uasta corporis molles: assideret: pondus enim tardiore reddidit & mentem & sensum communem.

Diffinitio Pomilio est cuius pars superior: a capite uidelicet usq; ad excrementi ostium: magna est: inferior uero quæ sustinent pondus motūq; exercet parua est.

Omnes infantes pomiliones sunt: quamobrem serpunt nec ambulare possunt: & a principio ne serpere quidem possunt: sed immobiles iacent.

Profectu ætatis hominibus pars inferior augetur: quadrupedibus contra: pars inferior primum maxima est tum processu temporis superior crescit: ut in pullis patet equinis.

Bruta hominibus sūt dementiora: & inter hoīes pueri uiridis: & inter uiros pomiliones mente deficiunt quāquam aliis uiribus forte ualeant:

Natura: ut homo prudentes: tribuere solet cuique rem qua uti possit: rectius enim tibia dabitur perito tibiæ: quam tibiam: habenti peritia tibiæ reddetur.

Homo non propter manus prudentissimus est: (ut uoluit anaxagoras:) sed quia prudentissimus omnium animalium est: ideo manus optinet qui enim prudentissimus est: recte plurimis uti instrumentis potest.

Manus non unum instrumentum esse uidetur sed multa: est enim (ut ita loquar) instrumentum ante instrumenta.

Quod hominem non bene sed deterime omnium animalium constare aiunt (nudum enim atque inermem creatum referunt:) non recte ii sentiunt cætera enim animalia unum auxilium habent: idque nullo pacto permutare licet: sed homini multa auxilia habere licet eaque subinde mutare quæ uelit.

Pollex brevis & crassus est ut robustus sit: polletque plurimum: ut unus multis digitis equiparetur: cæteris sine eo fere inutiles sint.

Nullum animal mammæ inter scœmora habet: cui pedes discreti indigitos sunt.

Homo solus animalium cauda uocat natesque habet easque carnosas natura fecit ut ad requiem utiles essent.

Vsui caudæ homini necessarius non fuit: quoniam nates sua corpulentia satis operiuntur: at quadrupes & reliqua animalia: quoniam natibus uacua sunt ut pars quæ exitum excremento ministrat protegeretur: & custodieretur: caudam iis natura reddidit: sed simia neutrum habet: eo quod forma ambigua sit: uidelicet ut bipes cauda uocat: ut quadrupes natibus.

Manus officium est capere atque premere: itaque longos habeat digitos oportet: pedes autem officium est tute consistere: unde longitudinem latitudinemque optinere debuit.

Capitulum. xi. Quibus auius longa sunt crura: iis collum longum: & quibus breuia iis collum breue præterquam palmipedibus: aliter enim passum ex terra administrari non posset.

Carniuoris uolucris longitudo colli incommoda est: imbecille enim: quod prolixum est.

Palmipedes collum longius habent tale enim ad cibum ex humore pendendum commodius est: sed crura iis breuia ut melius natæ possint.

Natura instrumenta ad officium: non officium ad instrumentum accommodat.

Expliciunt propositiones ex quarto libro de partibus animalium Aristotelis

Incipiunt propositiones ex primo libro de generatione animalium Aristotelis secundum interpretationem theodori gaze thesalonicensis.

Ex capitulo primo :

Enera causarum quattuor numero ponimus: primum cuius gratia ut finem: secundum substantiæ ratio nem quæ quasi unum quoddam fere existimanda sunt: tertium: quartumq; materiam & id unde principium motus.

Natura infinitum vitare solet: infinitum enim sine caret: natura autem semper finem quærit.

Cap. ii. Generationis principia sunt mas & foemina: mas quidem ut quod motus & generationis originem tenet foemina ut quod materiæ.

Diffinitio. Mas est animal quod in alio generare potest: foemina quod in se ipso.

Ad omnē officii functionem instrumento opus est.

Cap. iiii. Vt in ratione cibi uoratoria uoluptatiora sunt quibus intestinum rectum sic & ea quæ testibus carent meatusq; tantum habent: aut non carent: sed intus habent omnia propensiora celerioraq; ad uenerē sunt: at uero q̄ castiora esse conuenit: iis ut in cibi usu intestino opus est non recto: sic & meatus illi reuolutionem anfractusq; habent ne libido uehemens crebraq; citetur.

Testes ad hanc rem emolita natura est: ut motum excrementi genitalis stabiliores faciant cum replicationem seruent: nullam autem partem meatuum testes complent: sed adiecti pendent eo modo quo pondera textrices telis annectunt: his enim detractis meatus intro se retrahunt quo fit ne execta possint generare: natura nisi ita retraherentur possent generare: & iam taurus quidam cum statim a castratione iniisset: impleuit quoniam nondum retracti essent meatus.

Sunt qui dicant semen ex toto corpore prouenire: idq; quattuor fere argumentis probent primum est uehementia uoluptatis: quia amplius est quod omnibus membris: q̄ quod paucis accidit secundum q̄ ex mancis manca procreantur: semen enim ab ea parte quæ deest proficisci negant: tertium similitudo parētum: quartum quoniam quemadmodū totius aliquid est ex quo primum generetur: sic & partis cuiusq; sit semen aliquod proprium.

Cap. xviii. Similitudo parentum nullum iudicium affert ut semē genitale ex toto corpore secedat. quando quidem & uoce & unguibus: & pi

lis: & motu similes procreantur: ex quibus nihil proueniat:

Cā qđ uoluptas rei uenerē uehementior sit: nō est quia ex toto secesierit semē: sed quia prurigo uehēmēs accidit: quāobrē si quis frēq̃nter ea re utitur minus afficitur uoluptate: itemq; uoluptas ueneris ī fine coitus potissimum est: sed si ex toto secerneretur: non simul sed singulis partibus aliis prius aliis post exultaret.

Et si māca ex mancis pdeūt: nō manca etiam ex mancis gignuntur.

Multifariā aliud ex alio fit: unō modo cū ex die noctem fieri dicimus aut ex puero uir: quoniam hoc post hoc: alio modo cū ex aere statuam & qđcūq; ex materia fieri dicimus alio modo cū ex sano egriū: aut oīo ex cōtrario cōtrariū alio mō cū ex calūniis maledicta ex maledictis pugna q̃ eo referūtur unde principiū motus .ex semine aut fit aliqd: secundo & quarto modo.

Diff. Semē & fructus iter se differūt prioris posteriorisq; rōe: fructus .n. ē qđ ex alio est: semen ex quo aliud: nā alias ambo idē sunt.

Quicquam secundum naturam oriri non potest: ex iis quæ pter nym sūt Semen nec in prima atate: neq; in senectute: neq; in morbis ē: carēt enim hoc egri pp ībecillitatē. senes quia nō satis natura pōt concoquere.

Quod p habitū corporis bonū carnulētī & pinguiore euaserint: minus semen emittunt: minusq; rem ueneream expetunt.

Viri mulieresq; pingues minus secundæ: quā nō pingues uidētur.

Ca. i. Semē cōcoctū diuersū a sāguīe secernitur: nā icōcoctū: aut p uī emis sū: cū ultra modū quis re uenerea utitur cruētū iā aliquibus prodiit:

Diff. Samē ē excrementū alimenti utilis atq; ultimi: sanguis uidelicet q ul timo in membra digeritur.

Vt filii similes parentibus sint rō exigit: quoniā simile ē qđ ad partes ac celerit ei qđ remanet: semen enī est manus īdefinita aut facies aut aīal: facultate seu uirtute quam in se continet.

Vt maribus genituram sic foeminis menstrua prouenire apertū est: eadem enim atate maribus genitura fieri incipit & secerni: foeminis menstrua erumpunt: uoxq; mutatur & mammae intumescunt: & desinente ata te aboletur maribus generandi facultas: foeminis menstruorum con fluuiū.

Inditium faciunt hęc menstrua esse excrementum ut semen: q̃ non maris: non profluuium e naribus sanguinis: non uarices mulieribus magna ex parte fiunt quā diu menstrua profluunt: minusq; uenosæ quam mares & lautiores & leuiore sint euidentissimēq; palleant: corporeq; minora sint maribus: plurimum enim excrementi in mensruis mulier emittit:

Cap. xviii. Semen a foemina non conferri ad generationem apertum

est: nam si semen esset menstrua non essent: nunc ideo deest quia sunt: idque inditio est: quod sæpenumero foeminae concipiant sine ea quæ per coitum sit uoluptate: quod autem semen conferri a foemina per coitum non nulli existimant: propterea quod interdum aliquid humoris fecernat: id non humor seminalis est: sed loci proprius: uteri enim excretio est: quæ aliis euenit quod plurimum dixerim: iis quæ nitidæ foeminaresque sunt: aliis uero non ut iis quæ fuscæ atque uiragines unde copia interdum non: seminis emissionem est sed multo excedit.

Quoniam mas ut mas mouens & agens est: foemina qua foemina ut patiens: ad maris genituram foemina non genituram sed materiam confert: natura enim menstruorum pro prima materia est.

Si maris semen quo agens & mouens est: foeminaque menstrua sumantur quibus patiens & quod mouetur fit: non ex iis unum quod gignitur erit: sed ita ut ex fabro & ligno lectus aut ex cæra & forma globus: unde nihil secerni a maris semine necesse est: sicut nec a fabro.

Foemina materiam præstans: nec ut mas generas: per se ipsam non generat: principium enim & id quod moueat discernatque desiderat.

Nulla pars foetus: semen maris est: sic nec a fabro quicquam secedit ad lignorum materiam: natura enim maris semine utitur quasi instrumento: sicut artifex manus.

Quantum diuersa sint animalia mas & foemina: tamen specie idem sunt.

Propositiones ex secundo libro de generatione animalium Aristotelis.

Ex capulo primo.

T animalium genus sit sempiternum sit eorum generatio: generationis uero genera sit: ut sit mas & foemina in rerum natura.

Perfectiora calidioraque animalia prolem reddunt perfectam qualitate: non quantitate: omnia enim postea quam nata sunt incrementum recipiunt.

Quæcumque a natura aut arte efficiuntur ab eo quod actu est fiunt: ex eo quod potentia tale est.

Semen potentia est quod ex eo fit: motumque habet & principium tale: ut motu peracto pars existat quæque: eademque sit animata: non est enim facies nisi animam habeat neque caro: sed corrupta æquiuoce dicetur facies aut caro: perinde quasi lapidea aut lignea facta sit.

Quæadmodum non securim: non aliud instrumentum dixerimus factum esse ab igne solo: sic non pedem non manum eodemque modo ne car-

nem quidem: nam eius quoque aliquod officium est: dura igitur & mollia & quicunque alii affectus partibus in sunt animatis a frigiditate caliditate uel effici possunt: at ratio qua iam caro est aut os est non potest sed a motu proficiscente ab eo qui genuit: quodque actu est id quod potentia est id ex quo gignitur: sic enim & in arte ferre durum aut molle efficitur a calore uel frigore: at uero ensis a motu instrumentorum.

Semē habet animam & est animal potentia.

Nihil seipsum generat: sed postquam generatum est se ipsum auget.

nihil seipsum gnat

Non omnes simul partes animalis generantur: sed unam primū ori necesse est: quæ principium augendi contineat.

Cuiusque perfecti officium est: quod tale alter generet quale ipsum ē.

Cap. ii. Semē commune est aqua & spiritus eiusque natura spumosa est: quod enim ex aqua est & spiritu: ut spuma crasior albaque existit:

Homines antiquos non latuisse uidetur naturam seminis esse spumosam deam enim quæ rei ueneræ præest uidelicet uenerem ab ea ipsa facultate nominauerunt eam scilicet aphrodit in appellant: aphros enim

spuma dicitur

Cap. iii. Animam uegetalem & sensualem in seminibus & conceptibus haberi potentia statuendum est: non actu priusque eo modo quo conceptus qui iam separantur cibum trahant: & officio hæc animæ fugatur.

Quorum principiorum actio est corporalis: hæc sine corpore in esse non possunt: ut ambulare sine pedibus: itaque extrinsecus eas animas uenire impossibile est: neque enim ipse per se accedere possunt: cum inseparabiles sint neque cum corpore semen enim excrementum alimentum mutati ē

Mens sola extrinsecus accedit eaque sola diuina ē: nihil enim cum eius actione coiccat actio corporalis.

Mens sola extrinsecus accedit

Pro ut nobilitate ignobilitate uel animæ inter se differunt: ita & natura eius corporis differt.

Inest in semine omnium quod facit ut fecunda sint semina: uidelicet quod calor uocatur: idque non ignis nec talis facultas aliqua est: sed spiritus qui in semine spumosoque corpore continetur: & natura quæ in eo spiritu ē proportionem respondens elemento stellarum.

Solis calor & animalium non mouetur qui in semine continetur: uerum etiam si quid excrementi sit quanquam a natura diuersum: principium habet uitale:

Calor in animalibus contentus nec ignis est neque ab igne originem ducit: ignis enim nullum animal generat.

Semen cum excrementum sit eodemque moueatur motu quo augetur corpus digestionem ultimi alimenti: ubi uterum subit constituit & mouet excrementum foeminae eodem motu quo ipsum mouetur: nam illud quoque excrementum est: habetque omnes partes potentia: actu nullam:

& eas etiam quibus differt foemina a mare;

Ut ex levis interdum laesa: interdum non laesa gignuntur: sic ex foemina p
tim foemina: alias nō foemina generatur foemina enim q̄si mas laesus ē

Cap. iiii. Menstrua semen sunt quanq̄ nō purum non habet enim princi
pium & originem uitae id enim a maris seie affertur.

Sine ui excrementa seminis per somnum exeunt si meatus laxi pleniq; ex
crementi sunt idq; maribus & foeminis accidit: qd̄ pollutionē appellat

✓ **Corpus animalium ex foemina est: anima ex mare: substantia enim cor
poris alicuius anima est.**

Cor primum distinguitur in omnibus animalibus: id enim principium ē
& similarium & dissimilarium partium idq; primum effici non mo
do sensu percipitur: sed etiam q̄ per obitū uita in corde ultimo deficit

Euenit in omnibus ut quod ultimum sit id primum deficiat: & quod pri
mum & ultimum: quasi natura decursionem reducem agat: & a calce

ad carceres unde proruit redeat.)

Diffi. generatio est ex non ente in ens: corruptio ex ente in non ens.

Gignuntur post principium: interiora priusquam exteriora.

Quae semper sunt aut fiunt nullum principium esse quarendum non re
cte asseritur: sed ea duntaxat principia nō recipiunt examen eiusmodi

quae rerum sempiternarum sunt principii enim alia cognitio non de
monstratio est.

Principium in rebus immobilibus quidditas: in rebus autem quae fiunt
iam plura principia habentur: sed mouetur diuerso: nec omnia moue
tur eodem quorum principiorū unum numero est: unde motus.

Triangula figura duobus rectis equales semper habet: & diametrum in
commensurabilem esse costae quadrati sempiternum est at tamen eorū

causa aliqua & demonstratio est.

Quod effici potest non efficietur a mouente quod actu careat: neq; mo
uens quod actum optinet id efficere ex quolibet poterit: sed ex mate
ria apta neq; quolibet modo aut tempore: sed ut apte & cum apte

effici potest.

In est calor in excremento seminali tantam talemq; habens motionem &
actionē quanta modice ad quam uis corporis partem acommodetur:

quod si uel deficit uel excedit rem quae fit aut deteriorefficit aut lae
sam aut mancam: sicut etiam accidit in iis quae igne coquuntur aut ad

cibum aut ad alium usū: si in iis motū caloris non moderamur.

Caput post cor continuo generatur.

Ol faciēdi audiēdiq; meatus orti a corde tendunt ac desinunt ad uenu
las cerebro adiunctas.

Sicut dispensatur in cura rei familiaris ut cibus optimus detur liberis: de
terior seruis: uilissimus focis animalibus: sic perinde ac paterfamilias

gnas

in ortu ipso natura ex materia siceriffiam carnem ceterorumq; senso-
riorum corpora conficit: excrementis ossa nervos: pilos: ungues: un-
gulas: & reliqua generis eiusdem conficit: *solus huiusmodi*

Diffi. Alimenti ratio duplex est: altera nutriendi altera augendi: nutriendi
est quod esse probet & toti & partibus: augens quod accessionem ad
magnitudinem facit.

Defunctis pili augentur: sed nasci nequeunt.

Dentes eandem naturam quam cetera ossa habent: accrescuntq; soli om-
nium ossium in tota uita breui enim tempore attritu cōsumerentur.
nisi sibi deinde repararentur.

Cap. v. Coeunt animalia non solum generis eiusdem: sed etiam quorum
genus diuersum quidem: sed natura non multum distat si mouetur
par magnitudo sit.

Quod de aphrica in prouerbio est: semper aliquid noui aphricam afferre
propterea dicitur quod diuersa in ea animalium genera coeant: nam
ob aquæ penuriam in unum congregantur:

Experimento in aqua probatur fecunditas seminis quod enim tenue ac
frigidum est: cito diffusum per summa innatat quod fecundum est in
imū descendit.

Mulier: sterilitatis pbatio: suffitu fit: ut odores subeuntes uterū efferantur
ad locū spirandi & afficiant alitū: atq; etiā illitu fit: ut colores oculis i-
positi saluam oris colores perficiant: nā nihil hæc ita fiant meatus cor-
poris confusos & obseptos significatur.

Sedes oculorū maxime omnium locorū capitis seminalis est: quod pater
cū sola ipsa per coitum uenereum manifeste immutentur: & usu immo-
dico rei uenereæ oculi a parte langueant.

Equa menstruosa non est minimūq; inter quadrupedes emittere solet.

Cap. vi. Genus mulorum totū sterile: est sed rei causa nō bene ab impedo-
cle & democrito redditur.

Rationes quæ nō ex propriis principiis ducuntur inanes sunt: & res esse
uidetur cum longe aberrant.

Multa eo quæ nō eadem specie sed diuersis generatur fœtifera pdeunt.

Asina conceptus incontinens est: genitricem enim intestam emingit: nisi
uerberibus prohibeatur.

Frigidum animal asinus est: unde in locis frigidis gigni non potest: ut
apud scythas.

Si equus superuenerit asinam quam inierit: asinus non peruertet asini
initum: sed si asinus superuenerit equam quam equus inierit: peruer-
tet propter seminis sui frigiditatem.

Quoniam equus & asinus apti propensiq; sunt ad sterilitatem: facillime
enim asinus ob frigiditatē ad sterilitatē labitur: equusq; tanto idone

us ad sterilitatem redditur: quanto quod ex ipso prodierit semen frigidius redditur cum affini excremento miscetur: ideo quod ex his prodiit non fecundum sed infecundum ad perfectam foetificationem est: nihil enim deest: ut sterilis sit.

Euenit ut corpora mularum magna efficiantur quoniam menstruum decessus ad corporis incrementum uertitur mulis enim menstrua desunt & quantum in utile est ad corporis incrementum cum excremento ueficæ abigitur: unde fit ne muli genitale foeminarum sed ipsum excrementum olfaciant.

Concipere quidem aliquando mula potest: quod iam factum est: sed enutrire atque in finem perducere non potest.

Mulus generare interdum potest: quod autem sit gymnus est quod mulus oblaesus est: pygmaeorum enim id est nanorum pomilionum & pusillorum generationi similis est: nam eorum membra & magnitudines uiciantur in utero.

Propositiones ex libro tertio de generatione animalium Aristotelis

Ex capitulo primo.

Va quæ imperfecta & subuentanea sunt: minus augentur: & quod minus augentur plura numero existent: minus etiam suauia sunt: quoniam minus concocta: concoctum enim in quo uis genere suauius est.

Arborum multæ cum ad modum copiose fructum tulerint exarescunt: cibus enim in semen conuertitur.

Oua tum auium tum piscium ad generationem imperfecta sunt nisi semen maris accedat.

Sunt auium oua bicolora: piscium unicolora.

In bicoloribus ouis animal initium suæ generationis: a candido quæ pars est calida sumit: cibum uero a luteo quæ terrosior pars est capit.

Candida pars oui sua natura humida est: caloremque animal est intra se continet: lutea uero terrena est.

Capitulum. ii. Ouum utero adheret ea parte qua principium genitale maris continetur: estque illa pars acuta: quam ob rem durius ea ipsa parte est ouum: quod inferiore: principium enim operiendum custodiendumque est.

Perfecto ouo in utero durum ac rigidum euadit ita modice ut exeat ad huc molle: dolorem enim mouent nisi ita exiret: egressum statim refrigeratum duratur: euaporato humore quam primum: qui exiguus est.

Si tempus sit bene temperatum: & locus in quo oua manent tepidus: concoquantur & oritur pullus.

Natura attendere uidetur: ut sensum prouidum curamque diligentem erga prolem parentes habeant: sed in genere deteriore hoc facit quousque pariant: in aliis quibusdam donec perficiant: prudentioribus uero plus

cure mandatur: ut etiam enutrient: postremo iis quæ prudentia iam maxime prodita sunt consuetudo: amor: & charitas in prolem etiam ad ultam seruat ut homini.

Cap.v. Viuunt primo quæ in ouis: & quæ in animalibus gignuntur uita plantæ. Pisces imperfecta pariunt oua: quæ foris incrementum iustum recipiant: atq; infœcunda sunt nisi mas sequendo suum asperit semen. Coruorum genus libidinosum non est quippe quod paræ fœcudū est. Neq; pisces ut quidam scripsere neq; ulla animalia semine per os implentur: meatus enim qui per os intro tendit in uentriculum fertur: non in uuluum: quodq; uentriculum subierit id alimentum effici necesse est: concoquitur enim.

Cap.viii. Arma ad pugnam uiresq; exercendas nulli fœminæ tribuitur nec mas ullus solet in prole laborare.

Apes sine coitu generant: & fœmine sunt quæ generant ratione: sed habent intra se ut plantæ sexum maris ac fœminæ. quamobrem iis datum est instrumentum ad pugnam: nec fœminæ appellandū est: in quo mas distinctus non est idemq; regibus apum euenit.

Duces apum generant se ipsos: & aliud genus apum: apes uero generant fucos fuci uero non insuper generant: sed hoc ipsi priuantur.

Super quod secundum naturam est ordinem habet.

Recte reges apum intus manent immunes omni negotio necessario: quasi nati ad sobolis procreationem: magnitudine itē præstant quasi ad prolem generandam corpus eorum sit institutum.

Conuenit fucos ociosos inertesq; esse cum nulla habeant arma quibus de cibo possint dimicare:

Apes medium inter reges & fucos tenent: ita enim utiles ad negotia: officiosq; operariæ esse possunt ut & filios alant & parentes.

Apes sequi suos reges: ut faciunt: consentaneum est rationi: quæ generationem apum a regibus proficisci statuimus: nam nisi quid esset tale ratione carerent ea quæ aguntur in earum imperio atq; etiam regibus cedere nihil laboris suscipere: ut parentibus: fucos uero castigare: ut filios: iustius enim castigantur filii & quorum negotium nullum est.

Cap.x. Fit ut multiformia sint quæ in humore gignuntur q̄ quæ i terra: humor enim naturam habet effingendum afformandumq; habilio rem quam terra.

Ignis semper formam non propriam habere uidetur: sed in alio corpore genus enim hoc apud lunam querendū est.

Disti. Nihil gignitur putrescens sed concoctum putredo uero & putridū excrementum rei cōctæ est: nihil enim ex toto efficitur: sed quantum in utile id aut a natura aut ab arte detrahitur.

Omne genus testarum sponte institui apertum hinc est: q̄ nauigiis putre

scēte face spūosa adnascūt. & locis mltis ubi nihil tale aderat aff ut ostrea
Propositiones ex quarto libro de generatione animalium Aristotelis.

Ex capitulo primo.

Ccedendū semper est in assignādis causis ad rei causas primas:
 quo ad maxime fieri potest.

Diffi. Quod potest concoquere & cōstituere & secernere semē:
 atq; principium optinet formæ id mas ē: quod autē recipit nec
 potest constituere & secernere id fœmina est.

Diffi. Oīs facultas instrumentum aliquod sibi accomodatū habet.
 Natura simul & instrumentū & facultatē dat: sic enim melius est: nā nec
 uisus sine oculis nec oculus sine uisu perficitur.

Gignitur ex contrario quodammodo unumquodq;
 Quoniam omnis delatio in contrarium est: quod non ab eo superatur a
 quo conditur siue creatur: id in contrarium mutari necesse est.

Causa ea est cur fœmina generetur: cum enim principium non superat
 neq; concoquere potest propter caloris inopiam: neq; ducit in suā for-
 mam sed tantisper superatur mutari in contrarium necesse est: contra-
 rium autem maris fœmina est id est qua alterum mas alterum fœmi-
 na est: & cum facultatis siue uirtutis differentiam habeat: instrumentū
 quoq; habet auersum: itaq; in tale mutatur.

Parte aliqua opportuna mutata constitutio tota animalis multo discre-
 pat forma: licet hoc perspicere in spadonibus: qui una parte truncati:
 tam a pristina forma discedunt parūq; a fœmina specie distant: partes
 enim nonnullæ principia sunt.

Principio mutato multa ex iis q̄ sequūtur cōmoueri & mutari necesse est:
Cap. ii. Nouella & senescēs ætas magis quam florens fœminas generat:
 in altera enim calor nundum perfectus est: in altera deficit: humidiora
 etiam effœminatioraq; corpora fœminam potius gignunt: & fœmina
 humida magis q̄ spissa: ob caloris naturalis inopiam.

Plantibus aquilonis magis quā austrinis mares gignuntur:
 Menstrua secundum naturam mensibus decrescētibus potius fiunt: tem-
 pus enim hoc mensis frigidius est & humidius propter lunæ decremē-
 tum defectionēq; sol enim per totum annum hyemē atq; æstatem fa-
 cit: at luna per mensem id agit non quidem accessu & recessu: sed atq;
 in crescente luce alterum decrescēte.

In minimo interdum momento causa datur caliditatis & frigiditatis: quæ
 causam complent generationis.

A dgenerationem sterilitatemq; & maris fœminæq; procreationem in
 ter terras & aquas interest: qualitatem enim quādam potissimum reci-
 pit & alimentum & dispositio corporis ex temperamento aeris conti-

nentis & cibi ingredientis: sed præcipue ex alimonia aquæ: huius enim usus plurimus est: atq; in omnibus aqua alimento est etiã in siccis: quã obrem aq; crudæ & frigida aut sterilitatē: aut partũ fœmineũ faciunt. Calor seminis si ualde superat exsiccat humorem: si multo deficit nõ cernit: sed medii rationem ad rem concedendam seruari oportet.

Capitulum .iii. Qui suis parentibus similis non est: monstrum quodammodo est: discessit enim i eo quodammodo natura ex proprio genere: cæpitq; degenerare.

Initium primum degenerandi est fœmina generari non marem: uerum hoc necessarium est naturæ.

Mares magna ex parte similes patri existunt: fœminæ matri.

Cum motus maris soluuntur: & materia non superatur: monstra fiunt. Puerum ortum capite arietis aut bouis referunt: & uitulum capite pueri: & ouem capite bouis natam eē: sed nihil ex iis quæ nominant est quã uis similitudo quædam generetur: idq; tempora ipsa grauiditatis declarant quæ plurimum discrepant in homine & cane: & in oue & boue: nasci autem nullum nisi suo tempore potest.

Capitulum quarto. Monstra raro fiunt in his quæ singulos pariunt: sed crebrius in iis quorum partus est numerosus: & præcipue in auium genere: earumq; potissimum in galinis.

Monstrum est res præter naturam: sed præter eam quæ magna ex pte fit. Quæ maxima iter animalia sunt ea singulos pariunt: cibus enim in iis assumitur in corporis incrementum: minora uero plures pariunt: quoniam iis natura demonstrando de magnitudine auget in excremento seminali exuperantiam: & multa parua effici in eodem possunt: sed multa magna effici difficile est.

Non est quantolibet semine concæptus inchoatur: sed si aut parum aut multum sit gigni non poterit: præscripta enim certaq; est uirtus & patientis & agentis.

Quibus gemina habere genitalia accidit alterum maris alterũ fœminæ: iis semper alterum ratum: alterum irritum redditur.

Vnum ne an plura sit per coaugmentationem quod monstrificum prodit animal: iudicandum est principii ratiõe: uerbi gratia si cor pars eius modi est: quod unum cor habet unum animal ē. qd' duo id duo animalia est: quæ sibi coaluerũt propter conceptuum coniunctionem.

Iam fœminis nonnullis os uteri compræssum concorporatumq; ab ineunte ætate ad tempus usq; menstruum perseverauit: mox urgētibus menstruis dolorēq; infestante: aliis sponte disruptum est: aliis dissectũ a medicis: nonnullæ interiire.

Vacam fuisse perinthis accepimus: cui cibi excrementum extenuatum p

ueticam transmittetur.

Cap.v. Sola animalium mulier & equa grauida coitum patiuntur.

Pili abundantia & hirsuties copiam iudicat excrementi quamobrem homines pilosi libidinosiores & seminis copiosiores sunt quam laeues.

Cap.vi. Mares potius quam foeminae oblasi in genere hominum nascuntur quoniam mas a foemina differt calore naturae: quo fit: ut mobiliiores sint mares in utero: motuque ipso frangantur praesua imbecillitate.

Foemina intra parentem tempore longiore perficitur: quam mas: ob suam frigiditatem: at ubi in lucem uenerint celerius quam mares perficiuntur.

Pubes & uigor & senectus foeminis prius uenit quam maribus: suntque sua natura debiliores frigidioresque: & sexum foemeninum quasi lesionem naturalem & detrimentum putandum est.

Omnia minora: ut in artis opibus: sic in natura: citius ad finem deueniunt. Gemini mas & foemina in genere hominum prodeuntes minus seruatur: quoniam hic concursus praeter naturam est: cum non pari tempore mas & foemina discernantur.

Quibus gentibus solitum est ut mulieres labores suscipiant: illis nec uterus tam difficulter gestatur: & partus facilis est: non enim tantum sibi contra hunt excrementi sicut quae uitam otiosam & sellulariam degunt: labor enim excrementa consumit: cumque perturigo laboriosa sit: labor & exercitatio actae uitae facit ut spiritum possint retinere: in qua re partus facilitas conciliatur.

Quod mulieres inferendo utero caeteris animalibus magis grauatur: maxime causa est quod cum caeteris aut exigua purgatio: aut nulla manifesta fiat mulieri plurima euenit: quae cum per uteri gestationem desierit infestat atque perturbat: & principio potius cum concipiunt perturbari solent: conceptus enim purgationem impedit & praexiguitate sua affluere copiam excrementi inter initia non potest.

Cap.vii. Iam accidit mulieri cuidam ut cum concubisset & se concepisse putasset: primum uentris molles augetur & reliqua ex ratione ueniret sed cum tempus periendi inde esset: nec pareret nec moles diminueretur: sed annos tres aut quatuor ita perseveraret: quo ad dysenteriam: id difficultati intestinorum implicata demum peperit: carnem quam molam uocant: idque adeo indurecit ut uix ferro transigi possit idque solis mulieribus euenit aut maxime.

Accidit mola propter caloris debilitatem: natura enim de uita certare uidetur: nec posse perficere finemque imponere generationi: quamobrem aut tota uita aut longo tempore duiat quod inchoatum est: causa autem duritiae cruditas est.

Capitulum octauo. Eadem est materia quae alit & ex qua generationem naturae constituit.

Diffi. Lac sanguis concoctus non corruptus est

Lactantibus non fiunt purgationes secundum naturam: neque concipiunt: & si conceperint lac extinguitur quoniam eadem lactis & menstruorum est natura.

Temporibus bene praescripta est animalium generatio: cum enim praematuritudine **scilicet foetus** non satis praeterea foetui est alimentum quod per umbilicum ministratur: lac ad alendum utile succedit **quia scilicet ut paulo superius probat tale alimentum eo quod minus est concoqui celerius potest sicque lac fieri**: cumque per umbilicum alimentum non subeat comprimunt se se uenae illae circum quas tunica est quae umbilicus uocatur: atque ob eam rem tunc exitus opportunus foetus consequitur.

Cap. viii. Partus pronis in caput conuersus fit per naturam omnibus animalibus: eo quod partem ab umbilico superiorem maiorem habetque inferiorem: maiora aut plus ponderis continent: itaque ueluti instatera de pendentes eo uergunt quo trahuntur.

Cap. x. Luna principium est generationis propter solis societatem receptumque lucis: fit enim quasi alter sol minor quod breuiter conducit ad omnes generationis perfectionesque: calores. n. & refrigerationes cum moderatiōe quādam generationes: sine moderatiōe corruptiones efficiunt.

Reges minus principalium circuitus sequuntur reges magis principalium circuitus: Natura ita sibi uult ut siderum numeris generationes & obitus numeret: sed exquisitè id facere neque per materiam indefinitionem: & quod multa principia incidunt quae generationes destinatas secundum naturam & corruptiones saepe impediant: atque ita causa sint eae quae ueniant praeter naturam.

Propositiones ex quinto libro de generatione animalium Aristotelis:

Ex capitulo primo.

Opera quae non sunt uel naturae causa uel generum singulorum propria: horum nullum alicuius gratia aut est: aut fit: oculus enim alicuius gratia est: sed caecus non alicuius gratia est: nisi haec affectio sit propria generis.

Non quia tale quid gignitur quodque: ideo tale quid est: scilicet in his quae statuta definita & certa naturae sunt opera: sed potius quia tale est: ideo quod tale & gignitur: substantiam enim generatio sequitur & substantiae gratia est: non ipsa generationem.

Pueri cum nati fuerint dormire maxime omnium imperfectorum animalium solent quoniam natura intra parietem cum primum sentire cepint tempus dormiendo totum fere consumunt.

Transitio de non esse in esse per medium fieri solet.

Sonus sua natura uidetur uiuendi & non uiuendi inter liminium est.

Infantes cum uigilant non rident. cum dormiunt rident interdum et lachrymatur per consuetudinem. n. quasi nesci uigilandi sentire uiuereque in dormiendo uidetur

Imperfectissimi omnium perfectorum partuum infantes nascuntur: & in-
cremento partis superioris exuperant.

Oculi omnium puerorum statim a perti cæsiusculi sunt post uero mutan-
tur in eam naturam quæ futura est.

Oculi qui multum humoris continent nigri sunt: quoniam humoris co-
pia transpici satis non potest: cæsi autem parum habent humoris: ut in
mari etiam cernitur non alto.

Visus siue ualidus siue inualidus nequit res splēdidas cernere: quoniam
eius humor ultra modum afficitur & mouetur.

Glauconia quæ siccitas est oculorum cæsiis potius accidit: nam & senescē
tibus magis euenit: oculi enim ut reliquum corpus senectute siccescūt

Lusciositas (quæ humoris est copia) nigris oculis euenit: quæ propter mi-
noribus natu potius accidit.

Visus optimus qui inter multum & parum humoris moderatus cōstat.

Diffi. Canities debilitas quædam humoris siti in cerebro & cruditas est:
idemq; cæsietas est.

Acumen cernendi bifariam dicitur similiter & audiendi & olfaciendi: di-
citur enim acute cernere: aut quod procul cernere potest aut quod diffe-
rentias rerum quæ cernuntur maxime sentiat: quæ quidē simul nullis
eisdem contingunt.

Causa cernendi tam acute ut differentię cernātur: in ipso oculo est: in pu-
ro enim sinceroq; oculo uel parua motio patet sensumq; efficit: at ut p-
cul cernatur: causa situs est oculorum quæ enim oculis prominentibus
sunt procul cernere nequeunt: quæ uero intus in cauo oculos habēt po-
sitos longe aspicere possunt: quoniam motus in uastum nō dissipatur:
sed recto tramite meat.

Cap. ii. Meatus sensoriorum omnium: (ut dixi cum de sensibus agerem):
tendunt ad cor.

Oscitantes aut spiritum reddentes accipientes ue minus audiunt: quoniā
extremum sensorii auditus ad partem spiritualementerminetur: & quati-
tur moueaturq; una cum instrumento spiritali quotiens illud spiritum
mouet.

Capitulo. iii. Pueri & mulieres non caluescunt: natura enim earum similis
est naturæ puerorum.

Capitæ homines senescentes canescunt: primoq; temporibus canescunt:
sed nemo uel temporibus uel occipite caluescit: uerū parte capitis prio-
re ea enim parte frigidum cerebrum continetur.

Canescere nulli ex cæteris animalibus accidit manifeste: quamuis equus
euidētius quā cætera ita afficiatur.

Pili proportionaleq; pilorum ut pennæ & squammæ: non ex carne: sed ex
cute oriuntur.

Crassi pili ex crassa: tennes ex tenui cutæ proueniunt.

Hominum capilli longissimi sunt: cerebrum enim quod humidum & frigidum est largam humoris copiam præbet.

Si exhalatio pilorum fumosa est: præ sua caliditate & siccitate crispum efficit pilum: inflectitur enim quoniam duplici delatione fertur: terrenum enim deorsum calidum sursum fertur.

Duriore sunt pili crispi quā recti durum enim quod siccum est

Simplici sunt pilo quæ humore habundant: quocirca scythæ incolæ ponti & thraces pilo sunt promisso & simplici: nā & ipsi humidi sunt: & aer ambiens eos humidus est: ethiopes contra qui loca incolunt calida crispo sunt pilo: siccum est enim cerebrum eorum & cælum ambiens.

Sunt quæ quamuis cutē habeant crassiorem tamen tenuiori sunt pilo: propter meatus tenuiores: unde & spissiores exeunt: ut ouibus.

Senectus ipsa ut nomē significat terrena est: quoniam sine calore est & cū calore humor defluit.

Homines suis ætatibus hyemē æstatemque agunt.

Nemo ante quā tempus cœundi sit caluere incipit: & a uenereo coitu id maxime euenit scilicet iis qui sua natura sint eo propensiores: cum enim cerebrum frigidissimum sit: tum rei ueneræ usus refrigerat: caloris enim sinceri naturalisque secretio est: sentitque id merito cerebrum prius

Mulieres non caluent quoniam natura earum similis naturæ puerorum est utraq; enim sterilis seminalis excrementi est.

Spadones non caluescunt quoniam in foeminam mutantur: & pilos qui postea gignuntur aut non producunt: aut amittunt si habent excepta pube quam etiam mulieres habent.

Aues rursus pennas amissas recipiunt. quæque frondem amiserint denuo frōdescunt: caluis autem nunquam redit pilus: nam anni tempora illis mutationem corporis magis auferunt: itaque pro temporum mutatione uicissitudo gignendi amittendi que sequitur. at uero hominibus per ætatem euenit uet æstas: autūnus: hyems: itaque cum ipsæ ætates non permutantur: sit ne affectus qui ob eas accidunt permutantur.

Capitulum quarto Coloris pilorum causa cæteris animalibus cutis natura est ut unicolora sint & uaria: sed hominibus nihil cutis causæ affert: nisi ad canitiem: uidelicet eam quæ morbo qui uintiligo uocatur: non quæ senio accidit. si enim cutis ægrotat extenuataque est: pilus quoque ægrefcit: ægritudo autem pili canities est.

Quibus hominibus natura pilorum parum calida est: plusque humoris subit: calor proprius nequit concoquere atque ita in pilis humor alimentumque tale putrescit calore aeris ambientis: atque ita efficitur: quæ canities appellatur.

Fit omnis putredo a calore non suo natiuoque.

Plarisq; per egritudinem pili canuerunt: mox ualitudini restitutis nigrue-
rūt: & causa est q; per egritudinem ut totū corpus inopia caloris labo-
rat: sic & partes etiam minimæ.

Dim. Recte dixeris morbū esse aduenientiam senectutem: senectutem au-
tem esse morbum naturalem.

Tempora primo canescunt: quoniam occiput uacat humore cum non cō-
tineat cerebrum: sinciput uero habet multum humoris: quod autē mul-
tum est difficile putrescit: at in tempore pilis: nec tam parū humoris ē
ut concoqui possit: nec tā multū ut putrescere nequat.

Cap. v. Ruffi pili celerius quā nigri canescunt: nam & ruffitas quasi imbe-
cillitas pili est.

Pili qui uel pileo uel alio tegmine operiuntur celerius canescunt: flatus
enim putredinem prohibet.

Iunat capillos olei aquæ mixti perunctio: aqua enim refrigerat: oleum ne
celeriter exsiccentur prohibet.

Cap. vi. Iā perdix uisa ē alba & coruus & passer & ursa: acciditq; hoc quo-
niā in generatione peruerterentur: facile enim de prauari potest quod
parum est.

Calidiora suauioraq; sunt omnia alba.

Cap. vii. Videtur grauitas uocis naturæ generosioris esse: nec non in mo-
dulatu grauis modulus præstantior incitato.

Perfectum in superanria consistit.

Egri & senescentes & minora natu ac scēminæ acutæ sunt uocis: quoniam
præ sua imbecillitate parum aeris mouent fertur enim uelociter quod
parum est: uelocitas autem acumen in uoce est.

Caliditas etiam & frigiditas: loci confert eodem: aut natura tale constitua-
tur animal quod aut grauem aut acutam uocem emittat. spiritus enim
calidus crassitudine sua grauitatem efficit uocis: frigidus autem p̄ sua
tenuitate contrarium facit.

Vituli quā adulti & uaccae quam tauri grauius sonant: uituli enim & uac-
cæ partem quam mouent non habent ualidam alteri propter ætatem
alteræ propter scēminæ sexus naturam: nō tamē moueāt multū aeris
græue sonant: graue est enim quod grauius mouetur.

Paruæ mutatiōes cām afferunt magnæ mutationū. nō sui rōe sed cum
euenit ut principium una cum his ipsis mutetur: p̄cipia enim quāuis
magnitudine parua sint tamen facultate sūt magna: hoc enim est prin-
cipium esse: ut ipsum quidem causa sit multorum: sed ipsius nulla sit
superior causa.

Exsecta omnia in scēminam mutant: quoniam uires nerosæ in suo ori-
ginali laxantur: testīū enim natura anexa meatibus seminalibus depen-
det: quibus sublati: rentio meatuum laxatur.

Capitulum octauo. Natura neq; deficit neq; frustra agit quicquam in singulis quo ad eius fieri potest uiolentum præter naturam est.

Oriuntur prius primores dentes quā lati sunt: quoniam & officium eorum prius est: secatur enim prius quam molitur: quod comeditur.

Infantes qui calidiore utuntur lacte ocius dentunt: calor enim uim obtinet augendi.

Decidunt dentes qui prodierint primi **idelicet anteriores** tum notæ melioris gratia: tum necessario: melioris ratione inquam: quia cito hebetescit quod acutum est: itaq; alteros succedere in officium oportet: lati autem non hebetantur: sed tempore dūtaxat attriti leuigantur: necessario uero decidunt: quia maxilarium radices in lata nituntur maxilla & ualido osse continentur: primorum uero in tenui unde sit ut infirmi & mobiles sint.

Nascuntur denuo primores dentes: quia in osse adhuc nascente oriūtur & tunc tempus adhuc est addentium generationem idoneum: cuius rei inditium est qd maxilares diu oriuntur.

Finunt propositiones ex libris de historiis: de partibus: & de generatione animalium Aristotelis secundum interpretationem Theodori gazæ thesalonicensis.

Incipiunt propositiones ex libro de physionomia Aristotelis:

Mimæ sequuntur corpora: & ipse secundum se ipsas non impassibiles sunt a motibus corporis: hoc autem manifestum sit ualde in ebrietatibus & egritudinibus: similiter & contra corpus comparatur passionibus animæ.

Necessarium est consequi tale corpus talem animam.

Physionomia sicut & nomen ipsius dicit: est de naturalibus passionibus quæ sunt in anima & accidentium quæcunq; adueniūt & transmutant signa physionomonizata.

Ex motibus physionomonizatur: & figuris: & coloribus: & ex moribus appetitibus in faciæ & coloribus & ex leuitate: & uoce: & carne: & partibus: & figura totius corporis.

Colores rubri bonam natiuitatem significant: quando in læui corpore accidit hic color.

Pili molles timidum significant: duri fortem.

Qui apud septemtrionem habitant fortes sunt & durotum pilorum: qui autem apud meridiem timidi & pilum mollem habent:

Caro dura naturaliter in sensibilem significat læuis autem & benenatum & instabilem nisi in forti corpore & habenti extremitates fortes accidat.

Vox grauis & distensa fortem significat: acuta autem & remissa ti-

midum:

Omnino uni signorum credere fatuum est: quando autem plura conueniunt quæ sunt in uno: accipiat magis.

Fortitudo uocis ferocis est: remissa autem & imbecillis timidi.

Misericordes sunt quicumque sunt albi coloris & puri: & habent oculos quasi cum quadam lippitudine: & nares deorsum distantes: & semper plorant isti tales sunt amatores foeminarum & generatores earum: & bene nati & calidi.

Misericors est sapiens timidus & ornatus: immisericors est indisciplinatus & inuerencundus.

Boni ad comedendum ii sunt: quibus id quod ab umbilico ad pectus maius est: aut quod est ex inde usque ad collum.

Qui est albi coloris & pilosus: rectis capillis & grossis & nigris: & cui tempora pilosa & oculus pinguis est insanus.

Amatores somni sunt qui habent superiora maiora: & qui ea habent maiora & curuiora & carnosiora sunt memores.

Anima & corpus compati uidentur adinuicem: & animæ habitus alteratus simul alterat corporis formam: & iterum forma corporis alterata simul alterat animæ habitum: unde cum animæ tristi & letari sit: tristes obscuræ faciei sunt: gaudentes autem hilares.

Dissoluta anima formam quæ est in corpore contingit dissolui.

Medici medicinis purgantes corpus & dietis utentes: & simul corporis formam soluunt & animam ad maniã permutant: & quoniam utraq; soluuntur palam quoniam conferunt adinuicem.

Parua differentia existente inter aliqua non facile est eam cognoscere: sed ex consuetudine formam apparentem oportet assumere.

Distinguitur animalium genus in duas formas: in masculinam & foemininam.

Foeminæ fararum mansuetæ magis & meliores secundum animas maribus sunt: minus autem fortes: uerum nutrimenta & assuetudinem manum recipientes magis: quare & minus iracundæ maribus.

Cum ira uincimur: difficulter prudentes: sed maxime fortes sumus.

In unoquoque genere foemina mare minoris capitis & angustioris faciei & subtilioris colli est: & pectora imbeciliora habent: & paruarum costarum sunt: anchas autem & coxas magis carnosas maribus: genua mollia & crura subtilia habent: pedes uero pulchriores: & formam totius corporis molliorem magis quam fortiolem: masculina uero his omnibus contrariam habent naturam: & qui superiora participant referuntur ad foeminas secundum animam: & molles sunt qui autem his

contraria habent fortes sunt & referuntur ad masculos.

Masculus fortior & iustior est genere: foemina timidior & iniustior.

Quicumq; maius quid habent ab umbilico usq; ad extremum pectoris: quam quod est ab extremitate pectoris usq; ad collum: uoraces & insensibiles sunt: uoraces quidem quia uentrem magnum habent quo appetunt cibum: insensibiles autem quia angustum habent sensus locum.

Quibuscunq; collum grossum & carnosum est iracundi sunt referuntur ad tauros quibus autem est bene magnum sed non ualde grossum magnanimi sunt: & referuntur ad leones: quibus autem longum non subtile timidi sunt: referuntur ad ceruos quibus uero breue ualde dolosi & insidiatores: referuntur ad lupos.

Qui labia subtilia & in extremitatibus relaxata ita quod superius labium ad inferius protendatur ad coniunctionem labiorum magna: magnanimi sunt referuntur ad leones qui autem grossa habent & superius inferiori protendens fatui sunt referunt ad asinos.

Qui superius labium & gingiuas præminentia habent amatores sunt contumeliarum.

Qui nasum habent aquilum inarticulatum in fronte magnanimi sunt: referuntur ad aquilas: quibus autem mares sunt apte iracundi sunt: referuntur ad passionem quæ fit in ira.

Qui faciem macilentam habent solliciti sunt: qui carnosam timidi: qui ualde paruam pusillanimes: quibus magna tardi: quia neque magnam neque paruam oportet esse: & medius habitus horum erit conueniens.

Quibus ab oculis tanquam lippitudines dependent amatores uini & somni sunt referuntur ad passiones: qui autem oculos paruos habent pusillanimes: referuntur ad simiam: qui magnos habent referuntur ad boues: igitur bene natum oportet neque magnos neque paruos habere.

Qui concauos habent oculos malitiosi sunt: reducuntur ad simiam: qui eminentes habent fatui: referuntur ad apparentiam & ad asinos: quare neque concauorum neque eminentium oportet esse medius habitus.

Qui frontem paruam habent indiscipinabiles sunt: referuntur ad sues: qui magnam ualde tardi referuntur ad boues: qui rotondam insensibiles referuntur ad asinos: qui quadratam & moderatam tamen habent magnanimi: referuntur ad leones: qui autem: tensam habent adulatores: referuntur ad passionem quæ fit: qui ob nebulosam audaces referuntur ad tauros & leones.

Qui ualde nigri sunt timidi sunt: referuntur ad ethiopes albi autem ualde etiam timidi referuntur ad mulieres: color autem qui confert ad fortitudinem medius horum est: flauī boni anima sunt: rubei ualde astuti & acuti.

Quibus facies supererubescens est uerecundi sunt: quibus genae supererubescunt ebrii uel amatores uini sunt: quibus uero oculi supererubescunt: egressiui ab ira sunt.

Quibus oculi ualde nigri timidi sunt: quibus oculorum flauus est color boni animi sunt: quibus oculi glauci aut albi timidi sunt.

Qui tibias pilosas habent ueneri sunt: referuntur ad hircos: qui ea quae sunt circa pectus & uentrem ualde pilosa habent: nunquam in eisdem perseverant rebus: ad aues referuntur: qui pectora habent ualde nuda in uerecundi sunt unde ea oportet esse neque ualde nuda neque ualde pilosa: qui dorsum uel spinam pilosam habent inuerecundi sunt referuntur ad bestias: qui uero collum retro pilosum habent liberales sunt referuntur ad leones.

Qui supercilia simul habent tristes sunt: referuntur ad passionem.

Qui erectos pilos habent in capite: & qui capillos uehementer crispas habent timidi sunt referuntur ad passionem: qui in extremitate crispi sunt referuntur ad bonum animum.

Parui ualde acuti sunt: motu enim sanguinis paruum locum continente mouetur uelociter & ualde accedunt ad sapere: qui autem sunt ualde magni tardi sunt media autem natura ad sensus optima & perfectissima est. Manifestissima signa physionomiae in principalissimis locis sunt: principalissimus autem locus est qui circa oculos & frontem & caput & faciem est: secundus qui circa pectus & spatulas: consequenter qui circa pedes & crura: qui autem circa uentrem minime.

Aristotelis libellus de admirandis in natura auditis per Antonium Becariū ueronense traductus: integer ideo hic appositus: quoniam nihil est quod de notari dignum censeatur.

De fonte asbameo mirabili aduersus periuros.

Pud Tyanā ciuitatem quae est cappadociae metropolis scribitur aquam quandam effluere quam asbamāam incole uocant mirae conditionis & uirtutis, nam cum eius frigidus sit fons: ea tamen ita aestuat: ut non uideatur dissimilis cuidam bulienti lebeti. ad eam enim mos erat ea aetate illos traducere: qui de aliquo periurio fuerant suspecti. Qui si recte forte iurauissent: nec ulla essent infecti falsitatis labe: aquam ipsam affirmant se segetum illi mitem ac placabilem praestitutam. Sed aduersus piuros

adeo uideri succēdere & irasci: ut ad eius usq; pedes & manus: ac i ipsam quoq; faciem profiliat & insultet: & quasi de posciturā ab his promale dicto pēnas: non prius eos relinquere, quam aut palam confiteatur eorum delictū: & multis cum lachrimis de plorent ueniam: aut acerrimo tandē intercutis morbo & euomitu corrupti sanguinis intercipientur. Ideoq; aquam illam grāci per iuri iouis appellant.

De ramo oliuæ Atheniensium.

Athenis inquit ramum illum oliuæ quem sacrū obseruabant athēnienſes: certa quadam die florere germinareq; consueuisse: ac complures alios ex se ramusculos producere. post die uero adeo contrahi repente: ut omnes statim uno momenti ictu exsiccentur atq; euanescant.

De æthnæ ignis miraculo.

Mirum est illud quod traditur in æthna Siciliae insulæ cōcidisse: nam qū semel erupisset ignis ille qui uidetur continuo quodam incendio irurere illius uiscera: atq; cōfractis iam claustris: adeo lōge latæq; diffunderetur. Vt omnes circumstantes agri & uillule succēderentur: aiunt uirōs quosdā ex eis locis fuisse: qui qū iam confecti senio essent & ab eorum liberis sublatis humeris exportarentur: quo flammæ illius impetum effugerent: neue interciperentur ante quam perficerent naturæ cursum tanta tum pietate uisum incendium illud commoueri: ut qū primum ad eos appropinquasset: bifariam statim se se diuideret: locumq; illum in medio positum ubi erant cum parentibus adolescentes intactum prorsus reliquerint: uiamq; præstiterit adolescentibus: ut una cum parentibus incolumes euaderent.

De phidiæ mirabili arte.

Phidiam uetustissimum ac illustrem oli sculptorem qū palladis imaginē sculpsisset: ut in summa athenarum arce locaretur: quæ illi diue fuerat ab initio dedicata: tanta tanq; admirabili arte traditur sui ipsius effigiem in illius clypeum impræxisse: ut nemini post hæc licuerit huiusmodi formam e medio cum uelere nisi totum simulachrum labefactaret ac disrumperet. itaq; permanisse ibi illam tandiu: inquit: quamdiu etiam perstitit imago: ut una cum palladis ipsius clypeo etiam phidias semper conspiceretur adorareturq;.

De melanis montibus.

In eis montibus quos melanos grāci uocant: qū multæ pernoctent seræ: quæ interdum se se sponte uenatoribus offerunt: ubi canes inſectantur: inquit illas statim ad rupis cacumen tanquam ad tutissimam quandam arcē confugere: atq; qū ad id quoq; loci canes prope peruenierint eos tamen non audere ultra prorsus progredi: sed potius relicta præda: quum ea iam potiri posse uiderentur: mœstos ac tristes ad uenatores reuerti.

De Admi .In natu .Aui

De leucophyllo arbore.

Scribitur & in phasidos flumine qui perlabitur Scythiam arbusculū quēdam nasci: qui leucophyllus a græcis appellatur: cuius ramum si zelo: tipi e flumine illo detraxerint ac ad uxoris thalamum detulerint: in maculatam deinceps obseruatuos inter se fidem affirmant: omnemq; illam suspicionem prorsus deleri: nec unquam post hac alienum concubitum affectatuos.

De lapide modan:

In tigride quoq; qui assiriam inundat oriri lapidem quemdam ferunt: quem modan incole uocant: colora equidem cādidissimum: uirtutis autem eiusmodi ut si quis illum manu tenuerit: fore ne a quouis fera possit uiolari.

De scamandri sistro.

Scamander uero & ipse fluuius est quem herbam quandam parere inquit sistrum nomine quæ siliquas gerit haud dissimiles pis: eiusmodi quoq; granulis plenas: quæ ab eo quod intra corium conquassantur est sonitum reddunt: sistrus est a græcis appellata. eam nō si quis tenuerit manu ferunt a nullo unquam phantasmate aut demonio detereri posse.

De uite libyca:

Circa libyam uitis quædam nasci traditur ex qua uæ quæ oriuntur partim iam maturæ coligi possunt: partim ut maturecant expectande sunt quum acerbissime sint: partim etiam continue pululant ac nascuntur: nec id euenire multo interiecto temporis spatio.

De lapide sipyli montis.

Apud uero Sipylum montem: reperti lapis quidam dicitur haud dissimilis cylindro: quem ubi inuenerint adolescentes impii qui sepe numero aduersus parentes insaniunt: atq; illum ad templum Cybeles deæ detulerint: nūquam amplius in huiusmodi impietatem concidere possunt: sed potius parentum amantissimos effici: patiq; importunitatem eorum æquo & clementi animo.

De herba Charisia.

At in hypseto monte genus quoddam mirabile herbe nasci traditur: quā illi charisiam uocant: cuius uirtutem hanc esse affirmant. ut si illā puellæ puberes ad colum detulerint: statim ab amatoribus flagitari: excitariq; omnes in sui libinem & amorem.

De capreis cretensibus & ditamno herba.

In cretæ insula quæ iouem educauit capreæ siluestres: (quibus ea regio quā maxime abundat) ubi se primum a uenatoribus uulneratas aliquo

telo senserint: repente ad ditamnum herbam peruenire inquit: qua tota pene referta est insula. eamq; passim depascuntur: at ubi fuerint de paste qua fuerint infixæ sagitta statim eam profundunt: & a cæde facile liberantur.

De capreis cephaloniæ.

In cephalonia capellæ quoq; quæ ibi pererrant: haud quamquam ut ceteræ consueuerunt: per singulos dies pitissant. Sed potius in flammam uentum conuersæ: auras aperto ore aiunt exhaustire ac uenti ipsius huiusmodi sitim depellere.

De cruis achaia.

Verum in Achaia ceruos esse inquit huiusmodi naturæ: ut cum tempus aduenerit ut mutent cornua: deiciantq; uetera & renouent denuo: ad ea tum loca confugere quæ fuerint munitissima: quo uenire adire difficillimum uenatoribus existiment: hac maxime ut arbitror ratione: quod uideant se spoliari: os esse eisdem armis quibus eorum salutem defendere contueriq; consueuerant. Et quidem in primis mirandum est: ipsorum quorum uestigia & cornua ipsa deiecta ne a uenatoribus possint perquiri multam intra hederam contegere.

De uermiculis othrys montis.

Othrys mons est thessalia: qui uermiculos quosdam gignit sepal appellatos: haud unius quidem coloris: cum a loco ubi uictitant colorem nanciscantur. Nam alii quidem terrestribus condeis assimulantur: alii toto perirent tergo nonnulli etiam qui inter harenas uersantur ab eis quoq; colorem contrahunt. Si quem uero momorderint eum statim siti discruciant: neq; est tamen eorum morsus nimis acris: neq; nimis ignitus: sed præter tantum consuetudinem.

De echidna & echi serpente.

Echidna piscis est maritimus cum qua fuerunt echin uiperam serpenterem quendam nigris intinctum machulis cohire plerumq; consueuisse. Atq; illam dum in ipso demulcentur complexu aduersam serpenti moribus illius caput abscindere. Tum qui ex ea nascuntur: (quasi uindicaturi essent patris interitum & accepturi de matre pœnas) abscisso uentre per media illius uiscera erumpere: atq; super mortua matre quod ultionem patris abunde patraissent inter se mutuo efferri congratulariq;.

De lapidenili.

In nilo flumine qui medium prolabitur Aegyptum lapis quidam repertus

De Admi . In natu . Am

si dicitur haud fabae dissimilis:quem si contritum demolitumq; aliqua pinguedine canes exederint:ferunt eos statim latrandi usum amittere . liberariq; eos affirmant qui fuerint aliquo deprehensi dæmone si fuerit lapis ille ipsoꝝ naribus admotus . Tantaq; illum ui cōpellere ac profligare:ut nihil uideatur grauius horrescere .

De lapide euphrone .

Et in meandro quoq; qui a siam interfecat:lapis quidam exoritur:quem illi a contrario sensu euphronem appellant . nam qū ipse a componenda hominum mente augendaq; prudentia εὐφροῦς **euphroi** sit appellatus: haud id quidē operatur:sed potius in sanos homines reddit:rapig; furore eos facit:si cui forte fuerit in sinum coniectus .

De rheio & istro:

Rhenus & ister fluiui sunt germaniæ ad boreā maxime discurrentes:quorum alter germanos secat:alter uero pæonas lambit:utroq; enim ferunt æstate quidem nauigabiles esse:hyeme uero adeo plærung; cōgelari frigore:ut ēt equitantibus desuper tutissimum præstent iter .

De Sybari & crathi fluminibus:

Apud thurium ciuitatem italiæ gemini amnes labuntur Sybaris scilicet & crathis:quorum sybaris si quis ex eo biberit fuscum reddit:qui uero ex crathæ fuerint perloti pulchricomas ac flauos efficit .

De cerbe & neleo fluminibus

Ex euoea quoq; duo esluunt amnes:quoꝝ alterum cerbem uocant:alterum neleum:sed uterq; aduersa insignitus natura . quæ enim ex cerbe pecora biberint candida prorsus effici affirmant:quæ uero ex neleo nigra .

De lycarmi fontis herba

Prope lycarmi fontem nasci herbam quandam ferunt hastæ per similem quæ caliginē propellit ab oculis:& uisui clarissimam lucem reddit .

De arethusa fonte .

Arethusam fontem siracusarum famosissimum aiunt per penta eteridē inficiliam usq; deferri:& transuectam mari nulla unquam corrumpi fassugine:neq; ulla fluctuum caluione deturpari .

De lapide berecynthii monti:

Berecynthus mons ē in quo sacra hecatae siue diane celebrabant . ex quo quidem ipsa quoq; dea berecynthia est appellata . Nascitur in eo lapis quidā quem machæram uocant **dest gladiu** . cuius eam eē uirtutem inquirunt:ut si quis illum inuenerit ex his potissimum qui ea persolunt sacra statim decidunt ianiam & furorem:cuius quidem miraculi auctor est eudofus .

De lapide tmoli montis .

At in monte qui Tmolus dicitur quidam quoq; lapis exoritur haud dissimilis

hungari

milis punici^{punicus} qui singulis quaternis diebus colorem permutat: cōspici autem posse nisi a solis uirginibus negant: nec nisi ab eis tantum quæ nundum peruenerint ad pubertatis annos.

De Tauro orthosia Diane:

Traditur & in dianæ orthosia templo taurus quidam consistere ex auto conflatis: qui quotiens uenatores fanum ingrediuntur statim quasi territus emugit & uiuentem effundit uocem

De Talpis atolia:

In atolia montibus conspicuas nasci talpas inquiunt: nec tamen nisi quæ tenuissimo lumine: nec eas ut ceteræ solent tellure depasci sed errantes per agros locustas uenari.

De bolintis pæonia:

Hesaius mons est pæonia: qui eam a medis diffinit: in quo ferunt bestias quasdam nasci: quas illi bolinthos uocant: pæonii uero monas pos. eas dicunt: bobus prorsus persimiles esse nisi quæ magnitudine roboreque ac pilorum qualitate superant: procedantque ceteri collo ac ceruice instar equorum.

De elephantis:

Elephantes traditur non ante producere foetum quam duos fuerint annos nati. Sunt tamen & qui dicunt illos decimo octauo mense procreasse & parere gemellos consueuisse.

De Demarato philosopho:

Demaratum Timæi locrensis discipulum inquiunt quum detineretur acerrimo quodam morbo: decem dies immotum elinguemque ac sine ullo prorsus sensu præstitisse. tum uero quum resipisset dixisse astantibus se uniuersum illud tempus cum summa iocunditate animique delectatione peregisse uisitasseque.

De tabernaria tarenina:

Aiunt in tarento tabernariam quandam olim fuisse quæ interdum uinum uendicaret summo studio ac uigilantia ministerio eiusmodi uacabat. nocte uero aduentantem prorsus debacchabatur. uerum clauim quæ uesperis tabernam occludebat eius cingulo cōmendatam alligebat quam cum multi tum maxime quum erat debacchata surripere pertempisset: nunquam tamen fecerunt quempiam id potuisse: nec illam unquam huiusmodi pignus amisisse.

De pino lapide:

In bithynia thraciæ eoque potissimum in loco unde effodiunt metalla: lapis quidam nasci dicitur: quæ ipsi spinum appellant: quo ferunt ignem incendi.

De terra lipara:

At in lipara Siciliae insula scribuntur nonnulli terram eam in qua si conte

De Admi. In Natu. Ani

Etiam olulam ingesserint: plenam qua uis ad decoquēdū materia adeo in ea bulire & decoqui: ac si succenderetur ignis.

De ignibus medorum & persarum.

Sunt & apud medos & in psitacena persidis regione: ignes continue exardescētes. Sed qui ē apud medos ēst haud multū esse inquit. qui uero in psitacena multum admodum & clarissimas flamas effundere. ideoq; persarum regem ibi eius instruxisse atriū ferunt. & ad huiusmodi flamas coquinam admouisse: quum in patenti & aprica planitie sint positi: uideanturq; non minus interdiu quam noctu. Quod secus facit qui in panphilia nascitur quum sola nocte perluceat.

De saxo ignito Titaniae.

Intitania quoq; prope apolloniatis montes saxū quoddā esse asserunt: ex quo ignis exalat. Sed nequaquā conspici posse. Verum si quis super infuderit oleum: statim incendi inflamariq; ac concerni q̄ maxime

De igne trans colūnas Herculis.

Scribit annonus loca quoq; nonnulla esse trans columnas herculis: quorū quādam noctu semper ardent: quādam etiam tantum interdiu: & qui in lipara conspiciuntur non nisi nocte sola conspici posse.

De ignibus pithicufarum liparæq; ac ætnæ & Siciliae

Ferunt & in pithicufis locum quendam esse ignitum: sed nullam prorsus efferentem flamam. At qui in lipara est scribit xenophanes deficere nonnunquam: uerum in septimo redintegrari anno. Neq; illas ætnæ ruptiones flameas esse: neq; continuas. Sed multis interiectis annis euenire consueuisse. Tum etiā qui in lidia plerumq; conspiciuntur: non ultra unquam uisus quam dies septem continuos exarsisse. Sed illud mirabile admodum quod qui in Sicilia erumpit tantum sibi hostii per latitudinem patefecerit ut .xl. superet stadia: in altitudine uero per quam effertur non minus quam tria.

De spino lapide.

Traditur in super quod lapis illæ qui in thracia reperiuntur quæntue spinum diximus appellari: si in partes plures conteratur. Haud minus quam integer incendi: redactus uero incinerem atq; aspersus aqua: iterum flamas emittere ardereq; quod quidem & maritima facere affirmant.

De Mineris Macedoniæ.

Extant in philippicis macedoniæ campis aurifodinae complures: ex quibus scrobes erutas augeri paulatim inquit: ac denuo aurum parere: idq; esse manifestissimum traditur.

De auro cyprio.

At in cyprio quoq; insula eo potissimum in loco quem tyriam appellant: genus quoddā æris nasci dicitur. haud dissimile auro quod quidē mi-

mutatim concisum illius loci agricolas seminare consueuisse pluuiam deinde infusa paulatim exoriri concrefcereq; ac multiplicari. quq; ad maturitatem peruenerit ab eis coligi ac recondi.

Mis de terra insulae Melos.

In insula quae melos est appellata: si aliqua in parte fuerit effossa tellurem inquirunt ibi statim renasci: foueasq; illas sine ulla prorsus humana ope sponte replexi.

De auro quod in paonia nascitur quod apyron dicitur.

Circa autem paoniam si quando frequentiores himbres deciderint: serunt telure illam genus quoddam auri procedere quod appellatur ἄπυρον **apyron** aiuntq; regionem illam adeo huiusmodi auro foecundam esse ut plures inuenerint pro una quae centum continet draghmas auri illius pondus: moremque esse gentibus illis: ut inuentores duos ex eorum bolos regi suo deferant: quorum alter tres pendeat minas: alter uero quinq; atque eos ipsius apponantur mensae: ut cum primum ad discumbendum uenerit: si edere quid uoluerit ab eis tamquam a praestantioribus incipiat.

De oxo fluuiio aurifluuiio.

Scribitur & in bactris oxon fluuius qui eam irrigat regionem multo foecundantem auro arenam parere: tum etiam in iberia fluuius ille quem theodorum uocant: auri multum euomere: idque circa eius ripas inueniri: atque in pietra quoque macedoniae incognitum quoddam auri genus inuentum: quod antea a superioribus regibus effodi consueuerat cum adhuc quatuor extarent hiatus: ex quorum uno multum auri rutilare conspiceretur.

De ferro calybe & Amigeno.

Ferrum illud quod calybem uocant & amigenum propriam quandam & priuatam originem obtinuisse scribitur: qualem nullum aliud est consecutum. Concrefcere enim ac confici illud inquirunt ex arena quae conuehitur fluminibus regionis illius: eam uero quidam dicunt ab hominibus illis iniectam primo intra fornacem incensam igne purgari: atque expurgatam in ualidum conuerti ferrum. Alii uero solam tantum substantiam asserunt ab artificibus eligi: & eam potissimum quae ex ea prima purgatione persistit: atque illam saepius adhuc expurgari igne. deinde uero lapidem quandam in medium dum decoque retur iniici quem ipsi machon appellant: quo ea referta est regio. ferreque illud hoc modo confici atque id quidem eiusmodi esse postea: ut a nullo alio uinci fortitudine possit. quod profecto uerius esse uidetur. Nam nisi ita dequoretur expurgareturque: saepius nunquam ad tantam posset duritiem fortitudinemque conuerti.

De are indico.

De Admi. In natu . Au i

Aiunt & æs illud quod apud indos nascitur ita purum esse ac splendidum ut non facile possit ab auro colore dignosci. multosq; esse inter dari regis pocula scyphos ex eo ære confectos: qui nequeunt ab aliis aureis discerni: nisi naribus ad mouerentur: quum æs longe secus quam aurum soleat olere.

De stagno celtico:

Traditur quoq; stagnum illud quod apud celtas nascitur multo celerius liquefcere quam plumbum: & facile ostenditur: cum etiam in aqua positum plerumq; liquefcant intingit igitur & facile. ferunt etiam illud liquefcere inherente frigore & maximo gelu: quum insitus ille qualiscunq; est (ut arbitror) naturalis calor ad interiora contrahatur repelaturq; ob eius imbecillitatem: & aduersus se se uim frigori præstet.

Mig de oliua panthera:

In pantheio nata esse oliua quædam dicitur miræ habitudinis non enim eodem modo quo cæteræ folia produxerat. nam cum in cæteris omnibus folia ab extrinsecus uireant. & paleant interiorius: sola istius arboris palebant extrinsecus: & interiorius uirebant. inflectebat etiam eius ramos in gyrum: non ut aliæ oliuæ solent: sed ut myrthi coronarumq; maxime formam præse ferebant. Vnde etiam ipsa oliua ab incolis corona est appellata. ex ea enim dicitur hercules cum olympia constituisset: palmitem quendam abscidisse atq; illum iussisse ut ibi plantaretur ubi condiderat certamen: plantamq; illam mirifice deinceps creuisse: & ad similitudinem pristine parentis produxisse foetus. ex qua postea coronatos fuisse athletas ferunt. ea enī orta ab initio fuit haud longius ab ilisso flumine quam stadiis sex. quam quidem incolas tanta dicitur obseruasse ueneratione & cultu: ut memini licuisset illam uolare: aut aliquid ex ea surripere: nisi summo cum uitæ periculo.

De lapidicinis lydiæ.

Quum semel in lydia bellum quoddam instaret: & quisq; ad loca munita præ timore confugeret euenisse traditur. ut nonnulli opifices qui confluenerant in lapidicinis quæ iuxta pergamum ciuitatem extant effodere metala ad eas tanquam ad munitissimam arcem confugerent. ex eis enim iam antea rex rocesus: plurima ac magnifica confecerant. Sed cū illi intra aliquandiu perstitissent: neq; auderent egredi: ante quā sedaretur belli illius impetus: contractum interim desuper saxum hostium illis occlusisse: abeundiq; facultatem prorsus eripuisse. longo deinde tempore post cum lapidicina illæ in usum uenissent: fuissetque opus aditum aperiri: atq; illas efferri ruinas quæ hostium obduxerant: inuenta tandem illorum corpora. ferunt una cum eorum uasis quæ intra detulerant adeo obduruisse: ut omnia in lapidem ipsum fuissent conuersa.

De Aschania palude ad purgandos pānos optima:

Ascaniæ paludis aqua scribitur adeo ad ex purgandos pannos apta ac y
comodataq; esse ex sui natura: ut nulla alia humana ope indigeant
qui eiusmodi præsidet rei: dummodo aliquandiu in ea panni persti-
terint. Nec longe ab ipsa palude pythopolis oppidum situm esse di-
stas ab ipsius portu stadiis fere centum & triginta: in quo quidem opi-
do putei omnes ut inquirunt adeo adueniente frigore desiccantur: ut
neq; ablui ab opidanis uasa possint: æstate autem adeo repleti: ut ad la-
bia usq; superficiemq; unda protendat.

De mari siculo.

Illud quoq; maris quidem siciliam ac italiam interluit augeri quidem cō-
stat & iterum diminui crescente & decrescente luna.

De incremento mirabili cuiusdam siciliæ fontis:

Sed illud admirabile est quidē de fonte illo traditur qui est quodam dis-
fluens hortulo: primum e portu syracusas proficiscentibus occurrit.
Ipse enim & si non sit admodum latus ex sui natura: nec magnas pro-
fundat aquas: qū tamen æstus aut turbo aliquis e regione cōflauerit: i-
tātos tū fluxus concrefcere inquit ut copiosissimis inundet aquis.

De admirabili sicilie fonte.

Verum nec illud prætermittendum est qd de fonte illo acadino scribitur q
in palicis manat siciliæ ipsius. inquit enim illum & si tenuis sit: ple-
rumq; tamen adeo extolli & crescere: ut ad sex cubitos eius altitudo ex-
cedat: afferatq; tum maxime non mediocrem incolis formidinem: ne
uniuersam circum regionem immergat. plerūq; etiam adeo contrahi
ut uix exire scatebras posse uideatur. Habere quoq; nescio quid laten-
tis diuinitatis & portenti simile. nam si in eum fuerunt directæ ali-
cuius iuramenti tabellæ inscriptæ: eas affirmat super natare: nec ulla
posse commaculati uligine dummodo qui iurauerint recte iurauerint.
Sin secus statim illas in profundum rapi: atq; ex oīum prorsus subtrahi
conspectu nec unquam deinceps reperiri posse. fabulāturq; illas qui ad-
sunt a nereia raptas esse: hac maxime rōe qd testes fierēt uiolati iusiuran-
di. Ideoq; qui peierauerat parata iingenti pira cōfestim succendi.

De Demonefo insula carthaginentium.

Demonefus insula est carthaginentium a demonefo quondam superiore
condita. ea enim obscurum quoddam metalli genus producit quidē
græci chryfocollan appellant. q quidem eiusmodi est: ut quæ ex ea op-
tima est auri præcium adinuenerit. Est enim ipsa oculorum uenenū &
labes. Habet etiam hæc insula ferrum intra mare in mensum per duas
ppe palmas: ex quo ferunt simulacrum illud confectum fuisse quod in
sicyonia uetustissimo illo apollinis templo conspicitur.

De orichalcis pheneis

In pheneo nonnulli orichalci extant in quibus erat inscriptum hercules amphitrionis filius helin capiens hos dedicauit. helin at iustule rat sic iubente uxore ex quodam oraculo quoniam eius patrem augeam nomine antea helines interfecissent. At quicumque effodiunt æra acutioris admodum effici uisus existimantur: nascique eos prorsus sine palpebris. Ideoque medici ad curandos oculos æris flore uehementer utuntur cum cinere phrygio quem greci τεφρῶν φρυγίῳ **tephran phrygian** idest **cine mte phrygium** appellant phrygium autem lignum illud esse dicitur quidem nos facem aut tedam appellamus. Ibi quoque etiam antrum quoddam conspicitur incuruum admodum: in quo niues gutatim defluentes statim congelantur ac durescunt. quod quidem manifestum efficitur: cum continue reperiantur interius quam plurimæ tenuissimæ guttæ in unam collatæ congeriem: atque admodum constrictæ gelu.

De aquilarum sobole

Ex coniunctione aquilarum alter eorum quibus nascuntur a parentum natura degenerari constat: nec amplius aquila esse sed haliaetus ex haliaetis autem phenas quoque nasci & non haliaetos manifestum est. Atque ex phenis miluos: qui potissimum nigris intincti sunt maculis. Nec adhuc tamen istis acquiescere huiusmodi generis dissimilitudinem ferunt: sed ex eis iterum generari inquiunt qui maiores appellantur. Verum hos quidem sine ulla prorsus prole consensescere. Quod quidem facile constat ex eo potissimum quod nullus adhuc ex eis nidus unquam fuerit inuentus.

Aeris quoddam genus esse traditur quidem mosynæcon appellant splendidissimum quidem ac candidissimum præter cætera haud quaquam ob id quod sit cum stagno coniunctum: sed quod ex terra quadam: quæ cum illo decoquitur huiusmodi colorem comparet. Nunc uero eam artem prorsus decidisse ferunt: quoniam qui primo eam inuenerant noluerint illam tradere posteris.

De quibusdam auiibus & piscibus insensibilibus.

Inueniri nonnulla auium marinarum genera scribitur quæ intra littorum specus occubant: esseque illas huiusmodi affirmant: ut neque ulla tempestate: neque ullo frigoris horrore unquam inde amoueantur neque euolent: sed potius adeo pertinaciter eo in loco persistant: ut hiemis uehementia paulatim rigescant & congelentur: atque omnem deinceps ita sensum amittant: ut nihil prorsus sentiant si quis eis extraxerit penas: aut confoderit ferro. aut & uerutis infixerit: nisi quoniam ad motum fuerint igni. Afferunt etiam multos esse huiusmodi naturæ pisces: qui li

cet & ipsi confossi fuerint aut concisi membratim: non tamen eo mo-
ueri neq; quicquam contrahi: sed tum primum extendi torqueriq; ac p-
filire cum senserint incendium.

De apibus & cicadibus futura tempora significantibus.

De apibus quoq; mirandum est q; uideantur significare mortalibus tem-
pus quo se primū ad opera & telluris cultum conferant: quod est po-
tissimum cum sol incipit ab eius statione reuerti: & aut ueris tempo-
ra significare: aut autumnū. Nam ipse tum maxime conquiescunt: nec
exire aluearia quærunt. Vnde qui rei familiari præsunt certissima per-
cipiunt signa tunc tempus curæ & laboris aduenisse: & quiescentibus
illis necesse esse eos operari. Quod quidem uidentur & cicade si-
gnificare: tam etsi contrariis actibus illæ enim ut dixi taciturnitate
quadam & quiete: hæ uero motu ac uocis crepitatione: quum non an-
tea concinent quam sol retorqueat eius cursum quo maxime tempore
homines ad laborem prouocantur.

De echino siue irinacio. & de Galeota.

Echinus animal est: quidem nostri uulgo spinosum suum appellant
eum ferunt sine cibo annum uniuersum plerumq; persistere. Et galeo-
tas cum uelint pellem extere: quemadmodum & cæteri serpentes con-
sueuere: tunc resupinos bibere: eosq; quam maxime a medicis obser-
uari quum uehementer adiuuent epilepticos.

De urforum adipe.

Sed illud mirum quod de urfi adipe scribitur. nam si uel per hiemem in
uase recondatur adeo augeri continue inquit: ut uasa extollat ac ple-
rūq; dissipet & disrumpat: nimia concreescens amplitudine.

De ranis mutis.

In Cyrene legitur ranas mutas ac sine ulla prorsus uoce uiditare. Tum
etiam & in scripho itidem inueniri scibitur uerum: Si scriphia ipse ad
alium fuerint locum traductæ: uocem consuetam efferre: nec amplius
ut in scripho obmutescere. Atq; in ematia macedoniæ sues unūgulos
nasci. & in cappadotia mulas foetus procreare. Et in creta arbores
q̄s illi ἐϋεί ποῦς **egirus** appellant nostri uero alnos: fructus efferre:
cum nullæ huiusmodi fructum alibi pariant.

De piscibus indicis & babilonicis.

Apud indos eo in loco quē cornu appellāt piscēs quosdā nasci ferūt: q̄ ēt
terrā perrāt: atq; ubi de pasti fuerint rursus suos repetere amnes: & i aq̄s
recōdi. tū ēt ppe babilonē aiūt qd̄dā iter foueas & loca cōcaua genus
pisciculorum nasci q̄ cum senserit eas exarescere: statim ex eis discedūt
& per areas pabulantur: insectariq; plerumq; auiculas: & quam habēt
caudam exagitari. Verum ubi eos quis sequitur aufugiunt ipsi primo:

De Admi. In Natu. Au.

nec resistunt perlequenti quasi illum formident. at si ille insteterit acris uelitis huiusmodi protinus potiri præda: tum ipsi se se in eum cōuertunt: atque in eius insurgunt faciem. Quærentur enim a plurimis. habet autem capita ad ranarum marinarum similitudinem reliquum uero corpus oblungum & sinuosum: barbas autem & alias ad natandum ut cæteri pisces.

De quibusdā piscibus heraclia:

Verum & in heraclia quæ est in ponto & in rhegio nasci inter foueas pisces inquiunt: qui partim in fluminibus: partim etiam inter scatentis fontes & palustrem terram nutriuntur: at si forte eueniret ut ea loca in quibus uersantur aut solis ardore aut frigoris rigiditate ut plerumque contingit desiccarentur: tunc ad irrigua eos confugere. Sepenumeroque eundem facere. quo ad extremum peruenerint: ut nulla post hæc spes reliqua sit refugii: tum uero ibi persistere: nec amoueri inde prius quam aquæ denuo redierint.

De piscibus Paphlagonia:

In paphlagonia: quoque & in efossis potissimum locis pisces oriri traditur: intra maxime alvei profunditatem commorantes: mirabilique uirtute præditos: tam & si non ipsius aquæ decursu: aut scatente fonte uiuant: sed sola ipsius telluris natura foueantur: & calecant.

De Ceruis epirotis:

Ceruos quoque qui in epiro nascuntur aiunt cum cornua abiecerint dextere statim infodere ac obtegere scrobibus: quum illud sentiant esse in rebus humanis quam commodissimum

De phoce marina:

Phocem quoque maritimam bæluam cum senserit se depræhensam a piscatoribus esse aiunt confestim euomere. Nec quidem interius humoris parit ad humanos perueniat usus: quum optimum sit epilepticis remedium

De Lyncibus.

Et lynces quoque quidem emingunt obtegere harenis ferunt: quum uideantur intelligere id ab hominibus qui ad priuatam utilitatem & potissimum ad informandas imagines decorandosque sculpturis anulos.

De ueneno Ciræo.

Nascitur in italia in monte qui ciræus dicitur ueneni quoddam genus perniciosum quidem ac pestiferum: cuius naturam huiusmodi esse inquiunt: ut si quis ex eo fuerit perfusus aut quippiam degustarit: repente concidat omnesque corporis eius pili defluant paulatim: & membra sensim resoluantur: ac intereat ipse demum miserabili cæde. Id ferunt Aulum quendam picentinum quum uoluisset olim olim Cleomeno spartano tradere potui: compertare confestim a tarantinis de præhen-

sum poenas publico iudicio persoluisse.

De aubus Diomedæ insulæ.

Erat in diomedea insula quæ in adriatico freto posita adiacet italiæ: per uetustum quoddam sacellum Diomedæ olim principi dicatum: admirabile quidem & multa ueneratione cum propter uetustatem ipsam: tum etiam ob eam quam dicā rei nouitatem dignissimum: ferūt enim circa illud uersari nōnullas aues miræ magnitudinis ac rostri durissimi illasq; si quis eo accesserit cuiuscunq; fuerit nationis præter quam græcæ in eum statim irrumperere accerimo uolatu: rapereq; illum sublimem ac totum unguibus dilaniare. tum uero demum confossa rostro ceruice: atq; undiq; discripta necatum abiicere. Idq; potissimū eos facere inquit aduersus uicinas gentes: cum dicant illas sotos olim fuisse diomedis: qui contractis circa eam insulam nauibus submersi in huiusmodi aues sunt commutati: atq; illud odii aduersus uicinos perpetuo conseruasse. cum diomedes eorum dux ab Aenea fuisset dolo interceptus: qui tum ea possidebat loca. quando quidem græcis qui eo proficiscuntur se se benignas admodum & familiares præstent.

De fecunditate telluris ac mulierum umbræ.

Apud umbros pascua ferunt fertilissima esse: solumque ipsum singulis annis multo plures fructus parere quam possint pene detrahi. mulieres quoq; regionis illius foetofas esse multosq; uno partu producere consueuisse. idq; rarissimum esse: ut unum solum pariant cum frequentius duos aut tres producant.

De Statuis Dædali in insulis electricis compertis.

In electricis insulis quæ insinu adriatico positæ sunt: statuas geminas repperas esse inquit: unam quidem stagnæam: alteram uero æneam: sed ambas uetusto illo & præco more conflatas quas asserunt Dædali olim opera fuisse: ibiq; reliquisse illas immonumentum sui: cum Minoem ex creta ac sicilia persequentem effugeret. atq; in eis condisset locis. Aiunt quoq; eas insulas ab eridano perfundi: nec multo longius ab eo lacum quendam emergere calidis inundantem aquis. qui tantum expirat foetorem: ut nullum sit animal qd audeat ex eo habere: neq; auis ulla circunvolare. quinimo si qua forte uolauerit eam statim concidere & mori. Ambuit enim ipse stadiis ut dicitur .xx. Sed eius latitudo non ultra quam decem extenditur. qui uero ea circum incolunt loca fabulantur Phaetontem olim fulmine ictum in eum cecidisse: eiusq; sorores ibi plorando illius necem paulatim consumptas fuisse. & putrefactis deinde corporibus in alnos creuisse repleseq;

undiq; illius ripas ex quibus quidem adhuc nonnullae defluunt lachrymae quae sensim durefcunt in lapidem: & electum appellant: haud sane dissimile ut dicitur commi. easq; coligi ab incolis ferunt & inde ad graecos; atq; ad ceteras quoq; nationes transferri. Ad has igitur insulas diximus ut cum uenisset Dedalus easq; obtinisset uictor in una quidem inquit eius simulacrum appendisse: ac Icarum eius filium. Tum uero cum irruissent in eos pellaui qui ex agro discefferant: fugisse illum: ac insulam ipsam Icaro filio reliquisse.

De specu aemae florentissimo: ex quo raptam Proserpinam ferunt.

In eo siciliæ monte qui Aetna dicitur ingentem quandam specum esse ferunt circa cuius aditum infinitam pene omnium florum multitudinem & uarietatem nasci: ac potissimum uiolarum affirmant. Nec id solum esse uno anni tempore. Sed uniuersa ætate: quasi perpetuum ibi sit uer. Sed quod longe mirabilius est: tata inquit eas fragrare redolentia: ut non solum repleat uicina loca incredibili quadam suauitate sui: sed etiam canes a persequendis feris quasi aliena captos uoluptate detineat. nec possint ipsi ulterius a uenatoribus inde amoueri neq; concitari: quo progrediantur ad inceptum cursum: nisi prius fuerint aut saturati ea fragrantia: aut per uim distracti compulsiq;: ex eius itaq; specus hiatu facile etiam deprehenditur illud uerissimum esse quod fabulatur plutonem scilicet olim proserpinam rapuisse: cum circa uicina loca iniectum triticum tanta foecundet ubertate: ut nusquam alibi similis sit uisa quo quidem ipsi qui incolunt eam regionem non solum utuntur ad pascenda pecora. Sed etiam ad alenda humana corpora. Quamobrem recte se coniectare arbitrantur: ibi nam olim fuisse ac educatam Cererem: cum propter tritici ipsius ubertatem & copiam: tum etiam quod huiusmodi fruges non antea fuerant alibi uisae.

Quo increta nulla rapaces aut uenenatae feræ uiuant.

In creta nullos esse lupos inquit: neque etiam urso: neque serpentes: neque quam uis aliam huiusmodi aut rapacem aut uenenatam feram. Hac maxime ut opinantur ratione: q; olim natus sit ibi atque educatus Iupiter.

De insula inuenta a carthagenensibus

Trans herculis columnas eo in mari quidem Atlanticum dicitur: inuentam quandam insulam a carthagenensium mercatoribus olim fuisse inquit: a nullis ante id temporis prorsus habitatam præterquam a feris & propterea siluestrem ad modum & multis confertam arboribus alioquin fluminibus plurimis ad nauigandum aptissimis plenam: ac incredibili quadam omnium rerum nascentium ubertate profluentem: sed

re motā a continenti plurium dierum nauigatione. ad quam quā non nulli carthaginensium mercatores forte accessissent: captiq; eius loci fertilitate ac aeris clementia: ibi sedem fixissent: commotos ob id carthaginenses ferunt statim consilio publico decreuisse morte indita: nequis post hac illuc nauigare auderet: & qui iam ierant iussisse statim interfici: ne ipsius insulæ fama perueniret ad alias nationes. submittereturq; alicui fortiori imperio: ac fieret quasi oppugnaculum quoddam aduersus eorum libertatem.

De tutela itineris ex italia in Galliam.

Ex italia usq; in Galliam & Iberiam iter quoddam esse inquit quod herculeum uocant. id si quis forte grecus aut ex uicinis populis: quisq; peragraret: adeo ferunt tuto ab in colis obseruari: ut nemo auderet illum aliqua proxtus afficere molestia. Quinimo grauiusnam indixisse poenam: si quis ex eis quempiam lacefferent iniuria.

De Toxico Gallico.

Traditur etiam ueneni quoddam genus a gallis confici consueuisse quod ipsi toxicum appellant. atq; id quidem adeo celeriter tabescere corpora: ut uenatores insectantes feras intingant in eo sagittas: quo percusse facilius intereant. Neq; enim posse illas diucius euadere inquit quum primum fuerunt ab his uulneratae & uerum cum uenenum illud late confestim diffundatur: ne reliquæ corporis partes ob id corrumperentur: eos ferunt reppente accurrere: insectamque carnem illam præcidere gladio: reliquam uero singulatim interseparti. aduersusque huiusmodi & uenenum aiunt miro quodam a coruis experimento medelam inuentam. Sed qualis ea sit nescio. alii enim folia esse quercus fuerunt: alii uero alterius cuiuspiam arboris: quam ipsi coruatiam appellant a coruis ipsis quos perspexissent ad eam confugere: cum se senserint uenenatos: quando quidem raptis ex ea foliis & contritis rostro atq; in bibitis confestim liberentur.

De Silua Iberiæ argenti plena.

Pastores quidam apud Iberiam quum inter pabulandum forte siluā quandam incendissent: nec multo post terremotu ingenti facto uniuersa tellus illa conscissa: multum argenti deliquati in unoq; coactum loco de regisset: iudicatum est id tum euenisse: quum maxime ea silua exarsisset glebamq; ipsam refertam esse huiusmodi uenulis quæ argentum producant. Aiuntq; illud primum a Massiliensibus inuentum: haud medium commoditatem ciuitati præstitisse.

De Gymnesiis insulis Iberiæ:

In gymnesiis insulis quæ sunt circa iberiam sitæ: quæue etiam præter illas quæ septem dicuntur excedere magnitudinem uidentur: ferunt oleum quidem ex oliuis fieri. Sed extermintho longe copiosius effici. & id quidem omnibus rebus commodatissimum. Aiunt præterea gentes illas adeo mulierum amatrices esse: ut pro una quaq; foemina quatuor sæpenumero: aut quinq; tradant mercatoribus mares. Tum etiam quotiens a carthaginensibus conducti in aphrycam militant: nihil aliud tum inquit exportare in patriam pro mercede: quam mulieres. Neq; licere apud eos quicquam auri aut argenti possidere: ob id potissimum quod dicant herculem olim in iberiam propter diuitiarum cupiditatem: & famam cum exercitu irrupisse.

De lacu massiliensium:

In massiliensium regione qua cum liguria coniungitur lacum quendā esse tradunt: qui plerunq; quasi buliret super efundere funditus aquas uidetur: tantamq; tum piscium multitudinem euomere: ut etiam si dem excedant. Nam ubi ethesiæ uenti perflant. ipse tum tanquam expurgaretur huiusmodi flatis: tantum ab imo ad superficiem sui limum extollit: ut ipsius conspectum ab humanis prorsus oculis eripiat: neq; sit. Quispiam qui aquas illius tum possit intueri. At uicini quum id uident constricta tribus in locis illius cute: quotquot uoluerint ut dicunt pisces exhauriunt:

De peritia ligurum iaculandi funda.

Scribitur etiam quosdam esse inter ligures populos adeo iaculandi funda peritas. ut quum uiderint plures insimul aduolantis aues mutuo inter se contendant: quam nam quisq; ex eis sit percussurus: ac præparaturus illam cæne. esseq; apud illos insitam quandam & in auditam cæteris consuetudinē: ut mulieres dum pariunt: non lecto ullo conquiescant: neq; ullo abdito loco concludantur: sed inter laborandum aliquid & operandum: nullo præmisso gemitu foetum effundere: natumq; in fantem. Quam primum recentis undis abluere: & præter aliarum morem: illum scalpere ac fricare: neq; interim a cæteris domesticis (ut mos est mulierum) operibus uacare. Illud etiam admirabile est. quod dicant fluuium quendā apud eos. esse. qui adeo plerunq; extollitur ac celeri rapitur cursu. ut non possint qui præter uehuntur facile conspiciere.

De Thalia insula

Insula est quædam in tyrrheno mari sita foecundissima olim plurimo are quam talem uocant: eam inquit adeo habundasse huiusmodi

metallo superiori ætate: ut omnes apparatus ac uasa hominum illo-
rum ex eo aere cōficerentur. at postea mineram illam prorsus euani-
se: neq; usquam eo in loco deinceps uisam. Verum ubi longo tem-
pore post ferrum inuentum quo nūc quoq; tyrreni ipsi & potissimū
qui popanium incolunt maxime ad opera utuntur.

De cœnaria ciuitate tusciæ:

Est & in tyrrenha ciuitas quædam: quam cœnaria appellabant in quodam
uertice posita peracuto: i cuius medio tumulum quædam extolli ferūt
stadiis fere a planta. xxx. in quo silua exorta uariis fructibus ac scantē
tibus aquis decoratur. Verum quando eius loci ciues pertimescerent:
ne quis eorum ob amœnitatem situs: & robur a natura traditum: ad ty-
rannidem cōspiraret: decreuisse inter se inquiunt: quod ex suis familia-
ribus non nisi famulantes uniuersæ reipu. præficeretur: præessentq; cæ-
teris haud amplius quam anno uno. Tum uero alii crearentur eiusdem
conditionis: qui eadem accepta potestate illis succederent: superiorq;
ferotiam & elatos animos deprimerent.

De spelunca Sybillæ apud cumam:

Apud cumam italiæ ciuitatem quidam locus subterraneus instar spelun-
cæ conspicitur: quem dicunt domicilium esse uaticinatricis sybillæ: ue-
rustate quidem: & perpetua uirginitatis illius obseruantia creditaq;
diuinitate uenerabilis: quam sibyllam alii asserunt eam esse quam eri-
thræam dixerunt. Verum ab his qui eam incolunt regionem peruulga-
tur cumæam esse neq; desunt qui dicant illam nequaquam cumæam
esse: sed quam melachrenam uocant. Regio autem ipsa sub leucadiæ
principatu est constituta qua quidem in regione haud lōge a cumā sō-
tem quendam esse affirmant Caceppam appellatum: in quem si quod
forte conciderit lignum germinare illud primum inquiunt: ac deinde
in lapidem durescere.

De mirabili ueste Alcimenidis Sybaritate:

Alcimenis sybarita mirabilem quandam uestem indui consueuisse tradi-
tur: eo potissimum tempore quo lacinia Dianæ sacra celebrabantur.
tanto quidem sumptus splendore ac rerum uarietate elaboratam: ut
quæ uniuersæ ex omni italia gentes ad ea sacra confluerent. Nemo eēt
ex tāto hominum numero: qui illius uestis conspectu non obstupesce-
ret. Erat autem ipsa purpurea: amplitudinis. xy. cubitorum. undiq; n.
bestiolis uallabatur intextis. De super quidem fusæ. Ciuitas inserta
desubtus uero persæ. In medio autem: iupiter: luno: Diana: Pallas:
Apollo: Venus eminebant. ad finem uero utrinq; antisthenes erat
nec minus hinc & inde ipsa sybaris. eam postea ferunt ad dionysio
seniore compagatam fuisse: ac demum carthaginensibus. c. & xx. talen-
tis uenditam.

De loco quodam italiæ ubi Hercules cum gigantibus dimicauit.

Circa summitatem quandam iapygiæ: ex quodam potissimum loco ubi fabulantur herculem olim cum gigantibus dimicasse liquorem quandam inquiunt effluere: adeo foetidum & olétem: ut ab eo quod in terfluit mari nauigantes omnes diuertant. Extareq; multa adhuc indicia & monimenta passim per uniuersam italiam herculem quondam ea loca peragrasse: quibus id facile comprobatur. Tum etiam circa pandosiam ipsius iapygiæ ciuitatem apertissima dei uestigia ostendi: quæ nulli fas est desuper incedere atq; propria commaculare planta. esseq; adhuc circa ipsam iapygiæ summitatem lapidem quendam plaustralem: quem dicunt ab eo sublatum illic fuisse transpositum: cõtigisseq; illum solo uno digito ab hercule moueri.

De uulpe quæ se in quoddam coniecit foramen.

In orchomeniorum ciuitate quæ est in boetia quum uulpem quandam uenatores semel cum canibus insectarentur: aiunt illa prætimore in foramen quoddam se coniecisse: eoq; etiam irrupisse canes tum uero ipsi quum insectanda uulpe maxime latrarent: adeoq; ut uoces a uenatoribus audirentur: neq; uiderentur in angusto esse: sed per amplissima loca semitasq; speciosissimas discurre: motos & ipsos cupiditate cõspiciendæ rei: hostium primo foraminis illius confregisse dilatatoq; inde aditu introisse: ac locum illum ut coinectauerant latum admodum & spaciosum inuenisse: lucemq; introferri ex quibusdam desuper spiraculis. Verum quum non omnia tum conspici potuissent exisse demum summa cum admiratione: & rem totam ad magistratum ciuitatis detulisse.

De operis uetustis Sardinia.

In sardinie îsula multa extare adhuc inquit uetustissima quædam monimenta superioris ætatis: græcoq; illo perantiquo more laborata: ac inter alia nonnullos etiam fornices & inarcuata domicilia conspici posse: modulatis quibusdam: sed disparibus confecta numeris. quæ ferunt olim ab iolao iphielis filio fuisse constructa: eo potissimum tempore quo ille thespiades: quos ab hercule commissos acceperat illuc deduxerat: tanquam qui sibi affines essent: ob eâ qua cum hercule coniunctus erat propinquitatem. Tum etiam ob id quod hercules tunc uniuersas ad occidentem regiones subegerat. Ipsa præterea îsula: ea ætate haud quaquam sardinia dicebatur: sed Ichnusa: propterea quia cõformis esset cuidam quasi humano uestigio: fertilissima quidem superiori illa ætate atq; oïum rerum copiosissima. Ideoq; illam quondam ab Aristæo subactam fabulantur: magnis quibusdam in eam in uestis auium copiis: quæ illam diriperent. quem quidem ferunt præstantissimum omnium agricolâ extitisse. Nunc uero haud quaquam huiusmodi uigere regem

coipia & fertilitate: postquam a carthagenensibus fuerit occupata. cum ipsi ueteres illos omnes colonos partim eiecerint: partim trucidarint: poenamq; deinceps mortis addiderint quicunq; in plantauerit quippiā quale antea: prater quā quod ipsa tellus sponte produxerit.

De mirabili quodam lipare Specu.

In lipara quæ una est & vii. circa siciliam insulis quas æolidas uocant: specum quandam uetustissimam extare inquit: sepulcri instar: de qua quidem inter cætera quam plurima mōstruosa & horrenda quæ de ipsa passim efferuntur: illud unum præcipuum est: & ad mirabile: quod periculosissimū dicant eo noctu adire. Inde enim tum audiri quosdam quasi timpanorū sonitus: ac miram quandam Citharizantium harmoniam: festos agentium ludos cum ingenti risu: cretalorum que uoce ac motu. Addunt etiam euenisse cuidam uiro eius regionis qui cum esset aliquantulum madidus uino: & consedisset forte ad hostium ipsius specus antequam dies elucesceret: graui quodam somno oppræssum extitisse obdormuisseq; ibi uniuersos tres dies. Quarta autem luce cum ab amicis quæreretur inuentum atq; inde sublatum tanquam qui crederetur iam prorsus interisse ad sepulturam fuisse delatum: Nec multo post quasi e leuissimo quodam exitum somno exinexisse enarrasseque his qui aderant: permulta iocundissima quæ sibi uniuerso eo tpe acciderant: quo uisus est abfuisse.

De Aorno lacu Cumano.

Prope Cumam ciuitatem italiæ lacum quendam esse inquit quem græci ὄπποψ **aomon** dixerunt: ob id quod nulla superuolare neq; irrigari in eo auis auderet prater Cygnos: ut uicini affimant: quos etiam constat in eo foetus producere. est enim circumseptus altissimis collibus trium prope stadiorum ascensu. formaq; eius admodum circularis sed profunditas inadibilis. Verum quod mirabilius est. quando multæ supersint sibi ex omni latere arbores: multæque sint intra ipsius septa iclusæ nullus tamen potuit unquam conspicere quod aliquod ex eis arboribus folium in eum conciderit. Sed eius aqua adeo lymvida est: & perlucida: ut quicunq; inspexerint obstupescant. Nec multo ab eo longius: fontes quidam emanant multis quidem ex locis: sed aquis feruentissimis: ex quibus regio illa pyriphleget hō est appellata.

De monte mentoricæ ac Istriæ.

Intra mentoricam & istriæ regionem: mons quidam eē dicitur quē ipsi delphiū uocant. ex quo collis unus altius erigitur. ad quem conuenire mentores & istrii consueuere. & potissimum qui adriaticū circū habitant litus quotiens uolunt intueri aduenientis naues. Esseq; locum in medio situm in quo ipsi forum constituerunt ad qd' cōfluere cōsue-

uerūt statutis diebus ex omni parte mercatores. & ex ponto potissimū
& ex adriatico ipso deferentes secum nasci in primis lesbiam: tum etiam
chia: & thasia: & ex corcyra quoq; uicina plures aduentare cum am-
phoris corcyraicis.

De siremissis insulis italiae.

Sirenussas insulas positas esse intra italiae ambitum ferunt: circa maxime
illud interfluens mare quod promontorium illidit: in cuius sinu cum
ipsa sita est. & ea ciuitas quam psidoniam uocant. Sunt .n. tres qua-
rum unam quidem parthenopem appellant: alterā uero leucosiam: ter-
tiam ligiam. ubi unaquaq; suum possidet templum: quod summa cū
omnium circum habitantium ueneratiōe exquisitisq; sacris excolitur.

De istro flumine.

Istrum fluium ex erquinis rupibus nasci a nonnullis traditum est: atq; in
de ingeminas diuidi partes: quarum altera per erquinos de fluere: alte-
ra uero galliam ingredi: & in adriaticum dilabi mare. cuius rei illud
manifestum est inditium: nō solum quod ita esse hac nostra quoq; æra
te conspiciamus: sed etiam quod antiquorum auctoritate & experientia
comprobatur. Nam quod olim iason ad cyanæas traiecisset atq; suum
per istrum ipsum iter fecisset: multa adhuc in eo passim huius sui itine-
ris uestigia extare inquirunt. quibus facile ostenditur illud uerissimum
esse & in geminas quidem partes ut dixi: amnē diuidi: atq; altera in er-
quinos: altera uero in adriaticum dilabi. Nam multas adhuc aras extare
per id itineris inquirunt ab eo positas. tum etiam templum quoddam
dianæ in quadam ipsius adriatici maris insula conspici: quod feruntur
tunc a media conditum extitisse. Quod perfecto fieri non potuisset: ni-
si per eum fluium in adriaticum traiecisset. neq; etiam eum cū classe i-
gredi nisi ex uno eodemq; fonte ambo meatus deducerent.

De monimentis gigantum quæ in ægialia insula uisuntur.

At in ægialia insula quæ tyrreno abluitur freto: monimenta quædam
gigantum adhuc extant: & eorum maxime qui ab aristeo principe sūt
deducti. Nec minus quod de calculis in usum uenit manifeste constat
quum circa ipsius littus inueniri calculos dicant cōsueuisse uarii ad mo-
dum & dissimilis inter se coloris: quos ferunt a græcis primo: qui eam
insulam tenuerunt id coloris consecutos ex quibusdam deterfionibus
quibus utebātur dū in balneis ungerentur: quā ne antea tali calculi usquā
reperirentur: nec unquam etiam post hac ubi græcis abscentibus sint
uisi. Addunt quoq; insulam illam in adhibilem esse: eo potissimum tem-
pore. quo symplegades oriuntur: contestante poeta: qui aperte osten-
dit periculi: magnitudinem & difficultatem. Quum dicat haud possibi-
lem esse ea tunc per loca transuehi: ob ipsius circumlabentis freti in mo-
deratos flactus. & nonnullos exorientes ignitos turbines: qui confra-

stis nauibus: multa hominum corpora partim summergeuntur undis: partim flammis adurantur uerumtamen huiusmodi ignem haud quāquam quiunt ex insula ipsa effundi: sed potius ab ea parte erumpi quā Sicilia adiungitur: quum multa extent circum quāque spiracula: ex quibus cōsueuerit tantus plerumque ignis effluere: ut ipsa Sicilia insula tota uideatur exuri: nec possunt etiam quā uicina sunt loca multo incendio carere: adeo longe lateque diffunditur qui ex Aetna sola ignis erumpit.

De sacris factis a Tarentinis ad nonnullorum graecorum praestantissimos:
Tarentinos inquit statuto quodā tempore anni consueuisse sacrificare Atrei olim & tydei: tum etiam & aiacis: ac laertis liberis: & his omnibus. una tantum die: sed agamēnonis natos priuatis quibusdam: seorsum a ceteris. sacris quoque & solemnibus festis uenerari: quā nec si mul cum illis nec eadem conficiebantur die. Inqua quidem fuerat constitutum nequid mulieres earum rerum degustarent quā in huiusmodi sacris litabantur. Extat etiam apud eos templum Achilli dicatū: uerum postquam tarentines hercules coepit ferunt eam regionem heracleam fuisse appellatā: quum antea ab ionicis possessa pleion diceretur: atque deinde ipsis atroianis deuictis Sigion uocitata.

Philoctetem a Sybaritis Coli.

At apud sybaritas philoctetem quoque asserunt plurima coli ueneratione: quum dicatur ea loca quondam ab eo condita fuisse: dum ab expeditione troiana reuerteretur in patriam. quā postea a crotoniatis Malaca sunt uocitata. quāque ferunt ab eis .c. fere stadiis distare. Ibi quoque illum reliquisse in apolinis halii templo arcus herculis & sagittas. Sed eos postea Crotoniatis inde paruim abstulisse: atque illos in ipsorum ciuitatis apollonio appēdisse. Aiunt quoque philoctetem ipsum ibi sepultum fuisse iuxta sibarim fluium: quum rodiis auxilio uenisset. qui aduersus sibaritas & eius loci incolas debellabant.

De templo Palladis graecae in gargaria.

Circa eam italiae regionem quā iuxta est Metapuntum: & a monte gargario gargaria dicitur templum quoddam peruetustum palladis graecae sic appellatae olim conditum conspicitur. ubi ferunt espīi organa dedicata esse. quā ipse intra ligneum illum equum consecerat: quo capta dicitur tria extitisse: sui ipsius maxime inscripta titulo. Verum postquā exacta est res: & troia capta: apparuisse sibi in somnis palladem uisum ē iubentem ut ei organa dedicaret. Ideoque tardiolem consecutum professionem eo in loco detentum fuisse. nec prius potuisse inde amoueri: quam satissederit palladi. ex quo replū illud palladis graecae ē appellatū.

De templo aethicae Palladis in Daunia italiae provincia ubi nunc & Roma sita est:

In ea quoque parte italiae quā adanno rege Daunia est uocata templū quod

dā extare inquit quod Achaicæ palladis dicitur: in quo quidem rep-
 sita adhuc uisūtur arma sociorum diomedis: securesq; ac ipsius omnes
 ad belū corporis apparatus. Canesq; eius loci huiusmodi esse: ut si qui
 forte aduenerint græci: nunquam illis latrare: sed potius tanquam fa-
 miliaribus & domesticis adblandiri: & alludere: alienis uero infestos
 esse: insuper daunos ipsos ac uicinos oēs aiunt fuscis: & lugubris indu-
 mentis uestire consueuisse. nec minus mares quam foeminas: hac potis-
 simum ut dicitur ratione. Nam cum troianæ mulieres quæ fuerant a
 græcis in captiuitatem iure belli deductæ: ad ea loca applicuissent: pteri-
 tæ: ne ab Achiuorum ipsorum uxoribus cum in earum patriam deue-
 nissent: in duriores quandam traherentur seruitutem: incendiisse ibi
 eorū naues ferunt: ut & seruitutem illā q̄ formidabāt effugerēt & dñs
 suos cogerēt illic imorari neq; inde discederent ibi lætam admodum
 regionem ostendissent: & eos tandem in suos consequerentur uiros.
 Ideoq; huiusmodi utrūq; indumēta iduisse. ut orbatos se partim patria
 partim parentis & amicis indicarent eumq; morem reliquisse po-
 steris. Quem quidem morem uisus est poeta ipse uoluisse significare cū
 de ipsis ut apparet loquæretur inquitens. ἑλκὺς δὲ πᾶσι τοῖς ἄλλοις
 καὶ βᾶσι τοῖς ἄλλοις. Id est palludamenta trahunt obscuri sinus:

De cingulo aeneo inuento in dianæ sinu:

Apud quoq; Picentum dicitur templum quoddam esse Dianæ dicatum
 in quo extat adhuc cingulum quoddam aeneum: repositum in ipsius
 deæ sinibus huiusmodi in scriptum epigrammate Diomedes Dianæ.
 Sed aiunt illum primo astrinxisse collo cuiusdam cerui: qui fuerat tum
 ficulorum regis. Verum postea iouis tēplo fuisse apensum: sed ad dia-
 næ sinū deinde euolasse fabulantur.

De mirabili croci quantitate quæ in Adria siciliæ agro nascitur:

In Adra siciliæ ciuitate quam uocant peloridem: tantam nasci croci mul-
 tidinem inquit: ut a græcis qui ea incolunt loca non facile cognosca-
 tur quales sunt huiusmodi flores. Illum oportere trahi ab incolis in
 peloridem ipsam magnis curribus: atq; ex eo consueuisse homines ad
 uenientem uere lectos sibi. & tabernacula conficere.

De quodam mirabili siciliæ lacu.

Plycritus qui ficularum res uersu conscripsit: lacum quendam esse inquit:
 in quodam mediterraneo siciliæ loco situm: in gyrum quidem se se uer-
 rentem instar clypei: aqua sane lympidissima sed cerulea ut maris. Vege-
 si quis in eum se cōiecerit lauādi gratia: statim illum augeri: quod si de-
 nuo se in gesserit longe illum amplius diffundi. & ex crescere: nec pri-
 us cessare ab eo crescendi ordine quam exceperit homines quinquagi-
 ta: ad quā cum peruenierit: ac eam acceperit hominum summam: rur-
 sus illum e profundo tumescentem eicere in altum abluentium cor-
 pora: atq; omnes confestim ad continentē remittere. Quo facto illū

inquit in se repente contrahi & ad pristinam renocati formam. Nec illud asserit solum hominis euenire sed etiam bestiis ipsis: si qua forte ab luendi causa aut bibendi fuerit in gressa

De mirabili quodā carthaginensium monte pleno oīum florum genere

In ea provincia quæ à carthaginensibus occupatur montem quendam esse inquit obrectum undiq; multis ac uariis arboribus tantq; florum omnium multitudine ac uarietate affluentem ut & oīa propinqua loca suauissimis repleat odoribus & prætereuntibus quoq; miram quandā & incredibilem uoluptatem aspirent. Inde etiam exoriri mirabilē quēdā fontem ferunt: qui non ut cæteri aquam profundit: sed liquore quēdā suauissimū instar olei qui cedrinam redolet fragrantiam: ad quem adire neminem posse: nisi uirginem & immaculatum: eumq; tū effundere plus olei huiusmodi si accesserit in corruptus adolescens. posseq; illum ex eo quantum libuerit tutius ac liberius exhaurire ei quoq; fonti adherere inquit saxū quoddam per magnum sui natura. quod qdē cum æstas aduenerit in extinguibiles propē flamas excutit: & incendium. hyeme uero tātās ac tam frigidas aquas effundere dicitur: ut pares esse niuibus uideātur. Neq; tam rem occultam esse: sed apertam omnibus nec modicum perdurare tempus: sed diutinum. flammamq; illā uniuersa quidē æstate conspici posse: aquam uero uniuerso hyeme.

Mirum de freto illo quod interfuit siciliam & italiam.

Circa Siciliæ fretū illud q; ab Italia siciliam ipsam summouet: & si alii super id plures scripserint: Polycritus tum in primis diligens auctor inquit: hoc unum præ cæteris monstruosum admodum euenire: ut quotiens æstus ex tyrrheno eruperint mari: tanto tum cū tumore ac impetu eas angustias fluctus ingredi: ut ad utriusq; siciliæq; ac italiæ promontorii summitatem uideantur usq; pertingere. Vbi maxime ad italiam uersus situm est rhegium. Nam quum ex latissimo proueniant pelago: Et intra angustissimum coarctentur septum: nec possint latius diffundi: in altū tunc erigi extolliq; necesse est: sed id quidem cum tanto strepore. ac fremitu: ut et q; lōge absūt exhorreāt: nec aspicere p̄ timore possint. Nō. n. uidentur maris ipsius fluctus esse qū spumosi & cādidi haud sãe dissimiles: niuosa cuidā caligini & imēsō cōcreta gelu: q; nec uno sistere i loco possit: sed cōtinuo uetorū ipetu pulsū agiteturq;. Nā adeo plæq; extollūtur fluctus ipsi: ut supare utraq; p̄mōtoria uideātur. Nō nūq; ēt adeo deprimūtur: ut cōcidere pariter ex alto: ac intra p̄fūdū terræ irrupere appareāt. Tātūq; tū agere iter se cōflictū: ut mutuo cōfringi ac dilacerari: tāq; horribilē de se cōspectū efficere uideātur: ut nullius sint oculi tā fortis aī: q; possint illd' tuto itueri: qn d'ficiāt: qnimo multos esse q; tū tātā rei horrore repente cōcidūt exanimēs. At ubi deiecti ad iseriora fluctus iā cepint tumescere & cōflari denuo i fluētibus undiq; undis

& crescente ab integro æstu: tunc rursus renouari pristinos illos fremitus ac stridores: & quasi ab imo subuerteretur mare uariis ubique ac uastis uerticibus inuolui: multiplices quosdam ac diuersos præseferēs colores. Nā plerūq; serugieā specie extollit: nōnūquā uero nigrescētē & obscuram. sæpenumero adeo purpuream ac sanguinolentam: ut undæ ipsæ perfusæ cruore uideantur. Tū uero nullum esse inquit aial nec reptile quidem nec uolatile: nec campestre: quod id possit constanti animo non solum intueri: sed nec audire quidem. omnia aut potius ad subterraneas latebras cōfugere: aut ad propinquos colles uerū ubi prorsus desierint æstus: & placatum mare in pacem tranquillitatemq; redierit: tunc uarias in aere naues asserit uideri uarias sibi tum formas: tū etiā habitū induentes cū plerumq; in ignitas quasdam nebulas cōuertātur non nunquam etiam uideantur in ingentes quosdam colubres uersæ: mō extendi modo etiam in gyrum ac spiras prorsus contorqueri.

De columna enea ab atheniensibus inuenta.

Athenienses quum in eleusina templum cereri conderent: inuenisse colūnam quandam dicitur eneam quidem: & multis immersam lapidibus in qua scriptum erat Diiopæ monimentum quam dicūt mufæi olim mulierem extitisse alii uero potius tritolemi matrem.

De mirabili dactilorum multitudine qui in una nascuntur æolidarum insularum.

In insula una ex earum numero quæ uocātur Aeosides ferunt mirabilem quandam dactilarum multitudinem nasci: & propterea phœnicoda appellata. aud igri absurdum erit quod a Callisthene uerissime dicitur. hanc arborem a phœnicia syriæ: & ab ea parte potissimum quæ circum sita est littora huiusmodi fuisse cognomen adeptā. Quinimo & ipsos phœnices sic olim agræcis fuisse uocatos a nonnullis traditur: propterea qđ ab initio omnes interficerent qui nauigarent mare aut eo p transirent απο τοῦ φœνέει quod ē mactare unde perebror: quoq; lingua qui illis sunt finitimi: phœnissare quidem cruentare est.

De columna herculea inuenta in Aeneia:

In ea parte italiæ quæ Aeneia dicitur: locum esse quendam ferunt: qui ab in colis hypata uocatur: in quo colūnam quandam uetustissimam inuentam traditur: quam quum homines loci illius affectaretur intelligere quā propter illic iniecta esset: intuerenturq; eam in scriptam antiquissimis græcorum litteris: neq; quod significarent illæ satis compræhendere animo possent: ab ignorantiam prisce illius lingue: nonnullos ex suis ad sciscitandum athenas mittere decreuerunt. qui cum in Boetiam peruenissent una cum columna ipsa quam secum deferebant: occurrissē forte eos inquit nonnullis tistitenis hospitibus a quibus cū intellexissent eorum itineris causam thebas introductos fuisse ferūt,

atq; ad eum potissimum deductos locum: quem Ilmenium Thebani uocant quum dicerent ibi huiusmodi litterarum inscriptionem extare quibusdam isculptam lapidibus quæ & totidem comprehenderet numeros: & eandem sententiam seruaret. Quod quidem & ita inuenisse eos traditur. Significabant enim uersus illi quo pacto hercules deuicto Geryõe inde abduxerit boues: atq; introducendis illis: captum eum fuisse amore pasiphæ uirginis cum esset ipse adolescens adhuc. Sibiq; illā regionem tradidisse in præcium mutæ coniunctionis & amicitia: ac locum illum erythiam appellari neq; usquam alibi siue in libya siue in iberia unquam prorsus inuentum huiusmodi erythiæ nomen.

De sale in libia nascente.

In libya illa quæ est in ltycaquæue, iacet insinu illo (ut aiunt) qui intra situs est eramæas & equi promontoria supra quidem carthaginem stadiis. cc. quæ est a phœnicibus oli longe antea fuisse condita dicitur quā ipsa carthago: annis. cc. & octuaginta. vii. (quemadmodum in phœni cum historiis traditur): nasci inquit sal intra telluris uiscera: trium cubitorum altitudine coloris quidem candidi: sed nequaquam consolidæ materia: neq; concretæ: cum labatur ac fluat tanquam liquor quidam fluxilis. Verum ubi ad solem extenditur statim durescere ac paulatim in lapidem conuerti efficiq; haud dissimile pario. Tum nero sculprores ex eo consueuissent & animalia quamplurima & uasa uaria conficere elaborareq;.

De phœnicū diuitiis ex tartesso comparatis.

Traditur priscos illos ex phœnicia uiros: quum in tartesson nauigare cepissent: tantum inde auri & argenti aliarumq; rerum oïum ac diuitiarum pro oleo illuc delato consecutos fuisse: atq; id in patriam retulisse: ut neq; accipere plus potuissent: neq; quicquam plus deferre. Quinimo coactos fuisse quum enauigarent: omnia non solum quibus utebantur arte gentea conficere: sed etiam ipsas ancoras ex argento mirabili pondere conflare.

De mirabili euentu Capræ illius quæ a palestinis Ioui sacrificabantur:

Quum in Pedasia regione caria: sacrificia quædam Ioui conficerentur de more fuisse inquit: ut capra una ab incolis illuc e pedasso destinaretur sacrificanda: & ipsa præ cæteris Ioui de qua quidem aiunt mirabile quoddam euenire consueuisse. Nam quum locus ille in quo fiebāt sacrificia per septuaginta fere stadia distet ab ea ciuitate: capram ipsam ferūt toto illo itinere a nemine trahi ad sacrificium oportere: sed ipsam sponte procedere ac intereundū cōtinue salere tripudiarq;: itāquā si ad pulcherrimas epulas in uitaretur: neq; posse a multitudine concurrētū deterreri: neq; diuertere ab itinere: neq; de turbari tantillū ab incaptis iocis. Quod si forte funi alligaretur: tum quoq; ductorē semper præire &

longe sollicitiori gradu ad sacrificii locū præceteris oībus festinare:

De Thunorum multitudine a phœnicibus inuenta.

Aiūt ēt phœnices illos qui ultima gadiū incolūt: qū trāsherculis colūnas p̄ dies. liii. enauigassēt: uēto maxime a paliopeo tracti: applicuisse tādē ad loca qdā i culta p̄sus ac deserta: uerū plēa multa illuue: & cōtinue pene cōq̄sata motu: q̄ ubi cessauerit æst? facile cōspici posse: sed redeūte i mergi i qbus iuenisse eos affirmant i credibilē quādā thunorū multitudine: magnitudine qdē & amplitudine ad mirabili. Tū uero ab his parari laq̄os illis cōpisse: quo caperētur. Captos aut mēbratim cōcidere: atq; eorū carnes delicare paulatim cōsueuisse: ac demū in uasis recōditos deferre carthaginē. Verū a carthaginēsisibus: nō amoueri amplius e cinitate: sed potius eos inter se cōsumere: ob eam quam ferunt huiusmodi p̄fices incōuiuiis dignitatē & excellentiam de se præstare.

De Geminis coruis qui semper Iouis templo pedasiz assistunt.

Et illud quoq; admirabilē ē: qd d̄ sup̄iori illo Iouis tēplo d̄: gemīos. s. coruos sp̄ ibi circū assistere: nec ullū ex eis usq; ad aliēa cōuolare & alterū qdē eorū anteriore colli p̄tē cādidiore p̄ se ferre q̄ reliquū: uerūq; n̄ monstro similem.

De lapidibus q̄ ardent ut carbones.

Fertur ēt fluuiū quēdā eē itra sindes ac medos regionē dilabētē: q̄ ē thracia: puincia pōtū antea appellatū i quo lapides qdā repiūtur: quos asserrunt non secus ac carbones ardere: si ad moti fuerint igni. Verum cōtrariam illis nām cōsecutos. qū carbones icēsi cōtinue magis ardeāt. Illi uero facile extinguantur. sed asp̄s aq̄ denuo i flamā excitari: ac reuiuscere. Verū qd turpe ē: & ad miratiōē dignū aiūt eos dū ardēt eiusmodi fœtorē cōspirare q̄lē aspaltus solet: qd ē fœtidissimi bitumīs ḡs adeoq; putere illos flamas: ut nullū sit aīal reptibile qd id possit p̄ferre: sed statim ad sub terranea perfugere loca: tāquam essent qui illos ferro aut iaculis persequerētur.

De ordeo hominibus salubri: ceteris uero animantibus pestifero.

Aiūt quoq; locū eē apd̄ eas gētes āplitudis stadiorū ppe. xx. ubi ordea nascūtur abūdētissima: qbus hoīes regiōis illius sine ulla p̄sus ambiguitate aut mortis metui uesci cōsueuerūt. Ceterorū uero aīaliū q̄liacūq; ea fuerint: siue equi siue boues: aut canes: nullū eē omnino qd ex qcquā audeat degustare. Quinimo nec auis ulla: nec musca ip̄a q̄ cōsueuit oīa purulēta circūuolare: nō solū audebit ex eorū hoīum stercorebus quip̄piā de pasci sed: nec attingere quidē nec eē demū aliquid aliud uiuens: sed si ex eorū pane aut quo uis alio pulmēto ediderit: statim nō itereat.

De fonte quodam thessaliz in quo oīa confracta solidantur.

In Scotussis thessalie fōticulū quēdam nasci traditur: i quo qdē siqd cō

confisum aut cōfractum fuerit in ictū: aiunt illud statim sanari conualeſce
re: quale fuerat prius nec id magis hoībus euenire quam iumētis. sed
& ligna ipsa confestim solidari cōiūgiq; & ad pristinam integritatē re
digi: dūmodo nō fuerint prorsus cōcisa: sed tantū conscissa: & i plu
res diuisa particulas:

De mirabili aucupandi ratione apud thracos.

Circa partē illam thraciā quā supra ē amphipolim aiūt incredibile qddā
euenire hominibus illis oblectantur. n. ipsi quam maxime i capiendis
auibus sed qua arte id efficiant: quum plures plerūq; capiant quam uelit
illud qdē admodū mirabile ē & pene mōstro simile. Pueri. n. qū ad au
cupandū exeunt: (nā ipsoꝝ illud maxime ē officiū) ubi iuenerint locū
aptū: tū p̄mū icipiūt errantes ac uagos accipitres ad se p̄ceteris uocare
eos p̄prio quodam noīe appellantes. At illi audita pueroꝝ uoce: tanq̄
obediētes: & officiosi seruuī: ad eos statim reflectunt iter: & quasi itel
ligerēt qd uelint: aues ex oī loco deturbant iſectanturq; illā uero p̄ter
ritā neq; satis cōſciā quo se uertant p̄formidie: ad eā nidū tanq̄ ad ar
tē quandam: & postremū oīum salutis ipsius sepimētū cōfugiūt. Tū ue
ro pueri arreptis uirgis repēte adnidos currūt: easq; p̄sus exāimes: nec
audētes amplius euolare: ob accipitꝝ p̄sentiam: quotquot uolunt capi
unt iſerficiuntq; & qd magis mirandū ē accipitres quoq;: si quas ex eis
ceperint: oēs illas statim ad pueros deſerrūt: at pueri cōputatis oībus i
medium partitiſq; singillatim inter se: iſerliēta ex eis parte una acci
pitribus plurima deinde onuſti prāda domum obeūt mutuo gauden
tes ac congratulantes:

Mira de quibusdam auibus apud henetos.

Nec illud qdē admiratiōe caret qd de auibus qbusdam apud henetos ſcri
bitur euenire. Aiunt. n. innumerabilē quandam multitudinē ex eo po
tissimū gñe: q̄s grāci κολοιοὶ **colius** uocant: **collei graculi sunt** in ip
ſorum agros in gruere plerūq; cōſueuiſſe: & ab illis eoꝝ ſata diripi cō
ſumiq; . Tū uero henetos ipsos oīa p̄tētare: quo diſcedant a regiōe. sed
id de more eſſe: antequam ulla m iſerant uim ad patriā uſq; limites. ma
gno hoīum cōuentu p̄ficiſci: multa ſecum ac uaria oīum reꝝ ſementa
deſerētes: eaq; undiq; per regiōis illius cōfinia diſpargere: ad q̄ si aues
ille decurrerint deguſtarintq;: tum intelligere illas ſibi placatas eē: nec
amplius iſectaturas eorū patriam: ſi ſecus: illas atē statim in eos tan
quam in hoſtes deduſturas: atq; eoꝝ regionē de uāſtaturas.

De cantharolethron calcidiae.

In chalcidica prope thraciā iuxtaq; olynthum inquit locum eſſe quē
dam: quē ipsi καπθαρόληθρον **Cantharolethron** appellant cuius eam
eē naturā dicūt: ut ſi forte alius q̄ſpiā iſerierit: haud quaꝝ poterit idē
amplius euadere quin pereat fame intra ipſius ſeptum. Nec eius am /

plitudo maior ē admodū area una. Sed si aliud qđ uis aial adierit haud illi noxiū ēē locū: sed potius illud ingredi & exire tuto puoluntate posse ppea ab eo qđ asinos solos intermiat. καὶ πόρῳ λείδ' πορ' uocitatū.

De fonte quodam thraciæ qui si quis ex eo biberit statim interficitur.

Apud cyclopes thraciæ fons qđā esse traditur cuius aq̄ primo qđē aspectu p lucida est nec secus cuiquam uidetur īspicienti. At ubi ex ea aliqd ī biberit aial ferūt eā statim īfici pturbariq̄ ēt p̄ter oīum opinionē.

De Leporibus qui duo habebant iecinora. deq̄ dionysi siue Bacchi templo mirum:

Legitur & in crastōia iuxta Bisaltas: captos esse lopores q̄ duo haberēt iecinora. Ibiq̄ locum quendam etiam: haud excedentē iugeris unius magnitudinē. quo si forte bæstia acceſerint eas confestim: interirā. Tū ēt alia permulta inueniri prodigiosa quidam & stupore plena. est p̄cate ris templum quoddam uastum quidē: ac mira confectū artæ. Dionysodicatū in quo ferūt illū quotiens eius sacra persoluuntur: si grata illi & accepta fuerint: tanta cum luce tēplū replere: ut instar uehemētis cuius dā ignis incēsa uideatur: hominesq̄ tum bene sperare singularem quādam & p̄cipuam patriæ foelicitatem. Sin secus tenebras undiq̄ persūdi: tanquam si ad uenisset nox.

De lebetibus tribus intra domū unā inclusis Dionysi miraculo repletis.

Vex ī elide domū quandā: esse inquit. quæ ad octo forte stadia distat a ciuitate: in qua quidē de more esse dicitur hominibus illis: ut qū uelint dionysia cōficere: tres æneos introcludant lebetes uacuos p̄ſus & sine ulla iniecta materia neq̄ id facere sine multorum cōspectu & potissimū ex eis cuiuspiam: qui p̄sunt reipu: qui possint libere: ac tuto ea uasa cōspicere & p̄scrutari: neqd īniiciatur fraudis: & īspicientiū hoīum mētes illudantur. Tū uero sint ipsi qui damus illius forēs ac fenestras occludant: publicoq̄ obſignent sigillo: neq̄ possit sine eorū quoq̄ iussu aut consensu ingredi. Sintq̄ qui quādo tempus aduenerit aperiēdi domicilium prius ostendāt cæteris & maxime hospitibus & peregrinis: i tactas esse fores domicilii illius: ut antea & ītemerata p̄ſus sigilla: neq̄ oīo distracta ab eo loco: ubi ab initio fuerant impræssa. Quam multi ex uniuersa prope græcia illuc conueniant: rei ipsius uisendæ cupiditate ac admiratione cōmoti quibus uis ac comprobatis: essent etiā qui aperirēt: & spectante populo: lebetes in medium deferrent: quos ferūt plenos prorsus inueniri consueuisse p̄stantissimo uino.

De auibus elidis rapacissimis.

Scribitur etiam esse apud illos aues qđā rapacissimas q̄s ipsi ικτιπῶν' **ictinus** uocāt **ictini milui** sūas inqūt eiusmodi esse: ut si qui forte per forum carnes detulerint illa repente ex alto irruere & direpto ex ferētis māibz pabulo ad aliū locū euolare: neq̄ alicui p̄cere p̄terq̄ sacerdotibz

Nullas in coronia talpas inueniri.

In coronia boetiae nullas prorsus talpas inueniri posse traditur & si qua forte illuc fuerit delata: statim interire. Quam reliqua boetia plures undique generet & alat.

De muribus qui in quodam fonte nascuntur

At in collibus Arcadiae aiunt fontem quendam esse in quo mures terrestres procreantur: & in eo nates quasi ranæ diæ noctuque ibi uisitant. Quod & in lampasco affirmant. Rem sane præter naturam & opinionem.

In cranone non nisi duos coruos inueniri posse.

At in cranone thessaliae duos solum traditur coruos inueniri. Verum nec eos steriles esse: sed inter se coire: indificareque ac foetum producere. quod ubi fecerint: relictis illis ibi: statim euolare: & ex eo secedere loco nec potuisse unquam duos conspici.

De Aspalto Apolloniae

In Apollonia quæ ad mota est Tulantinorum regioni: ferunt asphaltum erui ex uenulis terræ: ibi quoque picem & scatentis fontis ebullire: eiusmodi quidem ut nec a macedonica illa famosissima uirtute superetur: nisi quod nigrioris & coloris: & crassioris naturæ. Nec multo inde longius ignem esse qui continue ardet: neque eum locum ex quo erumpit ignis amplum esse: sed potius angustum. Afferunt quoque ibi prope latissimas herbas nasci: densissimasque arbores: ac elatas: haud longius ad eo igne quam cubitis: iiii. Aiunt insuper huiusmodi tam perpetuum ignem & in licia: & apud megalem peloponensi ciuitatem inueniri.

Mirabile de foetura pecorum & ferarum Illyriae.

In Illyria scibunt nonnulli pecora consueuisse bis singulis annis parere: & ut plurimum geminos: non nunquam uero ex ceruis tres aut quattuor. Esseque plerasque feras apud regionem illam: quæ sepe numero quinque ac etiam plures educunt: nec nisi raro euenire: quod unaqueque minus quam tres mulctras in die repleat lacte. Galinas quoque non ut alibi consueuerunt semel interdiu ouum parere: sed bina aut terna.

De bobus Pæoniae.

Ferunt in pæonia boues longe maiores nasci: quam in quouis alio cognoscitur loco eorumque cornua quattuor & amplius cubitos excedere.

De aqua quæ in illyria facile mutatur in sal.

In illyria iuxta Ardiōs circa conualles inquit montem quendam esse præ excelsum ad cuius radices concavitate quadam in curuam & in arcuatam extare: ex qua aqua ebullit: neque tamen continue: sed potissimum ueris tempore: Quam dicunt a uicinis exhauriri: ac interdiu in angusto quodam & cōtecto obseruari loco: nocte uero sub diuo exponi. Idque facere per quinque aut sex perpetuos dies. Tum uero ipsam aquam condensari paulatim: atque in optimum conueni salē: eoque uti cum in cæteris rebus tum maxime ad pecora tuenda: ne sca-

bie aut aliquo alio morbo inficiantur. Non enim potest sal ad eos aliū de conuehi: ob id maxime quod longe a mari distant: nec ullum habēt cum mercatoribus alienis cōmeritium. Ideoq; p̄ciosum esse illis sal naturæ munus. Postque eiusmodi esse ea pecora ferunt: ut nisi bis singulo inungerētur anno facile situ & ipetigine iterirent.

De locustis scorpionibus infestis.

Esse i agris traditur genus quoddā locustarū: q̄s argiui οκδπρῖδον & Χ & σ **scorpiomachas** appellant qū semp aduersus scorpiones cōcertēt. Nam si qua forte scorpionē uiderit. tū illam ferunt repente in eum tanquam in hostē irruere: neq; minus scorpionē in eam insurgere erecta cauda: & anterioris brachiis atrociter cōminantem. Tum uero mirabilem exoriri pugnam: eamq; in credibili arte & ambiguo euētū p̄fici. Nam ubi illa sēferit scorpionē tā p̄nitiosis i eā armatū telis: neq; fornidatē ip̄ius occurfū. aiūt illā paulū se se ab ipetu cōtinere: circūferri tamen iterim illā stridētē admodū: ac mō ad unā diuertētē partē: mō ad aliā: quari/ tando quo pacto i p̄uisū hostē: & defessum adiecta cauda insultet. Scorpionē uero ecōtra porrecto semp in eā aculeo: & ipsum circūduci: nec tamen ex eodē amoueri loco: at illam semper circūcursare & obstrepe quousq; scorpius quasi iam illū huiusmodi fastidirent iducit: nec posset amplius ea locuste ludibria pati: relaxet aculeū: & in eam totis i uertatur uiribus. Quod ubi euenerit: illam tū ferūt in expectatam p̄dam irruere: atq; eū statim cōuincere: dissipareq; ac exedere. Idq; optimū esse ceterorū scorpionū moribus remediū: siquis abduxerit.

De lucis naxi qui uiperas persequuntur.

Phucos q̄ i naxo nascūtū echinū serpētē inseq ferūt: & affectare illius carnes. ueq; si postea cuipiā i fixerint aculeū: aiunt illū grauiori affici dolore: p̄nitiosioriq; p̄ena cruciari quā si ipse infixisset serpens.

Quomō scythæ uenenū pessimū cōficiunt.

Venenū quoq; illud quo scythæ utūtū ad uenenādas sagittas ex echidnæ serpentis carnibus: & humāo cōfici sanguine ferunt. Illas enim perquirunt quæ sine fœtu plenas: easq; capientes. primo iterficiunt: ac paulatim deinde putrescere ac liquefieri sinunt dies plures. ubi uero satis illis uisum fuerit: tūc hoīs: sanguinē sūmo stadio perquisitū: aiūt illos i uase quoddā recōdere. atq; eū intra uastū simū obtegere: recepturiq; illū ex eo luto ubi statutū tps ad uenerit: ac ipse quoq; iam putruerit sanguis: Quod ubi euenerit erepto illo e medio luto: ac in lucem redacto: quicquid d̄super enatauerit: cum sit aquosum: statim cum serpentis illius liquore admisceri. Sicq; perniciosissimum qd̄dā cōfici poculū affirmāt.

De serpentibus curii.

In curio Cyprianæ insulæ loco quoddam esse traditur serpentis genus: qui eandē cū ægyptio aspide uim necis habet: p̄ter quā qd̄ i hyeme si

quē momorderit nihil tū prius possit mali afferre torpescere ita i eo aī
motui quēadmodū & cetera uidentur frigoris magnitudine torpere.

Mira de ursis mysiæ.

De ursis autem mysiæ illud etiam mirabile est quod dicitur: aiunt enim
eas candidas eē: nec eiusmodi q̄les i ceteris reperiuntur locis. Nā quo
tiēs eas uenatores insectantur: si appropinquauerint canes: tū illas i eo
rum cōuersas faciē: adeo sœridū & olētē spiritum euomere: ut eo fœto
re correpti canes: facile putrescāt. Ceteras uero feras si q̄ tum forte oc
currerint: adeo quoq; fœtiditas reddere ut nullus sit q̄ ex earū carnibus
posset qcq; degustare. At si forte uenatores adhæserint: uim iſerētes: ad
eos ēt cōuersas: tātā pfundere eximis uilceris bilē iquunt: ut eas aut cæ
cat aut interimit

De hyenis Arabiæ.

In Arabia quoddā dicitur hyenæ genus esse: q̄ quādo p̄niderint ferā ali
quā: aut hoīem quēpiā: statim ad umbratilē quēdā & cōtectum locum
se recipiunt: cōprimuntq; ilico uocē: ac tātā p̄se ferunt formidinē: ut nō
possint ex eo loco facile moueri, qd̄ idē ēt ad vsus canes facere affirmāt

De quodam aiali Syriæ qd̄ leonē quoq; interficit.

Inſiria quoddam aial eē iquiūt qd̄ gr̄ci λεόντῳφῶνδῶν **leontophonō**
uocāt ex eo qā leonē oīum p̄stātissimū iterimat. sed miro quodā & iere
dibili mō cū leo ipse nō eū iſectatur: & si uiderit. sed potius aufugit ab
eius cōtagiōe: tanq̄ p̄nitioſissima peste: qū uideatur intelligere: si ex eo
q̄ppiā ediderit statim se eē iteritū. Nā sic eē illius nām fertū: ut a quo
uis cōmeſtū cōtigerit: illū iteriat. Vex a uenatoribus decipi: hac maxie
uia dī. Qum. n. captū fuerit huiusmōi aial a uenatoribus aiūt illd̄ ab eis
cōcīſū uehemēter decoq; ac deinde eius carnes cōtufas i masā q̄ndā redi
gi: expōiq; tū illam feris q̄ si q̄ diguſtarit: iteriturā illam statim affir
mant. Idq; ēt leonibus cōtigere: quibus ea est regio refertissima.

De Miluis qui odore unguentorum necantur.

Aiunt & miluos aduolantes solo unguētōrū odore corrūpi examinariq;
siq; eos forte inūxerit: aut traderit quippiam adueſcēdum qd̄ unguē
ta tetigerit. Tum ēt & asinos facile interiēre solo roſarū odoratu.

De Lacertis Italiæ & ſiciliæ acieus muribus.

In ſicilia ac inuicina ſiciliæ italia ferunt lacertas uenenofas eē & qd̄am eē
ibi mūrū genus p̄nitioſissimum: q̄ si quē momorderint interimunt.

De ſerpentibus meſopotamiæ.

In meſopotamia Syriæ aiūt ſerpētīculos quosdam naſci: q̄ alienos oēs q̄
maxie iſeſtant morſu ex ſuis uero nemini prorsus nocent.

De ſerpentibus euphratis

Circa euphratē multos quoq; ex eo genere aſſerunt ſerpenticulos uerſa
ri: & maxime circa ipſius fluminis ripas: qui plerumq; mō adunam ſe

trahiciunt illius partē: mō ad aliā: neq; persistere uno i loco possūt: ob
quā rē eos ferūt nō mediocrē parere ptereuntibus formidinē. qū oēs:
p̄ter syrios impetant morſu: quos neq; quiescentes in littore infestāt
nisi ab eis fuerint laceſſiti.

De sacro theſſaliæ serpente permitioſiſſimo.

In theſſalia traditur serpentem illum quē ſac̄e uocant oēs non ſolū quos
momorderit: ſed ēt quos tetigerit: peſtifera quadam & in ſupabili mor
te cōficere. Ideoq; quotiēs apparuerit: aut eius fuerit uox audita (tā &
ſi raro id ſoleat euenire) oēs ſtatim ferunt ſe ſe fuge accingere: nec eſſe
ullum aliud serpentis genus nec ullā aliā ſeram: quā audita illius uoce
p̄ſet: ſed oēs pari metu ſubterfugere: aut eoꝝ ſalutē ac uitā latebris cō
mēdare. Nec tamē illū uāſtæ admodū magnitudinis eē iquū: ſed me
diocris cuiuſdā mēſuræ. Vex in Teno ipſius Theſſaliæ ciuitatē ubi ip̄e
uerſabatur ſerpens: aſſerunt illū a muliere quadā poſtea extitiſſe. Quod
quidē ita eueniſſe traditur. Mulier. n. ip̄a qū horreſcere iam cēpiſſet tot
hoiū cādes: qui serpentis illius ſpiritu aſſati deciderāt: nec uideret ul
lā relictam eſſe ſpem ſalutis: niſi ſerpens ipſe e medio interciperetur cur
ſu. accito unico quē hēbat filio: ſerūt illā propinquius quā potuerit ad
serpentis locū acceſſiſſe. Tum uero primū telluri ipſi ubi conſteterat cir
culū quēdam inſcripſiſſe. & cōpoſitis nō nullis ueneficiis: ſe una cum
eius filio i mediū cōieciſſe: deinde uocē serpentis imitatā ipſum exci
uiſſe. illū uero cōtra reclamāſſe: & ad eam tanquā raptū acceſſiſſe. Tum
uero a muliere ip̄a cātando ſomno quodā mirabili correptum extitiſ
ſe & quāto p̄pius accederet: tanto ēt maiori rapitor pedine uideri. at cū
iam appropinquāſſet circulo filiū ſtatim iubente matre arrepto baculo
illū excitāſſe: Dicebat. n. ip̄ſa: ſi ſerpēs obdormuiſſet diutius: fore ut am
bo iteriſſent. ſi uero cogetetur e ſomno & intra cōtraheretur circulum
ipſum ſolū interiturum: ſeq; in columē euāſurā. Qui cum fuiſſet iꝑreſ
ſus adoleſcētis excitatus flagris: ſtatim ut utrē frigore congelatū i du
uiſſe exaruiſſeq;.

Finis libelli de mirandis natura auditis Ariſtotelis.

**Incipiunt propoſitiones ex primo libro æthicoꝝ Ariſtotelis ſecūdū inter
prætationē Leonardi Aretini & lectiōes notatæ ſunt ſecūdum expoſi
tionē ſancti Thome.**

Ex lectione prima & cap. i.

Mnis ars oīſq; doctrina: ſimiliter autem & actus & elec
tio bonum quoddam appetere uidentur: quapropter be
ne oſtenderetur ſummum bonum eē quod oīa appetunt.
Videtur iter ſines differentia quædam: alii namq; ſūt ope
rationes: alii præter eas opera aliqua:

Quorum fines sunt aliqui præter actiones in his potiora sunt opera quam operationes.

Cum multi sint actus & artes & scientiæ: sit etiam ut multi sint fines: nam medicinæ quidem sanitas: æconomicæ uero diuitiæ.

In cunctis artibus & scientiis fines earum quæ magis principes sunt: omnibus inferioribus sunt anteponendi. nam illos gratia istos persequimur

Ex lectione secunda.

Si agibile finis quispiam est quem propter se ipsum uelimus: alia uero propter illum: nec omnia propter aliud optamus (nam sic in infinitum esset progressus: uanæque & stulta resultaret cupiditas) manifestum est id esse summum bonum & optimum.

Huius summi boni cognitio ad uitam naturam multum conferret: ac uelut sagittarii signum habentes: facilius quod oportet assequeremur.

Si alicuius scientiarum est hunc summum bonum quasi per figuram comprehendere: uidetur profecto eius esse quæ maximæ dominetur atque præsideat: talis uero ciuilis apparet.

Quas disciplinas in ciuitatibus esse: & quales quæque addiscere & quousque oportet: ciuilis scientia disponit.

Videmus honoratissimas facultates ciuili scientiæ subesse: ut rem militarem: æconomicam: rhetoricam. cumque scientiis reliquis quarum in agendo est opus utatur: ac præterea leges ferat: & quid agere quisque & a quo abstinere debeat ipsa constituat: eius profecto finis aliarum finis continetur: itaque illud erit utique summum bonum humanum.

Et si amabile sit bonum exhibere uni soli: pulchrius tamen ac diuinius genti & ciuitatibus.

Ex lectione. iii. & cap. ii.

Certitudo non eodem est modo in omnibus perquirenda.

Honestæ & iustæ de quibus ciuilis considerat. tantam uarietatem & discrepantiam habent: ut lege dumtaxat non autem natura constare uideantur.

Ipsa bona uarietatem habent: propterea quidem sæpe ab illis accidunt detrimenta: iam enim quidam ob diuitias periire: alii ob fortitudinem.

Eius qui eruditur est eatenus in uno quoque genere certitudinem exigere: quatenus eius natura rei recipit.

Cap. iii. Quisque bene iudicat quæ cognoscit: & eorum bonus est iudex.

Iuuenis nequaquam idoneus auditor est ciuilis disciplinæ: rudis enim est earum rerum quæ in uita uersantur:

Sequitur affectuum existens inaniter & inutiliter audiet ciuilem disciplinam cum ipsius finis non cognitio sed actio sit.

Nihil differt in audienda ciuili disciplina ætate quis iuuenis sic an moribus: nam talibus quidem in utilis erit ista cognitio: quemadmodum his

EX.LI. AETHICO

qui in continentes sunt: qui uero cupiditates suas rationi subiiciunt his ista scire multum admodum proderit.

Ex lectione.iiii. & cap.iiii.

Egrotans sanitatem foelicitatem putat: pauper diuitias:

Ignorantiae sui consci eos qui magnū aliquid supra se dicunt admiratur

Cap.v. Differunt sermones qui a principiis sunt: & ii qui ad principia.

Incipiendum quidem est a notis: sed haec bifariam sunt alia enim nobis nota sunt alia simpliciter.

Bene institutum moribus esse oportet eum qui de honestate & iustitia & omni ciuili ratione sufficiēter sit auditurus: is enim aut iam habet principia: aut certe faciliter capiet cui uero neutrum istorum adsit: audiat hesiodum.

Optimus ille quidem qui se se omnia noscens.

Præceptor suus ipse sibi .meliora peregit.

Ille bonus rursum monitus qui recta sequatur.

Qui nec ipse uidet nec credit recta mouenti.

Hic nulla in parte utilis est.

Ex lectione.v. & cap.vi.

Vulgus atq; onerosissimi uoluptatem foelicitatem ponunt: quapropter ipsi uitam adamant uoluptuosam.

Tres sunt uitæ maxime p̄cipuæ: uoluptuosa scilicet ciuilis: & cōtēplatiua:

Vulgus omnino seruire uidetur uitam pecorū deligendo.

Elegantes uiri & rebus agendis apti: honorem foelicitatem ponunt

Videtur honor lenior sine quem quærimus: magisq; in honorantibus q̄ in eo qui honoratur consistere.

Nos proprium quiddam: & quod leuiter auferri nequeat summum bonum uaticinamur.

Contingit dormire habentem uirtutem: & non operari in uita recipere uidetur & insuper maxima mala: aduersitatesq; subire: eum uero qui ita uiuat nemo beatum dicit: nisi positionem custodiens: foelicitatem scilicet in uirtute consistere.

Diuiciæ nequaquam sunt id quod quærimus bonum: utiles enim & aliterius gratia sunt.

Ex lectione.vi. & cap.viii.

Pro defensione ueritatis etiam propria impugnare oportere (præsertim philosophos) existimandum est: nam cum ambo sint amici pium ueritatem in honore præferre

Platonici non ponebant ideas in quibus prius & posterius dicebatur: itaq; nec numeri ideam constituebant.

Quod per se est atq; substantia prius est natura quam id quod ad aliquid est: nam id tanquam accidens substantiæ uidetur quare in his quidem

nequaquam communis foret quædam idea.
 Bonum tot modis dicitur: quot modis dicitur ens.
 Plures scientiæ sunt etiam eorum quæ sub uno prædicamento sunt.

Ex lectione.vii.

Nec magis album nec magis bonum est id quod diuturnum est: quam id quod unius diei. *Thomas quia scilicet differentia durationis alicuius rei est præter rationem speciei: & commentator ibidem. Non facit longitudo temporis in uno eorum & breuitas eius in altero: necessariam diuersitatem in substantia.*

Constat bifariam dici bona: alia propter se ipsa: alia propter illa: quia scilicet illa efficiunt: aut custodiunt: aut contraria prohibent.

Honoris & prudentiæ & uoluptatis alia atque diuersa sunt rationes quæ bona sunt.

Ex lectione octaua.

Neque medicus de medicina: neque miles de re militari peritior erit: si idem ipsam contemplatus fuerit neque enim isto mouetur medicus sanitatem considerare uidetur: sed hominis sanitatem: immo forte huius hominis: nam singularibus medetur.

Ex lectione.viii. & Cap.viii.

Videtur aliud bonum in alia mensa atque arte existere: si quidem aliud in medicina aliud in re militari.

In omni actu & instituto bonum erit id quod finis est: nam huius gratia cætera sunt.

Perfectius dicimus id quod propter se expetibile est: quam id quod propter aliud: & id quod nunquam propter aliud quam ea quæ propter se & propter alia expetuntur.

Simpliciter id perfectum dicimus quod propter se expetendum est nec unquam propter aliud talis autem felicitas maxime uidetur.

Honorem & uoluptatem mentem atque omnem uirtutem tamen propter se ipsa expetimus: tamen propter felicitatem: per illam namque beatos nos fore credimus.

Perfectum bonum per se sufficiens esse uidetur.

Natura homo civilis est.

Diff. Sufficiens per se ponimus quod solum uitam sufficiens & optabile ac nullius indigam præstat: huiusmodi autem putamus esse felicitatem.

Felicitas omnium maxime expetibilis est: & non connumerata: nam si connumeretur clare est cum minimo bonorum magis esse expetendam: cum bonorum accumulatio sit quicquid adiungitur: in bonis autem semper maius sit expetendum.

Felicitas agibiliū finis existens est.

Ex lectione.x. & cap. viii.

Cunctis artificibus ac omnino omnibus his quorum est aliquod opus: atque actio in ope ipso bonum atque bene uidetur esse: sic est & homini: si quidem eius est aliquod opus.

EX.LI: AETHICO.

Operatiua uita quædam est rationem habentis: atq; hæc dupliciter dicitur. partim enim ut rationi obediens: partim ut habens rationem atq; intelligens: quæ præcipaliter dici uidetur.

Opus hominis est operatio animi secundum rationem: uel non sine rōe. Idem dicimus opus esse genere, huius atq; huius studiosi: ut citharædi & studiosi citharædi: citharædi enim est citharam pulsare: studiosi autem bene pulsare.

Singula bene secundum propriam uirtutem perficiuntur.

Diffi. Summum bonum hominis est animi operatio secundum uirtutem optimam & perfectissimam: in uita perfecta.

Vna hirundo non facit uer: nec una dies eodem modo beatū atq; fœlicē

Ex lectione.xi.& cā.x.

Non oportet exactam discussionem in omnibus eodem modo: sed secundum subiectam materiam in singulis flagitare: & in quantum disciplinæ proprium sit.

Causam non eodem modo in omnibus requirendum est: sed satis ē in quibusdam bene ostensum esse quia sic est: ueluti circa principia.

Principiorum quædam inductione prospicuntur: quædam sensu: quædam consuetudine quadam: alia itē aliter.

Conandum est ut singula principiorum secundum naturam suā tractentur: & studendum: ut ē recte diffiniantur: quia magnum ad sequentia habent molumentum.

Videtur plusquam dimidium totius esse principium: multaq; ex his quæ quærentur per illud fieri conspicua.

Ex lectione.xii.

Vero omnia consonant: falso autem cito dissonat uerum.

Tripliciter bona diuiduntur: & alia externa dicuntur: alia autem alia corporis: Bona autem principalissima dicimus ac maxime bona.

Recte operationes quædam & actus fines esse perhibentur: sic enim ex bonis animi non ex externis est fœlicitas.

Non modicum refert utrum in possesiōe uel in usu optimum accipiat & in habitum uel in actum: fieri enim potest ut habitus existens nihil peragat boni: ueluti in dormiente: seu aliter ocioso: sed in actu hoc fieri nequaquam potest: agat enim necesse erit: & quidem bene agat.

Quemadmodum in olympia non oprimi & fortissimi: sed qui certant: conantur: nam eorum aliqui uincunt: sic & in uita bonorum & honestorum qui recte agunt compotes fiunt.

Ex lectione.xiii.& cap.xi

Vita secundum uirtutem operantium ipsa per se uoluptatem continet.

Voluptatem suscipere est animalium.

Vnicuique id est uoluptati cuius amator est: ut equus amatori equorum eo

demq; mouetur & iussa amatori iustorum:

Multitudini iocunda inuicem repugnant ob id quia natura talia nō sunt probitatis uero amatoribus iocunda: sunt natura iocunda: huiusmōi autem sunt actus secundum uirtutem: qui talibus uiris etiam per se ipsos iocundi sunt.

Vita secundum uirtutem operantium non indiget uoluptate quasi adiūcta: sed in seipsa habet uoluptatem

Non est bonus quis boni operibus nō delectatur: nam neq; iustum dicet aliquis qui iustis nō gaudeat.

Actiones secundum uirtutem per se ipsas iocundæ sunt: sed & bonæ & honestæ.

Optimū & pulcherrimum & iocundissimum est felicitas.

Secundum epigramma deliacum pulcherrimum est id quod iustissimū: optimum sospitatem habere: iocundissimum re amata potiri: & hæc optimis operationibus oīa insunt.

Cap. xii. Indiget felicitas ut uideatur bonis externis: impossibile namq; est aut certe non facile præclara ab eo agi cui defunt facultates multa enim per amicos: per diuicias: per ciuilem potentiam quasi per instrumenta quædam fiunt: quædam etiam si defint beatitudinem maculant: ueluti nobilitas: soboles forma.

Non satis ad felicitatem habilis est homo penitus deformis: neq; ignobilis: neq; is qui solus & sine prole sit & forte multo minus si mali sunt filii aut amici: aut cum boni fuerunt interierunt.

Ex lectione. xiiii. & cap. xiii.

Si aliud quicquam est deorum munus hominibus datum: par est felicitatem quoq; donum esse deorum: ac tanto maxime: quanto humanarum rerum id præstabilius est.

Virtutis præmium finisque optimum quiddam: & diuinum beatum que uidetur.

Felicitas quid ualde commune est cum possit cunctis existere non orbatis ad uirtutem per disciplinam quandam ac diligentiam.

Vt ea quæ secundum naturam sunt optime se habere possunt: sic & illa quæ secundum artem & omnē causam ac maxime secundum optimā.

Maximam & optimam rem **felicitatem scilicet** fortunæ tribuere magna profecto est absurditas:

Nec bouem nec equum nec aliud quicquam animantium felicem dicimus: quoniam nullum eorum operationis secundum uirtutem participare esse potest: ea quoq; de causa nec puer est felix.

Ex lectione. xvi. & cap. xiiii.

Fortuna sequi iniudicando quempiam felicem nequaquam rectum est: cū bene aut male in illa non sit.

Operationes secundum uirtutem dominæ sunt felicitatis contrariæ uero contrarii **miseriæ scilicet.**

In nulla re humana certitudo tanta est: quanta in operationibus secundum uirtutem: hæc namque stabiliore quam scientiæ uidentur: sed quæ illarum honestissime sunt: hæc plurimam habent firmitatem: quoniam in illis maxime & continuatissime beati uiuant: hæc enim uidetur cā quominus circa illas fiat obliuio.

Fœlix fortunam feret optime: ac per omnia omnino decenter: hic enim uere bonus ac quadrangulus sine uituperatione **fœlicem & perfectum in uirtute quadrangulum nominat: nō ut quidam exponunt ob quatuor uirtutes cardinales: sed perfectum & fœlicem quadrangulum nominat ad similitudinem corporis cubici habētis sex superficies quadratas unde sicut huiusmodi corpus semper bene stat in qualibet superficie: similiter & fœlix ac uirtuosus in qualibet fortuna bene se habet. quare & leonardus rectius traduxisset si tetragonon quadratū & non quadrangulum interpretasset.**

Si grandia & multa aduersa fuerint beatum cōterunt qdē atque inquinant nam & tristitiā afferunt & operationes multas impediunt: sed tamen in ipis elucet bonū: cū multæ ac magnæ aduersitates leuiter perferuntur: non propter insensibilitatē: sed propter generositatē ac magnanimitatem onū ac sapientem arbitramur omnem fortunā decēter perferre: ac semper pro facultate rerum optime agere.

Beatus ex fœlicitate nō facile dimouebitur: neque a quibus uis aduersitatibus. sed ab ingentibus & multis ex talibus autem nequaquam rursus fiet fœlix in breui tempore: sed in longo quodam ac perfecto: multorum ac præclarorum in eo potitus

Ex lectione. xvii. & cap. xv.

Pertinere in aliquo uidentur ad defunctos prosperitates aduersitatesque amicorum sed eatenus duntaxat ut nec fœlices facere non fœlices: nec huiusmodi aliquid possint.

Ex lectione. xviii. & cap. xxi.

Uidetur omne laudabile ideo laudari quod quale aliquid sit: & quodāmodo ad aliqd se habeat: nā iustum & fortē oēmque probitatē ob facta actiōesque laudamus: robustum autē & uelocem & aliorum quęque: quod natura talis est: ac ita se habet ad bonū quidam & studiosum

Deorum laudes ridiculæ uidentur si ad nos referantur.

Cōstat optimorum nō eē laudē sed maius quiddam ac præstantius **honor** nam & deos fœlices & beatos dicimus: & uirorum eos qui maxime diuini sunt beatos appellamus.

Nemo fœlicitatē laudat ut iustam: sed ut diuinius quiddam ac præstantius beatam dicit.

Laus uirtutis est: ab ea namq; honesta agimus.

Manifestum est honorabilem & perfectiorē eē felicitatem ob id q̄a principium est: eius enim gratia cetera oīa oēs facimus.

Principiū cām q; bonorū honorabile quiddam diuinumq; ponimus.

Ex lectione. xviii.

Videtur ciuilis scientia circa uirtutem plurimum laborare uult. n. ciues bonos efficere legibusq; obtemperantes.

Virtutē humanā dicimus nō corporis sed aī: & felicitatē aī operationem.

Clare est ciuilem hominem oportere aliquatenus scire ea q̄ circa aīum: quemadmodū q̄ oculos atq; oē corpus curaturus ē ea quæ circa corpus ac tāto magis quāto ciuilis honorabilior ac præstantior est quam medicina.

Ex lectione. xx.

Nutritiua potētia communis quædam uirtus est incunctis: quæ nutritur: & non humana apparet: uidetur enim in somnis maxime operari hæc pars atq; potentia.

Bonus & malus per somnum minime discernuntur: unde aiūt felices a miseris in dimidio uitæ nihil differre.

Ociositas animi somnus est: quæ nō dicitur bona uel mala: nisi inquantū aliqui parui proueniunt motus: in qua meliora fiunt phantasmata mortuorum hominum: quam quorumcunq;.

Nutritiua potentia humanæ uirtutis expers est.

Ex alia q̄dā natura aī irrationabilis a nutritiua: particeps tamen aliquo modo: **cōcupiscibilis.** continentis enim & cōtinētis rōem laudamus.

Recte & ad optima prouocat ratio.

Apparet aliud quiddā præter rōnem in incontinente ac cōtinente eē qd̄ repugnat resistitq; rōi: ut. n. resolutæ corporis partes si ad dextram mouere uelis: in sinistram feruntur: sic & i aīo i contrarium feruntur incontinentium appetitus: sed in corporibus quibus cernimus id qd̄ peruerse mouetur: i aīo uero nō cernimus: sed nihilominus putādū i aīo quod q̄ esse aliquid præter rōnem quod huic aduersatur & obuiat.

Omnia consonant rationi.

Irrationabile duplex est aliud uegetabile non particeps rationis: aliud cōcupiscibile & omnino appetibile in tantum particeps inquantum illi obediens atq; obtemperans est.

Quod suadet quodammodo a ratione id: quod irrationabile est: admonitiones increpationes cohortationesq; significant.

Duplex est rationem habens: aliud principaliter & in se ipso: aliud tāquā patri obediens quiddam.

Distinguitur uirtus secundū hanc animarum differentiam: dicimus enim illas quasdam esse intellectuas quasdam uero morales.

Loquētes de moribus nūq̄ dicimus q̄a sapiēs aut solers: sed q̄a modestus & mittis:

EX. LII. AETHICO.

Propositiones ex secundo libro ethicorum Aristotelis.

Ex lectione prima & cap. i.

Intellectiua uirtus plurimum ex doctrina generatiōem habet atq; augmentum: quapropter experientia indiget & tempore: moralis uero ex assuetudine fit: unde & nomen habet parum, per a more declinans.

Moralis uirtus si græcam linguam attendamus parū a consuetudine nomine iplo discrepat nam ἦθος qđ nos morē dicimus ab ἔθος ethos quod consuetudinem significat solum in principio nominis differt: nā alterum per ē. alterum. h. quæ in. e. lungum uero solci lenbi: ut

Nihil eorum quæ natura sunt aliter assuescit: ueluti lapis cuius natura est ut deorsum feratur nunquam assuescere sursum ferri. & si milles illum quis assuescendi gratia in altum proiciat.

Neq; naturam neq; præter naturam insunt nobis uirtutes: sed sumus nos ad illas quidem recipiendas natura apti. perficimurq; per cōsuetudinē

Quot natura nobis insunt eorum potentias prius ferimus: posterius uero actus reddimus: quod i sensibus manifestum est: non enim ex eo qđ sæpe audiuius sensum accepimus: sed contra habentes usi sumus: nō utentes habuimus.

Virtutes aquirimus operantes prius quemadmodum & in aliis artibus: qđ enim oportet postquam didicerimus facere: ea faciendo adiscimus.

Sicut fabricando fabri: & citharam pulsando citharædi: sic iusta agendo iusti: & modesta modesti efficiuntur.

Latores legum assuescendi ciues bonos efficiunt: & propositum omīs legis latoris hoc est: quicunq; uero ex illis hoc nō bene agunt aberrant: idq; inter bonam rempublicam & malam interest

Omnis uirtus atq; ars ex eisdem operibus atq; per easdē fit corrūpiturq; expulsiōe enim citharæ boni & mali fiunt citharædi: quod nisi sic esset doctore non indigerent.

Ex similibus actibus habitus fiunt.

Non parum sed plurimum (imo totum) refert. hoc uel illo modo statim ab adolescentia consuescere.

Ex lectione. ii. & cap. ii.

Moralis philosophiæ opus non contemplationis gratia. fit: quēadmodū cætera speculatiua. non enim ut sciamus quid sit uirtus (nam sic nulla eius foret utilitas) sed ut boni simus perscrutamur.

Omnis de rebus agendis sermo quasi per figuram quandam & non per exactam discussionem tractari debet: quia secundum materiam sermo nes sunt exigendi: in rebus enim agendis utilibusq; nihil firmum neq; stabile est: ut etiam nec in sanis.

De singulis rebus nulla certitudo tradi potest. cum neq; sub artem neq; sub

professionem aliquam cadant.

Oportet pro obscuris clara exempla inducere.

Virtutum ea natura est ut defectu excessuq; corrumpantur.

Excessus ac defectus laborum vires corrumpunt: & cibi ac potus nimis magni aut nimis parui sanitatem corrumpunt: moderati faciunt: augent conseruant.

Diffi. Qui cuncta fugit ac formidat nulliq; resistit timidus est: qui uero nihil omnino formidat: sed aduersus omnia uadit temerarius est.

Diffi. Qui omni uoluptati potitur nec ulla se abstinet intemperatus ē: qui uero omnes fugit instar agrestium insensibilis est.

Abstinendo a uoluptatibus temperati efficimur facti autem maxime possumus abstinere.

Ex lectione. iiii. & cap. iiii.

Significatio habituum ex uoluptate aut molestia quæ facta sequitur deprehenditur: qui enim abstinet a corporeis uoluptatibus: si ob hoc ipsum gaudet temperans est: sin meleste fert intemperans est.

Circa uoluptates & dolores uirtus moralis consistit.

Ab adolescentia institutos esse oportet (ut plato inquit) ut p quibus oportet gadeamus ac doleamus: hæc enim recta est disciplina.

Virtutes circa actus & affectus sunt: ac omnem actū & affectum sequitur uoluptas aut dolor.

Medicinarum ea est natura ut per contraria fiant.

Cum tria ad capiendum repudiandumq; consilium pertineant: honestū utile: uoluptarium & tria his contraria turpe: inutile: molestum: bonus quidem hæc omnia recte consequitur: malus uero aberrat: sed circa uoluptatem præcipue.

Voluptas communis est omnibus animantibus & cuncta quæ in electionem cadunt sub sequitur.

Voluptas cunctis nobis a pueritia simul educata est: quapropter arduum est hanc rem insitam penitus uitæ nostræ reiicere.

Difficilius est uoluptati repugnare quam iræ (ut heraclitus inquit)

Circa difficiliora semper ars uirtusq; consistit.

Ex lectione. iiii. & cap. iiii.

Fieri potest ut ab aliquo grāmaticum quid agatur fortuito: & alio supposito: nec tamen is grammaticus erit: tunc igitur grāmaticum aliquid & grammaticæ faciet: hoc est secundum eam grāmaticā quæ est in ipso.

Nequaquam simile est in artibus & uirtutibus: nam quæ ab arte procedūt laudem in se habent: quare sufficit illa ita existere: sed quæ a uirtute pificiscuntur non satis est si ipsa iuste quodammodo se habent & modeste agantur: sed si agens ita egerit: primo si sciens sed'o si eligens & eligens propter ipsa: tertio si certo & immobili iuditio agat.

In uirtutibus scire ipsum parum ē aut nihil: uti uero aut exercere plurimū (immo totum) ualet: ut pote quæ ex frequenti actione iustorum modis
 storum proueniant.

Pleriq; uirtuosa non faciunt: uerum ad uerba disputationemq; conuersi
 putāt se philosophari: atq; ita bonos uiros fieri: egrotos imitati qui uer
 ba medicorum audiunt quidem diligenter: faciunt autem nihil ex his
 quæ præcepta sūt sibi. ut ergo illoꝝ corporibus nō bene exit qui ita cu
 rantur: sic nec illorum aīus qui ita philosophantur.

Ex lectione. v. & cap. v.

Tria sunt quæ fiunt in aīa: affectus potentia: habitus.

Affectus uoco cupiditatē: irā metū: audaciā: letitiā amorē: odiū: desyderi
 um: emulationem: misericordiam: & uniuersaliter illa quæ uoluptas
 aut molestia sequitur.

Potentias uoco scđm quas affectus suscipere apti sumus.

Habitus uoco scđm quos ad affectus bene uel male nos habemus.

Affectus nō sunt neq; uirtutes neq; uitia: quia secūdū affectus nō dicimur
 boni nec mali: neq; laudamur neq; uituperamur: nō enim laudatur qui
 simpliciter timet: nec qui irascitur: neq; uituperatur: sed qui certo mō:
 at scđm uirtutes & uitia bōi & mali dicimur: & laudamur atq; uitupamur.

Virtutes potentia non sunt: nam neq; boni neq; mali ex eo dicimur quia
 facere possumus simpliciter neq; laudamur neq; uituperamur.

Potentes sumus natura: at boni uel mali natura non sumus.

Virtutes habitus sunt.

Ex lectione. vi.

Omnis uirtus id ipsum cuius uirtus est bene habēs perficit: & opus eius
 bene reddit.

Virtus hominis habitus est: ex quo bonus uir fit: & ex quo suum opus bo
 num reddit.

In oī cōtinuo ac diuisibili plus & minus & æquale capi potest.

Diffi. Aequale mediū quid est inter defectum & excessum.

Dico mediū rei qđ æqualiter distat ab utroq; extremo qđ est unū & idem
 in oībus ueluti si deoē multa duo pauca: sex medium capietur in re: æq
 luer enim excedunt & exceduntur.

Respectu nostri dicitur mediū: qđ neq; excedit neq; deficit: hoc autē neq;
 unū neq; idē oībus: nō enim si cui decem minas comedere multum ē:
 duas aut pag; magister ludi sex eidem tradet: est enim fortasse & hoc ni
 miū aut pag; illi qui accepturus est: nam miloni pag; est: incipienti uero
 exercere nimium.

Oīs sciēs excessū uitat atq; defectum: mediū aut quærīt & eligit: medium
 uero non rei: sed respiritu nostri.

Oīs scientia sic opus bene perficit ad medium prospiciens: & ad hoc opa

ipsa deducens: vñ dici cōsuevit: recte factis neq; addi neq; demi qđ p̄t
 Virtus moralis oī arte certior ac melior est quemadmodū natura & me-
 dii erit coniectatrix.

Virtus moralis uertitur circa affectus & actus.

Habere affectus & actus quando & in quibus: & erga quos: & cuius causa
 & ut oportet medium & optimum est. quod est in uirtute:

Excessus quidem delinquit: defectus uero reprehenditur: medium autē
 probatur: ac recte perficitur.

Ex lectione. vii.

Delinquere multifariam ē: recte autē perficere unice dicitur: quapropter al-
 ter facile: alter difficile est: facile quidem aberrare: difficile autem eo
 ad quod intendas potiri.

Vitii est excessus & defectus uirtutis autē mediū: nam boni quidē simplici-
 ter multifariam autem mali sunt.

Diff. Virtus est habitus electius in mediocritate consistens quo ad nōs
 rōne terminata: & ut sapiens terminaret.

Virtus mediocritas est duog: uitioꝝ alterius scđm excessum: alterius se-
 cundum defectum.

Scđm sbam & rōem quid sit illa dictātē uirtus mediocritas ē: scđm uero
 cōmendationē probitatis summitas est.

Cap. vi. Nō oīs actus nec oīs affectus mediocritatē recipit: nam sūt qđā q̄
 statim ut nōminata sunt prauitatem connexam habent: ut maliuolen-
 tia: & in actibus stuprum: furtū: homicidium: nam semper in quolibet
 istorum delinquitur.

Ex lectione viii. & cap. vii.

In uerbis quæ de actibus habētur uniuersalia quidem inaniora particula-
 ria uero uetiora existūt: nā & actus ipsi circa singularia uersantur: quos
 certe his consonare oportet.

Circa timores & audacias fortitudo mediocritas est.

Circa uoluptates & dolores nō oēs quidē **sed. scđm eos q̄ sunt tactus** me-
 dia est temperantia: excessus autē intemperantia.

Deficientes in uoluptatibus uix experimur: itaq; ne nom en quidem forti-
 ti sunt: sed insensati uocentur.

Circa dandas capiendāq; pecunias media est liberalitas: excessus uero &
 defectus hinc prodigalitas: illinc auaritia.

Ex lectione. viiii.

Vocatur qui cupiditatē honoris excedit ambitiosus **græce autē caunores**
 qui autē deficit aut remissus: medius autem innominatus est.

Cōtendunt extremi de media regione.

Circa iram mediocritatem mansuetudinē uocamus excessus iracunda: de-
 fectus segnities appellatur **rectius dicitur inuisibilitas ut traductio an**

quæ habet: nam **orgia** in febribus **græcis** habetur: quæ
 rectius in irascibilitas quam segnitie interpretari potest enim
 irascibilitas dicitur ab **quod ira descendens**

In omnibus mediocritas est laudanda extrema uero neque recta neque laudabilia sed reprehensione digna sunt.

Circa uerum quod in uerborum communione est: medius quidem grauius: mediocritas autem grauitas appellatur simulatio autem si excedat ueritas: & qui illa utitur uanus si deficiat ironia: & qui illa utitur ironicus dicitur.

Rectius interpretus antiquius est interpretatus cum **quæ in codice greco posita est: non grauitatem ut leonardus: sed ueritatem traduxit hoc enim & sensui & dictioni maioris alludit.**

Circa delectabile in ioco medius est comis: dispositio ipsa comitas **græce entrapelia** excessus uero scurrilitas **græce bomolochia**: & qui ea utitur scurra: defectus autem rusticitas: & qui ea utitur rusticus.

In reliquo delectabili quod in uita uersatur ut oportet iocundus est amicus: & mediocritas amicitia est: qui excedit si nullius sed sui lucri causa hoc facit adulator: qui autem deficit & incunctis molestus est: contectio sus & in humanus uocatur.

Verecundia uirtus non est laudatur tamē uerecundus quoniam is medius dicitur qui uero excedit & incunctis ueretur pauidus: qui autem excedit impudens uocatur.

Indignatio **græce nemeſis** media est inter inuidiam & peruersum gaudium: uersatur autem circa uoluptatem aut dolorem prouenientem ex his quæ proximis obueniunt.

Indignans moleste fert cum indigna alicui prosperitas est inuidus autem hunc excedens incunctis turbatur ac moleste fert: peruerſe uero gaudens non modo non dolet sed letatur.

Ex lectione. x. & cap. viii.

Cum tres sint dispositiones duæ quidem uitiorum in excessu & defectu: una uirtutis quæ mediocritas est: extremæ sibi inuicem contrariæ sunt: media autem extremis.

Extremi reiciunt mediū alter ad alterum: & timidus fortem uocat ferocē ferox uero fortem timidum uocat.

Maiores contrarietas est inter extrema ad inuicem: quam ad medium: nam longius distant inter se quam a medio. & insuper extremis quibusdam ad mediū similitudo est: non inter se.

Quando alterum extremorum propius & similis est medio: non ipsum sed aliud magis opponitur. quæ enim magis absūt a medio: ea magis contraria uidentur esse.

Ad quæ magis natura inclinati sumus ea magis contraria medio uidentur

ueluti cum ipsi proniores natura sumus ad uoluptates: ob id intemperantia quæ est excessus magis contraria est temperantiæ quæ insensibilitas

Ex lectione. xi. & cap. ix.

Recte facere rarum & laudabile & peclarum est: nam in capiendō medio tota uis consistit: atque ut circuli medium comprehendere non cuiusque est: sed tantum scientis: sic irasci & pecuniam dare facile est & cuiusque: sed cui: & quomodo: & quāobrem id non amplius cuiusque est neque facile ē. **Oportet** cum quis medium assequi uult ante omnia longius abire a magis contrario: nam extremosque alterius magis alterum minus peccat: cuiusque medium assequi summe difficile sit: quod secundo loco est: minima malorum capienda sunt.

In assequendo medio considerandū est ad quæ nos proniores sumus: nam alii ad alia natura feruntur id intelligere ē ex uoluptate & molestia quæ nobis puenit in contrariū autē nos metipsos retrahere ac reniti debemus: idque enim a delinquendo recedentes mediū inueniemus instar eorum quæ flexa ligna rectificant.

In oībus (si assequi medium uolumus) cauendum est a uoluptate: nō enim interrupti de illa iudicamus.

Qui parum excedit in alterutram partē non uituperatur: qui uero multum is latere non potest: sed quantum & quousque uituperandus sit nō facile est diffinire uerbo.

Medius habitus in cunctis laudatur.

Propositiones ex tertio libro ethicorum Aristotelis.

Ex lectione prima & cap. i.

Tale est legūlatoribus ad præmia poenarumque constituendas uoluntarium & in uoluntarium considerare.

Diffi. Videntur inuoluntaria esse quæ per uim & ignorantiam perpetrantur.

Cap. ii. Diffi. Violentum est cuius principium ab extra tale existit in quo agens scilicet per uolentiam uel paciens nihil confert.

Cum propter metum maioris mali uel propter bonum aliquod turpiter operamur: uoluntario & in uoluntario mixti sunt huiusmodi actus sed magis similes uoluntariis: nam in electione tunc sunt cum fiunt: finis autem agendi secundum tempus existit: & uoluntarium igitur & inuoluntarium tunc cum agitur dicendum est: agit autem uolens: & enim principium tunc mouendi organicas partes in talibus actionibus in ipso est: quorum autem in ipso principium est: in eo quoque est utrum agat uel non agat: quare uoluntaria sunt hæc talia: licet per se fortasse inuoluntaria sint nemo enim tale quid sponte faceret.

Ex lectione. ii.

In mixtis actibus quādoque laudatur qui turpe aliquid & dolorosum subit

pro magnis aliquibus & honestis quandoque uituperatur: nā turpissima ferre pro nullo honesto uel mediocri improbi est.

In quibusdam actibus mixtis laus nō cadit sed uenia: cum quis ea fecerit quæ non oportet: ob quædam intollerabilia quæ humanam naturam transcendunt.

Sunt quædam ad quæ nemo cogi debeat: sed mortem potius ac extrema omnia perferre.

Violentia simpliciter dicenda sunt: quando externa est causa: nec agēs quicquid conferre. Multe differentiae in singularibus sunt.

Cap. iii. Qui uolenter operantur & inuiti moleste operantur qui uero propter delectationem cum uoluptate.

Ridiculus est accusare externa ac nō seipsum potius qui ab his facile capitur: & honestos quod se ipsum turpius uero uoluptatem causam dicere.

Diffi. Violentum est id cuius principium externum est nihil conferente illi cuius uis affertur.

Ex lectione. iii.

Quod per ignorantiam fit nō oīo uoluntariū est: sed illud inuoluntariū est cuius postea dolore pœnitudinēque suscipimus: nā qui per ignorantiam quid fecit nec postea fecisset dolet: uolens quidem nō fecit quod nesciuit: nec rursus inuitus quod non dolet.

Aliud uidetur per ignorantiam facere aliud ignorantē esse: ebrius quidem aut iratus non uidetur per ignorantiam facere: sed propter ebrietatem & iram non sciens sed ignorans.

Ignorat oīs flagitiosus quæ facere a quibus ne abstinere oportet: & propter huiusmodi errorem iniusti ac mali fiunt.

Cap. iiii. Inuoluntariū dici debet nō quando quis ignorat utilitatē: nō. n. ignorantia quæ in electione consistit causa est inuoluntarii: nec quæ in uniuersali est: uitupatur. n. pp. hanc: sed ignorantia quæ in singularibus est in quibus & circa quæ actus sunt causa est inuoluntarii: nā in his comiseratio & uenia locū habet.

Quis & quid: & circa quid & in quid agit: & quo uelut instrumento: & cuius gratia: ut salutis: & quomodo ut sensum uel uehementer nemo nō insanus ignorabit cumque circa hæc oīa ignorantia uersetur in quibus sunt actus qui horum aliquid ignorabit inuitus uidetur fecisse. & maxime in principalissimis: principalissima autē uidentur esse illa in quibus actio & cuius gratia: & præterea factum ipsum dolorem ac pœnitudinem afferre oportet.

Ex lectione. iiii.

Diffi. uoluntariū est cuius principium est in ipso sciente singula quæ agit.

Nullū aliorum animalium uoluntarie operabitur neque pueri.

Non recte dicitur esse illa inuoluntaria quæ per iram aut concupiscētiā fiunt: nam ita sci oportet in quibusdam & concupiscere quædam: ut sanitatem & doctrinam: absurdum uero est dicere illa inuoluntaria quæ

appetere oportet.

Non minus humani uidentur esse irrationabiles affectus : & actus hominum ab ira & concupiscentia sunt

Ex lectione. v. & cap. v.

Electio familiarissima uidetur esse uirtuti : & magis quam res ipse mores ostendere.

Electio uoluntarium esse constat : non idem tamen : nam uoluntarium latius patet. uoluntarium enim & pueris & aliis animantibus commune est : electio uero non : & repentina uoluntaria quidem dicimus : electio nem uero non habere.

Electio & concupiscentia non idem sunt concupiscentia. n. uoluptarii est atque molesti : electio autem neque molesti neque uoluptarii.

Quae per iram fiunt minime per electionem fieri uidentur.

Voluntas electio non est. quauis propinquum quiddam appetit : nam electio non est in possibiliu at uoluntas impossibiliu est. ueluti immortalitatis

Voluntas est quandoque eorum quae ab ipso qui uult nequaquam fiunt ueluti histione aut athletam uincere : uerum haec talia eligit nemo : sed ea duntaxat quae ipse facere posse existimat.

Voluntas finis est magis : electio autem eorum quae sunt ad finem.

Electio circa illa uersatur quae in nostra sunt potestate.

Ex lectione. vi.

Opinio circa omnia uidetur esse. nec minus circa aeterna & impossibilia quam circa illa quae in nobis sunt.

Opinio nec in bono nec malo : sed uero uel falso distinguitur : at electio per illa magis.

Propter electionem bonorum aut malorum boni & mali sumus : propter opinionem autem non

Electio laudatur magis quia quod opus erit elegerit : quam quiddam rectum elegerit : opinio autem propter ueritatem laudatur.

Elegimus quae maxime scimus bona esse : opinamur autem quae non multum scimus

Opinantur quidam melius : attamen propter prauitatem deteriora eligunt.

Diffi. Electio uoluntarium quid est cuius consultatio antecessit.

Cap. vi. Dicendum est id in consultatione uenire non de quo insipiens aut fatuus : sed de quo sane mentis aliquis consultaret.

De aeternis nemo consultat : ueluti de mundo. uel de diametro & de latere quia incommensurabilia sunt sed neque de his quae immota & semper eodem modo existunt iure : necessitate : siue natura : siue propter aliam causam : neque de his quae alias aliter accidunt. ueluti de siccitatibus & hyemibus : neque de his quae sunt a fortuna : ueluti de thesauri inuentione : sed neque de humanis omnibus : nam quemadmodum scitarum res publica : optime gubernetur nemo lacedaemonius consultat

illa ueniunt in consolationem quæ agi possunt & a nobis quidem agi
 Circa manifestas & sufficientes disciplinas non est consultatio: ut puta
 de litteris nemo ambigit quemadmodum scribi debeât.
 Causa rerum uidetur esse natura & necessitas: & fortuna & mens: & omne
 quod per hominem producitur.
 Consultatio uersatur in his quæ frequentius accidunt: & in certa quemad-
 modum euadunt & indeterminata sunt
 Sumius alios ad consilium cum de rebus maioribus deliberare uolumus
 non satis nobis ipsis ad discernendum confisci.

Ex lectione. viii.

Non de finibus consultamus sed de his quæ sunt ad finem: neque enim ora-
 tor consultat an persuadeat: sed posito fine quemadmodum perue-
 niatur considerat.

Quod est ultimum in resolutione id est primum in generatione.

Quæ per amicos fiunt: per nos quodammodo fiunt: quia principium in
 nobis est **quia scilicet intuitu nostri fiunt.**

Non cadunt in consilium singulares res: ueluti si panis est hoc: & si dige-
 stum est ut oportet: nam ad sensum id attinet: quod si semper consuli-
 tur in infinitum est progressus.

Ex lectione. viiii.

Consultabile & eligibile idem sunt nisi quod eligibile rem iam pridem deter-
 minatam signat.

Diffi Quod in deliberando cæteris prætulimus id eligibile dicitur.

Diffi Electio est consulta affectatio eorum quæ in nobis sunt.

Ex lectione. ix. & cap. vii.

Voluntas eius est qui est finis sed uidetur aliis quidem boni aliis autem opi-
 nati boni nihil enim uolumus nisi bonum.

Dicendum est simpliciter & secundum ueritatem id esse uolendum: quod bonum est uerum
 sed singuli quod bonum apparet sequuntur.

Studiosus uir singula recte indicat: & in unoquoque uerum discernit: cuiusque
 habitus propria quædam sunt bona & iocunda.

In dinoscenda ueritate singulorum studiosus uir plurimum antecessit:
 quasi regula & mensura illorum existens: multitudinem uero uolup-
 tas decipit.

Ex lectione. xi. & cap. viii.

Sunt in nostra potestate uirtutes & uitia: & in nobis est probos & im-
 probos esse.

Fœlix nemo inuitus est: prauitas autem uoluntaria res est.

Dicendum hominem esse principium & generatorem suarum operum
 quemadmodum filiorum.

Quorum principium in nobis est illa in nobis erunt & uoluntaria.

Legum latores aduersus delinquentes pœnas constituunt: si modo non ui coacti: uel per ignorantia: cuius ipsi causa non erunt: deliquerunt: illis uero qui bene agunt præmia constituunt.

Ad ea quæ nec in nobis sunt neq; uoluntaria nullus hortatur: quippe frustra hortaretur quis ut non esuriret: uel aliquid huiusmodi.

Per ignorantiam commissa puniuntur si ipse committens causa ignorantia uideatur fuisse.

Aduersus ebrios duplex pœna constituta est: principium enim in ipsis est cum in eorum potestate fuerit ne ebrii fuerint: quod causa est eorum ignorantia.

Puniuntur ignorantes aliquid ex his quæ legibus continentur quæ utiq; scire oportet: nec difficilia sunt: eodem modo & in aliis quæ per negligentiam ignorantur quasi in ipsis sit ne ignorent: poterant enim diligentiam adhibere.

Ex lectione. xii.

Talis non est aliquis ut diligens esse nequeat: sed ii sibi ipsi dissolute uiuendo cā sunt ut iniusti & improbi fiant in maleficiis & flagitiis degentes: nam quales sunt actus cuiusq; talis tandem & ipse euadit.

Ignorare q̄ ex actibus habitus fiunt nimium hebetis est.

Si quis non ignorans agit ea ex q̄bus erit iniustus uoluntaria erit iniustus.

Iniustus & si uelit non tamen cessabit ab iniustitia ac iustus fiet quemadmodum enim nec emissum lapidem quis retinere potest: fuit tamen in ipso capere ipsum atq; emittere (principium enim in ipso) sic & iniusto & flagitioso licebat ab initio talis non esse: ex quo fit ut uolens delinquat: sed postquam talis factus est: non licet postea sibi talis non esse.

Non solum animi uitia uoluntaria sunt sed interdum etiam corporis: quæ certe carpinus & increpamus: nam qui natura deformes sunt eos nemo reprehendit: sed eos qui per negligentiam atq; incuria tales sunt.

Nemo increpat cæcum natura aut egritudine aut uulnere: sed magis miseretur: q̄ si propter eberitatē aut aliam huiusmodi causam cæcus fiat omnes increpant.

Ex lectione. xiii.

Affectio finis non in nostra est potestate sed ita natura nos genitos esse oportet: ut tanquam intuitum ad discernendum optima & experendum uerum bonum habeamus: atq; ille generosus est cui hoc a natura exstitit: rem enim optimam atq; pulcherrimam quam nec ab alio accipere neq; adiscere potest qualis a natura est instituta talem habebit atq; ita natum esse ea demum perfecta & uera est generositas.

Quales ipsi sumus talem ponimus finem.

Habitus non ita ut actus uoluntarii sunt: quia actuum nostrorum ab ipso initio usq; ad finem domini sumus ac singula nouimus habitum ne

EX. LIII. AETHICO :

ab initio cognouimus ac singula postea addemus ceu in aduersa
ualitudine ignoramus.

Ex lectione. xiiii. & cap. viiii.

Diffi Metus est expectatio mali.

Metuimus omnia mala.

Sunt quædam quæ metuere honestum sit & non metuere turpe: ue-
luti infamiam: qui timet humanus & uerecundus: qui non timet
impudens est.

Paupertas metuenda non est neq; morbus: nec illa (ut summam dicā)
que neq; ab improbitate neq; a nobis proueniunt: nec qui ista non me-
tuit fortis est: sed uocamus hunc fortem per similitudinem.

Terribilissimum omnium mors est: hæc enim finis est: nec quicquam præ-
terea bonum uel malum mortalibus uidetur esse.

Nō circa omne genus mortis fortitudo uidetur: ceu in mari & in morbis:
sed proprie fortis dicitur qui ad honestam mortē: & ad ea omnia quæ
repente illam afferant interitus est: ea uero maxime in bello con-
tingunt.

Ex lectione. xv.

Dicimus aliquid terribile supra hominem quod cuiq; mentem habenti
terribile est: quæ uero secundum hominem terribilia sunt magnitudi-
ne differunt.

Qui quæ oportet: & cuius gratia: & quando: & ut cōuenit: sustinet: ac me-
tuit & audet: is fortis est.

Finis cuiusq; actionis est secundum habitum.

Singula ad finem determinantur.

Erit quidem stupidus & infans si quis neq; terremotus neq; fluctus per-
timeat: ut de celtis dicitur.

Videtur ferox iactator quidam & fortitudinis simulator esse: nā qualis for-
tis circa terribilia est talis iste uideri uult: ex quo fit ut pleriq; illorū ad
mixtā habeant cum timore audaciam: appetentes enim pericula non
sustinent.

Desperans meticulosus est: cuncta enim formidat: fortis contra præter si-
dutiā bonam spem habet.

Circa eadem uersantur timidus & ferox & fortis: sed aliter atq; aliter ad
illa se habent: ii quidem excedunt atq; deficiunt: hic uero mediocritā-
tatem tenet.

Feroces procliuēs sunt & ualentes ante pericula: sed cum pericula adsunt
non sustinent: fortes uero cum ad rem uenerint seruidi sunt: ante rē
uero quieti.

Mortem appetere ob fugiendum paupertatem aut amorem aut aliud qd
quam graue: non fortis est sed magis timidi est: enim mollicies quæ

dam laboriosa fugere: & non quia decorum sit mortem subire: sed quia malum deuitat.

Ex lectione. xvi. & cap. x.

Dicuntur & aliae fortitudo a uera fortitudine quinque modis.

Primomodo fortitudo ciuili dicitur: quae plurimam cum uera fortitudine conuenientiam habet: de qua supra diximus per uirtutem fieri: ex pudore enim & cupiditate decoris prouenit: quando honoris gratia & ob fugiendam inuiperationem quae turpis est.

In eodem gradu quis reponet ciuili fortitudine fortes: & eos qui a magistratibus ut fortiter agat compelluntur: sed eo deteriores sunt: quod non pudore: sed metu adducti id agunt: nec dedecus fugiunt sed penam.

Oportet non necessitate: sed quia decore sit fortem esse.

Secundomodo uidetur rerum peritia fortitudo quaedam esse: tales sunt in bello milites & alii in aliis periti.

Milites timidi sunt: quando maius periculum iminet: uelut si pauciores aduersus multos: aut ipatos aduersus patos instructosque congregiuntur: primi enim fugam arripiunt: urbanae uero copiae manent atque intereunt: nam his turpe fugere: & mors huiusmodi saluti praeferenda.

Ex lectione. xvii.

Tertiomodo fortes uidentur qui per iram ceu ferae bestiae in percussores feruntur: quoniam fortes iracundi sunt.

Impetuosissima res est a pericula capescenda animi concitatio.

Fortes propter decus faciunt: ira uero eos adiuuat: bestiae uero propter dolorem si uulneratae sint aut timeant: nam cum in silua uel in palude sunt nequaquam inuadunt.

Non est fortitudo si dolore aut ira concitati impericulum defferuntur: nihil prauidentes eorum: quae incurrunt: nam sic asini fortes quoque essent: cum ne uerberibus quidem a pabulo remoueri possint.

Fortes uidentur mœchi qui propter libidinem multa audent.

Proxime ad eam fortitudinem quae maxime secundum naturam est accedere uidetur fortitudo quae per iram fit si mouetur electionem rationemque ante susceperit.

Homines irascendo quidem dolent: ulciscendo uero letantur: sed qui per haec agunt pugnaces quidem sunt: at non fortes: non enim ratione neque decore: sed perturbatione animi agunt.

Quod propter fiduciam sui audet fortes non sunt: consuetudine enim uincendi fiduciam suscipere: in eo tamen fortibus similes sunt: quod utriusque pericula continent: & fortes ii sunt quattomodo.

Ebrii fidentes sunt cum ebrii sunt: cum uero non sunt ebrii pericula fugiunt.

Viri fortis est quæ hominibus terribilia videntur & sunt ea subire: quia decor sit ita facere & turpe non facere.

Fortior esse videtur qui subitis improvisq; periculis non turbatur: quam qui manifestis atq; prouisis: habitu enim hoc magis agit uel certe minus ex præparatione: nam præuisa quidem ratione & cogitatione subire quis potest repentina uero ut habitus est ita perferuntur.

Quintomodo fortes videntur qui ignorant nec multum absunt ab his qui propter fiduciam audent: sed eo deteriores sunt q; non existimatione ut illi sed ignorantia audent.

Tolleratione grauium & asperarum rerum fortes dicuntur.

Ex lectione. xviii. & cap. xi.

Graue quiddam & asperum fortitudo est: ac merito laudatur difficilior enim dolores perpeti quam a uoluptatibus obstinere.

Finis infortitudine dulcis esse uidetur: sed a rebus circumstantibus obscuratur: mors enim ac uulnera forti uiro dolorosa sunt eaq; nolens perferre tamen quoniam decorum est illa perferre uel turpe non perferre.

Quanto magis quis omni uirtute pollet: quantoq; scilicior est: tanto magis illi mollesta est mors: nam huiusmodi uir maxime dignus est uita & maximis bonis priuatur sciens (dolorosa res certe.)

Non sane in omnibus uirtutibus cum delectatione operari licet nisi quatenus finem attingunt.

Diffi. Fortitudo est uirtus medio modo se habens circa timores & audacias propter bonum.

Ex lectione. xviii. & cap. xii.

Fortitudo & temperantia irrationabilium partium sunt uirtutes.

Delectationes quædam sunt animi quædam corporis: sed in uoluptatibus animi neq; temperati neq; intemperati dicuntur.

Qui fabulis & narrationibus delectantur: & circa singula dies consumunt uerbosos quidem & non intemperatos appellamus.

Circa corporis uoluptates temperantia existit nec circa tamen omnes: nam qui uisu uel auditu gaudet neq; temperantes neq; intemperantes esse dicuntur.

Circa odoratum non existit temperantia nisi per accidens: nam qui pomorum aut rogarum aut uaporum odoribus gaudent: eos non dicimus intemperantes: sed illos magis qui unguentorum aut epularum: quoniam per illos memoria subit earum rerum quas ipsi concupiscunt.

Non fit aliis animantibus per hosce sensus scilicet uisus: auditus: & odoratus uoluptas ulla: nisi per accidens: non enim odore leporum canes gaudent sed esu. nec leo uoce bonis: sed laniatu.

Circa huiusmodi uoluptates temperantia & intemperantia consistit quæ aliis animalibus communes sunt ex quo fit ut se riles bestialesq; uide

antur: sunt autem hæc tactus & gustus.

Ex lectione. xx.

Temperantia & intemperantia gustu quidem parum aut nihil uti uidentur est enim iuditiū eius in labiis uel in saporibus: quod faciunt qui uina probant aut epulas præparant: nec multum his gaudent uel saltem non intemperantes quidem: sed uescendo gaudent: quod totum fit per tactum.

Oratit quidam gulosus **scilicet philosophus ericius** longius sibi guttur quæ ciconiæ fieri quia uidelicet tactu gaudebat.

Delectationibus tactus gaudere atque deditum esse bestiale est.

Non in toto corpore est intemperantis tactus: sed in partibus quibusdam

Cap. xiii. Cupiditatum alia communes esse uidentur ueluti cibi: alia propria atque apposita: ut huiusmodi cibi uel illiusmodi: alios enim alia delectant: & quædam quibusdam magis placet:

In naturalibus cupiditatibus pauci delinquant & in uno ad plus comedere enim uel bibere quæcumque quo ad superfluo impleantur excessus est naturalis cupiditatis.

Diffi. Repletio indigentia naturalis cupiditas est: quapropter dicuntur isti dediti ventri quasi ultra debitum implentes illum & sunt ii nimium seruelles.

Circa proprias uoluptates multi multifariam delinquant.

Ex lectione. xxi. & cap. xiiii.

Intemperans concupiscit uoluptaria omnia: uel quæ maxime: & impellitur cupiditate ad hæc aliis præferenda: quapropter & non adipiscens & concupiscens dolet: cum dolorem enim cupiditas est: temperans autem mediocriter circa ista se habet

Deficientes uoluptatibus aut minus gaudentes quam oportet: uix reperiuntur. non enim est humana huiusmodi insensibilitas: quæ si aliquis est: buem nihil delectet: nec quicquam aliis præponat: longe hic ab homine est: nec nomen sortitus est: quia non facile reperiretur.

Ex lectione. xxii. & cap. xv.

Intemperantia magis uoluptaria uidetur quam timiditas: nam hæc per uoluptatem fit illa per dolorem quoque alteri sequimur: alteri abhorremus. Dolor distrahit & corrumpit naturam ipsum habentis.

Voluptas quo magis uoluntaria: eo maiori uituperatione digna est.

Assuescere aduersus uoluptates facile est: multa enim in uita sunt talia & assuetudo sine periculo est in timoribus aut contra.

Intemperatio singularia uoluntaria sunt cupienti & affectanti: uniuersalia autem minus: nemo enim cupit intemperatum esse.

Constat posterius a priori dici.

Castigandi sunt qui turpia concupiscunt atque luxuriat: talis autem maxime est.

libido & puer uiuunt. n. pueri scđm cōcupiscentiā: plurimaq; ē in illis uoluptatum cupido: si igitur nō obtemperat: ac dominari sibi patiatur longius abibit quoniam uoluptatum appetitus insatiabilis est: stultoq; undiq; affluunt: & executio libidinis in natam cupiditatem exauget: q; etiam si magne & uehementes sint mentem e suo statu dimouent: quā obrem mediocras illas rarasq; esse oportet: & tales deniq; ut ratio nō aduersentur.

Vt puerum oportet secundum pedagogi. p̄cepta uiuere ita cupiditas debet obedire rationi.

Temperatus quā debet: & ut debet: & quando debet concupiscit sicut dicitur ratio.

Propositiones ex quarto libro Aethicorum Aristotelis:

Ex lectione prima & cap. i.

Liberalitas est mediocritas circa pecunias laudatur enim liberalitas in dandis capiendisq; pecuniis.

Pecunias appellamus oīa quorum estimatio mēsuratur nūmo.

Sunt prodigalitas & auaritia circa pecunias excessus & defectus.

Auaritiam illis tribuimus semper qui magis quam oportet pecuniis student: prodigalitatē uero nonnunquam inuoluimus: nam eos qui incontinentes sunt: & per luxuriam patrimonium profligant prodigos uocamus quapropter ii flagiosissimi esse uidentur quoniam multa uirtutia simul habent.

Prodigalitatis nomen propriæ uniū uitii esse conuenit q; patrimonium consumat: est enim prodigus qui se ipsum perdit uidetur nāq; se ipsum perdere qui patrimonium dissipat ex quo uitam ducere debet.

Rebus quibus utimur & bene & male uti possumus: sed iis bene utitur q; circa eas uirtutem habet.

Vsus pecuniarum dando erogando cōsistere uidetur: nam capere atq; seruare magis possessio est: ex quo fit: ut uiri liberalis sit magis dare quibus oportet: quam capere unde oportet & nō capere unde nō oportet.

Virtutis est bene potius facere quam suscipere: & honesta potius agere: q; a turpibus abstinere.

Gratia dantis est: repudiantis uero non: sed magis laus.

Facilius est nō accipere quam dare: sua enim quis difficilius magis tradit quam aliena non accipit.

Liberales maxime fere oīum uirtuosorum amantur: profunt enim dādo.

Ex lectione. ii. & Cap. ii.

Actus secundum uirtutem honesti sunt & honesti gratia fiunt.

Liberalis dabit honesti gratia & recte: nam quibus oportet: quot oportet.

& quando & alia cuncta quæ rectam sequuntur dationem: & liber: uel sine molestia:

Quod per uirtutem sit locundum est uel sine molestia: minimeque dolorem affert:

Non est beneficium conferentis: ut subinde commoda ipse procuret.

Liberalis unde oportet commoda capiet puta ex propriis rebus quas possidet: non quia honestum sit: sed quia necessarium ut habeat quid donet: nec sua neg liget: uolens per illa quibusdam sufficere.

Est eius qui liberalis sit uehementer excedere: ita ut sibi ipsi pauciora re relinquantur: nam ad se quidem ipsum non respicere liberalis est.

Iuxta facultates liberalitas dicitur: non enim in multitudine datorum: sed in dantis habitu liberalitas consistit nec enim quicquam prohibet liberaliorem esse qui pauciora dat: si modo tenuiores ei sunt facultates.

Magis liberales esse uidentur qui non quæsierunt ipsi: sed ab aliis: ut ex hereditate acceperunt: nam indigentiam nunquam experti sunt.

Amant magis sua quicquid opera: ut genitores & poetæ.

Non facile est ut liberalis quisquam ditetur cum neque cupiat neque conseruet: sed contra erroget: nec multi per seipsas faciat pecunias: sed ut aliis dare possit. itaque fortuna accusatur: quod qui maxime digni sunt pecunias minime habet enim uero id non absque ratione contingit: fieri enim non potest ut diuitias habeat is qui habere non curat.

Ex lectione. iii:

Liberalis accipiet unde oportet: sequitur enim conuenientem liberalitatem talis acceptio.

Virtutis est lætari atque dolore in quibus oportet: & ut oportet:

Molestius fere liberalis si quid cum oportet non erogauerit: quam si erogauerit quod non oportet.

Ex lectione. iiii. cap. iiii:

Prodigalitas non multum augmentari potest: non enim facile nullatenus accipientem cunctis largiri: cito namque deficiunt patrimonia priuatorum: unde per ætatem indigentiamque facile corrigi & ad mediocritatem redigi potest.

Prodigus uidetur non abhorrire a morum probitate: non enim abiecti neque in generosi est excedere in dando: & non capere dementis est.

Prodigus multo melior esse uidetur quam avarus. hic enim multis prodest ille nemini: nec sibi ipsi quidem.

Prodigorum dationes liberales non sunt sed interdum quos pauperes esse

EX LIBRAETHICO I

conuenit diuites faciunt: & honestis quidem hominibus nihil dant: assentatoribus autem aut aliam quam uoluptatem afferentibus multa Prodigii quia honestatem non sequuntur in uita: ad uoluptates declinant.

Ex lectione.v. & cap.iii.

Auaritia insanabilis est: nam & senectus & imbecillitas omnis auaros facere uidetur: & est magis a natura hominibus insita: quam prodigalitas: plurimi enim pecuniarum cupidi sunt magis quam largitores.

Plures uidentur esse auaritiæ modi: nam alii in capiendo excedunt: alii in dando deficiunt.

Parci tenues & aridi omnes in dando deficiunt: qui uero illiberalia exerceant: ut lenones: foeneratores: & omnes huiusmodi: in capiendo excedunt.

Qui grandia unde non oportet: & quæ non oportet capiunt: ceu tyranni urbes hostiliter inuadentes diripientesque: & templa spoliantes: eos illiberales non dicimus: sed improbos: & impios: & iniustos.

Aleatores & latrones & piratæ illiberales sunt quoniam sordidæ in lucro uersantur: alii extrema pericula pro quæstu adeunt: alii ab amicis quibus dare oportet acquirentes.

Auaritia liberalitati magis oponitur: & maius malum est quam prodigalitas.

Ex lectione.vi. & cap.vi.

Magnificencia est uirtus quædam circa pecunias existens: sed non ita ut liberalitas ad omnes res pecuniarias pertinet: sed ad sumptuosas solum.

Magnificus omnis liberalis est: liberalis autem non omnis magnificus.

Magnificentiae defectus modicitas dicitur: excessus uero uulgaris uentositas & in explebitas.

Habitus operationibus terminatur: & obiectis quoque est.

Computandi ratiocinandique diligentia magnificentiae contraria est.

Non eadem est uirtus **id est ultimum & optimum** possessionis & operis: nam possessionis quidem uirtus est: quæ plurimi digna ac præciosissima sit: ceu aurum: operis autem quæ magnum & decorum:

Ex lectione.vii.

Sumptus honorificos dicimus ueluti in rebus diuinis sacratis uasisque & sacrificiis: & circa omnem rem diuinam: & circa publicam magnificentiam: ac in huiusmodi sumptibus præcipue magnificentia erit.

Non eadem conueniunt diis & hominibus neque templo & sepulchro.

Pila ac capsula pulcherrima magnificentiam habet puerilis doni: præcium uero pusillum ac illiberale.

Magnifici est in quocunque genere faciat magnifice facere: nam sic non facilius superari potest.

Excedens atque uetustus in sumptu non oportune faciendo excedit: nam in paruis sumptibus multa consumit & splendorem contra decentiam ca-

ptat & ubi est opus magnis supptibus paruos facit.

Medicus in omnibus deest: & plurima consumens in parua re decentiam perdit & quicquid agit tardus est atq; morosus: sēper considerans quē admodū in eo quam parum expendat: & hoc ipsum cōquerulus agit & cōcta maiora q̄ oporteat existimat se facere.

Modicitas & uentositas uitia quidem sunt: non tamen uituperationē asferunt: cum neq; dānosa aliis sunt: neq; nimium deformia.

Ex lectione. viii. & cap. vi.

Magnanimus est qui se magnis dignatur cum sit quidē dignus: nam qui non prodignitate hoc agit: insipiens est.

Eorum qui uirtute prāditū sunt nemo insipiens neq; fatuus est.

Qui paruo dignus est: ac se parui facit: modestus quidem est: sed nequaquam magnanimus.

Pulchritudo in magno corpore consistit: parui autem urbani quidem & apti sūt sed non pulchri.

Cap. vii. Qui se magni existimat cum indignus sit tumens & inflatus opinatione sui dicitur qui uero minoris quam ipse sit pusillanimis.

Magnanimus magnitudine quidem summus est. eo autem q̄ ut oportet se magni facit medius est.

Maximum exteriorum bonorum id ponendum est quod diis tribuimus sed quod maxime affectāt qui indignitate sunt: & quod rerum prāclarissimarū prācium est: id autem est honor.

Circa honores & inhonorationes magnanimus est ut oportet.

Cap. viii. Semper qui melior est maiora meretur: & qui optimus maxima. Qui uere magnanimus sit bonum esse oportet: & uidetur magnanimi eē quod sit in unaquaq; re uirtute magnus.

Nequaquam conuenit magnanimo cedere lacescenti: neque iniuriam inferre.

Magnanimus nisi bonus existat oīo ridiculus uidebitur.

Honorem non meretur qui paruus est.

Honor est uirtutis premium & tribuitur bonis.

Cap. ix. Videtur magnanimitas ceu ornatu quidam esse uirtutum: nam maiores illas facit: & sine illis non est propter q̄ difficile ē uere magnanimum esse: non enim possibile est absq; accumulata probitate.

Ex lectione. viii.

Magnanimus ī magnis quidem honoribus a grauib; uiris habitis moderate lārabitur: quasi debitis potius: aut ē ī minoribus.

Virtuti perfectāe satis dignus honor haberi non potest.

Magnanimus inhonorationē paruipendet: nō enim erit iuste circa illum.

Magnanimus circa diuitias: & circa potentiam: & circa omnē p̄speritatē quersitatēq; utcūq; accidant moderate se habebit: nec prosperis gau-

debit nimiū: nec aduersis nimium turbabitur.
 Potentiæ & diuitiæ propter honorē expetuntur.
 In bono excellēs honorabilis est.
 Secundū uirtutē solus bonus honorabilis ē: at cui uirtus & potentiæ & di-
 uitiæ existunt: is magis honore dignus est.
 Absq; uirtute secundas res moderate ferre non facile est.

Ex lectione. x. & cap. x.

Magnanimus nec parua nec frequenter adit pericula: ob id. s. q. pauca sūt
 quæ ab illo extimentur: sed magna adit: & quando illis se præbet uir-
 tæ suæ nō pōt: quasi indignū sit oīo uiuere.
 Magnanimus benefacere aliis promptus est: bene suscipere aut pudet: &
 retribuendo excedit.
 Videntur hoīes cōmemorare in quos ipsi beneficia cōtulerunt: a quibus
 uero acceperunt nō uidentur cōmemorare: inferior enim ē q. beneficiū
 accipit ab eo qui confert.
 Magnanimi est neminem præcari aut certe uix obsequi uero promptus.
 Magnanimi ē erga hoīes i dignitate aut diuitiis cōstitutos magnū se ge-
 nere erga mediocres: uero conuenientem.
 Magnanimus pauca quidē aggreditur: sed magna certē atq; præclara.
 Necessē est magnanimum ut palam: oderit palamq; amet: nam: occultas
 re timidi est.
 Magnanimus ueritatem magis quam opinionem curabit: & loquetur &
 aget palam contemptor enim est: ideo audex: audex uero ideo cōtem-
 nēs: ac ferox est.
 Magnanimi ē ad aliū nō posse uiuere nisi ad amicū: seruire nāq; id ē: itaq;
 oēs adulatōres seruiles & oēs humiles adulatōres.
 Magnanimus nō admirator erit quia sibi nihil uidetur magnum:
 Magnanimus nō erit odii tenax: nō enim est magnanimi refricare aīo p-
 fertim mala: sed magis paruipendere:
 Magnanimus de hoībus nō multū loq̃tur: nā nec de se dicet: nec de aliis
 nō. n. sibi cure ē ut laudetur: nec ut alii uituperentur.
 Magnanimus nō laudator est: quapropter nec maledicus: nec de inimicis
 nisi cum inuehitur.
 Magnanimus de necessariis aut minutis minime querulus est aut præca-
 tor. nā ita se habere eius est qui ista curet.
 Motus magnanimi tardus esse uidetur: uox grauis: & locutio firma: nō. n.
 pperat qui paucis intēdit: neq; uehemēs ē q. nihil magnū putat: uolubi-
 litas aut linguæ ac properatio illorum de cā fit.

Ex lectione. xi.

Pusillanimis malus nō uidetur: cū nemini maleficiat: sed certe aberrat nā
 cū bona mereatur se ipsum priuat his: quibus dignus ē: & si dignū bōis

nō putat: & se ipsum ignorare uidetur abstinere a praeclaris rebus exercitiisq; quasi indignus sit.

Tumētes & inflati demētes sūt & ignorātes sui: tāq; n. digni sint honorabilia inuadūt moxq; redarguūtur uestituq; se ornant & gestu & huiusmōi fortunafq; suas iactant: ac palā eē uolūt ut per illas honorentur.

Opponitur magnanimitati pusillanimitas magis quam inflatio: nā frequētiōr est atq; deterior.

Ex lectione. xii. & cap. xi.

Est qdā uirtus circa honoris sine noīe q̄ ad magnanimitatē p̄xime accedit: quēadmodū liberalitas ad magnificētiā: abā. n. istā a magnitudine absunt: & circa mediocritā paruq; nos disponunt ut oportet.

Interdū ambitiosū quasi uirilē ac gloriā cupidū: & remissū quasi humanū & modestū laudamus.

Ex lectione. xiii. & cap. xii.

Manfuetudo mediocritas est circa iram.

Qui p̄ qbus oportet: & cōtra quos oportet irascitur: & p̄terea ut oī & qñ & qnto tpe laudatur & mansuetus hic erit.

Vult māfuetus getus eē: nec a p̄turbatiōe d̄ferri: sed ita ut rō p̄cipit i his & ad tantū tps in sensū eē: magisq; in defectu peccare uidetur.

Nō est uindex mansuetus sed magis clemens.

Qui nō irascitur i qbus oportet nec ut oportet: nec quādo: nec aduersus quos oportet: stupidi uidentur: uidētur. n. neq; sentire neq; dolere: neq; resistere.

Perferre cōtumelias & suos negligere seruilis est.

Malū se ipsum destruit: & si integrū unde quaq; sit itollerabile est.

Iracūdi irascuntur celeriter & p̄ quibus nō oportet: & magis q̄ oportet: sed cito desistunt qd i ipsis optimū ē: euenit aut id qd nō cōprimūt irā: sed eā reddūt ac se se ostendunt p̄ acuitatē: subindeq; cessant.

Excessiue acuti sūt qbus s̄ma uest bilis: & ad oē & i oē iracūdi sunt.

Amari difficile placantur: & longum irascuntur tps qd irā cōprimūt: cessatio autem fit quando redditur: nam ultio cessare iram facit: uoluptas pro ira patiens: sed donec id non sit iram retinent: nam quoniam occulta est ira: illi mitigandā intendit nemo: ut uero in se ipsa digeratur tempore indiget.

Amari sunt plurimum molesti sibi ipsis & amicissimis.

Acerbos dicimus q p̄ qbus nō oportet: & magis q̄ oportet: & lōgius tps i sensus sūt: nec placātur sine suppliio & p̄ena.

Qui parum transgreditur circa iram non uituperatur siue in magis siue i minus: interdum enim deficientes laudamus & mansuetos uocamus & irascentes uiriles: quasi ad dominandum aptos.

Ex lectione. xliii. & cap. xlii.

Diff. In uita atq; communi usu uerborum & actuum quidam sunt qui placendi studio laudant omnia nec aduersantur: putantes oportere minime se molestos cuiquam esse: hos assentatores uocamus.

Diff. In cunctis dissidentes nec offendere quicquam uerentes in humani & contentiosi uocantur.

Mediocritati istorum nomen non ē: sed amicitiae uidetur similis esse: sed differt ab amicitia q̄ affectu caret: nec ad eos reflectit quibus conuersatur: non enim amore uel odio: sed quia ipse talis ē ea recipit quae oportet: & erga notos & ignotos consuetos & inconsumtos similiter facies ut decet.

Non conuenit similiter familiarium & extraneorum curam habere: nec eodem modo eis molestum esse.

Diff. Qui placere omnibus studet si uoluptatis causa: nec ob alium quicquam illud agat: lasciuus dicitur: si uero utilitate quandam inde adipiscatur in pecuniis aut in re pecuniaria: adulator: at qui oībus se opponit in humanum & contentiosum dicimus esse:

Ex lectione. xv. & cap. xliii.

Videtur ostentator affingere speciosa cum nō adsint sibi uel maiora quā adsint: ironicus uero cōtra quae sibi adsunt negat uel minora facit: melius autem alteruter quidā est & uita & sermone uerax is enim fateatur quae sunt circa se nec maiora aut minora facit.

Quisq; qualis ipse est: talia agit & dicit: & ita uita uiuit: nisi alicuius gratia agat.

Mendatium ipsum per se improbum est ac uituperatione dignum: uerum autem probum ac laudabile:

Magis ostentator quam ironicus uituperandus est.

Qui res fingit maiores quam sint: si quidem nullius gratia: prauus quodammodo uidetur: nō enim gauderet mendatio: uanus tamen potius est quā malus qui uero alicuius gratia: si gloriae & honoris: nō minus uituperandus est quemadmodū ostentator: si lucri cā deformior ē. n. ea fingunt quorū usus ad proximos pertineat & quae clam esse possint: ceu medicum: aut aurispicem egregium.

Ironicos sua attenuantes urbaniores esse constat: nō enim lucri causa faciunt: sed ut fugiāt tumiditatem: maxime uero ii gloriosa negat ut socrates faciebat.

Diff. Qui parua & manifesta fingunt gloriosi dicuntur: & facile spernendi sunt.

Vestitus excessus & defectus nimius ostentationem quandam habet

Qui modeste ironia utuntur: ac circa ea quae non nimis ante oculos posita ac apparentia sunt ironizant urbani uidentur.

Ex lectione. xvi. & cap. xy.

Diff. Qui magis quam oportet risum mouent scurræ uidentur eē: & onesiosi sunt nam risum sequuti magis cogitant quēadmodū mouere illū possint: quam quēadmodum honeste loquantur: nec quēq; offendant

Diff. Qui nec dicunt aliquid iocundum nec alios dicere patiuntur rudes & agrestes uidentur.

Diff. Qui cum moderatione iocatur comis appellatur.

Quemadmodum corpora ex motibus indicantur ita & mores.

Redūdante risu & plarūq; gaudentibus ioco & salibus magis quam oportet scurræ quoq; placent: atq; ita nuncupantur quasi comitatem habeāt & sint elegantes.

Ingenui iocus differt ab eo qui est seruilis: & docti ab eo qui ē indocti: & refert hoc non parum ad honestatē.

Quæ quis audire iustinet hæc & facere uidetur.

Locus in aliquem dictus conuiuium est

Cum legum latores nonnulla conuiciari prohibent oportebat forsitan & iocari.

Urbanus & ingenuus ita se in iocis habebit quasi ipsa lex i ipso existat:

Scurra iserior est q̄ ridiculus nec sibi ipsi nec aliis parci t modo risum mouere queat.

Cessatio & iocus necessaria uidentur in uita.

Ex lectione. xvii. & cap. xvi.

De uerecundia non ita loquēdū est quasi de aliqua uirtute: nā affectui magis quam habitui similis est.

Diff. Verecundia timor quidam est dedecoris.

Timor sit in rebus grauib.

Erubescunt uerecundantes: mortē uero timentes patescunt:

Non oī ætati cōgruit uerecundia: sed iuuenili: putamus. n. eos q̄ in huiusmodi ætate sūt uerecundos eē oportere: propterea q̄ illi cupiditatibus obnoxii uerecūdia prohibentur in multis delinquere.

Laudamus ex iuuenibus uerecūdos: seniozem uero nemo laudat q̄ uerecūdu sit: nihil enim ab eo fieri censemus qd̄ sit uerecūdia dignum.

Verecūdia non est probi: siquidem prouenit ex improbis.

Si alia secūdū ueritatē: alia scd̄m opinionē turpia sunt: neutra agēda sunt.

Ita se habere: ut si faciat quicquam tale uerecūdetur: & propter hoc putare probum esse: absurdum est.

In uoluntariis uerecundia est: uolēs enim probus uir nunq̄ faciet praua.

Probitas ex suppositione non est circa uirtutes:

Impudentia improbum est: & non uerecundari cum male agat.

Continētia uirtus non est: sed quædam mixta

Propositiones ex quinto libro ethicorum Aristotelis:

Ex lectione prima & cap. i. Diffi.

Ustitia ē habitus per quem iustorum operadores sūt & p quem agunt & uolunt res iustas :

Iniustitia est per quam operantur & uolunt iniusta:

Nō eodē mōres se habet in sciētiis & in potētis & hītibz : nā scia & potentia uidētur eandē eē cōtrariorū hītus uero cōtrariū cōtrariorū nō est ceu a sanitate sana fiunt nō aut cōtraria.

Sæpe cognoscitur cōtrariū habitus a contrario : & sæpe habitus a subiectis cognoscuntur.

Seqtur ut plurimū si alterū oppositorū multipliciter dicitur & alterū multipliciter dici.

Cap. ii. Iniustus uidetur eē & q cōtra leges facit & q plus appetit : & iniquus : & iustus erit q scd'm leges facit & qui æquus est.

Iniustus plus appetēs circa bona quidē erit nō tamē oīa : sed circa illa in quibus fortuna psp̄ra uel aduersa locū habet : q sūt simpliciter bona semper : neq; alicui non semper.

Hōies illa bona q. **nō semp sibi bona existunt** præcantur & quærunt : at nō oportet : sed præcari quidem debent quæ simpliciter bona sunt : sibi quoq; esse bona appetere.

Iniustus nō semper plus eligit : sed minus in simpliciter malis.

Iniquitas cōpræhēdit oēm iniustitiā : & cōe quoddā est ad oēm iniustitiam

Ex lectione secunda.

Oīa quæ a legibus proficiuntur quodammodo iusta sunt :

Leges in oībz puidēt cōiectantes aut cōem oīum utilitatē aut optimorū aut principū : uel scd'm uirtutē : uel secūdū aliū quemdam talē modum

Lex recta dicitur q posita est recte deterior aut q icōsulte posita est.

Cap. iii. Iustitia quæ secundum leges est uirtus est perfecta non simpliciter : sed ad aliū & multotiens excellentissima uirtutum eē uidetur : & neq; hesperus neq; lucifer ita admirabilis :

In proverbio dicimus omnes simul uirtutes iustitiæ inesse : & perfectam maxime quoniam perfecte uirtutis est usus : & q eam habens ad aliū quoq; uti potest uirtute : & non solum ad se ipsum :

Multi in propriis uirtute uti possunt : sed in his quæ ad aliū sūt nō possūt Videtur præclarum esse id biantis magistratus uirum ostēdit : ad alterum enim & in communi magistratus geritur.

Deterrimus est qui ad se ipsum & ad amicum utitur prauitate : optimus uero qui non ad se ipsum : sed ad aliū utitur uirtute : id enim opus difficile.

Legalis iustitia non pars uirtutis : sed tota atq; integra uirtus est neque

contraria eius iniustitia uitii pars est: sed tota atq; integra uitiositas.

Ex lectione. iii. & cap. iiii.

Est quædam iniustitia ueluti pars totius iniustitiæ: & iniustum quiddā in parte totius iniusti quid contra leges sit.

Si lucrandi causa morchetur quis & accipit iniustus quidem sed non in temperans uidetur: si uero erogat & patitur propter libidinem: intemperans magis uidetur esse q̄ plus appetens.

Particularis iustitia circa honorem: aut pecunias: aut salutē: aut circa hæc omnia si uno nomine ualermus complecti: legalis uero circa omnia in quibus uir bonus uersatur.

Cap. v. Lex præcipit uiuere secundum unāquāq; uirtutem: & unūquodq; uitium prohibet.

Ex lectione quarta.

Particularis iustitiæ una species in distributione consistit uel honoris uel pecuniæ: uel aliorum quæ talia sunt ut diuidi possint inter eos qui in societate ciuili uersantur.

Alia species particularis iustitiæ in commertiis hominum corrigēdis existit: cuius duæ partes sunt: nam commertiorum alia sunt uoluntaria ceu emptio uenditio: mutuū: fideiussio: commodatum: depositum: locatum & huiusmodi: alia inuoluntaria:

Commertia uoluntaria dicuntur quia principium ipsorum uoluntarium est.

Commertiorum in uoluntariis alia clandestina sunt: ut furtum: inceſtus: ueneficium: dolus: fraus: dolosa: necatio: falsum testimoniū: alia uiolenta: ut uerberatio: nexus mors: rapina: oratio: conuitium: contumelia:

Cap. vi. Hinc pugne & incusationes oriuntur cum æqui non æqua: & non æqui æqua habent: & tribuunt.

Iustum quod indistribuendo consistit secundū dignitatem quādā esse oportere fatentur omnes.

Ex lectione. v.

Proportionalitatē habere non solum unci numeri est: sed totius numeri Proportionalitas & æquitas proportionis in quatuor ad minus.

Discreta proportionalitas quod in quatuor: consistat manifestum est: sed & continua est in quatuor: nam uno ut duobus utitur: & bis dicit.

Iustum proportionem habet: & eius proportionalitas in quatuor consistit ad minus iniustum aut proportionem caret.

Est magis eligendum minus malum: quam maius.

Ex lectione. vi. & Cap. vii.

Iustum quod in cōmertiis consistit æquū quidam est: sed nō scd'm ppor

tionalitatem geometricam sicut est in iusto distributiuo: sed secundum arithmetica.

Nihil differt utrum bonus a malo abstulerit: an malis a bono: sed ad differentiam dāni lex respicit solum.

Ire ad iudicē: id ē ire ad ius: nam iudex eē debet uelut animatum ius

Ex lectione.vii.

Habere plus quā suū lucrari dicitur minus aut quā ab initio damnari

Ex lectione.viii.&cap.viii.

Si in magistratu constitutus percusserit percuti nō licet: at si magistratū quis percusserit non solum percutiendus ipse est uerum etiam supplicio afficiendus.

In repatiendo scđm proportionē consistit ciuitas:

Retributio gratiarum est ppriū: remunerandus est enim qui munus cōtulit: ac rursus ipse incipere debet qui suscepit.

Non ex duobus medicis fit societas: sed ex medico & a gricola: & oīo ex inæqualibus: uerum hæc æquanda sunt.

Ex lectione.ix.

Oportet uno aliquo cuncta metiri: & hoc est secundum ueritatem indigentia quæ oīa continet: nam si nullius indigerent uel non similiter: uel non erit permutatio.

Veluti subsidiū cōmutādæ regē numus cōpositus ē: & ob hoc numus uocatur: q̄ nō a natura sed a lege quæ nomos dicitur est inductus.

Pro futura pmutatione faciendā cū opus fuerit: si alterq̄ nihilo indiget numus quasi expromissor quidam nobis est.

Sine permutatione societas non ē: neq̄ permutatio sine adæquatiōe neq̄ adæquatio sine mensura.

Numus oībus mensuram adhibet: nā oīa metitur numus.

Ex lectio.x.& cap.ix.

Iustitia est uirtus p quam iustus dicitur iusti operator scđm electionē ac tributor sibi ad aliū: & alteri ad alterq̄.

Iustus non est qui cōmodi plus sibi: minus aut proximo tributor est: in cōmodi uero contra est.

Ex lectione.xi.

Si coeat quis cū muliere sciēs cū q̄: sed nō p electiōis p̄cipiū sed pp ai p turbationē: iniustum quidem facit: sed nō iniustus est.

Diffi. Iustum ciuile est quod est sociale ad uitam ut sufficiens sit ad libertatem & æqualitatem uel secundum proportionem uel secundum numerum.

Iustum politicum in illis est in quibus & lex ad ipsos est.

Lex est ad illos in quibus iniustitia esse potest.

Iudicium est iudicatio iusti & iniusti.

In iustitia est sibi plus tribuere ex simpliciter bonis: minus autem ex simpliciter malis propter quod non sinimus principari hominē: sed ratio nem: quia sibi hoc ageret & tyrannus efficeretur.

Magistratus est custos iusti: & si iusti & æqui.

Magistratibus merces quædam tribuenda est: honor scilicet & gloria: quibus autem hæc non sufficiunt ii sunt tyranni.

Cap. x. Dominicum ac paternum ius non idem est civili: sed simile: nō. n. est iniustitia ad suum ipsius simpliciter.

Filii & quæ impotestate sunt quādiu non separata fuerint a patre uel a domino tanquam illius partes sunt.

Nemo sibi ipsi nocere uult quapropter nec iniustitia est ad se ipsum.

Cap. xi. Magis ad uxore ius civile est: quam ad filios & quæ sūt i potate.

Ius ad uxorem æconomicum est: & alienum est a civili iure.

Ex lectione. xii.

Ius civile alterum naturale est: alterum legitimum.

Diffinitio. Ius naturale est quod ubiq; eandem habet uim: non quia sic uideatur uel non.

Diffi. Ius legitimū est quod nihil ab initio referebat hoc uel illo mō esset sed postquam lata est lex refert.

Quod naturale est id immutabile est: & ubiq; eandem habet potestatem.

Apud deos nihil naturale mutabile est: apud nos certe aliquid ē naturale mutabile: non omne quidem.

Natura dextra melior est: fieri tamen potest ut omnes ambi dextri sint.

Cap. xii. Iura quæ non sunt naturalia sed humana non eadem sunt ubiq; nam neq; res publica eadem: sed una duntaxat ubique secundum naturam optima.

Differunt iniustū & iniustificatio item & iustum & iustificatio iniustum est enim natura uel ordinatione: hoc autem ipsum postquam factum ē iniustificatio est: ante uero quam fiat nō est iniustificatio sed iniustum eodem modo & iustificatio.

Diffi. Iustificatio est iniustificationis correctio.

Ex lectione. xiii.

Iustificatio & iniustificatio determinantur secundum uoluntarium & inuoluntariū: cum. n. quis uolens facere uituperatur & iniustificatio est. Iniustum erit quoddam: ac nundum iniustificatio: nisi hoc addito: ut uolens quis faciat.

Voluntarium est quando quis in potestate sua existens sciēs & non ignorans neq; quem: neq; quo aliquid operatur.

Multa ex his quæ natura existūt scientes agimus & patimur quorum nullū neq; uoluntarium neq; inuoluntarium est: ceu senescere uel mori.

Eorū quæ uolentes facimus alia cum electione: alia sine electiōe facimus.

EX. L. VI. AETHICI

Cum electione facimus quando deliberatio antecessit: sine electiōe cum non antecessit deliberatio.

Cap. xliii. Per ignorantiam peccata sūt: quando nec quem: nec quod: nec quo: nec cuius gratia intelligebat hoc egit.

Quando prater propositum nocere sit infortuniū est quando aut nō prater propositum: sed sine malitia error est.

Quando sciens: sed non deliberatione pramissa facit: iniuria uel iniustificatio est: cuius generis sunt omnia quæ per iram aut cæteras perturbationes animi committuntur: & hæc committentes peccatesq; nō pp ea iniusti & mali sunt: nō enim ob improbitatem cōmiserunt sed quādo cū electione iniusti & improbi sunt.

Non incepit nocere qui per iram facit: sed qui prouocauit.

Apparens iniustitia existit ira.

Qui insidiatur non ignorat.

Inuoluntario: alia sunt in quibus uenia locū habet: alia i quibus nō habet.

Quæcūq; nō ignorātes solū: ueq; ēr p ignorātiā delinquūt hoies ignoscēda sūt q̄cūq; uero nō p ignorātiā: sed ignorātes qdē pp pruratio: nē ai nō naturalem neq; humanā delinquūt: non sunt ignoscenda.

Ex lectione. xliii. & cap. xlv.

Impossibile est accipere iniuriam non inferente aliquo: aut iuste corrigi non iuste agente aliquo.

Diffi. Iniuriam facere est simpliciter aliquē uolētem ledere & scientē quē & quo: & quomodo prater illius uolūtatem

Nullus uult id quod non putat esse frugi.

Ex lectione. xlv. & cap. xvi.

Manus & seruus iubentis non iniuriatur quidem: facit tamen iniusta.

Non facile est iustum esse.

Scire mel & uinum & eleborum & adustionem perfacile ē: sed quēadmodū ad sanitatem tribuenda sint & cui & quando: tāta est difficultas quāta est medicum esse.

Ex lectione. xvi. & cap. xvii.

Aequum **græce** **epiices** iustum non est quod est secūdum legē: sed qd secūdum emendationem legis

Peccatum nō est in lege nec in legis latore: sed in natura ipsius rei quoniā uniuersaliter de quibusdam dici non potest.

Quādo lex uniuersaliter loquitur & accidit qd pter uniuersale: tūc rectū ē ut q̄ omisit legis lator & defecit i simpliciter loquēdo: emēdetur omisum: qd & legis lator ipse si adesset utiq; diceret: licet iam legē tulerit.

Diffi. Natura æq; hæc ē emēdatio. s. legis qua omisum erat pp uniuersale Quædam sunt ut de ipsis lex ferri nō possit: itaq; decreto opus est: nā inde finiti indefinita regula est

Diffi. Aequus uir est qui nō exacte amplectitur ius impeiores partē: sed de suis commodis detrahi patitur: & si lege se ueri possit: & habitus iste bonitas & æquitas *græce epistola* dicitur: nec aliud est quam iustitia quædam.

Ex lectione. xvii.

Quæ non iubet lex uetat.

Occidēs se ipsū uolēs: iniuriā facit ciuitati: sibi aut nō: q̃a uolens patitur: nulli autem uolenti iniuria fit.

Ciuitas pœnam constituit occidenti se ipsum: & est quædam ignominia aduersus illum qui se ipsum necauit: quasi ciuitati iniuriam facienti.

Qui ab alio lesus idem facit aduersus illum: non uidetur iniuriā facere Et facere & pati iniuriam utraq̃ praua sunt: uerum tamen peius est facere iniuriam: nam id cum prauitate ē & uituperatur: sed pati iniuriam sine prauitate est & sine iniuria.

Per se pati iniuriam minus est malum: sed per accidens nihil prohibet esse maius.

Quæ per accidens sunt eorum nō est cura arti.

Quemadmodum parenti & imperanti esse adinuicem aliquid iustum cōtingit: sic & rationi & appetitui.

Propositiones ex sexto libro aethicorum secundum interpretationem Leonardi aretini.

Ex lectione prima & cap. ii.

Væ sunt animi partes altera rationem habens: altera irrationalis.

Partis habentis rationem: una est qua p̃spicimus illa talia: quorū principia non aliter se habere possunt altera qua ea quæ aliter se habere possunt: & harum altera uocatur scientifica altera rōci natiua: nam consultare & ratiocinari idem est.

Ex lectione. ii. & cap. tertio.

Tria sunt in animo quæ rei agendæ ueritatēq̃ dominantur sensus intellectus & appetitus.

Sensus nullius rei agendæ principium est id ex eo patet q̃ bēstia sensum quidē rerum uero agendæ participes non sunt.

In mente est assentire & dissentire: in appetitu autem sequi & uitare.

Contemplatiuæ mentis quæ nec in agendo nec in faciendo est: laus & uituperatio in uero & falso consistit: hoc enim est totius intellectiui opus: actiui uero intellectiui ueritas consentanea appetitui recto

Rei agendæ principium est electio unde motus est: sed nō cuius gratia: electionis aut principium est appetitus & ratio quæ alicuius gratia est.

Non absq̃ mente & intellectu nec absq̃ morali appetitu est electio.

Bene agere in rebus & male agere sine intellectu non est: sed mens ista

scilicet speculatiua nihil mouet: uerum illa quæ gratia alicuius est & actiua: hæc enim in agendo princeps est.

Aut intellectus appetitiuus est electio aut appetitus intellectiuius.

Non est eligibile quicquam ex iam factis.

Factum ne factum si fieri non potest: itaq; recte agathon: hoc solo priuatur deus infecta facere quæcunq; sunt facta.

Ex lectione. iiii. & cap. iiii.

Sunt uirtutes quibus animus uerum perspicit assentiendo aut dissentiendo quinq; numero hæc autem sunt ars: scientia: prudentia: sapientia: intellectus.

Existimatione & opinione falli contingit.

Omnes sic accipimus: ut id quod scimus aliter se habere nō possit.

Ex necessitate scibile est: sempiternum ergo: nam quæ ex necessitate sunt ea plane omnia sempiterna: sempiterna autem sine generatione & corruptione sunt.

Doctrina omnis ex præcognitis fit.

Principia sūt ex quibus est syllogismus: quorum autem non est syllogismus eorum est inductio.

Diffi. Scientia est habitus demonstratiuus

Cap. v. Eius quod recipit aliter se habere: quiddam est quod fieri: quiddam quod agi potest.

Aliud est facere: aliud agere: itaq; habitus cum ratione factiuius: aliud est quam habitus cum ratione actiuius nec alter in altero continetur.

Neq; actio est factio: neq; factio est actio.

Diffi. Ars est habitus quidam cum ratione factiuius.

Ars est eorum quæ possunt esse & non esse: & quorum principium est in faciente: non autem in eo quod fit: non enim eorum quæ necessario fiunt ars est: neq; eorum quæ sunt secundum naturam: nam hæc in se ipsis habent principia.

Ars & fortuna circa eadem quodammodo uersantur: ut agathon ait: ars fortunam admauit fortuna artem.

Diffi. Inertia est ratione falsa habitus factiuius circa id quod aliter se habere potest.

Ex lectione. iiii. & cap. vi.

Prudentis est uiri bene cōsultere posse circa illa quæ sibi bona & utilia sūt non particuliter: puta qualia ad sanitatem uel robur: sed uniuersaliter ad totius uite statum bene dirigendum.

Consultat nemo de his quæ impossibilia sunt aliter se habere: neq; de his quæ ipse agere non potest.

Quorum principia aliter se habere possunt horum non est demonstratio nam omnia possunt mutari.

Prudentia non est scientia: quia id quod agitur potest aliter se habere: nec ars quia alius est finis agendi quam faciendi.

Diffi. Prudentia est habitus uerus cum ratione: qui in his agendis uersatur quæ sunt homini bona & mala *qd e prudentia*

Faciendi alius finis est: agendi uero non alius est: est enim id ipsum finis bene agere.

Periclem & alios huiusmodi prudentes dicimus quia illa quæ sibi & aliis utilia sunt prospicere ualent: esse autem huiusmodi putamus illos qui publicis priuatisque rebus administrandi sunt apti.

Temperantia dicitur prudentiæ conseruatrix: conseruat enim huiusmodi iudicium non enim totum iudicium corrumpit ac peruertit uoluptas & dolor ueluti quod triangulus duobus rectis equales habet: uel non habet sed illud in agendo nersatur.

Principia rerum agendarum sunt quorum gratia illa aguntur & ei qui corruptus est ob uoluptatem uel dolorem repente huiusmodi non apparet principium: nam uitium corruptiuum est principii.

In arte is qui sponte delinquit potior est: in prudentia uero contra quemadmodum & in uirtutibus: quare prudentia uirtus quædam est: & non ars.

Prudentia non est habitus cum ratione solum *(sed scilicet etiam cum appetitu)*: signum autem est quod obliuio huiusmodi habitus est sed prudentiæ non est.

Ex lectione. v. & cap. vii.

Diffi. Intellectus habitus principiorum est

Cap. viii. Sapiëntia in artibus attribuiamus illis qui excellentissimi sunt: ueluti phidiam lapidarium: & polycletum statuarium: nihil aliud in hoc per sapientia intelligentes quam uirtutem artis:

Exactissima scientiarum est sapientia.

Oportet sapientem non solum quæ a principijs manant scire: uerum etiam circa principia uirtutem tenere:

Ex lectione. vi.

Sapientia est intellectus & scientia: ac ueluti caput habens scientia præciosissimorum:

Est absurdum si quis putet scientiam ciuilem: aut prudentiam studiosissimam esse: nisi optimum eorum quæ in mundo sunt homo existit.

Bestiarum quasdam prudentes esse homines aiunt quotcunque circa uiam suam prouidentiam habere uidentur.

Et si optimum sit homo animalium: alia tamen sunt multo diuiniora quam homo secundum naturam: ueluti ista præclarissima ex quibus mundus consistit.

Anaxagoram & thalem & huiusmodi homines sapientes esse dicunt: sed

non prudentes quia uidentur illos propria commoda ignorantes: & illa quæ sunt eximia quidem & admiranda & difficilia ac diuina scire ipsos aiunt: inutilia tamen: quoniam non humana querunt bona.

Simpliciter bene consulere dicendus est ille qui quod optimum est homini in rebus agendis id ratiocinando coniectura assequitur.

Prudentia non est uniuersalium solum uerum etiam singularia oportet cognoscere actiua enim est

Actio in singularibus uersatur ex quo fit ut quidam nescientes efficitores sint in agendo: & inter cæteros qui experimentum habent.

Si quis sciat quod leues carnes facile digeruntur & salubres sunt: sed quæ sit leues carnes ignoret: non faciet sanitatem: sed qui sit quod auium carnes leues sunt & salubres faciet magis.

Prudentia idem habitus est & ciuilis: essentia tamen nequaquam eadem est ipsis.

Eius quæ circa rempu. uersatur: alia est ueluti præsidens quædam ac magistra prudentia in legibus ferendis: alia in singulis agendis cōsultādisque uersatur quæ communi nomine ciuilis dicitur.

Decretum agibile est ut postremum (*id est singulare*).

Res sua cuiusque quemadmodum administranda sit obscurum est ac difficile cognitu: huius uero signum est: quod iuuenes quidem & geometræ & mathematici fiunt & sapientes in huiusmodi: ac prudentes fieri non uidentur: causa huius est quod in singularibus est prudentia quæ per experimentum nobis innotescit: iuuenis autem non est expertus: longitudo enim temporis experimentum facit

Puer mathematicus quidem fieri potest: sapiens autem uel physicus: non potest: nam mathematica per abstractionem sunt: horum autem experimento principia:

Mathematica non credunt *id est mente attingunt* pueri: sed dicunt

Error aut circa totā rem in consulendo existit: aut circa particularia:

Intellectus est terminorum quorum non est ratio.

Ex lectione. viii. & cap. x.

Bene consulere non est scientia: non enim querunt homines de quibus sciunt.

Bene consulere non est bona coniectatio: sine discursu enim & subito coniectatio est: consultatio uero in longo tempore: unde dicunt: exequi uelociter consulta oportere: cōsultari uero tarde.

Solertia alterum & bene consulere est. est enim coniectatio quædam solertia.

Bene consulere non est opinio: opinio enim non quæstio: sed iam assersio quædam est: qui autem consulit siue bene siue male querit aliquid & cogitat.

Opinionis directio ueritas est:

Incontines ac flagitiosus quod sibi propositum est: ratōcinādo assequetur itaq; recte consulit licet magnum amplectatur malū.

Diff. Bene consulere est reſtitudo conſilii quæ bonum assequitur: per quod oportet: & ut & quando.

Ex lectione. viii. & cap. xi.

Sagacitas non idem est quod ſcientia uel opinio: nam omnes ſagaces eſſe poſſent.

Circa idem ſagacitas eſt & prudentia: nō ſunt autem idē: nam prudentia præceptiua eſt: quod enim agendum ſit uel non eius eſt finis at ſagacitas diiudicatiua eſt ſolum.

Idem eſt ſagacitas & bona intelligentia: & enim bene ſagaces & bene intelligentes idem ſunt.

Cap. xiii. Sententia ſecundum quam bene ſentire dicimur & ſententiā habere: boni & æqui rectum iudicium eſt.

Bonum & æquum uirum dicimus eē maxime miti ſententia: & æquum eſſe circa quādam ignoſcere.

Ignoſcere eſt ſentire recte iudicando circa æquitatem.

Cap. xiiii. Natura nemo ſapiens eſt

Non minns in herendum eſt expertis & ſenioribus uel prudentiū opinionibus atq; ſententiis ſine demonstratione: quam demonſtrationibus ipſis: ueluti enim oculum per experientiam habentes principia diſcernūt

Ex lectione. x. & cap. xvi.

Opus perficitur ſecundum prudentiam & moralem uirtutem: quia uirtus intentionem facit rectam: prudentia uero illa dirigit quæ ad hanc tendunt.

Non eſt uirtus moralis uegetatiuæ animæ: nihil enim in illa eſt utrū agat uel non agat.

Eſt quādā potētia quā aſtutiā uocant: q̄ huiusmōi eſt ut ad ſubiectā itētiōnem agere intenta poſſit & ad effectū perducere.

Si id ad quod intendimus rectū ſit: aſtutia laudabilis ē: ſin aut impbū: tūc eſt dolus: quapropter prudentes aſtutos & non dolofos eē dicimus.

Prudentia non eſt aſtutia: ſed non abſq; aſtutia eſt: habitus uero prudentiæ huic intuitu efficitur animi non ſine uirtute.

Prauitas obliquat & falſo errore labi facit circa principia reꝝ agendaꝝ: q̄ re ipſoſſibile eſt prudentē eſſe quempiam niſi ſit bonus.

Ex lectione. xi. & cap. xvii.

Omnibus uidentur natura quodāmodo mores in ſingulis ſubſiſtere: nā ut iuſti ſimus & temperati & fortes & alia huiusmodi ſtatim a natura habemus: ſed tamen quærimus aliud quiddam proprie bonū eſſe: ac talia aliter nobis aſſeſſe:

EX L.VII. AETHICO I

Pueris & bæstis naturales sunt habitus: uerum absq; mente uidentur esse nociui quoniam quemadmodũ in robusto corpore sine intuitu se mouente contingit fortiter offendere: quia uisum non habent: sic & hic q; si accipiat mentem in agendo differt.

Vt in opinabili duæ sunt species astutia & prudentia sic in morali duæ sũt naturalis uirtus & propria: uerum harum quæ propria non fit sine prudentia.

Aiunt socratici uirtutes omnes esse prudentias & socrates q; omnes uirtutes putabat esse prudentias errabat quod uero non absq; prudentia recte dicebat.

Non solum habitus qui est secundum rectam rationem: sed ille qui est cũ recta ratione uirtus est.

Non possibile est quẽquã esse bonum uirum sine prudentia: neq; prudẽte sine morali uirtute.

Sermo quo disputare quis possit uirtutes abinuicem separari: recipiẽdus est in naturalibus uirtutibus at in his uirtutibus per quas simpliciter dicitur uir bonus nõ recipitur: simul enim cum prudentia quæ una est omnes simul existũt

Propositiones ex septimo libro ethicorum Aristotelis.

Ex lectione. i. & cap. i.

Irca mores fugiendorum tres sunt species uitium: incontinentia: immanitas.

Vitio & incontinentiæ contraria manifesta sunt: nam aliud uirtutem aliud continentiam uocamus: aduersus autem immanitatem maxime quis cõgrue opponet eam uirtutem quæ supra nos est heroicam quandam & diuinam.

Si ex hominib; fiunt dii per excellentiam uirtutis ut aiunt: talis utiq; erit is habitus qui immanitati opponitur.

Vt bestiarum non est neq; uirtus neq; uitiũ: sic nec dei: sed hæc quidem præciosior est quam uirtus: illa uero alterum quoddã genus immanitatis.

Cum raro contingat uirum quempiam esse diuinum: (ut lacones dicere consueuerunt cum aliquem admirantur: diuinus est inquiunt uir): sic immanem quempiam inter homines raro aiunt existere sit autẽ quãdam propter morbos exorbitantes.

Eos qui alios homines malignitate excedunt hac infami immanitatis appellatione notamus.

Cap. iii. Si aliqua materia soluantur difficulta & relinquuntur ea quæ probabilia uidentur sufficienter erit ostensum.

Idem est continẽs & constans in ratione: at in continens & qui rationem omittit idem.

In continẽs sciens quia praua sunt facit propter cupiditatem: continens

uero sciens q̄ cupiditates prauæ sunt eas non sequitur propter rationē

Ex lectione.ii.& cap.iii.

Difficile est:(ut socrates putabat) si scientia afflit aliud quicquam praua; lere: ac ueluti mancipium in seruitutem trahere.

Socrates neminem intelligentem facere contra id quod optimum sit putabat: sed eos qui faciunt per ignorantiam facere.

Prauitati non est uenia: neq; alii cuiquam uituperabilium:

Si cupiditates imbecilles sint & non paruæ nihil egregium est contineri: si paruæ & imbecilles nihil magnum.

Audientis sophisma ligatur mens cum acquiescere nolit conclusioni nō placenti: nec procedere ultra ualeat: quoniam quemdammodum soluat non habet

Qui uoluptates ex eo quod sequitur & eligit quod persuasus est: potior uidebitur esse quam is qui nulla ductus ratione: sed per incontinentiam facit: est enim sanabilior quoniam dissuaderi potest.

Incontinens prouerbio subiacet quo dicitur: si aqua fauces exsiccat quid iam potare oportet? nam si suusus ageret dissuasus utiq; cessaret.

Nullus incontinentias habet omnes.

Solutio dubitationis inuentio est ueritatis.

Ex lectione.iii.& cap.iiii.

Quidā ex eo his quæ opinantur non dubitant sed putant se pro certo scire: nam quidam (ut heraclitus ostendit) non minus opinioni credunt quam alii scientiæ.

Cap.v. Dupliciter dicitur scire: nam & qui habet scientiam & non utitur & qui utitur scire dicitur.

Cum duo sit propositionum modi quibus in agendo uti oportet: nihil prohibet eum qui ambas habeat agere præter scientiam utēdo uniuersali: sed non particulari.

Differt uniuersale nam aliud in se est: ceu cūctis hominibus sicca prodeē aliud in re: ut hunc hominem uel hoc tale esse siccum.

Ira & cupidines uenereorum ac huiusmodi quædam corpus distrahunt manifeste nonnullos etiam in furorem adigunt:

Dicere uerba: scientiæ nullum est signum: nam in huiusmodi perturbationibus **(scilicet cupiditatis & ire)** constituti demonstrationes & uersus empedoclis proferunt: & qui primo adiscunt: uerbum complectuntur quidem: sed nondum intelligunt: opus est enim ut cognata natura fiat: ad hoc autē temporis spatium exigitur.

Alia est uniuersalium scientia alia singularium rerum quibus sensus iam dominatur: cūq; ex illis sit una: necesse est ut conclusiōi huic assentiat animus: & in his quæ factum requirunt statim agat: sicut si omne dul-

se gustare oportet: hoc aut dulce: tanq̃ unum aliquid de singularibus
necessarium est: eum qui potest nec prohibetur simul & hoc agere.

Potest quodlibet animæ membrum concupiscentia mouere: itaq; contin-
git ratione quodammodo & opinatione incontinentem esse.

Concupiscentia contraria est rationi: sed non opinatio.

Bæstia non sunt incontinentes: quoniam uniuersalis apprehensionē nō
habent: sed singularium phantasiā ac memoriā.

Cum ultima propositio: iudiciumq; sensitui: & domina rerum agenda
existat: hanc uel non habet in perturbatione constitutus: uel ita habet
ut se habere nesciat.

Præsentē illa quæ proprie uidetur scientia non sit perturbatio: nec illa tra-
hitur superaturq; a perturbatiōe: sed sensitua: sicq; apparet quod tractauit
socrates eunire: neminem scilicet scientem peccare.

Ex lectione. iiii. & cap. vi.

Circa uoluptates & dolores uersari continentes & incontinentes ac mol-
les manifestum est.

Eorū quæ uoluptatē efficiunt quædam sunt necessaria: ut quæ ad corpus
pertinent: quali: circa alimenta & uenereorum indigentiam: & alia hu-
iusmodi ad corpus spectantia circa quæ temperantiam posuimus: q̃dā
non necessaria: sed per se expetenda: ceu uictoria: honor: diuitiæ: & hu-
iusmodi talia.

Qui in his q̃ p se expetēda sūt ultra rectā rōem q̃ i ipsis ē excedūt: eos nō di-
cimus icōtinētes simpliciter: sed adiungimus pecuniæ incontinentes
& lucri & honoris & iræ.

Qui circa corporis uoluptates in quibus posuimus temperatē & intem-
perantē excedit uoluptates amplectēdo & dolores fugiendo famis ac
sitis: caloris & frigoris: & omnium quæ sunt in gustu aut tactu non per
electionem sed præter electionem & intellectum incontinens dicitur:
non per aliquam additionem: sed simpliciter.

Temperantes & incontinentes circa eadem sunt: sed non eodem modo:
sed temperantes quidem: eligunt: continentes uero non eligunt.

Magis dicimus intemperantem quicumq; uel non concupiscens: uel parū
excedendo persequitur uoluptates & fugit mediocres dolores: q̃ hunc q̃
propter uehementes cupiditates id agit: nam quid ille faceret si adesset
cupiditas iuuenilis: & circa necessariarum indigentia inuehemēs dolor

Cap. vii. In his quæ natura honesta sunt & bona non uituperantur homi-
nes q̃ afficiātur ad illa q̃ cupiant: q̃ ament: sed quid ita ut modum ex-
cedant: prauitas tamen nulla est circa ista: similiter nec incontinentia:

Circa filios ac parentes excessus amoris improbus est ac uitandus.
Incontinentia non solum fugiendorum est: uerum etiam uituperabiliū.

Ex lectione. v. & cap. viii.

Sicut prauitas alia simpliciter dicitur : alia secundum additionem : ueluti immanis aut insana : sic & incontinentia est alia immanis alia insana : simpliciter autem illa solum quæ est secundum incontinentiam.

Ex lectione. vi. & cap. ix.

Minus turpis est intemperantia iræ quam intemperantia libidinis.

Quemadmodum ministri qui ueloces sunt : potius quam totum id quod eis dicitur audiant excurrunt : ac postea in agendo errant : & quemadmodum canes antequam considerent an amicus sit si mouetur streperit latant : sic ira propter calorem & uelocitatem naturæ audiens quidem rationem sed non præceptum exaudiens : properat ad ultionem.

Ratio si scilicet uerum est seu phantasia si scilicet falsum est iniuriam seu contumeliam offendit : ira uero tanquam ratione concludens quod huic tali repugnandum sit statim insurgit : at libido si solum dixerit cogitatio uel sensus uoluptatem effici properat ad fruitionem quam obrem ira quidem sequitur rationem quodammodo : libido uero non turpior igitur libidinosus.

Naturalibus desiderijs magis est uenia si sequare.

Ira & indignatio naturalibus quiddam est quam libidines quæ excessiuæ sunt & non necessariae : ueluti qui se excusabat quod patrem uerberasset : nam & ipse inquit patrem uerberauit suum : & ille rursus suum : qui & puerum ostendens inquit : & hic cum uir erit me : nam id nobis gentile est. & qui trahebatur a filio sistere præcepit ante ianum : nam & patrem suum eo usque a se tractum fuisse.

Magis iniusti sunt qui occulte insidiantur.

Iracundus non insidiatur neque ira : sed palam est : libido uero contra ut de uenere aiunt dolosam cyprigenam : & homerus fraus quæ abstulit mentem quamuis multum sapienti.

Nemo luxuriat dolens : sed qui per iram facit dolens facit.

Circa humanas uoluptates solum intemperantia est ac temperantia : atque ideo bestias neque temperatas neque intemperatus dicimus nisi per similitudinem.

Minus mala immanitas est quam prauitas sed terribilior : minus improba enim semper prauitas est non habentis principium mens uero principium est.

Milies plura mala feceret malus homo quam bestia mala

Ex lectione. vii. & cap. x.

Qui uoluptatum excessus persequitur : sicut per excessum : aut per electionem : & propter ipsas & non propter aliud exinde proueniens : intemperans est.

Necesse est intemperantem non esse talem ut poeniteat : itaque insana-
bilis est.

Deterior est qui non concupiscens facit aliquid turpe: quā si concupiscēs
uehementer: aut si non per iram percusserit: quam si iratus: nam quid
hic ageret si etiam in perturbationibus esset constitutus? quo circa intē
perans potior est quam icōtinens.

Oponitur incontinenti continens: molli autem constans:

Constantia altera est a continentia: nam constantia in resistendo est: con-
tinentia uero in superando: est autem aliud resistere quam superare:
quemadmodum non uinci quam uincere: quo circa potior est conti-
nentia quam constantia.

Qui deficit in his aduersus quā plarīq; resistunt & ualent: hic mollis &
delicatus est

Delitiā mollicies quādam sunt.

Si quis uehementibus excessiuisq; uoluptatibus aut doloribus superatur
mirandum est: sed uenia danda est ceu ii qui risum tenere conati accu-
mulatum emittunt: ut accidit xenophonti.

Scytharum regibus mollicies inest propter genus quod tāquam effœmi-
natum a uiriliter secessit.

Cap. xi. Iocosus intemperatus esse uidetur: est autem mollis: nam iocus
relaxatio est.

Incontinentiā hoc quidem temeritas: hoc autem infirmitas est: nam alii
quidem consultantes non persistunt in his quā statuerāt propter ani-
mi perturbationem: alii ob id quia non considerant trahuntur a per-
turbatione.

Maxime acuti siue cholericī & melancholici ob temeritatem incontinen-
ter agūt: acuti quidē propter uelocitatem: melācholici uero propter ue-
hementiā nō expectant rationem ex eo q̄ phantasiā sequaces sunt.

Ex lectione. viii. & cap. xii.

Affimilatur uitium intemperantiā hydropili: & ptysi: in continentia ue-
ro epilepticis illa enim continua hac non continua improbitas est qua-
re incontinentia uitium. **scilicet intemperantiā** non est: sed aliquate-
nus fortasse.

Vitium. **f. irēpantie** quidē la tet: incontinentia uero non latet: & uitium
qdē. **f. intemperantiā** cum electione est incontinentia absq; electione:

Similis est incontinens iis qui facile inebriantur & a modico uino ac pau-
ciore quam plarīq;

Vitium intemperantiā & incontinentia in rebus similia sunt: ceu demo-
doci illud in milesios dictum. milesii quidem insipientes nō sunt: faci-
unt tamen qualia insipientes. & incontinentes iniusti non sunt: iniuri

antur tamen:

Virtus principium uidelicet operabilium quod scilicet est finis cuius gratia aliquid agitur conseruat: uitiū corrumpit.

In rebus agendis principium est cuius gratia: ut in mathematicis suppositiones: quæ admodum igitur neque illic ratio edoctiua principiorum: neque hic: sed uirtus aut ex consuetudine aut ex natura recte sentire facies circa principium.

Ex lectione. ix. & cap. xlii.

Si quis quicquam propter hoc expetit & sequitur: per se ipsum hoc sequitur & expetit per accidens uero prius.

Simpliciter dicimus quod per se ipsum dicimus.

Sunt ii dure ceruicis qui sui capitis sunt & qui indocti & agrestes:

Qui sui capitis sunt gaudet cum peruincunt: nec e sententia dimouentur & dolent si eorum sententia irretetur instar publicorum decretorum: quare ii magis incontinenti similes sunt quam continenti: propter uoluptatem enim aut dolorem tales sunt.

Non omnis qui propter uoluptatem aliquid facit intemperans est aut prauus: aut incontinens: sed qui propter turpem uoluptatem.

Ex lectione. x. & cap. xliii.

Fieri non potest ut unus & idem simul sit prudens & incontinens.

Non quia sciat solum: sed quia actiuus sit: prudentem esse dicimus: sed i continens non est actiuus.

Astutum nihil uetant incontinentem esse: ex quo fit ut nonnunquam prudentes quidam incontinentes esse uideantur: quoniam astutia ratione propinqua est prudentia.

Incontinens similis est ciuitati quæ omnia opportune decernat: ac leges habeat bonas: sed illis non utatur: malus autem ciuitati quæ legibus utitur: sed malis.

Incontinentia illa qua melancholici incontinententer agunt sanabilior est: quam illorum qui consultant quidem: sed non permanent: & qui consuetudine incontinentes sunt quam qui natura. **I. sanabiliore sunt.**

Facilius est consuetudinem quam naturam mutare ob id ipsum consuetudinem mutare difficile est quod nature assimilatur: ut euenus inquit: aio inueteratum usum permanere amice: atque eum tandem hominibus naturam esse.

Ex lectione. xi.

Artificum finis est ad quem perspicientes unumquodque uel bonum uel malum simpliciter dicimus.

Nulla effectio cognata est finibus: ceu nulla edificatio ædibus.

Voluptates impediunt prudentiam: & quanto maiores sunt tanto magis

quod in uenereis patet: nemo enim dum in illis est mente prospicere quicquam potest.

Bonum artis est opus.

Pueri & bestiae sequuntur uoluptates

Ex lectione. xii.

Bonum dupliciter dicitur aliud simpliciter aliud alicui.

Quae constituunt in naturalem habitum secundum accides uoluptaria sunt.

Operatio est in concupiscentiis indigentis & imperfecti habitus & naturae **ex translatione antiqua:**

Non eisdem rebus delectatur natura dum repletur & dum in statu est. dum enim in statu est simpliciter iocundis: at dum repletur etiam aduersus: nam & acerbis & amaris gaudet quorum nihil neque natura neque simpliciter iocundum est.

Sicut iocunda adinuicem constituta sunt: sic etiam uoluptates quae ab illis prouenit.

Diff. Delectatio est operatio habitus secundum naturam sine impedimento:

Contemplatio interdum obest ad sanitatem.

Neque prudentiam neque habitum ullum impedit uoluptas ab unoquoque proueniens: sed alienae uoluptates: nam quae in contemplatione & disciplina magis faciunt contemplari atque addiscere.

Non est opus alicuius artis uoluptas rationabiliter: neque enim alterius operationis cuiusquam est ars factiua: sed potentiae **a qua scilicet procedit operatio.**

Ex lectione. xiii.

Omnes beatam uitam putant esse iocundam: & implicent uoluptatem foelicitati rationabiliter: nulla enim operatio si impediatur perfecta est foelicitas autem est perfectorum.

Indiget foelix bonis corporis & externis atque fortune ut non impediatur.

Qui in rota & calamitatibus magnis constitutum dicunt esse beatum: si bonus sit uel uolentes uel inuiti nihil dicunt.

Prosperitas foelicitas non est: nam haec excedens impedimentum affert foelicitati.

Fama non omnino uana est: quam populi multi decantant.

Voluptatem eandem non omnes sequuntur: tamen sequuntur omnes uoluptates.

Cuncta habent in se aliquid diuinum natura.

Ex lectione. xiiii.

Quaedam uoluptates uehementer amplectendae sunt: ut puta illae quae sunt honestae sed non corporeae: & circa quas intemperans est.

Corporalium bonorum est excessus: & malus est qui sequitur excessum.

Non malus est qui sequitur necessarias uoluptates: cuncti enim quodam modo gaudent epulis & uino & uenereis: sed non ut debent.

Non solum uerum dicere oportet: sed & causam falsi: nam id ad fidem faciendam pertinet: nam quando ratio conspicitur per quam uidebatur uerum quod non est uerum: facit ut non magis credatur.

Corporis uoluptates magis homines expetere uidentur quia dolorem pelunt: & per excessum doloris quasi medicinam quandam uoluptatem excessiuam sequuntur ac penitur corporalem sequuntur etiam illas quia gniam uim habent quando propter alias letari non possunt: itaque sibi ipsi fames aliquas machinantur.

Multis *id est quantum ad multa* dolorosum est propter naturam: semper enim laborat animal (ut naturales testantur sermones & uidere & audire dolorosum esse discitantes: sed consueti sumus ut aiunt.

Iocunda res est iuuenta.

Melancholici natura semper egent medicina: nam corpus quidem abroditur: & in hoc est continue propter complexionem: ac semper in uehementi appetitu consistunt: pellit autem uoluptas dolorem & quæ contraria est & quæ contingens (modo sit uehemens) & ob hoc intemperati & mali sunt.

Dico per accidens illa iocunda quæ medentur: quia enim contingit mederi patienti: sano agente aliquid iocundum uidetur. natura autem iocunda quæ faciunt operationem talis naturæ.

Nullum iocundum semper idem est: quia non simplex est natura nostra sed inest quid aliud secundum quod corruptiua: itaque si quid agat hæc alteri naturæ aduersatur.

Si alicuius natura simplex sit semper idem actus iocundissimus erit quam obrem deus semper una atque simplici gaudet uoluptate: non enim motus duntaxat est operatio: sed immobilitas: & uoluptas magis in quiete est quam in motu.

Variatio res est omnium dulcissima secundum poetam: propter nequitiam quidam: ut. n. neque homo facile uariatur: sic & natura uarietatis indiget: non enim simplex est neque æquilis.

Propositiones ex octauo libro ethicorum Aristotelis.

Ex lectione. i. & cap. i.

Micitia maximæ necessaria est in uita: sine amicis enim nullus eligeret uiuere: licet cuncta possideret alia bona.

Locupletes & indignitate constituti plurimum amicis indigent: uidentur quid enim prodesset talis prosperitas si benefici cōferendi auferetur facultas: quod maxime sit cōmédaturque ad amicos: uel quod custodiretur seruareturque sine amicis: cum quanto plura illa sint tanto magis pe-

riculo illa subiacent.

In paupertate ac cæteris calamitatibus unum putatur in amicos esse refugium.

Iuuenibus necessaria est a micitia ad compescendos errores: & senibus ad curam & obseruationem auxiliumq; illarum rerum quæ illis desunt propter imbecillitatem: florentibus autem ad res præclaras: nam duo simul euntes & in cognoscendo & i agendo potentiores erunt.

Natura uidentur inesse amicicia ad id quod genitum est ei quod genuit & ad id quod genuit ei quod genitum est: nec id in hominibus solum uerum etiam in auibus ac plerisq; animantibus: & eiusdem generis i ter se: at maxime hominibus.

Eos homines qui erga cæteros beniuoli sunt laudibus efferimus:

Intueri licet in erroribus **puta uisum** omnem hominem amicum & familiarem homini esse.

Ciuitas amicicia continetur: & legum latores magis circa illam student quam circa iustitiam: concordia enim simile quiddam amiciciae uidetur esse: huic autem maxime legumlatores intendunt: discordiam uero ut rem inimicam expellunt.

Amici si sint: nihil opus est iustitia: at si sint iusti nihilominus opus est eis amicicia.

Cap.ii. Simile simile appetit.

Qui amicitiā unam speciem esse putant ex eo quia recipit magis & minus non sufficienti argumento dicuntur: nam & illa quæ alia sunt specie magis & minus recipiunt.

Ex lectione secunda.

Non omne uidetur amari: sed quod amabile est: hoc autem est bonum aut iocundum aut utile.

Vtile est id per quod efficitur bonum aliquod aut uoluptas.

Amat quisq; non quod bonum est sibi sed quod uidetur bonum.

In natura inanimatorum non dicitur amicicia: non enim est in illis reciproci amoris neq; uoluptas illorum boni: nam ridiculum est uino uelle bonum: sed saluum esse cupit ut habeat ipse: at oportet amico uelle bona illius gratia.

Qui bona alicui uolunt illius gratia beniuolos appellamus: si non idem ab illo rependatur: multi enim beniuoli sunt: erga illos quos nunquam uiderunt.

Amicicia est beniuolentia i rependentibus non latens.

Ex lectione tertia & cap. tertio.

Amicitiarum tres sunt species: cum totidem sit amabilia.

Qui propter utilitatem se diligunt non se ipsos diligunt: sed quia ex ipsis aliquod provenit bonum eodem modo qui propter uoluptatem: unde sunt huiusmodi amicitiae secundum accidens & facile dissoluntur non in eodem permanentibus: nam si ante amplius iocundi aut utiles sit amare desistunt.

Videtur utilis amicitiae maxime in senibus esse: non enim uoluptatem illi sequuntur sed commoditatem.

Adolescentium amicitiae uoluptatis causa instituta videntur: nam amant secundum affectus: & maxime id sequuntur quod uoluptatem in praesentia afferat: uerum id simul cum aetate mutatur.

Voluptatis celeris est mutatio.

Ad amores praeconi sunt iuvenes: nam amatoria per affectum & uoluptatem plurimum fit: itaque amant & cito desistunt: saepe eadem die propositum mutant.

Cap. iiii. Perfecta est amicitia bonorum uirorum: & inter se uirtute similes: namque sibi bona similiter mutuo uolunt qua sunt boni: sunt autem boni per se ipsos.

Permanet bonorum amicitia quandiu sunt boni: uirtus autem res permanens est.

Boni simpliciter boni sunt: & inuicem utiles: eodem modo & iocundi: boni enim iocundi simpliciter & iocundi inuicem.

Unicuique uoluptati sunt propriae res.

Sunt bonorum amicitiae merito rarae: nam qui tales sunt pauci admodum reperiuntur & consuetudine indiget & tempore: nam iuxta proverbium prius sal illud de quo dicitur comedendum est quam se cognoscere possint.

Non ante recipiendum est eos esse amicos: quam alter alteri dignus amicitia fidusque appareat.

Qui propere amicitias instituunt amici quidem esse uolunt: sed non sunt nisi digni sint amari: & id cognoscant: uoluntas enim amicitiae celeriter fit: sed non amicitia.

Ex lectione. vi.

Propter uoluptatem & utilitatem malos contingit esse amicos inter se: & bonos malis: propter seipsum autem constat quod solos bonos.

Sola bonorum amicitia sine querela est: non enim facile est quicquam credere aduersum eum quem multo tempore comprobauit: perstasque animo nunquam iniuratum iri & quaecunque alia iniura amicitia requiruntur.

Species amicitiae tres sunt: sed prima atque praecipua est bonorum uirorum qua boni sunt: reliquae quae sunt propter utilitatem & uoluptatem: secundum similitudinem amicitiae sunt.

Ex lectione. v.

Sicut in uirtutibus alii secundū actū: alii secundū habitum boni dicuntur: sic & in amicitia. alii in usu cōmuni delectantur & beneficia conferunt alii dormientes & locis disuncti non agunt quidem: sed se se habent ut amice agere.

Loca non dissoluunt amicitiam simpliciter: sed actionem: quod si diuturnior sit absentia obliuionē amicitiae inducere uidetur: unde id natum est dictū: multas amicitias silentium dirimit.

Non uidentur neque senes neque difficiles & quæuli ad amicitia apti: quoniam niam parum in illis est uoluptatis.

Nemo potest illius familiaritate uti qui molestiam afferat: neque illius qui non sit iocundus.

Maxima uidetur natura molestiam fugere: & id asciscere quod efficiat uoluptatem.

Qui se se mutuo recipiunt: nec tamen simul uiuunt: ii beniuolis magis similes sunt quam amicis.

Nihil tam est amicorum: quam simul uiuere: nam utilitatem quidem ege ni expetunt: at simul uiuere etiam beati: iis enim minime conuenit solum uiuere.

Conuersari simul non est nisi sint iocundi & tales qui eisdem rebus delectentur: quod sodalitia habere uidetur.

Amabile & expetibile simpliciter est bonum & iocundum: cuique autem quod sibi est tale.

Differunt amatio & amicitia: nam similis est amatio quidem affectui: amicitia uero habitui: nam amatio non minus ad inanimata est: in amore uero respondetur cum electione: electio autem ab habitu est.

Amici bona uolunt his quos amant illorum gratia non secundum affectum: sed secundum habitum.

Ex lectione. vi.

Iuuenes cito amicitias contrahunt: sed non senes: non enim fiunt amici his quibus non delectantur.

Familiaritas & mutua conuersatio maxime uidetur amicitiam facere.

Cap. v. Pluribus esse amicum secundū perfectam amicitiam non datur: quæ admodum nec amare plures: & similis excessus quidem uidetur: hoc autem ad unum fit.

Multos uni uehementer placere non facile est: forte autem nec bonum esse uidetur.

Propter utilitatem & uoluptatem multis placere quis potest: multi enim tales & breuis obsequium temporis.

Continue nemo ne bonum quidem tolleraret si sibi molestum esset: itaque amicos quærunt iocundos.

Ex lectione. vii.

Est alia species amicitie a prædictis quæ scilicet consistunt in æqualitate quæ est secundum maioritatem uelut patri ad filium.

Non eadem est amicitia patri ad filium : & filio ad patrem : neq; uiro ad uxorem : & uxori ad uirum . alia enim cuique istorum uirtus & opus alia etiam propter quæ amant : alia ergo dilectiones & amicitia.

Oportet meliorem magis diligere quam diligere : quando enim secundum dignitatem diligitur tunc fit quodammodo æqualitas : quod porro amicitia uidetur esse :

Non similiter æquale in amicitia & in iustitia uidetur esse : nam in iustis quidem primum est illud æquale quod est dignitate : secundum uero illud quod est in quantitate : in amicitia uero id quod est quantitate primo est loco quod uero dignitate secundo.

Si plurima distantia fiat uirtutis aut uitii : aut diuitiarum aut alterius rei : non amplius sunt amici : nec dignum id putant . manifestum autem est id in diis : & in regibus : & in optimis & sapientissimis : non enim illos dignantur amicitia qui ualde sunt humiliores : uel qui nullius sunt præcii :

Interdum non optanda sunt amicis maxima bona : puta ut dii fiant : quoniam non amplius eēt amici :

Hoc in loco Aristot. proportionem illam quam superius in secunda lectione posuit absolute : uidelicet oportet amico uelle bona illius gratia dupliciter restringit . ut primo scilicet intelligatur id uerum eē : si is cui ab amico bona desyderantur bonis illis habitis talis permaneat qualis primo erat secundo ut intelligamus non omnia bona esse amico desyderanda : sed illa quæ non priuant nos magno bono : quale est amicū habere : & ideo subdit propositionē sequentem .

Si quis maxima bona cupit .

Ex lectione. viii. & cap. vi.

Videntur plerique per ambitionē amari magis uelle quam amare : ex quo fit ut multi adulescentes ament

Inferior amicus est adulator uel fingit tale quidam : & magis amare quā amari .

Amari proxime uidetur accedere ad honorationē qđ sane plerique appetunt . Plerique honorem per se expetere non uidentur : sed per accidens : gaudēt enim multi cum ab his qui in potestatibus constituti sunt honorantur spe ducti : quia putant se quod opus ab illis impetraturos : ut igitur si gno bene affectionis gaudent honore : qui uero a bonis uiris & scientibus appetunt honorari : opinionem sui confirmari desyderant : amari autem per se ipsos gaudent quapropter uidetur utiq; esse potius quā honorari : & amicitiam per se ipsa esse expetendam .

EX. L. VIII. AETHICO.

Videtur amicitia magis in exhibēdo amōrem quam in recipiendo consistere signum huius est quod matres filios amare gaudent: amari uero non quærunt si utraq; fieri nequeunt sed satis illis uidetur: si uideant filios improsp̄ritate constitutos.

Bonorum amicorum est neq; ipsos delinquere: neq; amicos permittere sibi ministros esse.

Mali in amicitia firmitatem non habent: neq; enim sibi ipsis similes per seuerant: & paruo tempore sunt amici gaudentes mutua prauitate.

Ex contrariis maxime uidetur fieri ea amicitia quæ est prope utilitatem ut pauper diuiti: & indoctus sapienti: cuius enim quisque indiget id exoptat.

Amatores deridendi uidentur dignum putantes se amari quemadmodū ipsi alios amant: nam similiter dignos fortasse exigendum est ita amari q; si nō sint tales ridiculum est.

Non appetunt contrarium contraria per se sed per accidens: desiderium autem medii est: hoc enim bonum puta sicco non fieri molle: sed ad medium peruenire.

Ex lectione. viii.

Proverbium est amicorum communia recte: in communione enim amicitia est: sunt enim fratribus & sodalibus communia omnia: cæteris uero diuisa.

Grauius est sodali pecuniam auferre quam ciui & non ferre opem fratri q; extraneo & pulsare patrem quam quēuis alium.

Communem cōmodū legum latores cōiectura sequuntur: & iustum esse aiunt quod communiter proficit.

Ex lectione. xi. & cap. vii.

Administrandarum ciuitates tres sunt species: & totidem etiam excessus scilicet regnum: & optimorum potestas *græce aristocratiā* tertia censura quam pleriq; popularem uocant: *græci timocraticam*.

Optima administratio est regni: deterrimat uero popularis.

Transgressio regni: tyrannis est: in utraq; enim unus gubernat.

Tyrānus proprium quærīt commodum: rex uero eorum qui ab eo reguntur: non enim est rerum nisi per se sufficiat & cunctis bonis excellat: at qui talis est: nullius indiget: non ergo hic quærēt utilitates p̄ptias: sed eorum qui ab eo reguntur.

Pessimum optimo contrarium est.

Prauus rex tyrānus efficitur.

Ex optimatibus ad paucorum potētiam *quæ græce oligarchia dicitur* fit transgressio gubernatorum prauitate qui tempu. gubernant: & cuncta aut plurima bona ad se trahunt.

Minime praua est multitudinis gubernatio.

Patri ad filium societas regni ē: patri enim cura est filiorum: quāq; apud
persas tyrannicum est: quoniam filiis perinde utuntur ut seruis.

Tyrānica societas est domini ad seruos: agitur enim domini utilitas.

Viri & uxoris societas ei speciei similis est qua optimates gubernant: pro
dignitate enim uir praesidet: & in his quae uirum decent: quae uero uxo
ri congruunt haec illi tribuit.

Si in omnibus rebus dominari uelit uir ad eam speciem transgreditur quae
est paucorum potentia: praeter dignitatem enim sibi arrogat: & non
quia melius est:

Interdum uxores ipsae praesident quasi rerum potentiae: non igitur per
uirtutem praesunt sed per diuitias & potentiam: quemadmodum cum
pauci rempublicam optinent.

Fratri societas ei similis uidetur quae est in censu positorum **haec graece**
timocritia dicitur pares enim sunt: nisi quantum aetatibus differunt:
itaq; si plurimum aetatibus distent: non amplius fraterna uidetur amicitia.
Multitudinis gubernatio maxime in his domibus conspicitur quae sunt
sine domino: sibi namq; oēs ex aequo: & in quibus ibecilis est princeps:
& unicuique licentia:

Ex lectione. xi. & cap. viii.

Regum ad eos qui reguntur est amicitia in maiori parte beneficii: prodest
enim illis siquidem bonus existens eam habet curam: ut qui ab eo re
guntur quam optime habeant ut pastor ouium: unde & homerus pa
storem populorum uocat agamemnonem.

Talis est paterna amicitia qualis est regalis: differt autem magnitudinem
beneficiorum: cum essendi causa per maxima uideatur: nutriendiq; &
erudiendi: & progenitoribus haec tribuntur.

Natura imperium optinet pater filiorum: & progenitores descendunt
& rerum eorum qui in regno sunt.

Pares ciues esse uolunt & inter se mites: in parte uero dominari & ex aequo
In tyrānide nihil est amicitiae aut parum: in quibus enim nulla est socie
tas imperanti & parenti nec amicitia est: neq; enim iustum: sed quale ar
tifici ad organum: & animae ad corpus: & domino ad seruum.

Seruus animatum est organum: organum in animatus est seruus.

Ad seruum qua seruus est non est amicitia: sed qua homo: uidetur enim
esse quiddam iustum cuique homini ad omnem cum quo societas esse
potest: legis pactionis: & amicitia igitur inquantum in homo:

Ex lectione. xii. & cap. viii.

Parentes amant natos quasi suum quiddam existentes: nati uero parentes
ut ab illis quidam existentes:

Magis sciunt genitores quae ex ipsis: quam genita quia ab his.

Magis coniungitur id a quo illi q; genitum est: q; id qd gignitur ei qui facit
&

In magnitudine quoque temporis patet parentes magis diligere filios: nam
 ii statim genitos amant: illi uero post tempus cum genitorum scientiam
 uel sensum perceperint: ex his etiam patet cur matres ament magis.

Fratres se mutuo amant: quoniam ab eisdem nati sunt.

Magnum est ad amicitiam educatio & ætas.

Est ad parentes amicitia natis: & hominibus ad deos ut ad optimos & ma-
 ioritate præstantes: maxima enim ii beneficia contulerunt cum essen-
 di educandi: cæ fuerint nato: & erudiendi.

Parentum filiorumque amicitia uoluptatem & utilitatem magis continet
 quam extraneorum: quanto in ipsis uita sociabilior.

Viros & uxori amicitia uidetur esse secundum naturam: homo enim na-
tura est coniugale animal magis quam civile: quanto prius ac magis
necessarium est domus quam ciuitas: & procratio filiorum communis
animalibus.

Vir & uxor non solum procreationis cæ cohabitant: sed eorum quoque gratia
 quæ pertinet ad uitam confestim enim distinguuntur opera: & alia sunt
 uiri alia mulieris.

Na Coniunctio amicitia uiri & uxoris filii uidentur esse: propter quod & ci-
 tius steriles dissoluntur: filii enim cõe bonum ambobus continet autem
 commune bonum societatem.

Ex lectione. xiii. & cap. x.

Fiunt inculpationes & quæræ in ea amicitia quæ est utilitatis gratia con-
 tracta uel sola uel maxime:

Qui per uirtutem amici sunt benefacere: mutuo properant: hoc enim uir-
 tutis & amicitia.

Aduersus amantem & beneficia conferentem nemo cõqueritur: sed si sit
 gratus beneficiis respondet.

Ridiculum esset si quis quemquam inculparet quod sibi iocundus non sit
 cum liceat illo non uti.

Cum amici se mutuo propter utilitatem utuntur semper plus quærunt &
 minus quam decet se habere existimant: & quærunt quod non tanta repon-
 tent quantæ deberent pro sua dignitate.

Amicitia quæ est propter utilitatem partim est moralis. partim legitima.
 Legitima amicitia est inductis & per pactiõem quid pro quo moralis ue-
 ro non est inductis: sed ut amico donat uel quid aliud facit dignum pu-
 tat ut ipse consequatur quasi non donauerit: sed commodauerit.

Omnes uel magna pars uolunt quidem honesta: sed anteponunt utilia:
 Considerandum est ab initio a quo quis accipit beneficium: & cuius gra-
 tia sic uel suscipiat uel non.

Cum utilitatis causa est amicitia: eius qui accipit utilitas mensura est: tan-
 tum enim fuit beneficium: quantum iste accepit utilitatis.

Capitulum undecimo: Amici boni est subuenire egentibus: nam quod prodest inquirunt studioso uel potenti esse amicum: si nihil sim conpsecuturus.

Virtutis & beneficii præmium est honor indigentiæ uero auxilium & lucra. In omnibus minus habere nemo sustinet qui ergo in pecuniis minus re portat ei honorem tribuunt.

Amicitia possibilitatem requirit non secundum extimationem: neq; in oïbus. ut in honoribus deorum & parentû: nullus enim pro dignitate unquam retribuere potest: sed qui pro facultate id agit bonus esse uidetur.

Nullus uidebitur destitisse patri auxilium præstare nisi excellenti prauitate: nam sine naturali amicitia humanum est auxilium non negare.

Fugiendum est aut non studendum prauo auxilium ferre.

Bene accipere multi uolunt: facere autem fugiunt ut in utile.

Propositiones ex nono libro ethicorum Aristotelis.

Ex lectione. i. & cap. i.

De repensionem faciendam repertus est nummus communis mensura ad quem omnia referunt: & quo omnia extimantur. Oritur inter amicos propter utilitatem aut delectationem in dignatio: quando alia fiunt ac non illa quæ ipsi aptabant per inde est enim ac si nihil fiat quando non potiuntur optatis: ut is qui conducto citharædo pollicitus est: & quanto melius caneret tanto maiora: postridie promissa poscenti: pro uoluptate uoluptatē reddidisse inquit.

Qui primo dat uidetur permittere accipienti extimationem recum pensionis: quod aiunt pythagoram seruasse. cum enim docuisset extimate discipulos quanti sibi uiderentur illa quæ ab didicissent: tantum que accipiebat.

Qui pecunias acceperunt prius: ac deinde nihil eorum quæ promiserant efficiunt propter magnitudinem promissorum: merito aduersus eos quærelæ sunt:

Remuneratio facienda est secundum electionem philosophiæ præceptoribus: non enim nummis ea res extimatur: nec præcium æquales reperitur: sed forte satis est quæadmodum erga deos & erga parentes quātū quis potest exhibere.

Cui promissum est hunc uidetur iustius præciū statuere: q̄ eū q̄ pmisit: pleriq; n. non æque extimant q̄ habent & q̄ uolūt accipere sua. n. q̄sq; & qui

EX .L.VIII. AETHICO.

dat plaris extimat : sed tamen responsio fit in his quantum statuunt
ii qui acceperunt.

Non oportet rem tanti præcii facere quanti uidetur possidenti sed quanti
faciebat prius quam possideret.

Ex lectione secunda. & cap. ii.

Reddendum beneficium ut plurimum magis quam amico conferendum
est: ceu mutuum magis cui debeas reddendum est quam amico dādū.

Cum parentes nobis causa essendi sint: honestius est illis circa alimenta
subuenire quam nobis ipsis: & honorem illis quemadmodum diis
impendere.

Seniori omni secundum ætatem tribuendus est honor: assurgendo & in-
clinando & huiusmodi: reliquis uero omnibus semper conandum est
debitum tribuere: ac discernere quid cui conueniat secundum digni-
tatem & usum.

Ex lectione tertia & cap. tertio.

Incusandus est is qui cum ob utilitatem aut uoluptatem amicus sit: ob mo-
res se amare simulat: si uero amicus ipsius simulatione decipitur iniustū
est acusare qui simulabat: & magis quam eos qui nūmos falsificant: quā
to circa nobiliorem rem adhibita est fraus

Non omne amabile est: sed bonum: nec amandus est malus amicus: nam
malos amare non conuenit: neque similem esse malis:

Simile simili amicum est.

Non cum omnibus statim dissoluenda est amicitia: sed cum illis qui sunt
incurabiles propter prauitatem: nam qui corrigi possunt eis magis se-
rendum est auxilium in moribus quam in diuitiis: quāto id honestius
& amicitia magis proprium.

Quemadmodum amicis potius quam extraneis putamus gratificandum
sic his qui fuerunt amici aliquid tribuendum est propter præcedentem
amicitiam: quando non propter excessum prauitatis fit dissolutio.

Ex lectione. iiii. & cap. iiii.

Boni est bono studere sui ipsius gratia: intellectui enim gratia studet
quod unusquisque esse uidetur.

Unusquisque uiuere & esse uult se ipsum & saluari ac maxime illud per
quod sapit:

Præteritorum recordatio iocunda est: & futurorum spes optima.

Bono semper idem iocundum & molestum est nec aliud: sine penitendi-
ne enim est ut ita dicam.

Bonus ad amicum ita se habet ut ad se ipsum: est enim amicus alter ipse.

Cap. v. Qui multa & graua commiserunt: & propter improbitatem odio
habentur uitam fugiunt & se ipsos interrimunt.

Quærant improbi alios cum quibus uersentur: se ipsos uero fugiunt: nā

in mentē ueniunt multa & nefaria: & alia huiusmodi si secum ipsi sint
facere cupiunt: sed si cum aliis sint obliuiscuntur.

Cum improbi nihil habeant quod amari mereatur: nullo amore erga se
ipso afficiuntur: neque igitur secum ipsi congaudent neque condolent
Est in seditione improborum animus: cum interdum pro probitate doleat
si quibusdam se abstineat: interdum uero lætetur: & modo huc modo
illuc capiatur: quod si non potest una dolere & lætari: at certe paulo post
doleret quod lætatus fuerit: nec eas uoluptates uellet accepisse: nam poenitu-
dine improbi abundant.

Non uidetur improbus ne erga se quidem amanter habere: propterea
quia nihil est in illo quod amabile sit: quod si ita se habere ualde est mise-
rum: fugienda est improbitas: & ad nitendum ad probitatem.

Si quis erga seipsum amanter habebit: & aliis amicus esse poterit.

Ex lectione. v. & cap. vi.

Beniuolentia amicitiae similis est: non tamen est amicitia: nam beniuo-
lentia est etiam erga ignotos & latens amicitia uero non.

Beniuolentia amor non est: non enim habet intentionem & desiderium
nam amorem ista sequuntur: & ex consuetudine amor fit: beniuolen-
tia uero repente.

Uidetur beniuolentia principium esse amicitiae: quemadmodum & amo-
ris ea uoluptas quae sit per aspectum: aspectui enim non indulgens ne-
mo amat:

Quando quis absentes desiderat: praesentiam affectat.

Beniuoli bona uolunt illis solum quibus beniuoli sunt sed pro illis nullū
susciperent negotium.

Qui uult aliquam prosperitatem habere spe alicuius commodi ab aliquo
consequendi: non uidetur erga illum esse beniuolus: sed magis erga
seipsum.

Beniuolentia fit ex uirtute ac probitate.

Ex lectione. vi. & cap. vii.

Concordia non est coopinatio: nec qui eiusdem sententiae sunt concor-
des dicimus ceu eos qui de celestibus idem sentiunt non enim perti-
net ad amicitiam talis consensus.

Concordia circa commoda uersatur: & circa illa quae pertinent ad uitam

Concordia talis est in bonis uiris enim inter se & in eisdem sunt existen-
tes talium enim stabiles sunt uoluntates: nec in alterutrum fluunt.

Improbi concordēs esse non possunt: nisi per parum: quemadmodum
nec amici.

Ex lectione. vii. & cap. viii.

Qui beneficia contulere uidentur magis diligere eos quibus collata sunt
& iii

Ex L. VIII. AETHICI

quam illi qui acceperunt eos qui fecere: quod in artificibus euenit omnes enim magis amant proprium opus quam ab opere: si animatum esset: ipsi amarentur.

Esse cunctis expetibile atq; amabile est.

Sumus actu uiuendo & operando.

Auctor operis est quodammodo opus: itaque ipsum amat quoniā & esse

Quod est potentia id actu esse opus ostendit.

Contulisse beneficium pulchrum est: suscepisse uero non est pulchrum in agendo: sed utile: hoc autem minus iocundum minusq; amabile.

Iocunda est praesentis operatio: futuri autem spes facti autē memoria: iocundissimum autem simul & amabile quod est in actu.

Memoria honestorum iocunda est: utilium uero non nimis uel minus: expectatio autem contra uidetur habere

Quae cum labore fiunt ea magis diligunt omnes: ceu diuitias ii qui lucri sui quam ii qui acceperunt.

Bene suscipere uidetur absq; labore esse: benefacere autem laboriosum.

Matres filios magis amant: nam laboriosior est pater: & magis sciunt esse suos.

Ex lectione. viii. & cap. ix.

Ille maxime est amicus qui maxime uult bona alicui illius gratia: & si nulus sciat.

Prouerbia sunt amicorum omnia esse communia: & amicus amico ut genu cruri proximum.

In reprehensione: ducentes sui amatores eos uocant qui sibi ipsis plus tribuunt in pecuniis & honoribus uoluptatibus: & qui in istis plus habere pergunt ei parti animae quae ratione caret omnino inseruiunt tales autem sunt quam plurimi.

Appellatio oritur ab eo quod frequenter fit.

Ex lectione. viii. & cap. viii.

Videtur is magis sui esse amator: qui pulcherrima & maxima bona sibi ipsi tribuit & inseruit principalissimo sui scilicet rationi & in omnibus illi acquiescit.

Sicut ciuitas principalissimum maxime uidetur eē: sic & homo scilicet uidetur esse intellectus qui est principalissimum in eo

Amator sui maxime perfectus est: qui mentem amat illiq; inseruit: & continens porro & incontinens dicitur: incontinendo mentem uel non continendo.

Bonum oportet sui amatorem esse: nam & sibi proderit in agendo honesta & aliis utilitates afferet: at malum non oportet: nam nocebit sibi & proximis prauas sequendo cupiditates.

Ois mēs eligit optimū sibi: bonus autē menti parit.

Studiosus abiiciet & pecunias & honores: & oīo oīa q̄bus hoīes iter se cō certāt ut honestatē assequātur: magisq; uolet breui t̄pē lētari uehemē ter q̄ lōgo leuiter: & honeste uitā agere p̄ unū annū: q̄ multis annis: ut cūq; cōtingat: ac rē unā honestā & magnā: quam multas & paruas.

Viri studiosi eligunt rē magnā & praeclārā: sibi aderunt. n. amico quidē pecuniā & honores & magistratus sibi autem honestas: unde maius bonum sibi ipsi tribuit.

Etiā in rebus agendis studiosus quādoq; amicū p̄feret sibi: eritq; pulchrius: q̄ si ipsemet agat: cām agendi fuisse.

In cunctis laudabilibus studiosus uidetur sibi ipsi plus honesti tribuere: sicq; conuenit ipsum amatorem esse sui.

Ex lectione. x. & cap. x.

Videtur absurdum cum omnia beato tribuantur amicos non tribuere: qd̄ maximum uidetur externorum bonorum

Aburdum est eum qui solus sit beatum dicere: nemo enim eligeret cuncta bona possidere scd̄m seipsum: nā ciuile aīal ē hō cū aliis uiuere nātū: beato certe hoc existit: nam habet bona naturā.

Utilibus amicis & iocūdis beatus nequaquā indiget: cū sibi adsint bona & cū uita eius sit iocunda nō indiget externa uoluptate:

Felicitas est operatio quādam.

Operatio fit ac nō existit quasi quādam possessio.

Cōtēplari proximos magis ualemus q̄ nos ipsos: & illoꝝ actus q̄ nostros.

Actus studiosorū qui amici sunt iocundi sunt bonis.

Beatus honestis amicis indigebit.

Oportet iocunde uiuere beatum: at uero in solitudine molesta est uita.

Studiosus qua studiosus est actibus gaudet qui a uirtute proficiuntur: qui uero a uitio grauate fert: quemadmodum musicus elegātī cantu letatur: absurdo autem offenditur.

Virtutis exercitatio quādam est: conuersari cum bonis theognis inquit.

Ex lectione. xi. & cap. xi.

Apparet studiosum amicum ei qui studiosis sit natura esse expetendum: nam natura bonum studio so per seipsum bonum est ac iocundum.

Viuerē diffinitur animalibus quidem potentia sensus hominibus uero sensus uel intellectus:

Potentia ad operationem refertur: sed principale in operatione est.

Viuerē principaliter est sentire uel intelligere.

Viuerē per seipsum bonum est ac iocundum eo quia omnes illud appetant: & maxime boni uiri atq; beati: his enim uita maxime est appetenda: quia esse illis bonum est ac iocundum.

Ex L. VIII. AETHICO.

In usu ac societate uerborum & uoluntatis dicuntur homines simul uiuere: & non quēadmodum in pecudibus si simul pascantur.

Ex lectione. xii. & cap. xii.

In hospitalitate elegāter dicitur neq; multos habendos eē hospites: neq; sine hospitibus esse.

Multis uice uersa inferuire laboriosum est:

Multitudinis ciuitatis terminus est: neq; enim ex decem hominibus ciuitas constitui potest: neq; ex decem centenis milibus amplius ciuitas foret.

Illos oportet esse amicos qui debeāt omnes simul quotidiano usu uersari: hoc autem difficile est in multitudine.

Difficile est ut multi una lætentur & doleāt: accidit enim ut alter simul doleat alter lætetur.

Videtur fieri non posse ut multis uehementer quis sit amicus.

Non fiunt amici plures secundum sodaliciam amicitiam: & quæ famosa sunt in duobus dicuntur.

Qui multos parant amicos & omnibus familiariter se præbent nullius uidentur amici nisi ciuilitate: ii quos uocant placentes.

Propter uirtutem & propter seipsos non est ad plures amicitia.

Ex lectione. xiii. & cap. xiii.

Magis necessarium est habere amicos in aduersis quapropter utilibus indigent: honestius uero improsp̄ris quapropter bonos: & honestos quærunt.

Assistentia amicorum iocunda est improsp̄ris & in aduersis: nā & relectur afflicti amicis condolentibus.

Afferit amicus in rebus aduersis solatium & aspectu & sermone (si modo sit aptus) nouit enim amici naturam: & quibus gaudeat: quibus uean geatur.

Sentire condolētem in suis aduersitatibus dolorosum est: omnes fugiūt ne causa doloris sint amicis.

Qui natura uutilis est cauere ne amicos simul dolore conficiat: & si non excedit in dolentia illorum dolorem non tollerat: nec conquerentium uoces sustinet: quia nec ipsa quærulus est: mulieres uero ac huiusmodi homines condolentibus gaudent.

Imitari oportet in omnibus meliorem.

Oportet in prosperitatibus prompte conuocare amicos: cum honestum sit benefacere: in aduersitatibus autem tarde: nam malorum decet quā minime eos particeps facere: unde illud dictum extat: satis est q̄ ipse calamitatibus premor.

Potissime uocandi sunt amici quotiēs magna nobis commoda cum par

ua ipsorum molestia afferre possunt: non bonum est: sed magis in malis.
Ire decet amicum ad eos qui in calamitatibus sūt inuocatum & prompte
nam amici est benefacere indigentibus & non inquirentibus
Honestū non est amicum properare causa suae utilitatis.

Ex lectione. xliii. & cap. xliii.

Amatoribus aspectus ipse dulcissimus est: & magis expetunt hunc sensum
quam alios: ut pote amore in hoc potissimum existente & genito
Quod est singulis amicis esse: uel cuius gratia uiuere expetunt: in eo cum
amicis uolunt moram trahere: itaq; alii compotant alii collidunt:
alii simul philosophantur.

Singuli in his quotidiano usu uersantur quæ maxime amant in uita:
Amicitia improborum flagitiosa est: communicant enim praua instabi-
les existentes: & flagitiosi fiunt inuicem se assimilantes proborum au-
tem proba: ex quotidiano usu suscipiens incrementum.

Videntur amici meliores fieri agendo & se mutuo corrigendo.

Propositiones ex .x. libro ethicorum Aristotelis.

Ex lectione. i. & cap. i.

Videtur ad moris maximam uirtutem esse: ut gaudeat quis qui
bus gaudere oportet & oderit q̄ odisse oportet: tendunt enim
hæc per totam uitam inclinationem habentia: & potestatem ad
uirtutem ac beate uiuendum.

Qui de affectibus & actibus habentur sermones minorem fidem quam
opera habent quando igitur discordant ab his quæ sunt secundum sen-
sum: sprete atq; reiecti sunt etiam uerum insuper interrimunt.

Qui uoluptatem uiuperat: si quando illius appetens depræhedatur ad il-
lam inclinari uidetur: quasi talem existentem omnem.

Diffinire non est multorum.

Sermones qui ueri sunt non solum ad sciendum utilissimi sunt: sed ad
uiuendum: consentanei enim operibus fidem habent quapropter & p-
uocant intelligentes uiuere secundum ipsos.

Ex lectione. ii. & cap. ii.

Eudoxus uoluptatem summum bonum esse censebat: propterea q̄ cūcta
rōnalia & irrationalia illam appetere cernebat.

Fidem habuere sermones eudoxi propter morum probitatem: magis quā
propter se ipsos: egregie enim modestus esse uidebatur: quare non ut
amicus uoluptatis hæc dicere creditus est: sed quod re uera sic esset.

Oē bonum cum alio bono expetibilius est quam solum.

Quod omnibus uidetur id esse dicimus: & qui hanc opinionem tollit nō
multo probabiliora dicit.

Etiā in prauis est aliquod naturale bonum ualentius quam secundum se ipsa: quod appetit appropriatum sibi bonum.

Ex lectione. iiii.

Nihil prohibet quemadmodum sanitas determinata existens recipit magis & minus sic & uoluptatem recipere.

Voluptas motio non est: omni namque motioni proprium uidetur esse uelocitas & tarditas: licet non per se: sed ad aliud: uoluptati autem neutrum horum existit: nam potest quis cito lætari quemadmodum & irasci: sed in uoluptate constitutum non.

Traduci ad uoluptatem uelociter & tarde quis potest: operari uero secundum illam uelociter non potest.

Nō est repletio uoluptas: sed dum sit repletio quisque uoluptatem capit & dum exhauritur dolet.

Ex lectione. iiii. & cap. iiii.

Si peruerse dispositis obscena sunt iocunda: & non putandum est ea simpliciter esse iocunda: sed ipsis: quemadmodum ægrotantibus salubria.

Voluptates differunt speciales enim ex rebus honestis: alia ex turpibus fiunt.

Fieri non potest ut quis iusti uoluptatem accipiat nisi sit iustus: neque musici nisi sit musicus.

Nullus optaret uiuere si ira puerili mente futurus sit in uita ut his ex rebus uoluptatem capiat quibus pueri maxime capere uidentur.

Circa meminisse: scire: uirtutes habere: solitudinem utique ponemus: etiam si nulla inde sit prouentura uoluptas.

Voluptas non est summum bonum: neque ois expetibilis est.

Ex lectione. v. & cap. iiii.

Visio omni tempore est perfecta: non enim quicquam illi deest quod postea factum illius speciem perficiat: & huic similis apparet uoluptas tota enim quiddam est: nec ullo tempore uoluptatem quis cupere potest: quæ si maiori tempore fiat illius species perficiatur.

Voluptas motus non est: nam omnis motus in tempore est & finis alicuius: delectari autem est in non tempore.

Uisionis non est effectio: neque puncti: neque unitatis: neque quicquam horum motus: signi neque uoluptatis nam totum quoddam est.

Ex lectione. vi.

Perfecta operatio est operantis optime dispositi erga potissimum eorum quæ sibi subsunt: & hec erit iocundissima.

Per omnem sensum sit uoluptas: & similiter per intellectum & contemplationem.

Perficit operationem uoluptas nō ut habitus qui inest: sed ut resultas quidam finis ueluti in ætatis flore pulchritudo.

Capitulum quinto. Nullus continue in uoluptate est: cuncta namque humana impossibilia sunt continue operari. uoluptas autem sequitur operationem.

Viuerē omnes appetunt.

Vita operatio quædam est:

Quilibet circa illa & illis operatur q̄ maxime amat: ceu disciplinarum studio dedit intellectu circa perspicientiam rerum: & musicus auditu circa dulcem sonum.

Ex lectione.vii.

Coniugata uidentur esse operatio & uoluptas: nec separationem recipere: nam sine operatione non fit uoluptas: & omnem operationem uoluptas perficit.

Voluptas & operatio specie uidentur differre: nam alia specie ab aliis perfici putamus.

Vnæquæq; uoluptas operationis illi quam perficit propria est

Coauget operationem propria uoluptas magis enim singula discernunt exactiusq; comprehendunt quicunq; uoluptate operantur:

Ab aliis prouenientes uoluptates impedimento sunt operationibus: ex quo fit ut quotiens uehementer aliqua re gaudemus: non fere aliud agamus: & alia faciamus cum aliis leuiter delectamur.

Ex lectione.viii.

Cum differat operationes probitate & improbitate: & aliæ expetende sint aliæ fugiendæ: aliæ neutræ: eodem modo se quoque uoluptates habent.

Cap. vi Magis propriæ sunt operationibus uoluptates quæ illis insunt q̄ cupiditates: hæ namque distincte sunt temporibus & natura: illæ uero propinquæ operationibus & indistinctæ: ita ut ambiguum sit utrum idē sit operatio & uoluptas.

Vnicuiq; animali est propria uoluptas quemadmodum & opus: nam ut inquit heraclitus: asinos magis delectant stramina quam aurum.

Operationes ac uoluptates quæ aliorum sunt specie differunt specie: quæ uero sunt eorundem indifferentes sunt esse rationabile est.

Voluptates quas omnes fatentur esse turpes non est dicendum eas esse uoluptates nisi illis qui corrupti sunt:

Ex lectione.ix. & cap.vii.

Fœlicitas est finis rerum humanarum.

Œlicitas habitus nō est: & enim dormienti existere posset: & instar plante uitæ degenti: & in calamitatibus maximis constituto.

Œlicitas ponenda est in aliqua illarum operationum quæ propter se expetuntur & non illarum quæ propter aliud.

Propter se expetendæ sunt illæ operationes in quibus nihil alterius quæritur quam operatio & tales uidentur esse operationes secundum uirtutem.

Ludi ad Œlicitatem uidentur pertinere: quoniam ii qui in magna potentia constituti sunt illis intendunt: at id fortasse nullum est signum: non enim impotentatu est uirtus neq; mens a quibus laudabiles sunt operationes.

Pueri quæ apud eos in præcio sunt ea putant esse optima: & quemadmodum apud pueros atq; uiros diuersa præcio habentur: sic etiam apud bonos & malos.

Præciosa & iocunda sunt illa quæ studioso sunt talia

Cuiq; secundum proprium habitum expetentissima est operatio: unde & studioso secundum uirtutem

Non ē Œlicitas in ioco: nam absurdum foret iocum esse eum quem quærimus finem.

Cuncta alterius gratia expetimus præter Œlicitatem

Studere & laborare ioci causa stultum nimis puerileq; uidetur: iocari uero ut studeas secundum anacharsis sententiam recte se habet

Cessatio quædam iocus uidetur & non est finis cessatio cum fiat gratia operationis.

Meliora dicimus seria quam ridicula & iocosa.

Potest quiuis frui corporis uoluptatibus: etiam abiectus quisq; nō minus quam optimus: at Œlicitatem nullus dicet obiectio competere: si non & uitam.

Ex sectione.x. & cap.viii.

Rōnabile ē ut Œlicitas sit scđm optimā opationē: optima autē operatio est contemplatiua.

Quod optia opatio sit cōtēplatiua cōsentaneū uidetur ueritati: & n. mēs optimū ē eorū q̄ i nobis sūt & cogniscibiliū circa q̄ mēs ē isup cōtinuatissima hæc ē opatio cōtēplari. n. possumus cōtinue magis q̄ qd uis agere

Maximā oīum opationū uoluptatē afferre illā q̄ ē p sapiētiā oēs cōfertiūt uī nēpe sapiētia mirabiles q̄sdā hīc uoluptates & cernitudie & puritate.

Rōabile est scientibus maiorem delectationē ad eē quā quærentibus.

Necessariorum ad uitam & sapiens & iustus & cæteri indigent: talibus uero sufficienter affluentibus: iustus quidē idiget ad quos & cū qbus iustitia utatur: eodē mō tēpatus & fortis & aliorū q̄sq; at sapiēs p seipsū

cōtemplari pōt: & quanto sapientior sit magis:
 Melius fortasse est si sapiens adiutores habet: sed tamen ipse per se suffi-
 cientissimus est.

Videtur sola contemplatio sapientiæ propter se amari: nihil enim ab il-
 la prouenit præter contemplationem: at in rebus agendis uel plus uel
 acquiritur præter actionem.

Ex lectio. xi. & cap. ix.

Videtur felicitas in otio esse.

Negotiamur ut ociemus: & bellum greimus ut in pace degamus: nullus
 enim bellum expetit bellandi gratia: neq; parandi illa quæ ad bellum
 pertinent: nam uideretur penitus sanguinolentus esse si amicos faciet
 hostis ut pugna cedesq; sequantur

Nihil eorum quæ felicitatis sunt imperfectum est.

Contemplatiua uita potior est quam quæ secundum hominem: non eni-
 qua homo est ita uiuet: sed qua diuinum quiddā in ipso existet.

Oportet non quemadmodum mouet quidam nos humana curare cum
 sumus homines: & mortalia cum sumus mortales: sed quantum fieri
 potest ad immortalitatem ad mitti & omnia facere ut uiuamus secun-
 dum optimum eorum quæ in nobis sunt **scilicet secundum mentem**

licet enim molle paruum id sit potentia & præcio multo magis existit
 Proprium cuiq; natura optimum & iocundissimum est: & hominum igitur
 uita quæ est secundum mentem: si quidem maxime hæc est homo.

Ex lectione. xii.

Vita quæ est secundum mentem beatissima est: secundariā uero illa est q̄
 est per aliam uirtutem scilicet prudentiam: nam operationes secundū
 illā humanæ sunt.

Coniugata est prudentia moris uirtuti: & illa prudentiæ: siquidem princi-
 pia prudentiæ sunt secundum uirtutes morales: rectum autem in mora-
 libus secundum prudentiā: coniunctæ uero hæc affectibus & circa com-
 positum sunt: compositi autem uirtutes humanæ sunt: uita igitur secū-
 dum illas & felicitas: illa uero quæ mentis separata est.

Voluntates hominum obscuræ sunt: & simulant se iusta uelle cum
 non sunt.

Contemplati nihil exteriorum bonorum opus est ad operatiōem: sed (ut
 ita dixerim) contemplationē impediunt: uerum qui homo est: & cum
 pluribus uiuit eligitq; nirtuosa facere indigebit profecto his ad ho-
 minis uitam.

Cap. xi. Actiones secundum uirtutes morales deo non attribuimus: nam
 in rebus agendis pauum quiddam est & indignum numine deorum
 Operatio dei beatitudine præcellens contemplatiua est: & homibus ope-
 ratio illa quæ huic cognatissima est erit utiq; felicitissima:

EX.L.X.AETHICOI

Cetera animalia felicitatis capatia non sunt cum tali operatione penitus careant.

Deo omnis uita beata est hominibus uero in quantum similitudo quædam competit huiusmodi operationis:

Felicitas est speculatio quædam.

Ex lectione .xiii:

Indiget felix externa prosperitate cum homo sit: non enim natura per se sufficiens est ad contemplandum: sed oportet sanum esse corpus: & alimenta ceterumque famulatum adesse.

Non in excessu externarum rerum sufficientia est: neque iudicium neque actio nam priuati homines non minus uidentur recta agere: quam illi qui sunt in potestatibus constituti: immo etiam magis.

Solon recte felices ostendit esse mediocriter abundantes externis bonis agentes præclara & uiuentes modeste: potest enim qui mediocritia possidet agere quæ oportet.

Anaxagoras uidetur non locupletem neque potentem existimare felicem: dicens se nequaquam mirari si ille multitudini absurdus esse uideatur: nam multitudo solum iudicat a rebus externis:

Veritas in rebus ex operibus & uita discernitur.

Consideranda sunt quæ dicuntur de moribus ad uitam factam referendo: & si concordant in operibus recipere illa oportet: si uero discordant rationem perquirere:

Qui secundum mentem operatur & eam colit & optime dispositus est amicissimus deo uidetur esse: nam si deus curam habet humanarum rerum ut estimatur & creditur rationabile est eum gaudere optimo & cognatissimo.

Amatibus mentem maxime & honorantibus deus fauet tanquam rerum sibi charissimarum curatoribus.

Amicissimus dei est sapiens: eundemque felicissimum esse decens est.

Ex lectione .xiiii. & cap. xi.

Non est in rebus agendis finis considerare singula atque cognoscere: sed magis illa agere: nec sane sufficit scire: sed conandum est illa habere & uti.

Si uerba satis essent ad faciendum nos bonos: multam & magnam mercedem secundum Theognidem persuasores merito reportarent.

Constat sermones illam uim habere: ut prouocare ac propellere iuuenes eos qui ignui sunt possit: & generosum more ueræque honestatis amantem uirtuti obnoxium facere: sed uulgus non posse ad probitatem inducere: non enim tales sunt ut uerecundia obtemperent sed metu: neque ut abstineant a prauis propter turpitudinem: sed propter poenam.

Non possibile est neque facile quæ ab antiquo moribus occupata sunt ea

uerbis mutare.

Alii sunt boni natura alii consuetudine: alii doctrina:

Fieri bonos natura non est in nostra potestate: sed per quandam diuinā causam: ut uere fortunatis existit.

Sermo & doctrina nunquam in omnibus uires habent: sed oportet ut ante cultus sit moribus auditoris animus ad recte gaudendum odiedumque: tanquam ager qui semina sit nutriturus: nam qui secundum perturbationem animi uiuit: nec audiret monentis persuasiones nec intelligeret: perturbationes enim animi non uidentur penitus scedere uerbis: sed uiolentiæ.

Ex pueritia difficile est recta inductione ad uirtutem potiri: nisi sub talibus educatus sit legibus: nam uiuere modeste & temperate plurimis ac præsertim iuuenibus non est iocundum: quamobrem legibus constitutum esse oportet circa educationem & exercitia: non enim molestiam afferent si fuerint conserua.

Legibus indigemus omnino recte per totam uitam: nam plerique necessitati magis quam rationi parent & pœnis quam honestati.

Debent legum positores prouocare & exhortari homines ad uirtutem honesti gratia: ut pote illis qui boni sunt ea secuturi: aduersus autem inobedientes & tardiores pœnas suppliciaque imponere: qui uero tales sunt ut emendari non possint: eos penitus exterminare: nam probum uirum & hone uiuentem rationi paritum esse existimamus: im probum uero libidinibus obnoxium quasi bælluam quādam subiugo positam per dolorem esse coerendum.

Patris ordinatio uim & necessitatem *id est coactionem* non habet: nec aliterius cuiusdam uiri nisi sit rex aut huiusmodi: at lex uim habet necessariam ratio existens & prudentia quadam & mente quadam.

Homines eos qui cupiditatibus suis aduersatur (& si recte faciant) tamē indigne ferunt lex autem non est molesta iubens probitatem.

Ex lectione. xv.

Ut in ciuitatibus uim habet leges & mores: sic in domibus paterni sermones & mores ac plus etiam propter beneficia collata.

Differunt priuata instituta a publicis: ueluti in medicina: uniuersaliter enim febricitanti confert abstinentia & quies: est tamen fortasse aliquis cui non confert.

Ex lectione. xvi.

Nulli quicquam melius ciuitati suæ reliquere possent quam filios suos ad tempus gubernandam aptos neque sibi ipsis aut his quos charissimos habent magis quicquam optare possunt: quam potentiam bene administrandæ reipublicæ.

Experti in singulis recte iudicant opera & per quæ & quomodo perficiantur.

tur intelligunt.

Incipiunt propositiones ex libro primo Magnorum moraliū Aristotelis.

Indiosum esse est uirtutes habere.

Oportet si quis in politicis debet practicus esse secundum mores esse studiosum.

Negotium circa mores pars est & principium politicae.

Nihil proficuum est scire quidem uirtutem: quomodo autem utique fiat & ex quibus non odire: simul enim scire uolumus

& nos ipsi esse tales.

Primo pythagoras incepit de uirtute dicere: non ratione uirtutes ad numeros reduces.

Post pythagoram socrates adueniens: non ratione uirtutes scientias faciebat.

Scientiae omnes sunt cum ratione: ratio autem in intellectu animae fit solo uirtutes autem etiam in irrationali parte animae sunt.

Nulla scientia neque potentia causa mali est: sed omnium potentiarum bonus est finis: & optimae potentiae ac scientiae optimus erit finis.

Bonum dicitur dupliciter: aut enim optimum in unoquoque entium: hoc autem est quod per sui naturam est appetibile: aut quo alia participantia bona sunt: hoc autem idea boni est: ut commune omnibus existens bonis.

Aliud ab idea ipsum commune omnibus est idea enim separabile est & ipsum secundum se ipsum est: commune autem omnibus in est.

Diffinitio uult uniuscuiusque substantiam dicere.

Non est unius scientiae neque potentiae de omni bono intendere: quia bonum in omnibus praedicamentis est: non enim medicus bonum quod est in gubernatiua quandoque sciet.

Non est politicae de communi bono dicere: sed de bono optimo nobis.

Oportet in omni scientia principia propria accipere incontinens est enim si quis uolens triangulum duobus rectis aequales habentem dicere accipiat principium quod anima immortalis est.

In scientiis accidit simul scire scientiam quid est & esse sciententem: si enim medicinam quis sciuit quid est: medicus iste confestim est: sed non in uirtutibus haec accidit: non enim si quis sciuit iustitiam confestim iustus est.

Bonorum haec quidem sunt honorabilia puta anima intellectus: principia: principium uirtus haec autem laudabilia: puta uirtutes: ab operationibus enim quae sunt secundum ipsas laus fit: alia uero sunt potentiae: puta principatus: diuitiae fortitudo: pulchritudo.

Potentiae diuinae appellantur bona: & fortuna generationis ipsorum causa est: fortuna enim & diuitiae fiunt & principatus: & uniuersaliter quae

cunq; in potentia ordinē conueniunt.

Quartum bonorum est quod est sanatiuum & conseruatium boni: puta exercitium sanitatis: & si quid aliud tale

Bonorum hæc quidem omnino & ubiq; sunt appetibilia: puta iustitia & alia uirtutes: hæc autem non: puta fortitudo & diuitia: & potentia & huiusmodi.

Bonorum hæc quidem sunt fines puta sanitas: hæc autem non: ut quæ cā sanitatis sunt.

His quæ sunt ad finem semper finis melior: & simpliciter & uniuersaliter ipsorum finium semper melior perfectus imperfecto.

Diffi. Perfectus finis est quo adueniente nullo amplius indigemus: imperfectus autem quo adueniente indigemus aliquo.

Fœlicitate adueniente nullo alio indigemus.

Fœlicitas est ex multis bonis composita: & nihil ab his bonis est fœlicitas

Cap. II. Bonorum hæc quidem in anima sunt puta uirtutes: hæc aut in corpore: puta sanitas & pulchritudo: alia uero exterius ut diuitia: principatus honor & huiusmodi: & horum quæ in anima sunt optima sunt.

Bona quæ in anima existunt determinata sunt in tria: in sapientiā: in uirtutem: & delectionem.

Vsus appetibilior est habitu: nullus enim utiq; uellet habere uisum non debens uidere: sed claudere: usus enim finis est habitus autē usus cā.

Capitulum tertio. Cum in anima sit uirtus idem dicimus aīam facere & aīæ uirtutem: sed uirtus quidem in unoquoq; hoc facit cuius est uirtus. aīa autem alia quædam.

Nullo alio quam anima uiuimus uirtute autem animæ bene uiuimus.

Diffi. Bene uiuere & bene operari nihil aliud dicimus quam fœlicitatem ergo fœlicitas est in bene uiuere.

Bene uiuere est in uiuendo secundum uirtutem.

Fœlicitas est in uiuendo secundum uirtutes.

Fœlicitas est in perfecto non imperfecto: nō enim erit in puero: sed i uiro

Fœlicitas nō est in tempore imperfecto sed perfecto qđ utiq; erit quo homo uiuit: & n. ratione dicitur a multis quod oportet fœlicem in maximo tempore uitæ iudicare.

Quod fœlicitas sit actus uidebit utiq; aliquis exinde in somnis enim si qđ dormiat per uitam talem non uolumus hunc dicere ualde fœlicem esse uiuere quidem ipsi inest: sed uiuere secundum uirtutes non in est: quod erat secundum actum.

Capitulum quarto. Est quædam pars animæ qua nutritur animatum quā uocamus nutritiuam: cuius non est uirtus huius enim partis non est agere.

Motus non est in parte animæ nutritiua: unde nec actus: sed similis esse ui

uidetur igni illi. n. quicquid imites consumet: & si non immittas nō habet motum ad accipiendum: ita & hæc pars animæ habet: si quidem enim immittas nutrimentum nutrit: si autem non immittas non nutrit nec habet motum nutriendi: quare non cooperatur hæc pars secundum felicitatem.

Cap. v. Est anima in duas partes diuisa: in rationem habens: & irrationali. In parte animæ rationem habente fit prudentia solertia sapientia bona disciplina & memoria & talia: in irrationali autem ipse uirtutes: ut temperantia iustitia fortitudo & quæcunque alia moris uidentur laudabiles esse.

Secundum eas uirtutes quæ sunt partis irrationalis laudabiles dicimur: secundum autem eas quæ sunt partis rationem habentis nullus laudatur: non enim quia sapiens ullus laudatur: neque quia prudens: neque omnino secundum aliquid horum.

Moralis uirtus ab indigentia & superabundantia corrumpitur: si enim aliquem ualde facies impavidum quod deos non timeat non fortis sed infans erit: si autem timentem omnia timidus erit.

Ab eisdem augentur & corrumpuntur uirtutes: ut fortitudo augetur & corrumpitur a timoribus.

Non accipere uirtutem & malitiam absque tristitia & delectatione unde uirtus circa delectationes & tristitias est.

Hæc ab eisdem quod est consuetudo fortassis habet denominationem & ethica dicitur propter ethice id est a suescere: neque enim una nobis uirtutum irrationalis partis natura fit.

Cap. vi. Quæ sunt in anima sunt passionibus potentia & habitus

Passiones animæ sunt timor odium desiderium zelus misericordia: & talia consuevit sequi tristitia & delectatio.

Potentia sunt secundum quas bene uel male passiui sumus horum puta secundum quas potentes sumus irasci tristari & misereri & talia.

Plus fingere eorum quæ sunt habere iactantia est: minus autem ironia: medietas autem quæ est horum ueritas est.

Virtus circa tristitias & delectationes est & passionum animæ medietas est.

Passiones aliquæ sunt in quibus malitia non est in superabundantia & defectu quodam puta adulterium.

Cap. vii. Plus distantia a medio contraria magis esse uidebuntur.

Circumcontines medium facile est inuenire: medium autem habere difficile est.

Cap. viii. Ratio socratis uera non est: non in nobis fieri studiosos esse aut prauos: quoniam nullus eligeret iniustum esse: tunc enim inconuenienter ageret legem ponens quæ in nobis non sunt præcipiens operari: ac in uirtute laus in malitia autem uituperium non esset: laus enim & uituperium

rium non inuoluntariis est.

Vituperamus agrotantes quando ipsos putamus cas esse agrotandi: aut male habere corpus quasi existens & hoc uoluntarium.

Ois natura generatiua est substantiae talis qualis ipsa ex principiis quibusdam Cum operationes permutantur & principia operationum ex quibus sunt permutantur Principium operationis studiosae & prauae electio est & uoluntas & oē quod secundum rationem est: unde & ipsis mutatis mutamur & ab operationibus uolentes.

Et si in aliquo sit iustum esse & studiosum si uoluerit non tamen in eo est oīum studiosissimum esse: sicut enim si quis uoluerit curā habere corporis non utique oīum optimū habebit corpus: oportet enim non solū curā in esse: sed & naturaliter fieri corpus bonum & optimum: similiter oportet existimare in anima: nō enim utique eligens studiosissimus esse studiosissimus erit: nisi & natura erit.

Cap. viii. Voluntarium simpliciter dicimus quod operamur nō coacti.

Appetitus tres sunt species concupiscentia: ira & uoluntas

Diff. Violenta sunt quoque exterius est causa aqua coguntur operari.

Coacta non sūt dicenda quaecumque delectationis causa operamur: si quis enim dicat coactus sui amici mulierem corrumpere a delectatione absurdum erit.

Cap. x. Electio appetitus non est: quoniam appetitus in aliis animalibus est electio autem nō electio enim cum ratione est.

Electio uoluntas non est: quoniam uoluntas impossibile est: uolumus enim immortales esse eligimus autem non.

Electio non est ipsius finis sed eorum quae sunt ad finem: uoluntas autem est ipsius finis.

Electio non est intentio: de multis enim intendimus quae non eligimus.

Diff. Electio est appetitus consiliatiuus eorum quorum in nobis est & operari & non operari & ita operari & non ita: & eorum in quibus est propter quod nō tamen unū & determinatū: sicut est in geometria.

In superabundantiam & defectum propter delectationem & tristitiam ferimur propter delectationem enim praua operamur: propter tristitiam autem bona fugimus.

Peccatum non sit intentione: sed electione bonorum & non circa ipsum finem: in hoc enim oēs cōsentiunt finem: puta sanitatem bonum: esse sed quae utique sunt secundum finem: puta utrū ad sanitatem comedere bonū sit nō omnes sentiunt.

Cap. xi. Virtus magis est cōiectatrix ipsius finis: quā eorum quae sūt ad finem

Dicimus simpliciter actum habitu esse meliorem: homines enim studiosum uidentes iudicant ex operari: propter id quod nō est possibile manifesta re uniuscuiusque electionem quam habet

Cap.xii. Si quis non timet tonitrua aut coruscationes aut aliud quid supra hominem terribilium: non fortis: sed insanus erit.

Qui propter experientiam fortes uidentur: sicut milites: aut propter passionem puta amantes non fortes dicendi sunt.

Fortitudo politica qua ciues propter uerecundiam pericula sustinent: non utique uere fortitudo est dicenda: hac enim ablata non manet fortitudo.

Qui fortes uidentur propter spem & expectationem boni: non fortes sunt dicendi.

Qui modo per rationem causa boni ad periclitandum impaudus existens circa hoc: hic uere fortis est & fortitudo circa hoc est.

Cap.xiii. Temperantia est medietas immoderantiae & insensibilitatis: quae circa delectationes intactu & in gustu factas uersatur.

Manfuerudo est medium irascibilitatis & inirascibilitatis.

Cap.xiiii. Liberalitas est medietas prodigalitatis & illiberalitatis.

Prodigus est qui pecunias consumit in quae non oportet: & plus in quibus oportet: & quando non oportet.

Illiberalis contrarius est prodigo qui non consumit in quae oportet: & quicquid oportet: & quando oportet.

Malum multiforme est: bonum autem uniforme ut sanitas quidem simplex morbus autem multiformis: & similiter uirtus simplex est: malitia uero multiformis.

Liberalitatis non est possidere & praeseruare pecuniam: sicut nec fortitudinis est arma facere: sed uti.

Cap.xv. Magnanimitas est medietas quaedam ambitionis & pusillanimitatis: quae circa honorem & inhonorationem uersatur: quae non a multis sed a studiosis conferuntur.

Qui facile contemptibiles sunt & prauis: magis se ipsos dignificantes: & studiosis se honorari oportere putantes: ambiciosi sunt:

Qui minoribus se ipsos dignificant quam conuenit ipsi pusillanimiti sunt.

Cap.xvi. Magnificencia est medietas superabundantiae & paruificentiae: & circa consumptiones est: quas decenter fieri conuenit.

Cap.xvii. Nemesis est medietas quaedam inuidiae & characaciae **idest male leticiae**

Nemesis **idest indignatio** est tristitia quaedam circa bona quae sunt existentia indigno existenti.

Characatos **idest male gaudens** delectabitur male operante & digno & indigno.

Semnotes **idest honestas** intermedia est authades **idest pertinacia** & complacentiae: & est circa gestus.

Diffi. Authades **idest pertinax** est talis qualis nulli assortari neque loqui: & nomen quidam authades ab eo quod est sibi placens impositum esse uidetur.

Diffi. Placidus est talis qualis est omnibus associari & omnia ubiq.

Neq; athiades neq; placidus est laudabilis: semnos autem **idest honestus** in medio horum est laudabilis.

Verecundia est medietas in uerecundia & cataplexios **idest stuporis** & est circa operationes & sermones.

Inuerecundus est qui est in omnes: dicens & operans:

Diffi. Cataplex **idest stupidus** est qui omnia & operari ueretur & dicere.

Diffi. Verecundus est qui operatur & dicit in quibus oportet: & quando oportet.

Eutrapelia **idest comitas** est medietas bomolochia & agrocia:

Diffi. Bomolochus **idest iocunda** est qui omnia & omne est putans oportere conuiciari.

Diffi. Agrocus **idest rusticus** est qui conuicinari uolens non conuiciatus sustineat sed iratus fiat

Est aliquis eutrapelus **idest comis** dupliciter: qui neq; omnes & omnino conuitians est: sed potens conuitiari moderate: & qui utique sustineat conuitiatus.

Cap.xviii. Amicitia est medietas adulationis & inimicitia: & est circa operationes & sermones

Diffi. Adulator est qui plus decentibus & existentibus adiiciens est.

Diffini. Inimicus est qui a decentibus & existentibus diminuens est: & ab eis quæ sunt circūuferens est.

Diffi. Amicus est qui in medio eorum est: neq; enim plus eis quæ sūt adiciet: neq; laudabit quæ non decent: neq; rursus minora faciet: neq; oīo contrariabitur.

Cap.xx. Veritas est in medio ironia: **idest simulationis** & iactantia: & est circa sermones **ἢ εἰρωνεία. α. dissimulatio.**

Diffi. Iactator est qui plus eis quæ sunt sibi est fingens esse: aut scire quæ non scit.

Diffi. Ironia **idest caullator** est qui minus eis quæ sunt est fingens esse: & q̄ scit non dicens: sed occultas scire.

Diffi. Verus est qui neq; est fingens plura eis quæ sunt ipsi: neq; minora: sed existentia ipsi hæc dicit & esse & scire.

Cap.xxi. Iustum est duplex hoc quidem est secundum legem: quod non propria iustum est: hoc autem quod in alterum æquale est.

Lex præcipit oīa quæ secundum uirtutes dicuntur.

Quando aliquis bonorum maiora sibi tribuit: malorū aut minora: hoc iustum æquale est & ita iniustum:

Pythagorici dicebāt iustum esse quæ quis facit hæc cōtra pati: sed tale nō est ad oēs: seruienti enim si percusserit liberū nō est iustum cōtra percuti semel: sed multotiens: & liber si libero oculum euellit: non est iustum

contra euelli solum: sed plura pati:

Iustorum hoc quidem secundum naturam est: hoc autem secundum legem: sed melius est iustum quod secundum naturam est: quod secundum legem. Natura existentia nonnunquam transmutantur: nam si omnes sinistra studeamus semper proicere fieremus utique ambidextri: a natura autem sinistra est: & dextra nihilominus meliorem sinistra: quis omnia faciamus sinistra sicut dextra.

Non contingit aliquem sibi ipsi iniustum facere.

In agonibus accipiens palmam a presidente hoc iudicante non iniustum facit. quis iniuste ipsi assignetur: sed utique iudicans male & dans iniustum facit.

Cap. xxii. Pars animæ rationem habentis: hec quidem consiliatiua est: hec autem scientifica.

Scientificum & consiliatiuum altera ab inuicem esse ex subiectis utique fiet manifestum: quemadmodum enim quoniam alteri ab inuicem sunt colores & sapores & soni: sensus alios natura ipsorum tradidit: sonum enim auditu cognoscimus: & saporem gustu: colorem autem visu: & alia aliis similiter: sic & eodem modo oportet opinari: quoniam altera sunt subiecta: alteras esse animæ partes quibus hæc cognoscimus.

Altera est particula animæ quæ circa sensibilia est: & altera que circa intelligibilia.

Consiliatiuum est circa sensibilia & ea que in motu: & simpliciter que in generatione & corruptione sunt consiliamur enim de his.

Cap. xxi. Scientia circa scibile est: prudentia autem circa operabilia in quibus est electio & fuga & quæ in nobis est operari & non operari.

Diffi. Non idem est factiuium & operatiuum factum enim est cuius extra factionem alius est finis: operatiuum uero cuius non est alius finis extra operationem.

Circa operationem & operabilia est prudentia: circa factionem autem & factibilia est ars.

Diffi. Prudentia est habitus electiuus & operatiuus eorum que in nobis sunt. Prudentia uirtus uidetur non scientia: laudabiles enim sunt prudentes: laus autem uirtutis.

Diffi. Intellectus est habitus circa principia intelligibilia.

Diffi. Scientia est habitus eorum quæ cum demonstratione sunt: Principia indemonstrabilia sunt.

Diffi. Sapientia est ex scientia & intellectu composita: est enim circa principia: & quæ ex principiis sunt demonstrata.

Diffi. Opinio est qua ad utramque partem declinamus: puta ad hoc ita esse & non esse.

Prudentia & sapientia non idem sunt: sapientia enim est circa ea quæ cum

demonstratione sunt & semper habentia se ita prudentia autem nō circa eadem: sed circa in mutatione existentia: qualia conferentia sunt: Sapiētiā uirtutem esse manifestum est: peior enim est prudentia q̄ sapiētia quoniam circa peius est. sapiētia quod enim circa perpetuum & diuinum est: prudentia autem circa conferens homini si ergo peius uirtus est: & melius merito uirtus erit.

Dis. Synesis **idest sensatio** pars quādā prudētiæ est: & synetus **i. sensatus** qui potest in ratione iudicare & uidere circa paruū autem & in paruis rebus iudicium eius.

Dinotes **idest caliditas** & dinus **idest calidus** neq; prudētia ē neq; prudēs prudētis. n. & prudētiæ est optima appetere: & horū electiuū esse & operatiuū: sed dinotis & dini scrutari ex q̄bus: unde: quodq; fiat opatiuor.

Dinotes se habet ad prudentiam cooperando prudentiæ.

Dis. Naturalis uirtus est que separata quidem a ratione praua est & derelicta laudari: ad rationem autem & electionem appositā & perfecta facit uirtutem: propter quod cooperatur rationi: & non est absq; ratione naturalis motus ad uirtutem: neq; iterum ratio & electio ualde perficitur in essendo uirtus absq; naturali motu.

Nullū est proficiuū: operari fortia & iusta nescientē: & eligētē rōne nō recta. Naturalis motus ad bonum cum ratione uirtus est & laudabilis.

Virtutes omnes operatiuæ sunt: prudentia autem sicut architecton ipsarum est: quomodo enim ipsa præcipit: ita uirtutes: & quæ secundum se operantur: quare & ipsa operatiua erit.

Prudētia sapiētiæ nō p̄ncipatur: sed ipsa de oībus curat & principalis est: quēadmodū in domo procurator prudētia enī sicut pcurator sapiētiæ parat uacationem: & facere suū opus: continens passiones & tēperans.

Propositiones ex secūdo libro magnorū moralium: Aristotelis.

Capitūlo. i.

Stēpiicia **idest æquitas** & epiices **idest equus** minoratiuus iustorum quæ secundum legem sunt quia enim legislator non potest singula certe determinare: sed uniuersaliter dicere: qui in his permittit: & hæc eligens quæ legislator secundum quod uult singulariter determinare non potuit: talis est epiices.

Eugnomosyne **idest bona sensatio** & eugnomon **idest bene sensatus** est circa hec circa quæ epiicea est: circa. s. iusta a legislatore derelicta: non absq; epiicea eugnomosyne est.

Iudicare eugnomonis est: operari autem secundum iudicium epiicis est.

Eubulia **idest bona cōsultatio** est circa eadem circa quæ est prudētia: circa opabilia enim ac circa operationē & fugam: & nō est absq; prudentia.

Eubulia est ordinatiua optimorum quæ in operatiuis & cōserētibus sunt

Capitūlo. ii.

A. iiii

Sicut in corpore uidemus aliquos non potentes sanare simpliciter bona conferentes: sed si debet quis sanare corpus prauū: aquā prius & cibos paucos oportet inducere: sic & prauam animam haberi ad nullum malum operandum: a diuitiis abstinendum est & principatu & potentia: & uniuersaliter talibus: quando facile mobilior & facile mutabilior ē anima corpore.

Non contrariatur uirtus uirtuti.

Abseq; prudētia aliæ uirtutes non fiunt: neq; prudentia perfecta absq; aliis uirtutibus: sed cooperantur quodammodo adinuicem consequentes prudentiā.

Virtutes exteriores & quæ circa corpus sunt in super abūdantiā factæ peiores faciunt puta diuitie multæ facte despectores & fastidiosos fecerunt: similiter & principatus & honor & pulchritudo: uirtutes autē animi in additamentum tendentes meliores faciunt.

Neq; principatus neq; honor faciet studiosum peiorem q̄ uirtus: his enim ratione utetur.

Cap. iii. Tria sunt quæ fiunt in anima secūdu quæ prauī dicuntur: malitia in continentia & bestialitas.

Bestialitas est superabundas quædam malitia.

Opposita uirtus bestialitati est innominata: & est talis supra hominem existens: puta heroica & diuina nominata: quemadmodum enim bestialitas supra hominem est: ita & uirtus opposita.

Cap. iiii. Est scire duplex quorum hoc quidem est scientiam habere: scire enim dicimus quando quis scientiā habet: alterū uero est agere scientiā. Incontinens est habens scientiam bonorum: non operans autem ipsa. Incontinenti habenti scientiam idem peccatum accidet quod syllogizati contingit enim ipsum uniuersalem scientiam habere q̄ talia praua & nociua sunt: non tamen q̄ sint hec praua in parte sciuit: quare ita habens scientiam peccabit.

Non est continens uel incontinēs qui operatione falsus est: sed qui rationem habet rectam: & hæc praua existentia iudicās & bona: nam incontinens quidem ut inobediens est rationi continēs autem obediens: & non a desideriis ductus.

Qui circa delectationes corporales magis q̄ decet: existens est iste incontinens perfecte dicitur.

Magis uituperabilis est incontinentia que est per delectationem: q̄ que est per iram: cum iniuria enim hec uidetur esse: illa cum delectatione.

Perseuerantia & continentia non idem sunt: continentia enim circa delectationes est: perseuerantia autem circa tristitias.

Incontinentia & mollicies non sunt idem: mollis enim est qui non sustinet labores: non omnes autem: sed quos necessario utiq; alius quis su-

stinebit: incontinens autem est qui non pote st sustinere delectationes:
sed mollificatus & ab his ductus est.

Plura mala non faciet leo q̄ dionysius aut phalaris: aut clearchus aut ali-
quis horum malorum: in istis enim principium existens prauum: quod
est ratio: maxime confert: in bæstia autem hoc non est.

Incontinens melior uidebitur intemperato: intemperato enim inest priu-
cipium prauum inq̄tum operatur praua existentia: & ratio confirmat.

Intemperantiæ duæ sunt species: hæc quidem prouocatiua & improui-
sa & subito facta: altera autem imbecillis que cum ratione reuocantis
est existens & prima quidem nō ualde uidebitur uituperabilis. & enim
in studiosis talis fit & calidis ac bene natis: altera autē in frigidis & me-
lancholicis fit & uituperabilis est.

Temperatus est qui non habet desideria praua: rationemq; circa hæc re-
ctam.

Continens est qui desideria habet praua rationemq; circa hæc rectam.

Prauior est intemperatus incontinente: difficilius enim sanabilia sunt na-
turalia factis ex consuetudine: incontinens autem prauus consuetudi-
ne uidetur esse: intemperatus autem natura: & propter hoc & ab hoc ra-
tio praua in ipso est: sed non incontinente.

Consuetudo est quod in naturam constituit.

Consuetudo alia consuetudine repercutitur: natura autem a nullo reper-
cutitur: quare difficilius sanabilia sunt naturalia factis ex cōsuetudine.

Diff. Prudens est qui ratione recta singula speculatur: quiq; sed rationem
apparentia optima operatur.

Prudentē non contingit incontinentem esse:

Diffi. Felicitas est uirtus in uita perfecta.

Cap. v. Bonum incommiscibile est prauis: & non multum commune: ac
bonorum non est prohibitium.

Est quædam natura praua puta que uermium: & uniuersaliter quæ uili-
um animalium: sed non propter hoc natura prauorum est: similiter &
scientiæ prauæ sunt: sed tamen non propter hoc prauum est scientia: sed
bonum genere & scientia & natura est.

Sicut statue factorem speculari oportet qualis est: non ex quibus diuertit
& male operatus est: sed ex quibus bene: ita neq; scientia neq; naturam:
neq; aliud ullum quale sit ex prauis: sed ex studiosis considerare de-
bemus.

Delectatio genere bonum est.

Praue naturæ praua est delectatio: studiosæ autem studiosa:

Nescientes nectar putant deos uinum bibere: & non esse id delectabile
hoc autem patiuntur propter ignorantiam: quoniam simile passi sunt.

Diffi. Philotimus id est ambitiosus est qui solus uult habere in alios super

excellere.

Diffi Bonum est quod omnia desiderant:

Delectatio mouet ad magis operandum: ad operandum enim prouocatiua est.

Si quæ secundum uirtutem sunt delectatus quis operatur studiosus erit: si autē tristis bona operatur non studiosus erit: tristitia enim in his quæ per coactionem est.

Scientia factiua est delectationis.

Virtutem esse dicimus quando ratio bene disposita est: passionibus bene habentibus propriam uirtutem commensuram.

Non sicut putant antiqui uirtutis principium & dux est ratio: sed magis passiones oportet enim ad bonum motum irrationalem primum fieri: quod & fit: deinde rationem posterius supernumerantem esse & discurrere: uidebit autem hoc quis ex pueris absq; ratione uiuentibus: in his enim absq; ratione fiunt motus passionum ad bonum prius: ratio autem posterius superueniens & connumeratur existens facit operari bonum: sed non si a ratione principium accipiat ad bona: non consequuntur passiones consentientes: sed multotiens contrariantur: propter quod magis principium ad uirtutem uidetur passio bene disposita: quæ ratio.

Cap. vi. Absq; exterioribus bonis quorum fortuna est domina non contingit: felicem esse.

Neq; intellectum: quendam neq; rationem rectam oportet fortunam dicere: propter qd ubi plurimus intellectus & ratio: ibi minima fortuna est: ubi autem plurima fortuna ibi minus intellectus.

Sciendū quod totum hoc capitulum de bona fortuna de uerbo ad uerbum assumptum est: & collocatū pro primo capitulo tractatus de bona fortuna: unde decem & septem prime propositiones illius tractatus: de uerbo ad uerbum hic collocari possunt.

Cap. vii. Optimorum uel bonorum quædam sunt simpliciter optima uel bona: ut uirtutes & a uirtute operationes: & principatus: diuitiæ gloria honor & talia: alia uero non.

Bonus & optimus est cui simpliciter optima sunt optima: & simpliciter bona sunt bona: cui uero simpliciter optima non sunt optima: & simpliciter bona non sunt bona: nō est bonus & optimus sicut neq; sanus uidebitur cui simpliciter sana non sana sunt.

Cui bona omnia existentia bona sunt: & ab his non corrumpitur: pura diuitiis principatus: talis bonus & optimus est.

Cap. viii. Tunc operari secundum rectam rationem est: quando irrationalis pars animæ non prohibet rationalem partem agere suam actionem.

Nulla scientia usum tradit & actum: sed habitum solum.

Cap. viii. Amicus prauo studiosus non est: amicitia enim in fide & certitudine est prauus autem minime est talis.

Amicitia ad deum non est: amicitiam enim dicimus esse ubi est redamare: deus autem neque redamare recipit: neque omnino amare.

Amicitia non est ad inanimata: ab inanimatis enim non contingit redamari.

Nō eadem sunt amicitiae quae sunt propter bonum: & quae propter delectabile: & quae propter conferens *id est utile.*

Optimorum amicitia est quae sit secundum uirtutem: multorum autem quae sit secundum conferens: quae autem secundum delectationem sit in inhonorabilibus & contingentibus est.

Non sequitur: delectationem & conferens uirtus: sed uirtutem utraque haec sequuntur inconueniens enim est si quis non opinabitur studiosos ipsos sibi ipsis delectabilissimos esse: & enim prauus ut ait eutipides: sibi ipsis delectabiles sunt: malis enim malo cohaesit.

In conueniendo nihil maius est quam delectabiles esse.

Studiosorum amicitia est secundum similitudinem: & perfecta amicitia est.

Amicitia quae secundum conferens est secundum inequalitatem est: & nō secundum similitudinem: habundanti enim inops propter indigentiam eorum quibus diues habundat diuiti amicus est.

Propter conferens in contrariissimis amicitia fit.

Melius est amare quam amari: amare enim actus aliquis dilectionis est & bonum: ab amari autem neque unus actus amato est.

Melius est noscere quam nosci: cognosci enim & amari inanimatis inest: noscere autem & amare animatis.

Benefactiuum esse melius est quam non benefactiuum esse: amans autem benefactiuus est secundum quod amat: amatus autem secundum quod amatur non.

Homines propter amorem honoris amari potius uolunt quam amari: propter id quod in amari super abundantia quaedam est: semper enim qui amatur abundat delectatione aut diuitiis: aut uirtute: amator autem honoris super abundantiam desiderat.

Amicitiam dicimus esse eiusdem ad seipsum: nam quoniam amicorum unam esse animam dicimus: anime autem sunt plures partes: haec erit una anima quando consonant ad inuicem ratio & passio quare una facta anima erit ad seipsum amicitia: haec autem amicitia erit in studioso.

Prauus nunquam est sibi ipsi amicus: repugnat enim semper sibi ipsi.

Nullus aequale dat meliori & priori: sed maius secundum abundantiam semper: hoc

autem æquale est secundum rationem: æquale enim quodammodo qui minus habet bonum peior: peior existēs: maius habenti meliori existenti.

Est amicitia actus quidam: & amici non est alius finis præter actum: amādi: quare finis idem & actus est.

Omnes ad quos ipsi fecerūt quodammodo beniuoli sunt: unde & pater beniuolus est ad filium: ipsius existentem factionem: memor: & spe ductus propter quod magis pater amat filium q̄ filius patrem.

Beniuolentia amicitia non est.

Concordia propinqua est amicitiae: & si concordiam accipias principaliter dictam: sic concordia in intelligibilibus non est: sed in operatiuis.

Paruus est philautos. *i. amans seipsum* quoniam sui ipsius causa omnia operatur: & non est studiosus: quia alterius causa hic operatur.

Quoniam studiosus amico suo bona secundum conferens tradit amicū suum seipso magis amabit: ipse uero seipsum maxime amat: quia facit optima existentia.

Amicus bonus philautos non est: solum enim amat ipse seipsum quia bonus est: prauus autem philautos nō habet propter quod amet seipsum puta bonum: sed absq̄ his ipse seipsum amabit.

Difficillimum est quemadmodum & sapientum quidam dixerunt noscere seipsum & delectabilissimum utiq̄.

Nos ipsos ex nobis ipsis non possumus speculari: nam ex quibus alios increpamus nos latent hec facientes: hec autem fit aut per beniuolentiam aut passionem.

Quemadmodum quando uolumus ipsi faciem nostram uidere inspicientes speculum uidemus: sic & quādo nos ipsos uolumus noscere in amicū uidentes noscemus: est enim amicus ut alter ego.

Quoniam delectabile est seipsum scire: hoc autem non est scire absq̄ alio amico: indigebit utiq̄ qui per se sufficiens est amicitia ad seipsum noscendum:

Quoniam conuiuere delectabile est & necessarium: id autem non contingit esse absq̄ amicitia: indigebit utiq̄ & per se sufficiens amicitia.

Multos amicos possidere non oportet: multis enim existentibus amicis difficile est unumquemq̄ perfecte amare: in omnibus enim impotens est natura nostra infirma existens ad multa accedere.

Si fuerit multi amici non erit tristitem cessare semper enim merito circa unum accidere aliquod infortunium continget: quo facto necessarium est tristari.

Finis propositionum ex secundo & ultimo libro magnorum moralium Aristotelis.

Inelipiunt propositiones ex libro de bona fortuna Aristotelis & lectiones
notate sunt secundum expositionem egidii de roma.

Ex lectione.i.

In exterioribus bonis quoque fortuna est domina non cō
tingit felicem esse

Ex lectione.ii.

Fortuna nō idem est quod natura: natura enim cuius est
cā huius ut in pluribus: aut similiter factiua est: fortuna aut
nūq̃ ut i pluribus: sed in ordinate: & ut accidit est.

Fortuna nō est idē quod intellectus **idest ars** aut rō recta: nō enim minus
est ordinatus intellectus quam natura:

Vbi plurimus intellectus & rō est: ibi minima fortuna: ubi autem plurima
fortuna est ibi minimus intellectus.

Bona fortuna non est quædam cura dei.

Dignificamus deum existentem dominum talium: ut dignis distribuat
bona & mala.

Si deo attribuamus sicut utiq̃ contingit agere prauū ipsum iudicem fa
ciemus: uel non iustum.

Deum paucorum non est uerisimile curam habere:

Bona fortuna est in his quæ non in nobis existunt: nō aut in his quoque ip
si domini sumus: & potentes operari: pp qđ iustum secundū qđ iustū
nullus dicit bene fortunatū: neq̃ eorū qui sunt sed m uirtutem ullū: in
nobis enim est hæc habere & non habere.

Nobilē bene fortunatum dicimus & totaliter cui talia bona existunt: sed
tamen non in his principaliter bona fortuna dicitur.

Bona fortuna est in eo q̃ bonum aliquod existit præter rationem: & in eo
quod est malum non sumere rationabiliter: sed tamen magis in eo qđ
est bonum sumere.

In eo quod est bonum sumere est secundum se ipsum eufortunium: in eo
aut quod est malum sumere est per accidens.

Ex lectione.iii.

Diffi. Bona fortuna est sine rōe natura **idest impetus naturalis.**

Diffi. Bene fortunatus est sine rōne habens impetum ad bona & hæc
adipiscens.

In anima est naturaliter impetus quo ferimur sine rōne ad quæ utiq̃ bene
habebimus: & si quis interroget sic habentem impetum. propter quid
hoc placet tibi operari? nescio inquiet: sed placet mihi: simile patiens
iis qui adeo aguntur.

A deo uesti sine ratione impetum habent ad operari aliquid.

Bona fortuna cooperatiua est foelicitati :

Ex lectione. iiii.

Quemadmodum ii quidem glaucii aut nigroꝝ oculorum existunt a natura : sic & bene fortunati & in fortunati quidam sunt a natura.

Ex lectione. v.

Necesse est fortunā esse : & causam esse aliquibus bonorum aut malorum Scientia non est ipsius effectus fortunæ : aut propter experientiam nō erit ipse effectus.

Ex lectione. vi.

Impetus sunt in anima ii quidem a ratione : ii autem ab impetu : neqꝫ secundum hōs oportet nos agere : sed tale utiqꝫ erunt quale erit cubos super longa iacere *quod scilicet non est necessarium.*

Primi impetus sunt qui sunt naturales.

Appetitus naturalis naturaliter ad bonum tendit semper.

Bene fortunati naturaliter erunt quicunqꝫ sine rōe bene dirigunt actiōes suas ut in pluribus.

Dupliciter dicitur bona fortuna : hæc quidem quia bene operantur ex impetu præelicientes sic operari : hæc autem non sed contraria. *de qua. l. agitur secundo physiconum.*

Ex lectione. vii.

Non est eius quod est intelligere intellectus principium : neqꝫ consiliandi consilium est principium.

Deus est principium motus i anima nostra : quēadmodū & in toto uniuerso : mouet enim deus aliquo modo omnia.

Nihil erit melius scientia & intellectu nisi deus : uirtus enim intellectus organum ipsius dei est.

Ex lectione. viii.

Consiliari non expedit bene fortunatis habent enim directiōis principium tale quod melius ē intellectu & consilio : deū uidelicet : qui aut rōne sequuntur : hoc aut principium nō habent : neqꝫ diuinos instinctus bonū finem adipisci non possunt.

Bene fortunatorum uelocior est diuinatiua : quam prudentium & sapientium.

Deo per se & non propter experientiam uel consuetudinem : notū est qd cūqꝫ agibile & bene uidet & futurū & præsens.

Melancholici & recte diuinantes : & simplices magis participant naturales ipetus : uidetur enim principium hoc amissa rōne ualere magis quēadmodū cæci memorantur : magis : & amissis his qui ad uisibilia sūt uirtuosius est quod memoratur.

Dux sunt species bonæ fortunæ : hæc quidem diuina & secundū ipetū directiua & continua : hæc autem præter impetum & non continua : sine ra

tionem autem ambæ

Finis propositionum de bona fortuna Aristotelis.

**Incipiunt propositiones ex primo libro politicæ Aristotelis secundum præ-
lationem leonardi aretini & lectiones notatæ sunt secundum commenta-
ria Sancti Thomæ.**

Ex lectione.i.

Idemque omnem civitatem esse societatem quādam & omnem socie-
tatem boni alicuius gratia constituta.

Eius gratia quod bonum videtur omnia omnes agunt bonumque
aliquod omnes coniectant

Principalissima est societas & ceteras complectitur: illa
quæ civitas appellatur & civilis societas: maximeque principalissi-
mum omnium bonorum humanorum ipsa coniectat.

Quicumque putant gubernatoris civitatis & regis: patrisque familias: & domi-
ni: eandem esse regiminis rationem non bene dicunt.

Imperans & parens natura sunt propter conservationem: nam qui potest
mente prospicere rem: natura imperat & dominatur: qui autem potest
corpore hoc facere parat natura & servit

Nihil natura tale facit quale statuarii delphicum gladium ob opiam: sed unum
instrumentum ad unum opus: sic enim optime instrumenta proficiunt
si eorum singula non multis sed uni deferantur

Diffi. Quotidiana societas secundum naturam constituta est domus.

Diffi. Quæ ex pluribus domibus constituitur societas prima: utilitatis gra-
tia non quotidianæ pagus est.

Ois domus regitur a seniore.

Quæadmodum formas humanas diis attribuunt homines sic et civitas. **i. cōuer-
sationes.**

Diffi. Quæ ex pluribus pagis conficitur societas civitas est: quæ est ex hiis quæ nā se
Homo natura civile est animal.

Qui absque civitate est per naturam non per fortunam aut nequam est: aut potior quam homo:
unde ab homero per contumeliā increpatur: sine tribu sine iure sine domo
Sociale animal est homo magis quam omnes apes: & quam omne gregarium:

Nihil frustra natura facit.

Sermonem homo habet solus omnium animalium.

Huc usque natura processit in aliis animalibus: ut sensum habeant iocundi atque molesti &
hoc voce inter se significare possint ac sermo ad hoc datus est nobis: ut
ostendamus utilitatem & damnum atque ita iustum & iniustum.

Hoc propter cetera animalia hominibus proprium est: ut boni & mali: ac iusti & iniusti &
aliique huiusmodi sensum habeant soli homines: societas facit domum & civitatem.

Secundum naturam prius est civitasque domus & quæ singuli nostrum: nam totum prius est
quam parte necessarium est: pempto. n. toto non erit pes vel manus nisi equo:

Cuncta opera diffinita sunt & potentia: itaq; cum amplius non sint talia non est dicere illa esse eadem sed equiuoca.

Qui in communi societate nequit esse: quicq; nullis indiget propter sufficientiam: nulla pars est ciuitatis quare aut bestia aut deus.

Sicut perfectione suscepta optimum cunctorum animalium est homo: ita si alienus fiat a lege & a iudiciis pessimum est omnium animalium. Seuissima est iniustitia habens arma.

Homo arma tenet per innatam prudentiam atq; uirtutem: quibus plurimum ualet in contrarium uti: itaq; impiissimum & immanissimum est **scilicet quantum ad irascibilem** sine uirtute: & ad libidinem cibationemq; desiderium **quantum ad concupiscibilem.**

Diffi. Ius ordinatio est ciuilis societatis.

Diffi. Iudicatio est iusti iudicium.

Ex lectione secunda.

Sine necessariis impossibile est uiuere & bene uiuere.

Instrumentorum quaedam animata sunt: quaedam inanimata.

Minister in artibus locum instrumenti optinet.

Facere & agere specie differunt.

Qui sui ipsius non est secundum naturam sed alterius homo hic secundum naturam seruus est:

Imperare & parere non solum necessariorum est: sed etiam utilium.

Ex lectione. iii.

Statim ex generatione quadam distincta sunt alia quidem ad imperandum alia uero ad parendum.

Semper melius est imperium meliorum parentum seu hominis quam bestiarum: nam quod a melioribus perficitur melius est opus.

Vbi aliud imperat aliud parat est aliquod horum opus

Quaecumq; ex pluribus constant & unum quod commune sunt: siue ex continuis siue ex discretis: in omnibus apparet quod imperat & quod parat.

Oportet considerare naturam non in corruptis: sed in his quae magis se habent secundum naturam.

Prauorum ac praeu dispositorum saepe inuenitur corpus imperare animo: quia peruerse ac praeter naturam se habent.

Est in animali prospicere imperium dominicum & ciuile: nam animus quidem in corpus dominicum habet imperium mens uero in appetitum ciuile & regium.

Clarum est secundum naturam & utilitatem imperari ab animo corpori & ab ea parte quae habet rationem: ei parti quae subiaceret perturbationi: a qua utilitatem uero & uicissitudinem omnibus uocare.

Animalia mansueta meliora sunt q̄ fera: animalibus q̄ melius est ut homini pareant: nam salutem ita recipiunt.

Malculus & femina alterum melius secundum naturam: alterum deterius: & hoc imperans illud parens.

Quicunq; tantum distat quantum animus a corpore: homo a bestia per quem modum se habent quorumcunq; est opus i corporis usu: (& hoc est eis potissimum) ii natura sunt serui.

Non ut corporis: ita & animi pulchritudinem discernere facile est.

Qui sunt secundum naturam serui: iis prodest ac iustum est seruire.

Ex lectione. iiii.

Dicitur seruire & seruus: & secundum leges: & secundum naturam: cōsensio enim quedā est per quā bello capta illog: fieri dicuntur qui cāpint.

Virtus freta potentia uim potest maxime afferre.

Indignum aliquem seruire nemo dicit esse seruum.

Natura quidem uult ex bonis bonū generare: attramen plerūq; nō potest

Seruus pars quādam est domini: quasi animatū quiddam corporis: sed separata: pars: qua propter aliquid est quod simul proficit: ut amicitia domino & seruo: nam idem prodest toti & parti: animæ & corporis.

Ex lectione. v.

In re familiari imperium est unius: nam ab uno regitur omnis domus: in repu. autem liberorum & æqualium est gubernatio.

Scientia & liberalis & seruilis est: seruilis quidem est qualis est coquina: & alius huius generis famulatus.

Domini scientia est per quam utitur seruis: nam dominus non est in possidendo seruos: sed in utendo: & continet hæc scientia non magnum aliquid neq; gloriosum: que enim scire facere oportet: illum oportet scire iubere.

Quibuscunq; est facultas a laboribus cessandi: uicarius quidem suscipit hunc honorem iubendi seruis: ipsi uero aut reipu. administrandē: aut studiis philosophiæ intendunt.

Ex lectione. vi.

Fieri non potest ut uiuatur sine alimento: itaq; diuersitates alimentorum diuersas faciunt animalium uitas.

Homines qui pigerrimi sunt pastorem uitam sequuntur: quoniam a mansuetis animalibus sine labore educatio prouenit ociosis: cunq; sit necesse mutare locum animalibus: & ipsi coguntur una sequi quali agriculturam quandam uiuam colentes.

Maxima pars hominum a terra uiuit & a fructibus non siluestribus.

Existimandum est plantas animalium esse gratia: & cætera animalia hominum causa: mansueta quidem propter cibum: fera uero: & si nō omnia: at plurima illorum propter cibum & alia adiumenta: ut uestis ac

cetera instrumenta ex illis fiant: si igitur natura nihil neque imperfectum facit neque frustra: necessarium est plantas & animalia omnium hominum gratia fecisse naturam.

Bellica ars secundum naturam quodammodo acquisitiua est: nam & uenatoria ars pars illius est qua uti oportet contra bestias & contra eos homines qui ad parandum nati sunt: nec uolunt parere: ut natura id iustum bellum existat. Acquisitio & possessio rerum in uita necessariorum & utilium ad societatem domus & ciuitatis non infinita est: nullum enim instrumentum cuiusque artis infinitum est neque multitudine neque magnitudine: diuitiae autem huiusmodi sunt multitudo instrumentorum rei familiaris & reipublicae. Futile quiddam uidentur nummi: absurdum enim est tales esse diuitias afficere mare: quae habundans quae fame perire potest: ut de mida fabulis traditur.

Ex lectione vii.

In una quaque arte desiderium finis in infinitum est: eorum uero quae sunt ad finem non infinitum est finis enim extremum omnibus est.

Desiderii augere pecuniae non est terminus: finis enim sunt tales diuitiae & pecuniarum possessio.

Commutationis causa nummus inductus est: in scenore autem nummus nummum parit: itaque maxime praeter naturam est hic acquirendi modus qui. *s. denarii non acquiruntur ex rebus naturalibus: sed ex denariis.*

Ex lectione viii.

Operationes illae artificiosissime sunt quibus minimus est fortuna: illae sordidissime quibus maxime inquatur corpus: illae seruilissimae quibus corporis est opus plurimum: illae ignobilissimae quibus minimus requiritur uirtutis. Tales milesius ostendit amicis suis: per facile esse philosophis ditari si uel lentis: sed hoc non esse illis cura.

Ex lectione viii.

Tres sunt partes rei domesticae: una dominica: alia paterna: tertia coniugalis. Praest pater familias & uxori & filiis tanquam liberis: sed non eodem modo: sed uxori quidem ciuilitate: filiis autem regie.

Masculus femina principalior: nisi alicubi contra naturam consistat & antiquius & perfectum iunior & imperfecto.

Magis & minus specie differre non facit.

Seruus omnino non habet deliberandi arbitrium: mulier uero habet sed in ualidum: puer autem habet: sed imperfectum: & eodem modo circa morales uirtutes necesse est esse.

Qui praest perfectam uirtutem habere debet moralem animorum uere unusquisque quantum sibi competit.

Mulieri decus affert taciturnitas: sed non item uiro.

Ex lectione x.

Reuert ad rectam institutionem reipublicae pueros & mulieres esse bene in

stitutos: nam mulieres media pars sunt hominum liberorum: ex pueris autem sumuntur qui tempu. gubernant.

Propositiones ex secundo libro politice.

Ex lectione. i.

Iues focii sunt unius ciuitatis.

Quod in repu. platonis socrates inqđ oportere in bene institue da repu. cōes esse filios & mulieres & facultates: id nō prestat fieri: cōtinet enim multas perturbationes mulierum communio.

Omnes liberos & æquales simul gerere magistratum impossibile est.

Ex lectione. ii.

Quod multorū cōe est in eo minima adhibetur diligentia: nā de propriis maxime curāt hoīes: de cōibus autē minus: qđ qđum singulis cōpetit: tā qđ enim aio curāte ab aliis negligitur: quēadmodum in seruilibus minī steriis famulantes multi interdum deterius inseruiunt qđ pauci.

Ex lectione. iii.

Amicitiam putamus maximum esse bonum in ciuitatibus: nam sic minime seditionibus agitantur.

Duo sunt quæ faciūt homines curā habere & amare: propriū. s. & affectio.

Ex lectione. vi.

Melius est ut proprie sint res: sed usu facere illas cōmunes: per uirtutē enī erunt communes: ut in prouerbio est: amicorum omnia communia.

Est sane ienarrabile qđū iter sit ad uoluptatē: cōsiderare aliqd eē ppiū suis Non frustra quisqđ ad se ipsum amicitia habet: est enim id naturale: sed cū amatio sui reprehēditur: nō illud reprehenditur quia se amet: sed quia magis quam oportet se amat: quemadmodum & pecuniarum.

Largiri & opem ferre amicis & hospitibus & familiaribus dulcissimum est: quod sit si propriæ sint facultates.

Ab alienis mulieribus laudabile est se abstinere.

In usu eay rerū quæ ipsi possidemus non in cōibus: liberalitatis est opus.

Ex lectione. vii.

Egestas seditiones & delicta parit.

Ex lectione. viii.

Magis a legibus cupiditates adæquandē sunt qđ patrimonialia.

Multitudo grauitur inæqualitatem patrimoniorum: præstantes autē uiri bonorum æqualitatem.

Qui molestia carere uolunt: nō aliūde qđ a philosophia quærant remediū.

Honor maximus habetur nō ei qui furem occiderit: sed ei qui tyrannum.

Ex lectione. x.

Improbilas hoīum ifaciabilis ē: & pmo qđē sufficere debēt pauca atqđ minima: mox uero ubi illa sūt cōsecuti plura appetūt semp quousqđ i ifinitū pcedāt ifinita ē. n. cupiditatis nā ad cuius expletionē plurimi uiuūt.

EX.LII.POLITICE.

Ex lectione.xlii.

Omnis ciuitas artificibus indiget:

Ex lectione.xliii.

A suescere facili ter leges mutare improbum est.

Constat errata quædam esse tolleranda & legum latorum & magistratum: non enim tantum proderit qui corrigere peragit: quatum nocebit a suesactio superioribus non parendi.

Lex nullam uim habet quo sibi stetur nisi ex more: mos autem non fit nisi temporis longitudine: quare facili ter mutare leges in alias nouas infirmam facere est uim legis.

Ex lectione.xliiii.

In quacunq; repu. male prouisum est circa mulieres: in ea putandum est medietatem ciuitatis esse neglectam.

Necessarium est in tali repu. in qua mulieres uiuunt molli ter: ac in omne licentiam dissolutæ: diuinas haberi in precio: præsertim cum uiri sint obnoxii mulieribus: quod accidit omnibus ferme militanibus bellicosissq; gentibus.

Videtur qui primus fabulatus est: non irrationabiliter uenerem marti cõ iunxisse: quoniam omnes huiusmodi homines proni sunt ad uenerea illis q; obnoxii.

A mulieribus male gubernatur ciuitas.

Melius est aut nullam: aut paruam: aut mediocrem dotem esse mulieribus constitutam.

Ex lectione.xv.

Oportet repu. quæ diuturna sit: nolle ut omnes ciuitatis partes consentiatq; instatu suo permaneant.

Dignitas uirtutis est premium

Quod per omnem uitam magnis de rebus decernendi aliqui in repu. potestatem hēant piculosum est: est eni ut corporis: sic & mētis senectus.

Videntur ii qui in potestate decernendarum rerum constituti sunt: largiendi gratificandiq; per multam facultatem habere: quapropter melius est eos rationi reddendi subiectos esse.

Oportet & uolentē & non uolentem ad magistratum assumere: si dignus sit eo magistratu.

Nemo magistratum petet nisi honoris sit affectator.

Pleraq; eorum quæ homines iniuste faciunt. per ambitionem & auaritiā ammittuntur.

Ex lectione.xvi.

Vetusta plerq; rudiora sunt nouis.

Non secundum legem scriptam iudicare: sed secundū q; sibi uidetur periculosum est.

Ex lectione.xvii.

Signum est reipu.bene institutæ:q̃ populus in suo permaneat loco: neq̃
seditionem ullam unq̃ fecit neq̃ tyrannum.

Qui magnā habent potestatem: si ipsi uiles sint multum nocent ciuitati.
Vbi non maxime honoratur uirtus: ibi non est possibile firmum esse opti
morum in repu.statum.

Prauum est plures magistratus ab uno homine geri: unicū enim ab uno
optime perficitur opus.

Ex lectione.xviii

Pittacus legem tulit: ebrios si quem pulsauerint maiori pœna damnari: q̃
si sobrii fecissent: quia enim plures delinquant ebrii q̃ sobrii: non ad id
respexit: quod in ebriis uenia: sed ad utilitatem.

Ex tertio libro politice Aristotelis.

Ex lectione.i. Diffi.

Es publica est eorum qui in ciuitate degunt institutio uel ordo.
Habitatio ciuē non facit: nam isto modo ministri qui circa nos
habitant & serui ciues essent.

Pueri nundum ætate perfecti: & senes ob ætatem a muneribus
publicis uacantes non simpliciter ciues dicendi sunt: sed quodāmodo
ciues.

In rebus quarum supposita differunt specie: aliud eorum est primū aliud
secundum: aliud consequens.

Diff Ciuis est cuiabilitas est participandi potestatis publicæ deliberati
uæ & iudiciariæ.

Diff Ciuitas est multitudo ciuium quæ per se sufficiens est ad uiuendū:
Licet uideamus quosdam iniuste se in magistratibus gerere: hos tamen
magistratus esse dicimus: sed nequaquam iuste.

Ex lectione.ii

Ciuitas non moenibus diffinitur.

Babilon cum capta esset ab hostibus: ferunt partem aliquam eius ciuitatis
tertia die nundum aliquid sensisse.

Ex lectione.iii

Non eadem est uirtus boni uiri: & boni ciuis.

Salus & conseruatio nauigantium commune est omnium opus ad hoc
enim unusquisq̃ eorum tenditur.

Necesse est uirtutem ciuis esse ad rempu.conseruandā.

Viri boni perfecta est uirtus: & fieri potest ut ciuis bonus non possideat
uirtutem illam per quam dicitur uir bonus.

Diff Præsidentia ciuilis est per quam aliquis præest similibus genere: &
liberis hominibus: quamq̃ eum qui præest didicisse parendo oportet.
Recte dicitur neminē bene imperare posse: qui nō prius sub iperio fuerit.

EX. LI. III. POLITICE;

Oportet bonū ciuem scire ac posse præesse & subesse laudabiliter: & hæc est uirtus ciuis.

Viri & mulieris alia est temperantia & fortitudo nam uideretur utiq; timidus esse uir: si ita fortis esset ut foemina: & mulier inhonesta uideretur: si sic honesta foret ut uir.

Administratio domus alia mulieris alia uiri: nā uiri est acquirere: mulieris seruare.

Prudētia propria uirtus est præsidētibus: nō ceteræ quidē uirtutes uidentur cōes tam eorū qui præsunt q̄ eorū qui subsunt. at prudētia nō est uirtus eius qui subsit: sed opinio uera reg. s. mandatarū hic loquitur de uiro in q̄tum est subditus nō i q̄tum bonus uir: nā ut sic rebus habere prudentiam & non ut subditur.

Ex lectione. iiii.

Optima ciuitas nunq̄ opificem faciet ciuem.

Necessaria qui uni ministrat. seruus est: qui aut publice uiles & sordidi sūt.

Virtutem exercere non potest qui uilibus opificibus est occupatus.

In paucorum gubernatione tenues homines ad rempublicam non recipiuntur: ex magno enim censu ad honores reipu. peruenitur.

Ex lectione. v.

Dis. Respu. est ordinatio ciuitatis: & circa magistratibus alios: & maxime circa id quod summum in ciuitate habet auctoritatem.

Quoniā homo natura ciuile est animal: fit ut si etiam nihil indigeant homines mutuo auxilio: nihilominus affectent uitæ societatem.

Quæcunq; respublice ad cōem utilitatē intendunt: hæc certe sed secundū simpliciter iustū: quæcunq; uero ad propriā eorū qui præsunt utilitatē solū: aberrant quidē: suntq; iōes reftarū rerumpu. trāsgressiōes & labe.

Ex lectione. vi.

Vocare consueuimus cū unus ad communē utilitatem respiciens gubernat: regiam potestatē: cum uero pauci gubernāt plures tamen uno: optimatum gubernationē: uel ex eo q̄ optimi præsunt: uel ex eo quia ad optimum: publicum administrant. cum autem multitudo gubernat ad communem utilitatem: uocatur communi omnium nomine respu.

Ut multitudo excellat ad omnem uirtutem difficile est.

Dis. Tyrānides est dominatus unius ad proprium commodū intendētis. Philosophantis circa singulorum disciplinam: & non solum ad id quod agendum respicientis: proprium est nihil negligere: neq; prætermittere: sed demonstrare in singulis ueritatem.

Diffi. Paucorum potētia: quam græci oligarchiam appellant est cum ad opulentorum commodum respu. ab opulentis & diuitibus gubernatur.

Diffi. Popularis status qui græce democratia dicitur est cum ad commodum egenorum respu. a pauperibus gubernatur.

Vbiq; accessit ut pauci sit opulēti. multi uero inopes: libertatis tamen omnes participes sunt: propter quas causas contendunt utriq; de repu.

Huc ulq; sanctus thomas secundum expolitionem cuius lectiones sunt notatae conscripsit super politicam: reliquum expositionis est petri de alienia. licet in aliquibus libris sancto thomae ascribatur: quod uerum non est: ut patet diligentius intuenti.

Ex lectione. vii.

Qui de seip[s]is iudicant ut plurimum non recti sunt iudices:

De uirtute ac uitio publice cogitant quicumq; curam habent bene instituendi ciuitatem: ex quo manifestum est de uirtute curam esse habendam ei quae re uera ciuitas sit nominanda.

Ciuitas non est communicatio loci: nec iniuriandi sibi ipsis nec comertii gratia licet ista ut adsint necessarium sit si futura sit ciuitas

Finis ciuitatis est bene uiuere: & non simul uiuere.

Diffi. Ciuitas est genus pagorumq; societas uitae perfectae ac per se sufficientis: & hoc est bene ac beate uiuere.

Qui plus conferunt ad bene uiuendi societatem: iis plus iuris cōpetit in ciuitatem: q̄ iis qui libertate ac genere pares sunt uel maiores: sed ciuili uirtute impares: & q̄ ii qui diuitiis superantur: sed uirtute superantur.

Ex lectione. viii.

Si plures sint quorum unusquisq; non sit studiosus: tamen fieri potest: ut in unum cōuenientes omnes meliores sint: q̄ pauci studiosi: non ut singuli: sed ut oēs si unusquisq; tamen partem habet uirtutis & prudētiā:

Ex lectione. viiii.

Permittere illis magnos magistratus qui neq; opes habēt neq; uirtutis estimationem: nequaq; est tutum propter iniustitiam & ignorantiam per quas quibusdam iniuriarentur in quibusdam errarent: sed excludere illos penitus ab honoribus periculosum est.

Medicus est triplex. s. ille qui agit: & ille qui praecipit & ostendit: & tertio loco ille qui a pueritia expertus: sūtq; quidā tales in cūctis fere artibus.

Tribuimus iudicium non minus expertis q̄ scientibus.

Recte eligere scientis est opus.

Plura sunt in quibus leges exprasse cauere non possunt: ex eo quia nō facile est generali sermone singulos casus comprehendere.

Ex lectione. x.

Danda non est praerogatiua sistularum: illi qui sit nobilior: nihil enim melius caneret: sed oportet iis qui in opere ipso procellunt illam tribuere.

Ex lectione. xi.

Ciuitas esse nō potest ex pauperibus omnibus: quēadmodū nec ex seruis. Nobilitas apud omnes in honore habetur.

Consentaneum est ex melioribus ortos esse meliores.

Diffi. Nobilitas est generis uirtus.

Ex lectione. xii.

Si quis in ciuitate excellat uirtute: nō dicendum est ut talis uir sit de ciuitate pellendus. neq; gubernationi aliorum erit subiiciendus: putandū enim talē uirū tanq; deū in hominibus esse: restat ergo (ut uidetur) naturam huius talem esse: ut omnes sponte sua illi parere debeant: sitq; rex perpetuus in ciuitate.

Ex lectione. xiii.

Magis apte sunt ad seruiendum nationes barbarorum q; græcorum: & eorum qui incolunt asiam q; eorum qui europam: preferunt enim serui / le iugum æquo animo.

Reges a ciuibus custodiuntur: tyrāni uero ab externis mercede cōductis: & reges secundū leges & uolētibus: tyrāni uero iniquis dominantur: itaq; alteri a ciuibus custodiuntur: alteri contra ciues custodiam parant.

Ex lectione. xiiii.

Iudicia multorum sæpe meliora sunt q; unius:

Optabilius est ciuitatibus ab optimatibus gubernari: q; a rege: & cum potestate & sine potestate: modo reperire queant plures optimos uirtute:

Ex lectione. xv.

Melius est ciuitatē ab optima lege q; ab optimo uiro gubernari: unde qui legem præesse iubent uidentur iubere deum præesse & leges: qui autē hominem iubet præesse: adiungit & bestiam seuam: libido quippe hominis talis est. atq; obliquos agit etiam uiros optimos qui sunt in potestate: mens uero absq; appetitu lex est.

Ex lectione. xvi.

Natura non fit ut pars superet totum.

Ex quanto libro politice Aristotelis.

Ex lectione. i.

N cunctis artibus & sciētis quæ non circa partem sed circa genus aliquid perfecte existunt: unius est cōsiderare quid cuiq; cōueniat generi.

Non minus difficile est corrigere rēpu. iam institutā: q; ab initio istituere. Leges omnes ad rempu. sunt accommodadæ: nō aut respublicæ ad legē.

Diffi. Respu. est institutio ciuitatis circa magistratus honoresq; publicos: quemadmodū debeant impartiri: & in quo potestas auctoritas q; summa debeat consistere: & qui sit finis cuiusq; societatis.

Constat tyrannidem gubernationem deterrimam esse ac plurimum a recta specie gubernandi abesse: secundo autem loco paucorum potentiam mediocrem uero popularem statum.

Ex lectione. ii.

Equitum munus nemo faciliter supportare potest nisi sit diues.

Ex lectione.iii.

Ciuitas nō ex una sed ex multis partibus cōstat: una quidem pars est circa alimēta quos agricolas dicimus: altera circa ministeria seu artifices: sine quibus ciuitas habirari nō pōt: tertia est forensis multitudo quæ circa mercaturā & numulariā uersatur quarta mercenarii: quinta ppulsatores belli: quæ necessaria est si ueri libertatē uelint: impossibile est enim ut quæ ciuitas uocari meretur: sit natura serua: per se enim sufficiens est seruus autē nō per se sufficiens est: sexta pars est iusticiæ iudiciaræ exhibitores ac præterea cōsultores: septima illorū qui magna patrimonia habentes reipu. onera sustinent: octaua qui publicam operam exhibent & qui in magistratibus gerendis occupati existunt.

Ciuitas absq; magistratibus esse non potest.

Arrogant sibi uirtutem cuncti: & multifariam se idoneos existimant ad gubernandum.

Ex lectione.iiii.

Paruas facultates habentes ociosi esse non possunt.

Ex lectione.vii.

Opulentioribus doctrina atq; nobilitas magis adesse consueuerunt.

Finis gubernationis optimatum est uirtus: paucorum uero gubernationis diuitiæ: popularis autem libertas.

Nobilitas est antiquæ diuitiæ: & uirtus.

Ex lectione.x.

Doctrina ingenio indiget: & adiumentis externis.

Diffi. Vita beata est secundum uirtutem non impeditam.

Virtus mediocritas quædam est.

In cunctis ciuitatibus partes sunt tres: nam alii diuiciis excellunt: alii paupertate nimia deprimuntur: alii sunt inter hos medii.

Bonorum fortunæ mediocris possessio est optima omnium existimanda hæc enim facilis est ad obedientiam mandatorum.

Si qui excedunt forma: si uiribus: si nobilitate generis: si diuitiis: aut his contrariis: ut paupertate nimia: aut imbecillitate: uel ignominia multa: difficile est ut ii rationi obediāt: fiunt enim istorum alii superbi: & deliquentes apte in rebus magnis: alii oculte prauis & in rebus exiguis fraudatores: & utriq; damnosi sunt ciuitatibus.

Qui opibus diuitiis amicis aliis q; bonis fortuitis habundant: nec imperium cuiusq; pati uolūt: neq; sciūt: & hoc statim domi eorū natis exiit: propter delicias enī ne solis qdē præceptoribus obedire cōsueuerūt: q autē sunt i eorū indigētia summa cōstituti: magistratū gerere nesciunt.

Valde optandum est ut ii qui in repu. uersantur: facultates habeant mediocres ac sufficientes: nam ubi alii nimis multa possident: alii nihil uel plebs infima insurgit: uel paucorum potentia illa extrema uel tyrannus

nus: ex populi enim statu nimium superbo & ex paucorum potentia ad tyrannidem deuenitur.

Vbi multum est mediocrium possessionum: minimū seditionis & discordiæ ciuium innascuntur.

Magnæ ciuitates minus seditionibus subiacent: quia magna est in his mediocrium hominum multitudo paruas autem ciuitates facile est in duas partes diuidi: ita ut nihil medium relinquatur.

In ciuitatibus consuetudo optinuit: homines nō uelle æquale: sed aut imperare quærere: aut uictos obedire.

Ex lectione. xi.

Ciuitas cōstituta est ex quali & quanto: & dico quale: libertatem: diuitias: disciplinā: nobilitatē: quātum uero multitudinem populi præualentē: Vbi mediocriū superat multitudo uel utrunq; extremū uel alterū tantū: hic respu. recipit stabilitatem. non enim est merus ne quandoq; diuites cum pauperibus conspirent cōtra mediocres: nunq; enim alteri alteris seruire uellent.

Arbiter fidelissimus & medius est:

Quanto melior est gubernatio temperata: tanto durabilior est:

Necesse est procedente tempore ex falsis bonis: uerum malum euenire.

Diuitum cupiditates plus habēdi: magis destruūt tempus. q̃ multitudinis.

Illa circa quæ paucorum potentiæ. contra populi statum: & econtra fiunt machinamenta: quinq; sunt: numero: contio: magistratus: iudicia: arma matura: exercitium **unde textum processum.**

Peditatus nisi ordo ac disciplina adsit inutilis est in bello.

Erat antiqua ciuitatū gubernatio rationabiliter paucorum & regia: propter paucitatem enim hominum non erat magnus numerus mediocriū: itaq; pauci cum essent multitudine: & institutione magis ferebant ab aliis gubernari.

Ex lectione. xiii.

In rebus magnis debent singuli magistratus ad singula deputari: melius enim singula curantur si in multis cura nostra non distrahatur.

Ex quinto libro politice Aristotelis.

Ex lectione. i.

Big; propter inæqualitatem oritur seditio: & omnino quærentes æquum in seditiones incidunt.

Nobilitatem ac uirtutem in uerbis quidem omnes fere usurpāt at qui re uera nobiles ac boni sint nusq; centum reperiūtur: diuites autem multis in locis.

Impossibile est ex primo errore in principio commissio non euenire ad extremum: aliquid mali.

Tutior ac minus seditioni subiacet popularis gubernatio: q̃ paucorum: in

paucorum enim gubernatione duæ gignuntur seditiones: una inter se ipsos: altera ad populum: in gubernatione autem populi una tantum seditio fit ad paucorum potentiam.

Ex lectione. ii.

Res pro quibus seditiones fiunt sunt lucrum & honor: atq; his contraria: dedecus scilicet & damnum.

Causæ & principia seditiones sunt contumelia: metus: præpotentia: contemptus: incrementi excessus: uerecundia: negligentia: pusillanimitas: imparitas.

Superbia & auaritia eorum qui gubernant: homines prouocant contra se: & contra statum eius reip. quæ ista fieri patitur:

Auaritia quandoq; fit ex priuatis rebus: quandoq; ex publicis.

Propter matum ad seditiones deueniunt qui pœnas formidant ob maleficia commissa.

Ex lectione. iii.

Oriuntur seditiones nō pro paruis rebus: sed ex paruis ad magna pueniunt.

Seditiones parue corroborantur maxime: quando in principalibus fiunt.

A principiis seditionū cauendū est diligenter: ac dissoluendæ statim sunt eorū discordiæ: qui multū in repu. possunt: in principio enim peccatur.

Principium dicitur esse dimidium totius.

Excellentium uirorum discordiæ totā post se trahunt ciuitatem.

Ex lectione. v.

Homines ab honoribus exclusi res nouas moliri non cessant: quo ad ipsi quoq; honorentur.

Ex lectione. vi.

Dissoluuntur maxime respu. & optimatum gubernationes: propter transgressionem iustitiæ: in seipsis factam.

Ex lectione. vii.

Contrariorum contrarii sunt effectus.

Corruptioni conseruatio est contraria.

In rebuspu. quæ laudabiliter permixtæ ac temperatæ sunt: diligenter obseruandum est: ne quid ex legibus institutisq; moueatur.

Maxime ab eo cauendum est quod paulatim repit.

Non similiter facile est latere male agentem in breui tempore magistratus: & in longo.

Conseruantur respublicæ non solum ex eo quia procul sunt a periculis: sed etiam interdum quia propinquæ sunt: homines enim formidantes uigilantius intendunt ad reip. custodiam.

In omni gubernatione magis conādum est paruos & longi temporis honores præbere quam confestim magnos: corumpuntur enim nec cuiusuis est hominis prosperitatem ferre.

Si accumulate dati sunt alicui honores: nō sunt simul omnes postea auferendi: sed paulatim.

In omni repu. lege ita providere conandum est: ut nemini sic excessiva potentia neq; amicorum: neq; pecuniarum: q; si ita contingat per absentiam remouendæ sunt huiusmodi hominum clientelæ.

In omni repu. legibus omni diligentia constituendum est: ne ex magistratibus lucra proueniant: si enim populi existimant eos qui magistratus gerunt ex repu. ditari: duplicem capiunt molestiam: & quod ab honore excluduntur: & q; a lucro.

In populari statu conseruando **quem græci democratiā dicunt** oportet diuitibus parcere: ac non modo possessiones eorum nō auferre: sed ne fructus quidem earum.

In paucorum gubernatione conseruanda: **quæ græce oligarchia dicitur** cura est pauperum suscipienda diligenter: & officia quibus sunt salariâ constituta illis tradenda: & si quis diuitum eos cōtumelia affecerit: maior pena est constituenda: q; si ipsi inter se idem fecissent.

In omni repu. magistratus in quibus uis auctoritasq; reipu. consistit: solis iis qui sunt ex repu. committi debent.

Tria debent habere illi qui principales magistratus sunt suscepturi: primū ut ament presentem ciuitatis statum: deinde ut habeant potentiam maximam ad ea exequēda que magistratus requirit: tertium ut habeat uirtutem & iustitiam ad ipsam rempu.

Quando in eodem omnia non concurrunt cuius facienda est electio: uidetur inspiciendum esse ad duo cuius scilicet magis participabunt omnes & cuius minus quapropter in re militari ad peritiā magis q; ad probitatem est respiciendū: contra uero in custodia & administratione errari: plus enim probitatis requirit q; quantum habeant multi.

Maximum fundamētum est **.f. conseruationis reipublice** custodire ut potentior sit ea pars que rempu. saluam uelit quam illa que nolit.

Maximum omnium ad reipu. stabilitatem est id quod nunc parui faciunt omnes: erudiri ad reipu. disciplinam nihil enim profunt utissime leges quæ a gubernatoribus decernuntur: nisi moribus instituti: & disciplina imbuti homines fuerint.

Nō putandum est esse seruitutem uiuere ad formam reipu. sed salutem.

Ex lectione. viii

Regia potestas pro tutela prestantium uirorum contra populum reperta est: & fit rex ex prestantibus per excellentiam uirtutis: uel rerum gestarum quæ sint a uirtute: uel per excellentiam huiusmodi generis.

Debet rex esse custos: ut qui diuitias habent nil iniustum patiātur: nec etiā populus afficiatur contumeliis.

Ex lectione. viiii

Per contumeliam & per mærum & per contemptum insurgunt plerique
subiectorum aduersus dominantes.

Quando per contumeliam adducuntur homines ad insurgendum impetus fit in corpus.

Contumelia concitat ad iram.

Irascentium plurimi ultionis causa impetum faciunt non causa potetia.

Fortitudo potentiam habens superbia est.

Ex lectione. x.

Particulam quandam odii debemus iram existimare.

Interdum ira efficacior est quam odium: nam ira cum dolore fit: quare non facile uincitur ratione: odium autem sine dolore.

Constituendum est tyrannorum interfectoribus uiuendum non esse: nisi rem confecerint.

Ex lectione. xi.

Quanto magis restringitur potestas omnis: tanto maiori tempore necesse est eam durare. nam & ipsi qui regunt minus superbiunt magis quam moderati fiunt: & illi qui reguntur inuident minus unde theopompus lacedæmonum rex regiam potestatem ad mediocritatem deducens: ad uxorem respondisse fertur: dicentem an non erubescere: quod filiis minorem potestatem regiam derelinqueret: quam a parentibus ipse accepisset: non profecto inquit: nam relinquo eis multo durabiliorem.

Nemo adulationibus gaudet qui mentem habet libero homine dignam sed amant boni uiri: uel non adulantur.

Vtiles prauis sunt ad praua.

Tria sunt quæ cōiectat tyrannus pro dominatione retinenda unum est, ut animos imminuat ciuium: nemo enim prauis animi contra tyrannum insurgit secundum ut ciues inter se diffidentes reddat: non euertitur. enim tyrannus nisi ciuium aliqui inter se fidem habeant. tertium impotentiam agendi: nemo enim sibi impossibilia aggreditur.

Ex lectione. xii.

Non facilliter inuadi potest: nec facilliter contemni qui sobrius est: sed qui ebrius: neque qui uigilat: sed qui dormit.

Oportet principem uel tyrannum erga religionem deorum affici uehementer. minus enim formidabunt populi ne quid contra iustitiam fiat: si religioni deditum illum existimabunt: ac deorum timorem habere: minus quam contra illum audebunt insurgere quasi deos habeat propitios & fauentes.

Oportet precipere eos uiros qui in aliqua re laudabiliter se gesserit honorare: & hos honores ipsemet tribuere debet: penas uero & animaduersiones per alios infligere per magistratus uidelicet & iudicia.

Communis custodia cuiuslibet dominationis unius est: neminem unum

præ cæteris magnum facere: sed plures: nam se inuicem custodient.
Princeps: si quem præ cæteris extollere oporteat: non tamen eum debet ex-
tollere qui sit moribus audax: nam huiusmodi homines aptissimi sunt
ad inuadendum circa omnes res.

Principi ab omni contumelia abstinendum est: præcipue tamen a duabus
ne in corpus flagris: ne uel in ætatem libidine insultum faciat: maximeque
id cauendum est in illis hominibus qui honorem magnificiunt.

Principi & tyranno illi sunt formidandi & cauendi: qui ita dispositi sunt ut
amplius uiuere non curent cum occiderint.

Durum est ut heraclitus inquit pugnare aduersus iram.

Oportet principem egregios uiros per familiaritatem sibi coniungere: ple-
bem uero ac multitudinem per fauorem & gratiam in obsequio retinere.

Propositiones ex Sexto libro politice Aristotelis.

Ex lectione ii.

Propositum popularis reipublice est libertas: ad hanc enim respice-
re debent popularem statum.

Libertatis reipublice popularis pars una in eo consistit: ut per uices
imperent & pateant: altera uero uiuere ut quisque uelit: hoc enim
aiunt esse opus libertatis: siquidem serui est uiuere non ut uult.

Per uices subesse ac præesse pertinet ad libertatem quæ est secundum æquum

Ex lectione iii.

Aiunt populares id esse iustum quod uidetur pluribus: potentes uero quod
uidetur iis qui plus possident.

Cum duæ partes sint ex quibus ciuitas constat: diuites scilicet & pauperes
quod ambobus uidetur autem pluribus id ratum sit: quod si contraria
uideantur: quod pluribus & habentibus maiorem censum.

Ex lectione iiii.

Optimus populus est ille qui ex agricolis constat.

Agricolæ raro contionem & machinamenta agunt cum enim laborandum
sit illis: circa necessaria ad uitam operibus destinantur suis: & aliena
non appetunt dulcius quam est illis opus facere quam in reipublica uersari: nisi ma-
gna in gubernando sint emolumenta suscepturi.

Plerique agricolarum magis lucrum appetunt quam honorem:

Licentia agendi quod quisque uelit custodire non potest ingentem unicuique
hominum prauitatem.

Agricole & pastores corporibus exercitati: ad bellicas expeditiones utilif-
simi sunt: ac potentes sub diuo consistere: opificum uero ac forensium & mer-
cenariorum uilis est uita nullumque uirtutis opus.

Ex lectione v.

Paruum inconueniens conueniendo transitur: magnum uero in oculis hæret:
Plurisque dulcius est dissolute uiuere quam modeste.

Qui curam salutis habent reipublice leges ponere debent: ut damnatorum bona facta sint & non in publicum: sed in sacrum referantur: nam poena eadem erit: populus autem minus cupide damnabit: cum nihil sit utilitatis ex damnatione suscepturus.

Magua poena constituenda est aduersus eos qui falso accusarint.

Gratosum ac mentem habentium nobilem est suscipere egenos: & occasionem præbentes conuertere ad res agendas.

Ex lectione.vi.

Semper ex meliori populo capiendi sunt illi qui ad societatem reipublice gubernande capiuntur.

Sicut corpora bene disposita ad sanitatem: & nauigia bene instructa ad nauigandum multos ferunt errores nec ob eos succumbunt: ualitudinaria autem corpora & nauigia parum firma: nautisq; instructa prauis ne paruos quidem ferunt errores: ita rerumpu: quæ deterrime sunt pluri: ma indigent custodia.

Cum sint multitudinis potissimum quatuor partes: agricolæ: negotiatores: artifices: mercenarii: quatuor etiam sunt utiles ad bellum equites: pedites grauis armature: expediti leues: & turba naualis.

Equos eorum nutrire est qui magnas habent facultates:

Grauis armatura diuitem est magis quam pauperum: expediti autem & leues: & nautica turba: a plebe est omnis.

Ex lectione.vii.

Summe necessarius ac difficillimus omnium magistratuum est qui uersatur circa executiones eorum qui damnati sunt: & circa eorum penas atq; custodias: inde enim multa proueniunt inimicitia.

Nihil prodesse iudicia aut sententia: nisi forent qui eas executioni mandarent.

Melius est hunc circa executiones magistratum non unum esse: sed partim inter plures: ut alii de aliis exequantur: quia enim minus inimiciarum est in illis qui executioni demandantur: tanto magis res finem suscipiet.

Si idem sit: qui condēnat & qui condēnationem exigūt duplex contrahitur odiū.

Viri boni maxime uitant officium custodiendi reos: prauos autē nequa: quod est tutum ei præficere: cum ipsi potius indigeant custodia & carcere: quam alios debeant custodire.

Præficiendi sunt reges sacrorum: siue maximi pontifices quorum cura sit circa rem diuinam: circa templa: ut conseruentur quæ sunt: & erigantur ruuosa ædificia: & cætera omnia quæ pertinent ad diuinum cultum.

Proprium est earum ciuitatum quæ magis pacata atq; tranquille sunt: curam facere de mulierum disciplina: de legibus seruandis: de disciplina iuuentutis: de gymnasiorum gubernatione: hæc enim non popularia sunt.

Ex septimo libro politice Aristotelis.

Ex lectione.i.

Ria sunt bonorū genera: externa, corporis: & animi: & ista omnia adesse ſœlici homini oportet.

Nemo dicit eum ſœlicem qui nullam partem fortitudinis habet: neq; temperantiæ neq; iuſticiæ: neq; prudentiæ.

Virtutis quidem ſatis habere ſe putant homines quantumcunq; habent: diuitiarū uero atq; pecuniæ potētiaq; & ſanæ: & huiusmodi omnium infinitum exceſſum ſequuntur.

Homines acquirunt & conſeruant: non uirtutes externis bonis: ſed externa uirtutibus.

Beata uita ſiue in gaudio poſita ſit: ſiue in uirtute: ſiue in ambobus. magis exiſtit moribus & intellectu in exceſſum ornatis: mediocritia uero externa poſſidentibus q̄ iis qui in externis plura poſſident q̄ opus ſit: & in illis deſiciunt.

Externa bona ſinem habent tanq̄ instrumentum quoddam.

Omne utile tale eſt ut exceſſus eius uel noceat habenti: uel certe nihil proſit: at bona animi quanto magis excedunt tanto magis utilia ſunt.

Bonis animi non ſolum honeſti uerum etiam utilis appellationem tribuere oportet.

Quoniam anima preſcioſior eſt corpore & diuitiis & ſimpliciter: & nobis neceſſarium eſt & diſpoſitionem optimam illi correfpondere.

Animi gratia corpus & pecuniæ expeti nata ſunt: ita enim recte ſentiētes ex petere omnes oportet: non autem animum gratia illorum.

Quod tantum ſœlicitatis unicuiq; contingat: quantum uirtutis atq; prudentiæ: & quantum ſecundum has operatur: conſeſſum nobis exiſtit: teſte deo ſtatis decenſe ſœlicem ſe eſſe atq; beatum non per aliquid externorum: ſed per ſe ipſum: quia talis eſt ſecundum naturam.

Externorum bonorum cauſa eſt fortuna & caſus: at iuſtus & temperatus nemo eſt a fortuna: neq; per fortunam.

Conſentaneum eſt rationi ciuitatem beatam eſſe quæ optima ſit: & quæ bene agat.

Impoſſibile eſt bene agere eos qui bona non agunt.

Nulla bona actio eſt neq; uiri neq; ciuitatis: ſine uirtute atq; prudentia.

Vita optima & priuatim & publice ciuibus eſt cum uirtute: in tantum externis facultatibus adiuta: ut actiones uirtuoſas conſicere poſſit.

Ex lectione.ii.

Neceſſarium eſt illam eſſe optimam rempu. per cuius institutionem unus quiſq; optime agit: & beate uiuit.

Dux ſunt uitæ quas preſtantiſſimi ad uirtutem homines: cæteris uitis anteponere uidentur: una ciuiliſ & actiua: altera ab omnibus externis ſoluta: ſeu contemplatiua.

Necesse est illum qui recte sapit: ad meliorem uitam se disponere: & priuatim unumquemque hominem: & publice ciuitatem.

Rei bellicæ studia bona sunt existimanda: sed non ut finis supremus: sed gratia supremi finis.

Studiosi legum positoris est cōsiderare urbem & naturam hominum: & omnem aliam communionem uitæ laudabilis: quo percipiāt quātum fieri potest fœlicitatem.

Impossibile est nihil agentem bene agere.

Liberi hominis uitam meliorem esse: quàm in dominando occupati: uerum est: nihil enim egregium est seruo uti in quātum seruus: iustus enim domini in rebus necessariis nihil habet decorum.

Putare omnem gubernationem esse dominationem nequaq̃ uerum est. Fœlicitas actio est.

Si potestatem habere optimum est: is qui dominus agendi esse potest: hanc facultatem dimittere aliis non debet: sed sibi arripere: & neque filiū patris: neque parentem filii: neque amicum amici rationē habere: nam quod optimum est: id nobis ipsis assicere debemus.

Nihil bonum est quod fit præter naturam.

Maxime proprie dicimus agere etiam externis actionibus eos qui intelligentia & cognitione operibus præsunt architecti.

Vix deus bene se habere & mundus totus quibus non sunt actiones externe præter proprias: si non optima esset contemplatiua uita.

Necesse est eandem esse uitam optimam. quam cōtemplatiuam dicimus: unicuique hominum priuatim: & publice ciuitatibus & hominibus.

Ex lectione.iii.

Omnibus artificibus materiam subesse oportet aptam ad opificium: nam quanto melior hæc existit tanto id quod fit ex arte erit preclarior.

In magnitudine ciuitatis iudicanda: non tantum ad numerum habitantium: sed magis ad potentiam respicere oportet: est enim quoddam ciuitatis opus: & quæ maxime id efficere potest: hanc existimadum est esse maximam ciuitatem: idque opus est imperantium & parentium.

Non seruorum & inquilinorum & hospitem grandis numerus: sed horum qui sunt pars ciuitatis: & ex quibus ciuitas constat præcellens multitudo: signum est magne ciuitatis.

Ex qua ciuitate operarii quidem per multi exeunt: bellatores autem pauci hanc impossibile est esse magnam: non enim idem est magna ciuitas: & populosa.

Difficile est & forsan impossibile: ut quæ nimium populosa est ciuitas optime gubernetur.

Excedentem multitudinē gubernare: diuinæ potentie opus est: quæ hoc totum continet.

Est quedam mensura magnitudinis ciuitatis: quemadmodum & aliorum omnium animalium plantarum instrumentorum: nam horum singula: neque parua nimium: neque magnitudine excessiua suam potentiam retinebunt: sed aut destituta omnino erunt a natura: aut male se habebunt.

Necesse est primam ciuitatem illam esse: quæ ex ea multitudine constat quæ multitudo potentia per seipsam sufficiens est ad bene uiuendum in ciuili societate quæ uero multitudinem hanc excedit maior est ciuitas: sed hic non est in infinitum.

Imperantis est iubere ac iudicare.

Ad iudicandum secundum iustitiam & ad magistratus demandandos secundum dignitatem: necessarium est ut se inuicem cognoscant ciues quales sint: quare ubi hoc non fieri cõtingit: necesse est ut male res procedant circa magistratus demandandos & circa iudicia: in quibus certe nequaquã est temere procedendum: quod in nimia multitudine manifeste contingit.

Ex lectione. iiii.

Regionem ciuitatis necesse est feracem esse omnium rerum: nam omnia in seipso habere & nullius indigere sufficientis est.

Formam regionis ciuitatis talem esse oportet: ut ab hostibus quidem non facile inuadi possit: ciuibus autem facilius sit in aliena egressio.

Vrbis situs: (si formanda nobis illa est secundum uotum opportuna:) & ad terram & ad mare debet iacere: sic enim & ad auxilia ferenda & ad ablationem & importationem omnium communis erit.

Ciuitati maritimæ melius est naualem potentiam habere usque ad aliquam quantitatem: non solum enim sibi ipsis: sed & finitimis quibusdam auxiliari possunt: & esse terrori quemadmodum terra: sic etiam mari.

Turbam nauticam & huiusmodi hominum multitudinem: non necessarium est ciuitatibus existere: nulla enim ciuitatis pars huiusmodi homines esse debet: nam pugnatore & iniuriosi sunt qui naues conscendunt: & ingenui non sunt homines.

Existente multitudine hominum tenuis fortunæ: qui circa nos habitant: & agricolarum necessarium est habundantiam esse & nautarum.

Ex lectione. v.

Qui in frigidis regionibus incolunt gentes & que per europam: animo quidem habundant ingenii uero & artificii parum habent: quapropter in libertate magis perseverant: disciplinam uero reipublice difficulter recipiunt: ac finitimis dominari non possunt: quæ uero a siam incolunt ingenio & arte habundant: sed animo sitatē non habent: propter quod & parere dominantibus: & seruire perseverant: at græcorum genus: ut

mediam regionem locorum sortitum est: sic etiam amborum est particeps: nam & animosum & ingeniosum est: ex quo fit ut in libertatem degat: & disciplinam reipublice optime recipiat: & unius reipublice constitutione sortitum imperare omnibus possit.

Oportet intelligentiam & uigorem animi nam existere illis qui futuri sunt idonei quos legum positor ad uirtutem instituat.

Potentia animae est per quam amamus & beniuoli sumus.

Magis irritatur animus contra familiares & amicos quam contra ignotos: si contemptum se putet.

Dominus & inuictus animus est.

Non sunt magnanimi homines natura infestissimi contra iniuriantes: hoc autem magis contra notos familiaresque patiuntur: si iniuriatos sibi existimant: & hoc non sine ratione continet a quibus enim deberi sibi beneficium expectant ab eisdem non solum priuari beneficio: sed inferri se putant.

Proverbio dicitur fratrum contentiones & irae sunt acerbissimae: & qui se nimium amant: illi se nimium oderunt.

Non eadem certitudo querenda est in his quae per rationes: & in his quae fiunt per sensum manifesta.

Ex lectione.vi.

Sicut rerum secundum naturam consistentium non omnes haec sunt partes totius consistentiae: sine quibus totum esse non potest: sic nec ciuitatis ponendum est esse partes: quaecumque ciuitatibus existere necessario oportet: possessione enim indiget ciuitas: nulla tamen pars ciuitatis est possessio.

Diff. Felicitas est uirtutis operatio & usus quidam perfectus

Per alium modum & aliis uitiis singuli felicitatem appetentes & alios uiuendi modos fecerunt: & alias reipublice disciplinas.

Sex sunt sine quibus ciuitas esse non potest: primum alimenta: deinde artes: tertium arma: quartum pecuniarum habendarum facultas: quintum ac primum circa rem diuinam cultus: sextum quod est omnium summe necessarium: iudicium pro utilitate & iusticia contrahentium.

Ex lectione.vii.

In ciuitate quae optime gubernetur: & quae iustos habeat ciues simpliciter: & non ad suppositionem: neque artifices: neque mercatores: neque agricolae ciues esse oportet: uniuersaliter est enim huiusmodi uita uirtuti aduersa: opus est enim quiete ad uirtutem comparandam & ad rempublicam gerendam.

Qui armorum domini sunt iidem etiam sunt domini status & mutationis reipublice.

Vires in iunioribus sunt: prudentia uero in senibus.

Neq; agricola: neq; artifex: neq; uilium exercitiorū quispiam: sacerdos est deputandus: honos enim diis est a ciuibus impendendus: sed cum distincti sint ciues in eos qui arma tenent: & in eos qui consultant: & decus sit diis cultum exhibere: & rem quiete suscipere: eos qui pro tempore in his laborauerūt: ac defessi sūt: iis utiq; est sacrorū cura demādāda.

Ex lectione.viii.

In sacrificiis cultuq; diuino sumptus debet esse cōmunēs totius ciuitatis.

Ex lectione.viii.

Ad occidentē conuerse urbes & ad eos uentos qui inde perflant salubres sunt: secundo loco quæ sunt secundum boream sitæ.

Quibus plurimum & frequentissime utimur ad corpus ea plurimum important ad sanitatem aquarum autem & uentorum potentia hanc habent naturam.

Qui dicunt non oportere mœnia adesse ciuitatibus illis quæ uirtutē possideant nimium prisce loquuntur: & hoc uident per experientiam reprobatum in his ciuitatibus quæ sibi id ad gloriam iactabant: est enim ad pares ac non multo excedentes multitudinem. non satis decorum per mœnia seruari uelle: sed cum aliquando cōtingat & fieri possit ut multo maior hominum multitudo & maiori uirtute superueniat: si saluos esse oportet: neq; perire neq; contumeliis affici firmissimam munitiōem murorum putandum est: oportunissimam esse in bello: præsertim hoc tempore in quo tormenta & machinæ ad obsidiones urbium cum omni subtilitate sunt adinuenta.

Mœnia urbis sunt præsidii quibusdā & turribus per oportuna loca interpositis munienda.

Aedes deorum locum idoneum habere debent: qui supereminentiā habeat: & ad edendam uirtutem sufficienter: & ad uicinas partes ciuitatis excellentes: decetq; iuxta hunc locum constructionem fori esse talem: qualis est in thesalia eius quod liberum uocant: id est qd debet esse purū ab omni mercatu: & neq; opifices nec agricolas: neq; alios ullos tales illi appropinquare: nisi a magistratibus uocentur.

Præsentia magistratuum ante oculos posita gignit ueram reuerentiam liberalemq; pudorem.

Dicere uoti est: euenire autem fortunæ.

Ex lectione.x.

Duo sunt in quibus omnis commendatio bene agendi: consistit: unum est ut propositum ac finis agendi recte subiaceat: aliud est ut eas quæ ad illum finem ferunt actiones inueniamus.

Bene uiuere ac scēlices esse omnes cupiunt: sed aliis potestas est adipiscendi: aliis non: propter fortunam aliquam uel naturam: opus est enim ad

lumentis quibusdam ad bene uiuendum: minoribus quidem illis qui melius dispositi sunt: maioribus autem qui peius: alii uero statim non recte quærunt felicitàtem.

Studiosus uir: & paupertate: & morbo: & aliis fortunæ aduersitatibus latè dabiliter utitur.

Studiosus est cui per uirtutem bona sunt si simpliciter bona.

Boni & studiosi fiunt propter tria: quæ sunt natura: mos: & ratio:

Mores naturam mutari faciunt: nam aliqua per naturam ad utrumq; apta: per mores ad peius uel ad melius conuertuntur.

Cætera animalia maxime uiuunt secundum naturam: parum uero aliquid & secundum mores: homo autem & secundum rationem: solus enim rationem habet: igitur hæc oportet simul concordare.

Multa præter mores & præter naturam agunt homines propter rationem: si persuadeatur melius esse aliter agere.

Quædam assuescendo discuntur: quædam audiendo.

Difficile est stare tempore quæ constituta sit præter iustitiam.

Iuniores debent parere senioribus gubernantibus: & seniores gubernare.

Indignatur nemo propter ætatem maiori concedere: nec putant illo cui cedit potiorē esse præsertim cum & ipse quando ad id ætatis peruenit eundem honorem sit recepturus.

Qui imperare uult recte: oportet prius sub imperio fuisse.

Imperium aut gratia imperantis est: aut gratia subiectorum: & horum alterum seruorum dicimus esse: alterum liberorum.

Ex lectione.xi.

Diversæ sunt duæ partes animæ rationalis: quarum altera rationem per se habet: altera non habet quidem per se: ueruntamen rationi obtemperare potest: quarum dicimus esse uirtutes illas per quas uir bonus dicitur.

Semper deterius melioris gratia est: melius autem est quod per se rationem habet.

Quod per se rationem habet diuiditur dupliciter: est enim ratio alia actiua: alia contemplatiua.

Sicut necesse est partem animæ per se rationem habentem diuidere: sic & actiones clarum est quod correspondenter se habere dicemus.

Semper cuique id est maxime expetendum cuius potiri est summum.

Bellum est gratia pacis: negotium gratia otii & speculationis: necessaria & utilia gratia honestorum.

Exercitatio rerum bellicarum non ob id est meditanda: ut in seruitutem adigant in merentes: sed primum ne ipsis seruire aliis compellatur: deinde ut imperium quærant gratia utilitatis subiectorum: non ante omnia dominationem: tertio ut eis dominantur qui seruire sunt digni.

Plerumque ciuitatum bellum gerentes conseruantur: sed cum dominationē

adeptæ sunt destruuntur: splendorem enim ueluti ferrum per pacem amittunt: causa autem huius est legum positor: qui non ita instituit ut in ocium pare possint.

Fortitudine & constantia opus est ad negocium: philosophia uero ad ocium: temperantia autem & iustitia in utroque tempore: sed magis in pace & ocio: nam bellum ipsum cogit homines esse iustos ac temperatos.

Il maxime philosophia & temperantia & iustitia indigent: qui in optimo statu constituti sunt: quanto magis ociosi sunt in abundantia omnium rerum. Turpe est non posse bonis frui: sed in negociis quidem & bello uiros probos uideri in ocio autem & pace seruales:

Ex lectione. xii.

Ratio nobis & mens naturæ finis est: quare ad hec generationem ac morum institutionem parare oportet.

Vt anima & corpus duo sunt: ita quoque duas uidemus esse partes animæ: unam irrationalem alteram quæ habet rationem: & habitus quoque eorum duo sunt quorum alter est appetitio: alter mens:

Vt corpus in generatione antecedit animam: sic & pars irrationalis antecedit eam partem quæ habet rationem:

In pueris corporis curam necesse est prius suscipere quam animi: deinde appetitus: curam tamen appetitus gratia intellectus: curam uero corporis gratia animi.

Legis positor circa coniugia providere debet: quæ ætate & cuiusmodi existentes sint in matrimonium copulandi.

Viro generare potente si mulier ipsa concipere non possit: uel muliere quidem ad concipiendum apta: si uir ipse non possit: lites ac discordiæ inter eos oriuntur.

Cum sit finis gignendi ut plurimum uiris quidē. lxx. annus: mulieribus autem. l. ita coniugendi ab initio sunt: ut ætatibus adhuc finem concurrant.

Est adolescentium coniunctio improba ad filios: in cunctis enim animilibus: iuueniles partus imperfecti sunt: & sceminae crebrius quam mares: ac pusilla hominum corpora existunt.

In partu laborant magis puellæ: ac pereunt plures.

Ad continentiam utile est nuptias fieri seriores: intemperantiores enim esse uidentur cum puellæ ueneri assuescunt.

Masculorum corpora crescere impediuntur: si adhuc augente semine consuetudinem ineant.

Puellas circa ætatem decem & octo annorum nuptui tradere congruit: masculos autem circiter ætatem annorum sex & triginta: in hoc enim tempore uigentibus corporibus coniunguntur: ac procedente tempore: si mul apte desinent procreare posse.

Tempus anni (ut nunc multi obseruant): recte per hyemem aptius ad nuptias esse uidetur.

Pregnantes mulieres curam habere corporum oportet: non pigrescentes: neq; subtili utentes alimonia: & hoc facile est legum positori prouidere: si iubeat singulis diebus iter quoddam facere debere ad deorum sacra mulieres quæ sortite sint concipiendi honorem.

Duo hic aristoteles monita christianæ religioni contraria legislatoribus tradit: alterum ut nihil orbatum natura sit educandū: alterū ante uenire ne fixus concipiatur semper: ut nimia multitudo in ciuitatibus uideretur.

Postq; foetus concepti sunt & sensum aut uitam acceperunt: nefas est attingere eos.

Seniorum foetus quemadmodum iuniorum imperfecti sunt: corporibus & intellectibus: ac inrobusti.

Maxime intelligentia uiget in nobis circiter annum quinquagesimum: itaq; qui quatuor aut quinque annis ætatem hanc excesserūt derelinquere debent in aperto procreandi studium.

Coitus omnis alterius q̃ coniugis lege penitus sit interdictus: quādo quidem sit & appellerur coniunx.

Nutrimētum lactis maxime proprium est corporibus puerorum.

Confert pueris statim a pueritia eos frigori assuescere: hoc enim ad sanitatem & ad res bellicas utile est: ad cuncta enim ad quæ possibile est statim ab initio melius est assuescere: est autem apta puerorum natura ob eorum calorem ad frigus exerceri.

Ludi puerorum neq; illiberales: neq; laboriosi: neq; remissi esse debent: & ut plurimum ludi tales esse debēt: ut sint imitationes eorū quæ postea serio erunt faciendæ.

Cohibitiones puerorum & interruptiones ploratus qui legibus prohibēt non recte faciunt sunt enim utiles ad augmentum: cum sint quodam modo exercitationes corporum: spiritus enim compressio facit robur laborantibus: quod contingit etiam pueris cohibitis.

Prouidēdum est ut pueri q̃ minime cū seruis uersentur: rationabile enim est ut in hac ætate ab auditu & uisu seruilium rerum absint.

Omnino obscenitas uerborum per legislatorem exterminanda est de ciuitate: ex turpiter enim loquendi licentia: serpit & turpiter facere.

Potissimum pueri neq; dicant neq; audiant a quid turpe.

Cum dicere quicq; turpe interdicitur: clarum est quod & aspicere aut pistoras aut actus deformes prohibetur: unde cura est: habenda magistratibus: nullam neq; picturā neq; statuā: esse habendā taliū rerū imitatricē.

Iuniores neq; comædiarum neq; tragediarum spectores esse leges sināt.

Oīa potētia nos magis delectant: quāpp oportet a pueris oīa turpia pcul remanere: & maxime quæcūq; i se habēt uel obscenitatē uel improbitatē

Transactis annis quinq; duobus annis usq; ad vii. oportet iam pueros di-
sciplinas spectare: quas adiscere eos oportet.

Omnis ars & disciplina implere uult id quod deest natura.

Ex octauo libro politice Aristotelis.

Ex lectione. i.

a Legis positorum maxime intendendum est circa disciplinam iu-
uentutis: id enim neglectum in ciuitatibus: affert reipu. detri-
mentum idq; publicæ faciendum est.

Semper melior mos causa est melioris reipu.

In cunctis facultatibus & artibus sunt quædam ad quæ erudiri prius opor-
tet: & asuefiæri ad earum opera: simpliciter & ad uirtutis actiones.

Cura singularum particularum respicere nata est ad curam totius.

Non eandem uirtutem omnes statim honorant: ex quo fit: ut discordent
circa illius exercitationem.

Disciplina non omnes publice statuendæ sunt: sed illæ quæ cum utiles
sint faciunt exercentem habentemq; non uilis exercitii operatorem:
utile autem exercitium putandum & ars & disciplina quæcūq; corpus
aut animum aut mentem liberi hominis ad usum & operationem uir-
tutis non inutilem reddunt.

Artes illas quæ deterius disponunt corpus & cuncta mercenaria exercitia
fordidas nuncupamus: mentem enim occupatam & uilem reddunt.

Sunt quædam ex liberalibus sciētiis: quarum scilicet usus ad excellentio-
res scientias ordinatur: quas usq; ad aliquid discere honestum est: peni-
tus uero sese illis tradere: ac ad extremum usq; prosequi uelle: nocumē-
tis pluribus obnoxios facit:

Refert plurimū cuius gratia quis agat aut discat: nam si gratia sui uel ami-
corum uel propter uirtutem non est illiberale: qui uero id ipsum agit
propter alia: sæpe utiq; uidebitur illiberaliter ac fordide agere.

Sunt discipline quatuor quas iuuenes discere publice consueuerunt: litte-
ras: gymnasticam: musicam: & figurandi peritiā: litteras quidem &
figurationem tanq̃ utiles & ualde expedites ad uitam: gymnasticam
tanq̃ pertinentem ad fortitudinem: musicam uero nunc gratia uolup-
tatis plurimi addiscuntur.

Si utraq; opus est: magis est expetendum ocium q̃ negocium:

Magis in negociis q̃ in ocio utendum est ioco: nam qui laborant indigēt
relaxatione: & huius gratia est iocis: negocia enim sunt cum labore &
conatu: & propterea oportet iocum adhibere: qui tanq̃ medicinam eo
tempore afferat.

Diffi Locus est relaxatio animi: & requies per uoluptatem:

Ocium uidetur in se uoluptatem habere: & foelicitatem: & uitam beatam:

Litteras addiscere pueros oportet: non modo propter utilitatem: uerū

etiam propter multas disciplinas alias quæ per litteras addiscuntur.
Figurandi peritiam adiscunt pueri: non tantum ut in uenundando emendoq; artificum opera non decipiantur: sed potius quia contemplari facit pulchritudinem corporum.

Querere utilitatē ubiq; minime conuenit magnanimis & ingenuis uiris: Honestas non feritas est in certaminibus præferenda: neq; enim lupo neq; alia bæstia honestum periculum pugnando subiret: sed magis uir bonus.

Qui adolefcētes gymnasticæ uitæ nimium tradunt & in necessariis absq; disciplina relinquunt: uere illos sordidos reddūt: ad unum enim opus reipu. utiles faciunt: & illud ipsum deterius est.

Oportet non ex prioribus operibus: sed ex his quæ nunc fiunt iudicare. Simul mente & corpore laborare non oportet: cum se inuicem impedire nata sint: labor quidem corporis mentem: mentis autem corpus.

Ex lectione.ii.

Pueri non solatii gratia addiscunt: non enim solantur discētes: sed cum labore est disciplina.

Requiem necesse est esse iocundam: est enim medicina molestiæ illius quæ per labores suscipitur.

Ratio degendi ocii non solum honestatem: sed etiam uoluptatem habere debet: foelicitas enim est ex ambobus istis.

Ad cætus familiarium: & ad uitam in ocio degendam rationabiliter musica recipitur: ut potens læticiam afferre.

Quæcunq; iocunda sunt atq; eadem in nocua: nō solum congruunt ad finem: sed etiam ad cessationem: & requiem.

Finis gratia nullius futuri expetitur.

Habet musica naturalem uoluptatem: per quam illius usus cunctis ætati / bus cunctisq; moribus est acceptus.

Modulatio abstrahit animam & quodammodo rapit.

Diffi Raptus & abstractio animæ circa mores affectio est.

Sunt in rythimis & melodiis similitudines. maxime penes ueras naturas iræ & mansuetudinis: ac fortitudinis & temperantiæ: & contrariorum iis & aliorū omnium quæ ad mores pertinent: idq; patet ab effectu: mutamus enim animum talia audientes.

Si quis gaudet imaginem alicuius uidens: non propter aliam causam sed propter formam ipsam: necessarium est huic & aspectū illius cuius imaginem contemplatur esse iocundum.

Musica possunt animi morem aliquem facere: quare ad pueros hæc disciplina est adhibenda & in ea sunt instruendi.

Pueri propter ætatem nihil ferunt sponte quod non habeat iocunditatē. Impossibile est uel certe admodum difficile: ut qui opera ipsa non tractat

perite ualeat iudicare.

Architæ tabella recte repertâ est: q̄ pueris dant: ut in ea occupati illa quæ sunt domi non frangant: nescit enim pueritia quiescere: hic est ergo in tantibus conueniens ludus disciplina uero maioribus tanquam tabella quedam.

Oportet in pueritia musicis op̄eram dare in maiori uero ætate exercitationem dimittere: tantummodo autem iudicare posse per disciplinam adeptam.

Tibiæ non sunt in musicali disciplina recipiendæ: neq; aliud artificiosum instrumentum ut cithara & si quid aliud tale: sed quæcunq; faciunt auditores bonos uel musicæ disciplinæ uel alterius: non enim ingenui hominis censemus esse huiuscemodi instrumentorum opus: sed per uiles ac fordidos contingit illud fieri.

Ex lectione.iii.

Per abstractionem animi a melodia factam: deuoti & supplices quidam sunt: uidemus autem & in sacris melodiis ita affici quando utuntur expiantibus animam carminibus: quasi medicina fretus & purificatione.

Delectat singulos id quod suæ naturæ est aptum.

Vt animæ uilium & in doctorum hominum distortæ sunt a sua naturali habitudine: sic harmoniarum & melodiarum distortionies sunt quædam illæ quæ sunt uehementes & infractæ: quibus ii delectantur.

Duo in actionibus consideranda sunt: unum quid possit alterum quid deceat: nam possibilia quisq; aggredi & conuenientia sibi debet.

Finis propositionum ex octo libris politice aristotelis secundum translationem leonardi aretini.

Incipiunt propositiones ex primo libro œconomice aristotelis secundum translationem leonardi aretini.

Es familiaris & respn. inter se differunt: quoniam in repu. quidem plures imperant in re familiari uero unus duntaxat est imperator & rector.

Alicuius artis non est fecisse & facto uti: quemadmodum ly-

ra & fistula: sed repu. discipline est: ciuitatem ab initio constituisse:
& constituta bene uti: similiter & reifamiliaris parare domum & illa
uti.

Diff. Ciuitas est multitudo domorum: agro & pecuniis sufficienter abū
dans: ad bene uiuendum.

Cuius gratia est aliquid & fit: & substantia ipsius hoc existit.

Domus partes sunt homo & possessio.

Primum in minimis natura cuiusq; inspicitur.

Naturaliter omnis educatio est a matre: quare & hominibus a terra.

Societas est maxime secundum naturam mari & scemina.

In cæteris animalibus procreandi gratia solum: maris & sceminae socie/
tas est constituta: in hominibus uero non effendi solum: uerum etiam
bene effendi mas & scemina ope mutua coniunguntur: filiosq; procre
ant: non solum ut id naturæ tributum serant: uerum etiam ut commo
da ex inde fuscipiant: ualentes enim ipsi imbecillos suos labore tuen/
tur & alunt: mox imbecilli ob senium facti a ualentibus eadem repor/
tant.

Diuina prouidentia utriusq; natura ordinata est scilicet uiri & mulieris
ad societatem: tendunt enim eorum omnia in idem utilitatis: licet con
traria quædam uideantur: alterum enim robustum facit: alterum imbe
cillius: ut hoc quidem ob timorem cautius: illud uero propter fortitu/
dinem pugnatius esset: & alterum parat foris: alterum parata domi con
seruat.

Matris est enutrire prolem: patris autem erudire.

Viri ad uxorem iniuria cesset: sic enim nec ipse iniuriam patietur: est autē
iniuria uiri externarum mulierum coitus.

Recte se habet illud hesiodi: puellam uxorem accipere oportet: ut gratis
moribus eam imbuere possis: diuersitates enim morum nequaquā sunt
ad dilectionem aptæ.

Possessionum potentia ac maxime est illa quæ est optima & principalis/
sima: id autem est homo: quapropter oportet seruos parare studio/
sos.

Seruorum duæ sunt species: curator & opifex.

Liberalioribus seruis honorem: opificibus uero cibum paterfamilias abū
de tribuat.

Quoniam uini potus & liberos ad insolentiam impellit: aut nihil aut ra-
to seruis tradendum est.

Tria cum sint in seruorum cura opus: cibus: & castigatio: cibus sine casti-
gatione & opere petulantem reddit: opus uero & castigatio sine cibo
uiolenta res est: & infirmum facit seruum: sine mercede enim domina-
dum non putant: merces autem serui cibus est.

Seruorum genera ad opus faciendum optima sunt neque timida neque fero-
tia nimis: in utrisque enim peccatum est: nam & nimis timidi non ferunt
laborem: & ferocibus non commode imperatur.

Vtile est & iustum simul: libertatem seruis esse propositam: libenter enim
labores subibunt: si & propositum premium conspexerint & tempus
diffinitum.

Quatuor habere oportet patrem familias circa pecunias: quærete posse:
& quæ sita tueri: esse præterea talem ut ordinare & frui sciat.

Perfida institutio est dominum omnia iubere omniaque inspicere.

Nullus parem curam habet alienorum & suorum.

Perfa rogatus quid equum maxime pingue faceret: oculus domini re-
spondit.

Libycus rogatus quod sterquiliniū agro foret optimum: domini inquit
uestigia.

Nisi quis bonum exemplum de se præbuerit diligentiae: imitorem ha-
biturum non exibat neque in re familiari neque in aliis.

Impossibile est non diligentis domini diligentes esse uicarios.

Expergisci decet prius dominum quam seruum: & cubitum ire posterus: nec
unquam in custoditam esse domum neque die neque noctu sicut nec ciuitatem:

Ante lucem surgere & ad sanitatem: & ad curam rei familiaris: & ad studi-
um philosophiae prodest quam plurimum.

Tradenda sunt his instrumenta: quibus negocia commiseris: ac certo tempore
eorum inspecto facienda erit: ut non lateat quod saluum sit quodue perierit.

In magnis domibus utilis est ianitor qui sit ad cetera inhabilis pro obser-
uatione importandorum & exportandorum.

**Propositiones ex secundo libro oeconomicæ aristotelis: quem quidam
codices latini a primo non diuisum habent: licet in grecis codicibus di-
uisus existat.**

Probam mulierem omnibus quæ sunt intus dominari oportet cu-
ramque habere omnium: non permittentem quenquam ingredi sine præ-
cepto uiri.

Proba mulier uestitu & apparatu minori utatur: quam leges promi-
sint ciuitatis considerans quod nec uestimentorum nitor: nec excellentia forma:
nec auri magnitudo tantum ualeat ad mulieris laudem: quantum modestia in operi-
bus ac studium honeste decoreque uiuendi: & enim omnis huiusmodi ornatus:

animi optabilis est: multoq; firmior ad senectutem usq; ueras laudes sibi natisq; asserere.

Viro quidem indecens est ea scire quæ intra ædes fiunt: in cæteris uero omnibus parere uiro mulier contendat: nec audiens quicq; de repu. nec tractans quicq; eorum quæ ad connubia spectare uidentur: sed cum tempus poscit aut filias tradere nuptui aut nurus accipere: obediat penitus i his uiro atq; sic una deliberet: ut scientiam uiri sequatur: intelligens non ita turpe uiro esse: quicq; eorū quæ domi sunt facere: sicut mulieri quæ foris perquirere.

Existimare debet mulier bene composita: mores uiri esse legem suæ uitæ impositā sibi adeo per cōiunctionem matrimonii: atq; consortii: quos si quid æquo ferant animo per facile reget domū sin cōtra difficilius.

Decet non solum in prosperis rebus secundaq; fortuna mulierem unanimem se uiro præstare & inferuire uelle: uerum etiam in aduersis: & si sit in rebus defectus uel corporis ægrotatio: uel alienatio mentis: æquo ferat animo: & obsequatur: nisi forte turpe sit aliquid & indignum.

Si quid perturbatione animi uir deliquerit mulier memoriter non seruet: sed ægritudini: ignorantiaq; ascribat.

Ab his quæ turpiter uir imperat cauere debet mulier: in aliis autem multo magis obtemperare: quam si empta uenisset in domum: magno enī præcio empta fuit societate scilicet uitæ & procreatione liberorum: quibus nec maius nec sanctius quicq; esse potest.

Non est sane parum secundis rebus bene uti: attamen aduersas moderate perferre: multo maius est existimandum: nā in magnis calamitatibus: & iniuriis nihil abiecte facere celsi est animi.

Prosperitatis quidem facile est reperire participes: aduersitatis uero nō optimi sint participes esse reuunt.

Decet mulierem uirum in honore habere: nec illum contemnere si sacra pudicitia & opes animositatis filia secundū herculem: non sequantur.

Quod factius esse potest: aut circa quæ magis studeret uir sane mētis: q̄ ex optima laudatissimaq; muliere filios procreare: senectutis pastores quasi optimos: ac reuerentes patris matrisq; custodes: ac totius domus seruatorēs.

Si parentes exemplum uitæ filiis: præstent euidentem excusationis causam erga se illis relinquunt timendum est enim ne contempti a filiis: quasi non bene uixerint: in senectute deserantur.

Nihil præter mittendum est uiro quod ad uxoris pertineat disciplinam: ut q̄ maxime fieri potest: optima filios generet: nam agricola quidem nihil omittit quo semen in optima terra ac maxime exculta serati spe: rans ita demum fructus optimos inde recepturum: cum ergo tanta adhibeatur cura pro corporis esca: quid pro liberis & matre educatrice

nonne protinus omne studium est adhibendum? hoc enim solo hominum conditio mortalis per successionem sempiternitatem consequitur: omniaque parentum vota huc tendunt: quamobrem qui ista negligit deum ipsum negligere uidetur.

Maximus honor est sobriæ mulieri si cernat uirum suum obseruantem si bi-castitatem: nec de ulla muliere magis cogitantē: sed præ cæteris omnibus hanc & suā & fidam sibi existimantem: tanto enim magis studebit mulier se talem prestare: quāto se cognouerit fideliter ac iuste a uiro diligi.

Per grauitur unusquisque fert honore suo priuari: nec si aliena quis per multa tribuat contentus erit si sua sibi auferantur.

Non decet hominem sane mentis ubicunque contigerit semen exponere: ne de uilibus & iniquis similes liberis legitimis procreentur: ex quo & uxor honore suo priuatur: & filiis iniuria fit: ac sibi pro his omnibus dedecus incumbit.

Appropinquandum est uxori cum magna temperantia atque modestia: sitque pudor in uerbis in operibus uero fas atque honestas. in conuersatione fides atque moderatio.

Vir uxori metum non incutiat sine uerecundia & pudore: hæc enim meretrices ad mœchos pati decet: at uero cum uerecundia & pudore iusta diligere & timere: id ingenuæ est mulieris erga proprium uirum.

Duplex est timoris species: una cum uerecundia & pudore qua utuntur ad patres filii modesti: & ciues bene morati ad beniuolos gubernatores: altera cum inimicitia & odio sicut serui ad dominos: & ciues ad tyrannos iniustos & iniquos.

Si uir sibi maxime dominetur: optime totius uitæ rector existet: & uxorem talibus uti docebit.

Neque amorem neque timorem absque uerecundia laudauit homerus: sed ubique amare præcepit cum modestia & pudore: eo quidem modo: helenam timere priamum: inquit: ita decentem: ometuende mihi semper: semperque tremende: care locer: nihil aliud dicens quam eam cum pudore diligere.

Nemo deteriore se admiratur ac ueretur.

Inquit homerus nil melius esse posse hominibus quam si concordia uoluntate uir & uxor domum gubernent.

Homerus inquit: cum inter uirum & uxorem uiget concordia: inimici eorum anguntur plurimum: amici uero per magna suscipiunt gaudia.

Maxime præcipit homerus: uirum & uxorem in his quæ improba & im-

pudica sunt sibi inuicem consentire nequaquam debere.

Studere debent uir & uxor primo quidem curam omnem parentibus exhibere: uir quidem uxoris parentibus non minus q̄ propriis: uxor autem uiri: deinde filiorum & amicorum & rerum domusq; totius tanquam communis curam habeant: se ipsos studio ac diligentia superare certantes: ut quisq; plurimorum bonorū sit auctor & causa: meliorq; existat.

Dulce cor & spes mortalium: (ut pindarus inquit:) sibi multiplicem alit uoluptatem: & a filiis in senectute foeliciter educari.

Decet eum qui priuatim ac publice uitam agit ad deum hominesq; respicere: multumq; & ad uxorem & ad filios & parentes:

Finis propositionum ex libro œconomicorum Aristotelis.

Propositiones ex libro prædicabiliū porphyrii & lectiones annotatae sunt secundum commentaria gratiadei esculani.

Ex lectione.ii.

Ecessarium est ad eam que est apud aristotelem prædicamentorum doctrinā: noscē quid sit genus: & quid differentia: & quid species: & quid proprium: & quid accidens: & ad diffinitionum assignationem: & omnino ea quæ in diuisione & in demonstratione utilia.

Altissimum est negotium de generibus & speciebus scire utrum substantia: siue in solis & nudis purisq; intellectibus posita sint: siue substantia corporalia sint an in corporalia: & utrum separata a sensibilibus: an in sensibilibus posita.

Ex lectione.iii.

Genus dicitur uno modo aliorum quodammodo se habentium ad unū aliquid: & ad se inuicem collectio: ut romanorum dicitur genus ab unus scilicet habitudine.

Secundo modo dicitur genus quod est uniuscuiusq; generationis principium: uel ab eo qui genuit: uel a loco in quo quis genitus est.

Patria est principium generationis quemadmodum & pater.

Tertio modo dicitur genus illud cui supponitur species.

Genus est principium specierum quæ sub ipso sunt.

Genus continet multitudinem specierum que sub ipso sunt.

Ex lectione.iiii.

Diff. Genus est q̄ predicatur de pluribus differentibus specie in eo quod quid.

Eorum quæ prædicantur alia prædicantur de pluribus: alia de uno solo.
Socrates & plato non differunt specie: sed numero solo.

Homo equus & bos differunt specie: non numero solo.

Interroganti qualis est homo dicimus rationalis **idest quale responde-**
mus differentiam.

Quando autem quid est homo interrogatur animal respondetur **idest ad**
quod respondetur genus.

Ex lectione.v.& capitulo.iii.

Pecies autem dicitur de forma unius cuiusq.

Species etiam dicitur de ea que est sub assignato genere.

Genus alicuius est genus: & species alicuius est species.

Necesse est speciem in diffinitione generis ponere: & genus in
diffinitione speciei **quia scilicet correlatiua sunt.**

Species est quod ponitur sub genere & de qua genus in eo q̄ quid sit præ
dicatur.

Diffi. Species est quod de pluribus differentibus numero in eo q̄ quid sit
prædicatur. alia iter media.

In uno quoq; prædicamēto sūt q̄dā generalissima: & q̄dā specialissima &
Generalissimum est super q̄ non est aliud supraueniens genus.

Dis. Specialissimum est post q̄ non erit alia interior species.

Inter generalissimum & specialissimum & genera & species sunt eadē: ad
aliud quidem: & ad aliud sumpta.

Omne quod ante individua proximū est: species erit solum: & nō genus.

Extrema habent tantum unam habitudinem.

Media inter generalissimum & specialissimum habent duas habitudines
scilicet ad superiora & inferiora.

Ex lectione.vi.

Generalissimum est q̄ cum sit genus: non est species.

Specialissimum est q̄ cum sit species: non est genus: & quod cum sit spe-
cies nunq̄ diuiditur in species.

Ea que in medio sunt extremorum: uocantur genera subalterna & species
subalterne.

Genera & species non reducuntur ad unum principium.

Ens non est unum commune genus omnium entium.

Ens prædicatur æquiuoce de decem predicamentis.

Si omnia quis entia uocet æquiuoce inquit **scilicet aristotiles** nuncipabit.

Si essent unum commune genus omnium ens: uniuoce entia dicerentur.

Decem sunt genera generalissima.

Specialissima sunt in quodam numero non tamen indefinito.

Individua quæ sunt post specialissima infinita sunt.

A generalissimis ad specialissima descendentem iubet plato quiescere.

In finita relinquenda sunt: neq; enim eorum potest fieri disciplina.
Species est collectiuium multorum in unam naturam & magis id quod est genus.

Participatione speciei plures homines sunt unus homo.

Diuisiuium est semper quod singulare est: collectiuium autē & adunatiuium quod commune est.

Ex lectione.vii.

Superiora semper predicantur de inferioribus: & non econuerso.

Oportet æqua de æquis prædicari: aut maiora de minoribus: minora uero de maioribus minime.

De quibuscunq; prædicantur inferiora & superiora.

Species prædicantur de solis indiuiduis.

Indiuiduum prædicatur de uno solo particulari **scilicet de seipso: nō autem de aliquo inferiori.**

Vnumquodq; indiuiduorum consistit ex proprietatibus: quarum collectio nunq; in alio erit eadem.

Proprietates hominis conueniunt omnibus particularibus hominibus.

Ex lectione.viii.& capitulo.iii.

Differētia dicitur tripliciter scilicet communiter: proprie: & magis proprie.

Differentia cōmuniter est qua alterum differt ab altero quocunq; modo: uel a seipso.

Socrates differunt a se ipso puero: uel iam uiro: uel faciente aliquid: uel quiescente.

Differentia proprie est qua alter differt ab altero accidente in separabili:

Differentia magis propria est qua alterum differt ab altero specifica: differentia.

Omnis differentia alteratum facit cuiuslibet adueniens.

Differentia communiter & proprie solum alteratum facit.

Differentia magis proprie dicta facit aliud.

Differentiæ que faciunt aliud specificè uocantur.

Rationalis differentia adueniens animali facit aliud & speciem animalis constituit.

Secundum differentias aliud facientes: fiunt diuisiones generum in species: & diffinitiones assignantur: quæ sunt ex genere & huiusmodi differentis.

Differentiarum aliæ quidem faciunt aliud: aliæ alteratum.

Ex lectione.viii.

Differentiarum aliæ sunt separabiles: aliæ inseparabiles.

Differentiarum inseparabilium aliæ sunt per se: aliæ per accidens.

Differentiæ per se non suscipiunt magis & minus.

Differentiæ per accidens suscipiunt magis & minus.

Genus non prædicatur secundum magis & minus: neq; differentia per
 quas diuiditur:

Esse uniuscuiusq; neq; intensiorem neq; remissionem suscipit.

Animal est substantia animata sensibilis:

Differentia sunt diuisione generum & constitutiue specierum.

Rationalis & mortalis sunt differentia constitutiue hominis.

Rationalis & immortalis sunt differentia constitutiue dei.

Ex lectione.x.

Diffi. Differentia est qua species abundat a genere:

Genus habet omnes differentias potestate: actu uero nullam:

Ex hiis quæ non sunt: non fit aliquid.

Opposita non sunt circa idem.

Diffi. Differentia est quod de pluribus differentibus specie in eo quod
 quale sit prædicatur.

Genus se habet ut materia: differentia ut forma:

Differentia est quod aptum est diuidere ea quæ sub eodem genere
 sunt:

Diffi. Differentia est qua differunt a se singula.

Sumus rationales nos & dii: sed mortale appositum separat nos ab
 illis.

Diffi. Differentia est quod genus adesse scilicet **specificum** conducit & q
 est pars eius quod est esse rei **id est essentia.**

Differentia specificæ sunt quæ faciunt alteram spetiem:

Ex lectione.ii.& capitulo.vi.

Proprium dicitur quatuor modis primo dicitur proprium id quod soli
 alicui speciei: accedit & si non omni indiuiduo.

Secundo quod omni indiuiduo accedit: & si non soli speciei: proprium
 dicitur.

Tertio quod soli speciei & omni indiuiduo & aliquando: proprium di/
 citur.

Quarto quod soli speciei & omni indiuiduo & semper accedit: proprium
 dicitur.

Homo dicitur risibilis quia aptus natus est ad ridendum: non quod iam
 rideat.

Risibile dicitur proprie proprium homini: quia conuertitur cum ipso.

Capitulo.vi.

Diffi. Accidens est q; adest & abest præter subiecti corruptionem.

Accidentium aliud separabile aliud inseparabile:

Nigrum accedit coruo inseparabiliter.

Potest subintelligi coruus albus & aethyops nitens candore præter subie

si corruptionem.

Diffi. Accidens est quod neq; est genus: neq; species: neq; differentia:
neq; proprium: sed semper est in subiecto subsistens:

Ex lectione. xii. & capitulo. vii.

Commune est omnibus prædicabilibus de pluribus predicari.

Genus differentia & accidens predicantur de speciebus & indiuiduis.

Species de indiuiduis prædicatur.

Proprium prædicatur de specie & de indiuiduis.

Accidens principaliter prædicatur de indiuiduis: secundario de his quæ continent indiuidua.

Commune est generi & differentia continentia specierum.

Rationale quod est differentia continet homines & deum.

Quæcunq; prædicatur de genere ut genus: & de his quæ sub ipso sunt speciebus prædicantur.

Quæcunq; de differentia ut differentia prædicantur & de ea quæ sub ipsa specie prædicabuntur.

Perempto genere & differentia: perimuntur ea quæ sub ipsis sunt: & non econuerso.

Proprium est generi prædicari de pluribus q̃ differentia: species: proprium: & accidens.

Genus continet differentias potestate.

Genera priora sunt differentiis sub se positis.

Sublato genere auferuntur differentia: & non econuerso.

Genus est unum secundum unamquamq; speciem: differentia uero plurima.

Genus consimile est materia differentia uero forma.

Genus & species sunt priora his de quibus prædicantur.

Genus & species sunt tota respectu eorum de quibus prædicantur.

Genus continet species: & non econuerso: & in pluribus est quam species.

Genera præiacere oportet: & informata specificis differentis perficere species.

Genera priora sunt naturaliter ipsis speciebus.

Perempto genere perimitur species: & non econuerso.

Species cum sit: est & genus: genus uero cum sit: non omnino erit species.

Genera uniuoce de speciebus prædicantur: species uero de generibus minime.

Genera abundant continentia specierum a speciebus.

Species habundant a generibus propriis differentiis.

Species nunq̄ est generalissimum: & genus nunq̄ sit specialissimum.
 Genus & proprium consequuntur speciem.
 Proprium æqualiter prædicatur de suis indiuiduis & uniuoce.
 Genus de nullo conuersim prædicatur.
 Interempto proprio simul interimitur species cuius est proprium: & e
 conuerso.
 Genera æqualiter participantur: accidentia uero non.
 Participatio accidentium suscipit magis & minus: generum uero mi
 nime.
 Genera & species priora sunt naturaliter indiuiduis.
 Accidentia in eo quod quale: & quomodo se habeant predicantur.
 Commune est speciei & differentiæ æqualiter participari.
 Si homo uelut qualitas accipiat non simpliciter erit qualitas.
 Species speciei non componitur ut generet aliam speciem.
 Quedam æqua cuidam alino permiscetur ad multi generationem.
 Equa similiter a sino adueniens nunq̄ perficit mulum.
 Risibile dicitur non in eo q̄ semper rideat: sed quia est aptum natum
 dere.
 Accidentia quodammodo continent & quodammodo continentur.
 Differentia intensibilis & irremiscibilis est.
 Accidentia suscipiunt magis & minus.
 Contrariæ differentiæ sunt impermixtæ.
 Accidentia contraria sunt mixta.
 Proprium unius speciei esse propriū aliarum sp̄rum impossibile est.
 Quorum termini **id est diffinitiones** sunt differentes: ipsa quoq̄ diffe
 rentia sunt.
 Species subintelligi potest anteq̄ accidentia: etiam si sint in separabilia.
 Accidens & si inseparabile sit non æqualiter participatur.
 Sine proprio & accidente in separabili nunq̄ consistunt subiecta in qui
 bus ipsa considerantur.
 Sicut præter risibile non subsistit homo ita nec præter nigredinem subsi
 stit æthyopus.
 Differentia consequitur speciem: sed non econuerso.
 Interempta specie interimitur & proprium: & econtra.
 Rationale prædicatur de deo & homine.
 Accidentia sunt aduenientia naturæ.
**Propositiones ex omnibus libris rationalis philosophiæ aristotelis ex
 primo & libro prædicamentorum: & lectionum annotatio ex secun
 dum expositionem gratiadei esculant.**
Ex lectione. iiii. & capitulo. i.

Quiuoca dicuntur quorum nomen est commune & secundum illud nomen ratio substantie est diuersa.

Diffi. Vniuoca dicuntur quorum nomen est commune & secundum illud nomen substantie ratio est eadem.

Diffi. Denominatiua dicuntur quæcunq; aliquo solo differentia casu habet appellationem.

Eorum quæ dicuntur: alia dicuntur cum cōplexione: alia sine cōplexione.

Cap.ii. Eorum quæ sunt alia de subiecto quodam dicuntur: in subiecto uero nullo sunt **ut scilicet substantie uniuersales.**

Alia in subiecto quidem sunt: de subiecto autem nullo dicuntur **ut scilicet accidentia particularia.**

In subiecto esse dico q; cum in aliquo sit non est sicut quædam pars: & impossibile est esse sine eo.

Omnis color in corpore est.

Alia de subiecto quodam dicuntur: & in subiecto sunt: **ut scilicet accidentia uniuersalia.**

Alia neq; in subiecto sūt: neq; de subiecto dicuntur **ut scilicet singularia de genere substantiæ.**

Simpliciter quæ sunt indiuidua & numero singularia de nullo subiecto dicuntur.

Ex lectione.iii.& capitulo.iii.

Quando alterum de altero predicatur ut de subiecto quæcunq; de eo q; prædicatur dicuntur omnia & de subiecto dicuntur.

Cap.iii. Diuersorum generum & non subalternatim positorum diuersæ sunt species & differentia.

Subalternatorum generum nihil prohibet easdem esse differentias.

Superiora de inferioribus prædicantur.

Quæcunq; predicati fuerint differentia eedem erunt etiam subiecti.

Cap. Eorum quæ secundum nullam complexionem dicuntur: singulum aut significat substantiam: aut qualitatem: aut quantitatem: aut ad aliqd: aut ubi: aut quando: aut situm esse: aut habere: aut facere: aut pati.

Incomplexa secundum se in nulla affirmatione dicuntur: sed horum complexione facta affirmatio fit.

Omnis affirmatio est uera uel falsa.

Ea quæ secundum nullam complexionem dicuntur neq; uera neq; falsa sunt.

Ex lectione.iiii.& capitulo.vi.

Diffi. Substantia particularis est quæ proprie & principaliter & maxime dicitur: & quæ neq; in subiecto est neq; de subiecto dicitur.

Secundæ substantie dicuntur genera in quibus ille quæ principaliter substantie dicuntur insunt.

Necesse est nomen & rationem eorum quæ de subiecto dicuntur de sub/

iecto prædicari:
 Homo est animal rationale mortale:
 Impossibile est rationem eorum quæ in subiecto sunt prædicari de subie-
 cto: licet nomen aliquando prædicetur.
 Ratio albi nunq̃ de corpore prædicatur.
 Omnia præter primas substantias: aut de subiectis dicantur principalibus
 substantiis: aut in subiectis eisdem sunt.
 Si color in aliquo corpore non est: nec omnino in corpore.
 Non existentibus primis substantiis: impossibile est aliquid aliorum re-
 manere.

Ex lectione.v.

Secundarum substantiarum magis est substantia species quam genus:
 Principales substantiæ: eo quod omnibus sunt: & alia omnia de his præ-
 dicantur aut in eis sunt: ideo maxime dicuntur substantiæ.
 Vna specierum specialissimarum non est magis substantia q̃ altera:
 Principalium substantiarum nihil magis alterum altero substantia est:
 Solæ secundæ substantiæ indicant principalem substantiam:
 Principales substantiæ eo q̃ aliis omnibus: subiacent proprie dicuntur
 substantiæ.
 Sicut primæ substantiæ ad omnia alia se habent: ita species & genera sub-
 stantiarum principalium ad reliqua omnia se habent.

Ex lectione.vi.

Commune est omni substantie in subiecto non esse:
 Secunde substantie in nullo subiecto sunt.
 Differentiæ non sunt in subiecto.
 Ratio differentiæ de eo dicitur de quo & ipsa differentia prædicatur:
 Partes substantiarum non sunt in toto: sicut accidens in subiecto.
 Partes substantiarum sunt substantiæ:
 Inest substantiis secundis & differentiis prædicari uniuoce.
 A principali *id est prima* substantia nulla est prædicatio:
 Primæ substantiæ suscipiunt rationem generum & specierum: & species ra-
 tionem generis.
 Quæcunq̃ dicuntur de prædicato eadem & de subiecto dicuntur.
 Species & individua suscipiunt rationem differentiarum.
 Omnis substantia uidetur significare hoc aliquid.
 Secundæ substantiæ sub appellationis figura uidentur significare hoc
 aliquid.
 Secundæ substantiæ non significat hoc aliquid: sed magis quale quid.
 Album puram qualitatem significat.

Ex lectione.vii.

Inest substantiis nihil illis esse contrarium.

Quantitati nihil est contrarium.

Substantia non suscipit magis & minus.

Substantia est magis & minus substantia altera *scilicet in ordine ad substantiam primam.*

Vnaquæque substantia secundum hoc ipsum quod est: non dicitur magis & minus.

Homo non est magis & minus homo: neque ipse a se: neque alter ab altero.

Maxime substantiæ proprium uidetur esse quod cum unum & idem numero sit secundum sui mutationem contrariorum susceptivum esse.

Color quod est unum & idem numero: non erit album & nigrum.

Eadem actio numero non est prava & studiosa.

Eadem oratio numero: & idem uisus *idest opinio* uerum & falsum esse uidetur.

Oratio suscipit contraria ratione rei mutate non ratione sui: & similiter opinio.

In eo quod res est uel non est: in eo etiam oratio uera & falsa dicitur.

Capitulum quantitatis. Ex lectione. viii. & capitulo. viii.

Vanitatis aliud continuum aliud discretum.

Quantitatis aliud constat ex partibus habentibus positionem: aliud ex non habentibus positionem.

Est discreta quantitas: ut numerus & oratio: continua uero ut linea: superficies: corpus: tempus: & locus.

Nullus est communis terminus partium numeri ad quem copulatur particula eius.

Oratio mensuratur syllaba breui & longa.

Ex lectione. viiii.

Diff. Continuum est cuius partes copulantur ad unum terminum communem.

Diff. Discretum est cuius partes non copulantur ad unum terminum communem.

Presens tempus copulatur ad præteritum & futurum.

Loci particule ad eundem terminum copulantur ad quem & corporis particule.

Ex lectione. x.

Linea superficies corpus & locus sunt: quantitates habentes positionem.

Numerus: tempus: & oratio sunt quantitates non habentes positionem.

Nihil permanent particulae temporis.

Quod dictum est non potest amplius sumi.

Album actio & motus dicuntur quantitates per accidens.

Quanta fuerit superficies tantum esse album dices.

Ex lectione.xi.

Quantitati nihil est contrarium:

Nihil per se ipsum dicitur magnū: sed ad aliud refertur: nam mons quidē dicitur paruus: milium uero magnum.

Quod nō est sumi per se sed ad solam alterius relationem refertur: huic nihil est contrarium.

Si magnum & paruum sunt contraria: continget idem simul contraria sciipere contingit enim idem esse magnum & paruum.

Nihil est quod simul suscipiat contraria.

Impossibile est aliquid sibi esse contrarium.

Diffi. Contraria sunt quæ in eodem genere multum a se inuicem distant.

Quantitas non suscipit magis & minus.

Maxime proprium est quantitati q̄ secundum eam aliquid dicatur æquale & inæquale.

Ex lectione.xii. & capitulo.viii.

Diffi. Ad aliquid talia dicuntur quæcunq; hoc ipsum q̄ sunt aliorum dicuntur uel quomodolibet ad aliud.

In est contrarietas in relatione:

Iacere uel stare uel sedere positiones: **Id est abstracta** non erunt sed denominatiue a positionibus sumuntur.

Scientia contrariatur ignorantia.

Relatiua suscipiunt magis & minus: ut inæquale aliquo magis inæquale dicitur.

Ex lectione.xlii.

Omnia relatiua dicuntur ad conuertentiam.

Multa sunt animalia capita non habentia.

Omnia quæ ad aliquid dicuntur si conuenienter assignentur: dicuntur ad conuertentiam.

Cum dominus non sit: seruus non est.

Necessarium est aliquando nomen fingere.

Ex lectione.xliii.

Ad aliquid sunt simul natura.

Relatiua simul sese inuicem auferunt.

Scibile est prius ipsa scientia.

In paucis uel nullis hoc quisq; percipiet simul cum scibili scientiam factam.

Scibile sublatum aufert scientias: scientia uero non aufert scibile.

Animali sublato non est scientia: scibilium uero plurima esse contingit.

Sensibile sensu prius esse uidetur: nam sensibile interemptum simul perimit sensum & non econtra.

Sensus sed circa corpus & in corpore sunt.

Sublato corpore auferitur sensus:
 Sensibilia perempto perimitur & corpus:
 Simul animal fit & sensus:
 Sensibile est anteq̃ esset sensus.

Ex lectione.xvi

Diffi. Ad aliquid sunt quibus hoc ipsum quod esse est ad aliud quodammodo se habere:

Si quis aliquid eorum quæ sunt ad aliquid diffinite sciet: & illud quod dicitur diffinite sciturus est.

Esse relatiuorum est ad aliquid quodammodo se habere.

Si omnino non nouit ad hoc quodammodo se habet: nec si ad aliquid quodammodo se habet sciturus est.

Dubitare de singulis non erit inutile.

Ex lectione.xvi.& capitulo.viii

Diffi. Qualitatem dico secundum quam quales dicimur.

Prima species qualitatis habitus & dispositio dicitur.

Habitus est permanentior & diuturnior: siue de difficili mobilis.

Sciētia est de numero permanentium: & eorum quæ difficile mouentur nisi forte grandis permutatio facta sit: ut ab egritudine uel ab aliquo huiusmodi.

Dispositiones dicuntur qualitates quæ sunt de facili mobiles: & cito permutabiles.

In disciplinis non multum retinentes sed facile permutantes dicuntur habitum non habere: quia sunt ad disciplinam peius meliusue dispositi.

Sunt habitus dispositiones: dispositiones uero non necessario sunt habitus.

Secundum genus qualitatis est naturalis potentia uel impotentia.

Sanatiui dicuntur eo quod habent naturalem potentiam: ut nihil a quibuslibet accidentibus patiantur.

Aegrotatiui dicuntur eo quod habeant impotentiam nihil patiendi.

Durum dicitur quod habet potentiam non citius secandi molle uero quod eius ipsius habet impotentiam.

Ex lectione.xvii

Tertium genus qualitatis est passio & passibilis qualitas.

Passibiles qualitates dicuntur non quod ea quæ illas susceperint qualitates aliquid patiantur: sed quoniam inferunt passionem sensibus.

Erubescens aliquis rubeus factus est: & timens palidus.

Qui naturaliter est uerecundus naturaliter rubeus est.

Qui naturaliter est timidus naturaliter palidus est.

Quæcunq; qualitates sensibiles facile soluantur & cito transeunt: passionibus dicuntur.

Quæcunq; qualitates sensibiles cum difficultate transeunt passibiles dicuntur.

Quantum genus qualitatis est forma: & circa aliquid constans figura.

Diffi. Spissum dicitur eo q; partes ipse sibi propinquæ sunt:

Diffi. Rarum dicitur eo q; partes distent a se inuicem.

Diffi. Lene dicitur eo q; partes in rectum sibi iaceant.

Diffi. Asperum eo & hæc pars quidem superet illa uero sit inferior.

Ex lectione. xviii.

Qualia dicuntur quæ secundum hæc denominatiua dicuntur: uel quomodo libet ab hiis.

Studiosus non dicitur denominatiue a uirtute.

Contrarietas inest qualitati: & his quæ secundum ea qualia dicuntur.

Si ex contrariis unum fuerit quale: & reliquum erit quale.

Qualitas suscipit magis & minus.

Qualitas in abstracto non suscipit magis & minus.

Non omnia qualia suscipiunt magis & minus.

Proprium erit qualitatis secundum ea simile & dissimile dici.

Multæ qualitates secundum genus sunt in genere ad aliquid: licet non secundum species.

Si contingit hoc ipsum quale: relatiuum esse: nihil est in cōueniens in generibus utriusq; enumerare.

Cap. x. Recipit aut facere & pati: contrarietatem: & magis & minus.

Ex lectione. xyiii. & capitulo. xi.

Dicitur autem alterum alteri opponi quadrupliciter: aut ut ad aliquid: aut ut contraria: aut ut priuatio & habitus: aut ut affirmatio & negatio.

Bonum non dicitur mali bonum: sed contrarium: nec album nigri album sed contrarium.

Quæcunq; contrariorum talia sunt: ut in quibus fieri nata sunt & de quibus prædicantur necessarium sit alterum ipsorum in esse: nihil eorum medium est: quorum uero necessarium non est alterum inesse: horum omnium est aliquid medium.

Omne animal aut est sanum aut est egrum.

Nihil est medium inter sanitatem & egritudinem.

Non omnia praua & studiosa sunt.

Priuatio & habitus habent fieri circa idem.

Priuari dicimus unumquodq; susceptibilium habitus: quando illud quod natum est habere nullo modo habet.

Priuari & habere habitum: non est habitus & priuatio:
 Sub affirmatione & negatione non iacet affirmatio uel negatio.
 Affirmatio est oratio affirmatiua: & negatio est oratio negatiua.
 Eorum quæ sub affirmatione uel negatione sunt: nulla est oratio:

Ex lectione.xx.

Quorum contrariorum nihil est medium: necesse est: in quibus nata sunt
 fieri aut prædicari alterum ipsorum inesse semper.

Quorum alterum necessarium est inesse susceptibili: horum nihil est me-
 dium: ut in langore & sanitate.

Quorum uero aliquid est medium nunq̃ necessitas in est omni suscepti-
 bili inesse.

Quandocunq; unum contrariorum naturaliter inest subiecto: alterū non
 contingit inesse.

Non est possibile ignem frigidum esse: & niuem nigram.

Ignis naturaliter est calidus.

In contrariis existente susceptibili possibile est in alterutrum fieri muta-
 tionem: nisi alterum naturaliter in sit.

Habitus in priuationē mutatio fit: a priuatione uero in habitum impossi-
 bile est.

In sola affirmatione & negatione necessarium est semper alterum esse ue-
 rum alterum falsum.

Omnino eorum quæ secundum nullam complexionem dicuntur nihil
 neq; uerum neq; falsum est.

Ex lectione.xxii.

Contrarium est bono ex necessitate malum.

Malo aliquando bonum contrariatur: aliquando malum.

In pluribus semper malo contrariatur bonum.

Non est necessarium si alterum contrariorum est: & reliquum esse.

Circa idem aut specie aut genere: natura habent fieri contrarietates.

Impossibile est utrunq; contrariorum eidem inesse simul.

Necessarium est omnia contraria: uel in eodem genere esse: uel in contra-
 riis generibus: uel ipsa esse genera contrariorum.

Bonum est malum non sunt in genere: sed ipsa sunt genera aliquorum
 existentia.

Ex lectione.xxii.&capitulo.xii.

Prius alterum altero dicitur quadupliciter.

Primo quidem & proprie dicitur aliquid prius secundum tempus:

Secundo q̃ non conuertitur secundum consequentiam subsistendi.

Tertio aliquid dicitur prius secundum quendam ordinem.

Quarto q̄ melius est & honorabilius prius dicitur: sed hic modus est alienissimus a nobis.

Videtur præter eos qui dicti sunt: alter esset prioris modus: eorum enim quæ conuertuntur secundum essentia consequentiam: q̄ alterum alteri quodammodo causa est: digne natura prius dicitur.

Oratio uera nequaquā causa est q̄ sit res.

Videtur quodammodo res esse causa ut sit oratio uera: dum enim res est aut non est: uera oratio aut falsa dicatur necesse est.

Simul dicuntur simpliciter & proprie quorū generatio est in eodē tēpore.

Naturaliter simul sunt quæcunq; conuertuntur secundum q̄ est esse consequentiam: sed nequaquā alterum est causa alteri ut sit.

Dicitur etiam simul naturaliter quæcunq; ex eodem genere econuerso diuiduntur ad se inuicem.

Ex lectione.xxiii.& capitulo.xiii.

Motus sex sunt species scilicet generatio: corruptio: clementum: diminutio: alteratio: secundum locum mutatio: & omnes isti motus distinguuntur ad inuicem.

Quædam crescentia sunt quæ non alterantur: ut quadrangulus circumposito gnomone creuit.

Quies simpliciter contrariatur motui.

Generatio opponitur corruptioni.

Diminutio opponitur augmentationi.

Mutationi secundum locum maxime uidetur quies secundum locum oppositum esse: & forte mutatio in contrarium locum.

Cap.xiiii. Habere dicitur multis modis aut habere qualitatem: aut ea quæ circa corpus sunt: aut circa membrum: aut membrum: aut ut in uase: aut possessionem: aut uir dicitur habere uxorem: & uxor uirū: sed hic modus est alienissimus a nobis.

Propositiones ex libro sexto principiorum gilberti poretani & lectionū annotatio est secundum commentaria gratiadei elculani.

Ex lectione.ii.

Orma est compositioni contingens: simplici & inuariabili essentia consistens.

Forma non est compositio: quoniam a natura compositionis se iungitur.

Compositio alteri una quæq; adueniens compositioni: maiorem se coniunctā quodammodo efficit.

Forma adueniens alicui composito non facit maius nec recedens facit minus.

In anima reperitur alteratio contrarietatis: ut tristitia & gaudii:

Anima mundi nulli uariationi subiecta est.

Ex lectione.m.

Nihil differt albedinem claram differentie: q̄ suscipiens albedinem clarum dicere.

Non est oratio susceptiua contrarij: nec ratio eius q̄ in re est: aut nō est.

Orationes sunt notæ earum quæ sunt in anima passionum.

Substantiale est q̄ esse confert ex quadam compositione compositioni: ut in pluribus: & impossibile est deesse rei.

Ex lectione.iii.

Videtur autem forma quædam a natura esse quædam ab actu.

Dico figuram scilicet incisionis esse a natura: sentiri uero ab actu.

Impossibile est q̄ formæ uniuersales fiant ab actione.

Quæ sunt a natura sumunt principium a creatura existente.

Natura in formis uniuersalibus occulte operatur.

Communitas omnis naturalis est: quoniam a singularitate procedit: quæ creationi coæquatur.

Sicut naturam in actionibus latenter operari inuenimus: sic creaturarum creatorem in natura ex actu.

Numero deus naturam stabiliiuit.

Ex lectione.v.

Formarum alia quidem in subiecto est: & de subiecto dicitur: ut scientia.

Quædam uero in subiecto est & de nullo subiecto dicitur: ut albedo solis.

Alia uero neq̄ in subiecto est neq̄ de subiecto dicitur: ut humanitas socratis.

Quædam de subiecto dicitur in subiecto uero nullo est: ut rationale.

Formarum quæ in subiecto sunt & de subiecto sunt idicibilia: alia sunt insensibilia: alia insensibilia.

Sensibile est q̄ sensu comprehenditur.

Insensibilia quæ ratione comprehenduntur.

Simpliciter nihil eorum quæ de subiecto dicuntur sensibile est.

Ex lectione.vi.

Diffi. Actio est secundum id q̄ subicitur agere dicimur.

Actionum alia quidem est animæ: alia corporis.

Anima dum agit existit immobilis.

Anima mouet corpus: sed ipsa immutabilis permanet.

Anima non mouetur neq̄ secundum locum: neq̄ secundum decrementum uel clementum nisi forte secundum alterationem.

Locus corpus est: anima uero non corpus.

Impossibile uero est non corpus in corpore moueri.

Ex.LI.VI.PRINCIPIA

Solum corpus in eo q̄ de loco ad locum transit mouetur.
Speculo immobili permanente imaginis motus fieri uidetur ad opposi-
tas mutationes.

Ex lectione.viii.

Si quid mouetur necessario agit.
Omnis actio in motu est.
Omnis motus in actione firmabitur.
Proprium actionis est in motu esse: sicut proprium est motus esse in ac-
tione.
Qui destruit in motu est: nihil tamen agere uidetur.
Dico actionem non quid sed in quid agat exigere.
Non est motus actio: sed quale.
Quiescere quale est: quare & motus quale erit.
Simpliciter quacunq; contrariorum oppositionem suscipiunt: eiusdem
generis prædicationem recipiunt.
Naturalis proprietas actionis est: passionem ex se in ferre in id quod sub-
iicitur.
Actio est principium actionis & passionis.
Facere id quod quale est ex se gignit.
Qualitas est effectiua actionis.
Positio est effectrix qualitatum & quantitatum.
Quantitas est effectiua quantitatis.
Qualitas est effectiua qualitatis.
Situs est effectiuus agere & pati esse autem in tempore: quando ubi au-
tem locus.
Recipit facere & pati contrarietatem: & magis & minus.

Ex lectione.viii.

Diffi. Passio est effectus illatioq; actionis.
Animantius quidem brutum animal: arbore est: animantius uero rationa-
le irrationali.
Animæ actionum unaquæq; passio dicitur.
Non est in agente passio: sed in eo q̄ agitur.

Ex lectione.viii.

Diffi. Quando est quod ex temporis adiacentia relinquitur.
Tempus quando non est: utriusq; autem ratio coniuncta est.
Aliud est quādo ex eo quod abiit: aliud ex eo qd̄ instat: aliud ex eo quod
contingere necesse est.

Ex lectione.x.

Sicut aliud tempus compositum est: aliud uero simplex ita & quando:
Quemadmodum partes temporis sibi succedunt: ita & quando.

Secundu
Quando
Quando
Impossi
Nunq̄ co
Quando
Alteratu
ma.
Quidam
lancu
Anima
Qui arri
tum
Quicqu
pore:

Diffini.
dens
Locus e
Quicqu
Anima
Duo con
Si aer no
Vox om
Vox qua
ab ani
Dicimus
tio fin
Vna uox
tinge

Vbi ali
Nec loc
Nihil eff
Caret ub
Vbi nih
Locus lo

Diffi. Po
Diffi. Al

Secundum tempus aliquid mensuratur: secundum quando uero non:

Quando non suscipit magis & minus.

Quando nihil est contrarium.

Impossibile est duas contrarietates prædicari de eodem indiuiduo.

Nunq̃ contraria in eodem simul erunt.

Quando est in omni eo quod incipit esse.

Alteratur corpus in æstu: hyeme uere: & autumnio: simpliciter & ani/
ma.

Quidam acutius in hyeme: quidam in æstate: quidam in uere specu/
lantur secundum instrumenti complexionem.

Anima coniuncta corporis complexiones comitatur.

Qui aridæ & gelidæ complexionis sunt: dementiores se ipsis sunt in au/
tumno: quibus uero sanguis principatur: in uere.

Quicquid est suscipiens temporis variationem & alteratur: est in tem/
pore.

Ex lectione.xi.

Diffini. Vbi est circumscripção corporis a loci circumscriptione proce/
dens:

Locus est in eo q̃ capit & circumscribitur.

Quicquid a loco circumscribitur & complectitur est in loco.

Anima nusq̃ est: nullum.n.locum occupat nec implet.

Duo corpora nunq̃ possunt esse in eodem: neq̃ idem in diuersis.

Si aer non est: uox esse non poterit.

Vox omnino una & eadem in diuersis partibus aeris esse non potest:

Vox quæ imaginabiliter & simpliciter sit animalis non est: quoniam nō
ab animali profertur.

Dicimus omnem uocem esse animalis: quis enim uocem audiuit in silen/
tio simpliciter animalium?

Vna uox ad aures diuersorum dirigit: una autem & eadem non est con/
tingens.

Ex lectione.xii.

Vbi aliud simplex: aliud compositum.

Nec locus sine corpore: nec corpus sine loco erit.

Nihil est extra extremitatem ultimæ spæræ.

Caret ubi intensiōe & remissione.

Vbi nihil est contrarium.

Locus loco contrarius non est:

Ex lectione.xiii.

Diffi. Positio est quidam situs partium & generationis ordinatio.

Diffi. Asperum est cuius una pars supereminet alteri.

Diff. Leue cuius partes æqualiter porrecte sunt.

Nulla contrarietas inest situi.

Proprium positiones est nec cum magis nec cum minus dici.

Magis proprium uidetur positionis substantie proxime assistere.

Ex lectione. xiiii.

Diff. Habitus est corporum & eorum q̄ circa corpus sunt adiacentia.

Habitus suscipit magis & minus.

Habitui nihil est contrarium.

Proprium habitus est in pluribus existere: ut in corpore & in his quæ circa corpus sunt.

Habere dicitur multis modis: aut habere qualitatem: aut quantitatem aut quas triticum: aut in membro: aut uxorem uir habere: & uxor uirum hic autem insolitus est habendi modus.

Nihil differt dicere albedinem habere: & album esse.

Ex lectione. xv.

Dicitur magis & minus tripliciter aliquid suscipere: aut ratione subiecti aut ratione illius q̄ suscipitur: aut ratione utriusq̄.

Non secundum suscipientium ipsorum crementum uel diminutionem cum magis & minus aliqua uocantur: neq̄ secundum crementum & diminutionem eorum quæ insitunt **id est ipsorum met accidentium**.

Quantitas ultra subiectum protendi non potest.

Aliquid dicitur magis & minus album: secundum q̄ magis & minus recedit ab illo.

Album dicitur in quo albedo est pura.

Substantie non suscipiunt magis & minus: quia positio ipsarum facta est in termino ultra quem transgredi impossibile est.

Albissimus & nigerrimus & huiusmodi sine amplius & minus sunt.

Possibile si contingit nullum sequitur impossibile.

Si omnes puncti componantur nullam faciunt magnitudinem.

Punctus puncto compositus nihil auget.

Generatio simplex & corruptio est: quando trāsmutatur de aere specifice: in hoc totum.

Est autem hoc hylæ maxime quidem & proprie subiectum generationis & corruptionis susceptibile esse.

Incipiunt auctoritates libri primi perhermenias Aristotelis.

Propositiones ex primo libro perhermenias arist. & lectionum annotatio est secundum commentaria sancti thome.

Ex lectione. ii.

e A quæ sunt in uoce sunt notæ earum quæ sunt in anima passio num: & ea quæ scribuntur: eorum quæ sunt in uoce.

Quæadmodum nec litteræ omnibus eadem sunt: sic nec eadem uoces.

Ex lectione. iiii.

Sicut in anima aliquotiens intellectus est sine uero uel falso: aliquando cum uero uel falso: sic & in uoce.

Circa compositionem & diuisionem est ueritas falsitasq.

Nomina & uerba sunt sine compositione & diuisione.

Ex lectione. iiii.

Diff. Nomen est uox significatiua secundû placitû sine tempore cuius nulla pars est significatiua separata.

De nominum quod significat naturaliter nihil est.

Non homo non est nomen sed nomen infinitum.

Obliqui non sunt nomina: sed casus nominis.

Ex lectione. v.

Diff. Verbum est quod significat tempus: cuius pars extra nihil significat: est semper eorum quæ prædicantur nota.

Non currit non laborat non uerbum dico: sed infinitum uerbum.

Non curret uel currebat non uerbum est: sed casus uerbi.

Ipsa uerba secundum se dicta: nomina sunt: & significant aliquid: constituit enim qui dicit intellectum & qui audit quiescit sed si est aut nō est nondum significat.

Si hoc ipsum est purum dixeris: ipsum quidem nihil est: con significat autem quandā compositionem: quam sine compositis nō est intelligere.

Ex lectione. vi.

Diff. Oratio est uox significatiua: cuius partium aliquid est significatiuū separatim ut dictio sed non ut affirmatio.

Vna syllaba nominis nihil significat.

Oratio est significatiua non naturaliter: sed secundum placitum.

Ex lectione. vii.

Enuntiatiua non est omnis oratio: sed in qua est uerum uel falsum.

Deprecatio oratio quidem est: sed neq. uera neq. falsa.

Ex lectione. viii.

Enunciationum alia est affirmatiua: alia negatiua.

Enunciationum alia est una simpliciter: alia coniunctione una.

Necesse est omnem orationem enūtiatiuā ex uerbo esse uel ex casu uerbi.

Animal gressibile bipes est unum & non multa.

Oratio enūtiatiua una est quæ unum significat de uno: uel coniunctio ne unum.

Enunciatio plures quæ plura & non unum uel inconiuncte significat.

Enunciationum alia simplex: alia composita.

Enunciatio simplex est quando aliquid de aliquo: **scilicet prædicatur** uel aliquid ab aliquo: **scilicet remouetur.**

Enūciatio simplex est uox significatiua de eo quod est aliquid uel nō est:

Diffi. Affirmatio est enūciatio alicuius de aliquo.

Diffi. Negatio est enūciatio alicuius ab aliquo.

Ex lectione.viii.

Contingit enūciare & qd est esse:& quod est non esse:& quod nō est esse:
& quod non est non esse.

Omne qd qs affirmauerit contingit negare:& qd qs negauerit affirmare.

Omni affirmationi negatio est opposita:& omni negationi affirmatio.

Diffi. Contradictio est affirmatio & negatio oppositæ: eiusdem de eo/
dem non equiuoce.

Ex lectione.x.

Rerum aliæ quidem sunt uniuersales:aliæ uero singulares.

Diffi. Vniuersale est quod de pluribus aptum natum est prædicari.

Diffi. Singulare est quod non est aptum natum de pluribus prædicari.

Vniuersalis affirmatiua & uniuersalis negatiua sunt cōtrarie ad inuicem.

Particularis affirmatiua & particularis negatiua sunt sub contrariæ.

Omnis non est uniuersale:sed quoniam uniuersaliter significat.

Nulla est affirmatio in qua uniuersale uniuersaliter prædicetur.

Ex lectione.xi.

Vniuersalis affirmatiua & particularis negatiua:opponūtur contradicto-
rie:& uniuersalis negatiua & particularis affirmatiua:similiter.

Impossibile est duas contrarias esse simul ueras.

Duæ subcontrarie possunt esse simul uere.

Neceffe est in contradictoriis alteram esse ueram alteram falsam.

Ex lectione.xii.

Vna negatio unius est affirmationis.

Oportet idem negare negationem:quod affirmatio affirmauit.

Vni negationi una affirmatio opposita est.

Non omnis contradictio est uera uel falsa.

Vna est affirmatio & negatio quæ unum de uno significat.

Si duobus unum nomen est positum:ex quibus non est unum:non est
una affirmatio.

Ex lectione.xiii.

In his quæ sunt & quæ facta sunt:neceffe est affirmationem uel negatio/
nem ueram uel falsam esse.

In uniuersalibus quidē uniuersaliter sumptis:semper oportet hanc quidē
ueram illam uero falsam:& hoc quidem in propositionibus singulari-
bus est uerum:in indefinitis non.

De futuris contingentibus non est determinata ueritas.

Si omnis affirmatio uel negatio determinate est uera uel falsa:neceffe est
omnia determinate esse uel nō esse:& sic oia ex necessitate erūt:& nihil

fiet a casu: nec a fortuna: nec ad utrumlibet: nec ut in pautioribus:

Ex lectione. xlii.

Si necesse est oppositarum enunciationum unam est ueram altera falsam non oportebit de aliquo consiliari neq; negociari.

Non enim propter nostrum affirmare: uel negare: res erit uel non erit.

Homo nō est principium futurorum: nisi quia consiliatur & facit aliquid.

Non omnia sunt ex necessitate uel fiūt sed quādam sunt ad utrumlibet: quem ut in pluribus quādam ut in pautioribus.

Esse quod est: quando est: & nō esse qd nō est: quādo nō est necesse est esse

Nō omne quod est necesse est esse: nec omne qd nō est: necesse est nō esse:

De unoquoq; necesse est qd sit uel non sit.

Propositiones ex secundo libro perihermenias Aristotelis.

Afirmatio est significans aliquid de aliquo: quod est nomē uel innominabile.

Non homo nomen non dico: sed in infinitum nomen.

Non currit non est uerbum: sed infinitum uerbum.

Omnis affirmatio constat ex nomine & uerbo: uel ex infinito nomine & uerbo:

Preter uerbum nulla est affirmatio: uel negatio.

Ex lectione. ii.

Alia est propositio de secundo adiacente: alia de tertio.

In enunciationibus indefinitis non solum possunt uerificari simul angulares quæ subinuicem ponuntur: sed etiam angulares quæ contraponuntur mutuo.

Sed in propositionibus uniuersalibus non simul uerificantur angulares quæ sibi contraponuntur mutuo: sed illæ angulares quarum una ponitur sub alia.

Non dicendum est nō omnis homo: sed non negatio ad id qd est homo addenda est.

Omnis non uniuersale significat: sed uniuersaliter.

Ex lectione. iii.

Omne animal est iustum & nullum animal est iustum sunt contraria: & nunq̄ erunt ueræ neq; simul neq; in eodē ipso: his uero oppositæ erunt aliquando.

Sequitur eam aliquando quæ est nullus homo est iustus: ea quæ est omnis homo est non iustus: illa uero quæ est aliquis homo est iustus oppositam quæ est non omnis homo est non iustus.

Afirmatiuæ de prædicato infinito sequitur negatiuā de prædicato finito: & affirmatiua de prædicato finito negatiuā de infinito cū cōstātia subiecti.

Necesse est enim aliquem hominem esse iustum:

Nomina infinita uel uerba non sunt negationes.

Semper ueram uel falsam negationem esse necesse est.

Qui dicit non homo sine aliquo adiuncto: nihil magis de homine: sed etiam minus uerus uel falsus est.

Enunriatio quæ dicit omnis non homo iustus: nulli earum quæ sunt de subiecto finito significat idem: nec etiam negatio ei opposita quæ est non est omnis non homo iustus.

Transposita nomina uel uerba idem significant: si hoc non esset eiusdem essent multe negationes.

Ex lectione.iiii.

Affirmare uel negare unum de pluribus: uel plura de uno si illud non est unum: non est affirmatio una: neq; negatio.

Vnum nomen impositum pluribus non est unum: si nō sit unum ex illis.

Ex albo & homine & ambulare non est unum: quia non unum sunt.

Interrogatio quid est non est interrogatio dialectica.

Oportet ex data interrogatione dialectica eligere q̄ uelit partem contra / dictionis.

Interrogantem dialectice oportet determinate sumere ambas partes con / traditionis in interrogatione.

De homine uerū est dicere diuissim q̄ est animal & bipes: & q̄ est homo & albus: & etiam coniunctim: sed non si citharædus & bonus etiam ci / tharædus bonus.

Si quod dicitur diuissim semper diceretur coniunctim sequeretur nuga / tio & infinitas predicatorum.

Quæcunq; prædicatur per accidens & quæcunq; insunt in alio: illa nō præ / dicantur coniunctim.

In quantiscunq; prædicatis in quibus non est aliqua contradictio neq; op / positio in adiecto: & quæ secundum se prædicatur: in his uerum est di / cere diuissim quod predicatur coniunctim.

Ex lectione.v.

Est negatio eius quod est possibile esse: ea quæ est per non possibile esse: & non illa quæ est possibile non esse: similiter est & de contingenti: ne / cessario & impossibili.

Quemadmodū in propositionibus de inesse esse & non esse fiunt apposi / tiones: **id est prædicata**: subiecte uero res: eodem quoq; modo in pro / positionibus modalibus esse subiectum fit: cōringere uero & posse ap / positiones determinātes quæadmodum in illis esse & nō esse ueritatē.

Eius quæ est possibile est non esse negatio est non possibile non esse.

Idem possibile est esse & non esse.

Negationem & affirmationem oppositionem in propositionibus moda / libus facientem tantummodo ad modum oportet apponere.

Ex lectione.vi.

Possibile est esse: contingit esse: non impossibile est esse: non necesse est non esse se consequuntur.

Possibile est non esse: contingit non esse: non impossibile est non esse: non necesse est esse se consequuntur.

Non possibile est esse: non cōtingit esse: impossibile est esse: necesse est nō esse: se consequuntur.

Non possibile est non esse: non cōtingit non esse: impossibile est non esse: necesse est esse: se consequuntur.

Ex lectione. vii.

Potestates secundum rationem sunt eadem plurimorum etiam contrariorum: irrationales uero non omnes: quemadmodum ignem non est possibile non calefacere: uel quæcunq; potentia semper agunt.

Aliqua possunt & secundū irrationales potestates simul quædā opposita: Possibile non simpliciter dicitur: sed hoc quidē quod uerū est ut in actu:

ut possibile est ambulare quoniā ambulat: & possibile est esse quoniam iam aliquid actu est: illud uero dicitur possibile quod forsitan agat.

Potestas secundo modo in solis mobilibus est: illa uero quæ est primo modo etiam in immobilibus est.

Possibile secundo modo non est uerum de necessario simpliciter dicere: alterum aut **scilicet primo modo** uerum est.

Quod est ex necessitate secundum actum est semper.

Priora sunt sempiterna: & quæ actu sunt his quæ potestate: priora sunt.

Aliqua sine potestate actu sunt ut primæ substantiæ.

Aliqua sunt actu cū possibilitate: **ut scilicet corruptibilia quæ inq̃tum scilicet sunt actu** natura priora sunt: tempore uero posteriora.

Aliqua nunq; sunt actu: sed potestate tantum.

Ex lectione. viii.

Arbitrati cōtrarias opiniones desiniri in eo q̃ cōtrarioꝝ sunt: falsum est:

Finis propositionum ex secundo libro perihermenias.

Incipiunt propositiones ex primo libro posteriorū analiticorum Aristotelis & annotatio lectionum est secundum commētaria sancti thome.

Ex lectione. i. & commento. i.

Minis doctrina & omnis disciplina intellectiua ex preexistenti sit cognitione.

Syllogismus & inductio faciunt doctrinam per prius notam.

Rhetores persuadent aut per existētia quæ est inductio: aut per

enthymema quod uere est syllogismus.

Com. ii. Dupliciter autem necessarium est precognoscere: alia nanq; quia sunt prius opinari necesse est: alia uero quid est qd dicitur per nomen oportet intelligere: quædam autem utraq;.

De principiis precognoscitur quia sunt.

Omne quidem aut affirmare aut negare uerum est.
De passiōe p̄cognoscitur quid est: de subiecto utrūq; & quid ē & quia est.
Com.iii. Est cognoscere alia quidē prius cognoscētē: puta maiorē extre-
mitatē quorūdā aut simul est accipere notitiā: ut quacūq; cōtingūt esse
sub uniuersalibus quorum habent cognitionē .i. minore extremitatē.

Ex lectione.iii.

Anteq̄ sit inducere aut accipere syllogismū quodam quidē modo **idest se-**
cundum quid dicēdū est scire modo autem alio **idest simpliciter** non.

Conclusio scitur secundum quid anteq̄ inducatur: nō autem simpliciter.

Com.iiii. Si quis nescit conclusionem secundum quid: aut scit eā simplici-
ter: menōnis ambiguitas continget: aut enī nihil addiscet: aut q̄ nouit.
Nihil ut opinor prohibet: quod addiscit quis sic **idest secundum quid** sci-
re: est autem sic **idest simpliciter** ignorare.

In conueniēs non est si quis scit quodammodo quod addiscit: sed si hoc
modo in quantū addiscit scit. **Ex lectione.iiii. & com.v.**

Scire autem opinamur unumquodq; simpliciter & non sophistico modo
quod est secundum accidens: cum causam arbitramur cognoscere pro-
pter q̄ res est: & quoniā illius causa ē: & nō ē cōtingere aliter se habere.
Cuius simpliciter est scientia hoc impossibile est aliter se habere.

Scire est per demonstrationem intelligere.

Demonstratio est syllogismus apodicticos: dico autem apodicticon se-
cundum quem in habendo ipsum scimus.

Si scire est ut posuimus necesse est demonstratiuam sciētiam ex ueris esse &
primis immediatis notioribus prioribus causisq; conclusionis.

Syllogismus erit sine his demonstratio aut nō erit nō enim faciet scientiā.
Quod nō ē nō ē scire ut q̄ diametros sit simmetros idest cōmēsurabilis.

Tunc scimus cum causam cognoscimus.

Priora & notiora dupliciter sunt: non enim idem est prius natura: & quō-
ad nos: neq; notius natura & nobis.

Priora & notiora quo ad nos sunt proxima sensui: ut singularia.

Simpliciter priora & notiora sunt quæ longius sunt: ut uniuersalia:

Vniuersale & singulare opponuntur ad inuicem.

Ex p̄mis demonstratio ē q̄ ex p̄p̄is p̄ncipiis ē: idē. n. dico p̄mū & p̄ncipiū.

Ex lectione.v.

Est p̄ncipium demonstrationis propositio immediata.

Diffi. Immediata propositio est qua non est altera prior.

Diffi. Propositio est enūciationis altera pars in qua p̄dicatur unū de uis:
Dialectica propositio est accipiens q̄libet partē enūciationis indifferenter.

Demonstratiua p̄positio accipit determinate alterā partē: quoniā uerū ē.

Enunciatio est contradictionis accipiens quamlibet partem.

Diffi. Contradictio est oppositio cuius non est medium secundum se.

Pars contradictionis quæ quidem aliquid de aliquo significat affirmatio est: quæ uero aliquid ab aliquo: negatio est.

Diff. Positionē qdē dico q̄ nō ē mōstrare neq; necesse ē h̄re docēdū aliq̄

Diffi. Dignitatem uel maximam propositionē dico quam necesse est habere quemlibet docendum.

Diffi. Positio quæ accipit alteram partē enunciationis suppositio dicitur. Positio quæ non dicit esse uel non esse non dicitur suppositio.

Diffinitio dicitur positio non suppositio.

Quod qd est unitas: & esse unitatē non idē est. **quia scilicet unum significat uerum uel falsum & alterum non.** **Ex lectione.vi.**

Necesse est non solum præcognoscere principia cōclusioni ex quibus est syllogismus: aut omnia aut quædam: sed etiam magis.

Semper propter quod est unumquodq; illud magis est.

Non est possibile credere magis his quæ nouit qui non existit: neq; sciens neq; melius dispositus: q̄ si contigerit sciens.

Nihil debet esse credibilius & notius q̄ quod opposita principiis sint falsa.

Oportet sciētē simpliciter nō incredibilē esse. **Ex lectione.viii.**

Com.vi. Quibusdā uidetur q̄ nullius sit scientia: quibusdam q̄ omniū sit scientia per demonstrationē quorū neutrū neq; uerū neq; necessariū est.

Impossibile est infinita pertransire.

(stione: si illa sint.

Si nō ē scire p̄ma: neq; q̄ sūt ex his ē scire simpliciter nec p̄prie: sed ex cōdi

Nos dicimus nō oīum sciam demonstratiuā ēē: sed immediatōe idemōstra

stant aliquando immediata.

(bilem.

Non solum de principiis habetur sciētia: sed etiam sunt principia sciētia:

Principia cognoscimus inq̄tū terminos cognoscimus. **Ex lectione.yiii.**

Impossibile est circulo demonstrare simpliciter.

Impossibile est eadem esse sibi ipsis priora & posteriora.

Inductio facit notum ex notioribus quo ad nos.

Si est demonstratio circularis idem probatur per idem.

Demonstratio circularis solum fit in terminis conuertibilibus. (tate.

Neq; posito uno termino neq; una p̄positiōe posita sequitur aliqd de necessi

Ex lectione.viii.

Com.vii Impossibile est aliter se habere cuius est scientia simpliciter:

Quod scitur per demonstrationem est necessarium:

Scientia demonstratiua est quæ habetur per demonstrationem.

Syllogismus demonstratiuus procedit ex necessariis.

Com.viii. De omni dico qd est utiq; nō in quodā sic: i quodā aut nō neq; aliquādo sic & aliquādo nō. **Ex lectione.x.**

Com.viii. Per se dicitur quatuor modis primo quæcūq; sunt in eo: quod quid est: ut triangulo in est linea.

Substātia idest diffinitio lineæ est ex pontis. idest diffinitio lineæ.

Secundo modo quando subiectum ponitur in diffinitione predicati.
Propria passio per se inest proprio subiecto.

Quaecumq; neutraliter insunt **idest neq; primo neq; secundo modo** acci-
dentia sunt **idest predicantur per accidens**:

Tertio modo quaecumq; nō dicuntur de aliquo subiecto per se dico:
Quæ dicuntur de subiecto & in subiecto sunt: sunt accidentia.

Quarto modo quod in est unicuiq; propter ipsum: per se dicitur de eo: qđ
uero non propter ipsum per accidens.

Com.x Cōclusio demonstratiōis includit secūdū & qrtū modū dicēdi p se.
Non contingit quin proprium accidens predicetur de subiecto.

Est cōtrarium: aut priuatio: aut contradictio in eodem genere.

Ex lectione.xi.

Diffi.Com.xi. Vniuersale est qđ de omni ē: & p se & secūdū qđ ipsum ē.
Vniuersale de necessitate in est rebus de quibus prædicatur.

Per se & secundum qđ ipsum est: idem est.

Triangulus per se habet tres angulos æquales duobus rectis.

Vniuersale ē cū in quolibet uniuersaliter & p se & pmo demonstratur i eē

Demonstratio est per se huius uniuersalis: aliorum autem non per se.

Ex lectione.xii.& com.xii.

Triplaciter cōtingit errare circa acceptionē uniuersalis: primo cū nihil sit
accipere sub superiori preter singulare: secundo quādo sub aliquo cō-
muni est accipere multa sed tamē illud est inominatū quod inuenitur
in differētibus specie rebus: tertio quādo id de quo demonstratur ut uni-
uersale p mū se habet qđ ad id qđ demonstratur de eo sicut totū ad partē.

Non est concurrere in lineis rectis æquæ distantibus.

Com.xiii. Proportionale commutabiliter cōuenit lineis: numeris corpo-
ribus: & temporibus.

Com.xiiii. Habere tres est uniuersale primū trianguli quia remoto uno re-
mouetur alterū & ecōuerso. **Ex lectione.xiii**

Com.xv. Si sciētia per demonstrationem acquiritur: oportet qđ sit ex prin-
cipiis necessariis: quia quod scitur non potest habere se aliter.

Quæ per se sunt necessario in sunt rebus.

Omne qđ prædicatur aut predicatur per se: aut per accidens.

Accidentia **idest quæ predicantur per acciden** non sunt necessaria.

Com.xvi. Ex necessariis oportet esse syllogismū **scilicet demonstratiuū**.
Ex ueris est non demonstratiue syllogizare: ex necessariis autem non: sed
hoc proprium demonstrationis est.

Com.xvii. Non habens rationem propter quid etiam habita demonstra-
tione non efficitur sciens.

Est necessariū ex nō necessariis syllogizare: sicut uerum ex non ueris.

Cum autem medium ex necessitate est conclusio: ex necessitate erit.

Cum necessaria nō est cōclusio: neq; medium necessariū esse possibile est.

Ex lectione.xiiii.& com.xviii.

Accidentium autem nō est scientia demonstratiua.

Com.xxi. Manifestū ē quoniā de his q̄ sunt p se sūt demonstratiue sciētia:
Propter quid scire: est per causam scire.

Oportet medium in esse tertio: **idest minori extremitati** & primum **idest maior extremitas** in esse medio per se.

Ex lectione.xv.& com.xxii.

Non contingit ex alio genere descendente demonstrare: sicut geometri-
cum in arithmeticum.

Tria sunt in demonstratiōe unū qđ demonstratur cōclusio q̄ cōtinēt id qđ ī
est alicui generi p se: aliud ē dignitates ex qbus demonstratio pcedit: ter-
tiū ē genus subiectū cuius passiōes & p se accidētia offēdit dēmōstratio

Ex quibus demonstratio pcedit contingit esse eadē in diuersis sciētis:
sed in illis quorū est diuersum genus subiectum non contingit: sicut in
arithmetica quā est de numeris & geometria q̄ ē de magnitudinibus.
Arithmetica demonstratio semper habet genus circa quod fit illa demō-
stratio: & aliā sciētia similiter.

Simpliciter necesse est esse idem genus **scilicet circa quod sumuntur prin-
cipia & conclusiones: & sic nō est descensus de genere in genus:** aut sic
idest quodammodo si debent demonstratio descendere.

Ex eodem genere oportet ultima & media esse.

Non est alterius sciētia demonstrare aliquid de subiecto alterius sciētia: si-
cut geometria nō est demonstrare q̄ cōtrariorū sit eadē sciētia nisi for-
te una sub altera cōtineatur: sicut perspectiua sub geometria.

Sciētia de pprio subiecto nō pbat qđlibet accidēs: sed accidēs sui generis.

Ex lectione.xvi.

Necesse est conclusionem demonstrationis esse perpetuam.

Scientia non est corruptibilium simpliciter: sed secundum accidens.

Diffinitio non est corruptibilium.

Diffinitio aut est principium demonstrationis: aut demonstratio positio-
ne differens: aut conclusio quādam demonstrationis.

Eorū quā sēpe fiūt demonstrationes sunt & sciētie: ut lune defectus.

Secundum q̄ de his quā sēpe fiunt est demonstratio sunt semper: in quā-
tum autem non semper sunt: particularia sunt.

Ex lectione.xvii.

Com.xxiii. Non est demonstrare nisi ex propriis principiis.

Briso nō demonstrat tetragonismū. **i. qđraturā circuli** p se: sed p accidēs.

Vnumquodq; scimus secundum accidens cum non cognoscimus illud
secundum quod est ex principiis propriis **idest per se.**

Scientie inferioris siue subalternate est tantum scire quia: sed superioris

propter quid cuius per se sunt ille passionēs.
Genus subiectū inferioris scientiæ est alterū a genere superioris scientiæ.
Non est uniuscuiusq; scientiæ propria principia demonstrare.
Illa p̄ncipia p̄ q̄ possūt p̄bati singulæ sciæ: p̄pria p̄ncipia: sūt cōia oibus
Magis sciuit intelligēs ex superioribus causis: ex prioribus enim sciuit cū
non ex causatis causas.

Sciētia superior est magis sciētia q̄ inferior: & sciētia suprema .i. **philoso-**
phia prima est maxime scientia. **Ex lectione. xyiii. Com. xxiiii.**

Difficile ē nosce si ex uniuscuiusq; p̄ncipiis scimus aut nō: qđ uere ē scire:
Ad hoc q̄ sciatur oportet principia esse proxima primis.

Principia in unoquoq; genere sunt illa: quæ cum sint uera nō cōtingit de
monstrare in illa scientia in qua sunt p̄ncipia.

Quid noīs significēt prima p̄ncipia & q̄ sūt ex p̄ncipiis: accipiēdū est.
Quia sūt p̄ncipia necesse ē accipere alia uero q̄ sūt ex p̄ncipiis demonstrare
Primorū principiorū quibus utimur in sciētiis demonstratiuis: alia sūt pro
pria uniuscuiusq; scientiæ: alia communia.

Principia cōmunia accipiūtur in unaquaq; scientia demonstratiua secūdū
analogiam **id est secundum q̄ sunt proportionata illi scientiæ.**

Sufficiēs est accipere unum quodq; istorum cōmunium principiorum:
quantum pertinet ad genus subiectum de quo est scientia.

Com. xxv. Omnis scientia demonstratiua circa tria est quorum unum est
genus subiectum cuius per se passionēs scrutatur.

Secundū est communes dignitates ex quibus sicut ex primis demonstrat.
Et tertū passionēs de quibus quid significant una quæq; scientia accipit:
Hec tria naturaliter sunt supponenda **sicet genus passionēs & principia.**

Ex lectione. xviii.

Non sunt petitiones neq; suppositiones: communes animi cōceptiones:
Propriū harū coium cōceptionū ē q̄ nō solū necesse ē ea p̄ se uera eē: sed
etiā necesse est uideri uera. (quæ est in anima.)

Cōmunis animi cōceptio nō pōt p̄bati exteriori rōne: sed ē ad eā rationē
Semp est instare ad exterius rationē: sed ad interius rationem nō semper.
Suppositio petitio & questio differunt.

Si propositio sit p̄babilis adiscenti cui fit demonstratio dicitur suppositio:
& non est simpliciter suppositio. sed ad illum tantum.

Si ille nec sit eiūdem opinionis neq; contrarie: oportet q̄ petat: & dicitur
petitio: si uero sint contrarie opinionis erit questio.

Diffinitiones non sunt suppositiones: nihil enim esse aut non esse dicunt:
sed sumptæ in propositionibus sunt suppositiones terminos **id est dif-**
initiones autem solum intelligere oportet.

Intelligere non est supponere: nisi & audire suppositionem aliquis dicat.
Illa supponuntur ex quibus existentibus fit conclusio in eo q̄ illa sunt.

Ois petitio & suppositio aut sunt ppositiões uniuersales: aut particulares termini aut **sive diffinitionē** neutrum horum sunt. (q̄ demonstratio fit. Species esse **sive ideas** unum aliquid extra multa non est necesse: ad hoc esse unum de multis & in multis necesse est si demonstratio debet esse. Non erit uniuersale nisi sit unum de multis.

Si nō ē uniuersale mediū demonstratiōis nō erit: q̄re nec demonstratio erit. Oz mediū ē unū & idē p̄dicatū de pluribus nō æquocū ī demonstratiōe.

Ex lectione. xx. & com. xxvi.

Quod nō cōtingit simul affirmare & negare: nec una recipit demonstratio Maior extremitas nō solū dicitur de medio: sed etiā de alio diuersū ab eo. Si medium affirmetur & negetur: ad conclusionem nihil facit.

Hoc principiū de quolibet est affirmatio uel negatio uera: quæ est ad impossibile demonstratio accipit.

Talis demonstratio non accipit hoc principium semper **idest in sua uniuersalitate sub his terminis ens & nō ens** sed inq̄tū sufficiens sufficiens aut est in genere. **i. inq̄tum cōtrahitur ad genus subiectum: Com. xxvii.**

Oēs sciæ ī principiis cōibz cōmunicāt: quia oēs utūtur eis tanq̄ ex his demonstrātes: sed nō de q̄bus aliq̄ demonstrāt: neq̄ sicut eo q̄ demonstrāt.

Dialectica omnibus cōmunibus principiis utitur: & philosophia prima.

Dialecticus non procedit ex aliquibus principiis demonstratiuis neq̄ assumit alteram partem contradictionis tantum non enim interrogaret.

Demonstrātē nō ē interrogare: quia nō se habet ad opposita. **Ex lectione. xxi.**

Interrogatio syllogistica & ppositio cōtradictionis sūt idē fm substantiā.

Propositiones sunt pprie secūdū unāq̄q̄ scientiā ex q̄bus ē syllogismus.

Secūdū unāq̄q̄ sciām sūt pprie interrogatiōes ex q̄b? ppus fit syllogismus.

Non omnis interrogatio geometrica utiq̄ erit: neq̄ medicinalis.

Interrogationes geometricæ sūt illæ ex q̄bus demonstratur aliq̄d circa illa

de q̄bus ē geometria uel circa sciētā subalternatā sicut est perspectiua.

De interrogationibus geometricis ratio ponēda est ex geometricis principiis: secundum q̄ ipse sunt conclusiones.

Vnumquemq̄ scientē nō cōuenit omnem interrogationem interrogare.

Nec oportet de quolibet interrogato respōdere: sed fm dererminatā sciām.

Nō ē ī nō geometricis d̄ geometria disputādū & similiter in aliis sciētīs.

Si aliquis disputet cum geometria non de geometricis non conuincit ipsum nisi per accidens. **Ex lectione. xxii. & com. xxviii**

Dis. Interrogatio nō geometrica ē quæ oīno fit ex alia arte: ut ex musica.

Interrogatio de geometria secūdū ignoratiā: sicut parallelas subire: geometrica quodāmodo est: & non geometrica alio modo: sicut & arhythmon dicitur: quod est sine rhythmo: & quod prauē habet rhythmon.

Interrogatio nō geometrica dicitur dupliciter: unomodo q̄a ē omnino nō geometrica: sicut questio de musica alio modo quia prauē habet id

q̄ est geometrie: scilicet parallelas subire.
Com. xxviii. In demonstratis nō est similiter sicut in dialecticis peralogif-
 mus: eo quod idem medium demonstrationis semper oportet cōparari
 ad duo extrema: & maior extremitas de ipso: uniuersaliter predicatur:
 & ipsum medium de minori uniuersaliter predicatur.
 Signum uniuersale non opponitur predicato.
 Diffinita ita se habent in intellectu sicut quæ uidentur in sensu.
 In demonstratiuis non oportet instantiam ferre in peralogifimum sumen-
 do propositionem particularem.
 Eadem sunt propositiones & instantie.
 Tam in demonstratiuis q̄ in dialecticis illud quod sumitur ut instantia:
 postea sumitur ut propositio ad syllogizandum contrarium.
 Non contingit seruare formā syllogismi: propter id quod accipitur medi-
 um affirmatiue predicari de utroq̄ extremorum. (recipiunt.
 Cōuertūtur ut plūm q̄ sūt i demonstratiuis sciētis: quoniā nullū accidēs.
 Syllogismi demonstratiui differūt a dialecticis q̄ recipiūt solū p medio dif-
 finitiones: & nō aliqd̄ p̄dicatū p accidēs: ut frequēter in dialecticis fit.
 Demonstrationes nō augētur p media. **i. nō accipiūtur plura media ad pro-**
bādā unā cōclusionē: sed i post assumēdo. **Ex lēctiōe. xxiii. & com. xxx.**
 Scire quia ita est differt a scire propter qd̄ ita ē dupliciter in eadē scientia:
 Primo modo quando fit syllogismus per non medium: nō enim accipit
 prima causa: sed scientia quæ est propter qd̄: fit secundū primā causam.
 Alio modo quando fit per imediata: sed non per causam: sed per effectus
 conuertibiles: & talis demonstratio fit per notius quo ad nos.
 Nihil prohibet duorum conuertibilium quorum unum est causa & aliud
 effectus: esse notius non aliquando causam.
 Nō. n. ex eo q̄ nō scitillāt planetæ sūt ppe: sed pp id q̄ ppe sūt nō scitillāt.
 Contingit effectum per causam demonstrare: & econuerso: & prima erit
 demonstratio propter quid secunda quia.
 Nō enim ppter augmēta circularia luna ē circularis: q̄ quia est circularis:
 ideo accipit augmenta circularia.
 In syllogismis i qbus media nō cōuertūtur cū extremis: & est notius quo
 ad nos qd̄ nō ē cā: quia demonstratur: & nō ppter qd̄. **Ex lēctiōe. xxiii.**
 In quibus mediū extra ponitur. **id est uel negare a maiori extremitate:** uel
 quando est extra genus. q̄ communius: est demonstratio quia: & nō pro-
 pter quid: non enim tale medium dicit causam.
 Sicut negatio est cā negationis: ita affirmatio est causa affirmatiōis: simi-
 liter aut̄ & sicut affirmatio est cā affirmatiōis: & negatio ē cā negatiōis
 Quod i scythis nō sint sibillatores quia nō sūt uites: ē mediū multū distās
Ex lēctiōe. xxv.
 Alio modo differt quia ppter quid quia in diuersis sciētis cōsiderantur:

Ille scientiæ sunt ad quarum unam pertinet quia: & alteram propter quid: quæ sit se habent q̄ una continetur sub altera.

Subiectum perspectiue comparatur ad geometriã sicut materiale ad formale & machinatiue ad steromantiam & ad harmonicæ ad arithmeti- cam & scientiæ naualis ad astrologiam.

Fere omnes iste scientiæ sunt uniuoce.

Scire quia est sensibiliũ .i. **scientiarũ inferiorum** sed propter quid mathe- maticorũ **idest superiorum** enim habent demonstrationes eorũ quæ assumuntur ut causæ in inferioribus scientiis.

Qui sciunt propter quid multotiens nesciunt quia: sicut considerãtes uni- uersale: multotiens quædam singularium nesciunt: propter id q̄ nõ in- tendunt per considerationem.

Sciẽtiæ quæ accipiũt ppter quid a mathematicis: sunt altere ab eis secũdũ substantiã .i. **materiã** utuntur tamẽ speciebus .i. **principiis formalibus**:

Mathematicæ scientiæ sunt circa species: non enim eorum consideratio est de subiecto **idest de materia** aliquo.

Quauis ea de quibus geometria considerat sint in materia: tamen nõ de eis considerat secundum q̄ sunt in materia.

Perspectiua dicit quia per respectum a geometriã: quæ dicit propter quid sed propter quid per respectum ad scientiam de yride.

De iride phisici est scire quia: sed propter quid perspectatiui.

Multæ scientiæ non inuicem subalternatæ habent se sic **scilicet q̄ una di- cit quia & altera propter quid.**

Quod uulnera circularia tandius sanentur medici est scire quia: propter quid autem geometriæ.

Ex lectione. xxvi.

Com. xxxi. Figurarum magis faciens scire maxime prima est figura.

Mathematicæ scientie per hanc primam figuram demõstrationes ferunt ut plurimum & quæcunq; propter quid faciunt speculationem.

Sciẽtiã ipsius q̄ quid est per solam potentiam figurã uenari possibile est.

In secunda figura non fit affirmatiuus syllogismus.

Scientia ipsius quod quid est per affirmationem cognoscitur.

In tertia figura fit syllogismus affirmatiuus: sed non uniuersalis.

Quod qd est uniuersaliter prædicatur: nõ enĩ quidã homo est aial bipes:

Prima figura in demonstrationibus non indiget aliis: aliæ autem ipsa in- digent.

Dico aliqua indiuidualiter esse uel non esse: cum ipforum non sit mediũ per quod probentur.

Propositio cuius ambo extrema uel alterum eorum est in aliquo toto: est mediata.

Quod illud quod est in uno prædicamento non fit in altero manifestum

est ex coordinatione prædicamentorum:
Coordinationes prædicamentorū non commutantur ad inuicem:
Propositio uniuersalis negatiua cuius extrema non sunt in aliquo toto:
est immediata. **Ex lectione. xxvii.**

Ignorantia est duplex: una est secundū negationē: alia secundū dispositionē:
Ignorantia dispositionis est deceptio facta per syllogismum.

Hæc ignorantia cōtingit dupliciter uno modo scilicet circa prima princ
pia immediata alio modo circa cōclusiones & utraq; **id est principior &
conclusionū** potest cōtingere dupliciter: uno modo quādo simpliciter
existimare falsum siue affirmando siue negando: aliquo modo quādo
per syllogismum accipit illud.

Simplicis oppositionis false simplex est deceptio: sed quæ per syllogis
mum plures sunt. **Ex lectione. xxviii.**

Si utreq; premissæ sunt ueræ: & conclusio erit uera:

Si aliquæ ppositiones sunt false totaliter: earū cōtrariæ erūt ueræ totaliter

Ex lectione. xxviii.

Dico medium proprium per quod sit syllogismus contradictionis.

In secunda figura nō contingit facta deceptio: utraq; propositiones esse
totaliter falsas:

Si fiat syllogismus deceptionis affirmatiuus in ppositionibus immedia
tus accipiēdo propriū mediū impossibile est utraq; ppositiū mediū impos
sibile est utraq; ppositiones esse falsas: si uero accipiēdo extraneū q; ta
men cōtinetur substantiari: minor erit falsa & maior uera si uero non cō
tinetur substantiari erit falsa maior & minor poterit esse uera uel falsas

Ex lectione. xxx.

Si aliquis sensus defecerit necesse & scientiam illius sensus deficere: quo
niam impossibile est accipere aliter.

Omne qd adiscimus aut adiscimus p inductionē aut per demōstrationē:
Demōstratio pcedit ex uniuersalib;: iductio aut ex his q; sūt secundū partē.
Impossibile est uniuersalia speculari nisi per inductionem.

Quæ dicūtur secundum abstractionē per inductionē nota facere cōtingit
In unoquoq; genere abstractorū sunt quædā particularia quæ nō sunt se
parabilia a materia sensibili secundum q; unumquodq; eorum est hoc.
Inducere aut nō habētes sensum impossibile est: singulariū enim sensus est.
Nō cōtingit accipere sciētiā aliquor; ex uniuersalibus sine iductioe: neq;
p inductionē sine sensu. **Ex lectione. xxxi.**

Est autem omnis syllogismus per tres terminos.

Syllogismus negatiuus de necessitate habet unā propositionem negati
uam & alteram affirmatiuam.

Dialecticæ syllogizantibus solum intendendum est ut procedant ex his
quæ maxime sunt opinabilia.

Demonstratiue autē syllogizantibus: ex his quæ sūt secūdu rei ueritatē. Duo aut aliquid prædicari secūdu accidēs dupliciter unomō quādo subiectū p̄dicatur de accidente: aliomō quādo accidēs p̄dicatur de subiecto. In his quæ equaliter de se inuicem predicantur & cōuertuntur nō est accipere aliquid prius & posterius: secundum illum modum quo prius est a quo non conuertitur continentia essendi. **Ex lectione xxxii.**

Non cōtingit media infinita esse si in sursum & deorsum stent predicata. Sursum ascēditur quādo proceditur ad magis uniuersale: deorsum quando ad magis particulare.

Si in affirmatiua demōstratiōe statuitur in sursum & deorsum: necesse erit q̄ statuitur & in negatiua.

Si finita finities sumantur necesse est totum esse finitum.

Ex lectione xxxiii.

In predicatis q̄ predicatur in eo q̄ qd est nō p̄ceditur in infinitū quia nō cōtingeret diffinire aliqd: & si diffiniretur eius diffinitio nō eēt nota. Infinita non est pertransire.

Tho. Non cōuenit diffiniri neq; diffinitionem cognosci nisi descēdēdo perueniatur usq; ad ultimum: & ascendendo usq; ad primum.

Necesse est omnia predicata in eo q̄ quid est finiri.

Vniuersaliter dicimus non procedi infinitum in predicatis.

Triplex est modus uere predicationis per accidens.

Primus ē quādo accidēs p̄dicatur de accidente: ut albū ambulat: secūdu quādo subiectum predicatur de accidente ut hoc magnum est lignum: tertius quando accidens predicatur de subiecto: ut homo ambulat.

Isti modi predicandi sunt alteri & diuersi ad inuicem.

Cum dico album est lignum dico q̄ id cui accidit esse album est lignum: sed non q̄ album sit subiectum ligni.

Neq; albū neq; aliqua pars albi quæ sit de substantia albedinis sit lignum.

Cū dico musicū ē albū tūc dico qm̄ ille hō cui accidit eē musicū ē albus.

Quod predicatur nō ratione alterius subiecti dicitur predicari simpliciter & demonstrationes nō utuntur nisi talibus predicationibus.

Cū unū de uno p̄dicatur aut p̄dicatur in q̄ qd ē aut in quale aut in q̄tum aut ad aliqd aut faciēs aut patiēs aut ubi aut quādo. (Iud uel aliqd eius.)

Substantia significatiua ostēdūt q̄ illud de quo p̄dicatur essēcialiter ē uere il

Quæ uero nō significāt substantia sed de aliquo subiecto dicūt qd subiectū nec ē illud p̄dicatū uere. i. eēcialiter neq; aliqd eius accidētia sūt.

Nō enim est homo quod uere est albū neq; quod uere album aliquid est: sed animal forsan: quod enim homo est uere animal est.

Quæcūq; nō significāt substantiam oportet de aliquo subiecto predicari.

Species enim gaudeāt monstra enim sunt & si sint nihil ad rationem sūt: de huius enim demonstrationes sunt.

Ex lectione.xxxviii.

Qualitatis qualitas non est:

Equæ aliqua prædicari non contingit uere:

Substantia omnem quæ habet aliquid uniuersalius quod de ipsa prædicatur: & quæ potest de aliquo inferiori prædicari contingit diffinire.

Infinita non est transire intelligentem.

Neq; in sursum neq; in deorsum infinita sunt prædicta.

Illam substantiam non est diffinire de qua infinita prædicantur.

Genera non prædicantur ad inuicem æqualiter.

De qualitate aut aliorum accidentium nullum subiectum nihil: secundum accidens prædicatur.

Qualitas & omnia alia huius accidunt substantiæ.

Substantialia prædicata sunt finita & genera prædicamentorum sunt finita:

Concessum est unum de uno prædicari.

Alia quæ de ipsis quæ non sunt aliquid non dicimus preferri: talia enim accidentia sunt.

Accidentia preferuntur secundum se de subiectis alia uero scilicet substantia & accidentia preferuntur de ipsis secundum accidens.

Illud quod est accidens non est subiectum aliquod.

Non proceditur in infinitum neq; in sursum neq; in deorsum in predicatione in qua prædicatur unum de uno.

Si de aliquibus priora quædam prædicantur erit eorum demonstratio:

Si aliqua propositio est demonstrabilis non possumus melius cognoscere q; sciendo.

Non est scire sine demonstratione.

Si hoc per hoc notum est & hoc nescimus neq; per hoc notum sciemus.

Si contingit scire per demonstrationem simpliciter & nõ ex aliquibus aliis neq; ex suppositione: manifestum est q; sit status in predicatis quæ accipiuntur ut media.

Ex lectione.xxxv.

Demonstratio est ex hiis quæ per se in sunt rebus.

Aliqua prædicantur per se dupliciter primo quæcumq; in sunt subiectis in eo q; quid est id est prædicata quæ ponuntur in diffinitione subiectorum.

Secundo quæcumq; in sunt prædicatis in eo q; quid est id est quando subiecta ponuntur in diffinitione predicatorum.

Nulla talia prædicata contingit infinita esse.

Quæcumq; in sunt in eo q; quid est non sunt infinita non enim contineret diffinire.

Quæcumq; sunt in medio duorum terminorum semper sunt finita:

Ex lectione.xxxvi.

Manifestum est si aliquid uniuersale duobus insit quorum unum non

præter de altero: aut nullo modo: aut non de omni q̄ non semper se-
cundum aliquod commune ipsis inest:

In eodem genere & ex eisdem atomis necesse est terminos medios esse:
si id commune q̄ accipitur ut medius terminus sit ex hiis: quæ predi-
cantur per se.

Non est ex alio genere in aliud descendente demonstrare.

Tot sunt elementa: id est principia quot sunt media:

Immediate propositiones sunt elementa aut omnes aut uniuersales.

Si non sit medium non amplius erit demonstratio:

Principia & elementa tot sunt: quot sunt termini.

Horum terminorum propositiones principia demonstrationis sunt.

Sicut quædam principia indemonstrabilia sunt quæ significant q̄ hoc sit
illud & q̄ hoc sit in illo sic & quædam sunt quæ significant q̄ non est
hoc illud neq̄ q̄ sit hoc in illo:

Ad demonstrandū hoc esse aliquid & hoc nō esse aliquid sunt principia:

Propositio immediata est simplex est una cum immediata fiat.

Propositio immediata est una sicut simplex & indiuisibilis.

Quemadmodum in aliis est principiū simplex ut in graui untia in melo-
diis tonus: in membris diuisio: sic in syllogismo immediata propo-
sio in demonstratione autem & scientia intellectus.

In affirmatiuis syllogismis eius q̄ est medium nihil cadit extra extrema:

Ex lectione. xxxvii.

Com. xxxviii. Demonstrationū aliā quidē uniuersalis: aliā particularis:
alia cathgorica: alia priuatiua: alia ostēsiua: alia ducens ad impossibile.

Secundum quam maxime scimus potior demonstratio est: hec enim uir-
tus demonstrationis est.

Magis scimus unumquodq̄ cum ipsum cognoscimus secundum ipsum:
q̄ secundum aliud.

Magis cognoscimus musicum coriscum quando cognoscimus q̄ coris-
cus musicus est q̄ cum homo musicus sit.

Demonstratio particularis facit scire secundum se ipsum:

Vniuersale non est aliquid præter singularia:

Potior est demonstratio quæ est de esse q̄ de non esse:

Potior est demonstratio propter q̄ nō erratur quā propter quam erratur.

In uniuersali sciens magis cognouit rem secundum se quam sciens secū-
dam partem.

Potior utiq̄ est demonstratio uniuersalis q̄ particularis.

Vniuersale non est minus ens quibusdam particularibus: sed magis.

Vniuersalia sunt in corruptibilia: quæ uero secundū partē corruptibilia.

Non est necessitas opinari uniuersale aliquid esse præter singularia quan-
uis unum ostendant secundum se.

Demonstratio uniuersalis nō est causa falsæ opinionis sed male audienti:

Ex lectione. xxxviii.

Vniuersale est magis causa q̄ particulare.

Cui per se inest aliquid hoc idem ipsi causa est:

Vniuersale est cui primo propria passio inest:

Demonstratio uniuersalis est dignior particulari: & magis demonstratio:

Vsq̄ ad illum terminum quærimus propter quid fiat aliquid: & propter quid sit aliquid: cum non sit aliquid aliud assignare quā hoc: aut q̄ fiat aut quod sit: & tunc opinamur scire.

Finis est terminus ultimus:

Tunc maxime scimus quando ad ultimum fuerit peruentum:

Quanto aliquid est uniuersalius tanto magis accedit ad simplicitatem & finitatem: sed quanto aliquid est particularius tanto magis accedit ad infinitatem:

Secundum q̄ aliqua sunt infinita non sunt scibilia: sed secundum q̄ sunt finita sunt scibilia:

Secundum q̄ aliqua sunt uniuersalia magis sunt scibilia: quam secundum q̄ sunt particularia.

Vniuersalia sunt magis demonstrabilia q̄ particularia.

Simul intenduntur quæ dicuntur ad inuicem & sunt ad aliquid:

Demonstratio secundum quam cognoscuntur plura est preponenda illi secundum quam cognoscuntur pauciora:

Qui cognoscit uniuersale cognoscit & particulare & non econuerso.

Quanto mediū demonstrationis est propinquius primo principio tanto demonstratio est potior: & mediū demonstrationis uniuersalis est huiusmodi.

Qui scit propositionem uniuersalem scit quodāmodo particulare & hoc in potentia: sed qui scit propositionem particularem nullo modo scit uniuersalem: neq̄ actu neq̄ potentia:

Com. iiii. Vniuersalis demonstratio i intellectu p̄ficitur particularis in sensu

Ex lectione. xxxviii.

Illa demonstratio est dignior cæteris paribus quæ procedit ex minoribus quæstionibus: aut suppositionibus aut propositionibus: uelotius enim est cognoscere per has si sint notæ similiter sicut plures:

Cognoscere aliquid uelocius est quid appetibilis.

Media quæ sunt unius ordinis sunt æquæ notæ: sed priora sunt notiora:

Per quod aliquid demonstratur est credibilis eo quod demonstratur.

Demonstratio affirmatiua & negatiua utraq̄ demonstrant per tres terminos & propositiones duas.

Demonstratio affirmatiua accipit solū esse negatiua uero & esse & nō eē:

Demonstratio negatiua procedit per plura: quare indignior est.

Impossibile est per utrumque propositionum priuatiuarum fieri syllogismum: sed unam oportet esse affirmatiuam aliam uero negatiuam.

Augmētata demōstratione necesse est fieri plures propositiones affirmatiuas: negatiuas aut impossibile est esse plures una in omni syllogismo.

Semper medium predicatorum terminorum predicatorum est ad ambo extrema sed priuatiui ad alterum priuatiuum necesse est esse.

Demonstratur quidem priuatiua propositio per predicatorum: predicatorum autem per illam non demonstratur.

Propositio affirmatiua est prior: & credibilior: & notior negatiua.

Principium demōstratiui syllogismi est propositio uniuersalis imediata.

Affirmatiue demonstrationis est principium proprium affirmatiua propositio uniuersalis negatiua autem negatiua propositio uniuersalis.

Esse est prius q̄ non esse.

Dignioris principii dignior est effectus.

Sine affirmatiua propositione non potest esse negatiua demonstratio.

Ex lectione. xxxv.

Priora & notiora naturaliter conclusione sunt ex quibus est conclusio.

Illud est principium ex quo syllogismus est: quod utiq; se habet ad conclusionem ut totum ad partem: & conclusio ad ipsum ut pars ad totum.

Demonstratio quæ est ex notioribus & credibilioribus dignior est.

Demōstratio negatiua & ducēs ad impossibile faciūt scire ex negatiua propositione: sed negatiua demōstratio ex priori illa autem ex posteriori.

Potior simpliciter erit ea quæ est in impossibile priuatiua demonstratio: quare & hac dignior erit predicatorum.

Ex lectione. xxxvi.

Certior est scientia & prior quæ est ipsius quia & propter quid quam ea quæ est solum ipsius quia: & quæ non est de subiecto est certior illa quæ est de subiecto: ut arithmetica harmonica & quæ est ex minoribus est certior ea quæ est ex appositione: ut arithmetica geometria.

Dico ex appositione ut unitas substantia est sine positione: punctum autem substantia posita est hoc autem est ex appositione.

Vna scientia est quæ est unius generis subiecti: quæcunq; ex primis principii subiecti componitur: & partes scilicet subiecti aut passionis horum scilicet partium & subiecti sunt per se.

Altera scientia est ab altera quarumcunq; principia neq; ex eisdem neq; ex alteris sunt.

Oportet in eodem genere esse principia cum hiis quæ demonstrantur.

Plures demonstrationes eiusdem esse possibile est.

Latens mouetur & quod mouetur transmutatur.

Omne latens quiescit & quiescens transmutatur.

Ex lectione. xxxii.

Eius quod est a fortuna non est scientia per demonstrationem neque enim sicut necessarium est neque sicut frequenter quod est a fortuna sed quod extra hoc id est per accidens.

Omnis syllogismus demonstratiuus est aut per necessarias: aut per eas quæ sunt ut frequenter propositiones.

Si propositiones necessariae sunt & conclusio necessaria est: si uero sunt sicut frequenter & conclusio huiusmodi est.

Per sensum non est scire.

Vniuersale est dum intelligitur singulare dum sentitur.

Sensus non cognoscit hoc id est substantiam sed tantum sentire necesse est hoc aliquid: & ubi & nunc.

Vniuersale impossibile est sentire non enim hic est neque nunc.

Quod semper & ubique est uniuersale dicimus:

Demonstrationes uniuersales sunt & has non est sentire.

Scientia est in cognoscendo uniuersalia.

Ex singularibus pluribus manifestum est uniuersale.

Vniuersale honorabilius est singulari quia ostendit causam.

Demonstratio de huiusmodi uniuersali honorabilior est omni sensitua cognitione & intellectiua cognitione eorum quorum est causa sed de principiis alia ratio est.

Impossibile est sentiendo scire aliquid demonstrabile.

Ex lectione. xxxiii.

Eadem autem principia esse omnium syllogismorum impossibile est.

Syllogismorum alii ueri alii falsi sunt.

Omnis conclusio falsa ex falsis concluditur uera autem ex ueris.

Vnitates in punctis non conueniunt hec quidem habent positionem: illa uero non.

Communium principiorum non possunt esse aliqua ex quibus omnia demonstrantur.

Principia non minora multo sunt conclusionibus.

Conclusiones infinite sunt termini autem finiti.

Principia alia ex necessitate sunt alia contingentia.

Impossibile est esse finita principia cum infinite sint conclusiones.

Quæ eisdem sunt eadem sibi inuicem sunt eadem.

Ex quolibet demonstrare quodlibet non est.

Immediate propositiones principia sunt.

Diuerfarum scientiarum diuersa sunt principia.

Duplicia sunt principia scilicet ex quibus & circa quæ ex quibus quidem communia sunt: illa autem circa quæ sunt scientiæ: propria sunt: ut numerus arithmeticae magnitudo geometrie.

Ex lectione. xxxlii.

Scibile & scientia differunt ab opinabili & opinione.

Scientia uniuersalis est & per necessaria est.

Necessarium est quod non contingit aliter se habere.

Quorum est opinio contingit aliter se habere.

Sunt quædam uera contingentia aliter se habere: & circa hæc non est scientia: neque intellectus.

Dico intellectum principium scientiæ.

Intellectus est scientia indemonstrabilis.

Scientia indemonstrabilis est existimatio immediata propositionis.

Verus est intellectus: & scientia: & opinio: & illud quod per hæc dicitur.

Opinio est circa uerum uel falsum contingens aliter se habere.

Opinio est acceptio idest existimatio immediata propositionis non necessaria.

Opinio est quod incertum: & natura huiusmodi est.

Nullus putat se opinari cum opinetur aliter se habere: sed scire sed quando opinatur esse quidem sic sed tamen aliter nihil prohibet se habere: reputat se opinari tanquam opinio esset huiusmodi.

Si quis arbitrabitur non contingentia aliter se habere: sicut se habent definitiones per quas fiunt demonstrationes: non opinabitur sed sciet.

Si quis arbitrabitur media uera esse non tamen hæc ipsis inesse secundum substantiam & secundum speciem de quibus predicantur opinabitur: & non sciet uere & quia & propter quid.

Eiusdem opinio & scientia non penitus sunt: sed sicut falsa & uera opinio eiusdem quodammodo est: sic & scientia & opinio eiusdem erit.

Opinionem ueram & falsam eisdem esse (sicut dicunt quidam) dicere inconuenientia accidit appetere.

In alio & alio homine scientiam contingit esse eiusdem: & opinionem sed in eodem nihil horum potest esse.

Reliqua ad cognitionem pertinentia quo oportet distinguere in rationem & intellectum: & scientiam: & artem: & prudentiam: & sapientiam partim sunt physicae partim ethicae speculationis.

Solertia est subtilitas quædam in non perfecto tempore medii.

Omnes medias causas uidens cognouit & ultimas:

Incipiunt auctoritates secundi libri posteriorum. Aristotelis

Ex lectione. i.

Questiones sunt equales numero quæcunque uere scimus.

Querimus quatuor scilicet quia propter quid si est quid est.

Cum quærimus utrum hoc sit hoc quærimus in numerum ponentes scilicet quia est.

Cum scimus ipsum quia ipsum propter quid quærimus.

Cognoscentes quia est simpliciter quid est quærimus:
 Cum quærimus quia est: aut si est: simpliciter: querimus utrum sit medi-
 um ipsius.
 Cognoscentes quia est: aut si est: autem in parte aut simpliciter: iterū quæ-
 rimus propter quid aut quid est: & quærimus quid sit medium.
 Omnis questio est questio medii.
 Quia est querit in parte quid est simpliciter.
 Causa medium est scilicet in demonstratione.
 In omnibus questionibus quæritur si est medium aut quid est medium.
 Causa ipsius rei est medium ad demonstrandum ipsum.
 Quidem & propter quid est idem sunt scilicet subiecto: sed non ratione.
 Diffinitio passionis est medium in demonstratione.
 Omnis questio est questio medii.
 Ex eo quod sentimus factum est nobis uniuersale notum.

Ex lectione.ii.

Diffinitio est indicatiua eius quod quid est.
 Quod pertinet ad quod quid est predicatur affirmatiue & uniuersaliter.
 Syllogismi alii sunt priuatiui alii non uniuersales.
 In secunda figura omnes syllogismi sunt priuatiui.
 In tertia figura omnes non uniuersales sunt.
 Neque omnium eorum quæ concluduntur in prima figura est diffinitio.
 Scire demonstratiue aliquid est demonstrationem habere.
 Diffinitio est quædam notificatio substantiæ.
 Huius quorum est demonstratio non sunt substantiæ.
 Non omnium quorum est demonstratio est diffinitio.
 Vnius in quantum est unum est una scientia.
 Principia demonstrationum diffinitiones sunt.
 Si principia essent demonstrabilia principiorum essent principia: & hoc
 in infinitum abibit.
 Non omnium quorum est diffinitio est demonstratio.
 Diffinitio est manifestatiua eius quod quid est: & substantiæ: sed demonstra-
 tiones supponunt & accipiunt quod quid est.
 Omnis demonstratio aliquid de aliquo demonstrat: ut quia est aut non est.
 In diffinitione nihil alterum prædicatur de altero ut genus de differentia
 neque differentia de genere.
 Alterius rei est altera demonstratio nisi illa duo se habeant tanquam pars
 & totum.
 Eiusdem non est diffinitio & demonstratio.
 Diffinitio & demonstratio neque sunt idem neque alterum est in altero sicut
 pars in toto.

Ex lectione.iii.

Omnis syllogismus probat aliquid de aliquo per aliquod medium.

Quod quid est: est proprium illi cuius est q̄ quid est.

Quod quidem predicatur in eo quod quid: & conuertitur cū eo cuius est;

Si debeat demonstrari q̄ quid est oportet quod termini conuertantur.

Per conuersionem demonstrantes petunt principium.

Sicut animal prædicatur de homine ita & diffinitio animalis prædicatur de diffinitione hominis.

Quod quid est non potest demonstratiue probari per terminos conuertibiles.

Ex lectione. lili.

Quod quid est non potest demonstrari uia diuisionis.

Nihil potest syllogisticæ probari uia diuisionis non enim sequitur cōclusio ex necessitate existentibus premissis.

Non omne quod prædicatur uere de aliquo predicatur in eo q̄ quid est nec significat essentiam eius.

Nihil inducens demonstratur: sed tamen ostendit aliquid.

Ex lectione. y.

Quod quid est non potest demonstrari per diffinitionē ipsius q̄ quid est.

In constitutione syllogismi non oportet accipere quid est syllogismus: neq̄ in ipso ponere diffinitionem eius.

Quod quid est unius rei non potest demonstrari ex quod quid est alterius rei.

Bonum est contrarium malo; & diuisibile indiuisibile.

Partes diffinitionis debent poni absq̄ copula.

Quod quid est non potest demonstrari per inductiones.

Quod quid est non potest demonstrati sensu nec digito.

Ex lectione. vi.

Neceffe est q̄ qui scit q̄ quid est alicuius rei sciat quia est.

De eo quod non est nullus scit quod quid est: sed quid significatur per nomen.

Quid est tragelaphus impossibile est scire.

Quod quid est homo & esse hominem aliud est.

Sicut diffinitio manifestat unum: ita & demonstratio demonstrat unum.

Quia est non est substantia alicuius rei in genere existentis.

Ens non est genus.

Demonstratio non potest manifestare quid est & quia est.

Demonstratio demonstrat solum quia est.

Sciens aliquis quod quid est alicuius q̄ non sciat q̄ si est impossibile est.

Diffinitio non demonstrat quia est.

Rationes affirmatiue non declarant q̄ illud quod assignatur aut possibile sit esse aut sit.

Diffinitio differt a ratione exponente significationem nominis:

Diffinitio non est non substantiarum & eorum quæ non sunt.

Cuilibet rationi est imponere aliquod nomen.

Nulla scientia demonstrat q̄ tale nomē significet hoc: neq; diffinitiones hoc assignā.

Ex lectione. vii.

Quod quidem potest ostendi per aliud quod quid est syllogistica quia concluditur q̄ solum in sit ei cui inest.

Aliquando scimus quia ignorato propter quid aliquando simul cognoscuntur.

Non est possibile scire quia ignorato propter quid.

Aliquādo scitur an est ignorato quid est. Aliquādo simul cognoscuntur.

Impossibile est scire quid est ignorato si est.

Possumus scire aliquam rem esse ignorato quid est dupliciter uno modo quando cognoscitur aliquod accidēs eius. Alio modo q̄ cognoscitur aliquid q̄ pertinet ad essentiam eius.

Propter hoc q̄ cognoscitur aliquod accidens alicuius rei non cognoscitur quid ē illius rei sed facilius potest cognosci si cognoscatur aliquid quod pertinet ad essentiam eius.

Querere quid est ignorantes si est nihil est querere.

Quemadmodum habemus nos ad quia est: sic habemus ad cognoscendum quid est.

Cum inueniamus esse id quod querimus simul scimus quia & propter quid si per debita media sit si autem non per debita media sit sciemus quia sed non propter quid.

Medium in demonstratione est ratio primi termini.

Ex lectione. viii.

Quorundam est altera causa quorundam autem non.

Diffinitiones secundum speciem factæ nullum habent medium quo demonstrantur sed diffinitiones secundum materiam factæ possunt habere medium.

Arithmeticus supponit quid est unitas & quia est.

Quod quid est illorum quorum non est altera causa non potest demonstrari.

Diffinitiones habentes medium quarum est altera causa ipsius esse est per demonstrationem ostendere. non tamen q̄ quid est demonstratur.

Diffinitio est ratio significatiua ipsius q̄ quid est.

Ratio potest dici una dupliciter uno modo quia est coniunctione una ut quæ est ylias: alio modo quia est significans unum de uno non secundum accidens.

Diffinitionum alia quiditatiua: alia quid nominis.

Diffinitionum alia dicit quid: alia propter quid prima significat quid est: non autem demonstrat: quæ uero posterius est erit quidem demonstratio eius quod quid est: positione differens a demonstratione.

Triplex est genus demonstrationis: quædam est indemonstrabilis quædam quæ est. quod quidam syllogismus eius quod quid est: tertia quæ est conclusio.

Ex lectione. yliii.

Scire opinamur cum causam scimus.

Cause sunt quatuor scilicet formalis materialis efficiens & finalis.

Causa finalis est cuius omnes hæc per medium demonstrantur.

Causa finalis est gratia cuius aliquid fit.

Hæ omnes accipiuntur ut medium in demonstratione.

Vna quidem propositione accepta non est demonstratio: sed duabus ad minus.

Ambulatio post cæna est causa ut aliquis sanetur.

Demonstratio se habet e contrario uia generationis in causis finalibus & in causis efficientibus.

In efficientibus medium est primum in fieri: in finalibus autem labor extremus: ultimum uero medium.

Vnius & eiusdem possunt esse plures causæ.

Natura quædam facit propter finem quædam ex necessitate.

Necessitas est duplex una secundum naturam alia secundum motum.

Eorum quæ fiunt ab arte quædam fiunt a fortuna quædam non.

Natura & ars operantur propter finem.

Peruenire ad finem bonum est aut a natura aut ab arte.

A fortuna nihil fit propter finem.

Ex lectione. x.

Quando causa est simul cum suo effectu necesse est quod quando est causa sit effectus & quando sit causa fiat effectus & quando est facta causa quod sit factus effectus: & quando futura est causa quod sit futurus effectus.

In causis quæ non simul fiunt cum causatis oportet fieri syllogismum demonstratiuum a posteriori factum esse: ad fieri precedens: ut hoc factum est: ergo prius fiebat & in his quæ fiunt: a posteriori fieri syllogizetur ad a prius factum & in futuro similiter.

A priori non potest syllogizari ad posterius neque secundum tempus determinatum neque secundum in determinatum.

Medium oportet esse eiusdem generis ut medium factorum esse factum & futurum futurorum: & eorum quæ sunt in fieri id quod est in fieri: & eorum quæ sunt esse.

Quando syllogizatur hoc factum est ergo hoc erit medium non est eiusdem generis.

Ex. LII. POSTERIORI

A priori ad posterius neq; potest syllogizari secundum tempus medium.

Ex lectione. xi.

Fieri non est consequenter se habens cum factum esse.
Neq; factum esse cum alio factum est.
Sicut duo puncta non sunt adinuicem copulata ita neq; duo facta esse.
Vtraq; enim indiuisibilia sunt.
Quod sit diuisibile est.
Sicut linea ad punctum se habet sic quod fit ad quod factum.
Sunt infinita facta esse in eo quod fit.
Nunc principium temporis est.
Si aliquis est accipiens aliquod medium stabit alicubi immediatum.
Quauis in uno fieri sint infinita facta esse tamē necesse est incipere a medio & ab ipso nunc tanq; a primo.

Ex lectione. xii.

Videmus in his quæ fiunt circulo quandam generationem esse.
Circulo est demonstrare.
Compluta terra necesse est uapor fieri: hoc autem facto nubem: hac autē facta necesse est ipsa cadente complutam terram fieri.
Quædā sunt quæ uniuersaliter fiunt q̄tum ad tempus quia semper: & q̄tū ad subiectum quia in omnibus alia uero semper quidem non sed sicut frequenter fiunt ut non omnis homo masculus barbatus sed sicut frequenter talium igitur necesse est medium sicut frequenter esse.

Ex lectione. xiii.

Eorum quæ insunt unicuiq; subiecto quædam extenduntur in plus non tamen extra genus quædam uero extra genus.
Dico in plus esse quæcunq; insunt quidem unicuiq; uniuersaliter: sed & alii.
Nihil extra genus numeri est impar.
Ad manifestandum q; quid est oportet q; omnia insint semper quorum unum quodq; sit in plus omnia autem non sint in plus.
Trinitas est numerus impar primus utroq; modo.
Quæcunq; prædicantur in eo q; quid prædicantur de necessitate.
Uniuersalia necessaria sunt ex quibus tam diffinitio quam demonstratio constituitur.
Omne quod prædicatur in quid de aliquo aut est genus eius aut diffinitio significans essentiam.
Genus est in plus secundum potentiam q̄ id de quo prædicatur.
Diffinitio trinitatis nulli inest q̄ indiuiduis trinitatis.
Supponitur q; illa sit diffinitio uniuscuiusq; speciei quæ est in indiuiduo eius.

Ex lectione. xiiii.

Congruum est diffinitionem aliquam cum negotietur aliquis departiri genus in primas partes indiuisibiles species.

Principium omnium diffinitionum est id quod simplex est idest genus commune.

Huiusmodi simplicibus solum per se insunt accidentia quæ communi-ter inueniuntur in multis aliis autem secundum illa.

Differt aliquid prius & posterius poni eorum quæ ponuntur in diffinitione.

Nihil relinquendum est in diffinitione.

Relinquitur autem si aliquis accepto supremo genere accipiat consequenter aliquam non quidem ipsius generis supremi sed alicuius inferioris.

Prima animalis differentia est in qua omne animal incidit similiter est in aliorum unoquoque.

Ex lectione. xy.

Nihil oportet qui diuidendo diffinit omnia scire quæ sunt.

Multe sunt differentie in eisdem specie sed non secundum substantiam: neque per se.

Omne diuisum contineri sub diuisione nihil interest.

Necesse est in altero oppositorum esse totum diuisum siquid em illius differentia est.

Ad inuestigandum diffinitionem per diuisiones tria oportet considerare quorum primum est ut ea quæ primo accipiunt sint prædicatiua in eo quod quid est secundum ordinare quod sit primum aut quid secundum: tertium ut omnia accipiantur quæ pertinent ad quod quid est & nihil eorum pretermittatur.

Genus accipitur primum in diffinitione.

Ex lectione. xvi.

Intendentem diffinire oportet quærere similia diffinito & etiam differentia ab eo.

Inquirentem quod quid est oportet quærere aliquod commune.

Semper omnis diffinitio est uniuersalis non enim diffinit medicus qui sit sanum in hoc oculo sed in omni.

Facilius est singulare diffinire quam uniuersale.

Oportet diffiniendo ex singularibus in uniuersalia ascendere.

Equocationes magis latent in uniuersalibus quam in differentibus idest quæ non diuiduntur per differentias específicas.

Sicut in demonstrationibus oportet syllogizare presupponendo aliquod certum ita & in diffinitione.

Sicut non oportet disputare metaphoris: ita nec diffinire per metaphoras.

Si diffiniretur per metaphoras necesse esset disputare per metaphoras.

Ex lectione. xvii.

Vt habeamus propter qd circa singula problemata quæ ponuntur oportet considerare diuisiones & subdivisiones.

Quædam problemata sunt eadem in quantum habent idem medium.

Ecce yris & imago in speculo causantur ex repercussione sed repercussiones differunt specie.

Nilus magis fluit finente mense quia magis pluuialis est finis mensis & finis mensis est magis pluuialis: quia luna deficit.

Ex lectione. xviii.

Omne causatum habet aliquam causam.

Causa & causatum per inuicem demonstrantur.

Si demonstratio est per causam est demonstratio propter quid si non per causam est demonstratio quia.

Contingit unius plures causas esse secundum qd conuenit diuersis.

Cum causa sit necesse est rem esse: sed res cum sit non necesse est omnem causam esse: sed causam tantum.

Si aliquid queritur in uniuersali & accipitur tam causa qd id cuius causa queritur: in uniuersali oportet causam & causatum conuerti.

Ex lectione. xix.

Eiusdem effectus est eadem causa in omnibus si demonstraretur secundum effectum per causam per se: sed non si secundum signum aut per accidens: non potest esse.

Ratio ultimi termini est medium in demonstratione.

Contingit & quod est causa & cuius est causa considerare secundum accidens.

Si causa & causatum non sunt secundum accidens similiter se habebunt: quia si effectus æquiuocus est & causa æquiuoca erit & si cōueniat quasi in genere & causa similiter.

Quæ secundum analogiam eadem sunt medium habent secundum analogiam.

Est autem medium ratio primi termini. ex quo omnes scientiæ per diffusionem fiunt.

Vniuersale dico quod non conuertitur & omnia scilicet simul accepta conuertuntur: & exceduntur scilicet singulariter acceptata.

Contingit eiusdem plures causas esse sed non in eiusdem secundum speciem.

Maxime proxime unicuique proxima causa est.

Ex lectione. xx.

Non contingit scire per demonstrationem non cognoscenti prima principia immediata.

Inconueniens est dicere quod habeamus cognitionem principiorum & lateat nos.

Cognitio principiorum est certior cognitione que habetur per demon-
strationem.

Impossibile est aliquid addiscere ex non preexistenti cognitione.

Neceffe est in nobis esse quandam potentiam cognoscitiuam quæ preexi-
stat cognitioni principiorum nō tantum quæ sit potior certitudine co-
gnitione principiorum.

Videtur in esse omnibus animalibus q̄ habeant potentiam naturalem iu-
dicatiuam sensibilibus: q̄ uocamus sensum.

Cum in omnibus animalibus in sit sensus in quibusdam remanet impres-
sio sensibilis adeunte sensibili in quibusdam non.

In quibuscunq; animalibus omnino nulla impressio remanet non est co-
gnitio in his nisi dum sentiunt.

In quibus autem remanet habent unum quid in anima: scilicet memoriā.

In his quæ habēt memoriā in quibusdam eorum fit ratiocinatio in qui-
busdam non.

Ex sensu fit memoria.

Ex memoria autem multotiens sumpta fit experimentum.

Multæ enim memoriæ numero sunt unum experimentum.

Ex experimento aut ex uniuersali quiescente in anima quod est unum
preter multa cum in omnibus sit unum: est in anima id q̄ est principiū
artis & scientiæ.

Si ex experimēto accipiatur aliquod uniuersale circa generationem id est
circa factibilia hoc pertinet ad artem: si uero circa ea quæ semper sunt
pertinet ad scientiam.

Habitus primorum principiorum sunt in nobilibus a sensu.

Cum sensu oportet presupponere talem naturam anime quæ possit pati
hoc id est quæ sit susceptiua cognitionis uniuersalis.

Singulare sentitur proprie & per se.

Sensus autem est uniuersalis.

Neceffe est cognoscere prima principia uniuersalia inductiōe: nam & sen-
sus sic facit uniuersale.

Circa intellectum duo sunt genera habituum habentium se aliquammodo ad
rerum quorum alii quidem semper ueri sunt: alii autem recipiunt falsi-
tatem: ut opinio & ratiocinatio: uera autem sunt scientia: & intellectus.

Nullum aliud genus cognitionis est certius scientia q̄ intellectus.

Principia demonstrationum sunt notiora conclusionibus demonstratis.

Scientia omnis cum aliqua ratiocinatione est quare principiorum scien-
tia non utiq; erit.

Quoniam nihil uerius contingit esse quam scientia & intellectus: intelle-
ctus utiq; erit principiorum.

Demonstratio non est principiū demonstrationis neq; scientia est prin-

EX. L. I. PRIORVM.

cipium scientiæ
Scientia similiter se habet ad totam materiam de qua est scientia sicut intellectus ad principium scientiæ.

**Expliciunt auctoritates secundi libri posteriorum analyticorum.
Aristotelis:**

**Incipiunt propositiones ex primo libro priorum analyticorum.
Aristotelis:**

Ex. i. capitulo.

Propositio est oratio affirmatiua uel negatiua alicuius de aliquo.

Propositio aut est uniuersalis: aut particularis: aut indefinita.

Diffi. Dico propositionem uniuersalem quæ aut omni: aut nulli significat inesse: particularem uero quæ alicui: aut non alicui: aut non omni inesse. indefinitam autem quæ inesse uel non inesse significat sine uniuersali aut particulari **scilicet signo.**

Differt demonstratiua propositio a dialectica: quoniam demonstratiua quidem sumptio alterius partis contradictionis est: dialectica uero interrogatio contradictionis est.

Non interrogat sed sumit qui demonstrat:

Nihil distabit ut fiat ex utrisq; propositionibus syllogismus **scilicet ex dialectica & demonstratiua.**

Syllogistica propositio simpliciter quidem est affirmatio uel negatio alicuius de aliquo uel uniuersaliter: uel particulariter: uel indefinite.

Diffi. Demonstratiua propositio est: si uera sit: & per primas propositiones sumpta.

Diffi. Dialectica propositio est percunctanti quidem interrogatio contradictionis: syllogizanti autem sumptio apparentis & probabilis.

Diffi. Terminum uoco in quem resoluitur propositio: ut prædicatum: & de quo prædicatur: aut apposito aut separato esse uel non esse.

Diffi. Syllogismus est oratio in qua positus quibusdam aliud quidem ex necessitate contingit eo quod hæc sunt.

Diffi. Perfectum uoco syllogismum nullius alterius indigentem præter ea quæ assumpta sunt ut appareat necessarius.

Diffi. Imperfectum uoco qui indiget aut uno aut plurium: quæ sunt quidem necessaria per sumptos terminos: non autem per sumptas propositiones.

In toto esse alterum altero: & de omni prædicari alterum altero: idem est.

Dicimus de omni prædicari quando nihil est sumere sub subiecto de quo

non dicatur alterum: & de nullo similiter.

Ex.ii.capitulo.

Omnis propositio aut est in esse *idest de inesse*: aut necessarium inesse: aut contingenter inesse significans: *idest modalis* uniuersalem priuatiam de eo quod est inesse *idest de inesse* necesse est conuerti in terminis *idest simpliciter*.

Prædicatiuam uniuersalem conuerti necessarium est: non tamen uniuersaliter: sed in parte *idest conuertitur per accidens*.

Particularem affirmatiuam conuerti necesse est particulariter *idest conuertitur simpliciter*.

Priuatiam particularem non necesse est conuerti *scilicet non conuertitur nec simpliciter nec per accidens*.

Eodem modo se habet in necessariis propositionibus *scilicet sicut in illis de inesse* nam uniuersalis quidem priuatiua uniuersaliter conuertitur: affirmatiuarum uero utraq; particulariter: particularis uero negatiua non conuertitur.

Contingere multipliciter dicitur: nam & necessarium & non necessarium & possibile contingere dicimus.

In propositionibus affirmatiuis de contingenti similiter se habet secundum conuersionem in omnibus sicut in necessariis.

In propositionibus negatiuis de contingenti necessario: & de contingenti in communi similiter se habet secundum conuersionem sicut in illis de inesse: sed uniuersalis negatiua de contingenti non necessario non similiter: particularis uero similiter.

Contingere nulli inesse affirmatiuam habet figuram: nam contingit & est similiter ordinantur.

Ex quibuscunq; adiacens prædicatur: affirmationem semper facit: & omnino: ut est non bonum.

Ex.iii.capitulo.

Demonstratio quidem syllogismus est: syllogismus uero non omnis demonstratio.

Barbara. Celarent. Quando tres termini sic se habent adinuicem ut postremus in toto sit medio: & medius in toto primo: uel sic *idest affirmatiue* & non sic: *idest negatiue* necesse est esse syllogismum perfectum: & quando nec primum medio nec medium postremo ulli inest nec sic erit syllogismus.

Voco medium quod ipsum in alio: & aliud in ipso est: quod est positione medium est: extrema uero quod in alio: & in quo aliud.

Darii. Ferio. Quando uniuersale ponitur ad maiorem extremitatem uel prædicatiuum uel priuatiuum: particulare uero ad minorem prædicatiuum: necesse est syllogismum esse perfectum.

Diffi. Dico maiorem extremitatem **scilicet in prima figura** in qua medi-
um est. minorem uero quæ sub medio.

Idem erit **idest sequetur** termino indefinito & particulariter sumpto.

Si ad minorem extremitatem uniuersale ponatur uel predicatiuum: uel
priuatiuum: non erit syllogismus: nec affirmatiuus nec negatiuus: inde-
finita sumpta uel particulari **scilicet pro maiori.**

Quando ad maiorem quidem extremitatem uniuersale fuerit aut predi-
catiuum aut priuatiuum: ad minorem uero priuatiuum particulare: non
erit syllogismus.

Sumptis terminis uelut nulli inesse: non fit syllogismus.

Si maior quidem indefinita: minor uero definita. uel ambæ indefinitæ po-
nantur: nullo modo erit syllogismus.

Omnia problemata ostenduntur per primam figuram: nam omni & nul-
li & alicui & non alicui inesse ostenditur: unde omnes qui in hac figu-
ra sunt syllogismi perfecti sunt.

Ex. iiii. capitulo.

Medium in secunda figura de utroque **scilicet maiori & minori** predicatur:
& ponitur medium foras extremitatum: primum uero positione.

Cesare. Camestres. Vniuersales cum sint **scilicet propositiones** erit syllo-
gismus **scilicet in secunda figura** quando medium quidem huic **idest**
maiori extremitati omni **idest uniuersaliter affirmatiue inest** illi uero
idest minori extremitati nulli **idest uniuersaliter negatiue:** & utrolibet
modo fit priuatiuum: aliter uero nullo.

Festino. Baroco. Quando medium ad maius **idest ad maiorem extremita-
tem** quidem uniuersaliter fuerit uel priuatiue uel predicatiue: ad minus
autem **idest ad minorem extremitatem** particulariter: necesse est fieri syl-
logismum priuatiuum particulariter.

Quando in secunda figura sunt propositiones ut ambæ priuatiuæ uel pre-
dicatiuæ: nullo modo erit syllogismus.

Omnes imperfecti sunt qui in secunda figura sunt syllogismi: omnes enim
perficiuntur assumptis quibusdam quæ uel insunt ex necessitate: uel po-
nuntur uelut hypotheses: quoniam non fit affirmatiuus syllogismus
per hanc figuram: sed omnes priuatiui & uniuersales: & particulares.

Ex. v. capitulo.

Medium in tertia figura dico de quo ambo **idest maior & minor extre-
mitas** predicantur: & ponitur foras extremitatū: ultimum uero positione.

Darapti. Vniuersaliter extantibus terminis ad medium erit syllogismus.

Felapton. Si maior extremitas insit uniuersaliter medio: minor uero ne-
getur uniuersaliter a medio erit syllogismus.

Ex. vi. capitulo.

Quando ambo termini in tertia figura fuerint predicatiui erit syllogismus:

quando uero negatiui: non erit.

Si maior fuerit priuatiuus: alter uero affirmatiuus: erit syllogismus quoniam non inest alicui extremitas extremitati si autem e conuerso: non erit.

Disamas. Datifi. Si unus uniuersaliter sit ad medium: alter uero particulariter: si uterq; sit predicatiuus: necesse est fieri syllogismum: & si alter uter **iacet maior uel minor** sit uniuersalis terminorum.

Brocardo. Si unus quidem sit predicatiuus: alter uero priuatiuus: uniuersaliter quidem predicatiuus quando minor fuerit: priuatiuus erit syllogismus.

Perifon. Si priuatiuus fuerit uniuersalis terminus: quando quidem maior fuerit priuatiuus: minor uero predicatiuus erit syllogismus.

Omnes imperfecti in tertia figura sunt syllogismi: omnes enim perficiuntur quibusdam assumptis.

Syllogizare per tertiam figuram uniuersale non erit neq; priuatiuum neq; affirmatiuum.

In omnibus figuris non fit syllogismus: cum priuatiui sint utriq; termini: & particulares etiam: nihil enim omnino sit necessarium:

Indefinitum pro predicatio particulari positum eundem faciet syllogismum.

Syllogismi imperfecti per primam figuram perficiuntur: aut enim ostenduntur aut per impossibile clauduntur oēs: uterq; autem sit in prima figura.

Omnes syllogismi reducuntur ad primæ figuræ uniuersales syllogismos: uniuersales quidem per conuersionem: particulares uero per ad impossibile ductionem reducuntur.

Ex.vii.capitulo.

Diuersum est inesse: & ex necessitate inesse: & contingere inesse: nam insunt quidem multa: non tamen ex necessitate: aliqua uero neq; insunt ex necessitate: neq; insunt omnino contingit autem inesse.

Ex utrisq; propositionibus de necessario in prima figura fiunt perfecti syllogismi: sicut in illis de inesse: & in qualibet figura similiter fiunt imperfecti.

Ex.viii.capitulo.

Accidit maiori propositione necessaria existente: necessarium fieri syllogismum: non autem minori.

In particularibus syllogismis si uniuersalis uel priuatiua: uel negatiua est necessaria: & conclusio erit necessaria: si autem particularis erit necessaria: non necessaria erit conclusio.

Ex.viii.capitulo.

In secunda figura si priuatiua quidem uniuersalis propositio sit & necessaria: & conclusio erit necessaria: si autem predicatiua est necessaria: non erit conclusio necessaria: sed nec si priuatiua necessaria est particulari.

ter sumpta: erit conclusio necessaria:

Ex. x. capitulo:

In postrema figura existentibus terminis uniuersalibus: & prædicatiuis utrisq; propositionibus: si utralibet propositio est necessaria: & conclusio erit necessaria.

Si autem hec quidem sit priuatiua: illa uero prædicatiua: quando priuatiua quidem fuerit necessaria: & conclusio erit necessaria: quando autem prædicatiua: non erit conclusio necessaria:

Si terminorum hic quidem uniuersalis ille uero particularis: prædicatiuis autem uterq; quando uniuersalis fuerit necessarius & conclusio erit necessaria: non autem econuerso.

Si hic quidem terminorum sit prædicatiuis: ille uero priuatiuis: quando uniuersalis quidem fuerit priuatiua & necessaria: conclusio erit necessaria quando: autem affirmatiua quidem ponitur necessaria uel uniuersalis: uel particularis: uel priuatiua particularis: non erit conclusio necessaria.

Ex. xi. capitulo:

Diffi. Dico contingere & contingens quo non existente necessario: posito autem esse uel non esse nihil erit impossibile:

Necessarium contingere æquiuoce dicimus.

Quod necessarium sit contingens patet ex affirmationibus & negationibus oppositis.

Accidit omnes quæ secundum contingens sunt propositiones conuerti adinuicem: dico autem non negatiuas **uidelicet quando negatur modus** affirmatiuis: sed quæcunq; affirmatiuam habent figuram secundum oppositionem: ut ea quæ est contingit esse: uel contingit omni: ei quæ est contingit non esse: uel contingit nulli: uel non omni.

Contingere duobus modis dicitur uno quidem modo quod plerumq; fit & deficit necessarium: ut canescere hominem uel augeri alio autem modo infinitum **idest indeterminatum uel ad utrumlibet** quod sic uel sic possibile: ut animali ambulante uel non ambulante accidit terremoto fieri.

Conuertitur secundum oppositas propositiones utrumq; contingens: sed quod plerumq; est ei quod est non ex necessitate esse: sic enim contingit non canescere hominem infinitum autem **idest ad utrumlibet** non

Disciplina uel syllogismus demonstratiuis ex indefinitis **idest contingentibus ad utrumlibet** quidem non est: eo quod inordinatum est medium: ex his uero quæ plerumq; sunt pene orationes & considerationes sunt in his contingentibus **dicunt pene: quia de his in quantum possunt non esse non est scientia: sed in quantum necessaria.**

Ex. xii. capitulo.

Contingere hoc huic inesse dupliciter est accipere: aut enim cui inest hoc: aut cui contingit inesse ipsum.

Ex. xiii. capitulo.

Si hæc quidem inesse: illa uero propositionum contingere sumatur: quando quæ ad maiorem quidem extremitatem contingere significauerit: perfecti erunt omnes syllogismi: & contingentes quando uero ad minorem imperfecti omnes & priuatiui syllogismi: contingentes erunt secundum dictam determinationem **id est contingentis ad utrumlibet**. Sed eius quod est nulli aut non omni ex necessitate **id est contingentis ex necessitate**.

Si unum sit possibile: quando est possibile fiet: si autem alterum impossibile: quando impossibile: non fiet.

Possibile contingit fieri & esse præter impossibile.

Nihil est ex necessitate uno aliquo existente: sed duobus ad minus.

Falso posito & non impossibili quod accidit non est impossibile.

Ex necessitate homo est animal.

Vniuersale uel omni inesse summendum est simpliciter: & non tempore determinato.

Diffi. Syllogismus per impossibile est oppositæ contradictionis.

Cum uniuersales sint termini: & hæc quidem propositionum summatur inesse: illa uero summatur contingens: quando quæ ad minorem quidem extremitatem contingens sumitur propositio semper sit syllogismus.

Si hæc quidem propositionum summatur uniuersalis: illa uero particularis: quando ad maiorem quidem extremitatem uniuersalis ponitur contingens siue affirmatiuæ siue negatiuæ particulari autem affirmatiuæ & inesse: erit syllogismus perfectus.

Quando uniuersalis fuerit propositio ad maiorem extremitatem inesse: & non contingens: altera uero particularis & contingens: siue affirmatiuæ siue negatiuæ ponantur utraq; siue hæc quidem negatiuæ: illa uero affirmatiuæ semper erit syllogismus imperfectus.

Ex. xiiii. capitulo.

Quando hæc propositionum ex necessitate inesse uel non inesse: illa uero contingere significat: syllogismus erit perfectus.

Quando ad maiorem extremitatem ponetur necessarium: conclusio autem si predicatiui fuerint utriusque termini contingentis: & non inesse erit: siue uniuersaliter siue non uniuersaliter ponantur termini: si autem sit hic quidem affirmatiuus ille uero negatiuus: quando affirmatiuus fuerit necessarius: conclusio erit contingentis & non eius quod est inesse quando uero priuatiuus fuerit **scilicet necessarius** & contingentis & inesse **scilicet erit conclusio**: siue uniuersales siue non uniuersales sint termini.

EX LII. PRIORVM

Contingere eodem modo accipiendum est quo & in priori eius: quod uidelicet est ex necessitate non inesse.

Aliud est non ex necessitate inesse: & ex necessitate non inesse.

Ex.xv. capitulo.

In secunda figura quando contingentes summuntur propositiones: nullus erit syllogismus: siue sint affirmatiue: siue sint priuatiue: siue uniuersales: siue particulares.

Non conuertitur in contingenti priuatiua.

Ei quæ est contingere omni inesse: ex necessitate alicui inesse opponitur: & ex necessitate alicui non inesse.

Si altera quidem inesse: altera contingere significat: predicatiua quidem inesse posita: priuatiua uero contingere: nunquam erit syllogismus: siue uniuersaliter: siue particulariter summantur termini: quando autem affirmatiua contingere quidem: priuatiua autem inesse: erit syllogismus.

Ex.xvi. capitulo.

Si hæc quidem propositionum ex necessitate: illa uero contingere significat: priuatiua quidem necessaria: erit syllogismus: non solum quoniam non contingit non inesse: sed quoniam non inest.

Si predicatiua sit necessaria: altera autem contingens: nullus erit syllogismus: neque enim erit contingens cum ex necessitate sit conclusio: neque necessarium: nam necessarium ex utriusque necessariis aut ex priuatiua contingit.

In particularibus syllogismis quando fuerit priuatiua uniuersalis & necessaria: semper erit syllogismus: & eius quod est contingere & eius quod non est inesse: quando autem affirmatiua: nunquam.

Ex.xvii. capitulo.

In pestrema figura & utrisque contingentibus & altera: erit semper syllogismus contingens.

Quando altera significat contingere: altera uero non inesse: conclusio erit contingens.

Quando altera ponitur necessaria: si affirmatiua quidem: non erit conclusio neque necessaria: neque inesse: si autem priuatiua: eius quod est non inesse erit syllogismus.

Ex.xviii. capitulo.

Si hæc propositionum inesse: illa uero contingere significat conclusio erit quoniam contingit: non quoniam inest.

Ex.xx. capitulo.

Neceffe est omnem determinationem & omnem syllogismum aut inesse aut non inesse monstrare: & hoc aut uniuersaliter aut particulariter: aut ostendere aut ex hypothesi *id est ex suppositione.*

Eius quod est ex hypothesi pars est impossibile.

Nullus unq̄ erit syllogismus alius de alio nō sumpto aliquo medio quod ad utrunq̄ se habet quo quo modo prædicationibus.

Impossibile est ad aliquid summere propositionem nihil predicantes de eo: neq̄ negantes.

Aut maior extremitas prædicatur de medio & mediū de minori: aut medium de utrisq̄: aut utraq̄ de medio: & hæ sunt tres figure.

Omnes qui per impossibile probant falsum quidem syllogizant: quod autem ex principio erat ex hypothesi nonstrant: quoniam accidit aliq̄ quid impossibile posita contradictione.

Ex hac propositione summitur illa regula q̄ quando ex opposito consequentis insertur oppositum antecedentis: prima consequentia est bona.

Diffi. Per impossibile monstrare est ostendere aliquid impossibile propter priorem hypothesim.

Ex.xxi.capitulo.

In omni syllogismo oportet aliquem terminorum predicationum esse & uniuersalem esse.

Si conclusio sit uniuersalis: & terminos necesse est uniuersales esse: si autem uniuersales sunt termini contingit & conclusionem non esse uniuersalem.

Non in omni syllogismo aut utranq̄ aut alteram propositionem similem necesse est fieri conclusioni: non solum in eo quod affirmatiua sit uel negatiua: sed in eo q̄ necessaria: aut inesse: aut contingens.

Ex.xxii.capitulo.

Omnis demonstratio ac syllogismus erit per tres terminos & nō plures: nisi per alia & alia eadem conclusio fiat.

Plura media eorundem esse nihil prohibet: hæc autem cum sint: nō unus sed plures erunt syllogismi.

Multo plures conclusiones & terminis sunt & propositionibus: **propter diuerfas scilicet combinationes terminorum.**

Ex.xxiii.capitulo.

Propositio quæ in pluribus figuris & per plures casus concluditur ad argumentandum est facilis: quæ autem in paucas & per pauciores difficilius argumentabilis est.

Uniuersalis affirmatiua per primam figuram tantum monstratur: & per hanc simpliciter **idest uno modo** priuatiua uero per primam quidem simpliciter: per mediam autem dupliciter.

Particularis affirmatiua simpliciter per primam: tripliciter uero per posteriam monstratur.

Particularis priuatiua in prima semel: in secunda dupliciter: in tertia tripliciter monstratur.

Vniuersalem affirmatiuam construere quidem difficillimum: destruere autem facillimum.

Iterum mere uniuersalia q̄ particularia omnino est facilius

Destruere per se inuicem est & uniuersalia & particularia: construere autē non est per particularia uniuersalia.

Destruere q̄ construere facilius est.

Ex. xxiii. capitulo

Quæ sunt hic **idest singularia** de nullo alio prædicantur uere: nisi secundum accidens: sed de his alia:

Non solum oportet generationem considerare syllogismorum: sed & potentias habere faciendi.

Quæ sunt in medio de aliis: & alia de ipsis dicuntur.

De singularibus primis non est demonstrare prædicatum aliquod nisi secundum opinionem **uidelicet transcendens** sed hoc de aliis: neq̄ singularia de aliis: sed alia de ipsis: quæ aut in medio sunt utrūq̄ cōtingit.

Quanto plurium eorum quæ sequuntur res quæcūq̄ in eo quod quid est & ut propria: & quæcūq̄ ut accidentia predicantur & eorum quæ secundum opinionem: & quæ secundum ueritatem: idoneus fuerit quis citius inueniet conclusiones: quanto autem eorum magis monstrabit.

Oportet eligere ad syllogizandū non quæ sequuntur quid: sed quæcūq̄ totam rem sequuntur **scilicet uniuersaliter** ut non quod aliquem hominem: si quod omnem hominem sequitur.

Quando est indefinitum quod eligit: incertum est: si uniuersalis est: propositio: cum uero definitum manifestum.

Similiter eligendū est quæ ipsum sequitur tota **idest uniuersaliter**: ipsum autem quod sequitur non est sumendum totum **idest uniuersaliter** ut hominem omne animal: uel omnem hominem esse omne animal: sed simpliciter sequi.

Quando ab aliquo **scilicet consequente** continetur subiectum cuius consequentia **scilicet propria** oportet summere: quæ uniuersale **scilicet prædicatum** quidem sequuntur non eligendum in his **scilicet subiectis** sumpta enim sunt in illis **scilicet quæ predicantur**: quæcūq̄ enim animal & hominem sequuntur: & quæ non insunt similiter **scilicet non insunt**: quæ autem in unoquoq̄ **scilicet subiecto** sunt propria sumendū extranea **scilicet in aliquo subiecto** sunt enim quædam speciei: propria præter genus: necesse est enim diuersis speciebus quædam propria inesse **scilicet præter consequens** conuenientiora autem sunt hæc omnis electionis.

Similis est uniuscuius conclusio principis.

Aristoteles in uigesimo quarto & uigesimo quinto capitulo tradēs artem inueniendi medium ad quilibet conclusionem inferendam: ponit septē

litteras uidelicet. A. B. C. D. E. F. G. H. & per. A. intelligit predicatum cō
clusionis: per. B. consequens ad ipsum: per. C. antecedens ad ipsum: per
D. extraneum ab ipso: per. E. uero intelligit subiectum conclusiōis: per
F. consequens ad ipsum: per. G. antecedens ad ipsum: per. H. extraneum
ab ipso has igitur litteras relinquentes earum significata in sequenti-
bus regulis quas ipse aliquantulum obscure in uigesimo quinto capitulo
collocauit: ponemus: quo delucidiores legentibus fieri possint.

Ex. xxv. capitulo.

Monstratur uniuersalis affirmatiua quando antecedens ad predicatum
& consequens ad subiectum medium sumitur: sit enim prima figura:
scilicet barbara.

Monstratur particularis affirmatiua quando antecedens ad predicatum
& subiectum medium sumitur: hæc autem est postrema figura: *uideli-
cet quia hoc medio argui poterit in Darapti Disamis & Datisi & per cō
sequens in Darii.*

Monstratur uniuersalis negatiua quando extraneum prædicato & conse-
quens ad subiectum sumitur medium: sit autem prima figura & media
idest arguitur in celarent & Cesare.

Monstratur item uniuersalis negatiua quando extraneum subiecto: & ad
prædicatum consequens sumitur medium: sitq; media figura *scilicet
Camestres: & Baroco ex hac fieri potest.*

Monstratur particularis negatiua quando extraneum prædicato & antece-
dens ad subiectum sumitur medium fiunt quæ omnes figuræ *excep-
tio Baroco cui quarta regula deferuire potest.*

Si ad subiectum & prædicatum medium sit consequens: non fit syllo-
gismus: sit enim media figura prædicatiuas habens utraq; proposi-
tiones.

Si extraneum subiecto & antecedens ad prædicatum medium sumatur:
non fiet syllogismus: prima enim erit figura priuatiuam habens eam
quæ ad minorem extremitatem propositionem.

Si extraneum & subiecto & prædicato sumatur medium: priuatiuæ utraq;
erunt propositiones uel in prima uel in media figura: sic autem nullo
modo fit syllogismus.

Ex. xxvi. capitulo.

Differt syllogismus ostensiuus ab eo quod ad impossibile: quoniam in
ostensiuo quidem secundum ueritatem ambæ ponuntur propositiones:
in eo autem quod ad impossibile falso una.

Ex. xxvii. capitulo.

Via dicta syllogizandi methodus est: & circa philosophiam & circa artem
quālibet & disciplinam.

Principia quæ sunt circa unumquodq; experimento est tradere.

Si sumantur **scilicet habitis principii** quæ insunt circa singula: nostrum est iam demonstrationes prompte declarare.

Ex.xxviii.capitulo

Diuisio est uelut infirmus syllogismus: nam quod oportet quidem ostendere petit **quia scilicet necesse est omne animal mortale esse aut mortale aut immortale: aut non necesse.**

In demonstrationibus cum oportet syllogizare inesse: oportet medium per quod fit syllogismus semper minus esse: & non de tota priori extremitate.

Diuisio autem e contrario uult: nam uniuersalius sumit medium: quare non contingit syllogizare diuidentes.

Omne animal aut mortale aut immortale est.

Ex.xxviii.capitulo

Oportet omne quod uerum est: ipsum sibi manifestum esse omnino.

Facilius est maiora diuidere q̄ minora.

Maiora sunt composita: q̄ ex quibus componitur.

Ex.xxxi.capitulo

Nihil differt dicere hoc huic inesse: aut hoc huic omni inesse.

Ex.xxxii.capitulo

Non oportet semper terminos **scilicet simplices** quarere nomine **scilicet simplic** exponi sape enim erunt termini quibus propositum non est nomen **scilicet unum solum ad eius expositionem** ut quando im mediatorum est syllogismus.

Quotiens aliquid esse aliquid dicitur: & uerum est esse hoc **quod scilicet dicitur** totiens oportet putare significare inesse.

Accidit quandoq; subiectum maioris in obliquo esse: minoris uero in recto: & fit syllogismus ut contrariorum eadem est disciplina. B. sunt contraria ergo & cætera.

Accidit quandoq; subiectum maioris in recto esse: minoris uero in obliquo: & fit syllogismus: ut omnis sophia est disciplina: boni est sophia ergo & cætera.

Accidit quandoq; & subiectum maioris & minoris in obliquo esse: fit syllogismus: ut si cuius est disciplina illius est genus: boni est disciplina igitur.

Tempus deo non est oportunum nihil enim deo proficiens.

Terminos semper ponendum est in syllogismo secundum nominum uocationes: ut homo aut bonum: non hominis aut boni: propositiones autem summendum uniuscuiusq; casus.

Ex.xxiii.capitulo

Reduplicatio **idest dictio reduplicatiu** in propositionibus ad primam extremitatem ponenda est: non ad medium: si autem ad medium non

erit syllogismus.

Reduplicatio prædicato non est addenda nam bonum quoniam bonum prædicare de iustitia falsum est: & non intelligibile.

Oportet accipere quæ idem ualeant nomina pro nominibus: & orationē pro orationibus: & nomē & orationem: & semper pro oratione nomē accipere: facilius est enim terminorum expositio.

Ex.xxxiii.capitolo

Non oportet arbitrari propter expositionem **ideſt exemplum** aliquid accidere inconueniens: non enim laborauimus in eo quod aliquid sit: sed expositione sic dicimus: ut sentiat qui discit nec enim sic fit: ut sine his non possibile demonstrare quemadmodum ex quibus syllogismus.

Non omnes conclusiones in eodem syllogismo per unam eademque figuram sunt: sed hæc quidem per illam: illa uero per aliam.

Ex.xxxv.capitolo

Ex hypothesi syllogismos non est tentandum reducere in figuram: non enim per syllogismos ostensi sunt: sed ad placitum concessi omnes: similiter & in his qui propter impossibile concluduntur: nam hos reducere non est: sed ad impossibile deductio est.

Differt syllogismus ad impossibile ab his qui sunt ex hypothesi: quoniam in illas quidem oportet prius confiteri si debeat accidere: in his autem & non prius confessi concedunt: eo quod manifestum sit falsum.

Ex.xxxvi.capitolo

Horum quidem syllogismorum qui in secunda sunt figura: duo quidem uniuersales: **ſcilicet Caſare & Cameſtres** conuerſa priuatiua reducuntur in primam figuram: particularium uero alter ſolus: nam quando priuatiuum quidem fuerit ad maiorem extremitatem reſoluitur **ut ſcilicet eſt in ſerico** quando uero prædicatiuum non reſoluitur **ut ſcilicet eſt in Baroco** non enim ſuſcipit conuerſionem uniuersalis affirmatiua reſoluitur autem **ut dicitur cum per impossibile clauditur**

Qui ſunt in poſtrema figura ſyllogiſmorum unus tantum non reſoluitur in primam: quando non uniuersaliter ponitur priuatiua **ut eſt in Brocardo** alii omnes reſoluuntur: quæ cum minore eſt extremitate conuerſa propoſitione.

Si autem particularis ſumatur priuatiua non erit reſolutio conuerſa minori utraq; enim erunt particulares.

Qui ſunt in tertia figura ſyllogiſmi reſoluuntur in mediam quando fuerit uniuersalis priuatiua: ſi autem particularis ſit priuatiua non reſoluitur **ut in Brocardo** non enim ſuſcipit conuerſionem particularis negatiuæ:

Manifestum eſt quoniam ii ſyllogiſmi **uidelicet qui ſunt in Brocardo & Baroco** non reſoluuntur in ſecundam nec tertiam figuram: quoniam

EXLIII. PRIORVM.

nec in prima resoluti sunt: & quoniā in prima resolutis syllogismis isti soli per impossibile clauduntur.

Ex. xxxvii. capitulo.

Differt in construendo & destruendo opinari aut idem aut diuersum significare non esse hoc: & esse non hoc: non enim eius quod est esse album negatio est esse non album: sed non esse album.

Affirmatio & negatio non erunt simul positæ in eodem.

De omni uno uel affirmatio uel negatio uera.

Eius quæ est: est non bonum negatio est ea quæ est non est bonum.

Affirmatiua de predicato finito: & affirmatiua de predicato infinito eodem modo per primam figuram ostenduntur: & etiam negatiua de predicato infinito ostenditur: sicut negatiua de predicato finito uerum & est similiter ponuntur in propositione.

Propositiones ex secundo libro priorum.

Ex. i. capitulo.

Uniuerfalis syllogismi plura syllogizant particularium autem predicatiui plura quidem: negatiui uero conclusiui solam unam: nam aliæ quidem propositiones **scilicet uniuerfalis & particularis affirmatiua & uniuerfalis negatiua** conuertuntur priuatiua uero **scilicet particularis** non conuertitur.

Uniuerfales syllogismi in prima figura plura possunt syllogizare: quoniam quæcunque sub medio aut sub conclusione sunt omnium idem erit syllogismus: si hæc quidem in medio: illa uero in conclusione ponantur: in secunda autem figura quod sub conclusione: erit solum syllogizare.

Ex. ii. capitulo.

Est sic se habere ut ueræ sint propositiones per quas fit syllogismus: est etiam ut falsæ: & est ut hæc ueræ: illa autem falsa.

Ex ueris non est falsum syllogizare: ex falsis autem est uerum: tamen non propter quid: sed quoniam.

Cum antecedens est: necesse est esse consequens: & cum consequens non est necesse est antecedens non esse.

Eius quod est propter quid non est ex falsis syllogismis.

Vno aliquo termino existente impossibile est aliquid accidere.

Ex falsis est uerum syllogizare in prima figura in uniuerfalibus syllogismis utrisque propositionibus falsis: & una.

Si prima **id est maior** ponatur tota falsa siue priuatiue siue affirmatiue sumpta: altera autem uera: non fit uera conclusio: non tota autem sumpta falsa: erit **scilicet conclusio uera**.

Dico totam falsam contrariam ueræ: ut nulli inesse: & omni inesse.

In particularibus syllogismis & prima propositione tota falsa: altera autem uera: contingit ueram esse conclusionem: & in aliquo falsa prima altera autem uera: & maiori quidem uera particulari autem falsa: & utrisque falsis.

Ex.iii.capitulo.

In media figura contingit per falsa uerū syllogizare: & utrisque propositionibus totis falsis sumptis: & hac quidem uera: illa autem tota falsa: & si utraque in aliquo falsa positæ: & si hæc quidem simpliciter sit uera: illa autem in aliquo falsa: & si hæc quidem si tota falsa: illa autem in aliquo uera: & in uniuersalibus & particularibus syllogismis.

Ex.iiii.capitulo.

Erit in postrema figura per falsas totas & in aliquo utraque & altera quidē uera: altera autem falsa: & conclusio uera: hac quidem in aliquo falsa illa autem tota uera: & e conuerso: & quotquot modis aliter cōtingit trāsumere propositiones.

Ex.v.capitulo.

Circulo & ex se inuicē ostendere est per conclusionē & e conuerso **i. per cōuersionem alicuius premissarū**: prædicationē alteram sumentem propositionem: concludere reliquam quā sumpserat in altero syllogismo: In his quæ non conuertuntur ex indemonstrata altera propositione sit syllogismus: non enim est demonstrare per hos terminos quoniam medio inest tertium: aut primo medium.

In his quæ conuertuntur est omnia demonstrare per se inuicem: & in his solis circulo per se inuicem contingit fieri demonstrationes.

Ex.vi.capitulo.

In secunda figura affirmatiuam propositionem non est ostendere circulo: eo quod non utraque propositiones sint affirmatiuæ: priuatiuam autem est.

Si non uniuersalis sit syllogismus: quæ in roto est propositio non ostenditur propter eandem causam quam prius diximus: quæ autem in parte est ostenditur quando uniuersalis est prædicatiua: si autem uniuersalis est prædicatiua non ostenditur.

Ex.vii.capitulo.

In tertia figura quando utraque propositiones uniuersaliter sumuntur non contingit propositionem circulo ostendere: nam uniuersalis ostenditur per uniuersalia.

Si hæc sit uniuersalis: illa aut particularis: quādo utraque affirmatiuæ sumuntur: & uniuersale sit ad maiorem extremitatem erit ostendere: quādo autem ad alteram non erit.

Cum hæc fuerit prædicatiua: illa uero priuatiua: uniuersalis autem prædicatiua: ostendetur altera.

Cum uniuersalis sit priuatiua non ostenditur altera

Ex.viii.capitulo.

Conuertere idest conuerſiue ſyllogizare eſt tranſponentem conſiſtentiā facere ſyllogiſmum **idest ex oppoſito conſiſtentiā & altera præmiſſarum reliquam interimere:** quoniam uel extremum meſio non inerit: uel hoc poſtremo:

Nec eſſe conſiſtentiā conuerſa & altera manente propoſitione interi mi reliquam.

Differt oppoſite aut contrarie conuertere conſiſtentiā: nō enim ſit idē ſyllogiſmus alterutra conuerſa.

Dico oppoſiti contrarie omni nulli: & alicui & non alicui ineſſe: & oppoſite quidem omni ineſſe & non omni ineſſe & alicui & nulli.

Omnino i ſyllogiſmis uniuersalibus quæ eſt ad maiorem extremitatem propoſitionem non deſtruere uniuersaliter **ſcilicet in ipſa figura** per conuerſionem: ſemper enim interiauitur per tertiam figurā: nec eſſe enim ad poſtremam extremitatem utraq; ſumere propoſitiōes: ſi autem oppoſite conuertatur conſiſtentiā non uniuersales erunt ſit enim altera propoſitio particularis: quare & conſiſtentiā.

In particularibus ſyllogiſmis quando oppoſite conuertitur conſiſtentiā in interimuntur utraq; propoſitiones: quando uero contrarie neutra: quod accedit in ſyllogiſmis uniuersalibus.

Ex.viii.capitulo.

In ſecunda figura eam quæ eſt ad maiorem extremitatem non eſt interimere quolibet modo contrarie conuerſione facta: ſemper enim conſiſtentiā in tertia figura alteram autē **idest minorem** ſimiliter interimemus conuerſiōe: & dico ſimiliter ſi contrarie conuertitur contrarie: ſi oppoſite oppoſite Si in parte **idest particularis** ſit ſyllogiſmus contrarie conuerſa conſiſtentiā neutra propoſitionum interimitur: ſicut nec in ipſa figura: oppoſite autem utraq; **ſcilicet interimuntur.**

Ex.x.capitulo.

In tertia figura quando contrarie conuertitur conſiſtentiā neutra propoſitionum interimitur ſecundum nullum ſyllogiſmorum: quādo autem oppoſite utraq; & in omnibus **ſcilicet ſyllogiſmis.**

In prima figura quæ eſt ad minorem extremitatem propoſitio: ſemper per mediā figuram interimitur: quæ uero ad maiorem per poſtremā: in ſecunda autē figura quæ eſt ad minorem extremitatem ſemper per primam figurā: quæ uero ad maiorem per poſtremā: in tertia uero figura quæ quidē ad maiorem extremitatem per primā figurā: quæ uero ad minorem per mediā

Ex.xi.capitulo.

Per impoſſibile ſyllogiſmus oſtenditur quando contradicſtiō ponitur conſiſtentiā & aſſumitur alia propoſitio: & ſimilis eſt conuerſioni **idest ſyllogiſmi.**

Syllogismo conuersiuo: sed differt tamen: quoniam quæritur factio syllogismo & sumptis utrisque propositionibus.

Deducitur ad impossibile non syllogizato quod positum est prius: sed manifestum quoniam uerum.

Vniuersalis predicatiua per impossibile in media & in tertia figura monstratur: in prima autem non monstratur: alia uero omnes propositiones monstrantur.

Ex. xlii. capitulo.

Differt quæ ad impossibile est demonstratio ab ostensiva: in eo quod ponat quod uult interimere: deducens ad indubitabile falsum: ostensiva autem incipit a concessis propositionibus ueris.

Omne quod ostensiuè concluditur: per impossibile monstratur: & quod per impossibile: ostensiuè: per eosdem terminos.

Ex. xv. capitulo.

Dico oppositas esse propositiones secundum locutionem quatuor: ut omni nulli: & omni non omni: & alicui nulli: & alicui non alicui inesse: secundum ueritatem autem tres: nam alicui & non alicui secundum locutionem opponuntur solum.

Harum uniuersales dico contrarias ut omni: & nulli inesse: alias uero oppositas.

In prima figura non est ex oppositis syllogismus: nec affirmatiuus: quoniam oportet affirmatiuas esse propositiones oppositas autem affirmatio & negatio: nec negatiuus: quoniam opposita idem de eodem affirmant & denegant: in prima autem medium non dicitur de utrisque: sed de alio aliud quidem negatur: idem autem de alio prædicatur: hæ autem non opponuntur.

In media figura: & ex oppositis & ex contrariis contingit fieri syllogismum: quoniam medium quidem de altero affirmatiue: ab altero autem negatiue dicitur. quia contingit per opposita concludi. non tamen semper nec omnino sed si sic se habeant: quæ sunt sub medio: ut uel eadem sint: uel totum ad partem **ut scilicet in uniuersalibus:** aliter impossibile erit.

In tertia figura affirmatiuus syllogismus nullo modo erit ex oppositis propositionibus sicut nec in prima figura negatiuus erit: uniuersalibus & non uniuersalibus terminis existentibus.

Ex. xvii. capitulo.

Petere principium ut in genere accidit multipliciter: uidelicet si omnino non syllogizet: & si per ignotiora: aut similiter ignota. & si per posteriora quod prius est: horum tamen nullum est petere. **scilicet proprie** quod ex principio est: sed non demonstrare propositum.

Quando quod non per se notum est: per se aliquis conatur ostendere: tunc petit quod ex principio: & tunc est sic facere ut statim prober propositum.

Ex.LIII.PRIORYM.

Contingit transferentes in alia quæ nata sunt per illud **scilicet quod ostendendum est** ostendi: per hoc demonstrare quod ex principio.

Est in principio petere in demonstrationibus quæ secundum ueritatem sic se habent: in dialecticis autem quæ secundum opinionem: ut uidelicet palam sit quod idem sint: aut quoniam conuertuntur: aut inest alteri.

Ex.xviii.capitulo.

Non propter hoc accidere falsum **id est summere non causam ut causam** est quando sic se habet ad impossibile illatum quæ ex principio est hypothesis: ut & cum sit & non sit hic nihil minus accidit impossibile.

In ostensiuis syllogismis non est propter hoc accidere falsum: sed solum in his quæ sunt ad impossibile.

Non propter hoc accidere falsum est quando sic se habet ad impossibile: illatum quæ ex principio est hypothesis: ut & cum sit: & cum non sit: hic nihil minus accidit impossibile.

Ex.xviii.capitulo.

Falsa oratio **id est conclusio** sit propter primum falsum:

Ut falsum non syllogizetur obseruandum **scilicet a respondente** quando sine conclusionibus interrogat **scilicet arguens**, oratione: ne detur bis idem in propositionibus.

Oportet custodire conantes temptare: latere respondentes: hoc autem erit primum si conclusiones non syllogizent prius: sed sumptis necessariis non manifeste sint: secundo si non propinqua interroget: sed quæ maxime longe media.

Ex.xx.capitulo.

Nullum sensibile cum extra sensum sit scimus: nec si scientes fuerimus nisi in uniuersali: & ut in eo quod habet propriam disciplinam: sed non ut in eo quod agit.

Scire dicitur tripliciter: aut ut in uniuersali: aut ut propria: aut ut agere **id est in actu** quare & decipi dicitur totidem modis.

Nihil prohibet & scire & deceptum esse circa idem: uerum non eodem modo. **Et ut dicit uocatur hoc fallacia contrariæ opinionis.**

Ex.xxi.capitulo.

Quando conuertuntur extremitates: necesse est & mediū ad utranque conuerti.

Si duo termini conuertantur ut genitum & corruptibile: & alii duo similiter ut ingenitum & corruptibile: tunc si omni quidem necesse est inesse genitum aut corruptibile: & non ambo simul sic & ingenitum & incorruptibile se habebunt ut omni alterum in sit: & non simul ambo.

Quando unum medium puta. A. inest uniuersaliter duobus scilicet. B. & C. & A. de nullo subiecto alio predicatur: inest autem. & B. omni. C. ne

cesse est. A. etiam conuerti.

Quando duo termini puta. A. & B. uniuersaliter uni tertio insunt scilicet toti. C. conuertitur aut. C. B. necesse est. a. omni. b. inesse.

Ex. xxii. capitulo.

Si duo fuerint opposita scilicet. A. B. & A. magis eligendum q̄. B. & fuerint duo alia opposita similiter. s. d. & c. si magis eligenda sunt. a. c. simul q̄ b. d. & a. magis eligendum erit q̄. d.

Ex. xxiii. capitulo.

Diffi. Inductio & ex inductione syllogismus est per alterā scilicet minore extremitatem alteram **idest maiorem** de medio syllogizare.

Inductio fit per omnia singularia.

Quodam modo opponitur inductio syllogismo: nam hic quidē per medium extremum inesse tertio ostendit: illa autem per tertium extremū medio.

Natura prior & euidentior syllogismus per medium: nobis autem manifestior qui per inductionem.

Ex. xxiiii. capitulo.

Diffi. Exemplum est quando medio extremum inesse ostenditur per id quod est simile tertio: oportet enim medium tertio & primum simili euidentius inesse.

Exemplum neq̄ est ut pars ad totum: neq̄ ut totum ad partem: sed ut pars ad partem quoniam ambo quidem insunt sub eodem: euidens autem alterum.

Exemplum differt ab inductione. quoniam hæc quidem ex omnibus in diuiduis extremū ostendebat inesse medio: & ad extremū non copulabat syllogismum: hoc autem & copulat: & non ex omnibus ostendit.

Ex. xxv. capitulo.

Diffi. Deductio est quando medio primum palam est inesse: postremo autem medium quidem dubium: similiter autem credibile: aut magis cōclusionē.

Deductio etiam fit si pautiora sint media postremo & medio.

Ex. xxvi. capitulo.

Diffi. Instantia est propositio propositioni contraria.

Differt instantia a propositione: quoniam instantiam contingit esse in parte: propositionem autem non contingit: aut non in uniuersalibus syllogismis.

Fertur instantia duobus modis: quoniam aut uniuersalis aut particularis omnis instantia: & fertur per duas figuras: quoniam oppositē feruntur propositiones: opposita autem in prima & in tertia figura concluduntur solum.

Ex. xxvii. capitulo.

Icon & signum non est idem:

Diffi. Icon est propositio probabilis: qđ enim ex pluribus sciunt sic factū: uel nō factū aut esse aut nō esse: hoc ē icon. *ἱκων* icon græce imago latine: & transmutatur ad significādum propositionem ueram ut in pluribus propter similitudinē q̄ habet cum imagine: nā sicut in imagine nō uidetur res cuius est imago in propria natura: ita neq; conclusio enthymematis in propositione probabili: quia non probatur clare & manifeste: sed tantum superficialiter uidetur: sicut ueritas huius conclusionis: mulier peperit nō uidetur clare in hac propositione mulier est pallida: quia esse pallidum non est signum conuertibile cum peperisse.

Diffi. Signum est propositio demonstratiua: uel necessaria uel probabilis nam quo existente uel quo facto prius uel posterius in futuro est res: si signum est uel fuisse uel esse: uel quoniam erit.

Diffi. Enthymema est syllogismus ex icotibus & signis.

Accipitur signum dupliciter: & horum primum prodigium **idest propositio necessaria** dicendum: secundo quæ ex extremitatibus **uidelicet propositio siue necessaria: siue probabilis** signa dicenda.

Si sit enthymema in prima figura insolubile est si uerum sit: uniuersale enim est: si per postremam solubile: & si uera sit conclusio eo qđ non est uniuersale: si per mediam figuram semper & omnino solubilis.

Ex. xxviii. capitulo.

Naturas **idest naturales passiones** rerum cognoscere possibile est si quis concedat simul transmutare animam: & corpus quæcunq; naturales sunt passiones.

Vnius passionis unum signum est.

Incipiunt propositiones ex primo capitulo primi libri Topicorum Aristotelis.

Ropositum negotii est methodum inuenire: de qua poterimus syllogizare de omni problemate ex probabilibus.

Diffi. Syllogismus est oratio in qua positis quibusdam aliquid aliud positum ex necessitate accidit per ea quæ posita sunt.

Diffi. Demonstratio est quando ex ueris & primis syllogismis erit: aut ex talibus quæ per aliqua prima & uera eius que circa ipsa est cognitionis principium sumpserunt.

Diffi. Dialecticus syllogismus est qui ex probabilibus est syllogizatus.

Sunt uera & prima quæ non per alia: sed per seipsa fidem habent.

Non oportet in disciplinabilibus principiis inquirere propter quid: sed unumquodq; principiorum ipsum sibi esse fidem.

Probabilia sunt quæ uidentur omnibus: aut pluribus: aut sapientibus: & his uel omnibus uel pluribus uel maxime notis.

Diffi. Litigiosus syllogismus est qui ex his quæ uidentur probabilia: non

funt autem: syllogizat: & qui ex probabilibus aut ex his quæ uidentur probabilia est apparens.

Non omne quod uidetur probabile: etiam est probabile: syllogismus falsigraphus est qui neq; ex primis & ueris: neq; ex probabilibus sed ex conuenientibus **idest propriis** disciplinæ syllogizat.

Capi. ii. Utile est hæc negocium. **idest dialectica.** ad tria: ad exercitationes: ad obuiationes: ad secundum philosophiam disciplinas.

Utile est ad exercitationes: quoniam methodum habentes facile de proposito argumentari poterimus.

Utile est ad obuiationem eo quod anumerantes multorum opinionēs non ex extraneis: sed ex propriis doctrinis sermocinabimur: ad eos transmutantes quicquid non bene uidetur nobis dicere: ad secundum aut philosophiam disciplinas: quoniam potentes ad utraq; **idest ad utranq; partem contradictionis.** dubitare: facile in singulis speculabimur uerum & falsum.

Utilis est dialectica ad principia eorum quæ sunt circa unamquamq; disciplinam: cum enim sit inquisitiua: ad omnium methodorum principia uiam habet.

Sicut rhetor non omnino. **idest semper.** persuadebit: neq; medicus non omnino. **idest semper.** sanabit: sic dialecticus non omnino faciet opinionem: sed si ex contingentibus. **idest requisitis ad scientiam.** nihil omiserit: eum dicemus habere disciplinam.

Capi. iii. Omnis propositio & omne problema: aut proprium: aut genus: aut accidens indicat.

Differentia cum sit generalis: cum genere ordinanda est. **tanq; .f. idem prædicatum cum genere.**

Proprium hoc quidem quid est esse significat: **idest diffinitionem.** illud uero non: sed accidens proprium.

Vnumquodq; horum prædicatorum per se dictum propositio uel problema non est: sed ab his propositiones & problemata fiunt.

Differunt problema & propositio hoc modo: si enim dicas: putasne animal genus est hominis: propositio est si autē utrum animal genus hominis est uel non: problema est.

Aequalia numero problemata & propositiones sunt: nam; ab omni propositione problema facies transumpto modo.

Capi. iiii. Diffi. Terminus. **idest diffinitio.** est oratio qd est esse significans: Circa diffinitionem utrum idem & diuersum plurima sit attritio:

Sufficiens non est ad construendum diffinitionem ostendere idem esse: tamen ad destruendum sufficiens est ostendere quoniam non idem.

scilicet cum diffinito.

Diffi. Proprium est quod nō indicat quod quid erat esse: soli autem inest:

& conuersim prædicatur de re.

Nemo proprium dicit quod contingit alii inesse: nec si forte per aliquod tempus soli inest si autem forsitan dicatur aliquid talium proprium: non simpliciter: sed quando: uel ad aliquid dicitur. *ut scilicet esse a dextris er proprium homini quando est: & bipes per respectum ad æquum.*

Diffi. Genus est quod de pluribus differētibus specie in eo quod quid est prædicatur.

In eo quod quid est prædicari talia dicuntur: quæcunq; conuenit reddere eum qui interrogatus est quid est quod propositum est.

Diffi. Accidens est quod neq; diffinitio neq; proprium: neq; genus est: in est autem rei.

Diffi. Accidens est quod contingit inesse cuilibet uni & eidem: & non inesse.

Est accidentis diffinitio secunda melior. *quia scilicet in ea nō oportet scire quid sit diffinitio quid proprium & cætera prædicabilia. quod oportet in prima.*

Nihil prohibet accidens: & quando: & ad aliquid fieri proprium: simpliciter autem proprium non erit.

Capi. v. Idem tripliciter diuiditur: aut enim numero: aut specie: aut genere. Idem numero sunt quorum nomina plura: res autē una: ut tunica & uestis. Specie eadem sunt quæ cum sint plura: in differentia tamen secundum speciem sunt idem.

Genere eadem sunt quæcunq; sub eodem genere sunt.

Ab eodem fonte aqua nullo modo differt. *scilicet specie ab alia: q; q; uia / lidior est similitudo. scilicet ipsius q; alterius fontis.* quia non separamus ab his quæ secundum unam speciem quolibet modo dicuntur.

Maxime & indubitanter quod unum est numero idem ab omnibus dici uidetur.

Idem numero solet assignari multipliciter: proprie autem & primo: quando nomine. *scilicet uestis & indumentum:* & diffinitione. *ut scilicet animal gressibile: bipes homini.* assignatum idem fuerit secundo quando proprio: *ut sursum ferri igni:* tertio uero quando accidente. *ut sedens socrati.*

Capi. vi. Necesse est omne quod prædicatur de aliquo: aut conuersim prædicari de re: aut non si conuersim diffinitio uel proprium erit si non conuersim: aut est ex his quæ in diffinitione ponuntur: genus aut differentia erit: si non ex his quæ in diffinitione ponuntur accidens erit.

Diffinitio ex genere & differentiis est.

Capi. vii. Genera predicamentorum sunt numero decem: quid est: quale est: quantum est: ad aliquid: ubi: quando: sitū esse: habere: facere: pati:

Semper accidens & genus & proprium: & diffinitio: in unoquoque horum prædicamentorum erit.

Unumquodque positorium in predicamento siue idem de eodem dicatur: siue genus de hoc eodem: quid est significat: quando autem de alio **posito scilicet in alio predicamento.** non quid est significat: sed quantum uel quale: uel aliquod aliorum prædicamentorum.

Cap. viii. Nullus proponet qui mentem habeat: quod nulli uidetur: nec proponet quod omnibus manifestum uel pluribus: nam hæc quidem non habent dubitationem: illa autem nemo ponet.

Diffi. Propositio dialectica est interrogatio probabilis aut omnibus aut pluribus aut sapientibus: & his uel omnibus uel pluribus uel maxime notis non extranea.

Quæcunque sunt opiniones secundum artes: dialectice propositiones sunt.

Diffi. Problema dialecticum est speculatio contendens, **id est simul tens dens.** uel ad electionem uel ad fugam. **quod dicitur propter problema moralia.** uel ad ueritatem & scientiam. **propter naturalia.** aut ut adminiculans **propter logicalia:** aut aliquid ad huiusmodi **propter alia quæ minus participalia.**

Quædam problematum utilia sunt ad eligendum uel fugiendum. **ut moralia.** quædam ad sciendum tantum. **ut physicalia.** quædam uero ipsa quidem per se ad neutrum horum. **scilicet sunt utilia.** adminiculatiua autem sunt ad aliqua talium. **ut logicalia.**

Plurima propter seipsa non uolumus scire: sed ut propter hæc aliquid aliud cognoscamus.

Sunt quædam problemata quæ dubitationem habent utrum sic se habeant uel non: eo quod in utrisque sint rationes uerisimiles: & de quibus cum sint magna: difficile est unum quare assignare: ut utrum mundus sit æternus uel non.

Cap. viii. Diffi. Positio est opinio extranea alicuius notorum secundum philosophiam. **id est alicuius philosophorum.** ut quoniam omnia morientur secundum heraclitum.

Quolibet contraria opinionibus sapientis proferente: sollicitum esse stultum est.

Est omnis positio problema: non autem omne problema positio.

Non oportet omne problema nec omnem positionem considerare: sed quando dubitabit aliquis ratione indigentium: & non pœna sensuue.

Qui dubitant utrum oporteat deos uenerari: & parêtes honorare uel non: pœna indigeant: qui uero utrum nix sit alba uel non: sensit.

Cap. x. Inductio uerisimilior & planior & secundum sensum notior & pluribus communior: syllogismus aut uiolentior: uel ad contradicendum efficacior.

Cap. xi. Instrumeta per quæ abudemus syllogismis sunt quatuor: unum propositiones sumere: secundum quoties unumquodque dicitur posse diuidere.

EX. LI. II. TOPICO

tertium differentias inuenire: quartum uerisimilitudinis consideratio.
Alia sunt ethica propositiones: alia physica: alia logica: similiter & problemata.

Capi. xii. Eorum quae sunt idem specie idem est sensus.

Si huic quidem aliquid contrarium est: illi autem nihil: ut ei quod est secundum animam amare odire contrarium est: ei autem quod est secundum corporalem actum. nihil multipliciter dicitur amare & equiuocum erit. Si unum oppositorum multipliciter dicitur: & reliquum multipliciter dicitur. **& hoc probat in omnibus oppositis.**

Quando aduerbium multipliciter dictum fuerit: & casus multipliciter dicitur: & si casus & ipsum: ut si iuste multipliciter & iustum multipliciter. Nullum equiuocum comparabile: uniuocum autem omne comparabile aut enim similiter dicitur: aut magis alterum altero.

Diuerforum generum & non subalternatim positorum diuersae sunt species & differentie.

Capi. xiii. Si quid his quae sunt in eodem genere est idem: in eo. **scilicet genere:** sunt similia.

Vtile est scire quotiens dicitur: ad non paralogizari & paralogizare.

Omnino uerendum est dialecticis ad nomen disputare: nisi quis aliter non possit de proposito disputare.

Capi. xxv. Similitudinis speculatio utilis est & ad inductiuas ratiocinationes & ad syllogismos ex hypothese: & ad definitionum assignationem. Non facile est inducere ignorantibus similia.

Quemadmodum in uno similia se habent: sic & in reliquis.

Ex capitulo primo secundi libri Topicorum.

Problemata alia quidem sunt uniuersalia alia particularia alia constructiua: alia destructiua.

Capi. ii. Est difficile conuerti quae ab accidente convenientem denominationem: a definitione autem & proprio & a genere necessarium est conuerti denominationem: nam si alicui animal inest: id animal est: non autem si albedo inest id album est: nihil enim prohibet secundum quid inesse in accidentibus:

In problematibus duo sunt peccata: uel in eo quod mentiuntur dum quod non inest alicui inesse dicunt: uel in eo quod positam nominationem transgrediuntur dum nominibus extraneis res appellant.

Capi. iii. A nullo genere denominatiue predicatio de specie dicitur: **ut scilicet si dicamus albedinem colorari.** sed omnia uniuoce de speciebus genera dicuntur.

Capi. iiii. Locus a partibus in quantitate ad suum totum si in omnibus uideatur diuisione proferentibus. **id est si enumerentur omnia particularia eius syllatim** uel si in pluribus concedendum. **id est si plura ex qui**

bus probabiliter potest inferri totum enumerentur. uel uniuersaliter idest simul. ponere: aut instantiam ferre in aliquo non sic. *scilicet arguendo cum dictione exceptiua.*

Via magis est in paucioribus & consideratio.

Capi.v. Locus a diffinitione ad diffinitum ualet & affirmatiue & destructiue Nominationibus res nuncupandum ut plures. quæ autem rerum sunt huiusmodi uel non huiusmodi iam non attendendum ut plures: ut sanatorium quidem perfectiui sanitatis: utrum aut. *scilicet a parte rei.* sanatorium perfectiui sit sanitatis uel non: non iam ut plures aiunt dicendum sed ut medici.

Oportet nos transferre ad euidentius nomen: euidentiori eni facto quod dictum est: facilius argumentabilis est propositio.

Capi.viii. Locus a genere ad speciem ualet destructiue: non autem constructiue. Locus a specie ad genus ualet constructiue: non autem destructiue.

Quæcunq; generi non insunt nec speciei: quæcunq; uero speciei non insunt: non necesse est generi non inesse.

Capi.x. Necessarium est de quibus genus prædicatur: & specierum aliquam prædicari. uel quæcunq; habet genus uel denominatiue a genere dicitur: & specierum aliquam necesse est habere: uel denominatiue ab aliqua specierum dici.

Capi.xii. Locus ab antecedente ad consequens ualet constructiue: & locus a consequente destructiue.

Capi.xiii. Scire dicimus presentia & futura: reminisci autem non contingit aliud q̄ preteritum.

Capi.xiiii. Sophisticus modus est ducere respondentem ad tale ad quod idonei sumus argumentorum: hoc autem quandoq; est necessarium: ut cum negante eo qui respondet aliquid utilium ad positionem: arguens ad hoc ratiocinationes facit: quandoq; apparens necessarium: ut quando quidem quod negatur utile uidetur positioni: non est autem: quandoq; uero neq; apparet neq; necessarium: sed ut redarguere accidit respondenti huncq; postremum modorum oportet cauere: omnino enim semotus & extraneus uidetur a dialectica.

Oportet respondentem non discolum esse: sed ponere quæ utilia sunt ad positionem.

Capi.xv. Quolibet uno consequentium interempto: interimitur quod in principio est dictum.

Capi.xvi. Quibus substantiis necesse est alterum oppositorum tantum inesse ut homini ægritudinem aut sanitatem: ostendentes quoniam alterum inest: uel quoniam non est: reliquum ostendentes erimus.

Capi.xvii. Est argumentari transferentem nomen in orationes uelut magis congruum assumere q̄ ut positum est nomen: ut æquanimus: non

modestum: ut positum est: sed æquam animam habentem:
 Xenocrates dixit bene fortunatum esse qui animam habet studiosam: hæc
 enim uniuscuiusque esse fortunam:

Capi. xviii. Rerum alia sunt ex necessitate: alia ut in pluribus: alia autem
 ad utrumlibet.

Si quod ex necessitate est in pluribus ponatur: manifestum est quod peccauit:
 similiter si quod in pluribus in paucioribus ponatur: & quod ad utrum
 libet ex necessitate uel ut in pluribus.

Sunt ut in pluribus prauī homines: boni autem ut in paucioribus.

Si quis idem sibi accidens esse posuit ut alterum eo quod alterum sit nomen
 peccauit.

Capi. xix. Eidem contraria sunt plura, non tamen eodem modo: sed unum
 ex parte prædicati: aliud ex parte subiecti: ut ei quod est amicis benefacere
 id quod est inimicis benefacere: & id quod est amicis male: contrarium est.
 In unaquaque coniugatione contrariorum unum eorum est eligendum: & aliud
 spernendum: & unum boni moris: & unum boni moris: & aliud prauī.

Capi. xxi. Impossibile est contraria eidem simul inesse.

Mouentibus nobis necesse & que in nobis sunt omnia moueri.

Idem contrariorum est susceptibile.

Aduerte pro intellectu consequentium, regularium quod duplex inuenitur
 consequentia: unam ipso: alia in contrario: & qualibet est duplex: quæ-
 dam terminorum: alia propositionum consequentia in ipso propo-
 sitionum est quando eodem ordine seruato antecedens inferit consequens
 & oppositum antecedentis inferit oppositum consequentis. Consequen-
 tia in ipso terminorum est quando in antecedente aliquod prædicatum
 dicitur de subiecto: & in consequente oppositum prædicati dicitur de
 opposito subiecti: consequentia in contrario propositionum est quan-
 do antecedens inferit consequens: & ex opposito consequentis inferitur
 oppositum antecedentis. Consequentia in contrario terminorum est
 quando aliquod prædicatum dicitur de subiecto in antecedente: & op-
 positum de subiecti dicitur de opposito prædicati in consequente: & di-
 citur cōsequentia in ipso quia seruatur idem situs & idem ordo in ante-
 cedente & cōsequente: dicitur uero in contrario propter euersum situm
 antecedentis & consequentis: ista possunt colligi ex textu.

Capi. xxii. Consequentia in contrario & interimenti & construenti ualet
 in contradictoriis terminis & propositionibus: non autem in ipso: nisi
 ratione materię: ut in terminis conuertibilibus.

In contrariis ualet cōsequentia in contrario sed raro: nisi si contrarium cō-
 trarium sequitur. Et hoc est gratia materię: quia scilicet habent modum to-
 tius integralis & partis eius unde bene sequitur: euexia idest bona ha-
 bitudo est sanitas: ergo ægritudo est cachexia idest mala habitudo.

In contrariis ualet consequentia in ipso: quatuor scilicet conditionibus seruatis quas innuit: prima q̄ ponatur constantia subiecti consequentis: secunda q̄ arguatur in prædicatis per se & in abstracto: tertia q̄ extrema unius contrarietatis non contineantur sub eodem cum membro alterius contrarietatis: quarta q̄ in utraq; sit idem modus oppositionis.

Non est in priuationibus in contrario sed in ipso consequentiam necessarium semper fieri.

Consequentia in ipso ualet in priuatione oppositis: talibus conditionibus seruatis. prima q̄ ponatur constantia subiecti consequentis: secunda q̄ arguatur in prædicationibus per se: tertia q̄ priuatio superioris habitus restringatur per habitum inferioris priuationis. Ideo non sequitur uidentis est sentiens ergo cæcus est insensibilis: sed bene sequitur igitur cæcus est insensibilis sensu uisus similiter ualet consequentia in ipso propositionum in priuationis ultima conditione seruata.

In his quæ sunt ad aliquid ualet consequentia in ipso: tribus scilicet primis conditionibus seruatis quæ dictæ sunt in consequentia contrariorum & quarta q̄ arguatur in relatiuis secundum rem: ut ex textu colligitur.

Capi. xxiii. Coniugata dicuntur secundum eandem coniugationem omnia: ut iustitia iustum iuste.

Casus sunt ut iuste a iustitia: & fortiter a fortitudine.

Uno ostenso prædicato de quolibet eorum quæ secundum eandem coniugationem dicuntur: & de reliquis ostensum est: ut si iustitia laudabilem est & iustus & iustum & iuste laudabilem.

Capi. xxiiii. In generationibus & corruptionibus & efficientibus & corruptentibus: & construendi & interimenti ualet locus: ut quorum generationes sunt bonæ: & ipsa sunt bonæ: & quorum malæ mala.

In corruptionibus ualet e contrario: si enim corruptiones bonæ ipsa mala sunt: si malæ: bona similiter in efficientibus & corruptentibus: quorum enī effectiua bona: & ipsa bona: & quorum corruptiua bona & ipsa mala.

Contingit plura scire: intelligere autem non.

Capi. xxvi. In similibus si similiter se habent: ualet locus: nam si in aliquo similitum se habet & in aliis.

Ca. xxvii. Sūt eius qd̄ ē magis loci quatuor unus ē si magis sequitur magis: ut si uoluptas bonū & magis uoluptas magis bonū. Et ualet ut dicitur in textu duabus conditionibus positis: prima q̄ sit in his quæ suscipiūt magis & minus: secunda q̄ in prædicationibus per se & in abstracto.

Secundus locus uno de duobus dictis: si cui magis uidetur inesse non inest: nec cui quod minus: & si cui qd̄ minus uidetur inesse inest: & cui magis. Tertius locus: duobus de uno dictis: Si quod magis uidetur inesse non inest: nec quod minus: Si uero quod minus uidetur inesse inest:

quod magis.

Quartus locus duobus de duobus dictis si quod alteri magis uidetur in / esse non inest: neq; quod reliquum reliquo: aut si quod minus uidetur alteri inesse inest: & reliquum reliquo.

Eius quod est similiter sunt loci tres: primis quando unum duobus simi / liter inest: aut uidetur inesse: si alteri non inest neq; alteri: si alteri autem inest & reliquo.

Secundus locus si duo eidem similiter in sunt si alterum non in sit nec reli / quum: si autem alterum: & reliquum.

Tertius locus si duo duobus similiter in sunt: si alterum alteri non inest: / neq; reliquum reliquo: si autē inest alterum alteri & reliquum reliquo.

Capi.xxviii. Locus ex appositione ualet: nam si alterum alterum appositū / facit bonum uel album quod nō fuit prius bonum uel album quod ap / positum est erit bonum uel album.

Secundus locus si hoc quod erat appositum magis facit tale quale erat & / ipsum erat huiusmodi.

Vt dicitur in textu iste locus secundus tenet in iis quæ suscipiunt magis / & minus: & non tenet destructiue: primus uero locus requirit tres con / ditiones: prima est q; oppositum sit susceptiuum denominationis: si / cut illud cui opponitur: unde non sequitur albedo facit album ideo ip / sa est alba: secunda q; arguatur ab effectu ad causam totalem & suffici / entem: unde non sequitur calidum facit tepidum: ergo est tepidum ter / tia q; arguatur in causis per se & uniuocis: unde nō sequitur uinum nō / facit ebrium: ergo est ebrium.

Capi.xxviii. Si aliquid magis & minus dicitur, idest prædicatur & simpli / citer inest, idest prædicatur & locus non ualet: scilicet aperte in modo / ad destruendum.

Quod de aliquo secundū quid, idest secundum aliquā partem intelligibi / lem: & quando, idest secundum tempus, & ubi, idest secundum locū, / dicitur, idest prædicatur, & simpliciter dicitur, idest prædicatur: & lo / cus iste dicitur secundum quid ad simpliciter,

Quod simpliciter est impossibile neq; secundum quid neq; quando neq; / ubi contingit.

Simpliciter est quod nullo addito dicis.

Ex capitulo primo tertii libri Topicorum.

Vod diuturnius & certius magis eligendum est: eo q; minus / huiusmodi.

Magis eligendum est quod eligit prudēs uel bonus uir: uel lex / recta: uel studiosi circa singulū dicti in eo q; tales sūt: uel in uno / quoq; genere scientes uel quæcunq; plures uel omnes.

Omnia bonum appetunt.

Magis eligendum: & simpliciter melius est quod secundum meliorem disciplinam. alicui autem secundum propriam.

Magis eligendum quod in genere. *scilicet moris. est. scilicet per se* eo quod non est in genere. *scilicet per se* ut iustitia iusto: nam hoc quidem in genere bonum: illud autem non: & hoc quidem bonum: illud autem non: nihil enim dicitur genus quod non est in genere: ut albus homo non est color.

Magis eligendum quod propter se eligendum eo quod propter aliud: & quod per se eo quod per accidens.

Amicos iustos esse per se eligimus: & si nihil nobis debeat fieri: & si in in dia sint inimicos autem propter alterum. ut nihil nos noceant.

Cap. ii. Causa boni per se magis est eligenda ea quæ est per accidens: ut uirtus quæ fortuna.

Quod per se est causa mali magis fugiendum eo quod est per accidens: ut uitium quæ casus.

Quod per se bonum: eo quod alicui bonum est magis eligendum: ut saluum fieri quæ secari: & quod natura bonum est eo quod non natura: ut iustitia iusto: hoc enim natura: illud autem acquisitum.

Quod meliori & honorabiliori inest magis eligendum: ut quod deo quæ homini: & animæ quæ corpori.

Quod melioris proprium est melius est quæ quod peioris ut quod dei quæ quod hominis.

Quod in melioribus uel in prioribus uel in honorabilioribus est: melius est: ut: sanitas robore & decore: nam hæc quidem in humidis & siccis ex quibus prius constitutum est animal: illa uero in posterioribus: nam robur in neruis & ossibus: decor autem membrorum quædam conmensuratio uidetur esse.

Finis his quæ sunt ad finem magis eligendum uidetur esse.

Quod ad uitæ finem contendit magis appetibilius est quæ quod ad aliquid aliud: ut quod ad beatitudinem contendit & possibile impossibile.

Duobus effectiuis existentibus: cuius finis melior: ipsum melius est.

Quando plus finis superat finem quæ ille. *scilicet finis superaturus.* proprium effectiuum: quod est ex effectiuo melius est sine: ut beatitudo plus superat sanitatem quæ sanitas sanatiuum: quia effectiuum beatitudinis melius sanitate: nam quantum beatitudo superat sanitatem: tantum effectiuum beatitudinis sanatiuum.

Quod melius est per se & honorabilius & laudabilius magis eligendum quæ quod propter aliud ut amicitia diuitis: nullus enim honorat diuitias propter se sed propter aliud: amicitiam uero propter se: & si nihil nobis debeat ab ea aliud esse.

Cap. iii. Quando duo aliqua fuerint ualde sibi metipsis similia: & non po

terimus præminentiam aliquam alterius ad alterum conspicerem: uidendum ex his quæ sequuntur: nam cui consequens est magis bonum: hoc magis eligendum: si autem consequentia mala: cui consequens est minus malum magis eligendum.

Si ad unum duo secundum prius & posterius sequuntur melius est plarumque quod posterius sequitur: ut discere quidem prius ignorare: scire autem posterius sequitur.

Plura bona paucioribus sunt eligenda: nisi sint propter alterum.

Quæ cum uoluptate possidentur magis sunt eligenda quæ sine uoluptate: & quæ sine tristitia quam quæ cum tristitia.

Non bona bonis nihil prohibet esse magis eligenda: ut beatitudo & aliquid quod non est bonum, *scilicet parua tristitia quæ scilicet neque est bona neque mala. iustitia & fortitudo. beatitudo enim & praua tristitia simul non sunt bona.*

Vnumquodque in quo tempore magis ualet hoc etiam magis eligendum ut prudentia in senectute magis quam in iuuentute: magis enim in senectute ualet: fortitudo autem e contrario.

Nemo iuuenes eligit duces eo quod non constat ipsos esse prudentes.

In iuvene magis necessaria secundum fortitudinem operatio: similiter & temperantia: magis enim iuuenes quam senes a concupiscentiis molestantur.

Quod omni tempore uel in pluribus utilius magis eligendum: ut iustitia & temperantia fortitudine nam hæc semper: illa autem aliquando utilis.

Quo habito altero non indigeremus magis eligendum: quam quo habito altero indigeremus: ut iustitia fortitudine.

Si omnes essent iusti nihil utilis esset fortitudo: si uero omnes essent fortes utilis esset iustitia.

Quorum corruptiones & abiectiones & contraria magis fugienda: ipsa magis eligenda in generationibus autem & assumptionibus est e contrario.

Capi. iiii. Quod proximum & similius bono melius & magis eligendum.

In duobus si hoc quidem meliori illud autem peiori sit simile erit melius quod meliori simile: si tamen sit similius in bonis & non in ridiculis: ut simia homini quam equus.

Quod nobilius est eo quod minus tale: & quod magis difficilius eo quam minus: magis eligendum.

Amamus magis quod difficile habemus quam quod est facile sumere.

Quod magis proprium eo quod communius: & quod magis in communius & quod nulla difficultas sequitur quam quod sequitur magis eligendum.

Notandum quod hæc consideratio non est contra illud primi ethicorum bonum quanto communius tanto diuinius: nam ista consideratio debet

Intelligi de bono communi circa quod usus unus impedit usum alterius: sicut si esset equus communis in aliqua ciuitate: sed illud primi ethicorum intelligitur de bono communi quod potest possideri si mul. sicut est pax regni: & tale bonum est magis eligendum quam bonum proprium quod ab uno solo possidetur. si hoc, *scilicet simpliciter dictum*. illo, *scilicet simpliciter dicto*. melius & optimum eorum quod in hoc, *scilicet genere*. melius est eo quod in altero: *scilicet est genere* optimum: & si optimum optimo melius: & simpliciter hoc illo melius. Ex hoc loco colligitur quod communiter dicitur: sicut se habet simpliciter ad simpliciter ita magis ad magis & maximum ad maximum.

Quæ amicos magis participare: quæ non: & ad amicos magis agere uolumus quæ quæ ad quemlibet: hæc magis eligenda.

Quæ ex circumstantia sunt necessariis sunt meliora: aliquando autem magis eligenda: melius est enim bene uiuere quod est ex circumstantia quæ uiuere quod est necessarium.

Aliquando quæ sunt meliora non magis eligenda ut philosophari melius quam ditari: sed non magis eligendum indigenti necessariis.

Posse quod non est ab alio magis eligendum quam quod est ab alio.

Si hoc sine illo eligendum: illud autem sine hoc non: magis eligendum primum: ut potestas, *scilicet ciuilis*. sine prudentia non eligenda: prudentia sine potestate eligenda.

Cap. v. Duorum si alterum negamus: ut reliquum uideatur nobis inesse illius eligendum est magis quod uolumus uideri nobis inesse: ut studere negamus ut ingeniosi uideamur.

Cuius absentia minus increpanda grauiter ferentibus: & cuius absentia magis increpanda non grauiter ferentibus: hoc magis eligendum.

Si hoc facit bonum illud cui adest: illud autem non facit: magis eligendum quod facit: & si utrunque facit: quod magis facit: aut quod melius & principalius.

Eorum quæ sunt sub eadem specie: quod habet propriam uirtutem magis eligendum quam quod non habet: utrisque autem habentibus quod magis habet.

Cap. vi. Cuius superabundantia magis eligenda: ipsum magis eligendum ut amicitia pecunia.

Cuius magis eligit quis se causam esse quæ cuius alterum, *scilicet eligat esse causam*. magis eligendum: ut amicos pecuniis magis eligimus.

Quod appositum toto totum magis eligendum facit id magis eligendum: hunc locum ut dicit textus procedere non debemus ad ea in quibus altero appositum utitur commune utrique: uel altere quolibet modo ei comparatur nam serra & falce utitur ars fabricatoria: & serra falci confotata magis

eligenda: non tamen simpliciter faciem magis eligimus.

Quo ablato ab aliquo quod restat est minus bonum: Illud magis eligendum erit quod ablatum reliquum magis facit.

Capi. vii. Quod propter se eligitur magis eligendum: quod propter gloriam: ut sanitas decore.

Diffinitio eius quod est ad gloriam hæc est: quod nullo consciente non festinat inesse.

De duobus quod propter se magis est honorandum: hoc etiam melius & magis eligendum.

Quod ad omnia uel plura est utile: est magis eligendum eo quod non sic sit.

Quod propter melius est magis eligendum: ut quod propter uirtutes quod propter delectationem.

Magis fugiendum est quod impedit uirtutes: ut ægritudo foeditate: nam uoluptatis & eius quod est studiosum esse: prohibentior est ægritudo.

Capi. viii. Quod naturaliter est bonum: palam quoniam est eligendum.

Ex hypothesi est probare: si uni inest & omni inesse: uel non inesse: ut si anima unius hominis est immortalis: & alias immortales: si autem hæc non: nec alias.

Capi. viii. Quod natura tale: magis est tale quod quod non natura tale: si hoc quidem facit tale cuiusque inest illud autem non: magis erit tale quod facit quod quod non facit.

Si duorum utrumque facit tale quod magis facit hoc magis tale.

Quo ablato reliquum est minus tale: ipsum est magis tale.

Quæ sunt contrariis impermixtiora magis talia sunt: ut albius nigro impermixtius. *Ex hac propositione colligi potest quod in formis habetibus contrarium causa suscipiendi magis & minus sumitur ex permixtione contrarii cum contrario: & ex depuratione contrarii a contrario.*

Quod magis suscipit propriam propositi rationem: id magis tale: ut quia albi est ratio color disgregatiuus uisus: albioris est color magis disgregatiuus uisus.

Capi. x. Vniuersaliter inter mentes & construentes particulariter etiam monstramus: nam si omni inest & alicui: & si nulli: nec alicui.

Propositiones ex primo capitulo quarti libri Topicorum. Aristotelis.

ponatur genus alicuius speciei: inspiciendum si de omnibus quæ sunt sub eadem specie prædicatur si non: non est genus: deinde si in eo quod quid sit prædicatur: si sub eadem diuisione, *id est eodem prædicamento*, genus est ipsi speciei: si non: non est genus.

Rursum inspiciendum est si contingit genus participare quod positum est

sub genere: si sic: non est genus.

Participare est suscipere participati rationem: unde species participant genera: non autem econtra.

Si de aliquo assignata species uera est: genus autem non: & si nullam speciem contingit participare quod positum est in genere: & si de pluribus dicitur quod genus quod in genere positum est & si genus de æqualibus & species dicantur: & si genus sit eorum quæ non differunt specie sed numero: non est genus quod dictum est.

Cap. ii. Considerandum est si quod aliud genus est assignatae speciei quod neque continet assignatum genus: neque sub illo est: si sic: non erit genus: & si de specie in eo quod quid est prædicatur & de quibus species prædicatur: & si rationes generum appropriantur ad assignatam speciem: si non: non est genus.

Cap. iii. Rursum si quis differentiam assignauit ut genus: ut immortale genus dei: non recte genus assignauit.

Differentia est animalis immortale: eo quod animalium alia mortalia: alia immortalia.

Si quis ponat differentiam sub genere: male assignauit.

Differentia non participat genus: nam omne quod participat genus species est uel individuum.

Si genus sub specie & differentia sub specie: & genus sub differentia ponatur: & si nulla differentia generis prædicatur de assignata specie: & prior natura species: & simul interimat genus: & si contingit speciem amittere dictum genus uel differentiam: & si quod in genere positum est participat aliquid contrarium generi: & si æquioca species generi: & si genus transumptiue dictum est: non genus assignatum est.

Cap. v. Oportet contraria in eodem genere esse si nihil sit contrarium generi.

Si omnino in nullo genere est quod speciei est contrarium: sed est ipsum genus: non assignatur genus.

Si contrarium est alicui genus & species: & si horum quidem est medium: illorum autem nihil: non est genus: nam si generum est medium & specierum: & si specierum & generum: & utrisque similiter est medium: aut secundum negationem aut secundum subiectum.

Instantia fit quoniam sanitatis & ægritudinis. **quæ scilicet sunt species** non est medium boni autem & mali est. **quæ scilicet sunt genera potest dici quod regula non intelligitur universaliter: sed solum in moralibus est universaliter uera: non autem in naturalibus.**

Quando non est contrarium generi sed speciei: considerandum non tantum si contrarium sit in eodem genere: sed etiam si medium: in quo enim sunt summa & medium: si sic non est: non erit genus.

EX LIII. TOPICO:

Instantia fit quoniam egestas & superabundantia in eodē in malo enim ambo: mediocre autem cum sit medium horum in bono est. **Soluitur** quod uirtus non est medium per participationem de quo datur consideratio: sed per abnegationem: & hoc considerando ipsam quantum ad rationem boni quam habet per conformitatem ad rationem: sed si uirtus consideretur quo ad substantiam habitus & respectu circumstantiarum dicitur medium per participationem.

Considerandum si genus quidem contrarium est alicui: species autem nulli: si non: non est genus.

Instantia fit quoniam sanitas aegritudini contraria: febris autem cum sit aegritudinis species nulli contraria: similiter & ophthalmia. **Soluitur** quia consideratio non intelligitur uniuersaliter: sed quando uterque contrariorum habet species: unde instantia non ualet: quia cum aegritudo habeat species: eius contrarium scilicet sanitas non habet speciem.

Capi. vi. In casibus & coniugatis similiter sequitur. **scilicet terminare problema generis.** interimenti & constricti: similiter enim uni & omnibus insunt: ut si iustitia disciplina quaedam: & quod sit iuste & disciplinate: & iustus erit disciplinatus: si autem horum aliquid non est genus: nec reliquorum.

Si unum similitum est genus ad reliquum: ita alterum ad alterum.

Si generatio unus est genus generationis alterius: etiam unum est genus alterius: ut si edificare est operari: edificasse est operatum esse: similiter se habet & in corruptiōibus & in generatiuis: & in corruptiuis: & in potentiis: & uisibus.

Capi. vii. Si priuatio sit quod oppositum est speciei: si in assignato genere est oppositum: non est assignatum genus.

Priuatio aut in nullo genere est simpliciter: aut non in ultimo genere cum specie: ut si uisus in ultimo genere est sensus: cecitas non erit sensus.

Si generi & speciei opponitur priuatio: si non est oppositum. **scilicet generi.** in opposito. **scilicet speciei.** nec quod assignatum est. **scilicet generi.** in assignato erit. **id est in specie.**

Si oppositum in opposito: & propositum in proposito: ut si cecitas insensibilitas quaedam: & uisus sensus est.

Capi. viii. In contradictoriis considerandum si superius ponitur genus inferioris: an negatio inferioris sit genus negationis superioris: si non: non est genus.

Si affirmatio sit genus affirmationis: opposita negatio est genus oppositae negationis: ut si bonum sit genus suauis: non suaue erit genus non boni.

Capi. ix. Si species ad aliquid est: & genus erit si autem genus est ad ali-

quid: non necessario erit species ad aliquid: nam disciplina ad aliquid est: grammatica autem non.

Instantia fit quia uirtus est species boni & pulchri: & uirtus quidem ad aliquid est: bonum autem & pulchrum non ad aliquid: sed qualia sunt. **solutur quia instantia datur in relatiuis secundum dici: & regula intel- ligitur in relatiuis secundum esse.**

Pro sequenti consideratione sciendum qd licet genus & species sint diuer- sa relatiua & referantur ad diuersa correlatiua immediate: genus tamē mediate refertur ad correlatiuum speciei.

Si non ad idem dicitur species & secundum se & secundum genus: nō erit assignatum genus.

Si non ad idem dicitur species & secundum genus & secundum omnia ge- neris genera: non erit genus.

Instantia fit quoniam non necesse est secundum se: & secundum genus speciem ad idem dici: nam scientia scibilis dicitur: habitus autem & di- spositio non scibilis: sed anima. **Instantia non ualet quia datur de rela- tiuis secundum dici: & non secundum esse: de quibus datur confide- ratio.**

Si non ad æqualia dicitur genus & species: non est assignatum genus.

Diffi. Datio genus est doni: nam donum est datio irredibilis.

Eorum quæ dicuntur ad aliquid: alia quidem sunt ex necessitate in illis aut circa illa ad quæ dicuntur ut habitus & dispositio in illis ad quæ di- cuntur: alia non necesse quidem in illis esse: contingit autem inesse: ut scibile est in anima: nihil enim prohibet & sui scientiam habere animā: non necessarium autem est: alia uero simpliciter non contingit inesse illis ad quæ dicta sunt: ut contrarium in contratio: neq; scientiam in sci- bili: nisi sit scibile homo uel anima.

Si genus assignatum se habet aliquo istorum modorum ad suum corre- latium & non species: non est assignatum genus.

Capi. x. Si habitum genus actus: & actū genus habitus ponat aliquis: non assignat genus.

Si quis habitum consequentem potentiam ordinat ut genus peccauit:

Non contingit idem. **scilicet genus.** amplius permanere: si quod ex spe- tie omnino permutatum sit: sicut nec idem animal quandoq; hominē esse contingit quandoq; non.

Si assignatum pro genere & cui assignatur in aliquo eodem nata sunt fie- ri: recte assignatum est: in quo enim species & genus: si uero non: non est assignatum genus: ut si uerecundiam timorem dicant: aut iram tri- stitiam: non accidit enim in eodem speciem & genus esse: nam uere- cundia quidem in rationabili: timor in animositate: tristitia in concu- piscibili: ira in animositate.]

Capi. xi. Si secundum quid genus dictum: species ipsa participat: non est assignatum genus.

Considerandum est si in aliquibus participatur genus ut pars. **scilicet in/regalis.** si sic non est assignatum.

Nulla modo pars prædicatur de toto: quare non erit corpus genus animæ: eo quod pars est.

Videndum est si quis aliquid uituperabilius in potentia aut possibile: ut genus posuit: si sic non assignauit genus ut si detractorem uel latronem ponat eum qui ualeat latenter extranea furari: nemo enim prædictorum in eo quod possit aliquid horum talis dicitur.

Potest deus: & studiosus: praua facere: sed non sunt huiusmodi nam omnes prauis secundum appetitum: **uel melius.** secundum electionem dicuntur. **ut textus græcus habet.**

Omnis potestas est eorum quæ eligenda sunt: nam & prauorum potestates eligendæ: eo quod deum & studiosum habere eas dicimus. possunt enim praua agere.

Nullius uituperabilis erit potestas.

Si quis propter se eligibilem uel honorabilem: potestatem uel possibile: uel effectiuum ut genus posuit non assignat: nam omnia huiusmodi propter aliud eligenda.

Si quid eorum quæ sunt in duobus generibus aut pluribus in alterum posuit: non assignat: ut detractorem & seductorem: neque enim qui appetit impossibilia non potens autem: aut neque qui potest non appetens autem detractor est: sed qui utraq; hec habet. **Norandum tamen quod idem secundum idem conformiter & uniuoce non potest esse in diuersis generibus: quia diuersorum generum & non subalternatim & cetera. tamen idem secundum diuersa quæ in ipso sunt: aut etiam secundum idem nomen æquiuoce potest poni sub diuersis generibus non subalternatis.**

Capi. xii. Si genus quidem ut differentiam: differentiam uero ut genus assignant: non recte assignant.

Diffi. Stupor admiratio est uehemens.

Diffi. Fides opinio est uehemens.

Si quis passionem in genus passio ponit: peccat assignando genus: ut si immortalitatem uitam sempiternam dicat: passio enim uitæ immortalitas est.

Si quis concedet ex mortali aliquem fieri immortalem: palam quod nullus eum dicit aliam uitam sumere: sed casum aliquem uel passionem huic eidem aggregari.

Si passionem illius cuius est passio dicunt esse genus: non assignant genus: ut quoniam uentus est aer mobilis: magis enim motus aeris uetus est.

Si quod assignatum est nullius est genus: neque genus erit: ut album nullius

erit genus.

Si ponatur genus quod omnia sequuntur non erit genus: ut ens & unum.

Si ens genus assignauerimus: omnium erit genus: eo quod prædicatur de eis: de nullo enim genus nisi de speciebus prædicatur: quare & unum erit species entis: accidet ergo de omnibus de quibus genus prædicatur & speciem prædicari: eo quod ens & unum de omnibus similiter prædicantur.

Si in subiecta specie assignatum genus dicitur. *tam scilicet accidens* ut album in nive: non erit genus.

Si non uniuocum sit genus speciei: non erit genus.

Cap. xiii. Si genus suscipit magis & minus: species autem non suscipit: non erit genus.

Cap. xiiii. Separandum est genus a differentia: quoniam genus de pluribus dicitur: quam differentia. Et quoniam secundum interrogationem eius quod est quid est magis conuenit genus quam differentiam dicere: & quoniam differentia quidem generis qualitatem semper indicat: genus autem differentiam non.

Non oportet semper si aliquid sequitur ad aliud non conuertibiliter quod sit illud genus: quoniam non ens sequitur omne quod sit & non conuertitur: sed tamen non ens non est genus eius: non enim sunt non entis species.

Aduerte quod in rebus successiuis exemplum istius considerationis non habet ueritatem: quia in huiusmodi rebus suum esse in fieri consistit: atque in quadam suarum partium successione ad inuicem: ut quando fiunt sunt entia: res enim successiue dicuntur illæ quibus repugnat omnes partes simul permanere: ut motus & tempus: in rebus ergo permanentibus solummodo habet ueritatem: quia dum res permanens est in fieri: nondum habet esse: nam si sic: non amplius fiet: nam habito sine uel forma cessat motus & generatio: ut dicitur in primo & generatione com. lv.

Ex capitulo primo quinti libri Topicorum.

Proprium: aut inest per se & semper aut: ad aliud & quando.

Diffi. Per se proprium est quod ad omnia assignatur: & ab omni separat.

Diffi. Proprium ad aliquid est quod non ab omni separat: sed ab aliquo statuto determinat.

Diffi. Proprium semper est quod secundum omne tempus uerum est: & nunquam relinquit suum subiectum.

Diffi. Proprium quando est quod secundum aliquod tempus uerum est: & non ex necessitate semper consequitur.

Si non ad omnia, *scilicet sub specie*, inest: & ab omni separat: non erit proprium per se bene assignatum.

Si non inest siue non infuit siue non inerit: non erit proprium semper.

Capi.ii. Si non per notiora positum est proprium: & si omnino ignotius illo cuius est proprium: non erit bene positum proprium. Propter noticiam proprium facimus: nam discendi causa & proprium & diffinitiones facimus.

Capi.iii. Si aliquod nouum quod in proprio fuit assignatum multipliciter dicitur uel etiam tota oratio, *idest descriptio in qua ponitur proprium*, multipliciter dicitur: non erit bene positum proprium.

Quod multipliciter dicitur obscurum facit quod dictum est

Capi.iiii. Si frequenter idem dicitur in proprio, *scilicet implicite*, nō erit bene assignatū proprium: ut si corpus tenuissimū mobile sursum proprium ignis: hoc enim frequenter dixit corpus.

Conturbat audientem quod frequenter dicitur.

Capi.vi. Si plura propria quis assignet eiusdem: non determinans quoniam plura ponit: non bene erit positum proprium: ut si corpus tenuissimum & leuissimum proprium ignis.

Quemadmodum in diffinitionibus nihil oportet præter ea quæ indicāt substantiam orationi adiacere: sic nec in propriis præter eam quæ facit proprium nihil coassignandum est orationi.

Capi.vii. Si eodem quis usus est cuius proprium assignauit: aut aliquo eorum quæ sunt eius: non erit bene proprium positum: ut si animalis proprium substantiam: cuius species est homo.

Capi.viii. Si in assignando proprium quis opposito aut omnino simul natura: aut posteriore aliquo usus fuerit: non erit bene positum proprium: ut qui dixit boni proprium: quod maxime malo opponitur: opposito usus est boni, *scilicet malo*.

Quod simul est natura & posterius: non faciet notius.

Opposita sunt simul natura.

Si quod nunc proprium est assignas non determinauit quoniam nūc proprium assignauit: non erit bene proprium positum.

Quod extra morem sit omnem: semper determinatione indiget: & nō est danda increpationis occasio.

Si quis tale assignauit proprium quod manifestum non est aliter inesse quæ sensu: non erit bene positum proprium.

Omne sensibile ex sensu factum incertum sit: dubium est enim si adhuc, *idest postquam remotum est a sensu*, inest: eo quod solo sensu cognoscitur.

Capi.x. Si quis diffinitionem ut proprium assignauit: non erit bene positum proprium: non enim oportet indicare quid est esse proprium.

Capi.xi. Si de quo subiectum & proprium prædicatur: aut econuerso: erit bene positum proprium: si non: non erit bene positum: unde hic locus destruendi & construendi utilis est.

Si subiectum propriū assignauit eius quod in subiecto dicitur non erit proprium.

Si secundum participationem. **dest secundum partem formalem rei quæ est differentia.** assignauit proprium: non erit proprium.

Quod secundum participationem inest ad quid est esse conducit: & erit huiusmodi differentia quædam de aliqua specie dicta. **Hic accepit porphirius quod dixit differentia est quæ conducit ad esse.**

Si non contingit simul inesse proprium: sed posterius uel prius q̄ subiectum cuius est: non erit proprium.

Si eorundem in eo q̄ eadem sunt non est idem proprium non erit proprium.

Utilis est hic locus & in accidente: nam hisdem in eo quid eadem sunt eadem oportet inesse & non inesse.

Capi. xii. Si eorum quæ eadem sunt specie: idem specie est semper proprium: erit proprium: si uero non: non erit.

Capi. xiii. Quod inest alicui cui accedit aliquid: & accedenti inest sumptum eo cui accedit: & contra: ut quod inest homini & albo homini inest: & econuerso.

Non est diuersum uel idem simpliciter cui accedit & accidens cum eo cui accedit sumptum: sed aliud dicitur eo q̄ diuersum sit eis esse. **i. ratio.**

Ei qui omnino instat omnino est aduersandum.

Capi. xv. Nō ē una species ignis: diuersum enim est carbo & flēma & lux specie: unūquodq̄ aut horū ignis: & subtilior est lux carbone & flāma.

Capi. xvi. Quod esse indicat: non proprium: sed diffinitio est.

Si quod totius est proprium non uerum est de parte: aut per partes non dicitur de uniuerso: non erit proprium quod assignatum est proprium: si autem uerum est de unoquoq̄ similium partium quod est proprium totius: erit proprium: ut terræ proprium deorsum ferri.

Capi. xvii. Si contrarii non est contrarium proprium: neq̄ cōtrarium erit contrarii proprium: si uero contrarium contrarii proprium est: & contrarii contrarium: proprium erit.

Ad huius loci declarationem ponitur exemplum textus: ut quia iustitiæ contrarium est iniustitia: & optimum pessimo: optimum autem non est proprium iustitiæ: nec etiam erit pessimum proprium iustitiæ: sed bene quia est proprium esse eligendum: mali proprium erit esse fugiendū unde ut dicit hic locus tenet constructiue & destructiue.

Si hoc quod ad aliquid est eius quod est ad aliquid non est propriū: neq̄ eius quod ad aliquid est eius quod est ad aliquid erit proprium: si nero fuerit: erit proprium. **ponit autem exemplum: nam duplum dicitur ad dimidium: & superans ad superatum non est autem dupli propriū superans: nec erit dimidii propriū superatū quia uero unum dicitur ad**

duo: & dupli proprium est se habere ut duo ad unum: erit dimidii proprium se habere ut unum ad duo: unde tenet hic locus constructiue & destructiue ut dicit.

Si hoc secundum habitum dicitur est habitus proprium: & priuationis hoc quod secundum priuationem dicitur erit proprium: & econuerso: si uero non: non erit.

Ponit autem exemplum: quia enim uisus est proprium uidere secundum quod habemus uisum: erit cecitatis proprium non uidere: secundum quod non habemus uisum apti tamen uidere: quia uero sordiditatis non est proprium insensibilitas: neque auditus proprium erit lenus. & hic locus utilis est construendi & destruendi.

Si affirmatio uel quod secundum affirmationem dicitur. id est predicatur subiecti est proprium: non erit negatio: uel quod secundum negationem dicitur: subiecti proprium: si autem sit negatio aut quod secundum negationem dicitur: subiecti proprium non erit affirmatio neque quod secundum affirmationem dicitur.

Hic locus ut dicitur sumitur tantum penes predicata: & est solum utilis destruendi: quia enim animalis proprium est animatum: non erit animalis proprium non animatum.

Si affirmationis affirmatio non est proprium: neque negatio negationis erit proprium: & si negatio negationis non est proprium neque affirmatio affirmationis erit proprium.

Hic locus ut dicitur sumitur tam ex predicatis quam non predicatis: & tam de subiectis quam non subiectis: & solum utilis est destruendi: ut quia non est proprium hominis animalis: neque proprium non hominis erit non animalis: & econuerso.

Si affirmationis affirmatio est proprium: & negatio negationis erit proprium: si autem negationis negatio est proprium & affirmatio affirmationis erit proprium.

Hic locus ut dicitur est utilis construendi: & ponit exemplum: ut quia proprium animalis est uiuere: erit non animalis proprium non uiuere: & econuerso.

Si quod assignatum est proprium affirmationis est proprium: non erit idem negationis proprium: si autem negationis est proprium: non erit affirmationis proprium.

Hic locus ut dicitur attenditur penes subiecta: & est utilis destruendi & ponit exemplum: ut quia animalis proprium est animatum: non animalis proprium non erit animatum.

Affirmatio negationis & negatio affirmationis non est proprium: nam affirmatio negationi omni non inest: negatio autem affirmationi inest quidem: ut proprium autem non.

Et ex hoc inferat qd hic locus construendi falsus est: si assignatum proprium non est affirmationis proprium erit negationis.

Capi. xviii. Si eorum quæ e diuerso diuiduntur: quod nullius quæ e diuerso diuiditur est proprium: neq; quod positum est proprium: erit proprium huius cuius positum est esse proprium.

Ponit autem exemplum: ut quoniam sensib. le. quod contra intelligibile diuiditur nullius mortalium animalium est proprium non erit intelligibile dei proprium: & est utilis is locus destruendi.

Si reliquorum quæ e diuerso diuiduntur quolibet sumptum est proprium: singulis eorum quæ e diuerso diuiduntur erit huiusmodi proprium cuius positum est esse proprium.

Ponit autem exemplum: ut quia prudentiæ proprium est per se natum esse rationalis potentiæ uirtutem: sic & temperantiæ erit proprium per se natam esse: concupiscibilis uirtutem: & est utilis hic locus construendi.

Capi. xiiii. Si casus non est casus proprium: neq; casus erit proprium casus: ut quoniam nō est eius quod est iuste propriū hoc qd bene: neq; erit iusti proprium bonum.

Si casus est casus proprium: & casus erit casus proprium: ut quoniam homini est proprium gressibile bipes: & homini erit proprium gressibile bipes di.

Si oppositi casus non est proprium oppositi casus: neq; oppositi casus erit proprium oppositi casus: ut quia eius quod est iuste non est proprium bene: neq; eius quod est iniuste erit proprium male.

Si oppositi casus est proprium oppositi casus: & oppositi casus erit proprium oppositi casus: ut quoniam boni est proprium optimum: & mali erit proprium pessimum.

Capi. xx. Si eius quod similiter se habet: quod similiter se habet non est propriū: neq; quod similiter se habet: eius quod similiter se habet erit proprium: ut quoniam non est proprium medici facere sanitatem: neq; erit proprium ædificatoris facere ædificium.

Si quod similiter se habet eius quod similiter se habet est proprium: & quod similiter se habet eius quod similiter se habet erit proprium: ut quoniam medicus similiter se habet ad perfectiū esse sanitatis: & gymnastes **id est præceptor exercitiorum.** ad perfectiū esse euexie.

id est bone habitudinis. est autem proprium gymnastis perfectiū euexiæ: proprium erit & medici perfectiū sanitatis.

Si quod sic se habet eius quod sic se habet non est proprium: neq; quod sic se habet eius quod sic se habet erit proprium. Si autem eius quod sic se habet hoc quod sic se habet est proprium: eius non erit propriū

culius positum est esse proprium: ut quoniam sic se habet prudentia ad pulchrum & foedum eo quod disciplina utriusque eorum est: non est autem prudentiae disciplinam esse pulchri: nec erit proprium eius disciplinam esse foedi. Si uero est proprium prudentiae disciplinam esse pulchri non erit proprius eium disciplinam esse foedi.

Si quod secundum esse dicitur non eius quod secundum esse dicitur est proprium: neque quod corrumpi eius quod secundum corrumpi: neque quod generari eius quod secundum generari dicitur erit proprium: ut quando non est proprium hominis esse animal: neque eius quod generari aut corrumpi hominem erit proprium generari aut corrumpi animal. Eodem modo accipiendum est & ex generari ad esse ad corrumpi: & ex corrumpi ad esse & generari.

Si quod est secundum esse positum proprium est eius quod secundum esse positum est: & eius quod secundum generari dicitur: erit hoc quod secundum generari dicitur proprium: & eius quod secundum corrumpi eius quod secundum corrumpi assignatum est: ut quoniam hominis est proprium mortale esse: & eius quod est generari hominem erit proprium generari mortale: & eius quod est corrumpi hominem corrumpi mortale.

Capi. xxi. Si quod magis est eius quod magis est non est proprium neque quod minus est erit proprium eius quod minus est: neque quod minime eius quod minime: neque quod maxime eius quod maxime: neque quod simpliciter eius quod simpliciter. Et construenti etiam hic locus utilis est: ut quoniam magis uiuentis magis sentire est proprium: & minus uiuentis minus sentire: & maxime maxime: & minime minime: & simpliciter simpliciter.

Capi. xxiii. Si superhabundantiam. id est aliquid in plus se habens. posuit proprium non erit proprium. Si autem non superhabundantiam posuit proprium erit secundum hoc bene positum proprium: ut hominis proprium animal mansuetum natura bene positum est.

Corrupta re nihil minus erit ratio eius.

Incipiunt propositiones ex primo capitulo sexti libri Topicorum.

Interimitur diffinitio aut quoniam omnino non est uerum dicere de quo nomen. scilicet diffinitum. & ratio nem. id est diffinitionem. aut quoniam genere existente non posuit genus nel conueniens genus. Eorum quae sunt in diffinitione maxime uidetur genus

substantiam diffiniti significare.

Interimitur etiam quoniam non est propria diffinitio: aut quia non dixit quid est esse rei: aut quoniam si dixit non bene.

Cap. ii. Facilius est quemlibet fecisse q̄ bene fecisse.

Oportet diffinientem planissima interpretatione uti: eo q̄ innotescendi gratia redditur diffinitio.

Si amplius dixit in diffinitione quam oporteat interimitur diffinitio: nā omne appositum: **idest quod non est de esse diffiniti.** in diffinitione superfluum est.

Si in diffinitione ponatur quod sit æquiuocum multiplex non bene assignatur diffinitio.

Si diffinitio multipliciter dicto diuidens non dixit: non bene assignatur diffinitio: incertum enim utrius diffinitionem assignauit & maxime huiusmodi fieri contingit latente æquiocatione.

Si diffiniens aliquid secundum translationem dixit ut terram nutricem: non bene assignatur diffinitio.

Incertum est omne quod secundum translationem dicitur.

Si diffiniens non usitatis nominibus utitur: non bene assignatur diffinitio: nam obscurum est omne quod inusitatum est.

Omnes transferentes secundum aliquam similitudinem trasserunt.

Diffi. Imago est cuius generatio per similitudinem est.

Si non manifesta est contrarii ratio ex hoc q̄ diffinitur contrarium: non bene assignatur diffinitio: nam qui bene assignat contraria consignificant.

Si per dicta non sit manifestata cuius est diffinitio: non bene assignatur diffinitio.

Capitulo. iiii.

Si quod appositum est in diffinitione in omnibus quidem inest: & non separat ab his quæ sunt in eodem genere: uanum est huiusmodi appositum.

Oportet genus ab aliis separare: differentiam uero ab aliquo eorum quæ sunt sub eodem genere.

Si proprium. **idest conuertibile** est quod appositum est: ablato autem illo: & reliqua diffinitio propria erit. **idest conuertibilis.** & in indicat substantiam: superfluum erit appositum.

Simpliciter dicendum omne superfluum quo ablato quod reliquum est manifestum facit quod diffinitur.

Si quid eorum quæ sunt in diffinitione nō omnibus inest quæ sunt sub ea de specie: talis peius diffinit: q̄ qui usi sunt qd inest oibus quæ sūt. **Quia ut dicit textus: cōe per determinationē tandē fit cōuertibile: & sic tota**

hoc tamen sub diuisione:

Si uera est differentia de genere: non facit autem appposita generi spetiem non erit hæc specifica generis differentia.

Omnis specifica differentia cum genere facit spetiem.

Si differentia negatione diuidit genus: non erit differentia: accidet enim genus participare spetiem: & altera differentiarum ex necessitate prædicabitur de genere: nam de omni affirmatio aut negatio uera est.

Et ut dicitur hic locus solum habet ueritatem ad illos qui ponunt genus separatum & unum numero: non autem illis qui ponunt genus esse commune participatum multis spetiebus.

In quibusdam necessarium est uti negatione diffiniens ut in priuationibus.

Diffi. Cæcum est quod non habet uisum: cum natum sit habere.

Differt: nihil negatione diuidere genus. **Et hoc intellige si differentia affirmatiua sunt ignota: quia per negationem circumloquimur differentiam oppositam differentia affirmatiua.**

Capi. viii. Si spetiem ut differentiam assignauit: & genus ut differentiam dixit in diffinitione: non diffiniuit.

Si non quale quid: sed hoc aliquid significat assignata differentia: interimitur diffinitio.

Si differentia diffinitio secundum accedens inest: interimitur diffinitio.

Nulla differentia est eorum quæ secundum accedens insunt: sicut nec genus: non enim contingit differentiam inesse & non inesse.

Si prædicatur de genere differentia uel speties: aut inferius aliquid speties: non erit diffiniens.

Si prædicatur genus de differentia: non est diffiniens.

Genus prædicatur de quibus differentia: non de ea differentia quæ de spetie dicitur: nam si secundum unamquamque differentiarum animal prædicaretur: multa animalia de spetie prædicarentur: nam differentia de spetie prædicantur.

Et amplius omnes differentia aut speties aut indiuidua essent si quidem sunt animalia: & unumquodque animalium aut speties est: aut indiuiduum.

Si speties aut inferiorum aliquod de differentia prædicatur. **scilicet uniuersaliter.** non erit diffiniens.

Si non prior est differentia spetia: non erit diffiniens.

Posteriorem genere: spetie autem priorem: differentiam oportet esse.

Si diuersi generis est dicta differentia: neque contenti neque continentis: non erit diffiniens.

Non erit eadem differentia duorum generum non continentiam se in-

uicem: neq; sub eodem utrisq; existentibus:

Non necesse est differentiam omnem proprium genus inferre: eo quod contingit tandem duorum generum esse non continentium se inuicem: sed alterum tantum necesse est inferre: ut bipes gressibile: uel uolabile animal.

Cap. viii. Si loci differentiam assignauit substantiæ: non erit diffiniens.

Vnde dicit q; quidam increpant eos qui in gressibili & aquatili diuidunt animal: tanquam sint istæ differentiæ loci: sed non recte increpant.

Si differentiam passionem assignauit: non erit diffiniens: omnis enim passio magis facta abiicit a substantia differentia autem non huiusmodi est: sed magis saluare uidetur cuius est differentia:

Cap. ix. Si eorum quæ sunt ad aliquid: non ad aliquid differentiam assignauit: non erit diffiniens: nam eorum quæ sunt ad aliquid & differentia ad aliquid sunt.

Si ad id ad quod natum est referri singulum eorum quæ sunt ad aliquid assignauit: erit diffiniens.

Quibusdam ad quod natum est singulum eorum quæ sunt ad aliquid solum est uti: ad aliud autem non ut uisus ad uidendum: quibusdam autem ad aliud aliquid. **Vt si aliquis diffiniat subtelare id est uas concanum rectoris ad deferendum aliqua: q; sit quo aliquis haurit aquam.**

Diffinitio eius ad quod natum est: ad quod utetur prudens circa singula propria disciplina.

Si non primi. **scilicet subiecti** assignauit quando contrahit ad plura. **scilicet subiecta:** dictum esse: non erit diffiniens: ut prudentiam hominis uirtutem aut animæ: & non rationalis. **scilicet potentie quæ ut dicitur est primum subiectum prudentiæ.**

Si non susceptibile est: cuius dicitur diffinita passio uel dispositio: uel quod libet aliud: peccauit: ut qui dicit quoniam somnus est impotentia sensus. **nam magis somnus est effectuum impotentia sensus: quia ligamentum eorum est.**

Capitulum. xi.

Si secundum omnia tempora diffinitio diffinitio non consonet: accidit peccatum in diffinitione:

Capitulum. xii.

Si secundum aliud quid magis dicitur quod diffinitur q; secundum assignatam diffinitionem: interimitur diffinitio.

Si res diffinita suscipit magis quod aut secundum diffinitionem assignatur: non suscipit: aut e contrario quod secundum diffinitionem assignatur suscipit: res autem non interimitur diffinitio.

Si suscipiunt utraq; **scilicet diffinitio & diffinitum**. magis non autem simul. **id est i eodem tempore** interimitur diffinitio.

Si aliquibus duobus propositis de quo res magis dicitur: de hoc diffinitio minus dicitur: interimitur diffinitio.

Si diffinitum similiter inest utrisq; propositis: diffinitio autem non similiter: sed alteri magis: interimitur diffinitio.

Capi. xiii. Si ad duo diffinitionem assignauerit secundum alterutrum. **id est secundum disiunctionem & alteram partem tantum** interimitur diffinitio: ut bonum quod peruisum aut auditum delectabile. **Dicit autem secundum alteram partem tantum: quia si fuerit diffinitio data per disiunctionem: ita q; ambæ partes disiunctive simul referantur ad diffinitum. potest dari per disiuncta: ut patet in diffinitione enunciati in primo perihermenias & problematis in quarto capitulo primi Topicorum.**

Capi. xiiii. Si sit ad aliquid quod diffinitur: & non dictum est in diffinitione ad quod dicitur secundum se: aut secundum genus interimitur diffinitio.

Si alicuius ad aliquid cuius est finis aliquis: & non ad finem assignauit: interimitur diffinitio.

Finis in unoquoq; est quod optimū: aut cuius gratia alia quod autem optimum est dicendum in diffinitione.

In quibusdam si non determinauit qualis uel quanti uel ubi uel secundum alias circumstantias: interimitur diffinitio: nam non sufficit dicere ambitiosum qui appetit honorem: sed addendæ dictæ circumstantiæ uidelicet qualis uel quanti: uel ubi. nam omnes appetunt honorem.

In his quæ sunt ad aliquid si ad quod genus assignatur & species ad illud assignatur: erit diffinitio: si non: non erit.

Si oppositi relatiui non sit opposita diffinitio: interimitur diffinitio.

Si contrarii non sit contraria diffinitio interimitur.

Si quis per priuationem habitum diffiniuit: peccatum est in diffinitione nam sic diffinientem necesse esset eo quod diffinitur uti: si acciperetur pro nomine. **scilicet priuationis.** diffinitio **scilicet priuationis in qua ponitur habitus.**

Necesse est priuationem per habitum diffiniri.

Si unum contrariorum per alterum diffinitur: interimitur diffinitio.

Capi. xvi. Si quod secundum priuationem dicitur diffiniens non assignauit habitum: & in quo natum est fieri uel simpliciter uel in quo primum natum est fieri: interimitur diffinitio.

Capi. xviii. Si eorum quæ secundum æquiocationem dicuntur unam diffinitionem omnium assignauit communem: interimitur diffinitio.

Diffi. uniuoca sunt quorum una est secundum unum nomen ratio:

Aequiuocum respondentem diuidendum est:

Quoniam quidam respondentium uniuocum æquiocum dicunt esse quando non aptatur ad omne assignata oratio: æquiocum autem uniuocum si ad utrumque aptatur: prius. **idest a principio disputationis.** consistendum est de talibus: aut præsyllogizandum: quoniam uel æquiocum uel uniuocum utrum fuerit: magis enim concedunt non præuidentes quod accidere est.

Capi. xix. Si alicuius eorum quæ complectuntur. **idest complexorum.** assignetur diffinitio: considerandum auferenti alicuius eorum quæ complectuntur rationem: si & reliqua. **scilicet ratio.** reliqui. **idest partis reliquæ sit** nam si non palam quod ne tota totius erit.

Si cum sit compositum quod diffinitur diffinitio fuerit æquicola. **idest tot partium quod diffinitum: & non plurium: ut ipse exponit.** interimitur diffinitio.

Oportet diffinientem complexam rationem pro nominibus assignare: sic enim & in simplicibus qui nomen transumit non diffiniens erit: ut pro tunica uestem.

Maius peccatum facit diffiniens si per ignotiora nomina transumptione fecerit: ut si pro tunica nigra colobium atrum dixerit.

Si permutatione nominum non idem significat diffiniens: interimitur diffinitio: ut qui contemplatiuam scientiam opinionem contemplatiuam dixit.

Capi. xxi. Si diffinitionem alicuius totius assignauit partes in recto interimitur diffinitio uidetur enim qui sic diffinit partes easdem esse toti consistere.

Capi. xxii. Si quod ex his est dixit esse quod diffinit. **idest si partes diffinitionis ponuntur in obliquo.** considerandum est si non natum est fieri ex his que dicta sunt: si sic: interimitur diffinitio.

Si diffinitum in uno aliquo natum est fieri primo: ex quibus aut dixit ipsum esse non in uno nata sunt fieri primo: interimitur diffinitio.

In quibus partes insunt: & totum necesse est inesse.

Si toto interempto simul interimuntur partes: non erit eius diffinitio ex his: e contrario enim oportet accidere: partibus interemptis perimi totum: toto uero perempto: non necesse est partes perimi.

Si totum bonum uel malum: partes autem neutrum sint: aut e contrario: non erit diffinitio ex his.

Multa per se quidem non sunt bona: permixta autem quibusdam sunt bona: & e contrario utrumque quidem bonum: permixta autem mala: uel neutrum sunt.

Si totum ex meliore a peiore est: & non est totum meliōre quidem peius
 peiore autem melius: non erit diffinitio ex his.

Si uniuocum est totum alteri parti: non erit ex his diffinitio: nulli enim lic
 terarum syllaba est uniuoca.

Si non dixit diffiniens modum compositionis totius: non diffiniēt: non
 enim si quolibet modo compoantur partes erit domus.

Capi. xxiii. Dicitur alterum cum altero: aut quia sunt in aliquo eodem su
 scptibili: aut in loco eodem: aut in tempore eodem.

Capi. xxiiii. Si partium compositionem dixit totum: & non dixit qualis
 quæ est cumpositio: non diffiniuit: ut si canem dixit esse ignis terræ &
 aeris compositionem: non enim sufficit dicere compositionem: sed &
 qualis & quæ determinandum est.

Compositioni idem nullum compositorum est: compositioni enim om
 ni: dissolutio contraria: composito autem nihil.

Si in aliquo nata sunt esse contraria: & diffiniuit per alterum: non diffini
 uit: plures enim eiusdem accident diffinitiones.

Capi. xxv. Oportet si non ad totam habeat aliquis conari. **id est argumē**
tari diffinitionem: eo q̄ non sit evidens tota: ad aliquam partium co
 nari quæ sit nota & nō bene uideatur assignata: nam parte interempta
 & tota diffinitio interimitur.

Necesse est respondentem aut suscipere quod sumptum est ab interrogā
 te: aut declarare quid est quod ostensum est in diffinitione.

Quemadmodum in conuentionibus solent inducere legem: & si sit me
 lior quæ inducitur interimit anteriorem: sic & in diffinitionibus faci
 endum: & diffinitio alia ferenda si uidebitur melior q̄ prior: & interem
 pra erit quæ posita est prius.

Necesse est considerare si quod minus est his quæ oportet habere diffini
 tionem: aut quod appositum est superflue inspicere.

**Propositiones ex primo capitulo septimi libri Topicorum
 Aristotelis.**

In calibus & coniugatis si iustitia idem est fortitudini: & iustus
 forti: & iuste fortiter.

In oppositis si hæc eadem sunt: & opposita his eadem secundū
 quamlibet dictarum oppositionum.

In effectiuis & corruptiuis: & generationibus & corruptionibus: & in om
 nibus quæ similiter se habent ad alterutrum quæcunq̄ simpliciter ea
 dem sunt: & generationes eorum & corruptiones eadem: & effectiua
 & corruptiua.

Capi.ii. Vnum numero oportet esse quod optimum & maximum dicitur.

Capi.iii. Si cui alterum idem & alterum: sibi inuicem sunt idem: & si non sunt ambo idem eadem: nec sibi inuicem sunt eadem.

Si aliqua sunt idem: quæcunq; alteri accidunt: & alteri oportet accidere: & quibus alterum eorum accidit & alterum oportet accidere: si autem aliquid horum dissonet: palam quoniam non eadem sunt.

Si non in uno genere utrunq; non idem sunt: aut si genus quidem idem: differentia autem non eadem de utroq; prædicantur.

Si hoc quidem suscipit magis: illud autem non: aut si ambo suscipiunt: sed non simul: non idem sunt.

Si idem ad utrumlibet appositum non facit idem: aut si idem ab eodem ablato quod relinquitur alterum est: non erunt idem.

Posito altero siue uero siue falso: si alterum interimatur: non erunt idem: Quæcunq; de altero prædicantur: & de altero oportet prædicari: & de quibus alterum prædicatur alterum prædicari oportet: si non: non sunt idem.

Spetie uel genere eadem non necesse est numero eadem esse.

Si non idem sit nomē & diffinitio: non erit diffinitionis assignata ratio.

Capi.iiii. Nullus uel pauci disputantium diffinitionem syllogizant: sed omnes principium diffinitionem accipiunt.

Diffi. Diffinitio est oratio quæ quid est esse rei significat.

Oportet ea quæ in diffinitione ponuntur in eo quod quid est de re sola prædicari: prædicantur enim de re in eo quod quid genera & differentia.

Non cōtingit diffinitionem esse aliud q̄ rem: eo q̄ nihil aliud in eo quod quid est de re prædicatur.

Capi.v. Si opposita diffinitio opposita est spetiei: & ea quæ dicta est proposita spetiei: necesse est esse.

Si contrarii diffinitio manifesta sit: & propositi diffinitio erit manifesta.

Contraria in eodem genere uel in contrariis generibus sunt.

Capi.vi. In casibus & coniugatis necesse est consequentia esse genera generibus & diffinitiones diffinitionibus: ut si obliuio est scientiæ amissio: & obliuisci: scientiam amittere: & oblitum esse: scientiam amississe: & uno quolibet eorum concesso necesse est reliqua concedere.

Similiter idem dicit in effectiuis & corruptiuis. & generationibus & corruptionibus: & in his quæ sunt similia inter se. & per locum a maiori uel a minori docet construere diffinitionem.

Capi.vii. Oportunissimi locorum sunt qui sunt ex magis uel minus: & simili: & qui ex casibus: & qui ex coniugatis: quare oportet maxime cōtinere: & promptos habere hos: utilissimi enim ad plura.

EX. LI. VIII. TOPICO.

Nec unam duorum: nec duas eiusdem diffinitiones possibile est esse.

Capi. viii. Difficilius est construere q̄ destruere diffinitionem.

Facilius est unum concludere q̄ plura: & interimenti sufficit ad unum argumentari.

Destruere proprium & genus quam construere facilius est.

In aliis corrumpere quam facere facilius est.

In accidente uniuersale facilius est destruere q̄ construere: particulare uero e contrario: nam construendi quidem sufficit ostendere alicui inesse: destruendi ostendendum quoniam alicui non inest.

Capi. viii:

Facilius est diffinitionem destruere quam genus proprium uel accidens: construere autem difficilius.

Verisimile est in multis magis quam in paucis peccatum fieri.

Facilimum est omnium construere accidēs: quoniam q̄ inest tantum difficit ostendere: destruere autem difficillimum: quoniam minima in eo data sunt.

Propositiones ex primo capitulo octauo libri Topicorum aristotelis.

Ordinare. scilicet propositiones probabiles ad conclusionem probabiliter inferendam. & interrogare proprium est dialectici: ad alterum enim opus eius est philosopho autem & demonstratori nihil horum pertinet.

Capi. iiii. In ordine interrogandi quædam propositiones sunt necessariae: & quædam præter necessarias: necessarie enim dicuntur per quas fit syllogismus.

Quæ præter necessarias sumuntur sunt quatuor: aut enim inductionis gratia: ut detur uniuersale: aut ampliationis orationis, **id est propositi.** aut cælationis conclusionis: aut ut manifestior sit oratio.

Celantis propositum: præsyllogizare erit ea per quæ syllogismus eius q̄ ex principio est fieri debeat: & hoc ut plurima fiant argumenta: & erit hoc si quis non solum necessarias: sed si earum quæ ad has sunt utiles aliquam syllogizauerit.

Celantem propositum non erit conclusiones dicere: **scilicet per propositiones immediatas.** sed postea syllogizare subitas: nam sola ultima cōclusionē dista: dubium est quomodo accidit eo q̄ non præuiderit respondens ex quibus accidit non enodatis prioribus syllogismis.

Vtile erit celanti propositum non continuas propositiones sumere: ex quibus syllogismi: sed permutatim ad aliam & aliam cōclusionem positus enim conuenientibus iuxta se: magis quod accidit erit manifestum.

Oportet celantem diffinitinem sumere ex qua uult propositionem uniuersalem concludere: non in concreto sed in abstracto. **quia ut dicit respondens credet se concedere propositionem indefinitam cū cōced:**

uniuersalem: nam si diceret in concreto. statim respondens magis habet instantiam: aut si dicat iratus est qui appetit poenam dabit instantiam de irato parentibus.

Celantē proponere oportet: non ut propter ipsum sed alterius gratia prærendentem. **scilicet propositionem quam sumit** uerentur enim respondentes quæ ad positionem sunt utilia.

Celans propositum debet maxime facere dubium utrum quod proponitur aut oppositum sumere uelit.

Celans propositum debet per similitudinem inquirere. **& non in propria forma** nam & uerisimile est: & latet magis uniuersale:

Celantem propositum oportet sibi metipso quandoque facere instantiam: in suspecte enim se habet respondentes ad eos qui uidentur iuste argumentari.

Utile est spondenti dicere quoniam consuetum est qui cedi quod dicitur: pigrescunt enim respondentes quod solitum est negare: instantiam non habentes: simul etiam quia uruntur ipsi talibus. **scilicet propositionibus ab omnibus concessis.** cauent negare ea aliis:

Utile est arguenti celanti propositum non properare: & si omnino utile sit: nam contra properantes respondeutes magis obstant.

Utile est celanti propositum non ipsum proponere quod oportet sumere: sed cui hoc consequens est ex necessitate: nam magis conceditur eo quod non simul manifestum sit quod accidere est: & sumpto hoc sumptum est & illud.

Utile est in ultimo interrogare quod maxime uult sumere: maxime enim prima reuunt respondentes:

Nota ut dicit textus. **quod ita cautela non debemus uti ad omnes**: quia ad rudes primo ponenda sunt utilia: nam prima maxime admittunt ne ruditas eorum appareat: nisi sit eis ualde manifestum quod debet eis concludi: in fine autem cum aliquæ contra eos concluduntur: aduersantur per omnia: & etiam quæ sunt utilia negant. Similiter contra respondentes subtile & ingeniosos est faciendum quia tales propter ingenii sui subtilitatem omnia principia concedunt: & confidunt de seipsis credentes se nihil passuros per concessa ab eis: in fine autem negant etiam quod utile est cum concludi se sentiant: ualeat ergo ista cautela ad mediocres.

Utile est prolongare & interponere quæ non sunt utilia ad orationem: nam cum sint plura: dubium est in quo falsum sit.

Capit. lili. Ad ampliandum propositum: uti debet arguens inductione aut diuisione eorum quæ cognata sunt: ne necessaria autem ad conclusionem:

Capit. v. Ad explanationem propositi: manifesta exempla & parabola sunt ferenda.

Capit. vi. Utendum est in disputando syllogismo quidem sapientes magis

quod ad plures inductione autem: e contrario.

Quando inducenti in omnibus: non concedit respondens uniuersale: tunc iustum est inducenti instantiam exigere: non inducente autem eo in aliquibus sic esse: non iustum est exigere in aliquibus non sic esse.

Oportet qui instant in altero quod in proposito instantiam inferre: aut dicere quoniam hoc solum est tale.

Qui instant non ferunt instantiam in æquiuoco: & si fertur: arguenti auferendum est hoc in quo est instantia: ablato enim aliquo talium in quo est instantia cogetur ponere in reliquo. *Et ita sumitur quod propositio in parte falsa est uerificanda per exceptionem.*

Capitulum vii. Disputanti non est utendum syllogismo per impossibile: nam nisi ualde manifestum sit falsum esse non impossibile dicunt esse de monstranti autem nihil differt sic uel sine impossibili syllogizare.

Non debet arguens conclusionem interrogare. *an scilicet concludatur ex præmissis.* Sic enim illo renuente non uidebitur fieri syllogismus.

Si arguens unam orationem frequenter interroget male inquit.

Probare difficile: & sustinere facile est easdem hypothesas: sunt autem talia quæ natura sunt prima. *scilicet principia.* & postrema. *id est ultime conclusiones.* nam prima diffinitione indigent postrema uero per multa terminantur: impossibile est enim demonstrare aliquid cum qui non incipit a primis principiis & copulat usque ad ultima.

Media uix probare est quæ ualde proxima sunt principio: nam enim contingit plures ad hæc rationes inuenire: cum sint pauca media & eius & principii.

Capitulum viii.

Est interrogantis se inducere orationem: ut faciat respondentem improbabilissima dicere: quam quæ propter positionem sunt necessaria: respondentis autem est non propter eum uideri accidere impossibile: aut quod præter opinionem: sed propter positionem:

Non eadem sunt considerationes & docentibus & discentibus & colluctantibus. neque his qui exercent se inuicem perfectionis causa. discenti ponenda sunt semper ea quæ uidetur uera: neque enim conatur ullus falsum docere.

Colluctantium est interrogantem quidem uideri aliquid facere omnino: respondentem uero nihil uideri pati.

Capitulum viiii.

Necesse est respondentem sustinere orationem ponentem aut probabilem positionem. aut improbabilem:

Cum improbabilis sit positio: necesse est conclusionem opponentis fieri probabilem cum uero probabilis improbabilem: nam oppositum semper poni opponens concludet: si autem neque probabile neque impro-

probabile quod positum est: & conclusio erit talis. **Ibi ponit textus q̄ quādo positio est improbabilis simpliciter: & quærat opponens aliquid probabile respondententi non debet respondens simpliciter concedere probabilis. Si uero probabilis sit conclusio: tunc concedenda sunt omnia probabilis. Si uero neutra sit positio: tunc danda sunt omnia probabilis & improbabilia: dummodo sint magis probabilis conclusionis: quia principia oportet esse magis talia conclusionis.**

Si non simpliciter probabilis uel improbabilis sit positio: sed solum respondentis: quod uidetur sibi uel non uidetur: ponendum uel non ponendum erit: si uero alterius opinionem obseruare uoluerit respondens: ad illius intellectum aspicienti ponendum singula uel negandum. **Ita q̄ illa solum concedat uel neget quæ autor opinionis concederet uel negaret.**

Qui ferunt extraneas opiniones: ut bonum & malum esse idem sicut heraclitus dicit: non concedunt adesse eidem simul contraria: non quia non uideatur eis: sed quoniam secundum heraclitum sic dicendum.

Capitulum. viii.

Necesse est omne quod interrogatur aut probabile aut improbabile: aut neutrum esse: & ad orationem. **id est ad propositum.** uel non ad orationem pertinens esse.

Si interrogatum sit improbabile: & non ad orationem: dandum quidem est: sed significandum quoniam non uidetur: ad cautelam fatuitatis euitandæ.

Si interrogatum sit probabile & ad orationem: dandum est: quoniam uidetur quidem sed ualde propinquum ei quod in principio & q̄ interimitur hoc posito quod positum est.

Si interrogatum neq̄ probabile neq̄ improbabile est: si nihil ad orationem pertinens est: dandum est sine determinatione. Si autem ad orationem: significandum quoniam posito eo interimitur quod in principio est & qui sic responderet: nihil propter hoc uidebitur pati si præuidens singula posuerit.

Interrogantibus improbabiliora conclusione: nihil est concedendum:

Capitulum. x.

Concessum est respondententi non intelligenti: dicere quoniam non intelligo: & multipliciter dicto non ex necessitate confiteri uel negare.

Nisi planum sit quod dicitur: non pigritandum a respondente dicere non intelligere: nam sepe ex eo quod non plane interrogantibus dant obuiat aliquid difficile.

Si notum sit quod dicitur multipliciter autem dictum sit: si in omnibus. **Id est in multis.** quidem uerum uel falsum sit quod dicitur dandum simpliciter

uel negandum: si autem in aliquo quidem uerum in aliquo autem falsum: significandum est quoniam multipliciter dicitur: & propter hoc aliud quidem falsum aliud autem uerum.

Si non praeuiderit respondens dubium: & in alterum. **scilicet membrum** inspiciens posuerit: dicendum ad eum qui alterum dedit quoniam non ad hoc inspiciens dedit: sed ad alterum eorum.

Pluribus existentibus quæ sub eodem nomine & eadem oratione sunt: facilis est dubitatio.

Si planum sit & simplex quod interrogatur: aut sic: aut non respondendum est.

Cap. xi. Singularia omnia concedenda sunt si sint uera & probabilia: ad uniuersale autem temptandum est instantiam ferre.

Sine instantia uel quæ sit uel quæ uideatur: prohibere orationem: proteruire est.

Si non contra argumentari habeat respondens: quoniam non est uerum quod inducitur: multo magis uidebitur proteruire: quod ius nec hæc sufficiat ad soluendum: nam plures habemus orationes contrarias opinioni: bus quas difficile est soluere.

Est in disputationibus proterua responsio præter prædictos duos modos: syllogismi corruptio.

Ex quibus interimunt inquirentes propositum: his a respondente aduersandum est.

Improbabilem positionem inferre cauendum est a respondente.

Improbabilis positio est multipliciter: nam ex qua inconuenientia conuenit dicere: ut si dicat omnia moueri aut nihil: & quæcunque sunt peioris consuetudinis eligere: & repugnanditia consiliis. **ut iniuriam facere quæ pati melius.**

Audientes: non sermocinationes causa odiunt inferentem: sed ut ea quæ sibi uideantur dicentem odiunt.

Quando orationes falsum syllogizant soluendum interimenti propter quid sit falsum: non enim qui quodlibet interimit soluit: si hoc falsum sit quod interimitur: sed qui interimit propter quod sit falsum.

Nonit solutionem qui sciuit quoniam propter hoc conclusio sit falsa: & praeuidens uidetur esse.

Cap. xi. Cōtingit orationē prohibere concludi quadupliciter: aut enim interimere a quo sit falsum: aut ad interrogantem instantiam inferre: **scilicet querendo quæstionis intellectum: aut aliquam conclusionem collateralē: ut scilicet impediatur arguens.** sæpe enim non soluit quod interrogans non potest longius proferre: tertium ad interrogata id est **premissas: ex hoc scilicet quod non bene ordinatur: & non propter falsitatem.** dicere instantiam quarta & pessima instantia est ad tempus: quidam enim talibus instat ad quæ disputare pluris opus est temporis quam præsen-

tis exercitationis.

Prima earum quæ dicte sunt instantiarum est solutio reliquæ autem prohibitiones quædam sunt & impedimenta conclusionis.

Cap. xiii. Prauus fortius est qui impedit comune opus. *idest propositum quod inuestigari debet.*

Necessarium est quandoq; ad eum qui dicit. *idest respondet* non ad positionem conari *idest arguere.* quando is qui respondet contraria inter roganti obseruat.

Plures in uno impossibile est uincere.

Qui litigatorie interrogat prauè disputat: & qui respondendo non concedit quod uidetur: neq; suscipit quicq; quod uult interrogans inquirere prauè similiter.

Non similiter increpandum est & orationem per se & interrogantem: nam nihil prohibet orationem quidem prauam esse: interrogantem uero optime: ut contingit contra respondentem disputare: & e contrario.

Cap. xiiii. Orationis in se quinq; sunt increpationes: prima quidem quædo ex interrogatis non cõcluditur neq; quod propositum est neq; omnino: nihil cum sint falsa uel improbabilia: aut omnia aut plura in quibus est conclusio. Secunda est si non fiat ad positionem syllogismus. Tertia si additis quibusdã fiat syllogismus: & hæc sint peiora his quæ interrogantur: & minus probabilia conclusione. Quarta si ablati quibusdam fiat conclusio. Quinta si ex improbabilibus & minus credibilibus conclusione: aut si ex ueris sed plus opera indigentibus demonstrari quæ conclusio.

Nihil prohibet orationem per se quidem esse uituperabilem: ad propositum autem laudabilem: & e conuerso.

Eos qui per falsa uerum concludunt non iustum est increpare: qui est uerum quandoq; ex falsis syllogizare.

Ca. xv. Dif. Philosophema est syllogismus demonstratiuus. *φιλοσοφία.*

Diffi. Argumentum est syllogismus dialecticus.

Diffi. Sophisma est syllogismus litigatorius. *σοφισμα.*

Diffi. Aporema est syllogismus dialecticus contradictionis. *απορημα.*

Cap. xvi. Falsa dicitur oratio. *scilicet syllogistica.* quadrupliciter: uno modo quando uidetur concludi & non concluditur: alio modo quando concluditur quidem: non autem ad propositum: quod accidit maxime in his quæ ad impossibile dicuntur. Tertio quando ad propositum quidem concludunt: non tamen secundum propriam disciplinam. Quarto si per falsa concluditur.

Cap. xvii. Petere principium quinq; modis contingit: manifestissime quidem: & primo si quis idem quod monstrari oportet petat secundo quædo quod particulariter oportet demonstrare uniuersaliter quis petat:

Tertio si quis quod uniuersaliter est ostendere propositio particulari-
ter petat. Quarto si quis diuidens petat quod propositum est. Quinto
si quis eorum quæ sequuntur se inuicem ex necessitate alterum petat.
Petere contraria quinque modis contingit. Primo si quis opposita petit se-
cundum affirmationem & negationem. Secundo si contraria secun-
dum positionem ut bonum & malum idem. Tertio si quis uniuersali-
ter probans particulariter petierit contradictionem: aut si hoc petens
in uniuersali uniuersaliter contradictionem temptauerit sumere. Quar-
to si quis petat contrarium ei quod ex necessitate accidit per ea quæ po-
sita sunt. Quinto si quis ea non sumat: talia autem petat ex quibus erit
opposita contradictio. **ut scilicet sunt desperata.**

Differt contraria accipere ab eo quod est in principio tantum: quoniam
huiusmodi. **scilicet petitionis principii.** quidem peccatum est ad con-
clusionem: nam ad illam aspicientes quod in principio est dicimus pe-
tere contraria autem sunt in prioribus in eo quod habet se aliquo mo-
do hæc ad inuicem.

Cap. xviii. Ad exercitationem orationum primum oportet assuescere cō-
uertere orationes. **id est facere syllogismos cōuersiuos.** sic enim ad quod
dicitur. **scilicet ad conclusionem.** magis habebimus nos idoneos: &
in paucis. **scilicet premissis.** plures faciemus conclusiones.

Secundo ad omnem positionem quoniam sic & quoniam non sic ar-
gumentandum: considerandum: & inuenienti solutionem statim quæ-
rendum.

Tertio alternatim eligendum quæ sunt ad eandem positionem argumen-
ta: hoc enim ad cognoscendum multam idoneitatem facit: & ad argu-
endum magnum habet adiutorium.

Ad cognitionem & ad phisicam prudentiā posse conspiciere & conspexis-
se quæ utrinque accidit dicere ex hypothesi nō paruum instrumentū est.
Oportet huiusmodi esse boni ingenii **qui scilicet uolunt prædicta facere**
& se exercere in disputationibus.

Secundum ueritatem bonum ingenium est posse bene eligere uerum &
fugere falsum: qui nati sunt bene: possunt facere bene: nam qui amant
& qui odiunt hoc quod profertur facile discunt optimum.

Oportet disputantes terminorum esse idoneos: & probabiliū & pri-
morum habere se promptos.

Temprandum est & his quæ sæpe incidunt sermocinationes tenere: & in
orationibus.

Propositiones scire memoriter oportet: eo quod determinatas magis eas
inspiciunt secundum numerum in syllogismo.

Propositionem comunem magisq; orationem. **id est totam argumenta-**
tionem. ad memoriam ponendum est. **quia ut dicit facilius tenetur q**

tota argumentatio:

Orationem unam plures facere assuescendum est: ut obscurissime abscondentibus responderi possit.

Oportet maxime fugere in uniuersale ferre syllogismos:

Exercitium est causa potestatis & maxime circa propositiones & instantias.

Dialecticus est propositiuus & instantiuus.

Proponere est unum facere quæ sunt plura: oportet enim unum omnino sumere ad quod est disputatio.

Instare est quod unum est facere plura: nam aut diuidit: aut interimit: hoc quidem dans: illud autem non dans eorum que posita sunt.

Non est cum omni disputandum necesse est enim contra aliquos prauas fieri disputationes: nam contra eum qui omnino temptat uideri profutgere iustum est temptandum syllogismum facere: non pulchrum autem.

quia scilicet omnia negat: & oportet fieri disputationem certatoriam.
Qui in disputationibus exercitati sunt non possunt abstinere a disputatione certatoria.

Incipiunt propositiones ex primo libro elencorum Aristotelis:

Lii sunt syllogismi elenchi alii cum non sint uidentur esse propter quandam similitudinem.

Alii habent habitum scientiæ bene: alii autem uidentur: tribualiter inflantes se: & fingentes se: & alii quidem pulchri propter

decorem: alii autem uidentur componentes se.

Imperiti uelut distantes longe speculantur.

Syllogismus ex quibusdam positus est ut dicatur diuersum quid ex necessitate ab his quæ posita sunt.

Eelencus est syllogismus cum contradictione conclusionis.

Quoniam non est res ipsas ferentes disputare: nominibus pro rebus utimur notis: & ideo quod accidit.

Nomina finita sunt & orationum multitudo: res autem numero infinitæ necesse ergo erit plura eandem orationem & unum nomen signare.

Quemadmodum illi qui non sunt prompti numeros ferre a sciētibus expelluntur: eodem modo & in orationibus qui nominum uirtutis sunt ignari paralogizantur.

Quibusdam magis opere pretium est uideri sapientes quam esse & non uideri.

Diff. Sophistica est apparens sapientia: non existens autem.

Opus scientis est non mentiri de quibus nouit: & mentientem manifestare posse.

Cap. ii Sunt disputationum genera quattuor: doctrinales: dialecticæ: temptatiuæ: litigiosæ.

Diff. Doctrinales sunt quæ ex propriis principiis cuiusq; discipline: & nō ex his quæ uidentur esse respondententi syllogizant.

Oportet eum credere qui discit.

Diff. Dialecticæ sunt quæ ex probabilibus sunt collectiuæ contradictionum.

Diff. Temptatiuæ sunt quæ sunt ex his quæ uidentur respondententi: & necessarium est scire ei qui simulat habere scientiam.

Diff. Litigiosæ sunt quæ ex his sunt quæ uidentur probabilia: non sunt autem.

Quæ coniectant qui in disputationibus decertāt sunt quinque: redargutio falsum: inopinabile: solœcismus: & facere nugari.

Qui in disputationibus corrixantur maxime uolunt uideri redarguētes. Modi arguendi sophisticæ sunt duo: alii quidem secundum dictionem: alii extra dictionem.

Modi qui sunt secundum dictionem sunt sex numero: æquiuocatio: amphibologia: compositio: diuisione: accentus: figura dictionis.

Sunt tres modi secundum æquiuationem: unum quidem quando oratio uel nomē principaliter significāt plura. Secundus quādo sic soliti sumus dicere. Tertius quando compositum cum altero plura significat: separatum uero simpliciter.

Secundum compositionem falsæ sunt: ut posse sedentem ambulare: uel quod unum solum potest ferre potest plura ferre: & discere nunc litteras sic quidem didicet quas scit.

Secundum diuisionem sunt: ut quinque sunt duo & tria: & posui te seruum entem libertum: & quinquaginta uisorum centum reliquit diuus achilles.

Secundum accentum in his quæ sunt sine scriptura dialecticis: nō est idoneum facere orationem: in scripturis autem & poematibus magis.

Secundum accentum sunt ut metuo longas pereune lydia noctes: dormis: & heu quianam tanti cinxerunt æthera nimbi.

Secundum figuram dictionis accidunt quando non idem interpretatur similiter: ut masculinum: foemininum uel quale quantum: & econuerso uel hoc aliquid: quale quid.

Cap. iii Extra dictionem paralogismorum species sunt septem una quidem secundum accidens: Secunda in eo quod simpliciter & non simpliciter. Tertia secundum elenchi ignorantiam. Quarta secundum consequens. Quinta secundum quod in principio est sumere. Sexta quod non est causa secundum causam sumere. Septima plures interrogationes ut unam facere.

Diff. Elenchus est contradictio unius & eiusdem non nominis sed rei: & nominis non synonymi: sed eiusdem: ex his quæ data sunt ex necessitate non connumerato quod erat in principio: secundum idem: ad idem: similiter & in eodem tempore.

Quidam omittentes aliquid ex his quæ dicta sunt faciunt apparentem elenchum.

Capi. liii. Est omnes dictos modos fallatiarum reducere in elenchi ignorantiam conuenit enim resolueri in elenchi diffinitionem.

Qui non possunt distinguere aut interroganti concedunt: aut contra non dent putantur dedisse.

Quæ uni & eidem sunt eadem sibi inuicem probamus esse eadem.

Propositio unum de uno significat.

Diffinitio eadem est unius solius: & simpliciter rei: ut hominis: & unius tantum hominis.

Capi. vi. Sophisticus elenchus non simpliciter est elenchus: sed ad aliquam similiter & syllogismus.

Quod aliquis non interrogatus arbitratur dandum: & interrogatus ponet idem.

Secundum quamquamque artem est falsus syllogismus.

Capi. vii. Inconueniens est opinari alias ad nomen esse orationes alias ad intellectum: & non easdem.

Impossibile est aliquem uidere quod non putat.

Aliud est docere quam disputare: quoniam oportet docentem quidem non interrogare: sed eos manifestos facere: illum autem interrogare.

Qui secundum rem considerat communia dialecticus est: qui autem hoc apparenter facit sophista est.

Capi. viii. Qui ob uictoriam ipsam certant sunt litigiosi homines: & rixæ amici esse uidentur: nam quis omnino uincere uolunt omnia apprehendunt: hi litigiosi sunt.

Qui propter gloriam certant quæ in differentiis est sophistici sunt.

Non est dialecticus circa aliquod genus determinatum: neque ostensiuus illius: neque talis qualis uniuersalis neque enim sunt omnia in uno aliquo genere: neque si essent possibile esset sub eisdem principiis esse ea quæ sunt.

Nulla ars demonstratiua alicuius: naturæ interrogatiua est: non enim possibile utramlibet partium dare: nam syllogismus non fit ex utroque.

Est experimentum sumere non scientis: & eum qui nescit rem.

Omnes etiam idiotæ utuntur quodammodo dialectica: & temptatiua: nam omnes usque ad aliquid conantur diiudicare pronunciantes.

Arguunt omnes. **scilicet idiotæ** & sine arte participant id de quo artificialiter dialectica est: & arte syllogistica dialecticus & temptatiuus.

Capl. viii. Falsum in aliquo ostendere & ad inopinabile ducere primo est ex eo quod interrogat quodammodo. **idest celante** secundo inretto / gare multa: quamuis determinatum sit ad quod disputat. tertio ea quæ uidentur dicere probare. **idest laudare**. nam hoc facit quandam idoneitatem ut ad inopinabile ducat uel falsum. quarto si interrogatus dicat aut neget aliquid horum ducere ad quæ argumentari idoneus est. quinto nullam statim interrogare positionem sed confiteri ob hoc se interrogare quod discere uelit.

Ut ad inopinabile ducat considerare debet opponens ex quo genere. **idest lecta**. est qui disputat: deinde interrogare quod pluribus. **idest illius recte** habūdat. **idest uidetur**. secūdo debet cōsiderare quæ ex notitatibus occultis & manifestis opinionibus procedunt tertio considerare ea quæ sunt secundum naturam & legem contraria enim esse naturam & legem dicunt quarto considerare ea quæ pluribus & sapientibus sunt contraria.

Lex opinio plurium est: sapientes autem secundum naturam & secundum ueritatem dicunt.

Capitulo. x.

Facere nugari erit: si opponens supponat quod nihil differat nomen. **idest nomen per se sumptum: uel cum alio** uel orationem dicere: ut duplum & dimidii duplum.

Capitulo. xi.

Contingit ducere ad solecismum & uideri: & non ducere & uideri: & ducere & non uideri: quemadmodum dicit cecilianus si ficus sit secundæ declinationis qui dicit ficus naturas solecismum facit: non uidetur autem pluribus: qui uero ficos uidetur quidem sed non facit.

Capitulo. xii.

Ad redarguendum unum quidem utile est longitudo: difficile est enim simul multa conspiciere. Secundum uero festinatio: nam tardiores minus præuident. Tertium ira & contentio: conturbati enim minus possunt conseruare orationem elementa autem iræ sunt: manifestum respondentem facere quod uult iniuste agere: & circa omne impudentem esse. Quartum permutatim interrogationes ponere. Quintum propositum occultare: nam occultatio est latendi causa: latere autem causa fallaciæ.

Ad negantes quæcūq; opinantur esse ad propositum: interrogandum est oppositum uelut contrarium uelit sumere: aut duorum ex æquo interrogationem facere: nam cum dubium est quid opponēs uelit sumere minus graues fiunt respondentes.

Quando respondens dedit singulare inducenti uniuersale ut concessio utendum est uniuersali: nam plarumq; putant & ipsi dedisse. & audien

tibus uidetur propter memoriam inductionis.

Quando respondens dedit in quibus non nomine significatur uniuersale sed similitudine: utendum est opponenti ad hoc quod expedit illo si mili: latet enim plerumq; similitudo.

Quando respondens admittit contrarium debet opponens inquirere sub aliqua disiunctione.

Appositis iuxta se contrariis & maiora & magna uidentur: & peiora & meliora.

Sæpe facit uidere redargui maxime sophistica calumnia interrogantium cum nihil syllogizantes non interrogationem faciunt de hoc quod ultimum est sed conclusiue dicunt uelut syllogizantes: non ergo hoc & hoc.

Opponens debet laudare respōsionem respondentis: si concedit aliquod inopinabile: & interrogare oppositum illius inopinabilis an sit uerum uel falsum: & si concedat illud oppositum fiet contra ipsum uerus elenchus: si non: fiet apparens.

Opponens debet considerare in positione respondentis si sit contrarium prius dictis ab eo.

Si opponens instat argumento opponentis: opponens fingere debet multiplicatam aliquam in suo dicto.

Si respondens uideat respondentem percipere multiplicatam in oratione: debet præuenire soluendo illum defectum & interrogare alia: ut credatur uere arguere.

Si opponens non habeat argumentum ad principale propositum debet se transferre ubi habundat argumentis: & si respondens quærat quare se transferat respondeat solummodo in generali q; sibi intendit contradicere.

Opponens non debet interrogare omnes propositiones quæ ualent ad propositum: sed ut concessis uti.

Ex secundo libro elenchorum. Capitulo. I.

Circa solutiones paralogismorum utile est ad philosophiam: & ad gloriam circa omnia exercitatum esse uideri: & in nullo in scire se habere.

Qui ab alio facile paralogizatur: & hoc non sentit & ipse a se hoc patitur sæpe.

Non est idem soluere uitium orationis: & interroganti posse obuiare uelociter: nam quod scimus sæpe transpositum ignoramus.

Citius & tardius exercitatione fit magis: quare si manifestū nobis sit immeditari autem simus: fallimur: temporibus frequenter.

Facil.us est componere paralogismos q̄ soluere.

Contra litigiosos syllogismos obstandum est non ut contra arguentes: sed ut contra apparentes: quare ut non uideantur corrigendi sunt.

Accidit sæpe uidentes amphibologiam pigrescere diuidere: eo q̄ frequēter talia proponantur ne ad omnia uideantur graues esse: quare quando data est diuidere non pigritandum.

Nulli eorum quæ æquiuoca sunt conuenit respondere simpliciter: & si de omnibus uerum sit: quoniam nō oportet ad duas interrogationes unam responsionem dare.

Capitulum II.

Respondens nō debet multa cōcedere: & si uera uideantur: sed dicere tractare: uel ita: sic enim non fiet elenchus.

Si respondens aliquod inopinabile cogatur dicere: debet dicere hoc multis uideri sic enim inopinatum non uidebitur fieri.

Si respondens ad inconueniens ducitur: & antecedens sit propinquum consequenti: dicere debet q̄ petit quod in principio est.

Quando ab arguente uniuersale non nomine proprio sumitur sed in parabola: dicendum est a respondente quoniam non ut datum est neq̄ ut proposuit sumit.

Quando obscurum est & truncatum quod proponitur: non concedendum simpliciter.

Quando duo proponuntur respondenti: cum alterum quidem est: alterū ex necessitate uidetur esse: debet potius respondens negare consequens quam antecedens: quia difficilius est illud syllogizare: & uniuersaliter duobus sibi propositis debet quod facilius est dare & difficilius ad probandum negare.

Si duo habebant contrarium & respondens dare nesciat dicendum est contrarium quidem esse: nomen autem non esse alterius contrarii.

Si dubium proponitur respondenti cuius sunt contrariæ opiniones debet dicere quoniam huius sunt contrariæ opiniones assignando eas: & sic non putabitur mentiri: & faciet orationem sine elenchō uideri.

Si respondens presenferit interrogationes: prius insurgendum est & prædicendum. Sic enim maxime interrogantem prohibebit arguere.

Capitulum III.

Diffi. Solutio recta est manifestatio falsi syllogismi: secundum quam interrogantem. **Id est præmissam.** accidit falsum.

Falsus syllogismus fit dupliciter: aut quia syllogizatum est falsum: ut quia non est syllogismus sed apparens.

Debet respondens orationes syllogisticas falsum syllogizantes interimere.

do. *scilicet premissas*. Soluere: apparētes uero diuidendo *scilicet premissas*.

Volentibus soluere orationem primum respondendum est si syllogizata est aut non: deinde utrum sit uera conclusio aut non: quatenus diuidentes uel interimentes soluamus.

Cap. viii. Ad eos qui plures interrogationes unam faciūt: statim in principio determinandum: nā interrogatio una est ad quā una est responsio. Nec plura de uno: nec unū de multis: sed unū de uno dicendū uel negādū.

Cap. x. Orationem aliā sunt faciles respici: aliā difficiliōres. Qui est secūdum æquiocationē paralogismus uidemus esse lenissimus: & orationes huiusmodi ridiculosæ: & non digne solutione. Acus oratio est quæ dubitare facit maxime mordet enim hæc maxime respondentem.

Oratio accerrima dicitur quæ ex maxime apparentibus q̄ maxime probabile interimit.

Socrates interrogabat sed non respondebat: fatebatur enim nescire.

Earum quæ inueniuntur aliarum scientiarum omnium *scilicet a logicis* quæ ab aliis sumpte sunt: & prius celebratæ particulariter *id est solum quantum ad principia*. augentur ab eis qui accipiunt postea: quæ autē ex principio inueniuntur parum in primis solent augmentum sumere: reutilius autem est illo quod postea ex his fit augmentum.

Principium omnium *scilicet scientiarum* est maximum: quare & difficilimum: quanto enim optimum potestate tanto prauissimum magnitudine: difficilimum enim est uideri.

Principio inuento facile est addere & augere reliquum:

Qui principia rhetoricæ inuenerunt & aliarum artium omnino ad paruū quid perduxerunt: qui autem nunc famosiores sunt assumentes a multis uelut ex successione particulariter colligētes sic auxerunt: tylias quidem post priores: tyfimachus post tyliam: theodorus autem post hūc.

Artis logicæ ante me *scilicet ante aristotelem*, nihil omnino erat prescriptum: se uelox *id est labilis a memoria*, quia sine arte erat doctrina discētibz ab eis: non enim artem sed quæ ab arte sunt dantes antiqui erudire arbitrati sunt.

Reliquum erit omnium uestrum & eorum qui audierunt hoc opus omnis artis indulgentiam: inuentis autem multas habere gratias.

Explicunt auctoritates ex secundo elenchorum Aristotelis.

Incipiunt propositiones ex primo libro rhetoricæ aristotelis: secundum interpretationem georgii trapezuntii Ex primo capitulo q̄ de eisdem est rhetorica & dialectica & de ipsius utilitate.

Rhetorica cum dialectica conuertitur: nām de eis utraq; est quæ cognoscere quodam modo comuniter est: & nullius determi-

nata scientiæ.

Omnes scientiæ rhetorica & dialectica quodammodo participat: nã oēs usq; quaq; tum quærere ac reddere rationē: tum de sedere ac accusare conatur: uerū multi hæc temeræ nō nulli exercitatiōe ac habitu facitiant. Quicunq; eloquentiæ artes ad presens usq; composuerunt: paruum ipsius particulam adinuenerunt.

Fidem facere rethori artificiosum tantummodo est: cætera uero accedūt. Enthymemata persuasionis nerui sunt.

Indignatio misericordia ira cæteriꝝ animi affectus nō de ipsa re sunt sed commouendi iudicis causa.

Quiddam (ut ariopagita) recte prohibent litigātem præter rem quicq; dicere: non enim oportet in iram: aut inuidiam aut in misericordiam impellendo a recto iudicem flectere: ne similes ei simus qui eam qua usu/rus sit regulam prius inflectit.

Perspicuum est nihil ad litigātem pertinere nisi ut ostendat utrum res sit nec nei: & utrum factum sit an non: si uero magnum aut paruum iustū aut iniustum: quæ legislator nō determinauit: ea non a litigantibus accipere sed per se ipsum iudicem scire oportet.

Maxime conuenit ut quæ recte positæ sunt leges cuncta ipse determinet: quæ determinari queant: & quam minima iudicibus relinquant: primū quia unum aut paucos prudentes qui leges ferre ac iudicare possint: facilius est inuenire q̃ multos: deinde quoniam longi temporis consideratione leges feruntur: cum iudicia breuissime conficiantur: itaq; difficile est ut bene a iudicibus iustum & conducibile distribuatur.

Legumlatoris iudicium nō de singulis nec de presentibus: sed de uniuersalibus & de futuris est: præter uero ac iudex de presentibus iam determinatisq; iudicant: inde sit ut cum & ament & oderunt: sua quoq; utilitas connexa sit: nō satis queant ueritatem perspicere: sed propria uel uoluntas uel dolor iudicia sua obumbret.

Factum esse aut non factum: & fore aut non fore: esse quoq; uel non esse: hæc omnia cum non possit legislator preuidere iudicibus relinquēda uecessario sunt.

Melior ac ciuitatibus utilior deliberatiua preceptio est: q̃ iudicialis.

Minus in deliberationibus conducit præter rem dicere: minusq; maliciæ deliberatio habet: q̃ iuris dictio cum sit communis: hic enim de suis qui audit iudicaturus est: itaq; nihil aliud demonstrare oportet: nisi q̃ sic se habet ut consiliarius dicit.

Perspicuum est fidem demonstratione fieri: tunc enim uehemēter credimus cum demonstratum esse putauerimus.

Diff. Enthymema rhetorica est demonstratio. quod præcipuū est in demonstratione persuasione.

De quolibet syllogismo dialectica uel uniuersa uel pars ei' qdā cōsiderat.
Eiusdē uirtutis est ut ueri & uerisimilis consideratio.

Homines satis ad ueritatem nati sunt: & ut plurimū ueritatē cōsequuntur.
Oportet ut sicut in syllogismis ita in rhetoricis contraria persuadere pos-
simus non ut utraq; faciamus: (nā mala faciunda non sunt) sed ne nos
lateant quomodo se habeant: & ut cum alii non iuste utantur oratione
soluere possimus.

Aliarum artium nulla de cōtrariis ratiocinatur: sed dialectica & rhetorica
id solā faciunt: cum utraq; similiter de contrariis sit: quīs non similiter
res subiecte se habent: sed semper uera prāstantioraq; secundum natu-
rā melius syllogismo colliguntur: ac ut simpliciter dicā credibilia sūt
Absurdum est si non posse corpore sibi prāsidio esse turpe sit: ratione ue-
ro non sit: quod hominis magis est: q̄ usus corporis.

Officium rhetoricā non est persuadere: sed posse quā in singulis credibi-
lia sunt perspicere: ueluti etiam in cāteris artibus: nec enim est medici-
nā sanitatē inducere: sed quo ad usq; possibile sit: ad hoc usq; pducere:
cū possibile sit esse eos qui nullo possint pacto sanari bene tātū curare.

no ē aff. rhetorice
ff. uide

Rhetoricā est tam quod credibile est q̄ quod credibile uidetur perspicere/
re: ut dialecticā tam syllogismum q̄ apparentem syllogismum.

Dialecticus cauillator non uiribus sed electione: rhetor uero tā scientia q̄
electione orator erit cauillator enī. i. sophista sit si in utēdo syllogismū
apparentē eligit: quia uiribus dialecticus electione cauillator ē: sed hāc
in oratore nō destinguntur: nam uiribus utrūq; uidet. s. tam quod credi-
bile q̄ quod apparet & cū finis suus persuadere sit nō est demonstrādus
cauillator si etiam apparentibus d persuadendum utatur.

Capitulum secundo quid sit rhetorica quod eius subiectum.

Defini. Rhetorica est uis qua quod in unaquaq; re probabile est perspicitur.
Persuasionum aliā sine arte sunt: aliā artificiosae.

Defini. Persuasiones sine arte sunt quā non a nobis excogitatur: sed cū ex
sunt assumuntur: ut testes cruciatus scripta: artificiose uero: quā ratione
ac uia a nobis excogitari possunt.

Persuasionū quā ratione parantur genera sunt tria: nam alia in moribus
sunt eius qui dicit: alia in auditore modo quodam afficiēdo: alia in ra-
tione ipsa cum demonstraremus aut demonstrare uideamur.

Probis & magis & facilius de omnibus simpliciter credimus: nam probi-
tas dicentis: non (ut quidā eorum qui artē scripserūt nihil affert ad pro-
bandū: sed forte (ut breui absoluam) prācipuam mores fidem faciunt.

Mores faciunt
rhetorice

Non similiter iudicium reddimus cum dolemus & cum lætamur: aut cū
diligimus aut cum odimus.

Rhetorica est quasi propago dialecticā: & eius negotii quodcum de affe-
ctibus sit æquum est ut ciuile appelletur.

Enthymema syllogismum rhathoricum: extremum uero rhetoricam inductionem appello.

Si multis aut similibus sic se habere ostendas: ibi quidem inductio: hic autem extremum uocatur.

Si cum quædam sint aliud quid illorum causa eueniat præter illa: quoniam illa sunt: aut uniuersaliter aut ut in plurimum: ibi quidem syllogismus: hic autem enthymema uocatur.

Ars nulla considerat singularia singularia enim infinita sunt & sciëntia nequeunt contineri.

Consultamus de his quæ uidentur utroque posse pacto fieri: nam de his quæ dicitur fieri aut fore aut se habere non possunt nemo sic existimans consultabit: cum non aliter quam sic consultari possit.

Fluunt entymemata ex probabilibus & signis.

Diffi. Probabile est quod semper fere solet fieri: uerum non simpliciter: sed quod se habet ad illud ad quod est probabile: ut uniuersale ad particulare.

Probabile quod græce εἰκὸς dicitur est & cetera nam si particulariter capiatur statim apparet quod possunt aliter se habere: ut in hoc hæc mater diligit filium suum uel sic medea diligit filium suum hoc iam nec est nec apparet probabile: hæc uero propositio mater diligit filium probabilis est & habet se ad illud quod est probabilis ut uniuersale ad particulare: hæc græce ταῖς

Signorum aliud quidem se habet ut singulare quiddam ad uniuersale: ut si quis asserat omnes sapientes iustos esse: quoniam socrates cum esset sapiens iustus erat: aliud ut uniuersale quiddam ad particulare: ut si quis fabricicare hominem dicat: & eius signum esse quod crebro respicit.

Probabilium & signorum quod necessarium est argumentum dicitur: nam cum non possint soluere quod dictum est tunc potant argumentum esse allatum quasi demonstratum sit atque conclusum.

Diffi. Exemplum est non ut totum ad totum: neque ut pars ad totum: neque ut totum ad partem: sed ut pars ad partem: simile ad simile: quando utraque sub eodem genere sunt: sed unum altero magis perspicuum.

Capitulum tertio de tribus generibus orationum & tribus personarum.

Ex tribus oratio constituitur: ex eo qui dicit: de quo dicit & ad quem: id est ad auditorem penes quem etiam finis est.

Necesse est auditorem aut spectatorem esse: aut iudicem: iudicem aut præteritorum aut futurorum.

Diffi. Qui de futuris iudicat senator est: qui de præteritis iudex: qui uero de facultate spectator est.

Tria sunt genera dicendi: deliberatiuum: iudiciale: demonstratiuum.

Deliberatiue orationis aliud suasio: aliud dissuasio est: nam semper & qui priuatim consulunt & qui publice concionantur horum alterum agrediuntur.

W finis

Iudicialis orationis aliud accusatio aliud defensio: horum enim alterum occupant litigantes.

Demonstratiue orationis aliud laus aliud uituperatio.

Consulenti tempus futurum accommodatur litiganti preteritū: demonstrati præcipue presens.

Omnes secundum ea quæ presentia sunt laudant aut uituperant.

Consulenti finis est utile aut contrarium: nam qui suadet ad melius hortatur: qui autem dissuadet quasi a peiore dehortatur: litiganti finis est iustum aut iniustum: laudanti aut uituperanti honestum uel turpe.

Argumenta & probabilia & similiter signa rhetoricæ propositiones sunt.

Diffi. Enthymema est syllogismus ex probabilibus & signis constans.

Capitulum.iii. De quibus deliberatio esse solet.

Tenendum est non de omnibus bonis aut malis consiliarium consulere: sed de his quæ possunt fieri & nō fieri: sed neq; de cunctis contingentibus (sunt enim quædam a natura quædam a fortuna bona quæ quis contingentia sint nihil tamen ad ea confert deliberatio: sed de his quæ cunq; ad nos referri nata sunt: quorumq; origo ac causa in nobis est.

Verum est rhetoricam ex resolutiua scientia & ea ciuili quæ de moribus est: composita esse.

Maxima de quibus omnes consultant & quæ deliberantes aggrediuntur quinque ferre numero sunt: de opibus: de bello ac pace: de regionis locorum custodia: de his que inferunt & efferuntur: de legumlatione.

Non solum rerum accessiones: uerum etiam expensarum attenuatio nos reddunt ditiores.

Similia a similibus fieri consueuerunt.

Ad ciuitatem tutandam non minimum est ciuem legislationis esse sagacem: nam salus ciuitatis in legibus sita est.

Ad ferendas leges peregrinationes: quibus multarum gentiū leges cognoscisci possunt: perutiles sunt.

Ad publica cōsilia diligenter perscripta rerum gestarū hystoria utilis est.

Capitulum.v. De felicitàte ac sine deliberantium.

Diffi. Fœlicitas est uel fortuna secūda cum uirtute: uel per se sufficientia uitæ: uel uita tuta & iocundissima: uel possessionū facultas & corporis uires cū factiua conseruatiua amplificatiuaq; horum uirtute.

Diffi. Nobilitas gentis & ciuitatis est indigenas esse aut uetustissimos: & primos duces illustres: multos quoq; ea ex gente in rebus quæ expetuntur præclaros extitisse.

Diffi. Priuata nobilitas est quæ a uiris aut a mulieribus est: legitima ab ipsius procreatio: & aut uirtute aut diuitiis aut alia re laudata primos claros fuisse: multosq; famulos ea ex gente uiros & mulieres iuniores ac seniores fuisse.

Est foeminarū uirtus corporis quidē forma & proceritas: animi uero pudicitia & operandi studium absq; illiberalitate.

Ciuitates quibus haud bonae sunt mulieres: secuti lacedaemoniis ea media pene felicitatis parte priuantur.

Diffi. Amena sūt quibus frui queas: quibus uero fruimur ex his nihil magis praeter usum consequimur.

Ami

Diuitem esse in utendo magisq; in possidendo consistit: utētis enim operatio est: possessio uero ipsa diuitiae sunt.

Diffi. Gloria est cum uirtuosus a cūctis existimatur: aut id habere putatur quod cūcti uel plures: uel probi uel prudentes expetunt.

Diffi. Honor est benefacturae gloriae inditium. Honorantur maxime atq; merito qui beneficia contulerunt: deinde qui conferre queant.

Multi honorem assequuti sunt quis parua praebuerint: sed modus profuit atq; occasio.

Honoris partes sunt sacra: memorations: decantationes carminū: aut soluta orationis ad laudem recitatio: loci primi concessus sepulcra: imagines publici uictus: ad haec etiā barbara: ut inclinari: loco credere: munera quoq;: sed alia apud alios honoratiora sunt.

Munus

Diffi. Munus est rei alicuius donatio: atq; honoris signū quapropter tam aris auidi quā ambitiosi donari cupiunt: cum id donatio habeat quod utriq; appetunt.

Corporis uirtus est sanitas:

Pulchritudo alia in alia aetate est: nam iuuenis pulcher est: cui commodū ad subeundos & cursus & uolentiae labores corpus est: aspectuq; insuper iocundum. uir uero pulcher qui & labores bellicos sustinere queat: & ita iocundus aspectu est ut simul quoq; dum uideatur terreat.

Diffi. Vires sunt quibus possis quod mouere cupias: ita mouere ut uelis: Mouemus aut trahentes aut pellentes aut eleuantes: aut deiciētes: aut cōprimētes.

Corporis certatiua uirtus ex magnitudine robore uelocitateq; constat.

Pancratista dicitur qui percutiendo & luctando olympi uincebat pentachlus uero qui quinq; certaminibus uicerat, pugnis scilicet castu cursu saltu & luctatione. & dictus est a *πανκρη* q̄ est quicq; & αλυσω certamen.

Qui premere ac retinere potest luctator est: qui pulsando pellerē percursor est qui utrisq; pancratista est: qui omnibus moribus pentachlus est.

Senectus bona est quae tarde inuadit & dolores non infert.

Qui ualitudinarius est & non robustus cum facile patiatur & doleat uitaeq; breuioris sit non est felix.

Diffi. Amicus est qui quae fore bona amico putat: ea propter ipsum agit

amicum

Diffi. Secunda fortuna est cum omnia uel plurima uel maxima bona eorum quorum ipsa fortuna causa est forte eueniant atq; permaneant.

Capitulum. vi. De bono ac utili.

Non de fine sed de his quæ sunt ad finem quilibet consulit.

Diffi. Bonum est quod sui ipsius gratia est expetendum: & id cuius gratia aliud quiddam appetimus. & quod omnia expetunt uel quæ sensum habent: uel quæ intellectum aut habent: aut si haberent expeterent & efficiens atq; conseruans & id ad quod hæc consequuntur.

Quicquid qui de singulis est intellectus tribuit: id unicuique bonum est.

Exercitatio plerumq; sanitatem efficit.

Acquisitiones bonorum & malorum abiectiones necessario bonæ sunt:

Maiores boni pro minore: & minoris mali pro maiore acceptio bona est.

Cum uoluptatem omnia animalia secundum naturam appetunt: iocunda ac speciosa bona: bona esse necessarium est.

Fœlicitas per se ipsam expetibilis est & sufficiens: omnesq; animi & corporis uirtutes gratia eius appetimus.

Viueret per se ipsum expetendum est: & si nihil aliud bonum inde sequeretur.

Dici solet mala cunctis similiter hominibus obesse.

Quod maius est q̃ oporteat id malum est.

Multi quasi omnes apparent.

Nemo laudat quod bonum non est.

Possibilia duplicia sunt: scilicet quæ uix fiunt: & quæ facile.

Diffini. Facilia sunt quæ uel sine dolore uel breui tempore fiunt.

Diffi. Difficile est quod cum dolore aut multo tempore fit.

Capitulum. vii. De maiore & minore.

Excessus generum & eorum quæ in generibus maxima sunt proportionaliter se habent: ut si uir maximus maior est quam fœmina maxima: omnino quoq; uiri fœminis maiores: & si omnino maiores sunt fœminis uiri: uir quoq; maximus maxima fœmina maior.

Cum quippiam ex aliquo sequitur: hoc ex illo non sequitur.

Quod sequitur aut simul sequitur: ut si sanus est sequitur quod uiuat: ex hoc uero illud non sequitur: aut postea: ut scire ex adiscere: aut potestatem ut ad sacrilegium furtum.

Maiores boni efficientia ipsa quoq; maiora sunt.

Quod per se expetibile est: eo quod non per se maius bonum est.

Sine causa & principio impossibile est aliquid esse aut fieri.

Cum duo principia diuersorum sint quod a maiore principio est maius est.

Duorum principiorū aut caularum qđ maioris principii est cā: maius est.
Quod rarius est: eo maius est quod habeamus ut aurum ferro.

Cuius contrarium maius id maius est:

Cuius priuatio maior id maius est.

Sicut cause principia se habēt ad maius & minus sic & effectus: & e cōtra.

Quorum excessus eligibilior aut pulchrior est: & ipsa eligibilia & pulchriora sunt: & e contra rerum meliorum excessus meliores sunt & pulchriorum pulchriores.

Quorum cupiditas melior & laudabilior est: & ipsa meliora & laudabiliora sunt.

Quarum scientia pulchrior est magisq; expetitur: ipse quoq; res pulchriores sunt magisq; expetuntur.

Pericles in funebri ait oratione ita ciuitatem iuuentute ablata deformem esse: ut annus si uer ab eo remoueretur.

Accipere q̄ facere beneficiū eligibilis uidetur: illud enī uel si nemo sciat te accepisse profecto eliges: hoc si occultum futurū est te contulisse nō uideris electurus.

Eligibilis est iustum uideri q̄ esse: at sanum esse non ita.

Vno plura meliora sunt: duo enim in unū composita totū maius efficiūt.

Capitulum viii. De numero policianum in specie ac finibus earum.

Cunctis utilitas persuadet.

Tot sunt principantes quot respublicæ quare quattuor respublicæ sūt scilicet populi paucorum optimatum: unius quod principatur ac iudicat.

Diff. Populus est ciuitas uel respublica ī qua sorte magistratus declaratur.

Diff. Paucorū potestas est respublica in qua cēsu magistratus declaratur.

Diff. Optimatū potestas est respublica in qua qui disciplina legibus posita excellunt principantur.

Qui legibus semper optemperarunt ii optimi uidentur.

Diff. Monarchia est respublica in qua unus omnium dominus est.

Diff. Monarchia si ordine quodam constituta est: regnum dicitur: inordinata uero tyrannis appellatur.

Popularis status finis libertas est: paucorum uero diuitiæ: optimatū autē quæ ad disciplinam & ad leges pertinent: tyrannidis uero custodia.

Nō solū rationibus sed oratiōe affecta & morata fidē facimus: credimus enim eo facilius quo qualis quidam orator uidetur: id est si uir bonus si beniuolus aut utrunq;.

Capi. viiii. De honesto ac laudabili quæ ad demonstratiuū genus pertinet.

Honestum est quod cum bonum sit idcirco iocundum quoniā bonū est.

Diff. Virtus est uis quædam productiua & conseruatiua rerum bonarū: uisq; bene faciendi multa & magna & omnia in omnibus.

Necesse est si uirtus benefaciēdi uis est: maximas eōs esse uirtutes quæ plu

De politia

Monarchia

honestu

admodum aliis conferunt quapropter iustos ac fortes maxime laudat: cum alii bello alii pace utiles hominibus sint: deinde liberales: non enim contendunt de pecuniis sed largiuntur eas quas summo opere ceteri cupiunt.

Diffi. Iustitia est uirtus qua singuli sua secundum leges possident.

Diffi. Iniustitia est per quam aliena singuli contra leges retinent.

Diffi. Fortitudo est uirtus quam actui bonarum rerum ut leges iubent in periculis sumus legibusque administratiua huius contrarium timor est.

Diffi. Liberalitas est uirtus pecuniis benefactiua illiberalitas contrarium.

Diffi. Magnanimitas est uirtus magnorum beneficiorum effectiua: huius contraria pusillanimitas.

Diffi. Magnificencia est uirtus magnitudinis sumptuum effectiua huius contraria modicitas.

Diffi. Prudentia est mentis uirtus qua de bonis ac malis quae ad foelicitatem pertinent bene possumus consulere.

Non semper quod iuste sit honestum est: cum enim damnatur quis: turpe magis est si iuste sit: quam si iniuste.

Alceo dicenti uellem tibi aliquid dicere: sed pudor impedit: sapho respondit: si bona laudabiliaque cuperes: nec lingua turpe aliquid dicere meditari: nullus oculos pudor retineret.

Laudabilius est inimicos ulcisci potius quam reconciliari: nam malum pro malo reddere iustum est: omneque iustum laudabile.

Apud laconas comam nutrire laudabile est: nam quoniam non est facile seruile quicquam facere opus crinitum hominem: libertatis id apud eos inditium est.

Laudabilius est nulla uti arte fabrilis: liberum namque est non uiuere ad alium.

Virtutis eximia est cunctis benefacere.

Laus ex operationibus est.

Diffi. Laus est oratio magnitudinem uirtutis ostendens.

Verisimile est bonum esse ex bonis: & bene educatum bonum esse.

Laudamus eos qui fecerunt: quoniam facta signa sunt habitus: nam & eum qui non fecit laudaremus si talem esse crederemus.

Non oportet secunda fortuna confidere nimium: sed his quae a seipso sunt.

Capitulum x. De accusatione & defensione.

Diffi. Iniuriari est sponte praeter leges officere.

Legum alia propria alia communis.

Diffi. Propria legem dicimus qua ciues scripta utuntur: communem uero qua non nulla etiam si scripta non sunt apud omnes tamen ualere uidentur.

Sponte facimus quaecumque cognoscentes & non coacti facimus.

Quae sponte facimus cuncta eligimus.

Nemo ignorat quae eligit.

Diffi. Voluntas est appetitus boni cum ratione. nullus enim aliquid uult nisi cum bonum esse putauerit.

Appetitiones irrationabiles sunt ira & concupiscentia.

Neceffe est quæcunq; homines agunt septem eos causis agere: fortuna uel natura: consuetudine: ira: cupiditate: neq; oportet secundum ætates aut habitus ea quæ aguntur distinguere.

Si accidit ut iracundi aut cupidi iuuenes sint: non propter ætatem agunt quæ agunt: sed propter cupiditatem ac iram.

A fortuna sunt quæcunq; ita fiunt: cum eorum causa in determinabilis sit nec huius gratia: nec semper: nec ut plurimum: nec ordine fiant.

Natura fiunt quæcunq; causam ordinatam in se ipsis habent: nã aut semper aut ut plurimum sic eueniunt.

Vi fiunt quæcunq; preter cupiditatem ac rationem propter res ipsas sicut consuetudine fiunt quæcunq; ideo faciunt quoniam sæpe fecerunt.

Ratione fiunt quæ cum sint ex bonis conferre: uideantur uel ut finis uel ut ad finem: propter utilitatem aguntur: nam quædam etiam intemperantes agunt utilia uerũ nõ propter utilitatem sed propter uoluptatem.

Ira fiunt quibus ulciscimur.

Differunt poena & ultio: nam poena eius qui patitur gratia fit: ultio autem eius qui facit ut expleatur.

Cupiditate agunt quæcunq; iocunda uidentur.

Consuetudo & ea in quibus assueti sumus iocunda sunt: nam multa eorũ quæ natura iocunda non sunt cum uoluptate faciunt qui assueti sunt.

Quæcunq; propter se agunt homines omnia uel bona sunt uel bona esse utuntur. & aut iocunda aut uidentur iocunda.

Ponimus malorum uel apparentium malorum reiectionem: aut minoris pro maiore assumptionem in bonorum numero. cum eligibilia quodammodo sint: & similiter doloris uel apparentes doloris reiectionem: aut minoris pro minore assumptionem iocundis connumeramus.

Capitolo. xi. De iocundis.

Diffi. Voluptas est motus animæ quidã ac affectio tota simul & sensibilibiter in naturam proficiscens: dolor autem contrarium.

Cum sæpe ipsum ipsi semper propinquum sit: & ipsius quidem semper natura sit: ipsius uero sæpe consuetudo: nature consuetudo similis est: & quod uiolentum non est.

Cupiditatum alie irrationabiles sunt ut quas ex nulla cogitatione cupimus: quales sunt quæ natura esse dicuntur ut quæ sunt per corpus: rationales uero sunt cum quædam persuasi cupimus: nam multa & expectare & possidere cupimus cum audierimus persuasique fuerimus.

Neccssarium est iocunda omnia esse uel in sentiendo presentia: uel in recordando præterita uel in separando futura.

voluptas

Præsentia sentimus: præterita meminimus: futura speramus:

Iocundum est seruato meminisse periculi: lætatur enim uir post labores cum multa tulisse multaq; gessisse recordetur: cuius causa est: quoniam malum etiam non habere iocundum est.

Nemo irascitur illis quos ulcisci putat impossibile: illis etiam qui potētia excedunt aut non irascuntur aut minus irascuntur.

Irasci iocundum est.

Amantes cum alloquuntur aut scribunt aut quicq; aliud faciunt ad eum quem absentem amant gaudent: in omnibus namq; his quasi sentire putant eum quem amant cum eius recordentur.

Amoris inditium omnibus est si non solum cum adest quem amant lætatur: sed absentis etiam memoriam tenētes amanti iocundo etiam cum mæsti sunt quoniam nō adest & in luctu & in fletu inest quædā uoluptas.

Ulcisci iocundum est: nam qui irascuntur magnopere dolent non ulciscerantes autem gaudent.

Vincere iocundū est: nec cōtētiōis solū sed oībus: excessus namq; imaginatio fit: cuius rei oēs aut moderate aut magis etiā q̄ oporteat cupidi sūt.

Quoniā uincere iocundū est ludos etiam oēs qui pugnae aut cōtētiōis spetiem habent iocundos esse necesse est: sæpe namq; ipsis uictoria inest.

Honor atq; gloria iocundissimorum est.

Nulli cura est ut ab his quos quispiam nimium despiciat ueluti a pueris aut bestiis honor aut gloria conqueratur.

Amicus iocundorū est: nam & amare iocundū est: nullus enī unum amat qui uino non lætatur.

Amari iocundum est: imaginatio enim sit bonum sibi inesse.

Admirationi esse iocundum est: quoniam & honorari.

Affertationibus aures præbere iocundum est: nam adulator & amare & admirari uidetur.

Varieras & uicissitudo iocūda est: quod enim uno modo semper se habet facietatē generat unde dictū est uicissitudinē omniū rerū iocundā esse.

Discere ac admirari iocundū est: in admirando enim discendi cupiditas inest: in discendo autem reditus est in naturam.

Beneficliū tam conferre q̄ recipere ex iocūdis est: nam qui recipit qd̄ cupit adipiscitur: qui autem confert habet habūdatq; his quæ uterq; appetit.

Quoniam bene mereri iocūdum est: idcirco subuenire propinquis & mīca supplere hominibus suaue est.

Euadere a periculis tanto iocundius est: q̄to propius periculo fuimus.

Quoniā oīa genere cōiuncta s̄m naturā cōiuncta sūt idcirco ut plurimū q̄ similia sunt ac genere cōiuncta iocūda sunt: ut hō homini: æquus æquo: adolescēs adolescēti hinc & prouerbia celebrata sūt: æqualis æqualē delectat qd̄q; semp simile a simili amatur & qd̄ bællua bællū cognouit.

Necesse est omnes: licet alios plus alios minus: se ipsos amare.

Sua unicuique iocunda esse necesse est: ut opera orationes liberi.

Quoniam principari iocundum est: ideo sapientem esse iocundum uidetur: nam sapere principantis est.

Diffi. Sapientia est multarum ac mirabilium rerum scientia.

Quoniam ut plurimum homines ambitiosi sunt: ideo increpare alios iocundum est.

In quocumque unus quisque sibi optimus esse uidetur: in eo uersari iocundum est.

Capitulum. xii. Quomodo se habentes & quibus iniuriantur.

Homines quæ usitatissimæ iniuriæ sunt ab eis cæuent: ueluti etiam a morbis qui solent inuadere: quo autem nondum aliquis laborauit ab eo nemo cauet.

Dupliciter sunt aliqui egentes: aut enim necessariis ut inopes: aut superuacaneis ut diuites.

Iaso thesalus dixit opus esse in quibusdam iniuriari: ut iure quoque multa facere possis.

Homines ea facilius committunt quæ multi factitant: ueniam enim in his se consequuturos putant: similiter ea quæ celari commodius possunt.

Capitulum. xiii. De iniuria iureque factis.

Est quiddam natura iustum & iniustum quod omnes uaticinantur etiam si nulla inter se societas aut pactio sit: quale antigone apud sophoclem dicere uidetur: cum iustum esse asserat sepulturæ polynicæ tradere: non enim nunc aut nudius tertius uerum semper id uiget: nemoque scit ex quo ita constitutum est.

Diffi. Iniuriam pati est cum a uolentibus iniusta inferuntur.

Diffi. Aequum & bonum est quod præter legem scriptam iustum est.

Dicuntur aduersa fieri fortuna quæcumque cum præter opinionem fiant: non sunt ex prauitate.

Errore dicuntur fieri quæcumque nec præter opinionem nec ex prauitate fiunt.

Aequum est rebus humanis ad ignoscendum commoueri: & non legem

sed legis scriptorem: & non uerba: sed sententiam spectare: nec factum

sed uoluntatem: nec partem sed totum: nec quis nunc sed quis semper

aut fere semper fuerit considerare: & meminisse bonorum magis quæ

in se collata sunt quam malorum: & eorum bonorum magis quæ recipit

quam quæ facit: & non iniquo animo iniuriam ferre: & oratione disceptare potius uelle quam re: & in arbitrum magis quam in forum uel

le descendere: nam arbiter ad æquum & bonum: iudex ad legem spectat.

Capitulum. xiiii. De maiore ac minore iniuria.

Iniuria maiorem quæ a maiore proficiscitur iniquitate: quo circa & quæ minima sunt crimina maxima interdum uidentur: interdum etiam ex

magnitudine damni iniuria extimatur: ut illa cui nullum potest sup-
plicium exquiri: sed omnis poena minor inuenitur: & cui remedium af-
ferri non potest.

Diff. Accerba atq; inaudita iniuria est: in qua non potest qui passus est
poenam sumere: cum res nullum remedium patiatur: nam ultio & poe-
na remedium est.

Si qui perpeffus est turpitudinem ferre non potest: maiore supplicio qui
fecit dignus est.

Maior iniuria est si solus aut primus fecit: aut si pauci eo crimine conta-
minati sunt.

Maius peccatum quod bælluarum magis est: & quod ex præmeditatione
magis fit: & quod qui audiunt magis timent quam misereantur.

Amplificat iniuria qui multa iusta evertit aut contempsit: ut iusiurandū:
datam dexteram: hospitium: fidem: affinitates: multorum nanq; crimi-
num exaggeratio fit.

Vbiq; peccabunt qui apud iudices peccant.

Summa iniuria est si quis eum ledit qui de se bene meritis est: plura nāq;
peccat: & q; non benefacit & q; male.

Is uituperandus est qui iustitiam secundum leges scriptas solūmodo ser-
uat: melior enim qui non coactus iustus est: scripta uero coacti seruant:
sed non coacti minime.

Qui ea committit quæ leges prohibēt: & de quibus supplicia sunt: is mul-
to magis ea committet de quibus nullum supplicium est.

Capitulum. xv. De inartificiali fide.

In artificialem fidem quæ propria est iudicialium causarum quinq; nume-
ro faciunt scilicet leges testes: pacta: questiones: iusiurandum.

Iudex quasi argenti & auri cognitor est: ut uere iustum ab adulterato di-
scernat.

In morbis non confert aduersus medicum cauillari.

Non tantum medici error efficit: quantum si ob audire principibus assue-
scimus.

Probatae leges id maxime uetant: ut ne quis se legibus prudentiorem ue-
lit ostendere.

Proverbio fertur nunq; beneficium in sene collocandū.

Fatuus est qui cæso patre liberis pepercit.

Testes cū corrumpi non possunt fide dignissimi sunt.

Testibus nunq; opus esset: si ratione res iatis cognosci posset.

Diff. Pactum est lex quædam de particulari.

Leges non approbantur a pactis: pacta uero cum legitima sint: a legibus
comprobantur.

Diff. Lex pactum quoddam est: quare qui non credit evertitq; pactum: le-

ges evertit.

Quæ uoluntaria sunt pactis ut plurimum facimus: quare si quis pacta in firmatis usum hominum inter se penitus evertit.

Homines cum ab eis pecunia petitur facile peierant.

Melius est aliqua de causa prauum esse q̄ de nulla.

Diffi. Peierare est mente sed non ore falsum iurando dicere.

Incipiunt propositiones ex secundo libro rhetoricæ aristotelis secundum interpretationem georgii trapezuntii.

Ex primo capitulo. Quod auditores efficiendi sunt.

Vdicii causa rhetorica est.

Non eadem iudicibus uidentur: cum diligunt & cum oderunt nec iratis & quietis: sed uel omnia aduersa uel magnitudine diuersa sunt.

Reus nullam aut paruam iniuriam fecisse: iudici amanti uideatur: contra uero ei qui oderit.

Tria sunt quæ præter demonstrationem fidem faciunt: prudētia uirtus beniuolentia aut enim propter stultitiā non recte opinantur: aut recte sentientes propter improbitatem non dicunt ut sentiunt: aut quis recte sentiant uirtuosi q̄ sunt. tamen cum beniuoli non sint: facile creduntur sponte non optime consulere.

Diffi. Affectus sunt quibus homines commoti differenter iudicāt.

Capitulo. ii. De ira.

Ira est apparentis ultionis appetitus cum dolore: propter apparentem immerito in se uel in suos contemptum.

Necesse est ad omnē iram uoluptatē quandā sequi propter spem ultionis.

Iocundum est si quis putat se consequenturum quæ expetit.

Nemo quæ sibi impossibilia utuntur expetit.

Contemptus est actus opinionis in id quod nihili dignum existimatur.

Tres contemptus partes sunt: despectus: detractio: contumelia.

Quæ nihili ducimus hæc despiciamus.

Diffi. Detractio est cum alicuius uoluntati quispiā impedimento est: non ut sibi quicq̄ eueniat sed ne illi.

Diffi. Cōtumelia est dāno atq; dolore in his afficere in q̄bus turpe patiēti ē: nō ut ad aliud qddā sibi fiat q̄ qd factū ē: sed ut uoluptate afficiatur.

Qui par pari reddūt non contumeliantur sed ulciscuntur.

Est uoluptatis contumeliantibus causa: q̄ arbitrentur male faciēdo eis magis excellere.

Egrotantes: pauperes: amantes: sitientes: ac uniuersaliter cupientes: & nō assequentes iracundi sunt: ac facile incenduntur: & maxime aduersus eos qui propter presentem fortunam se contemnunt.

Delectat si præter opinionem factum sit quod optatur.

Deridentibus & sublanantibus atq; conuiciantibus: ac uilipendentibus ea
 quibus maxime student: irascuntur homines: ut quod philosophia gloriatur
 philosophiam: & qui forma formam contemnentibus.

Irascuntur homines amicis magis quam inimicis putant: enim sibi magis oportere ab illis bene fieri quam non: & assuetis honorare: si similiter erga se ipsos non habeant: parui pendendi enim ab his arbitrantur.

Par est ne a minoribus maiores contemnantur.

Contemptus signum est non animaduertere.

Irascuntur homines his qui in aduersa fortuna gestiunt: nam uel inimitiarum uel contemptus id signum est.

Irascuntur homines his qui cum in ceteros liberales sint erga se non sunt: contemni enim uidentur: cum soli indigni iudicati sint.

Capitulum. lli. De mansuetudine.

Diffi. Mansuetudo est depressio irae atq; sedatio.

Mansueti sunt homines his quos poenitet & qui fatentur: nam quas poenas sumpserint quod dolent factum: cessant ab ira.

Negantes seruos atq; contradicentes multo magis punimus: cum uero se iure puniri fatentur: cessamus ab ira: cuius causa est: quoniam manifesta negare irreuerentia est: irreuerentia uero contemptio est atq; despectus.

Diffi. Mansueti his qui humiliter se gerunt sumus.

Quod humilitate ira sedatur canes etiam ostendunt: qui sedentes non mordent.

Impossibile est simul timere atq; irasci.

Nullus iratus continet: est enim contemptus absque dolore: ira uero non sine dolore.

Mites sunt homines in ludo: in ioco: in die festo: in foelicitate: in successu: in consumatione ac uniuersaliter in non dolendo: & in laudabili uoluptate: ac spe bona.

Sedat iram tempus.

Sedat maiorem hominis iram sumptum ab illo prius supplicium mansuescunt enim cum iram in alium effuderint.

Sedatur ira si maiora incommoda passi sunt qui deliquerunt: quam irati eos affecissent: quasi enim supplicium sumpsisse arbitrantur.

Non ex iure facto aut dicto ira proficiscitur.

Minus moleste ferunt homines cum puniuntur: si ignoraturos alios putant quod propter se ipsos: & pro quibus passi sunt.

Ceteris qui non sentiunt non irascuntur homines: nec defunctis quasi in extrema passi nec dolituri nec cognituri sint: quod irati cupiunt: quod breuiter prope poeta cum achillis iram sedare uellet quam in hectorem iam mortuum gerebat dixit: surdam enim terram iratus uexas.

Diffi. Amare est uelle alicui quae bona putet: illius non sui gratia eorumque actuum esse inquitum potest.

Capitulum. liii. De amicitia & amore & eorum contrariis.

Diffi. Amicus est qui amat & redamatur.

Qui in bonis congratulatur & in dolore condolet non alia de causa nisi amati amicum esse necesse est.

Quibus eadem bona ac mala sunt: & qui eisdem amici: & eisdem inimici sunt: amici sunt: nam his eadem uelle necesse est.

Oportet amicos iocundos esse in consuetudine conuersationeq; diuturna quales sunt faciles: & neq; peccata redarguentes neq; contentiosi neq; pertinaces: nam omnes ii pugnaces sunt: pugnautes uero non eadem sed opposita uelle utuntur.

Oportet amicos tam illudere quam sufferre aptos esse: mundos quoq; facie ueste: tota uita: non exprobrantes nec errores nec beneficia: eosq; esse qui maleficia obliuiscuntur: & crimina non recordentur: sed facile reconciliantur: praeterea non maledicos: non contradicentes irascentibus: aut studiose quicquam agentibus non pugnaces esse.

Ex omnibus bonis boni amici summopere diliguntur.

Solent non uereri homines si apud amicos contemnuntur quae ad gloriam pertinent.

Nullus amat quem metuit.

Sunt amicitiae species: sodalitium familiaritas propinquitas.

Inimicitiae efficientia sunt ira: detractio: calumnia.

Ira semper in singulos est: odium uero etiam in genera: omnes namq; calumniantem atq; furem oderunt sed alterum tempore sanabile est alterum non.

Ira dolorem inferre cupit: odium uero affligere potius: nam qui irascitur cognosci uult: hic uero non curat.

Qui irascitur multis motus miserebitur: qui odit nullo pacto.

Capitulum v. De timore & eius contrario

Diffi. Timor est ex imaginatione futuri mali corruptiui ac dolorem inferentis perturbatio: quaedam: aut dolor.

✓ Remota nimium non timent homines: omnes enim sciunt se morituros uerum quoniam non prope: idcirco non curant.

Diffi. periculum est timendae rei appropinquatio.

✓ Qui a maioribus timentur: ii etiam a minoribus timebuntur cum possint minoribus magis quam maioribus obesse.

Ex affectis iniuria & inimicis & aduersariis non qui acutae: ire sunt atq; minaces timendi sunt: sed tranquilli dissimulatores uersuti latent enim qui prope: quare nunquam timendi qui longe sunt.

Non timent qui iam perpeffos omnia se graua putant quorum spes extincta est: sed opus est salutis subesse specie pro quo perhorrescunt: cuius signum est quod timor ad consulendum inducit: nemo enim de re consulit de qua nulla spes apparet.

Fiducia timori contrarium est: & id quo fidimus et quod timemus.

Deus iniuria uexatis opitulati creditur.

Capitulum. vi. De uerecundia & inuerecundia.

Diffi. Verecundia est dolor quidam atq; perturbatio ex malis aut presentibus aut futuris qua infamiam inferunt proueniens.

Diffi. Inuerecundia est contemptus quidam horum malorum atq; impassibilitas. Ab alio beneficia suscipere & sapius quæ tu benefeceris exprobare pusillanimitatis deiectionisq; sunt signa.

De se multa dicere ac polliceri & aliena sua esse prædicare arrogantis est. Omnino homines non pudet eorum de quibus communis opinio est quæ uere non dicant: unde neminem bestiarum puerorumq; pudet.

Homines cum in aduersa fortuna sunt nunquam uellent ab emulis uideri.

Cum uisum iri necesse sit in apertoq; uersari: uerecundi magis propter conscientiam homines sunt: hinc poeta antipho ad supplicium a dionisio missus: cum eos uidisset qui secum morituri erant capita uelantes per portam exeuntes: quid ita faciē inquit uelatis? an ne cras quispiam horum uos uideat?

Capitulum. vii. De gratia.

Diffi. Gratia est per quam dicuntur homines roganti gratis aliquid facere: non pro re alia: nec ut sibi quicquid qui faciunt eueniat sed ut cui faciunt.

Magna gratia est aut quia rogantes egent nimium: aut quia magna & difficilia rogant aut quia in temporibus difficillibus: aut quia solus: aut quia primus: aut quia maxime.

Rogationes appetitiones sunt: harumq; maxime sunt quæ sunt cum dolore re dicitur facti.

Nemo se rogare de prauis faterur.

Capitulum. viii. De commiseratione.

Diffi. Commiseratio est dolor quidam ex apparenti malo corruptiuo ac dolorem inferente in non dignum pati: quod uel ipse putabit posse pati uel suorum aliquem: idq; sic ut propinquum uideatur.

Omnino perditum non misereantur: nihil enim se amplius passuros arbitrantur ultima iam passi: nec qui se felices esse credunt: nihil enim se pati posse existimant.

Qui neminem probum esse dicit non misereatur: omnes enim malo dignos existimat.

Diuelli a sociis atq; amicis miserabile est.

Miserantur homines notos nisi ualde propinqui ac sui sint: nam ergo hos sic se habent quemadmodum & in se ipsos.

Amas cum ad mortem filius duceretur non effudit lachrymas ut fertur: at cum amicum mendicare aspexisset effudit: est enim hoc miserabile illud terribile: quod aliud a miserabili est & ipsius miserationis expulsiuum.

Similium misereantur homines secundum ætates & mores & habitus &

dignitates ac genera in omnibus enim his sibi quoque futurum maxime uidetur.

✓ Quaecumque sibi ipsis homines timent. hæc cum in alios fiant in miserationem impelluntur.

✓ Afflictiones tunc miserabiles sunt cum oculis cernuntur: quæ autem mille annis antea fuerunt uel future sunt: etiam si timeant homines aut memorie habeant: uel omnino non miserrantur: uel non similiter

Signa ac facta ut uestes eorum qui passi sunt: & uerba cum iam morerentur miserationem mouent.

Capitulum. viii. De indignatione.

Miserationi maxime indignatio opponitur.

Quod præter dignitatem fit iniustum est.

Diffi. Indignatio est dolor perturbans propter res secundas indigno collatas.

Nemo indignatur si qui omnino uirtutem aliquam habeant: & si ea quæ secundum naturam bona sunt.

Magis perturbant homines: qui modo diuitias assequuti sunt quam qui olim & a genere ceperunt: ii enim sua possidere uidentur: illi minime & uertus his quæ secundum naturam sunt propinquum uidetur.

Non quilibet unoquoque bono dignius est: sed proportio quædam est: arma namque pulcherrima non iusto sed forti consentanea sunt: & excellentes nuptiæ non nuperditatis sed nobilibus.

Capitulum. x. De inuidia.

Diffi. Inuidia est dolor quidem quoniam similes boni aliquid adepti uideantur: non ut quicquam sibi accidat sed propter illos: & similes dico genere propinquitate ætate habitu gloria diuitiis.

Qui ex aliqua re gloriam quæruunt de illa sunt inuidi.

Qui proximi sunt loco tempore ætate gloria his homines inuidet: unde illud dictum est propinquitas inuidere solet.

Quoniam cum his qui eadem cupiunt contendunt homines: necesse est his maxime inuidere: unde dictum est figulus figulo inuidet: faberque fabro.

His qui ea possident aut habent quæ ipsos oportuit habere uel quæ ipsi aliquando possidebant inuidet homines: quapropter in moribus seniores inuidet.

Capitulum. xi. De emulatione.

Diffi. Emulatio est dolor quidam quoniam bona & honorabilia quæ ipse quoque assequi posset: non similibus adesse uideantur: non quoniam aliis sunt: sed quoniam non ipsi quoque.

Probum quiddam emulatio est & proborum: inuidia uero improbum & improborum: alteri enim ut ad consequenda bona se præparent emulatione concitantur: alteri propter inuidiam proximis impedimento sunt.

Nullus se dignum putat impossibilibus si sic apparent.
Contemptus emulationi contrarium est & emulari atq; contemnere cō-
traria sunt.

Emulantes sæpe despiciunt fortunatos: cū absq; honorabilibus bonis ad
est eis fortuna.

Capitulum. xii. De affectibus & habitibus iuuenum.

Iuuenes moribus huiusmodi sunt: aptissimi scilicet ad cupiendum: poten-
tesq; facere quacūq; cupiunt: maxime ex cupiditatibus eius sequaces
quæ in rebus ueneris est: & in hac incontinentes: mutabiles in cupidi-
tatibus citoq; fastidientes: uoluntates acutas habentes & non magnas
ueluti egrotantium sitis aut fames.

Iuuenes ad irascendum apti sunt & acutæ iræ: ambitiosi sunt immo con-
tentiosi excedere namq; iuuentus cupit & uictoria excessus quidam est:
Iuuenes uictoriæ & excellentiæ magis quam pecuniarum studiosi sunt:
pecuniarum uero studiosi minime: non enim adhuc inopia periculum
fecerunt.

Iuuenes non malitiosi sed simplices sunt: nondum enim uersutias mul-
tas inspexerunt.

Iuuenes creduli sunt quoniam nondum in multis decepti fuerunt.

Iuuenes bonæ spei sunt quoniam nondum in multis aberrauerunt: unde
uiuunt maxima spe.

Iuuenes ut facile decipiantur idonei sunt: quoniam facile sperant: & for-
tiores etiam quoniam facile irascuntur & bene sperant: quorum alterū
ne timeant alterum ut confidant facit.

Iuuenes uerecundi sunt: nondum enim alia esse honesta existimant: sed le-
gibus solum castigati sunt.

Iuuenes magnanimi sunt nam nunq̃ uita ipsos deiecit: sed periculorum
expertes sunt & dignum se magnis putant quod magnanimitatis est.

Iuuenes in agēdo honesta potius eligūt q̃ utilia: moribus enim magis ui-
uant q̃ rationatione: ratio cinatio autē utilium est: uirtus uero honesti

Iuuenes amicorum studiosi sunt atq; sodaliū multo magis q̃ cætere æta-
tes: gaudent namq; in conuiuendo: nondumq; ad utilitatem aliquid iu-
dicant: nec etiam amicos.

Iuuenes nimis agūt i oībus: nimis amāt nimis oderūt cætera oīa similiter.

Iuuenes scire omnia putāt: atq; affirmant qd etiam causa est ut oīa nimis.

Iuuenes iniurias in contumeliā faciunt non in malignitatem.

Iuuenes ad cōmiserationem parati sunt quoniam probos ac bonos om-
nes arbitrantur: sua enim simplicitate cæteros mētuntur itaq; indigna
ipso pari facile credunt.

Iuuenes risui student idcirco & dicaces sunt: & facerē

Dist. Dicacitas castigata contumelia est.

Capitulum. xlii. De affectibus senum.

Seniores & ætate prouecti quoniam multos iam annos uixerunt: & errauerunt in pluribus: deceptique fuerunt: ac insuper quoniam rerum plurimæ uitiosæ sunt: neque affirmant quicquid: & multo minoris cuncta existimant: oporteat: sciuntque nihil: sed ambigentes semper forsitan ac fortassis addunt: & sic omnia dicunt firmiter nihil.

Senes malitiosi sunt: suspitiosi namque sunt.

Diffi. Malitia est in peiorem cuncta partem suspicari.

Senes suspitiosi sunt quoniam increduli: increduli uero quoniā experti:

Senes neque amant neque oderunt nimium: se secundum biantis præceptum: amant ut o furi: & oderunt ut amaturi.

Senes pusillanimi sunt: uitæ ductu deiecti: nullum enim magnum neque superuacaneum: sed quæ ad uitam necessaria sunt cupiunt.

Senes illiberales sunt: quoniā substantia unum ex necessariis est: simulque quoniam experti non ignorant difficilem quidem esse acquisitionem: iacturam uero facilem.

Senes timidi sunt: & ad pertimescendum cuncta parati: frigidi namque sunt itaque senectus uiam timori præparauit.

Senes uitæ sunt cupidi & maxime in extremo die: cupiditas enim rei abfentis est: & cuius egent illud maxime cupiunt.

Senes accusandi studiosi magis sunt quam oporteat: nam id etiam pusillanimitas quædam est.

Senes uiuunt ad utile magis quam oporteat: quoniam se ipsos maxime amant: utile namque sibi: honestum uero simpliciter bonum est.

Senes inuerecundi sunt magis quam uerecundi: nam quoniam non similiter de honesto atque utili curant existimationem contemnunt.

Senes male sunt spei tum propter experientiam quoniam plurimæ rerum uitæ se sunt: multaque in peius tandem deueniunt: tum propter timiditatem: uiuuntque memoria magisque spei: nam futurum uitæ breue sibi est: præteritum multum: quod causam etiam loquacitatis sibi affert: perseverant: eni præterita narrantes quoniā recordantes uoluptate afficiuntur.

Senibus ira acuta est sed infirma. cupiditateque aliæ defecerunt: aliæ infirmæ sunt: quare neque cupidi sunt neque secundum cupiditates sed secundum lucrum actiui.

Ad modestiam apti grandes nati utuntur: nam & cupiditates defecerunt & ipsi lucro deseruiunt.

Senes uiuunt magis ratiocinatione quam moribus: nam ratiocinatio utilitatis est: mores autem uirtutis.

Senes iniurias non in contumeliam: sed ad iniuriandum faciunt.

Senes ad commiserationem parati sunt: sed non ea de causa qua iuuenes: nam ii ex humanitate: senes autem ex imbecillitate: omnia enim impedere

sibi putant propeque esse ut patiantur: id uero aptitudo ad commiserationem est.

Senes queruli sunt non dicaces neque faceti.

Contrarii sunt querulus & facetus.

Cap. xiiii. De moribus ætates media.

Quæcunque senectus atque iuuentus seorsum ex utilibus habet: hæc & uiri habent: in quibuscunque uero illi excedunt: aut deficiunt: hæc in uiris commode ac mediocriter sunt.

Viget corpus hominis a xxx. ætatis anno ad xxxv. anima uero usque ad unum de quinquaginta.

Cap. xv. De moribus nobilium.

Nobilitatis mores sunt ut ambitior sit qui nobilior est.

Omnes cum quid adsit ad id solent coaceruare.

Diffi. Nobilitas quædam maiorum claritas est.

Nobiles ad continendos maiorum suorum similes parati sunt: nam ea quæ iam diu gesta sunt honorabiliora sunt ad iactationemque aptiora quam quæ nuper facta sunt.

Nobile est secundum uirtutem generis: generosum uero secundum quod non recedit e natura quod non contingit: ut plurimum nobilibus: sed multi humiles atque deiectiones sunt.

Est fertilitas quædam in uirorum generibus: sicut in agris aliquando: ac interdum si genus bonum fuerit uiri præstantes generantur: rursumque genus deiicitur.

Deveniunt ingeniosa genera in mores furiosos magis: ut qui ab Alcibiade de quibus a superiore Dionysio sunt: quieta uero in segnitie: ueluti quia Cimone pericle ac Socrate sunt.

Capitulum. xvi. De moribus diuitem.

Contumeliatores: superbi delicati: sibique plurimum arrogantes sunt qui possessione opum perturbantur: nam quasi omnia bona possideant sic afficiuntur: quoniam cuncta uidentur emi posse diuitiis.

Multi sunt qui habentium opes auxilio egent: unde a Simonide de diuitibus ac sapientibus ad Hieronis uxorem dictum est: cum interrogasset utrum melius sit diuitem esse an sapientem: sapientes inquit in diuitum ianuis uideo.

Diuitiarum mores amentis simul atque foelicis mores sunt.

Interest inter locupletorum nuper mores: & iam diu diuitum: mala enim omnia in sunt nuper locupletatis peioraque in ipsis sunt: nam nuper ditatus ueluti non castigatus habet diuitias.

Cap. xvii. De moribus potentum.

Potentes secundum mores sunt ambitiosi: & uiriliores quam diuites: diligenterque magis: nam coactique potentiae sunt considerare in cura sunt.

Potentes honestiores sunt q̄ morosiores: moderantur enim sibi cum pp honores coram aliis uiuant.

Diffi. Honestas est mollis compositaq; morositas.

Capitulum. xviij. De possibili & impossibili.

Si cōtrariū uel cē uel fieri possibile est: cōtrariū quoq; alterū possibile erit. Eadem est potentia contrariorum.

Si simile possibile est & dissimile possibile erit.

Si quod difficilius est possibile est: & quod facilius etiam.

Si studiosum aut pulchrū fieri possibile est: & omnino fieri possibile erit.

Cuius principium fieri possibile est: huius & finis possibilis: nihil enim eorum fit nec incipit fieri qua impossibilia sunt.

Si qđ substantia possit ē: aut generatiōe id fieri possibile ē: & prius quoq;.

Quorum amor aut cupido secundum naturam est:abilia sunt nemo enim amat impossibilia nec ea cupit ut plurimum.

Quorum est ars & scientia ea esse & fieri possibile est.

Quorū partes possibiles sūt: & totū: & quorū totū: ptes quoq; ut plurimū.

Si uniuersū genus ex possibilibus est: species quoq; fieri possibilis: & si species & genus.

Si alterū eorū quæ nata sūt ad inuicē referri possibile ē: & alterum quoq;.

Si absq; arte ac prap̄paratione possibile est quippiā fieri: id multo magis arte ac cura fieri possibile.

Quod peioribus aut minoribus aut imprudētioribus possibile est: id contrariis eorum multo magis.

Singularia ad usum prastantiora uniuersalibus sunt.

Capitulum. xxi. De exemplo.

Sententia pars enthimematis est.

Exēplorū spēs duæ sunt: altera si res prateritas dicis: altera si ipse fingis & huius aliud similitudo aliud apologi: sicut ælopi & libyæ.

Apologi ad populū maxime accommodati sunt: habētq; hanc prastantiam nam cum difficile sit res prateritas inuenire apologos facillimum est.

Ad consultationem res gestæ multo utiliores sunt q̄ apologi: nam ut plurimum futura prateritis similia sunt.

Inductio orationi oratoricæ preter q̄ in paucis non est idonea.

Capitulum. xxi. De sententia.

Diffi. Sētētia ē nō de singularibus sed de uniuersalibus enūtiatio: nec de omnibus uniuersalibus: sed de quibuscunq; operationes sunt: quæ ad agē dum eligenda uel fugienda sunt.

Non est qui foelix in omnibus rebus sit.

Nullus hominum liber est nam aut fortunæ aut pæcuniæ seruit.

Bene ualere prastantissimū hominibus est.

Nemo amator est qui non semper amet.

Iram immortalem cum sis mortalis non serua."

Mortalia mortalem non immortalia curare oportet.

Sententias dicere atate prouectis maxime congruit: sed de rebus quarum quis usum habet.

Qui sententias de his dicit quorum usum non habet: is ineptus atque idotus est: signum huius sufficiens est: quod agrestes maxime sententiarum fictiores sunt: facileque enuntiant.

Afferunt orationi uires magnas sententiae: tum quia maxime per eas auditores capiuntur: gaudent enim si quis uniuersaliter dicens in eas opinioniones forte deueniat: quas illi particulariter habent: tum quia moratam facit orationem.

Diffi. Affecta enim oratio est qua dicentis uoluntas apparet: quare si sententiae probae sunt: faciunt ut proborum qui dicit morum uideatur.

Capitulum. xxii. De enthymemate.

Apud uulgos probabiliores idoti quam docti sunt: ueluti etiam poetae aiunt concinnius rudens in uulgo dicere. communia enim afferunt rudes atque uniuersalia: docti uero ex quibus faciunt & proxima.

Enthymematum duae sunt species: nam quaedam quod sit aut non sit approbatua sunt quaedam elenctica: id est redarguendi potestatem habentia.

Diffi. Approbatuum enthymema est cum ex concessis colligitur: elencticum uero cum repugnantia colliguntur.

Capitulum. xxiii. De locis enthymematum.

Socrates turpe aiebat esse: si beneficio affectus non possis referre quemadmodum si maleficio.

Omnes ut adamas inquit quomocumque sapientes honorant: nam parri archilodium quod eos uituperauit honorauerunt: & chii homerum quis cuius suus non fuit & Mirilinei sappho quis foemina fuit: & Lacedemonii quod minime studiosi philosophiae sunt chilonem tamen & senibus fecerunt: Itali quoque pythagoram.

Lampfaceni uero anaxagoram & si peregrinus fuit magnifice tamen sepelierunt & uenerantur: & thebis qui praefuerant philosophi erant: & ciuitas tunc erat in foelicitate.

Sacerdos quaedam filium uetabat ad populum orationem habere: nam si iniusta suades inquit dii: si uero iusta homines te odio habebunt.

Capitulum. xxiiii. De aparentum enthymematum locis.

Viri probi non pecunia sed existimatione digni sunt.

Capitulum. xxv. De solutionibus.

Qui obicit non dissoluit: sed non esse necessaria probat: quae accusator confirmat.

Contingit defendentem magis quam accusantem habundare: cum accusator per probabilia confirmet: quae semper obiectionem habent.

Incipiunt propositiones ex tertio libro rethoricæ Aristotelis secundū interpretationem Georgii trapezuntii.

Ex capitulo. i. De partibus rethoricæ.

Non sufficit oratori si habeat quæ dicēda sunt: sed necesse est ea ut oportet dicere: quod plurimū confert ut oratio qualis quædam esse uideatur.

Cum par sit ipsis rebus certare: cætera præter demonstrationes in oratione superuacanea sunt: ueruntamen multum faciūt propter auditorum prauitatem: omnia enim hæc imaginationis sunt & ad auditorem: quapropter nemo geometriam sic docet.

Orationes scriptæ uehementiores propter elocutionem utuntur: quæ propter sententias.

Alia orationis alia pœsis est dictio.

Capitulo. ii. De elocutione.

Inusitata uerba grauiorem reddunt orationem.

Mirabile omne iocundum est.

Præcis & compositis ac iteratis nominibus & ficticiis nominibus atque uerbis raro & in paucis locis in oratione utendum est: ad maius enim quæ ad decorum orationem extollunt: propria uero & congrua: & trāslatio solutæ orationis elocutioni conueniunt.

Contraria simul collata maxime apparēt.

Pulchritudo nominis ut lycinius ait: in sono & in significato & in nō ambiguum esse consistit: & turpitudine similiter.

Capitulo. iii. De frigidis.

Utimur nominibus compositis in oratione cum res innominata sit: & dictio ad compositionem apta.

Capitulo. iiii. De imagine.

Accommodantur imagines orationi solutæ sed rarius: pœticū enim id est. Qui mortuos spoliāt ut in platonis republica dicitur canibus similes sūt: quæ lapides mordent: & proicientes nō tangunt.

Capitulo. vii. De decoro in elocutione.

Decorum in elocutione est si affecta est & morata & rebus accommodata: sed accommodata est si nō sit humilis in rebus magnis: nec in paruis amplā: neque humili uerbo insit ornatus.

Non eadem nec eodem modo indoctus & doctus dicet.

In omni excessu illud remedio est quod uulgo dicitur: oportet ut quisque seipsum castiget.

Capitulo. viii. De numero.

Figura orationis illa maxime probatur quæ nec metrica est: neque sine numero: alterum enim non uerisimile sit cū fictum esse uideatur: & simul distrahit auditore: alterum interminatum est uerum terminari oportet.

sed non metro.

Cum sint duo iter se opposita pæonis genera: alterum in quo prima producta est quam tres breues sequuntur principiis orationis congruit: alterum in quo tres præcedunt breues ultima uero producitur: exitum orationis facit commodum: nam breuis cum imperfecta sit mancum facit si ultima est.

Capitulum. viii. De pendente oratione ac eius contraria:

Diffi. Pendens oratio est quæ nullum per se habet exitum: nisi res quæ dicitur in exitum peruenerit.

Pendens oratio insuavis est quoniam infinita est: omnes enim finem conspiciere uolunt.

Diffi. Circuitus seu e periodus græcè est compositio quæ per se ipsa principium habet & finem: magnitudinemque mediocrem hæc suavis ac dilucida est compositio.

Cum nihil preuidetur ab auditore: nec expeditur aliquid in iocunda compositio est.

Circuitus oratio dilucida est: quoniam compositio numerosa est: quæ omnium apertissima est ut memoria teneatur.

Capitulum. x. De urbanis.

Posse facere dicere aut ingeniosi est aut exercitati: docere autem doctri-
ne est.

Faciliter discere ac intelligere natura omnibus est suaue.

Verba quæ facile nobis ingerunt disciplinam suauissima sunt.

Conditiones pacis trophea sunt multo clariora quæ in præliis consti-
tuuntur: cum hæc pro uno prælio scilicet gesto: ille pro totius belli de-
positione: nam utraq; signa uictoriæ sunt.

Capitulum. xi. Quod sit ante oculos ponere.

Translatio secundum proportionem rem præ oculis ponit: & a propin-
quis & apertis oportet transferre.

Bonum est mori antequam morte dignum: quid fiat.

Superlaciones quædam sunt pueriles: quoniam uehementiam significat: quo circa irati maxime ita dicunt. nec si mihi tot daret quot arena & pul-
uis: sed seni sic dicere in decorum est.

Capitulum. xii. De diuersis dicendi generibus:

Non eadem unicuique generi dicendi elocutio congruit: non enim eadem est historica & concertatiua: nec deliberatiua & iudicialis.

Historici in certaminibus angusti uidentur: oratores autem boni cum leguntur agrestes quoniam certamini congruunt.

Capitulum. xiii. De exordio.

Diffi. Exordium est orationis initium: sicuti in poetis præfatio: & in lyra
pulsatione preludium.

Non semper cōducit in oratione attentū facere: multi namq; conantur ad risum deducere.

Attenti fiunt auditores rebus magnis suis nouis iocundis.

Attentio est omniū partiū orationis cōmunis: ubiq; enim auditores magis remittuntur q̄ in principiis quare ridiculus est qui solū in principio collocat: quoniā omnes maxime attente audiunt.

Capitulum. xvi. De narratione.

Oportet cū res notæ sint oratorē in memoriā eas solūmodo breuiter reducere. nam multis narratione opus nō est.

Diff. Laus est magnitudinē uirtutis ostendens oratio.

Verisimile est probū ex probis & bene educatū in bonū uirum euasisse.

Oratoris proprium est bene dicere quod nec in longo: nec in breui: sed in mediocri consistit.

Prudētis est uiri utilia persequi: boni uero honestū prapōnere.

In deliberatione narratio nō icidit: quoniā de futuris rebus narrādū nō ē.

& cū icidit rerū iam gestatū est: quas aut depīmēdo aut efferēdo auditores cōcitātur: ut illarū memoria de futuris melius cōsulant.

Capitulum. xvii. De confirmatione.

Exēpla sic deliberationibus maxime accōmodātur: ut iudicialibus enthy memata. nā cum sit oīs deliberatio de futuris: a prateritis per exēpla de ipsis necesse est dicere: iudicia uero iam de factis sunt aut nō factis: quæ demonstrationem iccirco habent quoniam necessitatem habent: preterita enim necessitatem iam habent.

Cum moratam orationem efficere uolumus enthy mema non est querendum: nam demonstratio nec animos mouet: nec electionē habet.

Sententiis tam in narratione q̄ in cōcertatione utendum est: pluximū: enī afficiunt moratamq; orationem reddunt.

Contraria ex collatione magis cognoscuntur.

Recōciliari tūc maxime oportet cum foelix sis.

Capitulum. xviii. De occasione interrogandi.

Illusio est scurrilitate libero magis idonea: nam qui illa utitur: sui scurrā nō alterius gratia loquitur.

Capitulum. xix. De peroratione.

Peroratio ex quattuor cōstat: ex his quæ faciūt ut bene de nobis male de aduersariis auditor sentiat: ex his quæ amplificāt & extenuāt: ex his quibus i affectus auditor impellitur: & quibus i memoriā dictorū: reducitur.

Opus est ut quæ facta sunt pateant prius q̄ ipsorū magnitudo explicetur.

Fini oratiōis dissoluta maxime atq; per articulū oratio idonea ē: ut peroratio non oratio sit: sicut dixi: audistis: habetis iudicare.

Explicunt propositionis Auditorens ex tertio & ultimo li bro rhetorice. secundum interpretationem Georgii trapezuntii.

Incipiunt auctoritates extracte ex libro de causis: Ex lectione. i.

Mnis causa primaria plus est influens super creatum suum
q̄ causa secunda uniuersalis.

Cum remouet causa uniuersalis secūda uirtutē suā a rei:
causa uniuersalis prima nō aufert uirtutē suā ab ea.

Causa uniuersalis prima agit i creatū causā secūde anteq̄
agat cā uniuersalis secūda quæ sequitur ipsum.

Cum agit causa secunda quæ sequitur creatū non excusatur ipsius actio a
causa prima quæ est supra eam.

Quādo separatur causa secūda a creato q̄ sequitur ipsam: nō separatur ab
eo prima quæ est supra ipsam: quoniā est causa ei.

Causa non remouetur per remotionem sui creati.

Causa longiqua & prima est plus cōprehēdens: & uehementius causa rei:
q̄ causa propinqua & propter id sit eius operatio uehementioris adherē
tie cum re q̄ operatio causæ propinquæ.

Res imprimis non patitur nisi a uirtute longiqua. deinde patitur a uirtute
propinqua quæ est sub ipsa.

Cā p̄ma adiuuat sam sup opatiōe sua: quoniā oēm opationē quā efficit
cā secūda efficit cā p̄ma uerūm efficit eā p modū altiorē & sublimiorē

Quādo remouetur cā secūda a creato suo: nō remouetur ab eo cā prima:
quoniā cā p̄ia ē maioris & uehementioris ad herētiā cū re q̄ cā secūda.

Nō sit creatū cause secūde nisi p uirtutē cause prime: qd ē quia cā secūda
quando facit rē: influit causa p̄ia q̄ ē sup eam sup illam rem de uirtute
sua: quare adheret illi adherētia uehementiori: & seruat eam.

Ex lectione. ii.

Omne esse superius aut est superius æternitate & ante ipsam: aut est cum
æternitate: aut est post æternitatē & supra tempus.

Esse quod est ante æternitatem est causa prima: quoniam est causa ei.

Esse quod est cū æternitate est intelligētia: quoniam est esse secūdū unam
habitudinē tantum: unde nō patitur nec destruitur.

Esse quod est post æternitatem & supra tempus est anima: quoniam est in
horizonte æternitatis inferius & supra tempus.

Ex lectione. iii.

Omnis anima nobilis tres habet op̄ationes.

P̄ia opatio diuina ē quoniā ipsa p̄parat naturā cū uirtute q̄ ē ipsa a cā p̄ia

Secunda eius operatio intelligibilis est: quoniam ipsa scit res per uirtutē
intelligentie quæ est in ipsa.

Tertia opatio eius aīalis est: quoniam ipsa mouet primum corpus: & oīa
corpora naturalia quoniā ipsa ē cā corpore: & causa opationis naturæ.

Causa prima creauit esse anime mediante intelligentia.

Anima suscipit impressionem intelligentiæ.

EX LI. DE CAUSIS.

De proprietate animæ est q̄ uiuificet corpora: quoniā inluit super ea uirtutem suam & directe perducit ea ad operationem suam rectam.

Ex lectione. iiii.

Prima rerum creaturarum est esse: & nō est ante ipsum creatum aliud: quod est quia est supra sensum: supra animas: & supra intelligentias: & nō est post causam primam latius neq; prius creatū eo.

Ipsū esse nō factū est multa: nisi quia ipsū quis sit simplex: & nō sit aliquid in creaturis simplicius: ipsū tamē cōpositū ē ex finito & infinito. Esse quod sequitur causā primā est intelligentia cōpleta in ultima portetia & reliquis bonitatibus & forme intelligibiles i ipso sunt latiores & uehemētius uniuersales: & eē qd est ex eo iferius ē intelligētia uerūtamē ē sub illa itelligētia i cōplemēto & uirtute & bonitatibus: & nō sūt forā itelligibiles i illa ita dilatate: sicut ē earū latitudo i illa itelligētia. Intelligentie prime influunt in intelligentias secundas uirtutes & bonitates quas recipiunt a causa prima: & intendunt bonitates in eis usq; quo consequuntur ultimum earum.

Ex lectione. v.

Ipsa aī a ierior ē ex ipressiōe itelligētiæ secūdæ: q̄ seqtur eē creatū iferius.

Ex lectione. vi.

Causa prima superior est omni narratione: & non deficiunt lingue a narratione eius nisi quia ipsa est super omnem causam: & non narratur nisi per causas secundas quæ illuminantur a lumine causæ primæ.

Causa prima non cessat illuminare creatū suū: & ipsa non illuminatur lumine alio: quoniā ipsa est lumē purū: supra quod non est lumen aliud. Omnis res non cognoscitur & narratur nisi per suam causam.

Narratio nō fit nisi p loquelā: & loquela p itelligētiā: & itelligētia p cogitationē: & cogitatio per meditationē: & meditatio per sensum.

Ex lectione. vii.

Intelligentia est substantia quæ non diuiditur.

Omne diuisibile non diuiditur nisi aut i multitudinem aut in magnitudinem aut in motum suum: & res quæ est secundum hanc dispositionem est sub tempore: quoniam non recepit diuisionem nisi in tēpore.

Significatio qd itelligētia nō sit corpus est reditio super essentiam suā. Significatio q̄ itelligentia non sit corpus: est quia nō diuiditur eius substantia & operatio ipsius & utraq; sunt res una.

Intelligentia est multa propter bonitates quæ adueniunt ei a causa prima & ipsa quidem quis multiplicetur per hunc modū: tamen quia appropinquat uni fit unum quod non diuiditur.

Vnitas est dignior q̄ diuisio.

Ex lectione. viii.

Ois itelligētia scit qd est supra se & qd sub se: uerūtamē & scit qd est sub

se quoniā est cā ei: & scit qđ est supra se: quoniā accipit ab eo bonitates. Omnis sciēs nō scit rē meliorē & rē maiorē: & inferiorē: & deteriorē: nisi per modū suā substantiā: & sui eē: & secūdū modū secūdū quē sunt res:

Ex lectione. viii.

Ois intelligētiā fixio: & essentia eius ē p bonitatē purā: quā est cā prima. Virtus intelligētiā est maioris unitatis q̄ res secundā quā sunt post cā: quoniam ipse non accipiunt cognitionem eius:

Intelligentia est regens omnes res quā sub ea sunt per uirtutem diuinā quā est in ea: & per eam retinet res: quoniam per eam est causa rerum:

Omne quod est primū in rebus & cā eis: est retinēs illas res & regens eas: & non euadit ab ea aliquid ex ipsis propter uirtutem alteram.

Natura regit ea quā sub ea sunt per uirtutem intelligentie & similiter in / intelligentia regit naturam: per uirtutem diuinā.

Intelligentia comprehendit generata & naturam: & orizontem naturā: scilicet animam: nam ipsa anima est supra naturam.

Causa prima est creans intelligentiā sine medio: sed est creans animam & naturam & reliquas res mediante intelligentia.

Scientia diuina non est sicut scientia intelligibilis: neq; sicut scientia animalis uel anime: imo est supra sciētiā intelligentiā: & sciētiā anime quoniam est creans ipsas scientias.

Intelligētia est habens ὕλη κόρ: quoniam est esse & forma: & similiter anima est habēs ὕλη κόρ: & natura est habēs ὕλη κόρ sed cā prime nō est ὕλη κόρ: quoniam ipsa est tantū esse:

Ex lectione. x.

Ois itelligētia ē plena formis: uerūtā ē ex itelligētiis qđā q̄ cōtinēt formas min⁹ uniuersales & ex eis sūt q̄ cōtinēt formas magis uniuersales. Inrelligētie secundā periciunt uisus suos sup formā uniuersalē quā est in itelligētiis uniuersalibz: & diuidūt eā & separant eā: quoniā ipse nō pos sunt recipere illas formas secundū certitudinē earū. nisi per modū secundū quem possunt recipere eas scilicet per separationē & diuisionē.

Ex lectione. xi.

Omnis intelligētia intelligit res sempiternas quā nō destruuntur nec cadunt sub tempore.

Si intelligētia est semp qđ nō mouetur: tūc ipsa est cā sempiternis rebus: quā nō destruuntur nec permutātur nec cadūt sub generatione & corruptione: & itelligētia nō est ita nisi quia intelligit rē p esse suū: & cē suū ē sempiternū & nō corrumpitur.

Res corruptibiles sunt ex corporeitate scilicet ex causa corporea tempore / rali & non ex causa intelligibili æterna.

Ex lectione. xii.

Esse & uita intelligentia sunt due itelligētie: & esse & itelligentia in uita

EX LLE CAUSIS.

sunt duæ uitæ & intelligentia & uita in esse sunt duo esse.
Creati in causa sunt per modum cause: & causa in creato p modum creati.

Ex lectione xlii.

Ois intelligentia intelligit essentia suam: qd est intellectus & intellectu sunt simul: cu eni intelligentia est intellectus: & intellectus: tuc pculdubio uidet essentiam suam: & quoniam uidet & intelligit essentiam suam: scit qd intelligit p intelligentiam essentia suam: & quando scit essentiam suam scit reliqs res quæ sunt sub ea: quoniam sunt sub ea: ueruntamen sunt in ea p modum intelligibilem ergo intelligentia & res intellectiue sunt unum.

Ex lectione xliii.

Res sensibiles quæ imprimuntur ab anima: sunt in aia p interiorē exēpli scilicet quia res sensibiles exemplificantur secundum exemplū anime: & res quæ cadunt supra animam sunt in ea per modum acquisitum.

Intelligo per animā uirtutem agentem res res sensibiles.

Virtus efficiēs in aia nō est materialis: & uirtus in aia est spiritualis: & uirtus imprimens in rebus dimensiones est sine dimensione corporea.

Res intelligibiles in anima sunt per modum accidentalem scilicet quia res intelligibiles unite sunt in anima p modū qui multiplicatur: & res intelligibiles quæ nō mouentur sunt in anima per modum motus.

Ex lectione xv.

Omnis sciens scit essentiam suam: ergo est radiēs ad essentiam suam red ditione completa.

Scientia non est nisi actio intelligentis.

Sciens essentiam suā & scitum est una res: quoniam scientia sciētis essentiam suam est ex eo & ad eum quia est scitum.

Substantia sciens est rediens ad essentiam iterū: & non significo per redditionem substantiæ ad essentiam suam iterum: nisi quia est stans fixa p se: non indigens in sua fixatione & sua essentia re alia sustentante ipsam quoniam est substantia simplex sufficiens per se ipsam.

Ex lectione xvi.

Virtus intelligentiæ nō ē infinita facta nisi inferius: & nō superius quoniā ipsa non est uirtus pura: quæ non est uirtus nisi quia uirtutis est.

Virtus essentialiter est res quæ nō finitur superius nec inferius.

Ens primum est mensura entium priorum intelligibilium: & entium secundorum sensibilibus quia scilicet ipsum est quod creauit omnia entia & mensurauit ea mensura conuenienti omni enti.

Ens primum creans est supra infinitum sed ens secundum creans est infinitum & ens participatiue quod est inter ens primum creatum & ens secundum creatum est non finitum.

Relique bonitates descendentes a causa prima supra creatum primum descendunt super reliqua creata omnia intelligibilia & corporea mediant

te intelligentia:

Ex lectione. xvii.

Omnis uirtus unita plus est infinita: q̄ multiplicata.

In omni uirtute p̄p̄inqua uni puro est infinitas plus q̄ in longinqua ab ea: q̄ est quia uirtus quando incipit multiplicari tūc destruitur eius unitas: & quādo destruitur eius unitas destruitur eius infinitas & nō destruitur eius infinitas nisi q̄a diuiditur.

Ex lectione. xviii.

Res omnes habent essentiam per ens primum: & res uiuæ omnes sūt motæ per essentiam suam propter uitam primam: & res omnes intelligibiles habent scientiam propter intelligentiam primam.

Diffi. Vita est processio q̄dam p̄cedens ex ente primo quieto sempiterno. Ens primum quietum est causa causarū: & si primū dat omnibus esse: tūc ipsum dat per modum creationis uita autem prima dat eis que sūt sub ea uitam: & non per modum creationis sed per modū formæ: & similiter nō dat eis quæ sunt sub ea scientiam & reliquis rebus per modum creationis: sed per modum formæ.

Ex lectione. xix.

Ex intelligentiis ē q̄dam q̄ ē diuina: quoniam recipit ex bonitatibus primis quæ procedūt ex causa prima receptione: & de eis est q̄dam quæ est intelligentia tantum quoniam nō recipit ex bonitatibus primis nisi mediante intelligentia.

Ex lectione. xx.

Causa prima regit omnes res creatas preter q̄ commisceatur cum eis. Regimen nō debilitat unitatem cause prime exaltatam super omnē rem: nec destruit eam essentia unitatis eius seiuncta a rebus: quin regat eas. Prima bonitas influit bonitates super omnes res una influxione: uerum tamen unaquaq; rerum recipit ex illa influxione secundum modum suæ uirtutis & sui esse.

Diuerificant bonitates & dona ex cōcursu recipientis: quod est quia recipientia bonitates nō recipiunt equaliter: immo quædam recipiunt plus quædam recipiunt minus: & hoc quidem est propter magnitudinem sue bonitatis.

Inter omne agens quod agit per essentiam suam & inrer factum suum nō est cōtinuatio uel res aliqua media.

Non est cōtinuatio inter agens & factum: nisi additio super esse sit: post quod nō est possibile ut sit ad decus aliud.

Agens inter quod & factum suum non est continuatio media est penitus agens uerum & regens faciens res per finem decore.

Non diuerificantur operatiōes & regimen per causas primas nisi per meritum recipientis.

EX LI. DE CAUSIS.

Ex lectione. xxi.

Si uult aliquis scire q̄ causa prima est diues p̄iciat: mentē suā sup̄ res cō-
positas: & inquirat de ea inquisitione p̄scrutata: & inueniet omne cōposi-
tū diminutū indigēs aut alio aut rebus ex q̄bus cōponitur: res autē sim-
plex que ē bonitas ē uia: & eius unitas ē bonitas & bonitas est res una
Res illa diues ē magis q̄ īfluit: & nō fit īfluxio sup̄ ipsam p̄ aliquē modū
Reliquæ res intelligibiles aut corruptæ & corrupte nō sūt diuites p̄pter
se ipsas: imo indigēt uno uero īfluente sup̄ eas bonitates & oēs gratias.

Ex lectione. xxii.

Causa prima est super omne nomē quo nominatur & superior & altior.
Quod est diminutū & nō cōpletū apud nos. quis sit sufficiens per se ipsam
nō pōt tamē causare aliqd aliud nec influere aliqd aliud a seipso oīno.

Ex lectione. xxiii.

Omnis intelligētia diuina scit res per hoc q̄ est intelligentia: & regit eas
per hoc q̄ est diuina.

Proprietates intelligētie est scientia: & non est eius complementum & in-
tegritas nisi ut sit sciens.

Intelligentia influit scientiā super res quæ sunt sub ea.

Non omnis res desiderat recipere intelligētiā: & omnes res desiderant bo-
nitatem ex primo: & desiderāt ipsam recipere desiderio multo.

Ex lectione. xxiiii.

Causa prima existit in omnibus rebus secundum dispositionem unā: sed
res omnes non existunt in causa prima secundū dispositionem unam.

Ex rebus sunt quæ recipiūt cām primā receptiōe unita: & ex eis sūt q̄ reci-
piūt eā receptiōe multiplicata: & ex eis sūt que recipiūt eā receptiōe spi-
rituali & eis sunt quæ recipiūt eam receptione temporali: & diuersitas
quidem receptionis non fit a causa prima: sed propter recipiens.

Ex lectione. xxv.

Substātiæ unitæ intellectuales non sunt generate. ex re aliqua.

Omnis substantia stans per essentiam suam nō est generata: ex alia re.

Si aliqua substātia stans p̄ essentia suā est generata ex alia re: p̄culnubio ē
substantia p̄minuta indigens ut compleat eam id ex quo generatur.

Diffi. Generatio nō est nisi uia ex diminutione ad complementum.

Si inuenitur res nō indigēs ī formatiōe sua alia re nisi seipsa ē cā formatiōis
sue cōpleta & ītegra semp. & nō fit cā formatiōis sue enim p̄ relationē
ad causam suam semper: & illa comparatio est formatio eius semper.

Ex lectione. xxvi.

Oīs substātia stās p̄ essentia suā nō ē cadēs sub corruptiōe quia nō separa-
tur eēntia eius p̄p̄ea qd ē una simplex & nō ē cōposita ipsa cā & cātū sit
Cadētis sub corruptiōe nō fit corruptio nisi p̄p̄ separationē suā a cā sua.

Ex lectione. xxvii.

Omnis substantia destructibilis nō sempiterna: aut est cōposita: aut est de
lata super rem aliam:

Ex lectione. xxviii.

Omnis substantia stans per essentiā suā est simplex: & nō diuiditur.
An omni re composita pars una est uilior: alia & alia alia melior.

Ex lectione. xxviiii.

Omnis substantia simplex est stans per essentiā suā.
Substantie generate ex aliquo sunt substantiæ cōpositæ.

Ex lectione. xxx.

Omnis substantia creata in tēpore aut est semp in tēpore & tēpus non su
perfluit ab ea: *ut. s. est celū*: quoniā est creata & tēpus æqualiter: aut sup
fluit ab ea: quoniā est creata in quibuscūq; horis temporis.

Ex lectione. xxxi.

Inter rē cuius substantia est actio est in momēto æternitatis: & inter rē cu
ius substantia & actio est in momēto tēporis existēs: est mediū: & illud ē
cuius substantia est ex momēto æternitatis: & operatio ex momēto tēporis.
Quando substantia rei cadit sub tempore eius actio cadit etiam neceffa/
rio sub tempore.

Ex lectione. xxxii.

Omnis substantia cadens in quibusdam suis dispositionibus sub æternita
te: & cadens in quibusdam suis dispositionibus sub tempore est ens &
generatio simul.

Ex lectione. xxxiii.

Omnis res cadens sub æternitate est ens uere: & omnis res cadens sub tē
pore est generatio uere.

FINIS.

Impressum Venetiis per Ioannem & Gregorium de gregoriis
Anno ab incarnatione. Mcccclxxxiii. die. iiii. Augusti.

abcdefghijklmnopqrstuvwxyz & ABCDEFGHIKLM.

Omnes sunt quaterni.

343.
Prescriptū propositionum Aristotelis uolumen per fratrem Theophylum
ordinis predicatorum emēdatū impensis uero egregii uiri dñi Ale-
xandri Calcedonii Pisaurēsis mercatoris: qui spēali gratia obti-
nuit a Se. Ve. Do. ne cui liceat cuiuscūq; gradus uel condi-
tiōis aut imprimere aut imprimi facere huiuscemodī
opus: neq; Venetiis: neq; alibi locorū sub ditio-
ne Veneti Imperii positorū: nec impressum
alibi in dicta ditioe uēdere per decē
futuros annos: sub pena imedia
te & irremissibilis amissiōis
oīum similiū librorū
& librag. l. p. quo
libet uoluē q.
qdē pœna
applicetur recupera-
tioni Montis noui.

**AVGVSTINO BARBADICO SERE
NISSIMO VENETIARVM PRINCIPE REM
PVBLICAM TENENTE.**

288

2

Bibl. Jag.

AŚCICIEL *Biblioteka Zagrellonica*
KATALOGU WYSTAWY 44.

Stanisław Biel
(1495-1505),
ten profesor univ.
(wycisk radetkiera)

[illegible]

10. *Adhuc* dicitur in fine artis. Et
 ratio ad aliam accedens sola
 ad illam esse voluit quod ad hoc
 et in contrarium est quod ad aliam
 ne accedat. Quia in fine artis
 methodus est quod est in fine artis
 affertur dicitur ad contrarium
 voluit ne illa sit in fine artis
 ratio. Quia in fine artis est
 ratio. Quia in fine artis est

[illegible]

1805. 14. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844.

WYSTAWA OPRAWY
KSIĄŻKI - KRAKÓW
CZERWIEC/ LIPIEC 1925

WŁAŚCICIEL *Biblioteka Jagiellońska*
NR. KATALOGU WYSTAWY *44.*

awiał Stanisław Biel
Miasta (1495-1505),
hnt, potens profesor univ.
akor. (rycisk radetkium)

Ante primo p[ro]fessu[m] i[n] t[er]ra h[ic]
die i[n] p[re]s[ent]ia p[re]s[ent]is i[n] t[er]ra h[ic]
colu[m]ba i[n] t[er]ra h[ic] i[n] p[re]s[ent]ia

colu[m]ba i[n] t[er]ra h[ic] i[n] p[re]s[ent]ia
colu[m]ba i[n] t[er]ra h[ic] i[n] p[re]s[ent]ia
colu[m]ba i[n] t[er]ra h[ic] i[n] p[re]s[ent]ia

colu[m]ba i[n] t[er]ra h[ic] i[n] p[re]s[ent]ia
colu[m]ba i[n] t[er]ra h[ic] i[n] p[re]s[ent]ia
colu[m]ba i[n] t[er]ra h[ic] i[n] p[re]s[ent]ia

colu[m]ba i[n] t[er]ra h[ic] i[n] p[re]s[ent]ia
colu[m]ba i[n] t[er]ra h[ic] i[n] p[re]s[ent]ia
colu[m]ba i[n] t[er]ra h[ic] i[n] p[re]s[ent]ia

colu[m]ba i[n] t[er]ra h[ic] i[n] p[re]s[ent]ia
colu[m]ba i[n] t[er]ra h[ic] i[n] p[re]s[ent]ia
colu[m]ba i[n] t[er]ra h[ic] i[n] p[re]s[ent]ia

colu[m]ba i[n] t[er]ra h[ic] i[n] p[re]s[ent]ia
colu[m]ba i[n] t[er]ra h[ic] i[n] p[re]s[ent]ia
colu[m]ba i[n] t[er]ra h[ic] i[n] p[re]s[ent]ia

colu[m]ba i[n] t[er]ra h[ic] i[n] p[re]s[ent]ia
colu[m]ba i[n] t[er]ra h[ic] i[n] p[re]s[ent]ia
colu[m]ba i[n] t[er]ra h[ic] i[n] p[re]s[ent]ia

colu[m]ba i[n] t[er]ra h[ic] i[n] p[re]s[ent]ia
colu[m]ba i[n] t[er]ra h[ic] i[n] p[re]s[ent]ia
colu[m]ba i[n] t[er]ra h[ic] i[n] p[re]s[ent]ia

WYSTAWA OPRAWY
KSIĄŻKI - KRAKÓW
CZERWIEC/ LIPIEC 1925

WŁAŚCICIEL *Philippa Zagrellonicha*
NR. KATALOGU WYSTAWY 44.

44.

Oprawiał Stanisław Biel
z N. Miasta (1495-1505),
student, potem profesor uniw.
krakow. (wyisk radetkian)

